

Lovtidende A

2025

Udgivet den 29. november 2025

18. november 2025.

Nr. 1390.

Bekendtgørelse af lov om finansiell virksomhed¹⁾

Herved bekendtgøres lov om finansiell virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 650 af 9. juni 2025, med de ændringer, der følger af § 1, nr. 4, 6, 7, 17, 19, 23-27, 29, 49-51, 57, 58, 61, 65, 68, 70, 84-94, 96, 97, 101, 105-107, 110, 114, 116 og 126-131, i lov nr. 712 af 20. juni 2025.

De ændringer, der følger af § 1, nr. 1, 2, 8, 9, 18, 20-22, 28, 30-36, 55, 56, 59, 60, 62-64, 66, 67, 69, 71-77, 79-83, 103, 104, 108, 109, 111-113, 115, 121, 123 og 125, i lov nr. 712 af 20. juni 2025 om ændring af lov om finansiell virksomhed, lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., lov om investeringsforeninger m.v., hvidvaskloven og forskellige andre love (Håndtering af kryptoeksponeringer, udarbejdelse af ESG-omstillingsplaner, nye dokumentationskrav for institutternes ledelsesstruktur, ansvarsfordeling og rapporteringslinjer, tydeligere regler for tilladelse til kreditinstitutter fra lande uden for EU/EØS (tredjelande), ny tilsynsbeholdelse til Finanstilsynet om godkendelse af væsentlige erhvervelser af kapitalandele i andre selskaber, strafbelæggelse af disclosureforordningen, modernisering af reglerne i FAIF-UCITS II-direktivet, styrkelse af reglerne om bekæmpelsen af national og international hvidvask og oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt (ESAP) til indsendelse af en række offentliggjorte oplysninger m.v.), er ikke indarbejdet i denne lovbekendtgørelse, da disse træder i kraft den 1. januar 2026, jf. § 22, stk. 4, i lov nr. 712 af 20. juni 2025.

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets direktiv 86/635/EØF af 8. december 1986 (bankregnskabsdirektivet), EF-Tidende 1986, nr. L 372, side 1, Rådets direktiv 89/117/EØF af 13. februar 1989 (offentliggørelse af årsregnskabsdokumenter for filialer fra ikkemedlemslande), EF-Tidende 1989, nr. L 44, side 40, Rådets direktiv 91/674/EØF af 19. december 1991 (forsikringsregnskabsdirektivet), EF-Tidende 1991, nr. L 374, side 7, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/26/EF af 29. juni 1995 (BCCI-direktivet), EF-Tidende 1995, nr. L 168, side 7, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF af 4. april 2001 (likvidationsdirektivet for kreditinstitutter), EF-Tidende 2001, nr. L 125, side 15, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/13/EF af 5. marts 2002 (Solvens I-direktivet), EF-Tidende 2002, nr. L 77, side 17, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 (konglomeratdirektivet), EU-Tidende 2003, nr. L 35, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/31/EF af 5. april 2006 (udsættelsesdirektivet), EU-Tidende 2006, nr. L 114, side 60, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/44/EF af 5. september 2007 (kapitalandelsdirektivet), EU-Tidende 2007, nr. L 247, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 (betalingstjensteddirektivet), EU-Tidende 2007, nr. L 319, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 (UCITS-direktivet), EU-Tidende 2009, nr. L 302, side 32, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 (Solvens II-direktivet), EU-Tidende 2009, nr. L 335, side 1, Kommissionens direktiv 2010/43/EU af 1. juli 2010, EU-Tidende 2010, nr. L 176, side 42, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 (CRD IV), EU-Tidende 2013, nr. L 176, side 338, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU af 16. april 2014 (DGSD), EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 149, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/50/EU af 16. april 2014, EU-Tidende 2014, nr. L 128, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber (BRRD), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 (MiFID II), EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 349, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/91/EU af 23. juli 2014 (UCITS V-direktivet), EU-Tidende 2014, nr. L 257, side 186, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 (4. hvidvaskdirektiv), EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018, EU-Tidende 2018, nr. L 156, side 43, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2016/97/EU af 20. januar 2016, EU-Tidende 2016, nr. L 26, side 19, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/878 af 20. maj 2019, EU-Tidende 2019, nr. L 150, side 253, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2017/828/EU af 17. maj 2017, EU-Tidende 2017, nr. L 132, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/879/EU af 20. maj 2019 (BRRD II), EU-Tidende 2019, nr. L 150, side 296, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2017/828/EU af 17. maj 2017, EU-Tidende 2017, nr. L 132, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/1160/EU af 20. juni 2019, EU-Tidende 2019, nr. L 188, side 106, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2162 af 27. november 2019 om udstedelse af dækkede obligationer og offentligt tilsyn med dækkede obligationer og om ændring af direktiv 2009/65/EF og 2014/59/EU, EU-Tidende 2019, nr. L 328, side 29, dele af Kommissionens delegerede direktiv (EU) 2021/1270 af 21. april 2021 om ændring af direktiv 2010/43/EU for så vidt angår de bæredygtighedsrisici og bæredygtighedsfaktorer, der skal tages hensyn til i forbindelse med institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter), EU-Tidende 2021, nr. L 277, side 141, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2555 af 14. december 2022 om foranstaltninger til sikring af et højt fælles cybersikkerhedsniveau i hele Unionen, EU-Tidende 2022, nr. L 333, side 80-152, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2556 af 14. december 2022, EU-Tidende 2022, nr. L 333, side 153-163, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2464 af 14. december 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 537/2014, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2006/43/EF og direktiv 2013/34/EU for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering, EU-Tidende 2022, nr. L 322, side 15, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1174 af 11. april 2024 om ændring af direktiv 2014/59/EU og forordning (EU) nr.

De ændringer, der følger af § 1, nr. 100 og 102, i lov nr. 712 af 20. juni 2025 om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., lov om investeringsforeninger m.v., hvidvaskloven og forskellige andre love (Håndtering af kryptoeksponeringer, udarbejdelse af ESG-omstillingsplaner, nye dokumentationskrav for institutternes ledelsesstruktur, ansvarsfordeling og rapporteringslinjer, tydeligere regler for tilladelse til kreditinstitutter fra lande uden for EU/EØS (tredjelande), ny tilsynsbeføjelse til Finanstilsynet om godkendelse af væsentlige erhvervelser af kapitalandele i andre selskaber, strafbelæggelse af disclosureforordningen, modernisering af reglerne i FAIF-UCITS II-direktivet, styrkelse af reglerne om bekæmpelsen af national og international hvidvask og oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt (ESAP) til indsendelse af en række offentliggjorte oplysninger m.v.), er ikke indarbejdet i denne lovbekendtgørelse, da disse træder i kraft den 1. marts 2026, jf. § 22, stk. 5, i lov nr. 712 af 20. juni 2025.

De ændringer, der følger af § 1, nr. 8, 10-16, 37, 40-48, 52-54, 99, 118, 119 og 122, i lov nr. 712 af 20. juni 2025 om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., lov om investeringsforeninger m.v., hvidvaskloven og forskellige andre love (Håndtering af kryptoeksponeringer, udarbejdelse af ESG-omstillingsplaner, nye dokumentationskrav for institutternes ledelsesstruktur, ansvarsfordeling og rapporteringslinjer, tydeligere regler for tilladelse til kreditinstitutter fra lande uden for EU/EØS (tredjelande), ny tilsynsbeføjelse til Finanstilsynet om godkendelse af væsentlige erhvervelser af kapitalandele i andre selskaber, strafbelæggelse af disclosureforordningen, modernisering af reglerne i FAIF-UCITS II-direktivet, styrkelse af reglerne om bekæmpelsen af national og international hvidvask og oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt (ESAP) til indsendelse af en række offentliggjorte oplysninger m.v.), er ikke indarbejdet i denne lovbekendtgørelse, da disse træder i kraft den 16. april 2026, jf. § 22, stk. 6, i lov nr. 712 af 20. juni 2025.

De ændringer, der følger af § 1, nr. 117, 120 og 124, i lov nr. 712 af 20. juni 2025 om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., lov om investeringsforeninger m.v., hvidvaskloven og forskellige andre love (Håndtering af kryptoeksponeringer, udarbejdelse af ESG-omstillingsplaner, nye dokumentationskrav for institutternes ledelsesstruktur, ansvarsfordeling og rapporteringslinjer, tydeligere regler for tilladelse til kreditinstitutter fra lande uden for EU/EØS (tredjelande), ny tilsynsbeføjelse til Finanstilsynet om godkendelse af væsentlige erhvervelser af kapitalandele i andre selskaber, strafbelæggelse af disclosureforordningen, modernisering af reglerne i FAIF-UCITS II-direktivet, styrkelse af reglerne om bekæmpelsen af national og international hvidvask og oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt (ESAP) til indsendelse af en række offentliggjorte oplysninger m.v.), er ikke indarbejdet i denne lovbekendtgørelse, da disse træder i kraft den 2. juli 2026, jf. § 22, stk. 7, i lov nr. 712 af 20. juni 2025.

De ændringer, der følger af § 1, nr. 3 og 5, i lov nr. 712 af 20. juni 2025 om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., lov om investeringsforeninger m.v., hvidvaskloven og forskellige andre love (Håndtering af kryptoeksponeringer, udarbejdelse af ESG-omstillingsplaner, nye dokumentationskrav for institutternes ledelsesstruktur, ansvarsfordeling og rapporteringslinjer, tydeligere regler for tilladelse til kreditinstitutter fra lande uden for EU/EØS (tredjelande), ny tilsynsbeføjelse til Finanstilsynet om godkendelse af væsentlige erhvervelser af kapitalandele i andre selskaber, strafbelæggelse af disclosureforordningen, modernisering af reglerne i FAIF-UCITS II-direktivet, styrkelse af reglerne om bekæmpelsen af national og international hvidvask og oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt (ESAP) til indsendelse af en række offentliggjorte oplysninger m.v.), er ikke indarbejdet i denne lovbekendtgørelse, da disse træder i kraft den 1. januar 2027, jf. § 22, stk. 9, i lov nr. 712 af 20. juni 2025.

Den ændring, der følger af § 1, nr. 98, i lov nr. 712 af 20. juni 2025 om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., lov om investeringsforeninger m.v., hvidvaskloven og forskellige andre love (Håndtering af kryptoeksponeringer, udarbejdelse af ESG-omstillingsplaner, nye dokumentationskrav for institutternes ledelsesstruktur, ansvarsfordeling og rapporteringslinjer, tydeligere regler for tilladelse til kreditinstitutter fra lande uden for EU/EØS (tredjelande), ny tilsynsbeføjelse til Finanstilsynet om godkendelse af væsentlige erhvervelser af kapitalandele i andre selskaber, strafbelæggelse af disclosureforordningen, modernisering af reglerne i FAIF-UCITS II-direktivet, styrkelse af reglerne om bekæmpelsen af national og international hvidvask og oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt (ESAP) til

806/2014 for så vidt angår visse aspekter af minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, EU-Tidende, L af 22. april 2024. I loven er der endvidere medtaget visse bestemmelser fra Kommissionens forordning nr. 584/2010/EU af 1. juli 2010, EU-Tidende 2010, nr. L 176, side 16, Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1092/2010/EU af 24. november 2010, EU-Tidende 2010, nr. L 331, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1093/2010/EU af 24. november 2010, EU-Tidende 2010, nr. L 331, side 12, Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1094/2010/EU af 24. november 2010, EU-Tidende 2010, nr. L 331, side 48, Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1095/2010/EU af 24. november 2010, nr. L 331, side 84, Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 346/2013/EU af 17. april 2013, EU-Tidende 2013, nr. L 115, side 18, Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 345/2013/EU af 17. april 2013, EU-Tidende 2013, nr. L 115, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013/EU af 26. juni 2013 (CRR), EU-Tidende 2013, nr. L 176, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 600/2014/EU af 15. maj 2014 (MiFIR), EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 84, Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1286/2014/EU af 26. november 2014 (PRIIP'er), EU-Tidende 2014, nr. L 352, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1114 af 31. maj 2023 om markeder for kryptoaktiver. Ifølge artikel 288 i EUF-traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningernes umiddelbare gyldighed i Danmark.

indsendelse af en række offentliggjorte oplysninger m.v.), er ikke indarbejdet i denne lovbekendtgørelse, da denne træder i kraft den 16. april 2027, jf. § 22, stk. 10, i lov nr. 712 af 20. juni 2025.

De ændringer, der følger af § 1, nr. 38, 39, 78 og 95, i lov nr. 712 af 20. juni 2025 om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., lov om investeringsforeninger m.v., hvidvaskloven og forskellige andre love (Håndtering af kryptoeksponeringer, udarbejdelse af ESG-omstillingsplaner, nye dokumentationskrav for institutternes ledelsesstruktur, ansvarsfordeling og rapporteringslinjer, tydeligere regler for tilladelse til kreditinstitutter fra lande uden for EU/EØS (tredjelande), ny tilsynsbeføjelse til Finanstilsynet om godkendelse af væsentlige erhvervelser af kapitalandele i andre selskaber, strafbelæggelse af disclosureforordningen, modernisering af reglerne i FAIF-UCITS II-direktivet, styrkelse af reglerne om bekæmpelsen af national og international hvidvask og oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt (ESAP) til indsendelse af en række offentliggjorte oplysninger m.v.), er ikke indarbejdet i denne lovbekendtgørelse, da disse træder i kraft den 10. januar 2030, jf. § 22, stk. 12, i lov nr. 712 af 20. juni 2025.

De ændringer, der følger af § 4 i lov nr. 1322 af 20. november 2025 om ændring af lov om kreditaftaler, lov om markedsføring, lov om forbrugslånsvirksomheder og forskellige andre love (Gennemførelse af det reviderede forbrugerkreditdirektiv) er ikke indarbejdet i denne lovbekendtgørelse, da disse træder i kraft den 20. november 2026, jf. § 6, stk. 1, i lov nr. 1322 af 20. november 2025.

Afsnit I

Generelle bestemmelser

Kapitel 1

Anvendelsesområde

Generelle regler om anvendelsesområde

§ 1. Denne lov finder anvendelse på finansielle virksomheder, jf. § 5, stk. 1, nr. 1, samt virksomhed omfattet af stk. 2-11 og 15.

Stk. 2. For finansielle holdingvirksomheder finder §§ 6, 6 a og 6 b, § 43, stk. 1, kapitel 7, § 64, stk. 7, 64 e, stk. 1, §§ 70, 71, 75, 79 a, 117, 175 a og 179-181, kapitel 13, §§ 344, 345, 346 og 347-348 a, § 350, stk. 3, § 351, stk. 1, 2 og 6-9, §§ 355 og 357, § 361, stk. 1, nr. 3 og 9, og stk. 2, § 368, stk. 2 og 3, stk. 4, nr. 1, og stk. 5, og §§ 369, 370, 372, 373, 373 a og 374 anvendelse. For finansielle holdingvirksomheder finder § 46, stk. 2 og 3, § 64 c, stk. 5, jf. stk. 1 og 4, §§ 71 b, 77 a-77 d, 170-175, 176-178 og 182 b-182 f, § 245 a, stk. 5, §§ 245 b og 260, § 266, stk. 1, og §§ 271, 274-276, 310, 312, 313, 313 b og 344 d desuden anvendelse. For blandede holdingvirksomheder finder § 64, stk. 7, § 260, § 264, stk. 5, nr. 13, § 266, stk. 1, §§ 271, 274-276, 344 og 345, § 347, stk. 1, § 351, stk. 1, 2 og 6-9, og §§ 355, 372 og 373 desuden anvendelse.

Stk. 3. Loven finder anvendelse på filialer her i landet af kreditinstitutter og administrationsselskaber, der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, med de afvigelser, som filialforholdet nødvendiggør, eller som er fastsat i eller i henhold til international aftale. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om virksomhedens indretning for filialer omfattet af 1. pkt., herunder regler om kapitalforhold m.v. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om, at filialer omfattet af 1. pkt. skal udøve deres aktiviteter i et datterselskab. Selskabslovens bestemmelser om filialer af udenlandske aktieselskaber finder anvendelse på de i 1. pkt. nævnte filialer.

Stk. 4. For filialer her i landet af udenlandske virksomheder, der er meddelt tilladelse til at udøve den i §§ 7-10

a nævnte virksomhed i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, finder §§ 6, 6 a, 6 b, 30, 32, 43, 43 b, 47-48 a, 50-54, 344 og 345, § 347, stk. 1-3, 5 og 7, og §§ 347 b, 347 c, 348, 354 a, 354 b, 360, 363 a, 368-370 og 373-374 anvendelse med de afvigelser, som er fastsat i eller i henhold til internationale aftaler. For filialer her i landet af kreditinstitutter finder § 152 a, stk. 4, 2. pkt., anvendelse med de afvigelser, som er fastsat i eller i henhold til internationale aftaler. For filialer her i landet af en udenlandsk virksomhed, der er meddelt tilladelse til at udøve den i §§ 7-10 a nævnte virksomhed i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, finder § 347 a endvidere anvendelse med de afvigelser, som er fastsat i eller i henhold til internationale aftaler. For filialer og tilknyttede agenter her i landet af kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse til at yde investeringsservice eller udføre investeringsaktiviteter i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og som udfører sådan aktivitet her i landet, finder §§ 30, 32, 344 og 345, § 347, stk. 1-3, 5 og 7, §§ 348, 354 a og 354 b og § 363 b, stk. 1 og 2, anvendelse med de afvigelser, som er fastsat i eller i henhold til internationale aftaler. § 43 og regler udstedt i medfør heraf gælder tilsvarende for situationer som nævnt i 4. pkt.

Stk. 5. For tjenesteydelser her i landet ydet af kreditinstitutter og administrationsselskaber, der er meddelt tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, finder §§ 6, 6 a, 6 b, 31, 43 og 46-54, § 347, stk. 1, og § 348, stk. 1, anvendelse med de afvigelser, som er fastsat i eller i henhold til internationale aftaler. For tjenesteydelser her i landet ydet af kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse til at yde investeringsservice eller udføre investeringsaktiviteter i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, finder § 31, § 347, stk. 1, og § 348,

stk. 1, anvendelse med de afvigelser, som er fastsat i eller i henhold til internationale aftaler.

Stk. 6. For tjenesteydelser med værdipapirhandel ydet her i landet af kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, og for hvilket land Kommissionen ikke har vedtaget en afgørelse som omhandlet i artikel 47, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter, eller hvor en sådan afgørelse ikke længere er gyldig, finder §§ 6, 6 a, 6 b, 33 og 43, § 347, stk. 1, § 348, § 363 b, stk. 4, og § 373, stk. 3 og 5, anvendelse.

Stk. 7. For tjenesteydelser ydet her i landet af forsikrings-selskaber, der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, finder §§ 6, 6 a, 6 b og 37 anvendelse.

Stk. 8. Kapitel 20 finder anvendelse på sparevirksomheder.

Stk. 9. Kapitel 20 b finder anvendelse på kreditvurderingsbureauer.

Stk. 10. Kapitel 20 f finder anvendelse på CO₂-kvotebydere.

Stk. 11. Kapitel 20 h finder anvendelse på STS-certificeringsbureauer.

Stk. 12. Bestemmelser om bestyrelsen eller medlemmer heraf i § 5, stk. 1, nr. 6, § 77, stk. 1 og 3, § 78, stk. 1, nr. 1, § 98, § 144, stk. 1, § 199, stk. 10 og 11, og §§ 203, 209 og 247 skal i SE-selskaber med et tostrengt ledelsessystem alene finde anvendelse på tilsynsorganet eller medlemmer heraf med de fornødne tilpasninger.

Stk. 13. Kapitel 20 a finder anvendelse på crowdfunding-tjenesteudbydere.

Stk. 14. Kapitel 19 b finder anvendelse på fysiske og juridiske personer og andre virksomheder, der er involveret i udstedelse, udbud til offentligheden og optagelse af kryptoaktiver til handel, eller som leverer tjenesteydelser i forbindelse med kryptoaktiver.

Stk. 15. Kapitel 19 c finder anvendelse på operatører af finansiel digital infrastruktur.

Stk. 16. Bestemmelser om bestyrelsen eller medlemmer heraf og bestemmelser om ledelsen i § 14, stk. 1, nr. 2, §§ 64, 65, 73-75, 80 og 117, § 124, stk. 1 og 4, § 179, nr. 2, § 180, nr. 2, §§ 184, 185 og 233, § 346, stk. 2 og 3, § 349, stk. 2, nr. 2, § 351, § 355, stk. 2, nr. 8, og stk. 3, og §§ 356 og 373-374 finder i SE-selskaber med et tostrengt ledelsessystem ud over ledelsesorganet og medlemmerne heraf også anvendelse på tilsynsorganet eller medlemmer heraf med de fornødne tilpasninger.

Stk. 17. For leverandører og underleverandører til outsourcingvirksomheder, jf. § 5, stk. 1, nr. 21 og 22, finder §§ 6, 6 a og 6 b og § 347, stk. 1 og 6, anvendelse.

Stk. 18. For fondsmæglerselskaber omfattet af artikel 1, stk. 2 og 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber og for fondsmæglerselskaber omfattet af § 236 i lov om fondsmæglerselskaber og inve-

steringsservice og -aktiviteter finder de bestemmelser, som gennemfører afsnit VII og VIII i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter anvendelse.

Stk. 19. For pengeinstitutter, der samtidig er meddelt tilladelse som centrale modparter (CCP'er) i henhold til artikel 14 i forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre, finder denne lovs §§ 71 a-71 c, 177 a, 177 b, 182 b-182 f og 224 a og kapitel 15 a, 17 og 17 a ikke anvendelse.

§§ 2-4. (Ophævet)

Kapitel 2

Definitioner

§ 5. I denne lov forstås ved:

- 1) Finansielle virksomheder:
 - a) Pengeinstitutter.
 - b) Realkreditinstitutter.
 - c) Investeringsforvaltningsselskaber.
- 2) Kreditinstitut:
 - a) En virksomhed, hvis virksomhed består i at modtage indlån eller andre midler fra offentligheden, der skal tilbagebetales, og i at yde lån for egen regning.
 - b) En virksomhed, som udfører alle de aktiviteter, der er omhandlet i afsnit A, punkt 3 og 6, i bilag 1 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, hvis et af følgende forhold gør sig gældende, men virksomheden ikke er en råvare- eller emissionskvotehandler, en kollektiv investeringsordning eller et forsikringsselskab:
 - i) Den samlede værdi af virksomhedens konsoliderede aktiver udgør eller overstiger 30 mia. euro.
 - ii) Den samlede værdi af virksomhedens aktiver er på mindre end 30 mia. euro, og virksomheden er en del af en koncern, hvor den samlede værdi af de konsoliderede aktiver i alle de virksomheder i koncernen, der enkeltvis har samlede aktiver på mindre end 30 mia. euro, og som udøver en eller flere af de aktiviteter, der er omhandlet i afsnit A, punkt 3 og 6, i bilag 1 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, udgør eller overstiger 30 mia. euro, jf. dog stk. 8.
 - iii) Den samlede værdi af virksomhedens aktiver er på mindre end 30 mia. euro, og virksomheden er en del af en koncern, hvor den samlede værdi af de konsoliderede aktiver i alle virksomhederne i koncernen, som udøver en eller flere af de aktiviteter, der er omhandlet i afsnit A, punkt 3 og 6, i bilag 1 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, udgør eller overstiger 30 mia. euro, hvis den konsolide-

- rende myndighed i samråd med tilsynskollegiet beslutter dette for at tage højde for potentielle risici for omgåelse og potentielle risici for den finansielle stabilitet i Unionen, jf. dog stk. 8.
- 3) Investeringservice og investeringsaktivitet: Aktiviteter som nævnt i bilag 1, afsnit A, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter i forbindelse med de instrumenter, der er anført i samme lovs bilag 2.
 - 4) Administrationsselskab: Et selskab, som kan administrere UCITS (i Danmark: investeringsforvaltningsselskab).
 - 5) Finansieringsinstitut: En virksomhed, der ikke er et kreditinstitut, et fondsmæglerselskab, jf. lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter, eller en ren industriel holdingvirksomhed, og hvis hovedvirksomhed består i at erhverve kapitalandele eller i at udøve en eller flere af de i bilag 2, nr. 2-12 og 15, angivne aktiviteter.
 - 6) Modervirksomhed: En virksomhed, som har en eller flere dattervirksomheder.
 - 7) Dattervirksomhed:
 - a) En virksomhed, som er underlagt bestemmende indflydelse af en modervirksomhed, eller
 - b) et kreditinstitut, som er fast tilknyttet et centralt organ, det centrale organ og dets respektive datterselskaber, jf. litra a, med henblik på anvendelsen af §§ 259-267 h og 269-271 på afviklingskoncerner, jf. nr. 56, litra b, under hensyn til hvilke virksomheder i afviklingskoncernen der skal opfylde et krav om nedskrivningsegnete passiver, jf. § 266.
 - 8) Koncern: En modervirksomhed og dens dattervirksomheder, jf. § 5 a.
 - 9) Finansiell holdingvirksomhed:
 - a) En modervirksomhed, der ikke er en finansiell virksomhed, i en koncern, hvor mindst en af dattervirksomhederne i koncernen er en finansiell virksomhed, og hvor mindst 40 pct. af den samlede balancesum for koncernen og modervirksomhedens associerede virksomheder vedrører den finansielle sektor, jf. dog stk. 7.
 - b) En modervirksomhed, hvis virksomhed udelukkende eller hovedsagelig består i at eje kapitalandele i dattervirksomheder, der er finansielle virksomheder eller finansieringsinstitutter. Dattervirksomheder er hovedsagelig finansielle virksomheder eller finansieringsinstitutter, hvis mindst én er en finansiell virksomhed og mere end 50 pct. af modervirksomhedens konsoliderede aktiver er tilknyttet dattervirksomheder, som er finansielle virksomheder eller finansieringsinstitutter. En modervirksomhed som nævnt i 1. pkt. er ikke en finansiell holdingvirksomhed, hvis de finansielle dattervirksomheder i koncernen udelukkende er forsikringsvirksomheder.
 - 10) Pengeinstituttholdingvirksomhed: En modervirksomhed, hvis virksomhed udelukkende eller hovedsagelig består i at eje kapitalandele i dattervirksomheder, der er kreditinstitutter eller finansieringsinstitutter, og hvor koncernens hovedvirksomhed er at drive pengeinstitutvirksomhed.
 - 11) Realkreditholdingvirksomhed: En modervirksomhed, hvis virksomhed udelukkende eller hovedsagelig består i at eje kapitalandele i dattervirksomheder, der er kreditinstitutter eller finansieringsinstitutter, og hvor koncernens hovedvirksomhed er at drive realkreditinstitutvirksomhed.
 - 12) Investeringsforvaltningsholdingvirksomhed: En modervirksomhed, hvis virksomhed udelukkende eller hovedsagelig består i at eje kapitalandele i dattervirksomheder, der er kreditinstitutter eller finansieringsinstitutter, og hvor koncernens hovedvirksomhed er at drive investeringsforvaltningsvirksomhed.
 - 13) Associeret virksomhed: En virksomhed, i hvilken en finansiell virksomhed og dennes dattervirksomheder besidder kapitalandele og udøver en betydelig indflydelse på dens driftsmæssige og finansielle ledelse, men som ikke er en dattervirksomhed af den finansielle virksomhed. En finansiell virksomhed og dennes dattervirksomheder formodes at udøve betydelig indflydelse, hvis de tilsammen besidder 20 pct. eller mere af stemmerettighederne.
 - 14) Eksposering: Summen af alle mellemværender med en kunde eller en gruppe af indbyrdes forbundne kunder, der indebærer en kreditrisiko for virksomheden, og kapitalandele udstedt af kunden eller af en blandt en gruppe af indbyrdes forbundne kunder. For så vidt angår bestemmelser om eksposeringer i §§ 78 og 182, undtages følgende mellemværender:
 - a) Ved valutatransaktioner: Mellemværender, som er opstået i forbindelse med den almindelige afvikling af en transaktion, i et tidsrum på 48 timer efter at betaling har fundet sted.
 - b) Ved køb eller salg af omsættelige værdipapirer: Mellemværender, der er opstået i forbindelse med den almindelige afvikling af en transaktion, i et tidsrum på 5 arbejdsdage efter at betaling har fundet sted eller de omsættelige værdipapirer er leveret, afhængigt af hvilken dato der ligger først.
 - c) Ved betalingsformidling, herunder gennemførelse af betalingsordrer, clearing og afvikling af omsættelige værdipapirer i en hvilken som helst valuta og korrespondentbank eller tilbud om clearing, afvikling og deponering af finansielle instrumenter til kunder: Mellemværender vedrørende forsinket modtagelse af finansiering og andre mellemværender, der opstår som følge af kundeaktiviteten, og som ikke varer længere end den følgende arbejdsdag.
 - d) Ved betalingsformidling, herunder gennemførelse af betalingsordrer, clearing og afvikling af omsættelige værdipapirer i en hvilken som helst valuta

- og korrespondentbank: Intradagmellemværender med institutter, der yder disse tjenester.
- 15) Snævre forbindelser:
 - a) Direkte eller indirekte forbindelser af den i nr. 8 angivne art,
 - b) kapitalinteresser, hvorved forstås en virksomheds direkte eller indirekte besiddelse af 20 pct. eller mere af stemmerettighederne eller kapitalen i en virksomhed, eller
 - c) flere virksomheders eller personers fælles forbindelse, jf. litra a, med en virksomhed.
 - 16) Zone A-lande: Medlemslandene i EU, andre lande, der er fulde medlemmer af Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD), samt andre lande, som har indgået særlige låneoverenskomster med Den Internationale Valutafond (IMF) og er tilknyttet Den Almindelige Låneoverenskomst. Et land, der som følge af manglende betalingsevne omlægger sin udenlandske statsgæld, udelukkes fra zone A i en periode på 5 år.
 - 17) Filial: En afdeling, som retligt udgør en ikkeselvstændig del af et kreditinstitut eller administrationsselskab, og som udøver virksomhed af den art, som virksomheden har tilladelse til.
 - 18) Multilateral handelsfacilitet (MHF): Ethvert system eller enhver facilitet, hvor forskellige tredjeparters købs- og salgsinteresser i finansielle instrumenter kan sammenføres, og som drives i overensstemmelse med reglerne i kapitel 17, 18, 20, 22 og 23 i lov om kapitalmarkeder.
 - 19) Outsourcing: Enhver form for ordning mellem en virksomhed og en leverandør, i henhold til hvilken leverandøren udfører en proces, en tjenesteydelse eller en aktivitet, som virksomheden ellers selv ville udføre. For forsikringsselskaber defineres outsourcing som et arrangement af en hvilken som helst art mellem et forsikringsselskab og en tjenesteyder, hvor tjenesteyderen enten direkte eller gennem videreoutsourcing udfører en proces, en tjeneste eller en aktivitet, som forsikringsselskabet ellers selv ville have udført.
 - 20) Outsourcingvirksomhed: En finansiell virksomhed, der outsourcer aktiviteter til en leverandør.
 - 21) Leverandør: En virksomhed, som varetager outsourcete opgaver for outsourcingvirksomheden.
 - 22) Videreoutsourcing: En leverandørs outsourcing af opgaver, som denne varetager i henhold til en aftale med outsourcingvirksomheden, til en underleverandør og underleverandørens eventuelle videreoutsourcing af opgaverne til næste led i kæden af underleverandører samt eventuel videreoutsourcing til andre led i kæden af underleverandører.
 - 23) UCITS: Et investeringsinstitut, der har tilladelse i henhold til regler, der gennemfører UCITS-direktivet, og som i medfør af artikel 1, stk. 3, kan oprettes
 - a) i henhold til aftale som investeringsfonde administreret af investeringsforvaltningsselskaber eller administrationsselskaber (i Danmark: værdipapirfonde),
 - b) som trusts (unit trusts) eller
 - c) i henhold til vedtægter som investeringsselskaber (i Danmark: investeringsforeninger og selskaber for investering med kapital, der er variabel (SI-KAV'er)).
 - 24) Kompetente myndigheder: De nationale myndigheder, der ved lov eller anden forskrift er bemyndiget til at udøve tilsyn med virksomhedstyper omfattet af denne lov.
 - 25) Referencerente: En offentliggjort rente, der beregnes ved anvendelse af en formel på baggrund af en række uafhængige stilleres individuelle indberetninger i henhold til aftale eller regler herom, og som har til hensigt at danne grundlag for en aftalt rentefastsættelse mellem kreditinstitutter eller mellem kreditinstitutter og disses kunder.
 - 26) Kombineret kapitalbufferkrav: Den samlede egentlige kernekapital, der er nødvendig for at opfylde kravet om en kapitalbevaringsbuffer, jf. nr. 27, forhøjet med en virksomhedsspecifik kontracyklisk kapitalbuffer, jf. nr. 31, en SIFI-buffer, jf. nr. 31, en G-SIFI-buffer, jf. nr. 34, og en systemisk buffer, jf. nr. 36, jf. dog § 125 e, stk. 2.
 - 27) Kapitalbevaringsbuffer: Det kapitalgrundlag, som en virksomhed skal opretholde i henhold til § 125 a, stk. 3.
 - 28) Virksomhedsspecifik kontracyklisk kapitalbuffer: Det kapitalgrundlag, som en virksomhed skal opretholde i henhold til § 125 a, stk. 4.
 - 29) Kontracyklisk buffersats: Den sats, som virksomhederne skal anvende til opgørelse af deres virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer, og som fastsættes i henhold til § 125 f, stk. 1-3, 5 og 6.
 - 30) Virksomhedsspecifik kontracyklisk kapitalbuffersats: Det vægtede gennemsnit af de kontracykliske buffersatser, der gælder for de lande, hvor en virksomheds relevante krediteksponeringer befinder sig, jf. § 125 f, stk. 1-3, 5 og 6.
 - 31) SIFI-buffer: Det kapitalgrundlag, som et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI), jf. § 308, skal opretholde i henhold til § 125 a, stk. 5, på individuelt, delkonsolideret og konsolideret grundlag.
 - 32) SIFI-buffersats: Den sats, som et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) skal anvende til opgørelse af sin SIFI-buffer, og som fastsættes i henhold til § 125 g.
 - 33) Gearinggradbuffer: Det kapitalgrundlag, som et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) skal opretholde i henhold til artikel 92, stk. 1a, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.
 - 34) G-SIFI-buffer: Det kapitalgrundlag, som et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI), jf. § 310, skal opretholde i henhold til § 125 a, stk. 6, på konsolideret grundlag.
 - 35) G-SIFI-buffersats: Den sats, som et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) skal anvende til op-

- gørelse af sin G-SIFI-buffer, og som fastsættes i henhold til § 125 g.
- 36) Systemisk buffer: Det kapitalgrundlag, som en virksomhed skal opretholde i henhold til § 125 a, stk. 7.
- 37) Systemisk buffersats: Den sats, som en virksomhed skal anvende til opgørelse af sin systemiske buffer, og som fastsættes i henhold til § 125 h.
- 38) Variable lønde: Aflønningsordninger, hvor den endelige aflønning ikke er kendt på forhånd, herunder bonusordninger, resultatkontrakter, engangsvederlag og andre lignende ordninger, der ikke er en del af den faste løndel.
- 39) Blandet holdingvirksomhed: En modervirksomhed, der ikke er en finansiel holdingvirksomhed eller et pengeinstitut eller et realkreditinstitut, i en koncern, hvor mindst én dattervirksomhed i koncernen er et pengeinstitut eller et realkreditinstitut.
- 40) Reel ejer: Fysisk person, der i sidste ende direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer en tilstrækkelig del af ejerandelene eller stemmerettighederne, eller som udøver kontrol ved hjælp af andre midler.
- 41) Realkreditlignende lån: Et lån, der på tidspunktet for lånoptagelsen har en aftalt løbetid på mere end 10 år og en hovedstol på mindst 100.000 kr. Endvidere skal lånet have pant i en ejerbolig, et fritidshus eller en landbrugsejendom, der kan belånes efter reglerne for ejerboliger og fritidshuse, beliggende i Danmark, og lånet skal på tidspunktet for lånoptagelsen ligge inden for de lånegrænser, der følger af § 5, eller være ydet efter § 7 i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v., ligesom det skal kunne ligge til sikkerhed for særligt dækkede obligationer eller obligationer, som kan betegnes som særligt dækkede obligationer.
- 42) Accessorisk tjenesteydelse: Tjenesteydelser som nævnt i bilag 1 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og – aktiviteter.
- 43) Udførelse af ordrer for investorers regning: Indgåelse af aftaler om køb eller salg på investorers vegne af et eller flere finansielle instrumenter.
- 44) Handel for egen regning: Handel over egenbeholdningen, som resulterer i handel med et eller flere finansielle instrumenter.
- 45) Finansielt instrument: Instrumenter som nævnt i bilag 2 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og – aktiviteter, herunder sådanne instrumenter, som er udstedt ved anvendelse af distributed ledger-teknologi.
- 46) Derivat: Derivat som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 29, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter.
- 47) Struktureret indlån: Indlån som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 3, litra c, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EF om indskudsgarantiordninger, som skal tilbagebetales fuldt ud ved forfald under anvendelse af bestemmelser om, at en eventuel rente eller præmie betales eller er i fare efter en formel, der omfatter faktorer såsom et indeks eller en kombination af indekser, bortset fra indlån med variabel rente, hvis afkast er direkte knyttet til et renteindeks såsom EURIBOR eller LIBOR, et finansielt instrument eller en kombination af finansielle instrumenter, en råvare eller en kombination af råvarer eller andre materielle eller immaterielle ikkeomsættelige aktiver eller en valutakurs eller en kombination af valutakurser.
- 48) STS-certificeringsbureau: En juridisk person omfattet af artikel 28 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/2402/EU af 12. december 2017 om en generel ramme for securitisering og om oprettelse af en specifik ramme for simpel, transparent og standardiseret securitisering, der kontrollerer og erklærer, om en securitisering opfylder kriterierne i STS-forordningens artikel 19-22, 23-26 eller 26 b-26 e.
- 49) Formidler: En virksomhed, som har tilladelse i henhold til denne lov til at udøve aktiviteter nævnt i bilag 1, afsnit A, nr. 4, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og – aktiviteter, når virksomheden leverer tjenesteydelser i relation til opbevaring af aktier med stemmeret i selskaber, der har aktier optaget til handel på et reguleret marked.
- 50) Kapitalforvalter: En virksomhed, der har tilladelse i henhold til denne lov til at udøve aktiviteter nævnt i bilag 1, afsnit A, nr. 4, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og – aktiviteter, når virksomheden leverer tjenesteydelser i relation til porteføljevaltning af aktier med stemmeret i selskaber, der har aktier optaget til handel på et reguleret marked.
- 51) Rådgivende stedfortræder: En finansiel virksomhed, der på et erhvervsmæssigt og kommercielt grundlag analyserer oplysninger fra børsnoterede selskaber, og, hvis det er relevant, andre oplysninger med henblik på at give investorer mulighed for at træffe informerede beslutninger i forbindelse med stemmeafgivelse i de pågældende selskaber ved at tilvejebringe undersøgelser, rådgivning eller anbefalinger, der vedrører udøvelsen af aktionærernes stemmerettigheder.
- 52) Nedskrivningsegne forpligtelser: Forpligtelser, der er omfattet af bail-in, og som er omfattet af § 267 a, stk. 1, eller § 267 e.
- 53) Efterstillede nedskrivningsegne instrumenter: Instrumenter, der opfylder betingelserne i artikel 72 a, artikel 72 b, stk. 1 og 2, og artikel 72 c i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter.
- 54) Afviklingsenhed:
- a) En virksomhed, der er omfattet af afviklingstiltag i en afviklingsplan udarbejdet i henhold til § 259.
 - b) En virksomhed, der er omfattet af afviklingstiltag i en koncernafviklingsplan udarbejdet i henhold til § 260.
- 55) Afviklingskoncern:
- a) En afviklingsenhed og dens dattervirksomheder. En dattervirksomhed er ikke omfattet af en afviklingskoncern, hvis
 - i) dattervirksomheden selv er en afviklingsenhed,

- ii) dattervirksomheden er dattervirksomhed af en anden afviklingsenhed eller
 - iii) dattervirksomheden er etableret i et tredjeland, medmindre dattervirksomheden indgår i afviklingskoncernen i henhold til afviklingsplanen.
 - b) Kreditinstitutter, som er fast tilknyttet et centralt organ, og det centrale organ, når mindst et kreditinstitut eller det centrale organ er en afviklingsenhed. Kreditinstitutternes og det centrale organs dattervirksomheder er også omfattet af afviklingskoncernen.
- 56) Likvidationsenhed:
- a) En virksomhed, som ifølge en afviklingsplan udarbejdet i henhold til § 259 skal tages under konkursbehandling.
 - b) En virksomhed, som ifølge en koncernafviklingsplan udarbejdet i henhold til § 260 skal tages under konkursbehandling.
 - c) En virksomhed i en afviklingskoncern, som ikke er en afviklingsenhed, og som er omfattet af en koncernafviklingsplan udarbejdet i henhold til § 260, for hvilken der ikke fastsættes udøvelse af nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelser, jf. § 24 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.
- 57) Kønsneutral lønpolitik: En lønpolitik baseret på lige løn for samme arbejde eller arbejde af samme værdi uanset den ansattes køn.
- 58) Bæredygtighedsrisiko: Bæredygtighedsrisiko som defineret i artikel 2, nr. 22, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser.
- 59) Udgående nettopengestrømme: Alle udgående betalingsstrømme, der forfalder på en dag, herunder hovedstol og rentebetalinger samt betalinger i henhold til derivatkontrakter knyttet til udstedelse af særligt dækkede obligationer, fratrullet alle indgående betalingsstrømme, der forfalder på den samme dag for krav, der er relateret til de dækkende aktiver.
- 60) Fratrædelsesgodtgørelse: Enhver form for betaling, som modtageren opnår ret til i forbindelse med sin fratrædelse, og som ikke
- a) udgør løn eller værdi af personalegoder i opsigelsesperioden,
 - b) udgør rimelig kompensation for påtagelse af konkurrenceklausuler eller kundeklausuler eller
 - c) følger af præceptiv lovgivning.

Stk. 2. Ved kapitalinteresser forstås en virksomheds direkte eller indirekte besiddelse af 20 pct. eller mere af stemmerettighederne eller kapitalen i en virksomhed.

Stk. 3. Ved kvalificeret andel forstås direkte eller indirekte besiddelse af mindst 10 pct. af kapitalen eller stemmerettighederne eller en andel, som giver mulighed for at udøve en betydelig indflydelse på ledelsen af den finansielle virksomhed eller den finansielle holdingvirksomhed.

Stk. 4. Ved kapitalandele forstås andele i aktieselskaber (aktier), i anpartsselskaber (anparter) samt i andre virksomheders egenkapital.

Stk. 5. Ved opgørelsen af stemmerettigheder og rettigheder til at udnævne eller afsætte medlemmer af ledelsesorganer medregnes rettigheder, der besiddes af såvel modervirksomheden som dennes dattervirksomheder.

Stk. 6. I denne lov forstås:

- 1) Solvenskrav i overensstemmelse med § 124, stk. 3, og § 126 a, stk. 7.
- 2) Solvensbehov i overensstemmelse med § 124, stk. 1 og 2, og § 126 a, stk. 1.
- 3) Minimumskapitalkrav i overensstemmelse med §§ 124 og 126 a.
- 4) Kapitalgrundlag i overensstemmelse med § 126 a, stk. 9, artikel 4, stk. 1, nr. 118, i forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og regler fastsat i medfør af § 128, stk. 1 og 2.
- 5) Egentlig kernekapital i overensstemmelse med artikel 50 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og regler fastsat i medfør af § 128, stk. 1 og 2.
- 6) Kernekapital i overensstemmelse med artikel 25 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og regler fastsat i medfør af § 128, stk. 1 og 2.
- 7) Supplerende kapital i overensstemmelse med artikel 71 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og regler fastsat i medfør af § 128, stk. 1 og 2.
- 8) Hybrid kernekapital i overensstemmelse med artikel 61 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og regler fastsat i medfør af § 128, stk. 1 og 2.
- 9) Supplerende kapitalinstrumenter i overensstemmelse med artikel 63 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og regler fastsat i medfør af § 128, stk. 1 og 2.
- 10) Samlede risikoeksponering i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, artikel 95, stk. 2, artikel 96, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og regler fastsat i medfør af § 142, stk. 1.

Stk. 7. En modervirksomhed, der har været omfattet af stk. 1, nr. 9, litra a, anses fortsat som en finansiell holdingvirksomhed, hvis mindst 35 pct. af den samlede balancesum for koncernen og modervirksomhedens associerede virksomheder vedrører den finansielle sektor. 1. pkt. finder dog ikke anvendelse, hvis den samlede balancesum nævnt i 1. pkt. har været under 40 pct. 3 år i træk.

Stk. 8. Er virksomheden en del af en tredjelandskoncern medregnes ved opgørelsen af den samlede værdi af aktiverne i alle koncernens virksomheder efter stk. 1, nr. 2, litra b, nr. ii og iii, de samlede aktiver for hver filial af tredjelandskoncernen, der er meddelt tilladelse i Unionen.

Stk. 9. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om de i stk. 1, nr. 14, litra c og d, nævnte mellemværender.

Koncerner

§ 5 a. En modervirksomhed udgør sammen med en eller flere dattervirksomheder en koncern. En virksomhed kan kun have én direkte modervirksomhed. Hvis flere virksomheder opfylder et eller flere af kriterierne i § 5 b, er det alene den virksomhed, som faktisk udøver den bestemmende indflydelse over virksomhedens økonomiske og driftsmæssige beslutninger, der anses for at være modervirksomhed.

§ 5 b. Bestemmende indflydelse er beføjelsen til at styre en dattervirksomheds økonomiske og driftsmæssige beslutninger.

Stk. 2. Bestemmende indflydelse i forhold til en dattervirksomhed foreligger, når modervirksomheden direkte eller indirekte gennem en dattervirksomhed ejer mere end halvdelen af stemmerettighederne i en virksomhed, medmindre det i særlige tilfælde klart kan påvises, at et sådant ejerforhold ikke udgør bestemmende indflydelse.

Stk. 3. Ejer en modervirksomhed ikke mere end halvdelen af stemmerettighederne i en virksomhed, foreligger der bestemmende indflydelse, hvis modervirksomheden har

- 1) råderet over mere end halvdelen af stemmerettighederne i kraft af en aftale med andre investorer,
- 2) beføjelse til at styre de finansielle og driftsmæssige forhold i en virksomhed i henhold til en vedtægt eller aftale,
- 3) beføjelse til at udpege eller afsætte flertallet af medlemmerne i det øverste ledelsesorgan og dette organ besidder den bestemmende indflydelse på virksomheden eller
- 4) råderet over det faktiske flertal af stemmerne på generalforsamlingen eller i et tilsvarende organ og derved besidder den faktiske bestemmende indflydelse over virksomheden.

Stk. 4. Eksistensen og virkningen af potentielle stemmerettigheder, herunder tegningsretter og købsoptioner på kapitalandele, som aktuelt kan udnyttes eller konverteres, skal tages i betragtning ved vurderingen af, om en virksomhed har bestemmende indflydelse.

Stk. 5. Ved opgørelsen af stemmerettigheder i en dattervirksomhed ses der bort fra stemmerettigheder, som knytter sig til kapitalandele, der besiddes af dattervirksomheden selv eller dens dattervirksomheder.

Kapitel 2 a

Kommunikation

§ 6. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Finanstilsynet, erhvervsministeren og Erhvervsstyrelsen om forhold, som er omfattet af denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur el. lign.

§ 6 a. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

§ 6 b. Hvor det i denne lov eller i regler udstedt i medfør af denne lov er krævet, at et dokument, som er udstedt af andre end en myndighed, jf. § 6, stk. 1, skal være underskrevet, kan dette krav opfyldes ved anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt dokumentet, jf. dog stk. 2. Sådanne dokumenter sidestilles med dokumenter med personlig underskrift.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om fravigelse af underskrifts krav. Det kan herunder bestemmes, at krav om personlig underskrift ikke kan fraviges for visse typer af dokumenter.

Afsnit II

Tilladelse, eneret, virksomhedsområde og udenlandske institutter

Kapitel 3

Tilladelse, eneret m.v.

Tilladelse til pengeinstitutter, realkreditinstitutter og investeringsforvaltningsselskaber

§ 7. Virksomheder, der udøver virksomhed, som består i fra offentligheden at modtage indlån eller andre midler, der skal tilbagebetales samt i at yde lån for egen regning, dog ikke på grundlag af udstedelse af realkreditobligationer, jf. § 8, stk. 3, skal have tilladelse som pengeinstitut. Pengeinstitutter må kun udøve virksomhed som nævnt i bilag 1 samt virksomhed efter §§ 24-26. Pengeinstitutter kan yde eller udføre investeringsservice og -aktiviteter omfattet af bilag 1, afsnit A, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter. Ved pengeinstitutters ydelse eller udførelse af investeringsservice og -aktiviteter finder § 28, § 30, stk. 4, §§ 45-48, 67 og 94, § 95, stk. 1-5 og 7, og §§ 96, 108 og 243 og regler udstedt i medfør heraf samt kapitel 22-27 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter anvendelse. Virksomheder, der opfylder betingelserne i § 5, stk. 1, nr. 2, litra b, skal have tilladelse som pengeinstitut.

Stk. 2. Følgende har eneret til fra offentligheden at modtage indlån og andre midler, der skal tilbagebetales:

- 1) Pengeinstitutter.
- 2) Udenlandske kreditinstitutter, der opfylder betingelserne i § 1, stk. 3, eller §§ 30 eller 31.
- 3) Sparevirksomheder.
- 4) Staten.
- 5) Danmarks Nationalbank.

Stk. 3. Følgende kan fra offentligheden modtage andre midler, der skal tilbagebetales, bortset fra indlån:

- 1) Realkreditinstitutter.
- 2) Et skibsfinansieringsinstitut.
- 3) KommuneKredit.
- 4) Projektejere, såfremt de modtagne midler er modtaget som led i et crowdfundingudbud omfattet af reglerne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2020/1503 af 7. oktober 2020 om europæiske crowdfundingtjenesteudbydere for erhvervslivet.

- 5) Virksomheder, såfremt modtagelse af andre midler, der skal tilbagebetales, eller udlånsvirksomhed ikke er en væsentlig del af virksomhedens drift.

Stk. 4. Pengeinstitutter, staten og udenlandske kreditinstitutter, der opfylder betingelserne i § 1, stk. 3, og §§ 30 eller 31, har eneret til ved henvendelse til offentligheden at tilbyde sig som modtagere af indlån.

Stk. 5. Pengeinstitutter har eneret til at benytte henholdsvis betegnelsen »bank«, »sparekasse« eller »andelskasse« i deres navn. Andre virksomheder, bortset fra banker, der er oprettet ved lov, må ikke anvende navne eller betegnelser for deres virksomhed, som er egnet til at fremkalde det indtryk, at de er pengeinstitutter. Et pengeinstitut må ikke betegne sin virksomhed på en måde, der er egnet at fremkalde det indtryk, at det er landets nationalbank.

Stk. 6. Pengeinstitutter skal benytte henholdsvis betegnelsen »bank«, »sparekasse« eller »andelskasse« i deres navn, jf. dog stk. 7. Selskabsloven § 2, stk. 2-4, §§ 3 og 347, finder tilsvarende anvendelse på sparekasser og andelskasser.

Stk. 7. Et aktieselskab, som i medfør af reglerne i §§ 207-213 overtager en andelskasse eller en sparekasse, er berettiget til at betegne sig som andelskasse henholdsvis sparekasse, idet dog ordet »aktieselskab« eller deraf dannede forkortelser skal tilføjes navnet.

Stk. 8. En virksomhed, der søger om tilladelse efter stk. 1, skal have en aktiekapital, der mindst udgør et beløb svarende til 5 mio. euro.

§ 8. Virksomheder, der yder lån mod registreret pant i fast ejendom på grundlag af udstedelse af realkreditobligationer, skal have tilladelse som realkreditinstitut og tilladelse til at udstede realkreditobligationer. Realkreditinstitutter må kun udøve virksomhed som nævnt i bilag 3 samt virksomhed efter §§ 24-26, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Realkreditinstitutter, der har tilladelse efter stk. 1, kan udøve de aktiviteter, som er nævnt i bilag 1, afsnit A, nr. 1 og 2, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, for så vidt angår realkreditobligationer, særligt dækkede obligationer, særligt dækkede realkreditobligationer og heraf afledte instrumenter, og de aktiviteter, som er nævnt i bilagets afsnit A, nr. 3, samt de aktiviteter, som er nævnt i bilagets afsnit A, nr. 5, når investeringsrådgivningen sker i tilknytning til og som forudsætning for udførelse af kunders optagelse, indfrielse, refinansiering eller omlægning af et lån med pant i fast ejendom. Ved realkreditinstitutters ydelse eller udførelse af investeringsservice og -aktiviteter finder § 28, § 30, stk. 4, §§ 45-48, 67 og 94, § 95, stk. 1-5 og 7, §§ 96, 108 og 243 og regler udstedt i medfør heraf samt kapitel 22-27 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter anvendelse.

Stk. 3. Realkreditinstitutter og udenlandske kreditinstitutter, der opfylder betingelserne herfor i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v., har eneret til at udstede realkreditobligationer.

Stk. 4. Andre finansielle instrumenter end realkreditobligationer må ikke bære denne betegnelse eller betegnelser, der er egnet til at fremkalde det indtryk, at de er realkre-

ditobligationer. Realkreditobligationer kan bære betegnelsen European Covered Bond.

Stk. 5. Realkreditinstitutter har eneret til at benytte betegnelser som »realkreditinstitut«, »realkreditaktieselskab«, »kreditforening« eller »realkreditfond« i deres navn. KommuneKredit kan dog fortsat benytte betegnelsen Kreditforeningen af Kommuner i Danmark. Andre virksomheder må ikke anvende navne eller betegnelser for deres virksomhed, som er egnet til at fremkalde det indtryk, at de er realkreditinstitutter.

Stk. 6. Realkreditinstitutter, der er omdannet til aktieselskaber, og som hidtil har benyttet betegnelser som »kreditforening«, »realkreditfond« eller »reallånefond« i deres navn, skal tilføje ordet »aktieselskab« eller deraf dannede forkortelser efter navnet.

Stk. 7. En virksomhed, der søger om tilladelse efter stk. 1, skal have en aktiekapital, der mindst udgør et beløb svarende til 5 mio. euro.

§§ 9-9 b. (Ophævet)

§ 10. Virksomheder skal have tilladelse som investeringsforvaltningsselskab for at udføre den daglige ledelse af investeringsforeninger og administrere andre UCITS, jf. bilag 6. Investeringsforvaltningsselskaber må i øvrigt kun udføre virksomhed som nævnt i stk. 2 og §§ 10 a, 10 b og 28.

Stk. 2. Investeringsforvaltningsselskaber, der som fast erhverv eller på et professionelt grundlag yder investeringsservice omfattet af bilag 1, afsnit A, nr. 4, 5 og 10, og afsnit B, nr. 4, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, skal have tilladelse. Aktiviteter omfattet af bilag 1, afsnit A, nr. 4 og 5, kan ydes med instrumenter omfattet af bilag 2 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter. Aktiviteter omfattet af bilag 1, afsnit A, nr. 10, kan alene ydes med instrumenter omfattet af bilag 2, nr. 3. Tilladelse til at yde aktiviteter omfattet af bilag 1, afsnit A, nr. 5 og 10, kan kun meddeles i tilknytning til tilladelse til aktivitet omfattet af bilag 1, afsnit A, nr. 4. Tilladelsen skal angive de aktiviteter i bilag 1, som tilladelsen omfatter.

Stk. 3. Ved investeringsforvaltningsselskabers ydelse og udførelse af investeringsservice og -aktiviteter finder §§ 45-48, 67 og 94, § 95, stk. 1-5 og 7, og §§ 96, 108 og 243 og regler udstedt i medfør heraf samt kapitel 22-27 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter anvendelse.

Stk. 4. Investeringsforvaltningsselskaber kan registreres som forvaltere af europæiske sociale iværksætterfonde i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 346/2013/EU af 17. april 2013 om europæiske sociale iværksætterfonde.

Stk. 5. Investeringsforvaltningsselskaber kan registreres som forvaltere af kvalificerede venturekapitalfonde i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 345/2013/EU af 17. april 2013 om europæiske venturekapitalfonde.

Stk. 6. Investeringsforvaltningsselskaber og administrationselskaber, der opfylder betingelserne i § 1, stk. 3, og §§

30 eller 31, har eneret til at udøve den daglige ledelse af investeringsforeninger og administrere andre UCITS.

Stk. 7. Et investeringsforvaltningsselskab skal have en aktiekapital, der mindst udgør et beløb svarende til værdien af 125.000 euro. Dog skal et investeringsforvaltningsselskab, der skal være medlem af et reguleret marked eller opbevare og forvalte de i bilag 2, nr. 3, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, nævnte instrumenter, herunder være medlem af en værdipapircentral eller en clearingcentral, hvor selskabet deltager i clearing og afvikling, have en aktiekapital, der mindst udgør et beløb svarende til værdien af 730.000 euro.

§ 10 a. Et investeringsforvaltningsselskab kan ud over de aktiviteter, som selskabet kan udføre efter denne lov, forvalte en eller flere alternative investeringsfonde, såfremt selskabet har tilladelse hertil i medfør af § 11 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

§ 10 b. Et investeringsforvaltningsselskab kan levere tjenester med kryptoaktiver som angivet i artikel 60, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1114 af 31. maj 2023 om markeder for kryptoaktiver svarende til de tjenester, som det er meddelt tilladelse til i henhold til § 10, hvis selskabet giver Finanstilsynet meddelelse, mindst 40 arbejdsdage inden disse tjenester leveres første gang. Meddelelsen skal ledsages af de oplysninger, der er anført i artikel 60, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1114 af 31. maj 2023 om markeder for kryptoaktiver.

§ 11. (Ophævet)

§ 12. Banker, realkreditinstitutter og investeringsforvaltningsselskaber skal være aktieselskaber. Andelskasser skal være andelsselskaber, jf. dog § 207. Sparekasser skal være selvejende institutioner, jf. dog § 207. Forsikringsselskaber skal være aktieselskaber, gensidige selskaber eller tværgående pensionskasser.

Stk. 2. De finansielle virksomheder, der er nævnt i stk. 1, skal have en bestyrelse og direktion.

Stk. 3. En andelskasse, som ikke på det tidspunkt, hvor andelskassen bliver omfattet af § 85 a, har fastsat stemmetsbegrænsningen om, at hver andelshaver i henhold til vedtægterne har 1 stemme, anses ikke for at være et andels-selskab.

§ 13. Aktiekapitalen i finansielle virksomheder og aktie- eller anpartskapitalen i finansielle holdingvirksomheder skal indbetales fuldt ud. Immaterielle aktiver kan ikke anvendes til indbetaling af aktiekapital.

Stk. 2. I pengeinstitutter, investeringsforvaltningsselskaber, realkreditinstitutter, og finansielle holdingvirksomheder kan deling af aktiekapitalen eller anpartskapitalen i klasser med forskellig stemmевærdi ikke finde sted, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. I realkreditinstitutter, der er omdannet til aktieselskaber, og hvor en fond eller forening oprettet i forbindelse med omdannelsen er hovedaktionær, kan der i vedtægterne ske en deling af instituttets aktiekapital i aktieklasser med

og uden stemmeret. Alle aktier med stemmeret skal have samme stemmевærdi.

Stk. 4. Hvis et realkreditinstitut, der er omdannet til et aktieselskab, og hvor en fond eller forening oprettet i forbindelse med omdannelsen er hovedaktionær, udsteder stemmeløse aktier, jf. stk. 3, finder selskabslovens § 73 om indløsningsret for minoritetsaktionærer og selskabslovens § 70 om indløsningsret for hovedaktionæren ikke anvendelse for disse aktier. Hvis realkreditinstituttet har en eller flere aktieklasser optaget til handel på et reguleret marked eller en alternativ markedsplads og en aktiepost overdrages som led i et overtagelsestilbud, finder 1. pkt. ikke anvendelse.

Stk. 5. En finansiell virksomhed må ikke mod vederlag til eje eller pant erhverve egne aktier, hvis den pålydende værdi af selskabets og dets datterselskabers samlede beholdning af aktier i selskabet som følge af erhvervelsen vil overstige 10 pct. I den tilladte beholdning af egne aktier medregnes aktier, der er erhvervet af tredjemand i eget navn, men for virksomhedens regning.

Stk. 6. Finanstilsynet kan fastsætte regler for egne udstedte instrumenter, der kan indgå i kapitalgrundlaget, herunder regler om indløsning og erhvervelse af egne udstedte instrumenter for investeringsforvaltningsselskaber og for finansielle holdingvirksomheder, som ikke er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter.

§ 13 a. Selskabslovens §§ 110, 286, 306 og 318 k finder ikke anvendelse på pengeinstitutter, realkreditinstitutter og finansielle holdingvirksomheder.

§ 14. Finanstilsynet giver tilladelse, når

- 1) kravene i §§ 7, 8 eller 10 er opfyldt,
- 2) medlemmerne af ansøgerens bestyrelse og direktion opfylder kravene i § 64 og for systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) og globalt systemisk vigtige institutter (G-SIFI) også § 313,
- 3) de ansatte i pengeinstitutter, der skal identificeres som nøglepersoner i medfør af § 64 c, stk. 1, opfylder kravene i § 64,
- 4) ejere af kvalificerede andele, jf. § 5, stk. 3, opfylder kriterierne i § 61 a, stk. 1,
- 5) der ikke foreligger snævre forbindelser, jf. § 5, stk. 1, nr. 17, mellem ansøgeren og andre virksomheder eller personer, der vil kunne vanskeliggøre varetagelsen af tilsynets opgaver,
- 6) lovgivningen i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område vedrørende en virksomhed eller en person, som ansøgeren har snævre forbindelser med, ikke vil kunne vanskeliggøre varetagelsen af Finanstilsynets opgaver,
- 7) ansøgerens forretningsgange og administrative forhold er forsvarlige, herunder at kravene i § 71 er opfyldt,
- 8) ansøgeren har hovedkontor og hjemsted i Danmark og
- 9) stk. 2 er opfyldt.

Stk. 2. En ansøgning om tilladelse efter §§ 7-10 a skal indeholde de oplysninger, der er nødvendige til brug for Finanstilsynets vurdering af, om betingelserne i stk. 1 er op-

fyldt, herunder oplysninger om størrelsen af de kvalificerede andele og virksomhedens organisation. En ansøgning om tilladelse efter §§ 7 og 8 til at udøve kreditinstitutvirksomhed skal indeholde oplysninger om identiteten af de 20 største aktionærer, såfremt der ikke er ejere af kvalificerede andele. En ansøgning efter §§ 7-10 a skal endvidere indeholde en driftsplan indeholdende oplysninger om arten af de påtænkte forretninger.

Stk. 3. Afslår Finanstilsynet en ansøgning om tilladelse, skal dette begrundes og meddeles ansøgeren senest 6 måneder efter ansøgningens modtagelse, eller, hvis ansøgningen er ufuldstændig, senest 6 måneder efter, at ansøgeren har fremsendt de oplysninger, der er nødvendige for at træffe afgørelsen. Der skal under alle omstændigheder træffes afgørelse senest 12 måneder efter ansøgningens modtagelse. Har Finanstilsynet ikke senest 6 måneder efter modtagelsen af en fuldstændig ansøgning om tilladelse truffet afgørelse, kan selskabet indbringe sagen for domstolene.

Stk. 4. For at efterleve en bestemmelse om suspension fra Kommissionen i overensstemmelse med direktiver på det finansielle område kan Finanstilsynet suspendere behandlingen af ansøgninger om tilladelse efter §§ 7-10 a og 16 fra ansøgere, som direkte eller indirekte ejes af selskaber med hjemsted i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område.

Stk. 5. Finanstilsynet kan nægte at give tilladelse efter stk. 1, hvis formålet med at placere hovedkontor og hjemsted i Danmark alene er at undgå at være omfattet af lovgivningen i det land, hvor hovedparten af ansøgerens kunder er hjemmehørende.

Stk. 6. For finansielle virksomheder omfattet af §§ 7 og 8 og § 10, stk. 2, er tilladelse endvidere betinget af, at virksomheden tilsluttes Indskyder- og investorgarantiordningen.

Stk. 7. For et pengeinstitut eller et realkreditinstitut er tilladelse endvidere betinget af, at medlemmerne af ansøgerens bestyrelse og direktion opfylder kravet om afsættelse af tilstrækkelig tid, jf. § 64 a, og at ansøgerens bestyrelse opfylder kravene om tilstrækkelig kollektiv viden, faglig kompetence og erfaring, jf. § 64 e, stk. 1.

Stk. 8. En livsforsikringsvirksomhed, der søger om tilladelse til at udøve skadesforsikringsvirksomhed i samme selskab efter § 11, stk. 12, skal ud over at opfylde kravene til tilladelse godtgøre, at den råder over det anerkendte basiskapitalgrundlag til dækning af henholdsvis det absolutte minimum for minimumskapitalkravet for livsforsikringsselskaber og det absolutte minimum for minimumskapitalkravet for skadesforsikringsselskaber, jf. § 126 d, stk. 5, nr. 1 og 2. Virksomheden skal ligeledes godtgøre, at den fremover kan opfylde de finansielle mindstekrav.

§ 14 a. Finanstilsynet kan give tilladelse til at drive virksomhed i henhold til § 7, stk. 1, § 8, stk. 1, og § 16 a til et broinstitut oprettet i henhold til § 21, stk. 1, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, som ikke opfylder alle betingelser for at få tilladelse, hvis Finanstilsynet vurderer, at det er nødvendigt af hensyn til at nå afviklingsmålene. Kravene i Europa-Parlamentets

og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter skal dog være opfyldt. Finanstilsynet fastsætter samtidig med tilladelsen en frist til opfyldelse af kravene for at opnå tilladelse i henhold til § 7, stk. 1, og § 8, stk. 1, jf. §§ 14 og 16 a.

Stk. 2. Finanstilsynet kan endvidere, når Finansiell Stabilitet opretter et broinstitut i henhold til § 21, stk. 1, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, undtage Finansiell Stabilitet fra at opfylde reglerne for finansielle holdingvirksomheder og blandede holdingvirksomheder fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, denne lov eller regler udstedt i medfør af loven under hensyntagen til formålet med de pågældende regler og afviklingsmålene. Finanstilsynet fastsætter en frist for Finansiell Stabilitets undtagelse fra reglerne for finansielle holdingvirksomheder og blandede holdingvirksomheder. Fristen kan forlænges, hvis betingelserne i § 22, stk. 4, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder er opfyldt.

Stk. 3. Uanset stk. 2 finder kapitel 9 og § 181 anvendelse på Finansiell Stabilitet som finansiell holdingvirksomhed eller blandet holdingvirksomhed.

§ 15. Når Finanstilsynet har meddelt tilladelse efter § 14, kan Erhvervsstyrelsen foretage de nødvendige registreringer.

Stk. 2. Ved anmeldelse til registrering, jf. stk. 1, og ved anmeldelse af vedtægtsændringer skal den finansielle virksomhed indsende et dateret eksemplar af vedtægterne med den fuldstændige nye affattelse til Erhvervsstyrelsen, der videresender en kopi til Finanstilsynet.

Stk. 3. Ved meddelelse af tilladelse eller ændringer i tilladelsen til forsikringsselskaber fremsender Finanstilsynet samtidig genpart heraf til Erhvervsstyrelsen. Erhvervsstyrelsen foretager registrering af datoen for tilladelsen.

Stk. 4. For sparekasser og andelskasser gælder selskabslovens bestemmelser om anmeldelse og registrering m.m. tilsvarende.

§ 16. Finanstilsynet kan tillade, at pengeinstitutter, realkreditinstitutter og investeringsforvaltningsselskaber kan udføre tjenesteydelser med instrumenter og kontrakter, som er omfattet af Finanstilsynets beslutning i medfør af § 4, stk. 2, i lov om kapitalmarkeder.

§ 16 a. Finanstilsynet kan tillade, at pengeinstitutter og realkreditinstitutter kan udstede særligt dækkede obligationer.

Stk. 2. Pengeinstitutter og realkreditinstitutter med tilladelse efter stk. 1 og skibsfinansieringsinstituttet med tilladelse efter § 2 c i lov om et skibsfinansieringsinstitut har eneret til at udstede særligt dækkede obligationer. Realkreditinstitutter med tilladelse efter stk. 1 har endvidere eneret til at udstede særligt dækkede realkreditobligationer. Særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer kan bære betegnelsen European Covered Bond (Premium).

Stk. 3. Obligationer udstedt af kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske

Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, kan ligeledes betegnes særligt dækkede obligationer, hvis de opfylder betingelserne i artikel 129 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter.

Stk. 4. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om,

- 1) på hvilke betingelser der kan opnås tilladelse efter stk. 1, og
- 2) på hvilke betingelser obligationer udstedt af pengeinstitutter og realkreditinstitutter kan opnå og bevare betegnelsen særligt dækkede obligationer eller særligt dækkede realkreditobligationer.

§ 16 b. Et pengeinstitut eller et realkreditinstitut kan finansiere lån med pant i fast ejendom ved særligt dækkede obligationer eller særligt dækkede realkreditobligationer udstedt af et andet pengeinstitut eller realkreditinstitut.

Stk. 2. Udstedelse af særligt dækkede obligationer eller særligt dækkede realkreditobligationer i medfør af stk. 1 skal godkendes af Finanstilsynet.

§ 16 c. Hvis et lån skal kunne finansieres ved et andet pengeinstituts eller realkreditinstituts udstedelse af særligt dækkede obligationer eller særligt dækkede realkreditobligationer, skal dette fremgå af låneaftalen mellem det långivende pengeinstitut eller realkreditinstitut og låntager. Det skal endvidere fremgå af låneaftalen, at der kan videregives oplysninger om låntager mellem det långivende institut og det udstedende institut, jf. § 120 b.

Stk. 2. Det skal fremgå særskilt af lånevilkårene, at det långivende institut kan hæve rentesatserne som følge af ændrede finansieringsvilkår, jf. § 152 b, stk. 4, og § 6 i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v.

§ 16 d. Hvis et pengeinstitut eller et realkreditinstitut yder et lån sikret ved pant i fast ejendom på grundlag af et andet pengeinstituts eller realkreditinstituts udstedelse af særligt dækkede obligationer eller særligt dækkede realkreditobligationer, skal lånet med tilhørende pantebrev overdrages til eje til det udstedende institut.

Stk. 2. Overdragelse efter stk. 1 kan ikke omstødes efter konkurslovens §§ 67, 70 eller 72. Omstødelse kan dog ske efter de nævnte bestemmelser, hvis overdragelsen konkret ikke fremstod som ordinær.

§ 16 e. Hvis et pengeinstitut eller et realkreditinstitut yder et lån sikret ved pant i fast ejendom på grundlag af et andet pengeinstituts eller realkreditinstituts udstedelse af særligt dækkede obligationer eller særligt dækkede realkreditobligationer, kan låntageren betale med frigørende virkning til det långivende pengeinstitut eller realkreditinstitut, medmindre låntager modtager særskilt meddelelse om andet fra det udstedende pengeinstitut eller realkreditinstitut.

§ 16 f. Det långivende pengeinstitut eller realkreditinstitut skal holde indkomne betalinger, som vedrører lån sikret ved pant i fast ejendom på grundlag af et andet pengeinstituts eller realkreditinstituts udstedelse af særligt dækkede obligationer eller særligt dækkede realkreditobligationer, adskilt fra instituttets øvrige midler.

Stk. 2. Det långivende pengeinstitut eller realkreditinstitut skal føre løbende kontrol med adskillelsen.

Stk. 3. Det långivende pengeinstitut eller realkreditinstitut skal efter en på forhånd fastlagt plan afregne indkomne betalinger til det udstedende institut.

Stk. 4. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om,

- 1) hvilke aktiver det långivende pengeinstitut eller realkreditinstitut kan placere indkomne betalinger i, indtil afregning finder sted, og
- 2) det långivende pengeinstituts eller realkreditinstituts kontrol af adskillelse og afregning til det udstedende pengeinstitut eller realkreditinstitut.

§ 16 g. Ved det långivende pengeinstituts eller realkreditinstituts konkurs tilfalder betalinger omfattet af § 16 f, jf. § 16 b, stk. 1, som det långivende pengeinstitut eller realkreditinstitut modtager, og som endnu ikke er afregnet, det udstedende pengeinstitut eller realkreditinstitut uden om konkursboet.

§ 17. Finanstilsynet fastsætter regler om, hvilke instrumenter og kontrakter ud over de finansielle instrumenter, der er nævnt i bilag 2 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, pengeinstitutter, kan udføre tjenesteydelser med.

§§ 18-23 a. (Ophævet)

Kapitel 4

Anden tilladt virksomhed

Generelle regler om anden tilladt virksomhed

§ 24. Pengeinstitutter og realkreditinstitutter kan drive virksomhed, der er accessorisk til den virksomhed, der er givet tilladelse til. Som accessorisk virksomhed anses også digitale løsninger og services, der er forbundet med eller ligger i naturlig forlængelse af den tilladte virksomhed. Finanstilsynet kan bestemme, at den accessoriske virksomhed skal udøves af et andet selskab.

Stk. 2. Pengeinstitutter og realkreditinstitutter må gennem dattervirksomheder drive anden finansiell virksomhed.

§ 25. Pengeinstitutter og realkreditinstitutter kan midlertidigt drive anden virksomhed til sikring eller afvikling af forud påtagede eksponeringer eller med henblik på medvirken ved omstrukturering af erhvervsvirksomheder. Den finansielle virksomhed skal underrette Finanstilsynet herom.

§ 26. Pengeinstitutter og realkreditinstitutter kan uanset §§ 7, 8, 24 og 25 i fællesskab med andre drive anden virksomhed, hvis

- 1) den finansielle virksomhed ikke direkte eller indirekte har bestemmende indflydelse på virksomheden,
- 2) den finansielle virksomhed ikke driver virksomheden sammen med finansielle virksomheder, der indgår i koncern med den finansielle virksomhed og
- 3) virksomheden udøves i et andet selskab end den finansielle virksomhed.

Stk. 2. Hvis et pengeinstitut, realkreditinstitut, investeringsforvaltningsselskab eller en koncern ved erhvervelse,

fusion m.v. kommer til at drive anden virksomhed i strid med § 7, stk. 1, § 8, stk. 1, eller § 26, stk. 1, kan Finanstilsynet fastsætte en frist for afhændelse af den anden virksomhed, hvis en umiddelbar afhændelse ville være forbundet med et økonomisk tab.

Stk. 3. Pengeinstitutter kan uanset §§ 7, 24 og 25 og reglerne i stk. 1 og 2 udøve visse aktiviteter, der ikke er omfattet af tilladt accessorisk virksomhed, hvis aktiviteten ligger i forlængelse af pengeinstituttets bankdrift og følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Aktiviteterne udøves i et andet selskab end pengeinstituttet, og risiciene er indkapslet heri.
- 2) Selskabet, hvori aktiviteterne udøves, er et datterselskab til pengeinstituttet.
- 3) Selskabet, hvori aktiviteterne udøves, er selvstændigt kapitaliseret.
- 4) Selskabet, hvori aktiviteterne udøves, udgør ikke en betydelig del af pengeinstituttets aktiviteter.

§ 27. (Ophævet)

Særlige regler for investeringsforvaltningsselskaber vedrørende dattervirksomheder

§ 28. Investeringsforvaltningsselskaber må ikke have dattervirksomheder, medmindre disse er investeringsforvaltningsselskaber eller administrationsselskaber.

§§ 29-29 b. (Ophævet)

Kapitel 5

Udenlandske virksomheder

Generelle regler om udenlandske virksomheder

§ 30. En udenlandsk virksomhed, der er meddelt tilladelse til at udøve den i §§ 7-10 a nævnte virksomhed i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, kan begynde at udøve virksomhed her i landet gennem en filial 2 måneder efter, at Finanstilsynet har modtaget meddelelse herom fra tilsynsmyndighederne i hjemlandet, jf. stk. 4 og 6-9. Filialen kan udøve de i bilag 2 og 3 og i bilag 1 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter nævnte aktiviteter, såfremt disse er omfattet af virksomhedens tilladelse i hjemlandet. 1. pkt. gælder tilsvarende for kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse til at udføre aktiviteter som nævnt i bilag 1 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og som vil udføre sådanne aktiviteter her i landet gennem en tilknyttet agent, der er etableret her i landet, hvis aktiviteterne er omfattet af instituttets eller selskabets tilladelse i hjemlandet.

Stk. 2. Udstedelse af realkreditobligationer, jf. bilag 3, kan alene foretages af kreditinstitutter, der opfylder betingelserne herfor i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v.

Stk. 3. Er virksomheden et administrationsselskab, jf. § 5, stk. 1, nr. 4, kan filialen

- 1) administrere UCITS og
- 2) udøve de aktiviteter nævnt i bilag 1, afsnit A, nr. 4, 5 og 10, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, såfremt disse er omfattet af administrationsselskabets tilladelse i hjemlandet.

Stk. 4. Finanstilsynet skal indhente følgende oplysninger fra hjemlandets tilsynsmyndigheder:

- 1) En beskrivelse af filialens virksomhed, herunder oplysninger om organisation og de planlagte aktiviteter,
- 2) en erklæring om, at de planlagte aktiviteter er omfattet af virksomhedens tilladelse i hjemlandet,
- 3) filialens adresse,
- 4) navnene på filialens ledelse og
- 5) for kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse til at udføre aktiviteter som nævnt i bilag 1 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, oplysning om, hvorvidt filialen har til hensigt at anvende tilknyttede agenter, og identiteten på disse.

Stk. 5. Er virksomheden et kreditinstitut, der er meddelt tilladelse til at udføre aktiviteter som nævnt i bilag 1 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og som ønsker at udføre sådanne aktiviteter her i landet gennem en tilknyttet agent, der er etableret her i landet, uden etablering af en filial, skal Finanstilsynet indhente følgende oplysninger fra hjemlandets tilsynsmyndigheder:

- 1) En beskrivelse af den tilknyttede agents virksomhed, herunder en beskrivelse af den planlagte anvendelse af den tilknyttede agent.
- 2) Oplysninger om kreditinstituttets organisation, herunder rapporteringsveje, der angiver, hvordan den pågældende agent er indpasset i virksomhedsstrukturen.
- 3) Den tilknyttede agents navn og adresse samt den tilknyttede agents ledelse.

Stk. 6. Er virksomheden et kreditinstitut, skal Finanstilsynet endvidere indhente oplysninger om størrelsen af virksomhedens kapitalgrundlag og solvensnøgletal og oplysninger om en eventuel garantiordning i hjemlandet omfattende filialens indskydere eller investorer.

Stk. 7. Er virksomheden et administrationsselskab, jf. § 5, stk. 1, nr. 4, skal Finanstilsynet endvidere indhente oplysninger om en eventuel garantiordning i hjemlandet, der omfatter filialens investorer. Når et administrationsselskab ønsker at tilbyde administration her i landet, modtager Finanstilsynet fra hjemlandets kompetente myndighed en bekræftelse på, at selskabet er godkendt efter UCITS-direktivet, en beskrivelse af omfanget af selskabets tilladelse og eventuelle begrænsninger i, hvilke investeringsinstitutter selskabet har tilladelse til at administrere, samt en beskrivelse af selskabets risikostyringsproces og procedurer for behandling af klager fra investorer.

Stk. 8. Virksomheden skal meddele Finanstilsynet enhver ændring af de i stk. 4, nr. 1-5, og stk. 5-9, nævnte forhold senest 1 måned før ændringen foretages. Hvis det ikke er muligt at meddele Finanstilsynet ændringen senest 1 måned før ændringen foretages, skal meddelelse ske snarest mu-

ligt. Virksomheden skal dog ikke meddele Finanstilsynet ændringer i virksomhedernes kapitalgrundlag og solvensnøgletal.

Stk. 9. Selskabslovens bestemmelser om filialer af udenlandske aktieselskaber finder anvendelse på de i stk. 1 nævnte filialer.

§ 31. En udenlandsk virksomhed, der er meddelt tilladelse til at udøve den i §§ 7-10 a nævnte virksomhed i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, kan begynde at yde tjenesteydelser her i landet, når Finanstilsynet har modtaget meddelelse herom fra tilsynsmyndighederne i hjemlandet. Den udenlandske virksomhed kan udøve de i bilag 2 og 3 og i bilag 1 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og –aktiviteter nævnte aktiviteter, når tilsynsmyndighederne i hjemlandet har erklæret, at disse er omfattet af virksomhedens tilladelse i hjemlandet. Er den udenlandske virksomhed et kreditinstitut, der er meddelt tilladelse til at udføre aktiviteter som nævnt i bilag 1 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og –aktiviteter, skal Finanstilsynet fra tilsynsmyndighederne i hjemlandet endvidere have modtaget oplysninger om, hvorvidt virksomheden ønsker at udføre aktiviteter som nævnt i bilag 1 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og –aktiviteter gennem tilknyttede agenter etableret i hjemlandet, samt identiteten på disse. Er den udenlandske virksomhed et administrationsselskab, skal Finanstilsynet fra tilsynsmyndighederne i hjemlandet have modtaget en forretningsplan over administrationsselskabets påtænkte opgaver og tjenesteydelser, jf. stk. 3, og nærmere oplysninger om relevante garantiordninger, der har til formål at beskytte investorer. Når et administrationsselskab ønsker at tilbyde administration her i landet, modtager Finanstilsynet fra hjemlandets kompetente myndighed en bekræftelse på, at selskabet er godkendt efter UCITS-direktivet, en beskrivelse af omfanget af selskabets tilladelse og eventuelle begrænsninger i, hvilke investeringsinstitutter selskabet har tilladelse til at administrere, samt en beskrivelse af selskabets risikostyringsproces og procedurer for behandling af klager fra investorer.

Stk. 2. Udstedelse af realkreditobligationer, jf. bilag 3, kan alene udøves af kreditinstitutter, der opfylder betingelserne herfor i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v.

Stk. 3. Er virksomheden et administrationsselskab, kan virksomheden

- 1) administrere UCITS og
- 2) udøve de aktiviteter nævnt i bilag 1, afsnit A, nr. 4, 5 og 10, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og –aktiviteter, såfremt disse er omfattet af administrationsselskabets tilladelse i hjemlandet.

Stk. 4. Proceduren i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse, når et administrationsselskab delegerer markedsføringen af andele i værtslandet til et investeringsforvaltningsselskab.

§ 32. En udenlandsk virksomhed kan benytte det samme navn, som virksomheden benytter i hjemlandet. Er der risiko for forveksling med et andet her i landet anvendt navn, kan Erhvervsstyrelsen kræve en forklarende tilføjelse.

Særlige regler for udenlandske kreditinstitutter

§ 33. Et udenlandsk kreditinstitut, der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, og for hvilket land Kommissionen ikke har vedtaget en afgørelse som omhandlet i artikel 47, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter, eller hvor en sådan afgørelse ikke længere er gyldig, skal have tilladelse af Finanstilsynet til grænseoverskridende at yde investerings-service eller udføre investeringsaktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser, jf. lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og –aktiviteter, her i landet til godkendte modparter eller professionelle kunder.

Stk. 2. Et kreditinstitut, der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, som ønsker at yde investeringsservice eller udføre investeringsaktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser, jf. lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og –aktiviteter, her i landet til detailkunder eller kunder, der efter anmodning kan behandles som professionelle kunder, skal have filialtilladelse i medfør af § 33 a, stk. 1.

Stk. 3. Kravet i stk. 2 omfatter ikke levering af investeringsservice eller investeringsaktiviteter, der udelukkende iværksættes på de pågældende kunders eget initiativ.

Stk. 4. Finanstilsynet kan nægte tilladelse, jf. stk. 1, såfremt lovgivningen i det land, hvor kreditinstituttet er meddelt tilladelse og er under tilsyn, vil vanskeliggøre Finanstilsynets opgaver.

Stk. 5. Finanstilsynet kan inddrage en tilladelse, jf. stk. 1, såfremt kreditinstituttet ikke længere opfylder kravene til at få en tilladelse, eller hvis Finanstilsynet ikke kan inddrive afgiftsbetalingen efter § 363 b, stk. 4, på almindelig vis.

Stk. 6. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om tilladelsesproceduren, jf. stk. 1, herunder hvilken dokumentation der skal sendes til Finanstilsynet i forbindelse med ansøgningen.

§ 33 a. Et udenlandsk kreditinstitut, der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, skal have tilladelse fra Finanstilsynet til at yde investerings-service eller udføre investeringsaktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser, jf. lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og –aktiviteter, her i landet gennem en filial.

Stk. 2. Et udenlandsk kreditinstitut skal til brug for Finanstilsynets behandling af ansøgningen om tilladelse, jf. stk. 1, indsende følgende oplysninger:

- 1) Navnet på den kompetente myndighed i hjemlandet, og hvis der er flere kompetente myndigheder, oplysning om deres respektive kompetenceområder.
- 2) Oplysninger om det udenlandske kreditinstituts navn, juridiske form, vedtægtsmæssige hjemsted og adresse, medlemmer af ledelsesorganet og relevante aktionærer.
- 3) En beskrivelse af filialens virksomhed, herunder oplysninger om organisation og de planlagte aktiviteter, samt

en beskrivelse af eventuel outsourcing af væsentlige operationelle funktioner til tredjemand.

- 4) Navnene på de personer, der er ansvarlige for ledelse af filialen, samt dokumentation for, at de opfylder kravene i § 14, stk. 1, nr. 2, og § 14, stk. 7.
- 5) Oplysninger om den startkapital, som filialen har fri rådighed over.

Stk. 3. Finanstilsynet giver tilladelse, jf. stk. 1, når det er godtgjort, at

- 1) de aktiviteter, der søges om tilladelse til, er omfattet af det udenlandske kreditinstituts tilladelse og er underlagt tilsyn i hjemlandet,
- 2) der mellem Finanstilsynet og de kompetente myndigheder i det udenlandske kreditinstituts hjemland foreligger en international samarbejdsaftale, herunder bestemmelser om informationsudveksling med henblik på at bevare markedets integritet og beskytte investorerne,
- 3) filialen har fri rådighed over tilstrækkelig startkapital,
- 4) filialens ledelse opfylder kravene i § 14, stk. 1, nr. 2, og § 14, stk. 7,
- 5) det udenlandske kreditinstituts hjemland med Danmark har indgået en aftale, som fuldt ud overholder standarderne i artikel 26 i Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udviklings (OECD's) modelbeskatningsoverenskomst vedrørende indkomst og formue, og som sikrer en effektiv informationsudveksling om skatteforhold, herunder multilaterale skatteaftaler,
- 6) det udenlandske kreditinstitut indgår i en investorgarantiordning, som er godkendt eller anerkendt i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/9/EF af 3. marts 1997 om investorgarantiordninger, og
- 7) filialen vil være i stand til at opfylde kravene i §§ 43-45, 47, 48 og 94, § 95, stk. 1, 2 og 7, og §§ 96 og 108 i denne lov, §§ 88-95, 98-109, 114 og 135-140, § 196, stk. 2, og §§ 214 og 218 i lov om kapitalmarkeder samt artikel 3-26 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og i foranstaltninger vedtaget i medfør heraf.

Stk. 4. Finanstilsynet meddeler inden 6 måneder efter modtagelse af en fuldstændig ansøgning, om tilladelse kan gives.

Stk. 5. §§ 223 og 224 gælder tilsvarende for inddragelse af tilladelse meddelt efter stk. 1. Ud over de tilfælde, der er nævnt i §§ 223 og 224, kan Finanstilsynet inddrage en tilladelse meddelt efter stk. 1, hvis Finanstilsynet ikke kan inddrive afgiftsbetalingen efter § 363 a og § 363 b, stk. 3, på almindelig vis.

§§ 34-37 a. (Ophævet)

Danske finansielle virksomheders og visse finansieringsinstitutters virksomhed i udlandet

§ 38. En finansiell virksomhed, der ønsker at etablere en filial i et andet land, skal meddele dette til Finanstilsynet sammen med følgende oplysninger om filialen:

- 1) I hvilket land filialen ønskes etableret,

- 2) en beskrivelse af filialens virksomhed, herunder oplysninger om organisation, og de planlagte aktiviteter,
- 3) filialens adresse,
- 4) navnene på filialens ledelse og
- 5) for pengeinstitutter og realkreditinstitutter, hvorvidt filialen har til hensigt at anvende tilknyttede agenter, samt identiteten på disse.

Stk. 2. Et pengeinstitut eller et realkreditinstitut, der ønsker at udføre aktiviteter som nævnt i bilag 1 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter gennem en tilknyttet agent, der er etableret i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, hvor selskabet eller instituttet ikke har oprettet en filial, skal meddele dette til Finanstilsynet sammen med følgende oplysninger:

- 1) I hvilket land den tilknyttede agent er etableret.
- 2) En beskrivelse af den tilknyttede agents virksomhed, herunder en beskrivelse af den planlagte anvendelse af den tilknyttede agent.
- 3) Oplysninger om selskabets eller instituttets organisation, herunder rapporteringsveje, der angiver, hvordan den pågældende agent er indpasset i virksomhedsstrukturen.
- 4) Navnet og adressen på den tilknyttede agent samt den tilknyttede agents ledelse.

Stk. 3. Ved etablering af en filial eller anvendelse af en tilknyttet agent, der er etableret i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, videresender Finanstilsynet de i stk. 1 og 2 nævnte oplysninger til tilsynsmyndighederne i værtslandet. For pengeinstitutter og realkreditinstitutter fremsendes endvidere solvensnøgletal til tilsynsmyndighederne i værtslandet. Samtidig fremsendes erklæring om, at de planlagte aktiviteter er omfattet af den finansielle virksomheds tilladelse.

Stk. 4. Etableres filialen eller anvendes der en tilknyttet agent i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og er virksomheden et pengeinstitut, realkreditinstitut eller investeringsforvaltningsselskab, sender Finanstilsynet endvidere oplysninger om investor- og indskydergarantiordningen samt for pengeinstitutter og realkreditinstitutter oplysninger om virksomhedens kapitalgrundlag. For investeringsforvaltningsselskaber meddeler Finanstilsynet værtslandets tilsynsmyndigheder ændringer i oplysningerne om investor og indskydergarantiordningen.

Stk. 5. Oplysningerne efter stk. 3 og 4 sendes senest 3 måneder efter modtagelsen af oplysningerne. Samtidig med fremsendelsen underretter Finanstilsynet den finansielle virksomhed herom.

Stk. 6. Finanstilsynet kan undlade at fremsende oplysninger efter stk. 3 og 4, hvis der er grund til at betvivle, at virksomhedens administrative struktur og finansielle situation er forsvarlig som grundlag for den påtænkte etablering. Finanstilsynet giver virksomheden meddelelse herom senest 2 måneder efter modtagelsen af de i stk. 1 nævnte oplysninger.

Stk. 7. Virksomheden skal meddele Finanstilsynet enhver ændring i de i stk. 1 og 2 nævnte forhold. Finanstilsynet skal

have modtaget meddelelsen senest 1 måned før ændringen foretages. Hvis det ikke er muligt at meddele Finanstilsynet ændringen senest 1 måned før ændringen foretages, skal meddelelse ske snarest muligt. Virksomheden er forpligtet på samme måde over for værtslandets tilsynsmyndigheder, hvis værtslandet er et andet land inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område. Finanstilsynet skal underrette investeringsforvaltningsselskabet inden 15 arbejdsdage efter modtagelsen af oplysningerne som nævnt i 1. pkt. om, at investeringsforvaltningsselskabet ikke må iværksætte ændringen af filialen, hvis investeringsforvaltningsselskabet ved ændringen ikke længere overholder direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (UCITS-direktivet).

Stk. 8. En finansiell virksomhed skal have tilladelse af Finanstilsynet til at etablere en filial i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område. Hvis der er grund til at betvivle, at virksomhedens administrative struktur og finansielle situation er forsvarlig som grundlag for den påtænkte etablering, kan Finanstilsynet afslå en ansøgning om tilladelse.

§ 38 a. (Ophævet)

§ 38 b. Et finansieringsinstitut, som er datterselskab af et pengeinstitut eller realkreditinstitut eller er et fællesejet selskab af flere pengeinstitutter eller af flere realkreditinstitutter, skal give meddelelse til Finanstilsynet, forud for at finansieringsinstituttet etablerer en filial i et andet medlemsland inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område. Finansieringsinstituttet skal sammen med meddelelsen give Finanstilsynet de oplysninger, som er nævnt i § 38, stk. 1, og oplyse størrelsen og sammensætningen af finansieringsinstituttets kapitalgrundlag.

Stk. 2. Finanstilsynet sender oplysninger som nævnt i stk. 1 og oplysninger om moderselskabernes risikoeksponeringsbeløb til værtslandets tilsynsmyndigheder senest 3 måneder efter modtagelsen af oplysningerne.

§ 39. En finansiell virksomhed, der ønsker at udøve virksomhed i form af grænseoverskridende tjenesteydelser i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, skal give Finanstilsynet meddelelse herom med angivelse af, i hvilket land virksomheden ønskes påbegyndt, og hvilke aktiviteter der ønskes udøvet. Pengeinstitutter og realkreditinstitutter skal endvidere oplyse, hvis de ønsker at udføre aktiviteter som nævnt i bilag 1 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter gennem tilknyttede agenter med hjemsted i Danmark, samt identiteten på disse. Investeringsforvaltningsselskaber skal endvidere indsende en forretningsplan over påtænkte opgaver og tjenesteydelser samt nærmere oplysninger om relevante garantiordninger, der har til formål at beskytte investorer.

Stk. 2. Finanstilsynet videregiver den i stk. 1 nævnte meddelelse og en erklæring om, at de planlagte aktiviteter er omfattet af virksomhedens tilladelse, til tilsynsmyndighederne i værtslandet senest 1 måned efter modtagelsen af den i stk. 1 nævnte meddelelse. Sender Finanstilsynet ikke meddelelsen eller erklæringen nævnt i 1. pkt. inden for fristen, underretter Finanstilsynet virksomheden om årsagerne hertil. Er virksomheden et pengeinstitut eller et realkreditinstitut, meddeler Finanstilsynet endvidere identiteten på de tilknyttede agenter, som virksomheden påtænker at anvende, til tilsynsmyndighederne i værtslandet. Er virksomheden et investeringsforvaltningsselskab, sender Finanstilsynet endvidere oplysninger om investor- og indskydergarantiordningen.

Stk. 3. Er virksomheden et investeringsforvaltningsselskab, er selskabet forpligtet til at meddele Finanstilsynet og værtslandets tilsynsmyndigheder enhver ændring i de i stk. 1 nævnte forhold senest en måned, før ændringerne foretages. Hvis det ikke er muligt at meddele Finanstilsynet ændringen senest en måned før ændringen foretages, skal meddelelse ske snarest muligt.

Stk. 4. Et investeringsforvaltningsselskab, der delegerer markedsføringen af andele i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, til tredjemand, skal anvende den i § 31, stk. 1, nævnte procedure.

Stk. 5. En finansiell virksomhed, der ønsker at udøve tjenesteydelser i et land uden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, skal give Finanstilsynet meddelelse herom, senest 1 måned inden aktiviteterne påbegyndes, med angivelse af, i hvilket land virksomheden ønskes påbegyndt, og hvilke aktiviteter der ønskes udøvet. Hvis det ikke er muligt at give Finanstilsynet meddelelse herom, senest 1 måned inden aktiviteterne påbegyndes, skal meddelelse ske snarest muligt.

Stk. 6. Virksomhederne skal meddele Finanstilsynet om enhver ændring i de i stk. 6 nævnte aktiviteter, senest 1 måned inden ændringen foretages. Hvis det ikke er muligt at meddele Finanstilsynet ændringen inden for denne frist, skal meddelelse ske snarest muligt.

Investeringsforvaltningsselskabers administration af investeringsinstitutter, der er UCITS, fra en filial eller som grænseoverskridende tjenesteydelse

§ 39 a. Et investeringsforvaltningsselskab, som ønsker at administrere UCITS fra en filial i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, eller som grænseoverskridende tjenesteydelser, skal ud over at sende de oplysninger, der fremgår af §§ 38 og 39, til Finanstilsynet sende en beskrivelse af selskabets risikostyringsproces og procedurer for behandling af klager fra investorer. Når Finanstilsynet videregiver de i 1. pkt. nævnte oplysninger til tilsynsmyndighederne i værtslandet, sender Finanstilsynet tillige en bekræftelse på, at selskabet er godkendt efter UCITS-direktivet, og en beskrivelse af omfanget af selska-

bets tilladelse og eventuelle begrænsninger i, hvilke UCITS selskabet har tilladelse til at administrere.

Stk. 2. Et investeringsforvaltningsselskab, der administrerer UCITS som nævnt i stk. 1, skal overholde lovens regler om investeringsforvaltningsselskabers virksomhed, herunder §§ 70 og 71 om organisation, procedurer for risikostyring og intern rapportering samt §§ 102-105 om delegation.

Stk. 3. Et investeringsforvaltningsselskab, der administrerer UCITS som nævnt i stk. 1, skal overholde de regler, som en UCITS' hjemland har fastsat om UCITS' oprettelse og drift, herunder de regler, der gælder for

- 1) etablering og godkendelse af UCITS,
- 2) emission og indløsning af andele og aktier,
- 3) investeringspolitik og investeringsgrænser, herunder beregningen af samlet risikoeksponering og gearing,
- 4) begrænsninger vedrørende låntagning, långivning og handel uden dækning,
- 5) værdiansættelse af en UCITS' aktiver og regnskabsføring,
- 6) beregning af emissions- eller indløsningskursen og fejl i beregningen af den indre værdi samt erstatning til investorer i denne forbindelse,
- 7) udlodning eller geninvestering af udbytte,
- 8) krav om indberetninger og offentliggørelse, herunder af prospektet, den centrale investorinformation og periodiske indberetninger, som den pågældende UCITS skal overholde,
- 9) foranstaltninger vedrørende markedsføring,
- 10) forhold til deltagere,
- 11) fusion og omstrukturering af en UCITS,
- 12) en UCITS' opløsning og likvidation,
- 13) et eventuelt deltagerregisters indhold og form,
- 14) gebyrer for godkendelse og tilsyn med en UCITS og
- 15) udøvelse af deltagernes stemmeret og andre deltagerrettigheder i medfør af nr. 1-13.

Stk. 4. Investeringsforvaltningsselskabet skal overholde de forpligtelser, der er fastsat i en UCITS' fondsbestemmelser eller vedtægter og i prospektet, som skal være i overensstemmelse med de i hjemlandet fastsatte regler, jf. stk. 3.

Stk. 5. De kompetente myndigheder i en UCITS' hjemland har ansvaret for at føre tilsyn med, at stk. 3 og 4 overholdes.

Stk. 6. Investeringsforvaltningsselskabets bestyrelse træffer beslutning om og er ansvarlig for at vedtage og gennemføre de foranstaltninger og organisatoriske beslutninger, der er nødvendige, for at investeringsforvaltningsselskabet kan overholde reglerne for oprettelse og drift af UCITS, jf. stk. 3, og de forpligtelser, der er fastsat i fondsbestemmelserne eller i vedtægterne, samt de forpligtelser, der er fastsat i prospektet.

Stk. 7. Finanstilsynet har ansvaret for at føre tilsyn med, at investeringsforvaltningsselskabets foranstaltninger og organisering er tilstrækkelige, således at investeringsforvaltningsselskabet er i stand til at overholde de forpligtelser og regler, der vedrører oprettelse og drift af de UCITS, det administrerer.

Stk. 8. Et investeringsforvaltningsselskab, der administrerer en UCITS med hjemsted i et andet land inden for Den

Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, skal indgå en skriftlig aftale med depotselskabet om den informationsudveksling, der er nødvendig, for at depotselskabet kan udføre sine pligter.

§ 39 b. Et investeringsforvaltningsselskab, som har til hensigt at administrere en UCITS, der er oprettet i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, sender følgende dokumentation til de kompetente myndigheder i den pågældende UCITS' hjemland:

- 1) Den skriftlige aftale med depositaren, der er nævnt i § 39 a, stk. 8.
- 2) Oplysninger om delegation af opgaver inden for investeringsforvaltning og administration som nævnt i bilag II til UCITS-direktivet.

Stk. 2. Hvis et investeringsforvaltningsselskab allerede administrerer andre UCITS af samme type i den pågældende UCITS' hjemland, er henvisning til den dokumentation, jf. stk. 1, der allerede er sendt til de kompetente myndigheder, tilstrækkelig.

Stk. 3. Investeringsforvaltningsselskabet skal underrette de kompetente myndigheder i den administrerede UCITS' hjemland om eventuelle efterfølgende væsentlige ændringer i den i stk. 1 nævnte dokumentation.

Danske finansielle virksomheders dattervirksomheder i udlandet

§ 40. En finansiell virksomhed, der ønsker at etablere en dattervirksomhed, der er et kreditinstitut, et investeringsselskab eller en forsikringsvirksomhed, i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med, skal have Finanstilsynets tilladelse hertil. Hvis der er grund til at betvivle, at virksomhedens administrative struktur og finansielle situation er forsvarlig som grundlag for den påtænkte etablering, giver Finanstilsynet ikke tilladelse.

Stk. 2. En finansiell virksomhed skal give Finanstilsynet meddelelse om etablering af dattervirksomheder i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med, der ikke er omfattet af stk. 1.

§ 41. (Ophævet)

§ 42. (Ophævet)

Afsnit III

God skik m.v.

Kapitel 6

God skik, prisoplysning og kontraktforhold

Generelle regler om god skik, prisoplysning og kontraktforhold

§ 43. Finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder skal drives i overensstemmelse med redelig forretningsskik og god praksis inden for virksomhedsområdet.

Stk. 2. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om redelig forretningsskik og god praksis for de finansielle

virksomheder. Erhvervsministeren fastsætter, jf. 1. pkt., regler om indholdet af en basal indlånskonto og om størrelsen af et eventuelt gebyr for en sådan konto.

Stk. 3. Erhvervsministeren fastsætter regler om omkostnings-, provisions-, pris- og risikoplysninger for finansielle ydelser.

Stk. 4. Erhvervsministeren fastsætter regler om kompetencekrav for ansatte i pengeinstitutter, realkreditinstitutter, investeringsforvaltningsselskaber, udbydere af kryptoaktivtjenester og filialer af udenlandske pengeinstitutter. Ministeren fastsætter endvidere regler om kompetencekrav for ansatte i pengeinstitutter og realkreditinstitutter, som præsenterer, tilbyder, rådgiver om eller administrerer boligkreditaftaler.

Stk. 5. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om udlevering af central investorinformation til detailinvestorer ved finansielle virksomheders formidling af andele i danske UCITS.

Stk. 6. Finanstilsynet kan efter forhandling med repræsentanter for forbrugerne og de relevante finansielle erhvervsorganisationer udarbejde og offentliggøre retningslinjer for redelig forretningsskik og god praksis på nærmere angivne områder, der må anses for væsentlige, navnlig ud fra hensynet til forbrugerne.

Stk. 7. Erhvervsministeren fastsætter regler om finansielle virksomheders forpligtelse til at udlevere et standardiseret nøgletalsdokument til forbrugere ved fremsættelse af tilbud om realkredit- og realkreditlignende lån.

§ 43 a. Handler i strid med regler udstedt i medfør af § 43, stk. 2, pådrager erstatningsansvar i overensstemmelse med dansk rets almindelige regler.

Behandling af personnummer

§ 43 b. Finansielle virksomheder kan behandle oplysninger om personnummer med henblik på nødvendig entydig identifikation i relation til eksisterende kundeforhold ved varetagelse af administrative opgaver og rådgivning.

§ 44. (Ophævet)

Særlige regler om kontraktforhold for pengeinstitutter, realkreditinstitutter og forsikringsselskaber

§ 45. Såfremt ansvarlig lånekapital udstedes i form af massegældsbreve, skal den finansielle virksomhed benævne disse kapitalbeviser.

§ 46. Ved et pengeinstituts eller realkreditinstituts tegning af kapitalindskud omfattet af reglerne om hybrid kernekapital og reglerne om ansvarlig lånekapital må virksomheden ikke samtidig lånefinansiere detailkunders og professionelle kunders køb af kapitalindskuddet eller dele heraf.

Stk. 2. Forbuddet mod lånefinansiering som nævnt i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse for pengeinstitutters, realkreditinstitutters og finansielle holdingvirksomheders tegning og salg af aktier eller andels- eller garantbeviser i den pågældende virksomhed, uanset om lånet bliver ydet af instituttet eller virksomheden selv eller af et selskab, der er koncernforbundet med det pågældende institut eller den pågældende finansielle holdingvirksomhed. Uanset 1. pkt. må

pengeinstitutter, realkreditinstitutter og finansielle holdingvirksomheder lånefinansiere køb af medarbejderaktier inden for koncernen som led i en medarbejderaktieordning.

Stk. 3. Stk. 2 finder kun anvendelse på finansielle holdingvirksomheder, hvor mindst en dattervirksomhed er et pengeinstitut eller realkreditinstitut.

Særlige regler for pengeinstitutter, realkreditinstitutter og investeringsforvaltningsselskaber

§ 46 a. (Ophævet)

§ 46 b. (Ophævet)

Særlige regler for pengeinstitutter

§ 47. Er der inden for erhvervsforhold stillet kaution for lån ydet af et pengeinstitut, og udebliver låntager med betaling af hovedstol, afdrag eller renter, skal der senest 6 måneder efter de pågældende ydelsers forfaldsdag skriftligt gives meddelelse til enhver af kautionisterne eller til den eller dem af disse, der er bemyndiget til at modtage meddelelsen på samtlige kautionisters vegne. Undladelse heraf medfører, at pengeinstituttet taber sit krav over for kautionisterne, i det omfang disses regreskrav mod låntageren er blevet forringet ved undladelsen.

§ 48. Inden der indgås aftale om en kautionsforpligtelse uden for erhvervsforhold for lån eller kreditter ydet af et pengeinstitut, skal pengeinstituttet sikre sig, at kautionisten er tilstrækkeligt informeret om indholdet af aftalen og konsekvenserne af at påtage sig en kautionsforpligtelse. Denne information skal indeholde oplysninger om, hvad den konkrete kautionsforpligtelse indebærer, og indeholde en afbalanceret beskrivelse af de risici, der er forbundet hermed. Endvidere skal pengeinstituttet for den debitor, hvis gæld kautionsforpligtelsen skal sikre, med samtykke fra debitor udlevere

- 1) den seneste årsopgørelse fra SKAT,
- 2) de seneste tre lønsedler eller
- 3) det seneste årsregnskab, hvis der kautioneres for en erhvervsdrivendes gæld.

Stk. 2. Et pengeinstitut, som ikke har overholdt stk. 1, kan kun gøre kautionsforpligtelsen gældende, såfremt kautionisten på anden vis har haft et forsvarligt grundlag for at bedømme de risici, der var forbundet med at indgå kautionsforpligtelsen.

Stk. 3. Kautionsaftaler efter stk. 1 skal udfærdiges på papir eller andet varigt medium for at kunne gøres gældende.

Stk. 4. En kautionist kan ikke hæfte for et beløb, der er større end lånets hovedstol eller kredittens maksimum ved kautionsaftalens indgåelse.

Stk. 5. Ved kautionsaftaler efter stk. 1 skal pengeinstituttet årligt skriftligt meddele kautionisten størrelsen af den gældspost, som kautionen er stillet til sikkerhed for.

Stk. 6. Hvis låntageren udebliver med betaling af hovedstol, afdrag eller renter, skal der senest 3 måneder efter de pågældende ydelsers forfaldsdag gives meddelelse herom til kautionisten på papir eller andet varigt medium. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse, hvis pengeinstituttet giver lånta-

geren henstand, uden at kautionisten har givet samtykke hertil.

Stk. 7. Overskrides fristen i stk. 6, kan kautionsforpligtelsen kun gøres gældende over for kautionisten for det beløb, som låntagerens gæld efter den sikrede fordring ville have udgjort, hvis låntageren havde betalt alle ydelser rettidigt indtil det tidspunkt, som ligger 3 måneder forud for det tidspunkt, hvor meddelelse gives.

Stk. 8. Overskridelse af fristen i stk. 6 medfører uanset stk. 7, at pengeinstituttet taber sit krav over for kautionisten, i det omfang dennes regreskrav mod låntageren er blevet forringet.

Stk. 9. En kautionsforpligtelse efter stk. 1 bortfalder efter 10 år eller, hvis kautionsaftalen er indgået til sikkerhed for en kredit med variabelt beløb eller for et lån uden fast forfaldstidspunkt, efter 5 år, medmindre forpligtelsen forinden er gjort gældende af pengeinstituttet. 1. pkt. finder ikke anvendelse på lån, der efter deres vilkår kan finansieres ved udstedelse af særligt dækkede obligationer, såfremt kautionisten udtrykkeligt er oplyst herom og om virkningen heraf.

Stk. 10. En aftale om en kautionsforpligtelse efter stk. 1 kan tilsidesættes helt eller delvis, hvis den står i misforhold til kautionistens økonomi.

Stk. 11. Stk. 1-10 finder tilsvarende anvendelse på tredjemands pant uden for erhvervsforhold.

§ 48 a. §§ 53 b og 53 c gælder også for pengeinstitutter, når de yder realkreditlignende lån.

Stk. 2. § 53 d gælder også for pengeinstitutter, når de yder realkreditlignende lån og pengeinstituttet har varslet en forhøjelse af et rentetillæg.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 gælder ikke ved på forhånd aftalte ændringer i renter, renteloft eller rentegulve, når disse ændringer i henhold til aftalen kun kan gennemføres med mindst 3 års mellemrum.

§ 49. Såfremt en sparekasse har tabt en del af sin garanti-kapital, skal sparekassen give oplysning herom til personer, der ønsker at indtræde som garanter.

Stk. 2. Såfremt en andelskasse har tabt en del af andelskapitalen, skal andelskassen give oplysning herom til personer, der ønsker at tegne andelskapital.

Stk. 3. De for aktieselskaber gældende regler om nedsættelse af aktiekapital finder med de fornødne tilføjelser anvendelse for nedsættelse af andelskapital i andelskasser.

§ 50. Kapitalpension, rateopsparing, selvpension, aldersopsparing, børneopsparing og boligopsparing i et pengeinstitut kan anbringes på en indlånskonto enten kontant eller som puljeindlån og kan endvidere anbringes i et særskilt depot.

Stk. 2. Et pengeinstitut må ikke modtage og beholde gebyrer, provisioner eller andre penge- og naturalieydelser, der betales af tredjemand eller en person, som handler på tredjemands vegne, i forbindelse med kunders opsparing i puljer omfattet af regler udstedt i medfør af stk. 4, 1. pkt. Modtager pengeinstituttet sådanne provisioner m.v. som nævnt i 1. pkt., skal de hurtigst muligt videregives til puljen. 1. pkt. gælder ikke naturalieydelser af mindre værdi, som kan

øge kvaliteten af den tjenesteydelse, der leveres til kunden, og som ikke kan forhindre pengeinstituttet i at overholde sin pligt til at handle i kundens bedste interesse. Sådanne naturalieydelser skal oplyses tydeligt til kunden.

Stk. 3. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke naturalieydelser der er omfattet af stk. 2, 3. og 4. pkt., og om krav til pengeinstitutternes håndtering af modtagne gebyrer, provisioner eller andre penge- og naturalieydelser, der betales af tredjemand eller en person, som handler på tredjemands vegne.

Stk. 4. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for opsparing i puljer i et pengeinstitut, herunder regler om midlernes anbringelse, administration, regnskab, revision samt kundeinformation. Finanstilsynet fastsætter endvidere nærmere regler for anbringelse af midler i værdipapirer og for afvikling af investeringer i aktiver, herunder om registrering og afregistrering i en værdipapircentral, kontoudskrift, vær-diopgørelse og deponering.

§ 51. Kapitalpension, rateopsparing, selvpension og aldersopsparing anbragt på en indlånskonto skal være fuldt ud dækket af Indskyder- og investorgarantiordningen, af en tilsvarende ordning i kreditinstituttets hjemland i tilfælde af kreditinstituttets rekonstruktionsbehandling og konkurs eller af en kombination af begge ordninger.

§ 52. Pengeinstitutter og filialer af kreditinstitutter med vedtægtsmæssigt hjemsted i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, som Finanstilsynet har godkendt som depotselskab, jf. § 2, nr. 11, i lov om investeringsforeninger m.v., for en dansk UCITS, skal som depotselskab handle uafhængigt og udelukkende i den pågældende danske UCITS' interesse.

Særlige regler for realkreditinstitutter

§ 53. Et realkreditinstitut skal i låneaftalen oplyse låntageren om, at realkreditlån ydet i strid med lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. kan kræves nedbragt efter denne lov.

Stk. 2. Såfremt et realkreditlån efter lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. skal nedbringes, skal realkreditinstituttet som erstatning yde et lån på tilsvarende vilkår, således at låntageren stilles uændret. Alle låneomkostninger i forbindelse med omlægningen påhviler realkreditinstituttet.

Stk. 3. Låntageren har ikke krav på en omlægning efter stk. 2, hvis det af realkreditinstituttet godtgøres, at låntageren vidste eller burde vide, at realkreditlånet var ydet i strid med bestemmelserne i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v., eller hvis overtrædelsen af de nævnte bestemmelser i øvrigt skyldes oplysninger afgivet af låntageren.

§ 53 a. § 48, stk. 1-8, 10 og 11, finder tilsvarende anvendelse på realkreditinstitutter, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 48, stk. 4, finder ikke anvendelse på realkreditlån, når den pantsatte ejendom anvendes til beboelse for kautionisten og låntageren og kautionisten er udtrykkeligt

oplyst om, at hæftelsen kan overstige lånets hovedstol ved kautionsaftalens indgåelse.

§ 53 b. Et realkreditinstitut må ikke i løbende kundeforhold ændre renter, gebyrer, bidrag eller andet vederlag for realkreditlån til ugunst for forbrugeren uden et forudgående varsel på 6 måneder.

Stk. 2. Et varsel efter stk. 1 skal indeholde en begrundelse for ændringen. Begrundelsen skal angive

- 1) de forhold, der har udløst ændringen, og en henvisning til de dele af aftalegrundlaget, der indeholder hjemmelen til at gennemføre ændringen, og
- 2) oplysning om de væsentligste forhold, der har haft betydning for ændringens omfang, og disse forholds skønnede andel af den samlede stigning.

Stk. 3. Et varsel efter stk. 1 skal endvidere indeholde følgende oplysninger:

- 1) Kursværdien af forbrugers lån. Er kursen ikke fast, skal realkreditinstituttet oplyse forbrugeren herom og om, hvordan forbrugeren kan få oplyst den aktuelle kurs.
- 2) Oplysninger om, at forbrugeren har mulighed for at indfri lånet og omlægge det til et andet lån i samme institut eller hos en anden kreditgiver, og under hvilke betingelser forbrugeren kan indfri lånet.
- 3) Oplysninger om, at andre kreditgivere kan findes på prisportaler drevet af private udbydere og på prisportalen for boliglån.

Stk. 4. Ved ændring af renter, bidrag og væsentlige ændringer i andet vederlag eller ved opkrævning af et nyt vederlag skal varslet ske til forbrugeren på papir eller andet varigt medium. Varslet skal være kommet frem til forbrugeren, senest 6 måneder før ændringen træder i kraft.

Stk. 5. Stk. 1, 3 og 4 gælder ikke for ændringer, der er begrundet i udefrakommende forhold, som realkreditinstituttet ikke har indflydelse på.

§ 53 c. Et realkreditinstitut kan kun gøre en ændring af renter, gebyrer, bidrag eller andet vederlag gældende, hvis realkreditinstituttet har iagttaget § 53 b, stk. 1, 2 og 4, jf. dog stk. 2 og § 53 b, stk. 5.

Stk. 2. Stk. 1 gælder ikke for uvæsentlige stigninger i gebyrer og andet vederlag end renter og bidrag.

§ 53 d. Har et realkreditinstitut varslet en forbruger om en forhøjelse af et bidrag, jf. § 53 b, stk. 1, og har forbrugeren opsagt det pågældende realkreditlån inden 6 måneder fra den dag, hvor varslet er kommet frem, til indfrielse til første mulige dato med den valgte indfrielsesform, dog senest en betalingstermin 6 måneder efter opsigelsen, må realkreditinstituttet ikke opkræve gebyrer i forbindelse med indfrielsen af det pågældende realkreditlån. Realkreditinstituttet kan dog opkræve halvdelen af de gebyrer, der opkræves i forbindelse med en obligationshandel til brug for indfrielse af realkreditlånet. Realkreditinstituttet er forpligtet til at gennemføre obligationshandelen på forbrugers anmodning.

Stk. 2. Yder et realkreditinstitut en forbruger et lån til brug for indfrielse af et realkreditlån eller realkreditlignende lån i tilfælde, hvor forbrugeren har opsagt det pågældende

lån som følge af en varslet forhøjelse af bidrag eller rentetillæg inden for 6 måneder fra den dag, hvor varslet kom frem, må det modtagende realkreditinstitut kun opkræve halvdelen af de gebyrer, der opkræves i forbindelse med en obligationshandel til brug for indfrielsen af det opsagte realkreditlån eller realkreditlignende lån.

Særlige regler for investeringsforvaltningsselskaber

§ 54. Når investeringsforvaltningsselskaber udfører porteføljepleje for UCITS, herunder formidler værdipapirer for disse, er de pågældende UCITS omfattet af den samme beskyttelse som kunder efter § 72.

Stk. 2. Investeringsforvaltningsselskaber, der har tilladelse til at udføre skønsmæssig porteføljepleje for kunder, skal på forhånd aftale med kunden, om investeringsforvaltningsselskabet må placere kundens porteføljemidler eller en del heraf i andele i UCITS, som investeringsforvaltningsselskabet administrerer.

§§ 55-60 c. (Ophævet)

Afsnit IV

Ejerforhold og ledelse m.v.

Kapitel 7

Ejerforhold

§ 61. Enhver fysisk eller juridisk person eller fysiske og juridiske personer, som handler i forståelse med hinanden, der påtænker direkte eller indirekte at erhverve en kvalificeret andel, jf. § 5, stk. 3, i en finansiell virksomhed eller en finansiell holdingvirksomhed, skal på forhånd ansøge Finanstilsynet om godkendelse af den påtænkte erhvervelse. Det samme gælder ved forøgelse af den kvalificerede andel, der medfører, at denne efter erhvervelsen vil udgøre eller overstige en grænse på henholdsvis 20 pct., 33 pct. eller 50 pct. af selskabskapitalen eller stemmerettighederne, eller medfører, at den finansielle virksomhed eller den finansielle holdingvirksomhed bliver en dattervirksomhed.

Stk. 2. Finanstilsynet bekræfter skriftligt og senest efter to arbejdsdage modtagelsen af ansøgningen, jf. stk. 1. Tilsvarende gælder ved modtagelse af materiale, jf. stk. 4.

Stk. 3. Finanstilsynet har fra tidspunktet for den skriftlige bekræftelse af modtagelsen af ansøgningen, jf. stk. 2, og modtagelsen af alle de dokumenter, som kræves vedlagt ansøgningen, en vurderingsperiode på 60 arbejdsdage til at foretage den i § 61 a nævnte vurdering. Samtidig med bekræftelsen af modtagelsen af ansøgningen, jf. stk. 2, underretter Finanstilsynet den påtænkte erhverver om den dato, hvor vurderingsperioden udløber.

Stk. 4. Finanstilsynet kan indtil den 50. arbejdsdag i vurderingsperioden anmode om yderligere oplysninger, der er nødvendige for vurderingen. Anmodningen skal ske skriftligt. Første gang, en sådan anmodning fremsættes, afbrydes vurderingsperioden i perioden mellem tidspunktet for anmodningen og modtagelsen af svar herpå. Afbrydelsen kan dog ikke overstige 20 arbejdsdage, jf. dog stk. 5.

Stk. 5. Finanstilsynet kan forlænge afbrydelsen af vurderingsperioden som nævnt i stk. 4 med op til ti arbejdsdage, såfremt

- 1) den påtænkte erhverver er hjemmehørende eller omfattet af lovgivningen i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, eller
- 2) den påtænkte erhverver er en fysisk eller juridisk person, som ikke er meddelt tilladelse til at udøve den i den i §§ 7-10 nævnte virksomhed, den i § 14, stk. 1, i lov om forsikringsvirksomhed nævnte virksomhed eller den i § 3, nr. 2, i lov om kapitalmarkeder nævnte virksomhed i Danmark, et andet land inden for den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Stk. 6. Afslår Finanstilsynet en ansøgning om godkendelse af en påtænkt erhvervelse, skal dette skriftligt begrundes og meddeles den påtænkte erhverver straks efter beslutningen herom. Meddelelsen skal ske inden for vurderingsperioden. Den påtænkte erhverver kan anmode Finanstilsynet om at offentliggøre begrundelsen for afslaget.

Stk. 7. Hvis Finanstilsynet ikke i løbet af vurderingsperioden skriftligt giver afslag på ansøgningen om den påtænkte erhvervelse, anses erhvervelsen for at være godkendt.

Stk. 8. Finanstilsynet kan ved godkendelse af en erhvervelse eller forøgelse efter stk. 1 fastsætte en frist for gennemførelsen af denne. Finanstilsynet kan forlænge en sådan frist.

Stk. 9. Finanstilsynet fastsætter regler om, hvornår en erhvervelse skal medregnes i opgørelsen efter stk. 1.

Stk. 10. Vurderingsperioden, jf. stk. 3, suspenderes indtil afslutning af sagsbehandling efter § 175 g, hvis vurderingen efter § 61 a foretages samtidig med godkendelsen efter § 175 g.

§ 61 a. Finanstilsynet skal i forbindelse med sin vurdering af en ansøgning modtaget efter § 61, stk. 1, sikre hensynet til en fornuftig og forsvarlig forvaltning af den virksomhed, hvori erhvervelsen påtænkes. Vurderingen skal endvidere ske under hensyntagen til den påtænkte erhververs sandsynlige indflydelse på virksomheden, den påtænkte erhververs egnethed og den påtænkte erhvervelses finansielle soliditet i forhold til følgende kriterier:

- 1) Den påtænkte erhververs omdømme.
- 2) Omdømmet og erfaringen hos den eller de personer, der efter erhvervelsen vil lede den finansielle virksomhed eller den finansielle holdingvirksomhed.
- 3) Den påtænkte erhververs økonomiske forhold, især i forhold til arten af de forretninger, der drives eller påtænkes drevet i finansielle virksomhed eller finansielle holdingvirksomhed, hvori erhvervelsen påtænkes.
- 4) Om virksomheden fortsat kan overholde tilsynskravene i lovgivningen, navnlig om den koncern, som virksomheden eventuelt kommer til at indgå i, har en struktur, der gør det muligt at gennemføre et effektivt tilsyn og en effektiv udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder samt at fastslå, hvordan ansvaret skal fordeles mellem de kompetente myndigheder.

- 5) Om der i forbindelse med den påtænkte erhvervelse er grund til at formode, at hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, jf. §§ 3 og 4 i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme, vil ske.

Stk. 2. Finanstilsynet kan afslå en ansøgning om godkendelse af en påtænkt erhvervelse, hvis der på baggrund af kriterierne nævnt i stk. 1 er rimelig grund til at antage, at den påtænkte erhverver vil modvirke en fornuftig og forsvarlig forvaltning af virksomheden, jf. stk. 1, eller de af den påtænkte erhverver afgivne oplysninger efter Finanstilsynets vurdering ikke er fyldestgørende.

Stk. 3. I Finanstilsynets vurdering efter stk. 1 må hensynet til markedets økonomiske behov ikke indgå.

§ 61 b. Enhver fysisk eller juridisk person eller fysiske og juridiske personer, som handler i forståelse med hinanden, der påtænker direkte eller indirekte at afhænde en kvalificeret andel, jf. § 5, stk. 3, eller formindske en kvalificeret andel i en finansiell virksomhed eller en finansiell holdingvirksomhed således, at afhændelsen bevirker, at grænsen på henholdsvis 20 pct., 33 pct. eller 50 pct. af selskabskapitalen eller stemmerettighederne ikke længere er nået, eller bevirker, at virksomheden eller holdingvirksomheden ophører med at være vedkommendes datterselskab, skal forinden skriftligt underrette Finanstilsynet herom med angivelse af størrelsen af den påtænkte fremtidige kapitalandel.

§ 61 c. Når en finansiell virksomhed eller en finansiell holdingvirksomhed får kendskab til erhvervelser eller afhændelser af andele som nævnt i § 61, stk. 1, og § 61 b, skal virksomheden eller holdingvirksomheden straks give Finanstilsynet meddelelse herom.

Stk. 2. Finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder skal senest i februar måned give Finanstilsynet meddelelse om navnene på de kapitalejere, der ved udgangen af det foregående år ejede en kvalificeret andel i den finansielle virksomhed eller den finansielle holdingvirksomhed, og om størrelsen af disse andele.

§ 62. Såfremt kapitalejere, der er i besiddelse af en af de i § 61, stk. 1, omhandlede andele i en finansiell virksomhed eller en finansiell holdingvirksomhed, ikke opfylder kravene i § 61 a, stk. 1, kan Finanstilsynet ophæve den stemmeret, der er knyttet til de pågældende ejeres kapitalandele, eller påbyde virksomheden at følge bestemte retningslinjer.

Stk. 2. Finanstilsynet kan ophæve den stemmeret, der er knyttet til kapitalandele ejet af fysiske eller juridiske personer, som ikke overholder forpligtelsen i § 61, stk. 1, til foregående ansøgning om godkendelse. Kapitalandelene tildeles igen fuld stemmeret, hvis Finanstilsynet kan godkende erhvervelsen.

Stk. 3. Såfremt en fysisk eller juridisk person har erhvervet kapitalandele som omhandlet i § 61, stk. 1, uanset at Finanstilsynet har afslået at godkende denne erhvervelse af kapitalandele, skal Finanstilsynet ophæve stemmeretten tilknyttet disse kapitalandele.

Stk. 4. Finanstilsynet skal orientere den pågældende finansielle virksomhed, finansielle holdingvirksomhed eller

forsikringsholdingvirksomhed, når Finanstilsynet har ophævet stemmeretten tilknyttet kapitalandele i virksomheden i medfør af stk. 1-3. Finanstilsynet skal endvidere orientere virksomheden, hvis kapitalandele igen tildeles fuld stemmeret i medfør af stk. 2, 2. pkt.

Stk. 5. Har Finanstilsynet ophævet stemmeretten i medfør af stk. 1-3, kan kapitalandelen ikke indgå i opgørelsen af den på en generalforsamling repræsenterede stemmeberettigede kapital.

§ 63. Finanstilsynet skal på forhånd underrettes om finansielle virksomheders og finansielle holdingvirksomheders direkte eller indirekte erhvervelse af en kvalificeret andel i en udenlandsk finansiell virksomhed samt sådanne forøgelser af den kvalificerede andel, som medfører, at denne udgør eller overstiger en grænse på henholdsvis 20 pct., 33 pct. og 50 pct. af stemmerettighederne henholdsvis selskabskapitalen, eller at den udenlandske finansielle virksomhed bliver en dattervirksomhed. Underretningen skal indeholde oplysning om, i hvilket land virksomheden er etableret.

Stk. 2. Finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder, som har en andel på mindst 10 pct. af en udenlandsk finansiell virksomhed, og som påtænker at mindske denne andel, således at den falder under en af de i stk. 1 fastsatte grænser, skal underrette Finanstilsynet herom og angive størrelsen af den påtænkte fremtidige andel.

Stk. 3. Hvor den udenlandske finansielle virksomhed bliver en dattervirksomhed, skal meddelelsen til Finanstilsynet indeholde følgende oplysninger om dattervirksomheden:

- 1) I hvilket land dattervirksomheden ønskes etableret,
- 2) en beskrivelse af dattervirksomhedens virksomhed, herunder oplysninger om organisation og planlagte aktiviteter,
- 3) dattervirksomhedens adresse og
- 4) navnene på dattervirksomhedens ledelse.

Stk. 4. Ved ændring af et forhold, der er givet meddelelse om efter stk. 3, nr. 1-4, skal den finansielle virksomhed eller den finansielle holdingvirksomhed give meddelelse til Finanstilsynet herom, inden ændringen foretages. Såfremt den finansielle virksomhed eller den finansielle holdingvirksomhed ikke på forhånd er bekendt med ændringen, skal meddelelse til Finanstilsynet gives straks efter, at den finansielle virksomhed eller den finansielle holdingvirksomhed har modtaget underretning om ændringen.

Kapitel 8

Ledelse og indretning af virksomheden

§ 64. Et medlem af bestyrelsen eller direktionen i en finansiell virksomhed

- 1) skal have tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne varetage hvervet eller stillingen,
- 2) skal have tilstrækkelig godt omdømme og kunne udvise hæderlighed, integritet og tilstrækkelig uafhængighed ved varetagelsen af hvervet eller stillingen,
- 3) må ikke være pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, hvis overtrædelsen indebærer risiko

for, at vedkommende ikke kan varetage sit hverv eller sin stilling på betryggende måde,

- 4) må ikke have indgivet begæring om eller være under rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssættelse og
- 5) må ikke have udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at medlemmet ikke vil varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde.

Stk. 2. Når en person tiltræder et hverv som bestyrelsesmedlem eller en stilling som direktør i en finansiell virksomhed, påser Finanstilsynet, at personen opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i stk. 1. Finanstilsynet træffer afgørelse om, hvorvidt personen kan bestride hvervet eller stillingen i den pågældende virksomhed.

Stk. 3. Vurderer Finanstilsynet, at personen ikke opfylder kravene i stk. 1, nr. 2-5, skal afgørelsens varighed fremgå af afgørelsen.

Stk. 4. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at en person ikke har tilstrækkelige faglige forudsætninger eller erfaring i forhold til den stilling som medlem af direktionen, som den pågældende vurderes til, træffe afgørelse om, at personen kan bestride stillingen under nærmere fastsatte betingelser.

Stk. 5. Medlemmerne af bestyrelsen eller direktionen i en finansiell virksomhed skal meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold som nævnt i stk. 1 i forbindelse med deres indtræden i den finansielle virksomheds ledelse og om forhold som nævnt i stk. 1, nr. 1-5, hvis forholdene efterfølgende ændres. Udpeges eller vælges et medlem af bestyrelsen til posten som formand for bestyrelsen i et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et forsikringsselskab, skal bestyrelsesmedlemmet endvidere meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold omfattet af stk. 1, nr. 1. Virksomhedens vurdering af en bestyrelsesformands personlige kompetencer omfattet af stk. 1, nr. 1, skal foreligge i skriftlig form.

Stk. 6. Den finansielle virksomhed er forpligtet til at påse overholdelsen af stk. 1.

Stk. 7. Stk. 1-10 finder tilsvarende anvendelse på medlemmer af bestyrelsen og direktionen i en finansiell holdingvirksomhed eller en blandet holdingvirksomhed.

Stk. 8. For et bestyrelsesmedlem i gruppe 3- og gruppe 4-pengeinstitutter, der ikke er bestyrelsesformand, finder stk. 2 og stk. 5, 1. pkt., alene anvendelse for kravene i stk. 1, nr. 2-5.

Stk. 9. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om kompetence- og erfaringskrav i henhold til stk. 1 for medlemmer af direktionen i pengeinstitutter, realkreditinstitutter, systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) og globalt systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI).

§ 64 a. Et medlem af bestyrelsen eller direktionen i en finansiell virksomhed skal afsætte tilstrækkelig tid til at varetage sit hverv som direktør eller bestyrelsesmedlem i den pågældende virksomhed. Ledelsesmedlemmet skal løbende vurdere, om den pågældende har afsat tilstrækkelig tid til varetagelse af sit hverv. Vurderingen skal inddrage virksomhedens størrelse, organisation og kompleksitet.

§ 64 b. Et medlem af bestyrelsen i et pengeinstitut eller et realkreditinstitut skal hurtigst muligt og senest 12 måneder efter indtræden i bestyrelsen gennemføre et grundkursus i de kompetencer, der er nødvendige for at varetage de forpligtelser og funktioner, som kræves af bestyrelsesmedlemmer i den virksomhedstype, som den pågældende er indtrådt i.

Stk. 2. Finanstilsynet kan undtage et medlem af bestyrelsen fra kravet i stk. 1, hvis medlemmets viden, faglige kompetence eller erfaring må anses for tilstrækkelig.

Stk. 3. Finanstilsynet kan undtage et medlem af bestyrelsen fra kravet i stk. 1, hvis medlemmets dansksproglige færdigheder ikke er tilstrækkelige til at gennemføre et grundkursus efter stk. 1 og et godkendt kursus ikke udbydes på engelsk. Undtagelsen er betinget af, at medlemmet hurtigst muligt og senest 12 måneder efter indtræden i bestyrelsen gennemfører anden undervisning, hvis indholdsmæssige rammer er godkendt af Finanstilsynet, herunder en introduktion til den danske selskabsretlige struktur og relevante områder, der er særlige for danske finansielle virksomheder.

Stk. 4. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde tillade, at et medlem af bestyrelsen gennemfører et grundkursus, jf. stk. 1 og 3, senere end 12 måneder efter medlemmets indtræden i bestyrelsen.

Stk. 5. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om indholdet af et grundkursus som nævnt i stk. 1.

§ 64 c. Et pengeinstitut og et realkreditinstitut skal som led i sin virksomhedsstyring, jf. § 71, stk. 1, identificere instituttets nøglepersoner.

Stk. 2. Nøglepersoner er ansatte, der i det daglige er en del af den faktiske ledelse, og ansatte, der er ansvarlige for en nøglefunktion, herunder

- 1) den ansvarlige for risikostyringsfunktionen,
- 2) den ansvarlige for compliancefunktionen,
- 3) den ansvarlige for kreditområdet,
- 4) den ansvarlige for den interne revision,
- 5) den ansvarlige for hvidvaskforebyggelse, jf. hvidvasklovens § 7, stk. 2,
- 6) medlemmer af den faktiske ledelse, der er ansvarlige for compliancefunktionen eller hvidvaskforebyggelse, men som ikke er den ansvarlige for compliancefunktionen, jf. nr. 2, eller den ansvarlige for hvidvaskforebyggelse, jf. nr. 5, og
- 7) økonomidirektøren, medmindre denne er medlem af direktionen.

Stk. 3. Et pengeinstitut og et realkreditinstitut skal uden unødigt ophold underrette Finanstilsynet om, hvilke ansatte der er identificeret som nøglepersoner i medfør af stk. 1, herunder hvilke stillinger de pågældende varetager, og hvilke områder eller funktioner de pågældende er ansvarlige for. Et pengeinstitut og et realkreditinstitut skal desuden uden unødigt ophold underrette Finanstilsynet, hvis der sker væsentlige ændringer af områder eller funktioner, som den pågældende nøgleperson er ansvarlig for, eller når en ansat ikke længere anses for at være en nøgleperson.

Stk. 4. § 64, stk. 1 og 5-7, finder tilsvarende anvendelse for ansatte i et pengeinstitut og et realkreditinstitut, der er identificeret som nøglepersoner i medfør af stk. 1, og for an-

satte, der er identificeret som nøglepersoner, i et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) og et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI), som ikke er et pengeinstitut eller et realkreditinstitut.

Stk. 5. For gruppe 1- og 2-pengeinstitutter, realkreditinstitutter, systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) og globalt systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI), som ikke er penge- eller realkreditinstitutter, finder § 64, stk. 2-4, tilsvarende anvendelse for ansatte, der er identificeret som nøglepersoner i medfør af stk. 1.

Stk. 6. For gruppe 3-pengeinstitutter finder § 64, stk. 2-4, tilsvarende anvendelse for ansatte, der er identificeret som nøglepersoner i medfør af stk. 1, jf. stk. 2, nr. 1-5.

Stk. 7. For gruppe 4-pengeinstitutter finder § 64, stk. 2-4, tilsvarende anvendelse for den ansatte, der er identificeret som nøgleperson i medfør af stk. 1, jf. stk. 2, nr. 5.

Stk. 8. Stk. 1, stk. 2, nr. 1-4, og stk. 3 finder tilsvarende anvendelse for et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) og et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI), som ikke er et pengeinstitut eller et realkreditinstitut.

Stk. 9. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om kompetence- og erfaringskrav for nøglepersoner i pengeinstitutter, realkreditinstitutter, systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) og globalt systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI).

Stk. 10. Et pengeinstitut og et realkreditinstitut, et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) og et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI), som ikke er et pengeinstitut eller et realkreditinstitut, er forpligtet til at påse, at nøglepersoner overholder § 64, stk. 1.

§ 64 d. (Ophævet)

§ 64 e. Bestyrelsen for den finansielle virksomhed skal sikre, at dens medlemmer har tilstrækkelig kollektiv viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne forstå virksomhedens aktiviteter og de hermed forbundne risici og de virkninger, aktiviteterne forårsager på kort, mellemlang og lang sigt under hensyntagen til ESG-faktorer. Bestyrelsens sammensætning skal afspejle en tilstrækkelig bred erfaring.

Stk. 2. I gruppe 1- og 2-pengeinstitutter og større realkreditinstitutter skal mindst 1 medlem af bestyrelsen have ledelseserfaring fra en anden relevant finansiell virksomhed.

Stk. 3. I realkreditinstitutter skal mindst 1 medlem af bestyrelsen have erfaring eller dybere indsigt i obligationsmarkedet.

§ 65. Bestyrelsen skal ved en forretningsorden træffe nærmere bestemmelser om udførelsen af sit hverv.

Stk. 2. Finanstilsynet kan fastsætte regler om forretningsordenens indhold.

§ 66. Den tegningsret, som efter § 135, stk. 2, i selskabsloven tilkommer medlemmer af bestyrelsen eller direktionen, kan kun udøves af mindst to i forening.

§ 67. Indkaldelse til generalforsamling i en finansiell virksomhed henholdsvis repræsentantskabsmøde i en sparekasse skal være offentligt tilgængelig og i overensstemmelse med vedtægternes bestemmelser. Pressen skal have adgang til ge-

neralforsamlingerne henholdsvis repræsentantskabsmøderne i sparekasser.

Stk. 2. Stk. 1 gælder ikke for virksomheder, som er 100 pct. ejet af en finansiell virksomhed eller finansielle virksomheder i samme koncern.

Stk. 3. Fristen for indkaldelse til en generalforsamling eller til et repræsentantskabsmøde med henblik på at foretage en kapitalforhøjelse kan forkortes til 10 dage, hvis Finanstilsynet har vurderet, at pengeinstituttet eller realkreditinstituttet er omfattet af reglerne i denne lovs kapitel 15 a og pengeinstituttet eller realkreditinstituttet vurderer, at kapitalforhøjelsen er nødvendig for at forhindre, at pengeinstituttet eller realkreditinstituttet bliver nødlidende. Forkortelsen i henhold til 1. pkt. kan foretages, hvis generalforsamlingen eller repræsentantskabet i en sparekasse med to tredjedele af de afgivne stemmer ændrer vedtægten til at indeholde denne mulighed.

Stk. 4. Selskabslovens §§ 84 og 90 og tidsfrister i selskabslovens §§ 94, 98 og 99 finder ikke anvendelse på generalforsamlinger og repræsentantskabsmøder indkaldt i overensstemmelse med stk. 3.

§ 68. Finanstilsynet udøver for finansielle virksomheder de beføjelser, der er tillagt Erhvervsstyrelsen i henhold til § 93, stk. 2 og 3, i selskabsloven.

§ 69. Til varetagelse af bestemte i vedtægterne angivne opgaver, herunder valg af bestyrelse, kan der etableres et repræsentantskab. Repræsentantskabets medlemmer er med hensyn til varetagelsen af deres hverv undergivet samme ansvar som bestyrelsen. Bestemmelsen finder ikke anvendelse på sparekasser.

§ 70. Bestyrelsen for en finansiell virksomhed og en finansiell holdingvirksomhed skal med henblik på at sikre, at virksomheden drives betryggende,

- 1) fastlægge, hvilke hovedtyper af forretningsmæssige aktiviteter virksomheden skal udføre,
- 2) identificere og kvantificere virksomhedens væsentlige risici og fastlægge virksomhedens risikoprofil, herunder fastsætte, hvilke og hvor store risici virksomheden må påtage sig,
- 3) fastlægge politikker for, hvorledes virksomheden skal styre hver af virksomhedens væsentlige aktiviteter og de risici, der er knyttet hertil, under hensyntagen til samspillet mellem disse og
- 4) fastlægge en politik for mangfoldighed i bestyrelsen, der fremmer tilstrækkelig diversitet i kvalifikationer og kompetencer blandt bestyrelsens medlemmer, jf. dog stk. 6.

Stk. 2. På grundlag af den fastlagte risikoprofil og de fastlagte politikker skal bestyrelsen for virksomheden give direktionen skriftlige retningslinjer, der som minimum skal indeholde

- 1) kontrollerbare rammer for, hvilke og hvor store risici direktionen må påføre virksomheden,
- 2) principperne for opgørelse af de enkelte risikotyper,

- 3) regler om, hvilke dispositioner der kræver bestyrelsens stillingtagen, og hvilke dispositioner direktionen kan foretage som led i sin stilling, og
- 4) regler for, hvordan og i hvilket omfang direktionen skal rapportere til bestyrelsen om virksomhedens risici, herunder om udnyttelsen af rammerne i retningslinjerne for direktionen og om overholdelsen af de grænser, der er fastsat i lovgivningen vedrørende de risici, som virksomheden må påtage sig.

Stk. 3. Bestyrelsen for virksomheden skal løbende tage stilling til, om virksomhedens risikoprofil og politikker samt retningslinjerne for direktionen er forsvarlige i forhold til virksomhedens forretningsmæssige aktiviteter, organisation og ressourcer, herunder kapital og likviditet, samt de markedsforhold, som virksomhedens aktiviteter drives under.

Stk. 4. Bestyrelsen for virksomheden skal løbende vurdere, om direktionen varetager sine opgaver i overensstemmelse med den fastlagte risikoprofil, de fastlagte politikker og retningslinjerne for direktionen, herunder om direktionen har fraveget disse, og om fravigelsen i givet fald har været forsvarlig. Bestyrelsen skal træffe passende foranstaltninger, hvis dette ikke er tilfældet.

Stk. 5. Beslutter bestyrelsen konkret at fravige eller acceptere en fravigelse af den fastlagte risikoprofil, de fastlagte politikker eller retningslinjerne for direktionen, skal dette indføres i bestyrelsens forhandlingsprotokol sammen med en redegørelse for begrundelsen for beslutningen.

Stk. 6. I virksomheder, som har nedsat et nomineringsudvalg i medfør af § 80 a, påhviler pligten i stk. 1, nr. 4, nomineringsudvalget.

Stk. 7. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om de forpligtelser, der påhviler bestyrelsen for en finansiell virksomhed og en finansiell holdingvirksomhed i medfør af stk. 1-4.

§ 70 a. Et pengeinstitut skal have en skriftlig politik, som sikrer og fremmer en sund virksomhedskultur.

Stk. 2. Bestyrelsen skal fastlægge politikken.

Stk. 3. Formanden for bestyrelsen skal i sin beretning for pengeinstituttets øverste organ redegøre for gennemførelsen og efterlevelsen af politikken.

Stk. 4. Direktøren skal sikre, at politikken gennemføres og efterleves.

Stk. 5. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om indholdet og efterlevelsen af politikken.

§ 71. En finansiell virksomhed og en finansiell holdingvirksomhed skal have effektive former for virksomhedsstyring, herunder

- 1) en klar organisatorisk struktur med en veldefineret, gennemsækelig og konsekvent ansvarsfordeling,
- 2) en god administrativ og regnskabsmæssig praksis,
- 3) skriftlige forretningsgange for alle de væsentlige aktivitetsskemaer,
- 4) effektive procedurer til at identificere, forvalte, overvåge og rapportere om de risici, som virksomheden er eller kan blive udsat for,

- 5) de ressourcer, der er nødvendige for den rette gennemførelse af dens virksomhed, og hensigtsmæssig anvendelse af disse,
- 6) procedurer med henblik på adskillelse af funktioner i forbindelse med håndtering og forebyggelse af interessekonflikter,
- 7) fyldestgørende interne kontrolprocedurer,
- 8) betryggende kontrol- og sikringsforanstaltninger på it-området og for net- og informationssystemer, som oprettes og styres i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2554 af 14. december 2022 om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor, og
- 9) personalemæssige og økonomiske ressourcer, der er nødvendige for at sikre tilstrækkelige muligheder for introduktions- og efteruddannelseskurser til medlemmer af bestyrelsen og direktionen, herunder om ESG-risici og -virkninger og it-risici som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 52c), Europa-Parlamentets og Rådets i forordning (EU) nr. 575/2013.

Stk. 2. Pengeinstitutter og realkreditinstitutter skal have effektive procedurer for godkendelse af nye produkter og tjenesteydelser, væsentlige ændringer i eksisterende produkter og tjenesteydelser samt distribution af disse.

Stk. 3. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om de foranstaltninger, som en finansiell virksomhed og en finansiell holdingvirksomhed skal træffe for at have effektive former for virksomhedsstyring, jf. stk. 1 og 2.

§ 71 a. Et pengeinstitut og et realkreditinstitut, jf. dog § 71 b, skal udarbejde og vedligeholde en genopretningsplan. Genopretningsplanen skal godkendes af virksomhedens bestyrelse og skal indeholde

- 1) passende kriterier og procedurer, der sikrer rettidig gennemførelse af de tiltag, som virksomheden vurderer der skal træffes for at genoprette den finansielle situation i virksomheden, hvis der sker en hastig eller betydelig forværring af denne,
- 2) et bredt udvalg af genopretningsmodeller og
- 3) en række scenarier med alvorlig makroøkonomisk og finansiell stress, der er relevante for virksomheden, og passende reaktioner herpå.

Stk. 2. Den efter stk. 1 udarbejdede genopretningsplan skal indsendes til Finanstilsynet. Finanstilsynet har fra modtagelsen af genopretningsplanen 6 måneder til at foretage en vurdering af genopretningsplanen. Finanstilsynet kan, når det er relevant, forelægge genopretningsplanen for eventuelle kompetente myndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union og i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, hvor væsentlige filialer er beliggende.

Stk. 3. Finanstilsynet skal forelægge genopretningsplanen for Finansiell Stabilitet, som kan komme med anbefalinger til Finanstilsynet til genopretningsplanens indhold.

Stk. 4. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om krav til genopretningsplanernes indhold, herunder regler om kritiske funktioner, scenarier med alvorlig makroøkonomisk

og finansiell stress samt om vedligeholdelse og frister for indsendelse af genopretningsplaner.

§ 71 b. I koncerner, hvor den øverste modervirksomhed er beliggende i Danmark, og hvor modervirksomheden er et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller en finansiell holdingvirksomhed, skal modervirksomheden udarbejde og vedligeholde en koncerngenopretningsplan. 1. pkt. finder kun anvendelse for finansielle holdingvirksomheder, der mindst har én dattervirksomhed, som er et pengeinstitut eller et realkreditinstitut. Det skal af koncerngenopretningsplanen fremgå, hvilke tiltag modervirksomheden vurderer der skal træffes for at genoprette den finansielle situation i modervirksomheden og i hver enkelt dattervirksomhed, hvis der sker en hastig eller betydelig forværring af den finansielle situation i en eller flere af virksomhederne i koncernen. § 71 a, stk. 1 og 2, finder med de fornødne tilpasninger tilsvarende anvendelse på den øverste modervirksomhed og for koncerngenopretningsplanen.

Stk. 2. Finanstilsynet kan uanset stk. 1 påbyde, at der for hver enkelt dattervirksomhed, som er et pengeinstitut eller et realkreditinstitut, skal udarbejdes en genopretningsplan i henhold til § 71 a.

Stk. 3. Finanstilsynet fremsender koncerngenopretningsplaner udarbejdet i henhold til stk. 1 til

- 1) de kompetente myndigheder, der er en del af tilsynskollegiet,
- 2) de kompetente myndigheder i lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, hvor væsentlige filialer er beliggende, hvis planen vurderes at være relevant for den pågældende filial,
- 3) Finansiell Stabilitet eller den myndighed i lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der er ansvarlig for afvikling af koncernen, og
- 4) Finansiell Stabilitet eller en myndighed i det land inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der er ansvarlig for afvikling af en dattervirksomhed.

Stk. 4. Med henblik på at træffe en fælles beslutning vurderer Finanstilsynet i samarbejde med de i stk. 3, nr. 1 og 2, nævnte myndigheder koncerngenopretningsplanen, herunder om planen opfylder de i stk. 1, jf. § 71 a, stk. 1 og 2, fastsatte krav. De nævnte myndigheder i stk. 3, nr. 3 og 4, kan komme med anbefalinger til Finanstilsynet om koncerngenopretningsplanens indhold.

Stk. 5. Er der ikke truffet en fælles beslutning inden for 4 måneder efter Finanstilsynets fremsendelse af koncerngenopretningsplanen, jf. stk. 4, eller om reaktioner i medfør af § 71 c, stk. 2, træffer Finanstilsynet selv beslutning herom. Finanstilsynet underretter koncernens modervirksomhed, Finansiell Stabilitet og de i stk. 3 nævnte myndigheder om denne beslutning. Har en af de i stk. 3 nævnte myndigheder indbragt sagen for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, skal Finanstilsynet træffe beslutning i overensstemmelse med beslutningen fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed.

Stk. 6. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om krav til koncerngenopretningsplanernes indhold, herunder regler om kritiske funktioner, scenarier med alvorlig makroøkonomisk og finansiell stress samt om vedligeholdelse og frister for indsendelse af koncerngenopretningsplaner.

§ 71 c. Finanstilsynet underretter virksomheden eller koncernens modervirksomhed, såfremt Finanstilsynet vurderer, at genopretningsplanen, jf. § 71 a, eller koncerngenopretningsplanen, jf. § 71 b, har væsentlige mangler, eller at der er væsentlige hindringer for dens iværksættelse. Virksomheden skal senest 2 måneder efter underretningen forelægge en revideret plan for Finanstilsynet. Finanstilsynet kan forlænge fristen med op til 1 måned.

Stk. 2. Finanstilsynet kan, hvis virksomheden ikke inden for den fastsatte frist forelægger en revideret plan, eller hvis den reviderede plan ikke i tilstrækkelig grad afhjælper de i henhold til stk. 1 påpegede mangler og hindringer, påbyde virksomheden at

- 1) nedbringe virksomhedens risikoprofil, herunder likviditetsrisikoen,
- 2) muliggøre rettidige rekapitaliseringstiltag,
- 3) revidere virksomhedens strategi og struktur,
- 4) foretage ændringer af finansieringsstrategien for at forbedre de centrale forretningsområdernes og kritiske funktioners modstandsdygtighed og
- 5) foretage ændringer i virksomhedens ledelsesstruktur.

§ 72. (Ophævet)

§ 72 a. Pengeinstitutter, sparevirksomheder, realkreditinstitutter og investeringsforvaltningsselskaber kan outsource en proces, en tjenesteydelse eller en aktivitet, som virksomheden ellers selv ville udføre, til en leverandør. 1. pkt. finder ikke anvendelse for outsourcing på det digitale operationelle område.

Stk. 2. Finanstilsynet kan træffe afgørelse om, at outsourcingvirksomhedens outsourcing skal bringes til ophør inden for en af Finanstilsynet nærmere fastsat frist, hvis outsourcingkontrakten eller dennes parter ikke opfylder reglerne fastsat i medfør af stk. 3.

Stk. 3. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om outsourcing vedrørende

- 1) outsourcingvirksomheders ledelsesordninger, ansvar, risikostyring, overvågning, kontrol og rapportering i tilknytning til outsourcing til en leverandør, herunder leverandørens videreoutsourcing,
- 2) outsourcingvirksomheders interne retningslinjer for outsourcing,
- 3) outsourcingvirksomheders håndtering af interessekonflikter i forbindelse med outsourcing,
- 4) krav, som outsourcingvirksomheder som minimum skal sikre at leverandører eller underleverandører til enhver tid skal opfylde, herunder også adgangs-, oplysnings- og revisionsrettigheder hos leverandører og underleverandører,
- 5) krav til indholdet af kontrakten,
- 6) outsourcing på koncern- og delkoncernniveau og

- 7) outsourcingvirksomheders pligt til at underrette Finanstilsynet om outsourcing.

§ 72 b. (Ophævet)

§ 72 c. (Ophævet)

§ 73. Hvervet som bestyrelsesmedlem i en finansiell virksomhed eller som medlem af repræsentantskabet i andre finansielle virksomheder end sparekasser kan ikke forenes med stillingen som direktør i den pågældende virksomhed. Dog kan bestyrelsen i en direktørs forfald midlertidigt beskikke et af sine medlemmer eller et medlem af repræsentantskabet som direktør. Den pågældende kan i så fald ikke udøve stemmeret i de nævnte organer.

Stk. 2. Hvervet som intern revisionschef og vicerevisionschef kan ikke forenes med hvervet som bestyrelsesmedlem.

§ 74. Bestyrelsesformanden skal sørge for, at bestyrelsen holder møde, når dette er nødvendigt, og skal påse, at samtlige medlemmer indkaldes. Ethvert medlem af bestyrelsen, en direktør, en ekstern revisor og den interne revisionschef i en finansiell virksomhed kan forlange, at bestyrelsen indkaldes. En direktør, en ekstern revisor, den interne revisionschef og den ansvarshavende aktuar har ret til at deltage i og udtale sig ved bestyrelsesmøder, medmindre bestyrelsen i den enkelte sag træffer anden bestemmelse. Eksterne revisorer og den interne revisionschef har altid ret til at deltage i bestyrelsesmøder under behandling af sager, der har betydning for revisionen eller for aflæggelse af årsrapporten.

Stk. 2. Eksterne revisorer og den interne revisionschef har pligt til at deltage i bestyrelsens behandling af de pågældende sager, såfremt det ønskes af blot ét bestyrelsesmedlem.

Stk. 3. Over forhandlingerne i bestyrelsen skal der føres protokol, der underskrives af samtlige tilstedeværende medlemmer. Et bestyrelsesmedlem, en direktør, en ekstern revisor eller den interne revisionschef, der ikke er enig i bestyrelsens beslutning, har ret til at få sin mening indført i protokollen.

§ 75. Den finansielle virksomhed skal straks meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold, der er af afgørende betydning for den finansielle virksomheds fortsatte drift. Den finansielle virksomhed skal hurtigst muligt meddele Finanstilsynet oplysninger, der er af væsentlig betydning for Finanstilsynets tilsyn.

Stk. 2. Tilsvarende gælder det enkelte medlem af bestyrelsen og en direktør i en finansiell virksomhed.

Stk. 3. Hvis et medlem af en finansiell virksomheds bestyrelse eller direktion eller den eksterne revision må formode, at den finansielle virksomhed ikke opfylder kapitalkravene efter § 126 a, stk. 2-6, kapitalgrundlagskravet efter artikel 92, stk. 1, minimumskapitalkravet i artikel 93 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter eller solvensbehovet efter § 124, stk. 2, skal den pågældende straks meddele dette til Finanstilsynet.

Stk. 4. Stk. 1-3 finder tilsvarende anvendelse for finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder om forhold i datterselskaber, som er finansielle virksomheder.

§ 75 a. En finansiel virksomhed og en crowdfundingtjenesteudbyder skal have en ordning, hvor dens ansatte via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering begået af virksomheden, herunder af ansatte eller medlemmer af bestyrelsen i virksomheden. Indberetninger til ordningen skal kunne foretages anonymt. Virksomheden skal følge op på indberetninger til ordningen og skriftligt kunne dokumentere, hvordan virksomheden har fulgt op på indberetningerne. Lov om beskyttelse af whistleblowere finder anvendelse på ordningen i 1. pkt., jf. dog § 2 i lov om beskyttelse af whistleblowere.

Stk. 2. Ordningen i stk. 1 kan etableres via kollektiv overenskomst.

Stk. 3. For et investeringsforvaltningsselskab finder stk. 1 alene anvendelse, når selskabet beskæftiger flere end fem ansatte. Ordningen nævnt i stk. 1 og 2 skal være etableret, senest 3 måneder efter virksomheden har ansat den sjette ansatte.

Stk. 4. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at det vil være formålsløst, at der oprettes en ordning, dispensere fra kravet i stk. 1.

§ 75 b. En finansiel virksomhed og en crowdfundingtjenesteudbyder må ikke udsætte ansatte eller tidligere ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte eller den tidligere ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i virksomheden. Det samme gælder ved fastsættelse, tildeling og udbetaling af variabel løn til ansatte eller tidligere ansatte.

Stk. 2. Ansatte eller tidligere ansatte, hvis rettigheder er krænkede ved overtrædelse af stk. 1, kan tilkendes en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v. Godtgørelsen fastsættes under hensyn til den ansattes eller den tidligere ansattes ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 kan ikke ved aftale fraviges til ugunst for den ansatte eller den tidligere ansatte.

§ 75 c. Indgår en ansat eller en tidligere ansat og en finansiel virksomhed eller en crowdfundingtjenesteudbyder en aftale om en tavshedsklausul, skal det fremgå af aftalen, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder.

Stk. 2. Uanset stk. 1 er den ansatte eller den tidligere ansatte ikke afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder, selvom et sådant forbud indgår i en aftale mellem den ansatte eller tidligere ansatte og den finansielle virksomhed eller crowdfundingtjenesteudbyderen. Det samme gælder indberetninger til ordninger efter § 75 a.

§ 76. (Ophævet)

§ 77. Personer, der ifølge lov eller vedtægtsbestemmelse er ansat af bestyrelsen i en finansiel virksomhed og ansatte, for hvilke der er en væsentlig risiko for konflikter mellem egne og den finansielle virksomheds interesser, må ikke for egen regning eller gennem selskaber, de kontrollerer,

- 1) optage lån eller trække på allerede bevilgede kreditter til køb af finansielle instrumenter, når de købte finansielle instrumenter stilles til sikkerhed for lånet eller kreditten,
- 2) erhverve, udstede eller handle med afledte finansielle instrumenter, medmindre formålet er risikoafdækning,
- 3) erhverve kapitalandele, bortset fra andele i danske UCITS, kapitalforeninger og udenlandske investeringsinstitutter omfattet af § 143, stk. 1, nr. 2 og 3, i lov om investeringsforeninger m.v., med henblik på salg af disse tidligere end 6 måneder efter erhvervelsen eller
- 4) erhverve positioner i fremmed valuta, bortset fra euro, når positionstagningen sker med henblik på andet end betaling for køb af finansielle instrumenter, varer eller tjenesteydelser eller køb eller drift af fast ejendom eller til brug for rejser.

Stk. 2. Den i stk. 1 nævnte personkreds må ikke erhverve kapitalandele i selskaber, der udøver virksomhed som nævnt i stk. 1, nr. 1-4. Dette gælder dog ikke køb af aktier i pengeinstitutter, forsikringsselskaber, realkreditinstitutter eller fondsmæglerselskaber samt andele i danske UCITS, kapitalforeninger og udenlandske investeringsinstitutter omfattet af § 143, stk. 1, nr. 2 og 3, i lov om investeringsforeninger m.v.

Stk. 3. Bestyrelsen skal tage stilling til, for hvilke ansatte der er en væsentlig risiko for konflikter mellem egne og den finansielle virksomheds interesser, og som derfor skal være omfattet af forbuddet. Bestyrelsen skal sikre, at de pågældende er vidende herom. Straffebestemmelsen i § 373, stk. 2, finder anvendelse fra det tidspunkt, hvor den pågældende har modtaget information herom.

Stk. 4. Bestyrelsen skal for personer omfattet af stk. 1 udarbejde retningslinjer for kontrol med overholdelse af forbuddet i stk. 1 og stk. 2, 1. pkt., herunder om indberetning af formuedispositioner.

Stk. 5. Den eksterne revision skal én gang om året gennemgå den finansielle virksomheds retningslinjer efter stk. 4 og i revisionsprotokollatet vedrørende årsrapporten oplyse, om retningslinjerne vurderes at være betryggende og have fungeret hensigtsmæssigt, og om virksomhedens kontrolprocedurer har givet anledning til bemærkninger. Føres der ikke en revisionsprotokol, skal oplysningerne nævnt i 1. pkt. fremgå af anden tilsvarende dokumentation.

Stk. 6. Et kontoførende institut har på anmodning fra bestyrelsen i den finansielle virksomhed pligt til at give den finansielle virksomheds eksterne revision adgang til oplysninger om konti og depoter samt til at udlevere udskrifter derfra for personer omfattet af stk. 1.

Stk. 7. Forbuddet i stk. 1, nr. 2, omfatter ikke finansielle instrumenter, der er afledt af aktier i den finansielle virksomhed eller en virksomhed, der er koncernforbundet hermed, og som den pågældende modtager som led i sin aflønning.

Stk. 8. Forbuddet i stk. 1, nr. 1, omfatter ikke lån til køb af medarbejderaktier samt de i stk. 7 nævnte instrumenter.

Stk. 9. Forbuddet i stk. 1, nr. 3, omfatter ikke aktier, der er erhvervet ved udnyttelse af de i stk. 7 nævnte instrumenter.

Stk. 10. Interne revisions- og vicerevisionschefer må uanset stk. 1-9 ikke have økonomiske interesser i den virksomhed eller koncern, som de er ansat i.

§ 77 a. Ved pengeinstitutters, realkreditinstitutters, investeringsforvaltningsselskabers og finansielle holdingvirksomheders aflønning af bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, skal virksomheden sikre sig, at følgende er opfyldt:

- 1) De variable lønde til et medlem af bestyrelsen eller direktionen må på tidspunktet for beregningen af den variable løn højst udgøre 50 pct. af enten af honoraret eller af den faste grundløn inklusive pension, jf. dog § 77 b, stk. 1.
- 2) De variable lønde til andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, må på tidspunktet for beregningen af den variable løn højst udgøre 100 pct. af den faste grundløn, inklusive pension.
- 3) Virksomhedens øverste organ kan dog beslutte, at de variable lønde til andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, jf. nr. 2, kan udgøre op til 200 pct. af den faste grundløn, inklusive pension, forudsat at følgende krav opfyldes:
 - a) Virksomheden skal senest ved indkaldelse til det øverste organs forsamling orientere det øverste organ om, at der ønskes stillingtagen til benyttelse af et højere maksimalt loft.
 - b) Det øverste organ skal tage beslutningen om benyttelse af et højere maksimalt loft på baggrund af en detaljeret anbefaling fra virksomheden, der begrundes indstillingen herom, herunder antallet af berørte ansatte, disses arbejdsområder, det nye foreslåede maksimale loft og den forventede indvirkning på virksomhedens mulighed for at bevare et sundt kapitalgrundlag. Kapitalejerne skal modtage anbefalingen senest samtidig med indkaldelsen til det øverste organs forsamling.
 - c) Virksomheden skal senest samtidig med formidling af anbefalingen til kapitalejerne, jf. litra b, informere Finanstilsynet om anbefalingen til kapitalejerne, herunder det foreslåede højere maksimale loft og begrundelsen for indstillingen. Virksomheden skal på anmodning fra Finanstilsynet godtgøre, at det foreslåede højere maksimale loft ikke er i strid med virksomhedens forpligtelser efter loven, bekendtgørelser i medfør af § 71, stk. 3, og § 77 h, stk. 3, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, herunder særlig kapitalgrundlagskravene.
 - d) Beslutningen om benyttelse af et højere maksimalt loft skal tiltrædes af virksomhedens øverste organ med mindst 66 pct. af de afgivne stemmer, for-

udsat at mindst 50 pct. af de stemmeberettigede kapitalandele er repræsenteret på forsamlingen. Er mindre end 50 pct. af de stemmeberettigede kapitalandele repræsenteret på forsamlingen, skal beslutningen tiltrædes af mindst 75 pct. af de afgivne stemmer. En ansat, som er kapitalejer i virksomheden, må ikke deltage i afstemningen herom på det øverste organs forsamling, hvis den ansatte har en væsentlig interesse i beslutningen, der kan være stridende mod virksomhedens interesse.

- e) Virksomheden skal senest 8 dage efter det øverste organs forsamling informere Finanstilsynet om det øverste organs beslutning, herunder om størrelsen af et eventuelt besluttet højere maksimalt loft.
- 4) Mindst 50 pct. af en variabel løndel til bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, skal på tidspunktet for beregningen af den variable løn bestå af en balance af aktier, eller afhængigt af virksomhedens juridiske struktur tilsvarende ejerandele, aktiebaserede instrumenter eller tilsvarende instrumenter, der afspejler virksomhedens kreditværdighed. Pengeinstitutter og realkreditinstitutter, der har tilladelse til udførelse af ordrer og skønsæssig porteføljepleje, jf. bilag 1, afsnit A, nr. 2 og 4, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, skal, hvor det er muligt og hensigtsmæssigt, anvende instrumenter som reguleret i artikel 52 og 63 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter eller andre instrumenter, der kan konverteres til egentlige kernekapitalinstrumenter eller nedskrives, og som i passende grad afspejler virksomhedens kreditværdighed som en virksomhed, hvis aktivitet formodes at fortsætte. Instrumenterne kan udstedes i virksomheden eller dennes modervirksomhed, der ejer virksomheden fuldt ud. Med forbehold for investeringsforvaltningsselskabets retlige struktur og dets fondsregler og vedtægter skal en væsentlig del og mindst 50 pct. af en variabel løndel til et medlem af bestyrelsen og direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på investeringsforvaltningsselskabets risikoprofil eller på risikoprofilen af de forvaltede danske UCITS, bestå af andele, kapitalandele eller instrumenter knyttet til kapitalandele i investeringsforvaltningsselskabet eller de forvaltede danske UCITS. Minimumskravet på 50 pct. i 4. pkt. finder ikke anvendelse, hvis forvaltningen af danske UCITS udgør mindre end 50 pct. af den samlede portefølje, som forvaltes af investeringsforvaltningsselskabet.
- 5) Virksomhedens udbetaling af mindst 40 pct. af en variabel løndel, ved større beløb mindst 60 pct., sker over en periode på mindst 4 år med påbegyndelse 1 år efter beregningstidspunktet, dog for bestyrelsen og direktionen mindst 5 år, med en ligelig fordeling over årene eller med en voksende andel i slutningen af perioden.
- 6) Virksomheden kan undlade at udbetale en variabel løndel helt eller delvis, såfremt virksomheden på tidspunk-

tet for udbetaling af den variable løndel ikke overholder kapitalkravet eller solvenskravet i § 124, stk. 1-4, § 126 a, stk. 1-3, 5 og 7, og § 170 samt artikel 11, stk. 1 og 2, artikel 92, stk. 1, og artikel 93, 97 og 500 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, eller hvis Finanstilsynet vurderer, at der er nærliggende risiko herfor.

- 7) Virksomheden udbetaler ikke variabel løn til bestyrelsen og direktionen, såfremt virksomheden i den periode, som aftalen om den variable løn vedrører, og indtil tidspunktet for beregningen heraf får en frist fra Finanstilsynet efter § 225, stk. 1 eller 4, om opfyldelse af solvenskravet.

Stk. 2. For bestyrelsen og direktionen i pengeinstitutter, realkreditinstitutter, investeringsforvaltningsselskaber og finansielle holdingvirksomheder må aktieoptioner eller lignende instrumenter højst udgøre 12,5 pct. af henholdsvis honoraret og den faste grundløn inklusive pension på tidspunktet for beregningen heraf.

Stk. 3. Pengeinstituttet, realkreditinstituttet, investeringsforvaltningsselskabet eller den finansielle holdingvirksomhed skal sikre sig, at aktier og instrumenter m.v., der overdrages til bestyrelsen, direktionen eller andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, som en del af den variable løn, som er nævnt i stk. 1, nr. 4, ikke må afhændes af disse personer i en passende periode, samt at disse personer ikke må foretage en afdækning af den risiko, der knytter sig til disse aktier og instrumenter m.v.

Stk. 4. Pengeinstituttet, realkreditinstituttet, investeringsforvaltningsselskabet eller den finansielle holdingvirksomhed skal sikre sig, at udbetaling af den efter stk. 1, nr. 5, udskudte variable løndel til bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, er betinget af, at de kriterier, der har dannet grundlag for beregningen af den variable løndel, fortsat er opfyldt på udbetalingstidspunktet, betinget af, at den pågældende har efterlevet passende krav til egnethed og hæderlighed og ikke har deltaget i eller været ansvarlig for en adfærd, der har resulteret i betydelige tab for virksomheden, samt betinget af, at virksomhedens økonomiske situation ikke er væsentligt forringet i forhold til tidspunktet for beregningen af den variable løndel.

Stk. 5. Pengeinstituttet, realkreditinstituttet, investeringsforvaltningsselskabet eller den finansielle holdingvirksomhed skal sikre sig, at bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, og som modtager variabel løn, skal tilbagebetale den variable løn helt eller delvis, hvis den variable løn er udbetalt på grundlag af oplysninger om resultater, som kan dokumenteres at være fejlagtige, og hvis modtageren er i ond tro.

Stk. 6. Pengeinstituttet, realkreditinstituttet, investeringsforvaltningsselskabet eller den finansielle holdingvirksomhed skal sikre sig, at såfremt bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, tildeles en pensionsydelse, som

helt eller delvis kan sidestilles med variable løndele, jf. § 5, stk. 1, nr. 38, skal virksomheden, hvis modtageren forlader virksomheden inden pensionsbidspunktet, beholde denne del af pensionsydelsen i 5 år i form af instrumenter som nævnt i stk. 1, nr. 4. Stk. 4 og 5 finder tilsvarende anvendelse på de i 1. pkt. nævnte tilfælde. Hvis modtageren er medlem af bestyrelsen eller ansat i virksomheden ved pensionsalderen, skal virksomheden udbetale den variable del af pensionsydelsen til modtageren i form af de i stk. 1, nr. 4, nævnte instrumenter uden mulighed for afhændelse eller udnyttelse i en periode på 5 år. Stk. 5 finder tilsvarende anvendelse på de i 3. pkt. nævnte tilfælde.

Stk. 7. For personer i ansættelsesforhold, der er omfattet af en kollektiv overenskomst, finder stk. 1-6 kun anvendelse på aftaler om variable løndele, hvis aftalerne om variabel løn ikke er fastsat i overenskomsten.

§ 77 b. For pengeinstitutter, realkreditinstitutter, investeringsforvaltningsselskaber og finansielle holdingvirksomheder, der modtager statsstøtte eller har fået tilsagn om statsstøtte, herunder statsligt kapitalindskud, eller datterselskaber af Finansiell Stabilitet udgør den procentsats, der er nævnt i § 77 a, stk. 1, nr. 1, 20 pct., idet der dog alene må tildeles og udbetales variabel løn til bestyrelsen og direktionen, hvis dette er berettiget.

Stk. 2. Der må ikke igangsættes nye aktieoptionsprogrammer eller lignende ordninger for bestyrelsen og direktionen i de i stk. 1 nævnte virksomheder.

Stk. 3. De i stk. 1 nævnte virksomheder skal i deres lønpolitik fastsætte en nærmere angivet grænse, set i forhold til virksomhedens indtjening, for den samlede tildeling af variabel løn til bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil.

§ 77 c. Pengeinstitutter, realkreditinstitutter, investeringsforvaltningsselskaber og finansielle holdingvirksomheder, hvis kapitalandele er optaget til handel på et reguleret marked, eller som i de 2 seneste regnskabsår på balancetidspunktet i gennemsnit har haft 1.000 eller flere fuldtidsansatte, skal nedsætte et aflønningsudvalg, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. I koncerner med flere virksomheder, som i medfør af stk. 1 eller § 21, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. har pligt til at nedsætte et aflønningsudvalg, kan der dog nedsættes et fælles aflønningsudvalg for disse virksomheder i koncernen eller en del heraf. Aflønningsudvalget skal organisatorisk placeres i en virksomhed under tilsyn af Finanstilsynet, bortset fra i en finansiell holdingvirksomhed, og skal nedsættes i en virksomhed, der er modervirksomhed for de øvrige virksomheder, som udvalget er nedsat for.

Stk. 3. Formanden samt medlemmerne af aflønningsudvalget skal være medlem af bestyrelsen i den virksomhed, som nedsætter aflønningsudvalget, eller af bestyrelser i virksomheder, der i medfør af stk. 2 har et fælles aflønningsudvalg. Aflønningsudvalget skal sammensættes således, at medlemmerne har den fornødne viden og de fornødne kvalifikationer og kompetencer til at forstå og overvåge virksomhedens lønpolitik og -praksis, risikostyring og kontrolaktivi-

teter, navnlig for så vidt angår tilpasning af virksomhedens aflønningsstruktur til virksomhedens risikoprofil og forvaltning af kapital og likviditet, og er i stand til at foretage en kvalificeret og uafhængig vurdering af, om virksomhedens aflønning, herunder lønpolitik og tilhørende forretningsgange, er i overensstemmelse med §§ 77 a og 77 b og § 77 d, stk. 1, og regler udstedt i medfør af § 77 h.

Stk. 4. Aflønningsudvalget skal forestå det forberedende arbejde for bestyrelsens beslutninger vedrørende aflønning, herunder lønpolitik og andre beslutninger herom, som kan have indflydelse på virksomhedens risikostyring, og i den forbindelse forestå følgende:

- 1) Aflønningsudvalget skal rådgive bestyrelsen om udformning af virksomhedens lønpolitik, bistå bestyrelsen med at påse overholdelsen af virksomhedens lønpolitik i praksis og vurdere, om virksomhedens lønpolitik er opdateret, herunder hvis nødvendigt komme med forslag til opdateringer af lønpolitikken.
- 2) Aflønningsudvalget skal sikre, at oplysningerne forelagt for generalforsamlingen om virksomhedens lønpolitik og -praksis samt oplysningerne efter § 77 a, stk. 1, nr. 3, litra a og b, er tilstrækkelige.
- 3) Aflønningsudvalget skal vurdere, om virksomhedens processer og systemer er tilstrækkelige og tager højde for virksomhedens risici, herunder risici forbundet med forvaltning af kapital og likviditet, i forhold til virksomhedens aflønningsstruktur, og sikre, at virksomhedens lønpolitik og -praksis er i overensstemmelse med og fremmer en sund og effektiv risikostyring og er i overensstemmelse med virksomhedens forretningsstrategi, målsætninger, værdier og langsigtede interesser.
- 4) Aflønningsudvalget skal vurdere virksomhedens og forretningsenhedernes samlede resultater og sikre, at direktionen har evalueret, om de resultatkriterier, der har dannet grundlag for beregningen af variabel løn til virksomhedens medlemmer af bestyrelsen og direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, fortsat er opfyldt på udbetalingstidspunktet, jf. § 77 a, stk. 4.
- 5) Aflønningsudvalget skal kontrollere udvalgte evalueringer foretaget af direktionen, jf. nr. 4, for at teste, om betingelserne i § 77 a, stk. 4, er opfyldt.
- 6) Aflønningsudvalget skal sikre, at de uafhængige kontrolfunktioner og andre relevante funktioner inddrages, i det omfang det er nødvendigt for gennemførelsen af opgaverne i nr. 1-5, og i det omfang det er nødvendigt, søge eksternt rådgivning.

Stk. 5. Aflønningsudvalget kan varetage andre opgaver vedrørende aflønning. Udvalget skal i det forberedende arbejde varetage virksomhedens langsigtede interesser, herunder også i forhold til investorer, og offentlighedens interesse.

Stk. 6. I virksomheder, der er omfattet af stk. 1, og hvor der er medarbejderrepræsentation i bestyrelsen i medfør af reglerne i kapitel 8 i selskabsloven, skal mindst en af disse repræsentanter være medlem af aflønningsudvalget nedsat i medfør af stk. 1 eller 2.

§ 77 d. Et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et investeringsforvaltningsselskab og en finansiel holdingvirksomhed skal have en skriftlig lønpolitik, der er i overensstemmelse med og fremmer en sund og effektiv risikostyring. Virksomhedens lønpolitik skal være kønsneutral.

Stk. 2. Virksomhedens øverste organ skal godkende virksomhedens lønpolitik, jf. stk. 1, herunder retningslinjer for tildeling af variabel løn og retningslinjer for fratrædelsesgodtgørelser, ved enhver væsentlig ændring og mindst hvert fjerde år. Virksomhedens lønpolitik skal hurtigst muligt efter godkendelsen offentliggøres på virksomhedens hjemmeside. Lønpolitikken skal forblive offentligt tilgængelig på hjemmesiden, så længe den er gældende.

Stk. 3. I et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et investeringsforvaltningsselskab eller en finansiel holdingvirksomhed skal formanden for bestyrelsen i sin beretning for virksomhedens øverste organ redegøre for aflønningen af virksomhedens bestyrelse og direktion. Redegørelsen skal indeholde oplysninger om aflønningen i det foregående regnskabsår og om den forventede aflønning i indeværende og det kommende regnskabsår. Formanden for bestyrelsen skal forklare og begrunde lønpolitikken indhold og dens efterlevelse i sin beretning for virksomhedens øverste organ.

Stk. 4. Virksomhedens øverste organ skal godkende aflønningen af virksomhedens bestyrelse for det igangværende regnskabsår.

Stk. 5. Bestyrelsen i et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et investeringsforvaltningsselskab og en finansiel holdingvirksomhed skal årligt udarbejde og offentliggøre en vederlagsrapport.

Stk. 6. Vederlagsrapporten skal indeholde:

- 1) Oplysninger om det samlede vederlag, som hvert medlem af bestyrelsen og direktionen som led i dette hver har optjent fra virksomheden og andre virksomheder inden for samme koncern i de seneste 3 år, herunder oplysninger om fastholdelses- og fratrædelsesordningers væsentligste indhold.
- 2) En redegørelse for sammenhængen mellem ledelsens aflønning og virksomhedens strategi og relevante mål herfor.

Stk. 7. Hurtigst muligt efter generalforsamlingens afholdelse offentliggøres vederlagsrapporten på virksomhedens hjemmeside. Vederlagsrapporten skal forblive offentligt tilgængelig på hjemmesiden i en periode på 10 år. Vederlagsrapporten kan være tilgængelig i en længere periode end 10 år, forudsat at den ikke længere indeholder personoplysninger.

§ 77 e. (Ophævet)

§ 77 f. Penge- og realkreditinstitutter skal sikre, at aflønning af instituttets ansatte ikke er i strid med instituttets forpligtelser i medfør af § 43, stk. 1, og regler udstedt i medfør af § 43, stk. 2.

Stk. 2. Penge- og realkreditinstitutters lønpolitik, jf. § 77 d, stk. 1, skal indeholde foranstaltninger til at undgå interessekonflikter, herunder sikre, at aflønningen af de ansatte ikke er afhængig af antallet eller andelen af imødekomne ansøgninger om boligkredit eller andre former for salgsmål.

Stk. 3. For personer i ansættelsesforhold, der er omfattet af en kollektiv overenskomst, finder stk. 1 og 2 kun anvendelse på aftaler om aflønning, hvis aftalerne om aflønning ikke er fastsat i overenskomsten.

§ 77 g. De variable lønde til et medlem af bestyrelsen eller direktionen i et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et finansieringsinstitut som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 26, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, der ikke er beliggende i Danmark, må højst udgøre 100 pct. af henholdsvis honoraret og den faste grundløn inklusive pension.

Stk. 2. Et pengeinstitut og et realkreditinstitut skal sikre, at de ansatte, hvis aktiviteter har en væsentlig indflydelse på koncernens risikoprofil, udpeges i henhold til Kommissionens delegerede forordning om kriterier til definition af ledelsesmæssigt ansvar og kontrolfunktioner, væsentlig forretningsenhed og væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, samt andre medarbejderkategorier, hvis aktiviteter har en væsentlig indflydelse på virksomhedens datterselskaber inden for samme koncern.

§ 77 h. Erhvervsministeren kan for pengeinstitutter, realkreditinstitutter, investeringsforvaltningsselskaber og finansielle holdingvirksomheder fastsætte nærmere regler om definitionen af andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan for pengeinstitutter, realkreditinstitutter, investeringsforvaltningsselskaber og finansielle holdingvirksomheder fastsætte nærmere regler om pligten til at offentliggøre oplysninger om aflønning af bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil.

Stk. 3. Erhvervsministeren kan for pengeinstitutter, realkreditinstitutter, investeringsforvaltningsselskaber og finansielle holdingvirksomheder fastsætte nærmere regler om de forhold, som er nævnt i § 77 a, stk. 1-6, og § 77 d, stk. 1.

Stk. 4. Erhvervsministeren kan for pengeinstitutter og realkreditinstitut og finansielle holdingvirksomheder fastsætte nærmere regler om efterlevelse af regler om aflønning på koncernniveau.

§ 77 i. (Ophævet)

§ 77 j. Indgår et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et investeringsforvaltningsselskab, et forsikringsselskab, en finansiell holdingvirksomhed eller en forsikringsholdingvirksomhed en aftale om en fratrædelsesordning med et medlem af direktionen, og overstiger værdien af ordningen et beløb svarende til den pågældendes samlede vederlag i de seneste 2 regnskabsår inklusive pension, skal virksomheden offentliggøre størrelsen af det samlede vederlag, herunder størrelsen af de enkelte vederlagsdele, og en begrundelse for vederlagsdelenes størrelse.

Stk. 2. Offentliggørelsen efter stk. 1 skal ske på virksomhedens hjemmeside på samme sted, som virksomhedens lønpolitik er offentliggjort, og skal ske, hurtigst muligt og senest 3 hverdage efter at aftalen er indgået. Oplysningerne

om et direktionsmedlems fratrædelsesordning skal være tilgængelige, så længe aftalen er gældende.

§ 77 k. Løn i en aftalt opsigelsesperiode til et medlem af direktionen i et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et investeringsforvaltningsselskab, et forsikringsselskab, en finansiell holdingvirksomhed eller en forsikringsholdingvirksomhed, der ikke modsvares af en sædvanlig arbejdsforpligtelse, skal udbetales månedsvis i opsigelsesperioden.

§ 77 l. En fratrædelsesgodtgørelse til et medlem af direktionen i et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et investeringsforvaltningsselskab, et forsikringsselskab, en finansiell holdingvirksomhed eller en forsikringsholdingvirksomhed skal afspejle de resultater, der er opnået ved varetagelse af stillingen, og må ikke belønne forseelser eller manglende resultater.

Stk. 2. Fratrædelsesgodtgørelsen skal udbetales i månedsvise rater svarende til størrelsen af modtagerens gennemsnitlige månedsløn inklusive pension i det seneste regnskabsår.

Stk. 3. Udbetalingen af fratrædelsesgodtgørelsen kan tidligst begynde, efter en eventuel løn i opsigelsesperioden er fuldt udbetalt.

Stk. 4. Bestyrelsen skal indstille udbetalingen af fratrædelsesgodtgørelsen, hvis bestyrelsen vurderer, at direktøren under sin ansættelse har udvist en adfærd, der må anses for at udgøre et alvorligt ledelsesmæssigt svigt. Bestyrelsen skal tilbageholde udbetalingen af fratrædelsesgodtgørelsen, hvis virksomheden sigtes for strafbare forhold, der kan tilregnes direktøren, eller hvis bestyrelsen bliver bekendt med, at direktøren er sigtet for strafbare forhold, som er begået i forbindelse med vedkommendes ansættelse i virksomheden.

Stk. 5. Bestyrelsen skal kræve tilbagebetaling af en fratrædelsesgodtgørelse, der er udbetalt helt eller delvis, inden bestyrelsen blev bekendt med adfærd eller forhold omfattet af stk. 4.

§ 77 m. §§ 77 j-77 l kan ikke fraviges ved aftale, herunder ved aftale om fratrædelsesordning til et medlem af direktionen i et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et investeringsforvaltningsselskab, et forsikringsselskab, en finansiell holdingvirksomhed eller en forsikringsholdingvirksomhed, der indgås med en anden virksomhed i koncernen, som ikke er omfattet af reglerne.

§ 78. En finansiell virksomhed må ikke uden bestyrelsens godkendelse og indførsel heraf i bestyrelsens forhandlingsprotokol

- 1) bevilge eksponering mod eller modtage sikkerhedsstillelse fra bestyrelsesmedlemmer og direktører i den finansielle virksomhed eller virksomheder, hvor bestyrelsesmedlemmer og direktører i den finansielle virksomhed er direkte eller indirekte besiddere af en kvalificeret andel eller er bestyrelsesmedlem eller direktør, eller
- 2) indgå aftale med en direktør, når aftalen omfatter større dispositioner i forhold til direktørens økonomiske forhold, eller med en tredjemand, hvori direktøren har en væsentlig interesse, der kan være stridende mod den finansielle virksomheds.

Stk. 2. Medlemmer af bestyrelsen skal erstatte tab, som den finansielle virksomhed lider som følge af bevillinger, sikkerhedsstillelser eller aftaler omfattet af stk. 1, der er godkendt af bestyrelsen, medmindre bestyrelsen godtgør, at tabet ikke kunne være afværget gennem den agtpågivenhed og omhu, som ledelsen af den finansielle virksomhed tilsiger.

Stk. 3. En direktør, der uden bestyrelsens godkendelse bevilger eksponeringer, modtager sikkerhedsstillelser eller indgår aftaler omfattet af stk. 1, indestår for det tab, som den finansielle virksomhed derved måtte blive påført, medmindre direktøren hæfter efter selskabslovens § 215, stk. 2, jf. § 210.

Stk. 4. Er en bevilling eller sikkerhedsstillelse omfattet af stk. 1, nr. 1, uden bestyrelsens godkendelse indgået med et bestyrelsesmedlem i den finansielle virksomhed eller en virksomhed, hvori bestyrelsesmedlemmet direkte eller indirekte besidder en kvalificeret andel eller er bestyrelsesmedlem eller direktør, indestår bestyrelsesmedlemmet for det tab, som den finansielle virksomhed derved måtte blive påført, medmindre bestyrelsesmedlemmet hæfter efter selskabslovens § 215, stk. 2, jf. § 210.

Stk. 5. Eksponeringer og aftaler efter stk. 1 skal bevilges eller indgås i henhold til den finansielle virksomheds sædvanlige forretningsbetingelser og på markedsbaserede vilkår, medmindre eksponeringen indgås over for et medarbejdervalgt bestyrelsesmedlem på personalevilkår. Føres der ikke en revisionsprotokol, skal erklæringen nævnt i 2. pkt. fremgå af anden tilsvarende dokumentation.

Stk. 6. Direktionen og bestyrelsen skal især overvåge forvarsigheden og forløbet af eksponeringer og aftaler efter stk. 1.

Stk. 7. Reglerne i stk. 1-6 gælder også eksponeringer mod og aftaler med personer, der er knyttet til direktører ved ægteskab, samliv i mindst 2 år eller slægtskab i ret op- eller nedstigende linje eller som søskende, og med virksomheder, for hvilke sådanne personer er direktører eller har en kvalificeret andel på 10 pct. eller mere af kapitalen eller stemmerettighederne, eller i hvilke disse personer kan udøve betydelig indflydelse eller er medlemmer af bestyrelsen.

Stk. 8. En finansiell virksomhed eller virksomheder inden for samme koncern må ikke bevilge eksponering mod eller modtage sikkerhedsstillelse fra en ekstern revisor eller den interne revisions- eller vicerevisionschef. Dette gælder ikke lån ydet af et livsforsikringsselskab inden for genkøbsværdien af en af livsforsikringsselskabet udstedt forsikringspolice.

§ 79. Reglerne om koncernrepræsentation i selskabsloven gælder ikke for medarbejdere i virksomheder, gennem hvilke en finansiell virksomhed midlertidigt driver anden virksomhed i henhold til denne lov.

§ 79 a. I finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder, som har finansielle instrumenter optaget til handel på et reguleret marked i et EU-/EØS-land, eller som har en balancesum på 500 mio. kr. eller derover i 2 på hinanden følgende regnskabsår, skal bestyrelsen

1) opstille måltal for andelen af medlemmer valgt af generalforsamlingen eller en tilsvarende forsamling, der

er virksomhedens øverste myndighed, af det underrepræsenterede køn i bestyrelsen, medmindre der er en ligelig fordeling af kvinder og mænd blandt disse medlemmer i bestyrelsen,

- 2) opstille måltal for andelen af det underrepræsenterede køn på virksomhedens øvrige ledelsesniveauer, medmindre der er en ligelig fordeling af kvinder og mænd på de øvrige ledelsesniveauer, og
- 3) udarbejde en politik for at øge andelen af det underrepræsenterede køn på virksomhedens øvrige ledelsesniveauer, medmindre der er en ligelig fordeling af kvinder og mænd på de øvrige ledelsesniveauer, jf. dog stk. 5.

Stk. 2. For moderselskaber, der udarbejder koncernregnskab, skal beregningen i stk. 1 foretages på baggrund af koncernregnskabet.

Stk. 3. Ved øvrige ledelsesniveauer forstås to ledelsesniveauer under bestyrelsen. Det første ledelsesniveau under bestyrelsen omfatter direktionen og de personer, der organisatorisk er på samme ledelsesniveau som direktionen. Det andet ledelsesniveau omfatter personer med personaleansvar, som refererer direkte til det første ledelsesniveau under bestyrelsen.

Stk. 4. Bestyrelsen skal opstille et nyt og højere måltal for andelen af det underrepræsenterede køn efter stk. 1, nr. 1 og 2, når virksomheden har nået sit tidligere opstillede måltal, eller et nyt måltal, når tidshorisonten for den forventede opfyldelse er udløbet.

Stk. 5. Virksomheder, der i det seneste regnskabsår har beskæftiget færre end 50 medarbejdere, kan undlade at udarbejde en politik for at øge andelen af det underrepræsenterede køn på deres øvrige ledelsesniveauer.

Stk. 6. Er en virksomhed omfattet både af denne bestemmelse og bestemmelserne om kønsmæssig sammensætning i det øverste ledelsesorgan i selskabsloven, lov om erhvervsdrivende fonde eller lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, har denne bestemmelse forrang.

Stk. 7. I virksomheder, som har nedsat et nomineringsudvalg i medfør af § 80 a, påhviler pligten i stk. 1, nr. 1 og 2, nomineringsudvalget.

Stk. 8. Stk. 1-7 finder ikke anvendelse for virksomheder omfattet af kønsbalanceloven.

Generelle regler om ledelsens andre hverv

§ 80. Personer, der ifølge lov eller vedtægtsbestemmelse er ansat af bestyrelsen i en finansiell virksomhed kan ikke uden bestyrelsens tilladelse eje eller drive selvstændig erhvervsvirksomhed eller som bestyrelsesmedlem, funktionær eller på anden måde deltage i ledelsen eller driften af anden erhvervsvirksomhed end den finansielle virksomhed, jf. dog § 199, stk. 10 og 11.

Stk. 2. Andre ansatte i en finansiell virksomhed, for hvilke der er en væsentlig risiko for konflikter mellem egne og den finansielle virksomheds interesser, kan ikke uden direktionens tilladelse eje eller drive selvstændig erhvervsvirksomhed eller som bestyrelsesmedlem, funktionær eller på anden måde deltage i ledelsen eller driften af anden erhvervsvirksomhed.

somhed end den finansielle virksomhed. Bestyrelsen skal orienteres om tilladelser givet af direktionen.

Stk. 3. Bestyrelsen skal tage stilling til, for hvilke ansatte der er en væsentlig risiko for konflikter mellem egne og den finansielle virksomheds interesser, og som derfor skal have direktionens tilladelse, jf. stk. 2. Bestyrelsen skal sikre, at de pågældende er vidende herom. Straffebestemmelsen i § 373, stk. 2, finder anvendelse fra det tidspunkt, hvor den pågældende har modtaget information herom.

Stk. 4. Den i stk. 1 og 2 nævnte virksomhed kan kun bestrides, såfremt den finansielle virksomhed eller virksomheder, der indgår i koncern eller administrationsfællesskab med den finansielle virksomhed, ikke har eller påtager sig eksponeringer mod de i stk. 1 og 2 nævnte erhvervsvirksomheder eller virksomheder, der indgår i koncern med disse virksomheder. Undtaget herfra er eksponeringer i form af kapitalandele, eksponeringer mod de i stk. 5 og 6 nævnte virksomheder samt eksponeringer mod erhvervsvirksomheder, der indgår i koncern med den finansielle virksomhed eller erhvervsvirksomheder, hvor finansielle virksomheder i fællesskab eller sammen med fonde og foreninger oprettet i henhold til §§ 207 og 214 ejer mere end 4/5 af kapitalandelen.

Stk. 5. Det i stk. 4 anførte eksponeringsforbud finder ikke anvendelse i forbindelse med deltagelse i bestyrelserne for Danmarks Skibskredit A/S, Banker og Sparekassers Ungdomskontakt, LR Realkredit A/S, Bornholms Erhvervsfond, Grønlandsbanken A/S, regulerede markeder, clearingcentraler, værdipapircentraler, NASDAQ OMX Stockholm AB, NASDAQ OMX Helsinki Oy, IFU – Investeringsfonden for Udviklingslande, IØ – Investeringsfonden for Østlandene, Bankernes Kontantservice A/S, Fundcollect A/S, Fundconnect A/S og DLR Kredit A/S.

Stk. 6. Det i stk. 4 anførte eksponeringsforbud finder ikke anvendelse i forbindelse med deltagelse i bestyrelsen for en virksomhed, som midlertidigt drives af et pengeinstitut eller realkreditinstitut i medfør af § 25 til sikring eller afvikling af forud påtagede eksponeringer.

Stk. 7. Samtlige tilladelser givet af bestyrelsen i medfør af stk. 1 skal fremgå af bestyrelsens forhandlingsprotokol.

Stk. 8. Den finansielle virksomhed skal mindst én gang årligt offentliggøre oplysninger om de hverv, som bestyrelsen har godkendt i henhold til stk. 1. Endvidere skal den eksterne revision i revisionsprotokollatet vedrørende årsrapporten afgive erklæring om, hvorvidt den finansielle virksomhed har eksponering med erhvervsvirksomheder omfattet af stk. 1 og 2. Føres der ikke en revisionsprotokol, skal erklæringen nævnt i 2. pkt. fremgå af anden tilsvarende dokumentation.

Stk. 9. Finanstilsynet kan dispensere fra stk. 4 i særlige tilfælde.

Nominerings- og risikoudvalg

§ 80 a. Et pengeinstitut og et realkreditinstitut, som har kapitalandele optaget til handel på et reguleret marked, eller som i de 2 seneste regnskabsår på balancetidspunktet i gennemsnit har haft 1.000 eller flere fuldtidsansatte, skal nedsætte et nomineringsudvalg.

Stk. 2. Formanden og medlemmerne af nomineringsudvalget skal være medlem af bestyrelsen i det pågældende pengeinstitut eller realkreditinstitut.

Stk. 3. Nomineringsudvalget skal forestå følgende:

- 1) Foreslå kandidater til valg til bestyrelsen.
- 2) Opstille måltal for andelen af det underrepræsenterede køn i bestyrelsen og udarbejde en politik for, hvordan måltallet opnås.
- 3) Fastlægge en politik for mangfoldighed i bestyrelsen, der fremmer tilstrækkelig diversitet i kvalifikationer og kompetencer blandt bestyrelsens medlemmer.
- 4) Løbende og mindst en gang årligt vurdere bestyrelsens størrelse, struktur, sammensætning og resultater i forhold til de opgaver, der skal varetages, og rapportere og fremsætte anbefalinger til eventuelle ændringer herom til den samlede bestyrelse.
- 5) Løbende og mindst en gang årligt vurdere, om den samlede bestyrelse har den fornødne kombination af viden, faglig kompetence, mangfoldighed og erfaring, og om det enkelte medlem lever op til kravene i § 64, og rapportere og fremsætte anbefalinger til eventuelle ændringer herom til den samlede bestyrelse.
- 6) Løbende gennemgå bestyrelsens politik for udvælgelse og udnævnelse af medlemmer af direktionen, hvis en sådan politik er udarbejdet, og fremsætte anbefalinger til bestyrelsen herom.

Stk. 4. Når nomineringsudvalget foreslår kandidater valgt til bestyrelsen i henhold til stk. 3, nr. 1, skal nomineringsudvalget udarbejde en beskrivelse af de funktioner og kvalifikationer, der kræves til den bestemte post, og angive den tid, der forventes at skulle afsættes hertil.

Stk. 5. Nomineringsudvalget skal løbende sikre, at bestyrelsens beslutningstagning ikke domineres af en enkelt person eller af en lille gruppe personer på en måde, der skader virksomhedens interesser som helhed.

Stk. 6. Nomineringsudvalget skal have mulighed for at udnytte alle de ressourcer, som udvalget skønner nødvendigt, herunder ekstern rådgivning, og det pågældende pengeinstitut eller realkreditinstitut skal sikre, at nomineringsudvalget har tilstrækkelige økonomiske ressourcer hertil.

§ 80 b. Et pengeinstitut og et realkreditinstitut, som har kapitalandele optaget til handel på et reguleret marked, eller som i de 2 seneste regnskabsår på balancetidspunktet i gennemsnit har haft 1.000 eller flere fuldtidsansatte, skal nedsætte et risikoudvalg.

Stk. 2. Formanden og medlemmerne af risikoudvalget skal være medlem af bestyrelsen i det pågældende pengeinstitut eller realkreditinstitut og skal have den fornødne viden og de fornødne kvalifikationer og kompetencer til at forstå og overvåge virksomhedens risici.

Stk. 3. Risikoudvalget skal forestå følgende:

- 1) Rådgive bestyrelsen om virksomhedens overordnede nuværende og fremtidige risikoprofil og strategi.
- 2) Bistå bestyrelsen med at påse, at bestyrelsens risikostrategi implementeres korrekt i organisationen.
- 3) Vurdere, om de finansielle produkter og tjenesteydelser, som pengeinstituttet eller realkreditinstituttet hand-

ler med, er i overensstemmelse med virksomhedens forretningsmodel og risikoprofil, herunder om indtjeningen på produkterne og tjenesteydelserne afspejler risiciene herved, og udarbejde forslag til afhjælpning, såfremt produkterne eller tjenesteydelserne og indtjeningen herved ikke er i overensstemmelse med virksomhedens forretningsmodel og risikoprofil.

- 4) Vurdere, om incitamenterne ved virksomhedens aflønningsstruktur tager højde for virksomhedens risici, kapital og likviditet samt sandsynligheden for fortjeneste og tidspunkterne herfor.

Stk. 4. Risikoudvalget skal have adgang til information om virksomhedens risici, herunder hos risikostyringsfunktionen, og, i det omfang det er nødvendigt og relevant, mulighed for at anvende eksternt rådgivning.

Stk. 5. Risikoudvalget skal løbende vurdere og beslutte typen, mængden og frekvensen af information fra virksomheden, der skal tilgå udvalget.

Offentliggørelse

§ 80 c. En finansiell virksomhed, der har en hjemmeside, skal offentliggøre oplysninger om, hvordan virksomheden lever op til kravene i § 70, stk. 1, nr. 4, og stk. 4, § 71, stk. 1, nr. 9, § 77 a, stk. 1-6, § 77 b, stk. 1 og 3, § 77 c og § 80 a, stk. 1, og stk. 3, nr. 3, i det omfang de pågældende krav finder anvendelse på virksomheden.

Stk. 2. Et pengeinstitut og et realkreditinstitut, der har en hjemmeside, skal offentliggøre oplysninger om, hvorledes virksomheden fastlægger, gennemfører og fører tilsyn med virksomhedens ledelsesordninger, som sikrer effektiv og forsigtig ledelse af virksomheden, herunder adskillelse af opgaver i organisationen og forebyggelse af interessekonflikter.

Stk. 3. Offentliggørelse efter stk. 1 og 2 skal ske på virksomhedens hjemmeside et sted, hvor det naturligt hører hjemme.

Særlige regler for sparekasser

§ 81. Repræsentantskabet er sparekassens øverste myndighed.

Stk. 2. Repræsentantskabet skal have mindst 21 medlemmer. Repræsentanterne vælges for en periode på 4 år. Såfremt repræsentantskabet ved afgang bliver mindre end 21 medlemmer, skal suppleringsvalg finde sted.

Stk. 3. Stemmeberettigede ved valg af repræsentanter er sparekassens indskydere og garanter med stemmeret. Hver indskyder kan kun afgive 100 stemmer. En garant har fra 0 til og med 100 stemmer for hver 1.000 kr. indbetalt garantkapital, dog højst 2000 stemmer. Regler om valgordningen, om stemmeret og om gennemførelse af valg skal fremgå af vedtægterne.

Stk. 4. De indskydere og garanter, der afgiver stemme ved valg til repræsentantskabet, vælger så stor en del af dette, som svarer til forholdet mellem det afgivne antal stemmer og det samlede antal stemmer, der tilkommer sparekassens indskydere og garanter, dog mindst 1/3 af repræsentanterne. De øvrige medlemmer vælges alene af de stemmeberettigede garanter og i sparekasser uden stemmeberettigede garanter af det afgående repræsentantskab. Det bør tilstræbes,

at repræsentantskabet sammensættes alsidigt såvel i geografisk som i erhvervsmæssig henseende.

Stk. 5. Såfremt enhver indskyder i sparekassen har ret til at indtræde som garant og antallet af stemmer, der kan afgives af garanter, er mindst 100.000, kan det, uanset bestemmelserne i stk. 3 og 4, i sparekassens vedtægter fastsættes, at repræsentantskabet alene vælges af garanterne. En garant har fra 0 til og med 100 stemmer for hver 1.000 kr. indbetalt garantkapital, dog højst 2000 stemmer. Hvis repræsentantskabet alene vælges af sparekassens garanter, skal mindst én garants garantkapital være stemmebærende.

§ 81 a. Udgør den del af egenkapitalen, som ikke er garantkapital, i en sparekasse mindre end 20 pct. af sparekassens egenkapital, bortfalder sparekassens lovbestemte stemmeretsbegrænsninger fastsat i § 81, stk. 3, 3. pkt., og § 81, stk. 5, 2. pkt. Sparekassens lovbestemte stemmeretsbegrænsninger i § 81, stk. 3, 3. pkt., og § 81, stk. 5, 2. pkt., genindtræder ikke, selv om den del af egenkapitalen, som ikke er garantkapital, igen kommer til at udgøre 20 pct. eller mere af egenkapitalen.

Stk. 2. For sparekasser omfattet af stk. 1 skal der senest ved førstkomende repræsentantskabsmøde, efter at sparekassen er blevet omfattet af stk. 1, gennemføres en vedtægtsændring, således at det tydeligt kommer til at fremgå af sparekassens vedtægter, at sparekassen ikke er omfattet af de lovbestemte stemmeretsbegrænsninger. En sparekasse kan uanset stk. 1 fastsætte stemmeretsbegrænsninger i sparekassens vedtægter.

Stk. 3. Vurderingen af, om den del af egenkapitalen, som ikke er garantkapital, udgør mindre end 20 pct. af sparekassens egenkapital, skal ske på baggrund af den senest reviderede årsrapport, den senest reviderede delårsrapport eller det senest reviderede kvartalsregnskab.

§ 81 b. Sparekassen skal indhente oplysninger om sparekassens reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 2. Enhver, der direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer sparekassen, skal efter sparekassens anmodning forsyne sparekassen med de oplysninger om ejerforholdet, der er nødvendige for sparekassens identifikation af reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 3. Sparekassen skal registrere oplysningerne, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder, i Erhvervsstyrelsens it-system, hurtigst muligt efter at sparekassen er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer. Enhver ændring af de oplysninger, som er registreret om de reelle ejere, skal registreres, hurtigst muligt efter at sparekassen er blevet bekendt med ændringen. De registrerede medlemmer af sparekassens direktion skal betragtes og registreres som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system, hvis sparekassen efter at have udtømt alle muligheder for identifikation herefter ingen reelle ejere har eller ingen reelle ejere kan identificeres.

Stk. 4. Sparekassen skal mindst en gang årligt undersøge, om der er ændringer af de registrerede oplysninger om reelle ejere. Resultatet af den årlige undersøgelse fremlægges på

det bestyrelsesmøde, hvor bestyrelsen godkender årsrapporten.

Stk. 5. Sparekassen skal opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om sparekassens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Sparekassen skal endvidere opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 6. Sparekassen skal efter anmodning udlevere oplysninger om sparekassens reelle ejere, herunder om sparekassens forsøg på at identificere sparekassens reelle ejere, til Hvidvasksekretariatet. Sparekassen skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre kompetente myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 7. Hvidvasksekretariatet og andre kompetente myndigheder kan vederlagsfrit videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. stk. 3, eller er indhentet, jf. stk. 6, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretnings tjenester.

Stk. 8. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om oplysningernes registrering, tilgængelighed og offentliggørelse efter stk. 1, 3 og 5 i Erhvervsstyrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger sparekassen skal registrere i styrelsens it-system.

§ 81 c. Sparekasser, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, jf. § 81 b, skal efter anmodning forsyne personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, med oplysninger om sparekassens ejerforhold.

Stk. 2. Modtager Finanstilsynet indberetninger i medfør af hvidvaskloven om uoverensstemmelser i forhold til de registrerede oplysninger om en sparekassens reelle ejere, foretager Finanstilsynet en undersøgelse af forholdet. Finanstilsynet kan over for sparekassen fastsætte en frist for forholdets berigtigelse.

Stk. 3. Efter anmodning fra Finanstilsynet kan Erhvervsstyrelsen sideløbende med undersøgelsen, jf. stk. 2, offentliggøre en meddelelse om indberetningen i Erhvervsstyrelsens it-system. Sparekassen skal have mulighed for at gøre indsigelse mod indberetningen, inden den offentliggøres, medmindre formålet med offentliggørelsen af meddelelsen om indberetning derved forspildes.

§ 82. Bestyrelsesmedlemmer vælges af repræsentantskabet for højst 4 år ad gangen.

§ 83. En sparekasses vedtægter skal indeholde bestemmelser om

- 1) sparekassens navn og eventuelle binavne,
- 2) garantkapitalens størrelse, forrentning og stemmefordeling,
- 3) garantier og de forpligtelser, der påhviler disse,
- 4) repræsentantskab, bestyrelse og direktion,
- 5) indkaldelse til repræsentantskabsmøder og valg til repræsentantskab, jf. § 81, stk. 3,
- 6) tid og sted for det ordinære repræsentantskabsmøde,

- 7) hvilke anliggender der skal behandles på ordinært repræsentantskabsmøde,
- 8) regnskabsaflæggelse og anvendelse af overskud,
- 9) ændring af vedtægter og
- 10) frivilligt ophør af virksomheden.

§ 83 a. Indeholder en sparekasses vedtægter et loft for eller begrænsning af udbytteudbetaling og forrentning af garantkapitalen, er dette ikke til hinder for, at kapitalen kan medregnes til sparekassens egentlige kernekapital.

§ 83 b. Indhavere af garantkapital må ikke have krav på indfrielse.

§ 84. Selskabslovens §§ 87 og 88, § 89, stk. 1 og 3, § 90, stk. 1 og 2, §§ 91 og 93, § 94, stk. 1, § 96, stk. 1, §§ 98, 100 a, 101, 102, 105, 108 og 109, § 111, stk. 1, nr. 1, og stk. 2 og 4, §§ 112-115, § 117, stk. 1, §§ 118, 119, 121, 124, 127, 131 og 134, § 135, stk. 1, 2 og 5, §§ 136-138 og 140-143 og § 160, stk. 1, 1. og 2. pkt., finder med de nødvendige tilpasninger og med de afvigelser, der fremgår af denne lovs bestemmelser, tilsvarende anvendelse på sparekasser.

Stk. 2. Mortifikation af garantbeviser uden dom kan ske efter reglerne i § 66, stk. 3, i selskabsloven med samme varsel som ved mortifikation af aktiebrev, der ikke er omsætningspapirer.

Særlige regler for andelskasser

§ 85. Generalforsamlingen er andelskassens øverste myndighed og udgøres af andelskassens andelshavere.

Stk. 2. Enhver andelshaver har ret til at møde på generalforsamlingen og tage ordet dér. Hver andelshaver har 1 stemme. Andelshavere i andelskasser omfattet af § 85 a tildeles stemmer i overensstemmelse med andelshaverens andel af andelskassens samlede andelskapital, medmindre andet følger af andelskassens vedtægter.

§ 85 a. Udgør den del af egenkapitalen, som ikke er andelskapital, i en andelskasse mindre end 20 pct. af andelskassens egenkapital, bortfalder andelskassens lovbestemte stemmeretsbegrænsninger fastsat i § 85, stk. 2, 2. pkt. Andelskassens lovbestemte stemmeretsbegrænsninger i § 85, stk. 2, 2. pkt., genindtræder ikke, selv om den del af egenkapitalen, som ikke er andelskapital, igen kommer til at udgøre 20 pct. eller mere af egenkapitalen.

Stk. 2. For andelskasser omfattet af stk. 1 skal der senest ved førstkommande generalforsamling, efter at andelskassen er blevet omfattet af stk. 1, gennemføres en vedtægtsændring, således at det tydeligt kommer til at fremgå af andelskassens vedtægter, at andelskassen ikke er omfattet af de lovbestemte stemmeretsbegrænsninger. En andelskasse kan uanset stk. 1 fastsætte stemmeretsbegrænsninger i andelskassens vedtægter.

Stk. 3. Vurderingen af, om den del af egenkapitalen, som ikke er andelskapital, udgør mindre end 20 pct. af andelskassens egenkapital, skal ske på baggrund af den senest reviderede årsrapport, den senest reviderede delårsrapport eller det senest reviderede kvartalsregnskab.

§ 85 b. Andelskassen skal indhente oplysninger om andelskassens reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 2. Enhver, der direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer andelskassen, skal efter andelskassens anmodning forsyne andelskassen med de oplysninger om ejerforholdet, der er nødvendige for andelskassens identifikation af reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 3. Andelskassen skal registrere oplysningerne, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder, i Erhvervsstyrelsens it-system, hurtigst muligt efter at andelskassen er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer. Enhver ændring af de oplysninger, som er registreret om de reelle ejere, skal registreres, hurtigst muligt efter at andelskassen er blevet bekendt med ændringen. De registrerede medlemmer af andelskassens direktion skal betragtes og registreres som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system, hvis andelskassen efter at have udtømt alle muligheder for identifikation herefter ingen reelle ejere har eller ingen reelle ejere kan identificeres.

Stk. 4. Andelskassen skal mindst en gang årligt undersøge, om der er ændringer af de registrerede oplysninger om reelle ejere. Resultatet af den årlige undersøgelse fremlægges på det bestyrelsesmøde, hvor bestyrelsen godkender årsrapporten.

Stk. 5. Andelskassen skal opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om andelskassens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Andelskassen skal endvidere opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 6. Andelskassen skal efter anmodning udlevere oplysninger om andelskassens reelle ejere, herunder om andelskassens forsøg på at identificere andelskassens reelle ejere, til Hvidvasksekretariatet. Andelskassen skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre kompetente myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 7. Hvidvasksekretariatet og andre kompetente myndigheder kan vederlagsfrit videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. stk. 3, eller er indhentet, jf. stk. 6, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretnings tjenester.

Stk. 8. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om oplysningernes registrering, tilgængelighed og offentliggørelse efter stk. 1, 3 og 5 i Erhvervsstyrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger andelskassen skal registrere i styrelsens it-system.

§ 85 c. Andelskasser, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, jf. § 85 b, skal efter anmodning forsyne personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, med oplysninger om andelskassens ejerforhold.

Stk. 2. Modtager Finanstilsynet indberetninger om uoverensstemmelser i de registrerede oplysninger om en andelskasses reelle ejere i medfør af hvidvaskloven, foretager

Finanstilsynet en undersøgelse af forholdet. Finanstilsynet kan over for andelskassen fastsætte en frist for forholdets berigtigelse.

Stk. 3. Efter anmodning fra Finanstilsynet kan Erhvervsstyrelsen sideløbende med undersøgelsen, jf. stk. 2, offentliggøre en meddelelse om indberetningen i Erhvervsstyrelsens it-system. Andelskassen skal have mulighed for at gøre indsigelse mod indberetningen, inden den offentliggøres, medmindre formålet med offentliggørelsen af meddelelsen om indberetning derved forspildes.

§ 86. Bestyrelsesmedlemmer vælges af generalforsamlingen, jf. dog § 69.

§ 87. En andelskasses vedtægter skal indeholde bestemmelser om

- 1) andelskassens navn og eventuelle binavne,
- 2) andelskapitalens størrelse og de enkelte andelshaveres andel i andelskassens egenkapital,
- 3) betingelserne for medlemskab, herunder om retten til optagelse og adgangen til udtræden,
- 4) de forpligtelser, der påhviler andelshaverne,
- 5) generalforsamling, bestyrelse, direktion,
- 6) indkaldelse til generalforsamling,
- 7) tid og sted for den ordinære generalforsamling,
- 8) hvilke anliggender der skal behandles på den ordinære generalforsamling,
- 9) regnskabsaflæggelse og anvendelse af overskud,
- 10) vedtagelse af forslag på generalforsamlingen, herunder ændringer af vedtægter,
- 11) frivilligt ophør af virksomheden og
- 12) bestemmelser om indløsning af andelskapitalen.

§ 87 a. Indeholder en andelskasses vedtægter et loft for eller begrænsning af udbytteudbetaling og forrentning af andelskapitalen, er dette ikke til hinder for, at kapitalen kan medregnes til andelskassens egentlige kernekapital.

§ 87 b. Indehavere af andelskapital må ikke have krav på indfrielse.

§ 88. Selskabslovens § 80, stk. 1-3, §§ 81, 87 og 88, § 89, stk. 1 og 3, § 90, stk. 1 og 2, §§ 91 og 93, § 94, stk. 1, § 96, stk. 1, §§ 98, 100 a, 101, 102, 105, 108 og 109, § 111, stk. 1, nr. 1, og stk. 2 og 4, §§ 112-115, § 117, stk. 1, §§ 118, 119, 121, 124, 127, 131 og 134, § 135, stk. 1, 2 og 5, §§ 136-138 og 140-143 og § 160, stk. 1, 1. og 2. pkt., finder med de nødvendige tilpasninger og med de afvigelser, der fremgår af denne lovs bestemmelser, tilsvarende anvendelse på andelskasser.

Stk. 2. Selskabsloven § 96, stk. 2, § 106, stk. 1, og § 107, stk. 1 og stk. 2, nr. 1-4, 6 og 7, finder med de nødvendige tilpasninger og med de afvigelser, der fremgår af denne lovs bestemmelser, desuden anvendelse på andelskasser, som er omfattet af § 85 a, stk. 1, og hvor andelskassen ikke har fastsat stemmeretsbegrænsninger svarende til de lovbestemte stemmeretsbegrænsninger i andelskassens vedtægter.

Stk. 3. Mortifikation af andelsbeviser uden dom kan ske efter reglerne i § 66, stk. 3, i selskabsloven med samme

varsel som ved mortifikation af aktiebrev, der ikke er om-sætningspapirer.

§§ 89-97. (Ophævet)

Særlige regler for investeringsforvaltningsselskaber

§ 98. Investorerne i de UCITS og kapitalforeninger, som et investeringsforvaltningsselskab administrerer, og investorer, med hvem investeringsforvaltningsselskabet har indgået en aftale om skønsmæssig porteføljepleje, jf. bilag 1, afsnit A, nr. 4, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, jf. § 10, stk. 2, har ret til gennem et investorforum at vælge et medlem af bestyrelsen for investeringsforvaltningsselskabet. Investor- og forbrugerorganisationer har adgang til over for investorforummet at foreslå kandidater til bestyrelsen. Valget gennemføres på et valgmode eller ved elektronisk afstemning efter regler fastsat i investeringsforvaltningsselskabets vedtægter. Investorerne kan lade sig repræsentere ved fuldmægtig.

Stk. 2. Investeringsforvaltningsselskabets vedtægter skal fastsætte, om investorerne kan stemme i forhold til deres relative andel af den formue, som investeringsforvaltningsselskabet administrerer for UCITS, kapitalforeninger og investorer, med hvem investeringsforvaltningsselskabet har indgået en aftale om skønsmæssig porteføljepleje, jf. bilag 1, afsnit A, nr. 4, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, jf. § 10, stk. 2, eller om hver investor har én stemme uanset det investerede beløb. Stemmer investorerne efter deres relative andel af formuen, beregnes antallet af stemmer på grundlag af den indre værdi efter den sidst offentliggjorte kurs eller kursen på en forud fastlagt dato.

Stk. 3. Når et investeringsforvaltningsselskab alene administrerer investeringsforeninger, SIKAV'er og kapitalforeninger, som ejer selskabet, jf. § 26, stk. 1, i lov om investeringsforeninger m.v., er selskabet undtaget fra kravet i stk. 1 om at etablere et investorforum, såfremt mindst ét medlem af den eller de administrerede foreningers og SIKAV'ers bestyrelser vælges som medlem af investeringsforvaltningsselskabets bestyrelse.

§ 99. Et investeringsforvaltningsselskabs bestyrelse eller direktion kan kun give tilladelse i henhold til § 80, stk. 1 og 2, til, at en direktør eller ansat kan være bestyrelsesmedlem i eller deltage i ledelsen eller driften af en investeringsforening, såfremt investeringsforeningen ikke administreres af investeringsforvaltningsselskabet, og såfremt der ikke er personsammenfald mellem flertallet af medlemmerne i bestyrelsen for den pågældende investeringsforening og investeringsforvaltningsselskabets bestyrelse. Den pågældende må ikke varetage hvervet som bestyrelsesformand.

Stk. 2. Et investeringsforvaltningsselskabs bestyrelse eller direktion kan ikke give tilladelse til, at direktører og andre ledende medarbejdere kan være bestyrelsesmedlemmer i eller deltage i ledelsen eller driften af depotselskabet eller et andet selskab, som en af de investeringsforeninger, som investeringsforvaltningsselskabet administrerer, har indgået væsentlige aftaler med, eller i et selskab, der er koncernforbundet med disse selskaber.

Stk. 3. Bestyrelsen eller direktionen kan uanset stk. 2 dog give tilladelse til, at en direktør eller ansatte kan være bestyrelsesmedlemmer i investeringsforvaltningsselskabets datterselskaber eller koncernforbundne selskaber, der ville kunne være datterselskaber, jf. § 28.

§ 100. Et investeringsforvaltningsselskab skal have en tilstrækkelig kvalificeret bemanning og den fornødne faglige ekspertise til at

- 1) varetage administrationen af den type UCITS, som investeringsforvaltningsselskabet administrerer,
- 2) vurdere varetagelsen af de opgaver, som investeringsforvaltningsselskabet har delegeret, jf. §§ 102-105,
- 3) kunne træffe investeringsbeslutninger for de administrerede UCITS,
- 4) vurdere de foretagne investeringer og opnåede resultater, når en investeringsforenings bestyrelse eller et investeringsforvaltningsselskabs bestyrelse for en SIKAV eller værdipapirfond har indgået aftale om porteføljepleje vedrørende den pågældende UCITS' eller en afdelings formue, og
- 5) tage hensyn til bæredygtighedsrisici ved opfyldelse af kravene i § 71, stk. 1, når den varetager administration af UCITS.

§ 101. Investeringsforvaltningsselskaber skal under udførelsen af deres opgaver for en dansk UCITS handle ærligt, retfærdigt, professionelt, uafhængigt og udelukkende i den pågældende UCITS' og dens investorers interesse.

Stk. 2. Investeringsforvaltningsselskaber skal i den daglige ledelse varetage interesserne for den eller de UCITS, de administrerer, bedst muligt.

Stk. 3. Investeringsforvaltningsselskabers bestyrelse skal

- 1) fastsætte en politik vedrørende interessekonflikter mellem UCITS, afdelinger og andelsklasser indbyrdes samt mellem disse på den ene side og investeringsforvaltningsselskabet og andre selskaber, det indgår i koncern med, og andre aftalepartnere henholdsvis investeringsforvaltningsselskabets andre kunder, herunder kapitalforeninger, på den anden side,
- 2) kunne påvise interessekonflikter, som kan skade en UCITS' investorer,
- 3) begrænse interessekonflikter mest muligt og,
- 4) hvis de organisatoriske eller administrative ordninger, som er gennemført for at styre interessekonflikter, ikke er tilstrækkelige til med rimelig sikkerhed at garantere, at risikoen for at skade en UCITS, kapitalforening eller investor undgås, i det konkrete tilfælde informere den pågældende UCITS, kapitalforening eller investor om interessekonflikternes generelle indhold, inden parterne indgår aftale, eller, hvis der er indgået aftale, når interessekonflikten er konstateret.

Stk. 4. Når et investeringsforvaltningsselskab tillige har tilladelse til at udføre skønsmæssig porteføljepleje, skal det opretholde en klar adskillelse mellem denne porteføljepleje og administration af UCITS. Investeringsforvaltningsselskabet er i forhold, der vedrører administration af investeringsforeninger, underlagt den enkelte investeringsforenings bestyrelses instruktionsbeføjelse, og i forhold, der vedrører an-

dre UCITS, underlagt selskabets bestyrelses instruktionsbeføjelse, medmindre der gælder andre regler i en udenlandsk UCITS' hjemland.

Stk. 5. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om, hvordan investeringsforvaltningsselskaber skal påvise og begrænse interessekonflikter.

Særlige regler for kapitalforvaltere, formidlere og rådgivende stedfortrædere vedrørende aktionærrettigheder

§ 101 a. En kapitalforvalter skal udarbejde og offentliggøre en politik for aktivt ejerskab i selskaber, der har aktier, der er optaget til handel på et reguleret marked, som beskriver, hvordan kapitalforvalteren integrerer aktivt ejerskab i sin investeringsstrategi.

Stk. 2. Politikken for aktivt ejerskab, jf. stk. 1, skal beskrive, hvordan kapitalforvalteren

- 1) overvåger selskaber, hvori der investeres, inden for relevante områder, herunder strategi, finansielle og ikke-finansielle resultater, risiko, kapitalstruktur, social og miljømæssig indvirkning og god selskabsledelse,
- 2) fører dialog med selskaber, hvori der investeres,
- 3) udøver stemmerettigheder og andre rettigheder knyttet til aktier,
- 4) samarbejder med andre aktionærer,
- 5) kommunikerer med relevante interessenter i selskaber, hvori der investeres, og
- 6) håndterer faktiske og potentielle interessekonflikter i forbindelse med virksomhedens aktive ejerskab.

Stk. 3. En kapitalforvalter skal én gang årligt offentliggøre, hvordan forvalterens politik for aktivt ejerskab er blevet gennemført, herunder en generel beskrivelse af stemmeafgivning og en redegørelse for de væsentligste afstemninger og forvalterens brug af rådgivende stedfortræderes tjenesteydelser.

Stk. 4. En kapitalforvalter skal offentliggøre, hvordan forvalteren har stemt på vegne af aktionærer på generalforsamlinger i selskaber, i hvilke forvalteren forvalter aktier som led i sin porteføljepleje. Afstemninger, der er ubetydelige på grund af emnet for afstemningen eller størrelsen af kapitalandelen i det pågældende selskab, kan udelades fra offentliggørelsen.

Stk. 5. En kapitalforvalter kan vælge ikke at opfylde et eller flere af kravene i stk. 1-4, hvis kapitalforvalteren offentliggør en klar og begrundet forklaring på, hvorfor forvalteren har valgt dette.

Stk. 6. De oplysninger, som skal offentliggøres efter stk. 1-5, skal være gratis tilgængelige på kapitalforvalterens hjemmeside.

Stk. 7. Regler om interessekonflikter i anden lovgivning, der gælder for en kapitalforvalter, finder tilsvarende anvendelse i forbindelse med aktiviteter vedrørende aktivt ejerskab.

§ 101 b. En kapitalforvalter skal en gang årligt meddele gruppe 1-forsikringsselskaber, der udøver virksomhed omfattet af bilag 2 i lov om forsikringsvirksomhed, og forsikringsselskaber, der udøver genforsikring af livsforsikringsforpligtelser, hvormed der er indgået en kapitalforvaltnings-

aftale, jf. § 177, stk. 2, i lov om forsikringsvirksomhed, hvordan kapitalforvalterens investeringsstrategi og gennemførelse heraf i forhold til investeringer i aktier, der er optaget til handel på et reguleret marked, er i overensstemmelse med kapitalforvaltningsaftalen og bidrager til afkastet af disse selskabers eller fondes aktiver på mellemlang til lang sigt. Det samme gælder, hvis kapitalforvalteren har indgået aftale som nævnt i 1. pkt. med Arbejdsmarkeds Tillægspension og Lønmodtagernes Dyrtidsfond.

Stk. 2. Meddelelsen, jf. stk. 1, skal omfatte rapportering om

- 1) væsentlige risici på mellemlang til lang sigt forbundet med investeringerne,
- 2) porteføljesammensætningen,
- 3) omsætningen og omsætningsomkostningerne,
- 4) brugen af rådgivende stedfortrædere med henblik på aktiviteter vedrørende aktivt ejerskab og
- 5) kapitalforvalterens politik for værdipapirudlån, og hvordan politikken i givet fald anvendes med henblik på aktiviteter vedrørende aktivt ejerskab, navnlig på tidspunktet for generalforsamlingen i de selskaber, der investeres i.

Stk. 3. Meddelelsen, jf. stk. 1, skal indeholde oplysninger om,

- 1) hvorvidt og i givet fald hvordan kapitalforvalteren træffer investeringsbeslutninger på grundlag af en evaluering af resultater på mellemlang til lang sigt, herunder ikkefinansielle resultater, for de selskaber, hvori der investeres, og
- 2) hvorvidt der er opstået interessekonflikter i forbindelse med aktivt ejerskab, hvilke interessekonflikter der i givet fald har været tale om, og hvordan kapitalforvalteren har håndteret disse.

Stk. 4. Såfremt oplysninger som nævnt i stk. 1-3 allerede er offentligt tilgængelige, er kapitalforvalteren ikke forpligtet til at meddele oplysningerne direkte til det gruppe 1-forsikringsselskab, der udøver virksomhed omfattet af bilag 2 i lov om forsikringsvirksomhed, forsikringsselskaber, der udøver genforsikring af livsforsikringsforpligtelser, eller Arbejdsmarkeds Tillægspension og Lønmodtagernes Dyrtidsfond.

§ 101 c. En formidler, der opbevarer oplysninger om aktionærers identitet, skal efter anmodning fra en udsteder eller fra en tredjepart, som udstederen har udpeget, hurtigst muligt meddele udstederen oplysninger om identiteten. En udsteder kan anmode en formidler om at indsamle og videregive oplysninger om aktionærers identitet, herunder fra øvrige formidlere i formidlerkæden, til udstederen.

Stk. 2. Er der mere end én formidler i en kæde af formidlere, skal anmodningen efter stk. 1, 1. pkt., videresendes imellem formidlerne hurtigst muligt.

Stk. 3. En formidler skal meddele en udsteder kontaktoplysninger om den næste formidler i kæden af formidlere hurtigst muligt efter anmodning fra udstederen eller fra en tredjepart udpeget af udstederen.

§ 101 d. Personoplysninger om aktionærer må alene anvendes til identifikation af eksisterende aktionærer med hen-

blik på opfyldelsen af bestemmelserne i §§ 101 c og 101 e-101 h. En formidler må ikke opbevare personoplysningerne, jf. § 101 c, stk. 1, mere end 12 måneder efter at være blevet opmærksom på, at den pågældende er ophørt med at være aktionær, medmindre andet følger af anden lovgivning.

Stk. 2. En formidlers videregivelse af oplysninger om en aktionærs identitet, jf. § 101 c, betragtes ikke som brud på den tavshedspligt, som gælder i henhold til en kontrakt eller øvrig lovgivning.

§ 101 e. En formidler skal hurtigst muligt videregive følgende oplysninger fra udstederen til en aktionær eller til en tredjepart, som er udpeget af aktionæren:

- 1) Oplysninger, som udsteder er forpligtet til at give en aktionær, jf. selskabslovens § 49 a, stk. 4, for at sætte aktionæren i stand til at udøve aktionærrettigheder, og som er rettet til alle aktionærer med aktier i den pågældende klasse, eller
- 2) en meddelelse om, hvor på selskabets hjemmeside oplysningerne som nævnt i nr. 1 findes, hvis oplysningerne er til rådighed for aktionærene på udsteders hjemmeside.

Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse, når udstederen sender oplysningerne eller en meddelelse efter stk. 1 direkte til alle sine aktionærer eller til en tredjepart udpeget af aktionærene.

Stk. 3. Når der er mere end én formidler i en kæde af formidlere, skal oplysningerne, jf. stk. 1 og § 101 f, hurtigst muligt videregives formidlerne imellem, medmindre oplysningerne kan sendes direkte af formidleren til aktionæren eller til en tredjepart, som er udpeget af aktionæren.

§ 101 f. En formidler skal hurtigst muligt videregive oplysninger om aktionærens udøvelse af aktionærrettigheder, som formidleren har modtaget fra en aktionær til udsteder.

Facilitering af udøvelse af aktionærrettigheder

§ 101 g. En formidler skal facilitere udøvelsen af aktionærrettigheder, herunder retten til deltagelse og stemmeafgivning i forbindelse med generalforsamlinger, ved at

- 1) iværksætte de nødvendige ordninger, så en aktionær eller en tredjepart, som aktionæren har udpeget, selv kan udøve rettighederne, eller
- 2) tilbyde at udøve aktionærrettighederne efter udtrykkelig bemyndigelse og instruks fra en aktionær og til fordel for aktionæren.

Stk. 2. En formidler skal hurtigst muligt videregive elektroniske bekræftelser om modtagelse af stemmer og registrering af stemmer og om, at stemmer er medtalt, som formidleren har modtaget fra en udsteder, til en aktionær eller til en tredjepart udpeget af aktionæren.

Stk. 3. Når der er mere end én formidler i en kæde af formidlere, skal de elektroniske bekræftelser, jf. stk. 2, hurtigst muligt videregives imellem formidlerne, medmindre bekræftelsen kan sendes direkte til en aktionær eller en tredjepart, som er udpeget af aktionæren.

Gebyrer

§ 101 h. En formidler skal særskilt for hver enkelt tjenesteydelse, som leveres i henhold til bestemmelserne i §§ 101 c-101 g, offentliggøre størrelsen på eventuelle gebyrer.

Stk. 2. Gebyrer, som en formidler opkræver af en aktionær, en udsteder eller en anden formidler, skal være ikkedi-skriminerende og forholdsmæssigt afpassede i forhold til de faktiske omkostninger, der er forbundet med leveringen af tjenesteydelserne.

Stk. 3. En formidler kan alene differentiere mellem eventuelle gebyrer, som opkræves i forbindelse med national og grænseoverskridende udøvelse af rettigheder, når gebyrerne er behørigt begrundede og afspejler udsving i de faktisk afholdte omkostninger i forbindelse med levering af disse tjenesteydelser.

Stk. 4. Gebyrer opkræves hos den aktionær, udsteder eller formidler, der anmoder om en tjenesteydelse.

Særlige regler for rådgivende stedfortrædere vedrørende gennemsigthed

§ 101 i. En rådgivende stedfortræder skal en gang om året offentligt fremlægge en reference til et adfærdskodeks, som den rådgivende stedfortræder anvender, og årligt ajourføre rapporten om anvendelse af dette adfærdskodeks.

Stk. 2. Anvender den rådgivende stedfortræder et adfærdskodeks, men afviger fra en eller flere af kodeksets anbefalinger, skal den rådgivende stedfortræder angive, hvilke dele af kodekset der fraviges, fremlægge begrundelserne herfor og oplyse, hvilke alternative foranstaltninger der eventuelt er truffet.

Stk. 3. En rådgivende stedfortræder, der ikke anvender et adfærdskodeks, skal fremlægge en klar og begrundet redegørelse for, hvorfor det er tilfældet.

Stk. 4. De nævnte oplysninger i stk. 1-3 skal offentliggøres og stilles gratis til rådighed på den rådgivende stedfortræders hjemmeside.

§ 101 j. En rådgivende stedfortræder skal en gang om året offentliggøre følgende oplysninger om udarbejdelsen af dennes undersøgelser, rådgivning og anbefalinger vedrørende stemmeafgivning i børsnoterede selskaber:

- 1) De væsentligste kendetegn ved de metodologier og modeller, der anvendes.
- 2) De vigtigste informationskilder.
- 3) De procedurer, der er indført for at sikre kvaliteten af undersøgelser, rådgivning og anbefalinger vedrørende stemmeafgivning og af kvalifikationerne hos det berørte personale.
- 4) Om, og i givet fald hvordan, der tages hensyn til forholdene på det danske marked og til juridiske, regelsmæssige og selskabsspecifikke forhold.
- 5) De væsentligste elementer i de afstemningspolitikker, der anvendes for de enkelte markeder.
- 6) Om der føres dialog med de selskaber, som er genstand for den rådgivende stedfortræders undersøgelser, rådgivning og anbefalinger vedrørende stemmeafgivning, og med selskabets interessenter og i givet fald omfanget og karakteren heraf.

7) Politikken for forebyggelse og håndtering af potentielle interessekonflikter.

Stk. 2. De nævnte oplysninger i stk. 1. skal offentliggøres på den rådgivende stedfortræders hjemmeside og skal som minimum være gratis tilgængelige i 3 år efter datoen for offentliggørelsen. Oplysningerne behøver ikke at blive offentliggjort særskilt, hvis de fremlægges som en del af de oplysninger nævnt i § 101.

Stk. 3. En rådgivende stedfortræder skal identificere og hurtigst muligt give sine kunder meddelelse om faktiske eller potentielle interessekonflikter og forretningsmæssige forbindelser, som kan påvirke udarbejdelsen af den rådgivende stedfortræders undersøgelser, rådgivning eller anbefalinger vedrørende stemmeafgivelse, og de foranstaltninger, der er truffet for at fjerne, begrænse eller håndtere faktiske eller potentielle interessekonflikter.

Stk. 4. Stk. 1-3 finder tilsvarende anvendelse for rådgivende stedfortrædere, der hverken har deres vedtægtsmæssige hjemsted eller deres hovedkontor i Den Europæiske Union, men udfører aktiviteter gennem et forretningssted, som er beliggende i Unionen.

Investeringsforvaltningsselskabers adgang til at delegerer opgaver, der vedrører administration af SIKAV'er, værdipapirfonde og udenlandske UCITS

§ 102. Bestyrelsen for et investeringsforvaltningsselskab kan delegerer opgaver, der udgør en del af administrationen af en SIKAV, værdipapirfond eller udenlandsk UCITS, til en virksomhed, der har tilladelse til at udføre de pågældende opgaver.

Stk. 2. Bestyrelsen kan indgå aftaler om porteføljepleje med en virksomhed, der opfylder betingelserne i § 103, stk. 1, og som ikke er depotselskab for SIKAV'en, værdipapirfonden eller den udenlandske UCITS eller et andet selskab, hvis interesser kan være i strid med den pågældende SIKAV's, værdipapirfonds eller udenlandske UCITS' og dens investorers interesser.

Stk. 3. Når investeringsforvaltningsselskabets bestyrelse træffer beslutning om delegation, jf. stk. 1 og 2, skal delegationen medføre en mere effektiv drift af investeringsforvaltningsselskabets virksomhed og en mere effektiv administration af den SIKAV, værdipapirfond eller udenlandske UCITS, delegationen vedrører, og overholde de betingelser, der fremgår af §§ 103-105.

Stk. 4. Investeringsforvaltningsselskabets og depotselskabets forpligtelser, jf. §§ 106-106 c og 107, berøres ikke af, at bestyrelsen har delegeret opgaver til tredjemand.

Stk. 5. Bestyrelsen skal sørge for overvågning af de delegerede opgavers udførelse, jf. §§ 103-105.

Stk. 6. Bestyrelsen må ikke delegerer så stor en del af de administrative opgaver, at investeringsforvaltningsselskabet bliver et tomt selskab, for så vidt angår opgaver i forbindelse med administration af en SIKAV, værdipapirfond eller udenlandsk UCITS.

§ 103. Et investeringsforvaltningsselskab skal sikre sig, at de virksomheder, som selskabet delegerer opgaver til, er kvalificerede og i stand til at varetage de pågældende

opgaver. I de tilfælde, hvor delegationen vedrører investeringsforvaltningen, må bestyrelsen kun delegerer opgaver til virksomheder, som har tilladelse til eller er registrerede med henblik på forvaltning af aktiver, jf. dog § 102, stk. 2, og som er underlagt tilsyn.

Stk. 2. Den virksomhed, som investeringsforvaltningsselskabet har delegeret opgaver til, må kun med tilladelse i det enkelte tilfælde fra investeringsforvaltningsselskabets bestyrelse videredelegerer de delegerede opgaver eller en del heraf til en anden virksomhed, og kun såfremt denne delegation medfører en mere effektiv administration af de administrerede SIKAV'er, værdipapirfonde eller udenlandske UCITS.

Stk. 3. Bestyrelsens delegation af opgaver må ikke forhindre et effektivt tilsyn med investeringsforvaltningsselskabet og de administrerede SIKAV'er, værdipapirfonde eller udenlandske UCITS, og den må ligeledes ikke forhindre investeringsforvaltningsselskabet i at virke eller forhindre SIKAV'en, værdipapirfonden eller den udenlandske UCITS i at blive forvaltet i investorernes interesse.

Stk. 4. Bestyrelsen kan kun delegerer opgaver i forbindelse med investeringsforvaltningen til virksomheder, der har hjemsted i et land uden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, når Finanstilsynet kan samarbejde med tilsynsmyndighederne i det pågældende land.

§ 104. Ved delegation af opgaver skal et investeringsforvaltningsselskab sikre sig, at delegationsaftalen giver investeringsforvaltningsselskabets ledelse mulighed for på et hvilket som helst tidspunkt reelt at overvåge de aktiviteter, der udøves af den virksomhed, som opgaven er uddelegeret til.

Stk. 2. Aftalen om delegation må ikke forhindre investeringsforvaltningsselskabet i på et hvilket som helst tidspunkt at give yderligere instrukser til den virksomhed, som opgaven er uddelegeret til, og i at opsige aftalen med øjeblikkelig virkning, hvis det er i den administrerede SIKAV's, værdipapirfonds eller udenlandske UCITS' interesse.

§ 105. Investeringsforvaltningsselskabet skal senest 8 hverdage efter indgåelsen af en aftale om delegation, jf. § 102, stk. 1 og 2, og § 103, stk. 2, underrette Finanstilsynet om aftalens indhold og betingelser.

Stk. 2. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om,

- 1) hvornår betingelserne i stk. 1, § 102, stk. 1-3 og 5, og §§ 103 og 104 er opfyldt,
- 2) hvornår et investeringsforvaltningsselskab anses for at have delegeret opgaver i et sådant omfang, at selskabet anses for et tomt selskab efter § 102, stk. 6, og ikke længere kan anses for at administrere SIKAV'en, værdipapirfonden eller den udenlandske UCITS, og
- 3) hvilke opgaver der i relation til delegation anses for væsentlige.

Særlige regler for depotselskaber for danske UCITS

§ 106. Et investeringsforvaltningsselskab skal sikre, at der udpeges ét depotselskab for hver enkelt dansk UCITS, som det administrerer, i overensstemmelse med reglerne i dette kapitel.

Stk. 2. Et depotselskab skal forvalte og opbevare en dansk UCITS' finansielle aktiver særskilt for den danske UCITS' afdelinger. Depotselskabet skal kunne yde tilstrækkelig finansiell og faglig sikkerhed for reelt at kunne udøve hvervet for den danske UCITS.

Stk. 3. Depotselskabet skal under udførelsen af sine opgaver for den danske UCITS handle ærligt, retfærdigt, professionelt, uafhængigt og udelukkende i den pågældende UCITS' og dens investorers interesse.

Stk. 4. Depotselskabet må ikke udføre aktiviteter, der kan skabe interessekonflikter mellem en dansk UCITS, dens investorer, investeringsforvaltningsselskabet og depotselskabet selv, medmindre depotselskabet funktionelt og hierarkisk har adskilt udførelsen af sine depotselskabsopgaver fra de af sine øvrige aktiviteter, der kan skabe interessekonflikter, og de potentielle interessekonflikter er fyldestgørende påvist, styret, overvåget og oplyst til UCITS'ens investorer.

Stk. 5. Depotselskabet skal udføre instrukser fra investeringsforvaltningsselskabet eller investeringsforeninger, der ikke har delegeret den daglige ledelse til et investeringsforvaltningsselskab, medmindre instrukserne strider mod gældende lovgivning eller den danske UCITS' vedtægter eller fondsbestemmelser.

§ 106 a. Depotselskabet skal sikre, at

- 1) en dansk UCITS' emission og indløsning samt mortifikation af investorernes andele foretages i overensstemmelse med reglerne i lov om investeringsforeninger m.v. og vedtægterne eller fondsbestemmelserne,
- 2) beregningen af den indre værdi pr. andel sker i overensstemmelse med gældende lovgivning og den danske UCITS' vedtægter eller fondsbestemmelser,
- 3) modydelsen i forbindelse med transaktioner, som den danske UCITS indgår i, leveres til den danske UCITS inden for sædvanlige frister på det pågældende marked,
- 4) udbetaling af udbytte eller henlæggelse af overskud til forøgelse af formuen foregår i overensstemmelse med den danske UCITS' vedtægter eller fondsbestemmelser,
- 5) værdien af en dansk UCITS' beholdning af pantebreve ansættes i overensstemmelse med reglerne herom, og
- 6) køb og salg af aktiver, herunder pantebreve, foretages til priser, der ikke er mindre fordelagtige end dagsværdien.

Stk. 2. Når depotselskabet er depotselskab for en dansk UCITS, der administreres af et administrationsselskab med hjemsted i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, skal depotselskabet, investeringsforeningens eller SIKAV'ens bestyrelse og administrationsselskabet indgå en skriftlig aftale om udveksling af de oplysninger, der er nødvendige, for at depotselskabet kan udføre sine pligter efter denne lov, lov om investeringsforeninger m.v. og regler udstedt i medfør af disse love.

Stk. 3. Når depotselskabet er depotselskab for en dansk UCITS, der er masterinstitut eller feederinstitut, jf. § 2, nr. 20 og 21, i lov om investeringsforeninger m.v., men ikke depotselskab for begge institutter i master-feeder-strukturen, skal det indgå en skriftlig aftale efter § 4, stk. 4, nr. 1, i lov

om investeringsforeninger m.v. med det andet depotselskab om udveksling af oplysninger for at sikre, at begge depotselskaber kan udføre deres pligter.

Stk. 4. Depotselskabet for en dansk UCITS, der er masterinstitut, jf. § 2, nr. 20, i lov om investeringsforeninger m.v., skal straks underrette Finanstilsynet, hvis det får kendskab til uregelmæssigheder i relation til masterinstituttet. Anses uregelmæssighederne for at have negative konsekvenser for et feederinstitut, skal depotselskabet tillige underrette feederinstituttet, dets investeringsforvaltningsselskab eller administrationsselskab og dets depotselskab.

Stk. 5. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om

- 1) depotselskabets pligter over for danske UCITS, som det er depotselskab for,
- 2) depotselskabets pligt til at underrette et feederinstitut og dets depotselskab, jf. stk. 3,
- 3) depotselskabets pligt til at underrette Finanstilsynet om forhold vedrørende danske UCITS, det er depotselskab for, og
- 4) indholdet af den i stk. 2 nævnte aftale.

§ 106 b. Depotselskabet skal kontrollere den danske UCITS' pengestrømme.

Stk. 2. Depotselskabet skal føre særlig kontrol med, at alle betalinger foretaget af eller på vegne af investorerne i forbindelse med tegning af andele i den danske UCITS er modtaget og bogført på kontantkonti i den danske UCITS', i depotselskabets eller i investeringsforvaltningsselskabets navn, når disse handler på vegne af den danske UCITS, hos enheder omfattet af reglerne, der gennemfører artikel 18, stk. 1, litra a-c, i direktiv 2006/73EF af 10. august 2006 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF for så vidt angår de organisatoriske krav til og betingelserne for drift af investeringsselskaber samt definitioner af begreber med henblik på nævnte direktiv, og føres i overensstemmelse med principperne fastsat i artikel 16 i direktiv 2006/73EF af 10. august 2006 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF for så vidt angår de organisatoriske krav til og betingelserne for drift af investeringsselskaber samt definitioner af begreber med henblik på nævnte direktiv.

Stk. 3. Oprettets kontantkonti i den danske UCITS' depotselskabs navn i henhold til stk. 2, må hverken midler fra den kontoførende enhed eller fra depotselskabet bogføres på sådanne konti.

§ 106 c. Den danske UCITS' aktiver skal overdrages til depotselskabet til opbevaring efter følgende regler:

- 1) For de i bilag 2 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter nævnte instrumenter, som kan opbevares i depot, gælder følgende:
 - a) Depotselskabet skal opbevare de i bilag 2 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter nævnte instrumenter, der kan registreres på en konto eller i et depot oprettet hos depotselskabet.
 - b) Depotselskabet skal opbevare fysiske instrumenter omfattet af bilag 2 i lov om fondsmæglerselskaber

og investeringsservice og -aktiviteter, der kan udleveres til depotselskabet.

- c) Depotselskabet sikrer under overholdelse af § 95 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter og regler fastsat i medfør heraf, at de opbevarede instrumenter, som er omfattet af bilag 2 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, registreres på konti eller i depoter, der er separate fra depotselskabets egne, og at de benyttede konti og depoter er oprettet i den danske UCITS' eller dennes investeringsforvaltningsselskabs navn, således at de til enhver tid kan identificeres som tilhørende den danske UCITS.
- 2) For andre aktiver gælder følgende:
 - a) Depotselskabet skal kontrollere, at den danske UCITS er ejer af aktiverne, baseret på dokumentation fremlagt af den danske UCITS eller dennes investeringsforvaltningsselskab og på eventuelt eksisterende ekstern dokumentation.
 - b) Depotselskabet skal føre et ajourført register over de aktiver, som depotselskabet har kontrolleret, jf. litra a.

Stk. 2. Depotselskabet skal regelmæssigt give den danske UCITS eller dennes investeringsforvaltningsselskab en samlet oversigt over UCITS'ens aktiver.

Stk. 3. Depotselskabet eller tredjemand, som depotfunktionen er delegeret til, jf. § 106 d, må ikke sælge, pantsætte eller på anden måde disponere over den danske UCITS' aktiver uden forudgående samtykke fra UCITS'en eller dennes investeringsforvaltningsselskab. De aktiver, som opbevares i depot hos depotselskabet eller af en tredjemand, som depotfunktionen er delegeret til, må endvidere kun sælges, pantsættes eller på anden måde disponeres over, hvis

- 1) dispositionen sker for den danske UCITS' regning,
- 2) dispositionen sker efter instruktion fra investeringsforvaltningsselskabet eller den danske UCITS,
- 3) dispositionen er i den danske UCITS' og i dens investoreres interesse,
- 4) dispositionen er dækket af en likvid sikkerhedsstillelse af høj kvalitet, som stilles over for den danske UCITS ved overdragelse af ejendomsret, og
- 5) sikkerhedsstillelsens markedsværdi til enhver tid mindst udgør markedsværdien af de aktiver, som er omfattet af transaktionen med tillæg af en præmie.

§ 106 d. Depotselskabet kan ikke delegere opgaver omfattet af § 106 a, stk. 1, og § 106 b til tredjemand.

Stk. 2. Depotselskabet kan delegere opgaver omfattet af § 106 c, stk. 1, til tredjemand, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Opgaverne delegeres ikke i den hensigt at unddrage sig kravene i denne lov.
- 2) Depotselskabet skal objektivt kunne begrunde delegationen.
- 3) Depotselskabet har udvist passende dygtighed, grundighed og omhu i forbindelse med udvælgelsen af den tredjemand, som opgaverne er delegeret til.

- 4) Depotselskabet skal udvise passende dygtighed, grundighed og omhu i den løbende kontrol med og overvågning af tredjemands udførelse af de delegerede opgaver og derved forbundne arrangementer.

Stk. 3. Depotselskabet skal sikre, at tredjemand i forbindelse med udførelsen af de delegerede opgaver til enhver tid opfylder følgende betingelser:

- 1) Tredjemands organisation og kompetencer skal være tilstrækkelige i forhold til arten og kompleksiteten af de aktiver, som er overdraget til opbevaring hos tredjemanden.
- 2) For så vidt angår delegation af opgaver, som er omfattet af § 106 c, stk. 1, skal tredjemand være underlagt en effektiv tilsynsmæssig regulering, herunder minimumskapitalkrav og tilsyn i den pågældende jurisdiktion, og periodisk ekstern revision for at sikre, at de i bilag 2 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter nævnte instrumenter er i tredjemands besiddelse, jf. dog stk. 4.
- 3) Tredjemand skal holde depotselskabets kunders aktiver adskilt fra depotselskabets og tredjemands egne aktiver på en måde, så de til enhver tid kan identificeres som tilhørende den specifikke kunde hos depotselskabet.
- 4) Tredjemand skal træffe de nødvendige skridt til at sikre, at en dansk UCITS' aktiver, der opbevares i depot hos tredjemanden, i tilfælde af tredjemands insolvens ikke kan udloddes eller realiseres til fordel for tredjemands kreditorer.
- 5) Tredjemand skal overholde § 101, stk. 1, § 106, stk. 3, og § 106 c, stk. 1 og 3, samt § 5, stk. 2-4, i lov om investeringsforeninger m.v.

Stk. 4. Depotselskabet kan delegere opgaver til tredjemand, uanset at kravene i stk. 3, nr. 2, ikke er opfyldt, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Delegationen skal gælde de instrumenter, der er nævnt i bilag 2 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, hvor et tredjelandets lovgivning kræver, at disse skal opbevares i depot hos en lokal enhed.
- 2) Delegationen går ikke videre end krævet af tredjelandets lovgivning.
- 3) Ingen lokal enhed opfylder kravene for delegation i stk. 3, nr. 2.
- 4) Investorerne i den danske UCITS skal forud for deres investering i UCITS'en behørigt informeres om, at delegationen er påkrævet på grund af et tredjelandets lovgivning, om omstændighederne, der retfærdiggør delegationen, og om de risici, der er forbundet hermed.
- 5) Den danske UCITS eller dennes investeringsforvaltningsselskab skal have pålagt depotselskabet at delegere opbevaring af de i bilag 2 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter nævnte instrumenter til den lokale enhed.

Stk. 5. Delegation efter undtagelsen i stk. 4 kan kun opretholdes, så længe alle betingelserne i stk. 4, nr. 1-3, er opfyldt.

Stk. 6. Levering af ydelser via værdipapirafviklingssystemer, der er omfattet af reglerne i kapitel 31 i lov om kapitalmarkeder, og levering af ydelser via tredjelandes værdipapirafviklingssystemer anses ikke som delegation af depotselskabets opgaver.

Stk. 7. Tredjemand kan videredelegere de opgaver, som tredjemand har fået delegeret af depotselskabet, jf. stk. 2 og 4, hvis videredelegationen opfylder samme krav, som gælder for depotselskabets delegation. § 107, stk. 1 og 2, finder anvendelse på de relevante parter i tilfælde af videredelegation.

§ 107. Depotselskabet er ansvarligt over for den danske UCITS og UCITS'ens investorer for tab af de i bilag 2 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter nævnte instrumenter, som er opbevaret i depot efter § 106 c, stk. 1, nr. 1, hvor tabet er forårsaget af depotselskabet eller den tredjemand, til hvem opgaven er delegeret efter § 106 d, stk. 2, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Depotselskabet er ikke ansvarligt for tab efter stk. 1, hvis depotselskabet kan bevise, at tabet skyldes en ekstern hændelse, som depotselskabet ikke med rimelighed kunne forventes at have kontrol over, og hvis konsekvenser ville have været uundgåelige, selv om depotselskabet havde truffet alle rimelige forholdsregler.

Stk. 3. Ved tab efter stk. 1 skal depotselskabet uden unødigt ophold yde erstatning til den danske UCITS eller dennes investeringsforvaltningsselskab på vegne af UCITS'en i form af de i bilag 2 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter nævnte instrumenter af samme type eller et beløb svarende til værdien af disse.

Stk. 4. Depotselskabet er ansvarligt over for den danske UCITS og dennes investorer for ethvert andet tab, som disse måtte lide som følge af depotselskabets uagtsomme eller forsætlige misligholdelse af sine forpligtelser efter denne lov.

Stk. 5. Depotselskabet er ansvarligt, uanset om der er sket delegation efter § 106 d.

Stk. 6. Depotselskabet kan ikke ved aftale frigøre sig for eller begrænse sit erstatningsansvar i forbindelse med tab af instrumenter omfattet af bilag 2 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, som er opbevaret i depot efter § 106 c, stk. 1, nr. 1, hos depotselskabet eller den tredjemand, til hvem opgaven er delegeret efter § 106 d, stk. 2. Aftaler i strid med 1. pkt. er ugyldige.

Stk. 7. Investorer i danske UCITS kan gøre krav gældende over for depotselskabet enten direkte eller indirekte gennem den danske UCITS eller dennes investeringsforvaltningsselskab. Dette må dog ikke føre til dobbelt erstatning eller ulige behandling af investorerne.

§ 107 a. Depotselskabet skal efter anmodning stille alle de oplysninger til rådighed for Finanstilsynet, som depotselskabet har indhentet under udførelsen af sine opgaver, og som kan være nødvendige for Finanstilsynet som tilsynsmyndighed for en dansk UCITS og dennes investeringsforvaltningsselskab.

Stk. 2. Er investeringsforvaltningsselskabets kompetente myndigheder forskellige fra depotselskabets, skal Finanstil-

synet straks videregive de modtagne oplysninger til investeringsforvaltningsselskabets kompetente myndigheder.

§ 107 b. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler for følgende:

- 1) Betingelserne for udførelsen af depotselskabsfunktionerne i § 106, stk. 5, § 106 a, stk. 1, nr. 1-3 og 5, § 106 b og § 106 c, stk. 1, herunder:
 - a) Hvilke typer af de i bilag 2 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter nævnte instrumenter der er omfattet af depotselskabets opbevaringspligt, jf. § 106 c, stk. 1, nr. 1.
 - b) Betingelserne for, hvordan depotselskabet skal udføre sine opbevaringsopgaver med hensyn til de i bilag 2 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter nævnte instrumenter, der er registreret hos en værdipapircentral.
 - c) Betingelserne for, hvordan depotselskabet sikkert og i overensstemmelse med § 106 c, stk. 1, nr. 1, skal opbevare de i bilag 2 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter nævnte instrumenter, som er udstedt på navn og registreret hos en udsteder eller registrator.
- 2) Depotselskabets forpligtelser i forbindelse med udvælgelse og overvågning af tredjemand ved delegation af depotselskabsopgaver, jf. § 106 d, stk. 2, nr. 3 og 4.
- 3) De krav, der stilles til tredjemands adskillelse af depositarens egne aktiver fra depositarens kunders aktiver, jf. § 106 d, stk. 3, nr. 3.
- 4) De skridt, som en tredjemand skal tage for at sikre, at en dansk UCITS' aktiver, der opbevares i depot hos tredjemanden, i tilfælde af tredjemandens insolvens ikke kan udloddes eller realiseres til fordel for tredjemandens kreditorer, jf. § 106 d, stk. 3, nr. 4.
- 5) Hvornår finansielle aktiver, som depotselskabet er ansvarlig for, skal anses for at være gået tabt, jf. § 107, stk. 1.
- 6) Hvad der skal forstås ved eksterne hændelser, som depotselskabet ikke med rimelighed kunne forventes at have kontrol over, og hvis konsekvenser ville have været uundgåelige, selv om depotselskabet havde truffet alle rimelige forholdsregler, jf. § 107, stk. 2.
- 7) Betingelserne for at opfylde uafhængighedskravet i § 101, stk. 1, og § 106, stk. 3.

§§ 108-116. (Ophævet)

Kapitel 9

Videregivelse af fortrolige oplysninger

§ 117. Bestyrelsesmedlemmer, medlemmer af lokale bestyrelser og lignende, medlemmer af repræsentantskabet i en finansiell virksomhed, der ikke er en sparekasse, revisorer og granskningsmænd samt deres suppleanter, stiftere, vurderingsmænd, likvidatorer, direktører samt øvrige ansatte må ikke uberettiget videregive eller udnytte fortrolige oplysninger, som de under udøvelsen af deres hverv er blevet bekendt med, jf. dog stk. 3. Bestemmelsen finder tilsvarende anvendelse for finansielle holdingvirksomheder.

Stk. 2. Den, som modtager oplysninger efter stk. 1, er omfattet af den i stk. 1 nævnte tavshedspligt.

Stk. 3. Stk. 1 finder ikke anvendelse på kreditinstitutters videregivelse af fortrolige oplysninger, som sker i forbindelse med overførsel af en kreditgivers rettigheder eller en misligholdt kreditaftale, jf. § 2, nr. 13, i lov om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere, til en kreditkøber, jf. § 2, nr. 6, i lov om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere.

§ 117 a. Et pengeinstitut kan videregive oplysninger om en kundes navn og adresse til den, der har overført penge til en kundes konto som følge af en fejlloverførsel af penge til den pågældende kundes konto, således at den pågældende kan forfølge et eventuelt krav mod kunden i forbindelse med transaktionen. Et pengeinstitut kan tilsvarende videregive oplysninger om en kundes navn og adresse til en betalingsmodtager, når kunden har anvendt et betalingsmiddel til at betale for varer eller tjenesteydelser hos betalingsmodtageren og der er sket en fejlagtig transaktion.

Stk. 2. Pengeinstituttet skal varsle videregivelsen over for kunden, inden oplysninger om kundens navn og adresse kan videregives.

Stk. 3. Hvis en kunde har navne- og adressebeskyttelse efter lov om Det Centrale Personregister, kan pengeinstituttet ikke videregive oplysninger om den pågældende, jf. stk. 1.

§ 118. Sædvanlige oplysninger om kundeforhold kan videregives til brug for varetagelse af administrative opgaver.

Stk. 2. Til brug for varetagelse af administrative opgaver kan oplysninger videregives til et aktieselskab, som Arbejdsmarkedets Tillægspension ejer fuldt ud, og til Arbejdsmarkedets Tillægspension, jf. lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension § 26 b, stk. 3, og § 23, stk. 4, samt til det administrerende selskab i et forsikringsadministrationsfællesskab.

Stk. 3. Oplysninger om en kapital- eller ratepension, der er oprettet i et pengeinstitut som en del af en arbejdsmarkedspensionsordning, kan til brug for rådgivning om ordningen videregives fra pengeinstituttet til et forsikringsadministrationsfællesskab, der er koncernforbundet med pengeinstituttet.

Stk. 4. Den, som modtager oplysninger efter stk. 1-4, er omfattet af den i § 117, stk. 1, nævnte tavshedspligt.

Stk. 5. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om, hvilke oplysninger, der er sædvanlige kundeoplysninger i henhold til stk. 1.

§ 118 a. En finansiell virksomhed kan videregive oplysninger om en kundes navn og kontaktoplysninger, herunder personnummer og cvr-nummer, til en forening eller virksomhed, der helt eller delvis ejer den finansielle virksomhed, hvis kundeforholdet i den finansielle virksomhed medfører, at kunden er eller kan blive medlem af foreningen eller deltager i virksomheden. Oplysningerne kan kun videregives til brug for kommunikation om medlemskabet og de dertilhørende rettigheder i foreningen eller virksomheden, der ejer den finansielle virksomhed.

Stk. 2. Den, som modtager oplysninger efter stk. 1, er omfattet af den i § 117, stk. 1, nævnte tavshedspligt.

§ 119. Oplysninger om rent private forhold må ikke videregives uden kundens samtykke, medmindre videregivelsen er berettiget efter § 117, stk. 1, eller § 118, stk. 2.

§ 120. Oplysninger kan videregives til den finansielle virksomheds modervirksomhed til brug for risikostyring af virksomheder i koncernen, såfremt modervirksomheden er en finansiell virksomhed eller en finansiell holdingvirksomhed. Dette gælder dog ikke oplysninger om rent private forhold.

Stk. 2. Oplysninger om privatkunder kan ikke videregives til brug for risikostyring, jf. stk. 1, bortset fra de særlige tilfælde, hvor oplysningerne om en privatkunde vedrører forpligtelser, der har eller vil kunne få en betydelig størrelse.

§ 120 a. Oplysninger om erhvervskunder kan udveksles mellem pengeinstitutter og realkreditinstitutter, som er koncernforbundne, til brug for risikostyring, herunder kreditvurdering og kreditadministration. Tilsvarende gælder udveksling af oplysninger med disse virksomheders finansielle holdingvirksomheder samt datterselskaber. Udveksling af oplysninger kan kun ske med datterselskaber, der yder udlån eller driver leasingvirksomhed.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder tillige anvendelse ved udveksling af oplysninger mellem fællesejede penge- og realkreditinstitutter og indehavere af kapitalandele i det pågældende penge- eller realkreditinstitut, når de nævnte indehavere er penge- eller realkreditinstitutter og de i fællesskab besidder mere end 4/5 af kapitalandelene. Tilsvarende gælder udveksling af oplysninger med de fællesejede virksomheders datterselskaber, der yder udlån eller driver leasingvirksomhed.

Stk. 3. Videregivelse i henhold til stk. 1 og 2 omfatter ikke oplysninger som nævnt i § 119.

Stk. 4. Den, som modtager oplysninger efter stk. 1 og 2, er omfattet af den i § 117, stk. 1, nævnte tavshedspligt.

§ 120 b. Et långivende pengeinstitut eller realkreditinstitut kan videregive oplysninger om en låntager til det udstedende pengeinstitut eller realkreditinstitut, hvis der er indgået en låneaftale, hvoraf det fremgår, at lånet kan finansieres ved et andet pengeinstituts eller realkreditinstituts udstedelse af særligt dækkede obligationer eller særligt dækkede realkreditobligationer. Udveksling af oplysninger mellem det långivende pengeinstitut eller realkreditinstitut og det pengeinstitut eller realkreditinstitut, der udsteder de særligt dækkede obligationer eller særligt dækkede realkreditobligationer, hvormed lånet finansieres, kan ske, i det omfang det er nødvendigt af hensyn til risikostyring og administration af porteføljen i registeret eller porteføljen i en serie eller gruppe af serier med seriereservefond.

§ 121. Oplysninger om en privatkunde må ikke videregives til brug for markedsføring eller rådgivning, medmindre kunden har givet samtykke hertil, jf. dog § 118, stk. 3.

Stk. 2. Til koncernvirksomheder, der er underlagt tavshedspligt som nævnt i § 117, stk. 1, samt virksomheder, hvor flere finansielle virksomheder eller danske UCITS i forening ejer en virksomhed, der udøver virksomhed, som den finansielle virksomhed må drive gennem en dattervirksomhed.

somhed, eller en virksomhed, der er accessorisk til den finansielle virksomhed, der er underlagt en tavshedspligt som nævnt i § 117, stk. 1, kan videregivelse efter stk. 1 ske uden samtykke, hvis der er tale om generelle kundeoplysninger, der danner grundlag for inddeling i kundekategorier, og hvis videregivelsen er nødvendig for, at den virksomhed, som oplysninger videregives til, kan forfølge en berettiget interesse, og hensynet til privatkunden ikke overstiger denne interesse.

Stk. 3. Sædvanlige oplysninger om erhvervskundeforhold kan videregives til brug for markedsføring og rådgivning til en finansiell virksomhed, der er underlagt tavshedspligt som nævnt i § 117, stk. 1.

§ 122. Den finansielle virksomhed skal udarbejde retningslinjer for, i hvilket omfang oplysninger videregives fra virksomheden. Retningslinjerne skal være offentligt tilgængelige.

§ 123. (Ophævet)

Afsnit V

Finansielle virksomheders kapitalforhold

Kapitel 10

Solvens

Generelle regler om solvens

§ 124. Et pengeinstituts og et realkreditinstituts bestyrelse og direktion skal sikre, at instituttet har et tilstrækkeligt kapitalgrundlag og råder over interne procedurer til risikomåling og risikostyring til løbende vurdering og opretholdelse af et kapitalgrundlag af en størrelse, type og fordeling, som er passende til at dække instituttets risici. Disse procedurer skal underkastes regelmæssig intern kontrol for at sikre, at de vedbliver at være fyldestgørende og stå i rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af instituttets virksomhed.

Stk. 2. Et pengeinstituts og et realkreditinstituts bestyrelse og direktion skal på baggrund af vurderingen efter stk. 1 opgøre instituttets individuelle solvensbehov. Solvensbehovet opgøres som det tilstrækkelige kapitalgrundlag i procent af den samlede risikoeksponering. Den del af solvensbehovet, der vedrører risiko for overdreven gearing, opgøres i procent af den samlede ikkeisikovægtede eksponering. Solvensbehovet kan ikke være mindre end kapitalgrundlagskravet efter artikel 92, stk. 1, litra c, og minimumskapitalkravet i artikel 93 eller gearingsgradskravet efter artikel 92, stk. 1, litra d, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter.

Stk. 3. Finanstilsynet kan individuelt fastsætte et højere krav til kapitalgrundlaget i form af et tillæg til kapitalgrundlagskravet, der fremgår af artikel 92, stk. 1, litra c, eller til gearingsgradskravet, der fremgår af artikel 92, stk. 1, litra d, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter. Dette individuelle solvenskrav er udtryk for Finanstilsynets vurdering af instituttets tilstrækkelige kapitalgrundlag i procent af den samlede risikoeksponering og i procent af den ikkeisikovægtede eksponering, hvis solvenskravet vedrører risiko for overdreven gearing.

Stk. 4. Finanstilsynet kan fastsætte et yderligere kapitalgrundlagskrav for en gruppe af pengeinstitutter eller realkreditinstitutter med lignende risikoprofiler, der tager højde for specielle risici i denne gruppe af institutter.

Stk. 5. Finanstilsynet kan pålægge pengeinstituttet eller realkreditinstituttet at foretage nedskrivninger af aktiver m.v. til brug for opgørelsen af kapitalgrundlaget.

Stk. 6. For realkreditinstitutter skal artikel 92, stk. 1, litra c, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter være opfyldt både i de enkelte serier med seriereservefonde og i instituttet i øvrigt.

Stk. 7. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om pengeinstitutters og realkreditinstitutters offentliggørelse af deres opgørelse af det individuelle solvensbehov, jf. stk. 2, og det individuelle solvenskrav, jf. stk. 3.

Stk. 8. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om, hvilken type kapital der kan anvendes til opfyldelse af det individuelle solvenstillæg, jf. stk. 3.

§ 124 a. Finanstilsynet fastsætter årligt et vejledende niveau af yderligere kapitalgrundlag for de individuelle kreditinstitutter og informerer kreditinstitutterne om dette. Det vejledende niveau af yderligere kapitalgrundlag baseres på en tilsynsmæssig stresstest og opgøres i procent af den samlede risikoeksponering og i procent af den samlede ikkeisikovægtede eksponering.

Stk. 2. Den del af vejledningen om yderligere kapitalgrundlag, som er fastsat for at tage højde for andre risici end risikoen for overdreven gearing, skal opfyldes med egentlig kernekapital ud over den egentlige kernekapital, som opretholdes for at opfylde

- 1) kapitalgrundlagskravet i artikel 92, stk. 1, litra a-c, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter,
- 2) den del af det individuelle solvenskrav fastsat i medfør af § 124, stk. 3, eller individuelle solvensbehov fastsat i medfør af § 124, stk. 2, som er fastsat til at afhjælpe andre risici end risikoen for overdreven gearing, og
- 3) det kombinerede kapitalbufferkrav i medfør af § 125 a.

Stk. 3. Den del af det vejledende niveau af yderligere kapitalgrundlag, som er fastsat for at tage højde for risikoen for overdreven gearing, skal opfyldes med kernekapital ud over den kernekapital, som opretholdes for at opfylde

- 1) kapitalgrundlagskravet i artikel 92, stk. 1, litra d, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter,
- 2) den del af det individuelle solvenskrav fastsat i medfør af § 124, stk. 3, eller individuelle solvensbehov fastsat i medfør af § 124, stk. 2, som er fastsat til at afhjælpe risikoen for overdreven gearing, og
- 3) gearingsgradbufferkravet i artikel 92, stk. 1a, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter.

Stk. 4. Finanstilsynet skal ved gentagne eller vedvarende brud på det vejledende niveau af yderligere kapitalgrundlag

vurdere, hvorvidt der bør sættes et højere solvenskrav for instituttet, jf. § 124, stk. 3.

§ 124 b. Kreditinstitutter skal indføre interne systemer og anvende standardmetoden eller den forenkledte standardmetode til at identificere, vurdere, styre og afbøde de risici, der opstår som følge af potentielle ændringer af rentesatserne, der påvirker både den økonomiske værdi af et instituts kapitalgrundlag og nettorenteindtægterne fra et instituts ikkehandelsmæssige aktiviteter.

Stk. 2. Finanstilsynet kan kræve, at et kreditinstitut anvender den i stk. 1 nævnte standardmetode, hvis Finanstilsynet vurderer, at instituttets interne systemer ikke er tilfredsstillende.

Stk. 3. Finanstilsynet kan kræve, at et lille og ikkekomplekst kreditinstitut som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 145, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013/EU af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter skal anvende den i stk. 1 nævnte standardmetode, hvis Finanstilsynet finder, at den forenkledte standardmetode ikke er tilstrækkelig til at tage højde for den renterisiko, der opstår som følge af instituttets ikkehandelsmæssige aktiviteter.

§ 125. (Ophævet)

§ 125 a. Et pengeinstitut og et realkreditinstitut, skal opfylde et kombineret kapitalbufferkrav.

Stk. 2. Kapitalbevaringsbufferen i en virksomhed som nævnt i stk. 1 skal mindst udgøre 2,5 pct. af virksomhedens samlede risikoeksponering beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter.

Stk. 3. Den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer i en virksomhed som nævnt i stk. 1 skal mindst udgøre virksomhedens samlede risikoeksponering beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter multipliceret med den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffersats.

Stk. 4. SIFI-bufferen i et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI), jf. § 308, skal på individuelt, delkonsolideret og konsolideret grundlag mindst udgøre det systemisk vigtige finansielle instituts (SIFI) samlede risikoeksponeringer beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter multipliceret med SIFI-buffersatsen.

Stk. 5. G-SIFI-bufferen i et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI), jf. § 310, skal på konsolideret grundlag mindst udgøre det globalt systemisk vigtige finansielle instituts (G-SIFI) samlede risikoeksponering beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter multipliceret med G-SIFI-buffersatsen.

Stk. 6. En systemisk buffer i en virksomhed som nævnt i stk. 1 skal mindst udgøre virksomhedens samlede risikoeksponering på grundlag af de eksponeringer, som den sy-

stemiske buffer finder anvendelse på i medfør af § 125 h, beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter multipliceret med den systemiske buffersats.

Stk. 7. Det kombinerede kapitalbufferkrav skal opfyldes med egentlig kernekapital i tillæg til:

- 1) Egentlig kernekapital, der skal opretholdes for at opfylde kapitalgrundlagskravet i artikel 92, stk. 1, litra a-c, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter.
- 2) Egentlig kernekapital, som opretholdes for at opfylde den del af det individuelle solvenskrav fastsat i medfør af § 124, stk. 3, eller individuelle solvensbehov fastsat i medfør af § 124, stk. 2, som er fastsat til at afhjælpe andre risici end risikoen for overdreven gearing.
- 3) Egentlig kernekapital, som opretholdes for at opfylde den del af det vejledende niveau af yderligere kapitalgrundlag, der er fastsat til at afhjælpe andre risici end risikoen for overdreven gearing.
- 4) Egentlig kernekapital, som opretholdes til at opfylde de risikobaserede elementer af krav om nedskrivningsegnede passiver som fastsat i § 266.

Stk. 8. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om opgørelsen af det kombinerede kapitalbufferkrav.

§ 125 b. Et pengeinstitut og et realkreditinstitut, opfylder ikke det kombinerede kapitalbufferkrav fastsat i medfør af § 125 a, stk. 1, hvis ikke instituttet eller selskabet samtidig har et tilstrækkeligt kapitalgrundlag til at opfylde kravene i artikel 92, stk. 1, litra a-c, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, det individuelle solvenskrav fastsat i medfør af § 124, stk. 3, eller § 125, stk. 3, og det individuelle solvensbehov fastsat i medfør af § 124, stk. 2, til at afhjælpe andre risici end risikoen for overdreven gearing.

Stk. 2. Et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI), der er udpeget i henhold til § 310, opfylder ikke gearingsgradbufferkravet, jf. artikel 92, stk. 1a, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, hvis det globalt systemisk vigtige finansielle institut (G-SIFI) ikke samtidig har et tilstrækkeligt kapitalgrundlag til at opfylde kravene i artikel 92, stk. 1, litra d, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber samt de dele af det individuelle solvenskrav, jf. § 124, stk. 3, og det individuelle solvensbehov, jf. § 124, stk. 2, som er fastsat til at afhjælpe risikoen for overdreven gearing.

Stk. 3. Et pengeinstitut og et realkreditinstitut, der opfylder det kombinerede kapitalbufferkrav, jf. § 125 a, stk. 1, og gearingsgradbufferkravet, hvor gearingsgradbufferkravet finder anvendelse, må ikke foretage udlodning, der reducerer den egentlige kernekapital til et niveau, hvor det kombinerede kapitalbufferkrav eller gearingsgradbufferkravet ikke længere er opfyldt, jf. dog stk. 9.

Stk. 4. En virksomhed som nævnt i stk. 3, der ikke opfylder det kombinerede kapitalbufferkrav, eller et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) som nævnt i stk. 2, der ikke opfylder gearingsgradbufferkravet, skal opgøre det relevante maksimale udlodningsbeløb og straks underrette Finanstilsynet herom.

Stk. 5. En virksomhed som nævnt i stk. 3, der ikke opfylder det kombinerede kapitalbufferkrav, eller et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) som nævnt i stk. 2, der ikke opfylder gearingsgradbufferkravet, må ikke foretage følgende handlinger, før virksomheden har opgjort det maksimale udlodningsbeløb og underrettet Finanstilsynet i medfør af § 125 d:

- 1) Foretage udlodning, der vedrører egentlig kernekapital, jf. stk. 7.
- 2) Indføre en forpligtelse til at betale variabel løn eller skønsmæssigt fastsatte pensionsydelse eller betale variabel løn, såfremt forpligtelsen til at betale er blevet indført på et tidspunkt, hvor virksomheden ikke opfyldte det kombinerede kapitalbufferkrav eller gearingsgradbufferkravet.
- 3) Foretage betalinger, der vedrører hybride kernekapitalinstrumenter.

Stk. 6. En virksomhed som nævnt i stk. 1 og et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) som nævnt i stk. 2 må ikke udlodde mere end det maksimale udlodningsbeløb ved handlinger omfattet af stk. 5, nr. 1-3, jf. dog stk. 9.

Stk. 7. Ved udlodning, der vedrører egentlig kernekapital, jf. stk. 3 og 5, forstås:

- 1) Udbetaling af kontant udbytte.
- 2) Udlodning af helt eller delvis betalte fondsaktier eller andre kapitalinstrumenter, der er omhandlet i artikel 26, stk. 1, litra a, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter.
- 3) Indløsning eller tilbagekøb, som en virksomhed foretager af egne aktier eller andre kapitalinstrumenter, der er omhandlet i artikel 26, stk. 1, litra a, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter.
- 4) Tilbagebetaling af beløb betalt i forbindelse med de kapitalinstrumenter, der er omhandlet i artikel 26, stk. 1, litra a, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter.
- 5) Udlodning af poster, der er omhandlet i artikel 26, stk. 1, litra b-e, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter.

Stk. 8. En virksomhed som nævnt i stk. 1 og et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) som nævnt i stk. 2 skal træffe nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre, at størrelsen af de overskud, der kan udloddes, og det maksimale udlodningsbeløb opgøres nøjagtigt. Virksomheden skal på anmodning kunne dokumentere denne nøjagtighed over for Finanstilsynet.

Stk. 9. Stk. 3 og 6 finder kun anvendelse på betalinger, der medfører en reduktion af egentlig kernekapital eller en re-

duktion af overskuddet, og hvor suspension af betaling eller manglende betaling ikke er ensbetydende med misligholdelse eller vil medføre iværksættelse af insolvensbehandling.

Stk. 10. Finanstilsynet fastsætter regler om opgørelse og indberetning af de maksimale udlodningsbeløb.

§ 125 c. Et pengeinstitut og et realkreditinstitut, der ikke opfylder det kombinerede kapitalbufferkrav, jf. § 125 a, stk. 1, eller gearingsgradbufferkravet, jf. artikel 92, stk. 1a, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, skal udarbejde og indsende en kapitalbevaringsplan til Finanstilsynet, senest 5 arbejdsdage efter at virksomheden burde have konstateret, at den ikke opfylder kravet, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Finanstilsynet kan efter anmodning fra virksomheden forlænge fristen i stk. 1 med op til 5 arbejdsdage på grundlag af en virksomheds individuelle situation og under hensyntagen til omfanget og kompleksiteten af virksomhedens aktiviteter.

Stk. 3. Finanstilsynet godkender en kapitalbevaringsplan, hvis det med rimelighed kan forventes, at virksomheden med kapitalbevaringsplanen kan bevare eller rejse tilstrækkelig kapital til at sætte virksomheden i stand til at opfylde det kombinerede kapitalbufferkrav, jf. § 125 a, stk. 1, inden for en af Finanstilsynet nærmere fastsat frist.

Stk. 4. Godkender Finanstilsynet ikke kapitalbevaringsplanen, jf. stk. 3, påbyder Finanstilsynet virksomheden at øge kapitalgrundlaget inden for en af Finanstilsynet fastsat frist. Finanstilsynet kan endvidere indføre strengere restriktioner for udlodninger, end hvad der følger af § 125 b, såfremt det findes påkrævet.

Stk. 5. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om indholdet af en kapitalbevaringsplan.

§ 125 d. Et pengeinstitut og et realkreditinstitut, der ikke opfylder det kombinerede kapitalbufferkrav, jf. § 125 a, stk. 1, eller gearingsgradbufferkravet, jf. artikel 92, stk. 1, litra a, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, hvis gearingsgradsbufferkravet finder anvendelse, og som har til hensigt at foretage en handling, der er omfattet af § 125 b, stk. 5, nr. 1-3, skal straks give Finanstilsynet meddelelse herom og oplyse:

- 1) Størrelsen af den kapital, som virksomheden opretholder, fordelt på
 - a) egentlig kernekapital,
 - b) hybrid kernekapital og
 - c) supplerende kapital.
- 2) Størrelsen af det foreløbige overskud og overskuddet ved årets udgang.
- 3) Det maksimale udlodningsbeløb.
- 4) Størrelsen af de overskud, der kan udloddes, som virksomheden har til hensigt at afsætte til
 - a) udbyttebetalinger,
 - b) køb af egne aktier,
 - c) betalinger, der vedrører hybride kernekapitalinstrumenter, og
 - d) betaling af variabel løn eller skønsmæssigt fastsatte pensionsydelse enten ved at indføre en ny for-

pligtelse til at betale eller betale i henhold til en forpligtelse til at betale indført på et tidspunkt, hvor virksomheden ikke opfyldte det kombinerede kapitalbufferkrav.

Stk. 2. I koncerner, hvori et pengeinstitut eller et realkreditinstitut, indgår, finder stk. 1 tilsvarende anvendelse for den danske koncern eller delkoncern. Det øverste pengeinstitut eller realkreditinstitut, i koncernen eller delkoncernen påser overholdelsen af denne bestemmelse.

§ 125 e. I koncerner, hvori der indgår et pengeinstitut eller et realkreditinstitut, finder §§ 125 a-125 c anvendelse på den danske koncern eller delkoncern. Det øverste pengeinstitut eller realkreditinstitut, i koncernen eller delkoncernen påser overholdelsen af disse bestemmelser.

Stk. 2. I koncerner, hvori der indgår et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI), jf. § 310, og et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI), jf. § 308, og hvor der på konsolideret grundlag gælder både en G-SIFI-buffer og en SIFI-buffer, finder den højeste af henholdsvis G-SIFI-buffere og SIFI-buffere anvendelse.

§ 125 f. Erhvervsministeren fastsætter på kvartalsbasis en kontracyklisk buffersats vedrørende krediteksponeringer i Danmark under hensyntagen til bl.a. kreditecyklussen, risiciene som følge af overdreven udlånsvækst og særlige forhold i den nationale økonomi. Erhvervsministeren træffer beslutning om, fra hvilken dato pengeinstitutter og realkreditinstitutter, skal anvende den kontracykliske buffersats til opgørelse af deres virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer, jf. § 125 a, stk. 3. Erhvervsministeren offentliggør en meddelelse om den kvartalsvise fastsættelse af den kontracykliske buffersats på Erhvervsministeriets hjemmeside.

Stk. 2. En kontracyklisk buffersats mellem 0 og 2,5 pct. fastsat i et andet land skal anvendes af pengeinstitutter og realkreditinstitutter, til opgørelse af deres virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer, jf. § 125 a, stk. 3, i forbindelse med krediteksponeringer med beliggenhed i det pågældende land, jf. dog stk. 6.

Stk. 3. Erhvervsministeren kan beslutte, at en kontracyklisk buffersats på over 2,5 pct. fastsat i et andet land skal anvendes af pengeinstitutter og realkreditinstitutter, til opgørelse af deres virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer, jf. § 125 a, stk. 3, i forbindelse med krediteksponeringer med beliggenhed i det pågældende land. Har erhvervsministeren besluttet at anvende en buffersats på over 2,5 pct. i medfør af 1. pkt., træffer erhvervsministeren desuden beslutning om, fra hvilken dato virksomhederne skal anvende buffersatsen til opgørelse af deres virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer, jf. § 125 a, stk. 3. Erhvervsministeren offentliggør en meddelelse om en buffersats fastsat i medfør af 1. pkt. på Erhvervsministeriets hjemmeside. Har erhvervsministeren ikke truffet beslutning om anvendelse af en kontracyklisk buffersats på over 2,5 pct. i medfør af 1. pkt., skal pengeinstitutter og realkreditinstitutter, anvende en buffersats på 2,5 pct. til opgørelse af deres virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer,

jf. § 125 a, stk. 3, i forbindelse med krediteksponeringer med beliggenhed i det pågældende land.

Stk. 4. En kontracyklisk buffersats på mellem 0 og 2,5 pct. for et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, fastsat i medfør af stk. 2 eller 3 finder anvendelse fra den dato, der er angivet på hjemmesiden hos den kompetente myndighed for det pågældende land, jf. dog stk. 9. En kontracyklisk buffersats på mellem 0 og 2,5 pct. for et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, fastsat i medfør af stk. 2 eller 3 finder anvendelse 12 måneder efter den dato, hvor en ændring i buffersatsen er blevet offentliggjort af den kompetente myndighed for det pågældende land i overensstemmelse med det pågældende lands nationale regler, jf. dog stk. 9.

Stk. 5. Er der ikke fastsat en kontracyklisk buffersats i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, kan erhvervsministeren fastsætte en kontracyklisk buffersats, som pengeinstitutter og realkreditinstitutter, skal anvende til opgørelse af deres virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer, jf. § 125 a, stk. 3, i forbindelse med krediteksponeringer med beliggenhed i det pågældende land. Erhvervsministeren kan fastsætte en buffersats i medfør af 1. pkt., hvis det med rimelighed kan antages, at der bør fastsættes en buffersats for at beskytte virksomheder omfattet af § 125 a, stk. 1, mod risikoen for overdreven udlånsvækst i det pågældende land.

Stk. 6. Er der fastsat en kontracyklisk buffersats i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, kan Erhvervsministeren fastsætte en anden buffersats til brug for pengeinstitutters og realkreditinstitutters, opgørelse af deres virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer, jf. § 125 a, stk. 3, i forbindelse med krediteksponeringer med beliggenhed i det pågældende land. Erhvervsministeren kan fastsætte en buffersats i medfør af 1. pkt., hvis det med rimelighed kan antages, at den buffersats, som er fastsat af det pågældende land, ikke er tilstrækkelig til på passende vis at beskytte virksomheder omfattet af § 125 a, stk. 1, mod risikoen for overdreven udlånsvækst i det pågældende land.

Stk. 7. Fastsætter erhvervsministeren en buffersats efter stk. 5 eller 6, som forhøjer den gældende kontracykliske buffersats, træffer erhvervsministeren beslutning om, fra hvilken dato pengeinstitutter og realkreditinstitutter, skal anvende den pågældende buffersats til opgørelse af deres virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer.

Stk. 8. Erhvervsministeren offentliggør enhver fastsættelse i medfør af stk. 5 og 6 af en kontracyklisk buffersats for et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, på Erhvervsministeriets hjemmeside.

Stk. 9. Et pengeinstitut og et realkreditinstitut, kan anvende en reduceret kontracyklisk buffersats til opgørelse af deres virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer, jf. § 125 a, stk. 3, fra den dag, hvor en reduceret kontracyklisk buffersats er blevet offentliggjort.

§ 125 g. G-SIFI-buffersatsen afhænger af, hvilken underkategori det globalt systemisk vigtige finansielle institut (GSIFI) placeres i, jf. regler udstedt i medfør af § 310, stk. 3.

Stk. 2. Erhvervsministeren fastsætter G-SIFI-buffersatser for de enkelte underkategorier af globalt systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI).

Stk. 3. SIFI-buffersatsen afhænger af, hvilken kategori det systemisk vigtige finansielle institut (SIFI) placeres i, jf. § 308, stk. 7.

Stk. 4. Erhvervsministeren fastsætter en SIFI-buffersats for de enkelte kategorier af systemiskhed, jf. § 308, stk. 7, for et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI).

§ 125 h. Erhvervsministeren kan fastsætte en systemisk buffersats til brug for opgørelsen af en systemisk buffer under hensyntagen til at forebygge og begrænse langsigtede systemiske eller makroprudentielle risici, der ikke er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter. En systemisk buffersats må ikke anvendes til at afhjælpe risici omfattet af den kontracykliske buffersats, jf. § 125 f, SIFI-buffersatsen eller G-SIFI-buffersatsen, jf. § 125 g. Erhvervsministeren fastsætter endvidere, hvilke eksponeringer buffersatsen skal finde anvendelse på, hvilke pengeinstitutter og realkreditinstitutter, der skal være omfattet af buffersatsen, og fra hvilken dato virksomhederne skal anvende buffersatsen til opgørelse af deres systemiske buffer, jf. § 125 a, stk. 6. Erhvervsministeren kan fastsætte forskellige satser til forskellige grupper af de omfattede virksomheder. Erhvervsministeren offentliggør en meddelelse om fastsættelse af en systemisk buffersats på Erhvervsministeriets hjemmeside.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan beslutte, at en systemisk buffersats fastsat i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, skal anvendes af pengeinstitutter og realkreditinstitutter, til opgørelse af deres systemiske buffer, jf. § 125 a, stk. 6, i forbindelse med eksponeringer i det pågældende land. Erhvervsministeren træffer desuden beslutning om, fra hvilken dato virksomhederne skal anvende buffersatsen til opgørelse af deres systemiske buffer, jf. § 125 a, stk. 6. Erhvervsministeren offentliggør en meddelelse om en buffersats i medfør af 1. pkt. på Erhvervsministeriets hjemmeside.

Stk. 3. Vurderer erhvervsministeren, at en systemisk buffersats, der er anerkendt af erhvervsministeren i medfør af stk. 2, forebygger og begrænser en risiko, der kan sidestilles med en risiko, som er omfattet af en systemisk buffersats fastsat i medfør af stk. 1, finder den højeste buffersats af disse anvendelse for virksomhederne i forbindelse med eksponeringer i det pågældende land til brug for opgørelsen af deres systemiske buffer, jf. § 125 a, stk. 6. Hvis de pågældende buffersatser vurderes at adressere forskellige risici, kan erhvervsministeren træffe beslutning om, hvorvidt buffersatserne er kumulative ved opgørelsen af deres systemiske buffer, jf. § 125 a, stk. 6.

Stk. 4. Erhvervsministeren vurderer minimum hvert andet år, om en systemisk buffersats fastsat i medfør af stk. 1

eller 2 fortsat er berettiget og genfastsætter i givet fald buffersatsen. Erhvervsministeren offentliggør en meddelelse om genfastsættelse af en systemisk buffersats på Erhvervsministeriets hjemmeside.

Stk. 5. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om, hvilke undergrupper af eksponeringer den systemiske buffer kan finde anvendelse på, om opgørelsen af den systemiske buffer og om offentliggørelse af oplysninger om den systemiske buffer.

§ 125 i. (Ophævet)

§ 126. (Ophævet)

§ 126 a. Et investeringsforvaltningsselskabs bestyrelse og direktion skal sikre, at selskabet har et tilstrækkeligt kapitalgrundlag og råder over interne procedurer til risikomåling og risikostyring til løbende vurdering og opretholdelse af et kapitalgrundlag af en størrelse, type og fordeling, som er passende til at dække selskabets risici. På baggrund af vurderingen efter 1. pkt. skal bestyrelsen og direktionen opgøre selskabets individuelle solvensbehov. Solvensbehovet opgøres som det tilstrækkelige kapitalgrundlag. Solvensbehovet kan ikke være mindre end minimumskapitalkravet i stk. 2 eller kravene til kapitalgrundlaget i stk. 5.

Stk. 2. Kapitalgrundlaget i et investeringsforvaltningsselskab skal mindst udgøre

- 1) 730.000 euro (minimumskapitalkravet) for investeringsforvaltningsselskaber, der er medlem af et reguleret marked, eller som har tilladelse til at opbevare og forvalte de i bilag 2, nr. 3, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, nævnte instrumenter, herunder at blive tilsluttet en værdipapircentral eller en clearingcentral, hvor selskabet deltager i clearing og afvikling, jf. dog stk. 3, og
- 2) 125.000 euro (minimumskapitalkravet) for andre investeringsforvaltningsselskaber, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Et investeringsforvaltningsselskab skal uanset kravet i stk. 2 medregne et tillæg til minimumskapitalkravet på 0,02 pct. af den del af selskabets portefølje, jf. stk. 6, der overstiger 250 mio. euro. Minimumskapitalkravet og tillægget skal tilsammen maksimalt udgøre 10 mio. euro. Investeringsforvaltningsselskaber skal årligt justere tillægskapitalen på baggrund af den reviderede årsrapport. Justeringen skal foretages inden den 1. juni det efterfølgende år.

Stk. 4. Finanstillsynet kan tillade, at op til 50 pct. af tillægget efter stk. 3 kan afdækkes med en garanti fra et kreditinstitut eller et forsikringsselskab. Kreditinstituttet eller forsikringsselskabet skal have sit vedtægtsmæssige hjemsted i et land inden for Den Europæiske Union, i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, eller i et land, som Unionen ikke har indgået en sådan aftale med, men som har tilsynsregler svarende til reglerne i Den Europæiske Union.

Stk. 5. Et investeringsforvaltningsselskab skal uanset kravene i stk. 2 og 3 have et kapitalgrundlag svarende til mindst en fjerdedel af det foregående års faste omkostninger. Finanstillsynet kan tilpasse dette krav, hvis der siden det foregående år er sket ændringer i selskabets virksomhed,

som Finanstilsynet anser for væsentlige. Har et selskab ikke været i drift i 1 år, skal det have et kapitalgrundlag svarende til mindst en fjerdedel af de faste omkostninger, der fremgår af driftsplanen for første års drift, medmindre denne plan kræves ændret af Finanstilsynet.

Stk. 6. Til investeringsforvaltningsselskabets portefølje, jf. stk. 3, medregnes formuen i UCITS, som investeringsforvaltningsselskabet er godkendt til at administrere, og formuen i alternative investeringsfonde, som investeringsforvaltningsselskabet har tilladelse til at forvalte. Porteføljer, som investeringsforvaltningsselskabet har fået tildelt at forvalte efter reglerne om delegation, skal ikke medregnes til selskabets portefølje, jf. stk. 3.

Stk. 7. Finanstilsynet kan fastsætte krav om et højere kapitalgrundlag end de krav, der fremgår af stk. 1-3 og 5.

Stk. 8. Finanstilsynet kan påbyde investeringsforvaltningsselskabet at foretage nedskrivninger af aktiver m.v. til brug for opgørelsen af kapitalgrundlaget.

Stk. 9. Kapitalgrundlaget for investeringsforvaltningsselskaber opgøres i overensstemmelse med artikel 25-88 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og regler udstedt i medfør af artikel 25-88.

§§ 126 b-127. (Ophævet)

§ 128. Finanstilsynet fastsætter regler for opgørelsen af kapitalgrundlaget, herunder egentlig kernekapital, hybrid kernekapital og supplerende kapital for den øverste modervirksomhed i Danmark og koncernen, i det omfang disse er omfattet af § 170, stk. 1, 3 og 4.

Stk. 2. Finanstilsynet kan for pengeinstitutter og realkreditinstitutter, og for finansielle holdingvirksomheder, hvor der foretages konsolidering i henhold til artikel 11, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, fastsætte regler for opgørelsen af kapitalgrundlaget, herunder egentlig kernekapital, hybrid kernekapital og supplerende kapital, under iagttagelse af mulighederne herfor i artikel 49 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter.

§ 128 a. Finanstilsynet kan fastsætte regler om finansielle virksomheders og finansielle holdingvirksomheders udstedelse af gældsbreve med vilkår om konvertering til aktie-, anparts-, garanti- eller andelskapital, herunder i hvilket omfang selskabslovens kapitel 10 finder anvendelse.

§ 128 b. Et pengeinstituts kapitalandele erhvervet for puljemidler, hvor kunderne bærer risikoen, indgår ikke i opgørelsen af fradrag i kapitalgrundlaget. Et pengeinstituts kapitalandele erhvervet for puljemidler, hvor kunderne ikke bærer risikoen, skal fradrages i opgørelsen af kapitalgrundlaget efter regler om fradrag for kapitalandele i 2. del i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter.

§§ 129-139. (Ophævet)

§ 140. I realkreditinstitutter kan kravet til kapitalgrundlaget i serier med tilbagebetalingspligt, der er åbnet før den

1. januar 1973, opfyldes med den del af seriereservefondene i realkreditinstitutter i serier med tilbagebetalingspligt, der modsvare kravet i § 124, stk. 6.

Stk. 2. I serier med tilbagebetalingspligt, der er åbnet før den 1. januar 1973, kan seriereservefonde i realkreditinstitutter i serier, hvor der ikke er tilbagebetalingspligt til låntagerne, samt den del af seriereservefondene i serier med tilbagebetalingspligt, jf. § 25 i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v., som ikke kan komme til udbetaling, og som ikke medgår til dækning af kravet til seriens kapitalgrundlag, medregnes ved opfyldelsen af kravet til kapitalgrundlag for realkreditinstitutter i øvrigt.

§ 141. (Ophævet)

§ 142. Finanstilsynet kan fastsætte regler for opgørelse af den samlede risikoeksponering for den øverste modervirksomhed i Danmark og koncernen, i det omfang disse er omfattet af kravene i § 170, stk. 1, 3 og 4.

§ 143. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for

- 1) opgørelser efter § 124, stk. 1 og 2, og § 126 a, stk. 1,
- 2) indberetning af solvensbehovet for finansielle virksomheder og koncerner, der er omfattet af §§ 171-174, indberetning af kravet til minimumsbasiskapitalen, indberetning af den samlede risikoeksponering, kapitalgrundlagskravet og kapitalgrundlaget for den øverste modervirksomhed i Danmark og koncernen, i det omfang disse er omfattet af § 170, stk. 1, 3 og 4, og indberetning af kapitalgrundlaget for investeringsforvaltningsselskaber og for den øverste modervirksomhed i Danmark og koncernen, i det omfang disse er omfattet af § 170, stk. 2,
- 3) opgørelse af aktiekøbs- og aktiesalgsskemaer m.v.,
- 4) opgørelse af investeringsforvaltningsselskabers faste omkostninger og de faste omkostninger for den øverste modervirksomhed i Danmark og koncernen, i det omfang disse er omfattet af § 170, stk. 2 og 3, samt betingelserne for, at Finanstilsynet kan tilpasse kravet om, at et selskab skal have et kapitalgrundlag på mindst en fjerdedel af det foregående års faste omkostninger i tilfælde af væsentlige ændringer i selskabets virksomhed,
- 5) overgangsregler for koncerner, hvor den øverste modervirksomhed i Danmark og koncernen, i det omfang disse er omfattet af § 170, stk. 1, 3 og 4, anvender en intern metode til opgørelse af den samlede risikoeksponering til kreditrisiko og operationelle risiko, jf. § 143, stk. 3, og
- 6) benchmarkering for virksomheder med tilladelse til at benytte interne metoder til beregning af risikovægtede eksponeringer eller kapitalgrundlagskrav bortset fra operationel risiko.

Stk. 2. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler for pengeinstitutters, realkreditinstitutters og investeringsforvaltningsselskabers oplysningsforpligtelse over for kunder om deres rating.

§ 143 a. Finanstilsynet kan beslutte offentliggørelse af oplysningerne i 8. del af Europa-Parlamentets og Rådets

forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter hyppigere end en gang årligt. Finanstilsynet kan sætte en frist for offentliggørelsen og stille krav om anvendelse af et andet medium for offentliggørelsen end årsrapporten.

Stk. 2. Finanstilsynet kan kræve, at modervirksomheder eller institutter i en koncern offentliggør en beskrivelse af koncernens juridiske og organisatoriske struktur og ledelse. Offentliggørelsen kan ske ved henvisning til allerede offentliggjort materiale.

Særlige regler om tvangsindløsning for pengeinstitutter

§ 144. I et pengeinstitut, der ikke opfylder kapitalgrundlagskravet i artikel 92, stk. 1, litra c, eller minimumskapitalkravet i artikel 93 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, og hvor Finanstilsynet har fastsat en frist efter § 225, stk. 1 og 4, kan bestyrelsen efter anmodning fra en aktionær, der ejer 70 pct. eller mere af aktierne i pengeinstituttet, træffe beslutning med almindelig stemmeflerhed om at indløse de øvrige aktionærers aktier i pengeinstituttet. Det samme gælder tilfælde, hvor anmodningen fremsættes af en aktionær, som efter en kapitaltilførsel, der er led i en rekonstruktionsplan, kommer til at eje 70 pct. eller mere af aktierne i pengeinstituttet, selv om pengeinstituttet som følge af kapitaltilførslen atter opfylder kapitalgrundlagskravet i artikel 92, stk. 1, litra c, eller minimumskapitalkravet i artikel 93 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter. Egne kapitalandele og datterselskabers kapitalandele i moderselskabet medregnes ikke ved opgørelse af stemme og ejerandele. Bestyrelsens beslutning om tvangsindløsning af aktier skal godkendes af Finanstilsynet. Indløsning af aktier skal foretages senest 30 dage efter anmodningen efter 1. pkt.

Stk. 2. Bestyrelsen skal samtidig indbyde aktionærerne til et orienterende møde vedrørende tvangsindløsningen. Dette møde skal afholdes senest otte dage efter beslutningen, og de nødvendige omkostninger herved afholdes af den, efter hvis anmodning tvangsindløsningen sker.

Stk. 3. De minoritetsaktionærer, der er omfattet af en beslutning om indløsning af aktier, jf. stk. 1, skal skriftligt anmodes om senest 3 dage efter anmodningens modtagelse at overdrage deres aktier til den aktionær, der er nævnt i stk. 1. Anmodningen skal indeholde oplysning om vilkårene for indløsningen og vurderingsgrundlaget for indløsningskursen. Værdien af pengeinstituttets aktier fastsættes ud fra aktiernes handelsværdi af den revisor, der er valgt af pengeinstituttets generalforsamling.

Stk. 4. Købesummen skal være erlagt eller deponeret senest 3 dage efter, at indløsningen er gjort gældende over for aktionærerne. Dette gælder også for købesummen for aktier, der indkaldes via Erhvervsstyrelsens it-system, jf. bestemmelserne herom i selskabsloven.

Stk. 5. Indløsningen og overdragelsen af aktier anses for endelige på tidspunktet for købesummens erlæggelse eller deponering, jf. stk. 4. I tilfælde af uenighed om aktiernes prisfastsættelse afgøres denne efterfølgende på en af parternes begæring af to af Foreningen af Statsautoriserede Re-

visorer udpegede revisorer. Afgørelsen kan indbringes for retten senest 2 uger efter modtagelsen af revisorerens afgørelse.

Kapitel 11

Midlernes anbringelse og likviditet

Regler for penge- og realkreditinstitutter samt investeringsforvaltningsselskaber om midlernes anbringelse og likviditet

§ 145. (Ophævet)

§ 146. Pengeinstitutters, realkreditinstitutters og investeringsforvaltningsselskabers kapitalandele i andre virksomheder må ikke overstige 100 pct. af kapitalgrundlaget. Kapitalandele erhvervet for puljemidler indgår ikke i opgørelsen efter 1. pkt.

Stk. 2. Aktiekøbs- og aktiesalgshandlinger skal medregnes ved opgørelse af grænsen efter stk. 1.

Stk. 3. Kapitalandele, der skal fradrages i kapitalgrundlaget, og kapitalandele i virksomheder, der indgår fuldt i konsolideringen, medregnes ikke i grænsen efter stk. 1.

Stk. 4. Finanstilsynet kan dispensere fra grænsen i stk. 1.

§ 146 a. Værdipapirer og afledte finansielle instrumenter erhvervet for puljemidler kan i forbindelse med opgørelsen af pengeinstituttets kapitalkrav betragtes som afdækket af den med kunden indgåede puljeindlånskontrakt, medmindre pengeinstituttet ved placeringen af puljemidlerne har påtaget sig en udækket position. Risikoen forbundet med en udækket position skal indgå i opgørelsen af kapitalgrundlagskravet i artikel 92 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter efter reglerne for positioner i handelsbeholdningen. Samtidig skal de forpligtelser, der modsvarer den udækkede position, indgå i opgørelsen af kapitalgrundlagskravet i artikel 92 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter efter reglerne for poster uden for handelsbeholdningen i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter.

§ 147. Pengeinstitutter, realkreditinstitutter og investeringsforvaltningsselskaber må ikke eje fast ejendom eller have kapitalandele i ejendomsselskaber for mere end 20 pct. af kapitalgrundlaget. Til pengeinstitutters og realkreditinstitutters faste ejendom medregnes udlån og garantier til datterselskaber, der er ejendomsselskaber. Ejendomme, som et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et investeringsforvaltningsselskab har erhvervet for derfra at drive virksomhed eller accessorisk virksomhed, er dog ikke omfattet af bestemmelsen.

Stk. 2. Finanstilsynet kan dispensere fra bestemmelsen i stk. 1, 1. pkt.

§ 147 a. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om et likviditetsdækningskrav for pengeinstitutter og realkreditinstitutter.

§ 148. (Ophævet)

Særlige regler for pengeinstitutter om midlernes anbringelse og likviditet

§ 149. Et pengeinstitut må ikke have restrisici på leasingaftaler, jf. stk. 2, hvis værdi sammen med fast ejendom og kapitalandele omfattet af § 147 udgør mere end 25 pct. af kapitalgrundlaget.

Stk. 2. Ved restrisikoen på en leasingaftale forstås forskellen mellem købsprisen på leasingaktivet og nutidsværdien af leasingtagerens forpligtelse over for pengeinstituttet efter leasingaftalen.

Stk. 3. Hvis en tredjemand hæfter for en del af restrisikoen, kan denne del fradrages ved opgørelse af restrisikoen. Tredjemands forpligtelse skal tillægges vedkommendes eksponering i henhold til artikel 395, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter.

Stk. 4. Finanstilsynet kan dispensere fra stk. 1.

§ 150. Lån til tegning af aktie-, andels- eller garantikapital i et pengeinstitut ud over 5 pct. af den samlede aktie-, andels- eller garantikapital kan kun gives, hvis der er stillet sikkerhed for det overskydende beløb. Sikkerheden skal mindst være af samme karakter som særlig sikre dele, jf. artikel 400 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter.

§ 151. En sparekasse må ikke erhverve eller som pant modtage egne garantbeviser.

Stk. 2. En andelskasse må ikke erhverve eller som pant modtage egne andelsbeviser.

§ 152. Finanstilsynet kan fastsætte et specifikt likviditetskrav for et pengeinstitut eller en gruppe af pengeinstitutter med lignende risikoprofiler, der tager højde for specielle likviditetsrisici i pengeinstituttet eller grupper af pengeinstitutter.

Stk. 2. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om pengeinstitutters strategier og systemer for måling og styring af likviditetsrisici samt pengeinstitutternes udarbejdelse af stresstest og beredskabsplaner i forhold til likviditetsrisici.

§ 152 a. Pengeinstitutter, der har fået tilladelse til at udstede særligt dækkede obligationer, skal etablere og opretholde en gruppe af aktiver, der skal holdes adskilt fra pengeinstituttets øvrige aktiver. Alle betalingsforpligtelser vedrørende særligt dækkede obligationer skal være dækket af betalingskrav, der vedrører de dækkende aktiver i de enkelte registre. Ved opgørelse af de betalingsforpligtelser, der vedrører de udstedte særligt dækkede obligationer, skal indgå betalingsforpligtelser i form af hovedstol og renter, betalingsforpligtelser i henhold til finansielle instrumenter, som anvendes til at afdække risici mellem de dækkende aktiver og udstedte særligt dækkede obligationer, og de forventede omkostninger forbundet med vedligeholdelse og forvaltning ved afvikling af administrationsboet, jf. § 247 a, stk. 1. Ved opgørelse af betalingskrav, der vedrører de dækkende aktiver, skal indgå betalingskrav i form af hovedstol og renter på lån, betalingskrav i henhold til finansielle

instrumenter, som anvendes til at afdække risici mellem de dækkende aktiver og udstedte særligt dækkede obligationer, og betalingskrav i henhold til andre aktiver, der ligger til sikkerhed for særligt dækkede obligationer.

Stk. 2. Den nominelle værdi af den samlede hovedstol på de dækkende aktiver skal svare til eller overstige den samlede hovedstol på de udstedte særligt dækkede obligationer. Den nominelle værdi af den samlede hovedstol på de dækkende aktiver skal tillægges en overdækning på minimum 2 pct. af de udestående særligt dækkede obligationer.

Stk. 3. Finansielle instrumenter, der anvendes til at afdække risici mellem de dækkende aktiver og udstedte særligt dækkede obligationer, skal måles efter samme metode som de dækkende aktiver og de udstedte særligt dækkede obligationer, hvis risici de afdækker.

Stk. 4. Hvis værdien af de aktiver, der er nævnt i stk. 1, ikke længere svarer til værdien af de udstedte særligt dækkede obligationer eller ikke overholder de lånegrænser, der var gældende på det tidspunkt, hvor lånet er ydet, skal pengeinstituttet stille supplerende sikkerhed til opfyldelse af kravet og give Finanstilsynet meddelelse herom. Pligten til at stille supplerende sikkerhed samt udgifterne hertil kan for lån udbudt i Danmark ikke pålægges de låntagere, hvis faldende ejendomsværdier har udløst kravet om den supplerende sikkerhedsstillelse.

Stk. 5. Hvis pengeinstituttet ikke stiller supplerende sikkerhed efter stk. 4, mister alle obligationer udstedt i det pågældende register, jf. § 152 g, stk. 1, betegnelsen særligt dækkede obligationer. Hvis obligationerne efterfølgende på ny opfylder kravene til særligt dækkede obligationer, kan Finanstilsynet tillade, at obligationerne på ny betegnes særligt dækkede obligationer.

Stk. 6. Sikkerhed stillet i henhold til stk. 4 kan ikke omstødes efter § 70 eller § 72 i konkursloven. Omstødelse kan dog ske efter de nævnte bestemmelser, hvis sikkerhedsstillelsen konkret ikke fremstod som ordinær.

§ 152 b. Pengeinstitutter, der har fået tilladelse til at udstede særligt dækkede obligationer, kan optage lån til brug for at opfylde pligten til at stille supplerende sikkerhed, jf. § 152 a, stk. 4, eller til at øge overdækningen i et register.

Stk. 2. Det skal fremgå af låneaftalen, hvilket register, jf. § 152 g, stk. 1, lånemidlerne optaget efter stk. 1 kan henføres til.

Stk. 3. Lånemidler optaget efter stk. 1 skal placeres i de aktivtyper, der er nævnt i artikel 129, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter. Aktiverne skal fra det tidspunkt, hvor lånet optages, placeres på en særskilt konto, i et særskilt depot eller på anden måde mærkes som hidrørende fra det pågældende lån.

Stk. 4. For lån finansieret ved udstedelse af særligt dækkede obligationer, hvor løbetiden på obligationerne er kortere end løbetiden på de bagvedliggende lån, skal det fremgå af obligationsvilkårene, prospektet eller andet udbudsmateriale, at administrator i situationer omfattet af § 247 a og i overensstemmelse med betingelserne i § 247 h, stk. 4, kan forlænge obligationerne med 1 år. Den pålydende rente på

de forlængede obligationer fastsættes til en variabel referencerente tillagt op til 5 procentpoint. Det skal desuden fremgå af obligationsvilkårene, prospektet eller andet udbudsmateriale, at administrator kan indfri obligationerne til kurs pari.

Stk. 5. For låneaftaler indgået efter den 1. januar 2015 skal det fremgå særskilt af lånevilkårene, at administrator kan hæve rentesatsen som følge af ændrede finansieringsvilkår, jf. stk. 4.

Stk. 6. Hvis særligt dækkede obligationer forlænges i henhold til stk. 4, skal løbetiden for lån optaget som ekstra sikkerhed i medfør af stk. 1 forlænges svarende til løbetiden på de ændrede obligationer.

Stk. 7. Løbetiden for særligt dækkede obligationer skal på udstedelsestidspunktet være over 24 måneder.

Stk. 8. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om forlængelse af obligationer i medfør af stk. 4, herunder om rentefastsættelse.

§ 152 c. En særligt dækket obligation må ikke udstedes med sikkerhed i både fast ejendom og skibe.

§ 152 d. For lån sikret ved tinglyst pant i fast ejendom og ydet på grundlag af udstedelse af særligt dækkede obligationer gælder de løbetider og afdragsprofiler, som er fastsat i §§ 3 og 4 i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v., jf. dog stk. 2.

Stk. 2. For lån sikret ved tinglyst pant i fast ejendom og ydet på grundlag af udstedelse af særligt dækkede obligationer til ejendomme omfattet af § 5, stk. 1, i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. gælder §§ 3 og 4 i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. ikke, hvis lånegrænsen ikke overstiger 75 pct.

Stk. 3. Lån med pant i fritidshuse, der ikke udlejes erhvervsmæssigt, skal på tidspunktet for indlæggelsen i registeret eller på det tidspunkt, hvor lånet udbetales, ligge inden for 75 pct. af ejendommens værdi.

Stk. 4. Tilbehør omfattet af § 38 i tinglysningsloven kan indgå ved værdiansættelsen af den faste ejendom.

Stk. 5. Indretninger indlagt i en erhvervsejendom til brug for dennes drift kan indgå ved værdiansættelsen. Ved landbrugsejendomme kan den besætning, der hører til ejendommen, i det omfang besætningen indgår i den kontinuerlige produktion, endvidere indgå ved værdiansættelsen. Ved belåning af landbrugsejendomme kan værdien af besætning, der indgår i den kontinuerlige produktion, maksimalt indgå med 30 pct. af værdien af jord og bygninger.

Stk. 6. Tilbehør i form af rør, kabler, antenner el.lign., der forbinder to eller flere faste ejendomme og er en forudsætning for ejendommenes drift, jf. § 37 a i tinglysningsloven, kan indgå ved værdiansættelsen af de faste ejendomme.

§ 152 e. Lån med pant i fast ejendom ydet på grundlag af udstedelse af særligt dækkede obligationer skal sikres ved særskilt pantebrev og må ikke ydes mod sikkerhedsstillelse i form af ejerpantebreve og skadesløsbreve, jf. dog stk. 2 og 3. Det skal fremgå af pantebrevet, at det kan ligge til sikkerhed for et lån finansieret ved udstedelse af særligt dækkede obligationer.

Stk. 2. Pantebreve i fast ejendom, der er tinglyst før den 1. juli 2007, kan ligge til sikkerhed for lån finansieret ved udstedelse af særligt dækkede obligationer.

Stk. 3. Finanstilsynet kan dispensere fra stk. 1 ved lån, der ydes til fast ejendom, der er beliggende uden for Danmark, Færøerne og Grønland.

§ 152 f. For lån omfattet af artikel 129, stk. 1, 1. afsnit, litra g, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter kan løbetiden højst udgøre 15 år på lånets udbetalingstidspunkt.

§ 152 g. I pengeinstitutter skal der føres registre over aktiver omfattet af §§ 152 a og 152 b samt over finansielle instrumenter, der opfylder betingelserne i stk. 7. Et pengeinstitut kan føre et eller flere registre. Et register må ikke indeholde aktiver, der har sikkerhed i både fast ejendom og skibe.

Stk. 2. For lån omfattet af § 152 e, stk. 1, der skal indlægges i et register, gælder, at lånegrænsen skal være overholdt på det tidspunkt, hvor lånet skal indlægges i registeret, eller på det tidspunkt, hvor lånet er blevet udbetalt. Hvis lånegrænsen har været overholdt på lånets udbetalingstidspunkt og er overskredet på indlæggelsestidspunktet, skal der ved indlæggelse stilles sikkerhed i forhold til lånegrænsen for det pågældende lån. Sikkerheden kan ikke stilles i form af andre udlån, hvor lånegrænsen er overskredet.

Stk. 3. Stk. 2, 1. pkt., gælder ikke ved

- 1) indlæggelse eller udbetaling af et lån i et register, hvor lånet ydes til indfrielse af et realkreditlån ydet af et realkreditinstitut, eller hvor lånet ydes til indfrielse af et lån, der indgår i et register i et andet pengeinstitut med tilladelse til at udstede særligt dækkede obligationer, eller
- 2) lån omfattet af reglerne i §§ 16 b-16 g, hvor lånet ydes til indfrielse af et realkreditlån ydet af et realkreditinstitut, eller hvor lånet ydes til indfrielse af et lån, der indgår i et register i et pengeinstitut med tilladelse til at udstede særligt dækkede obligationer, og hvor lånet senest 6 måneder efter udbetaling overdrages til det modtagende pengeinstitut.

Stk. 4. Lån omfattet af stk. 3 må på det tidspunkt, hvor lånet skal indlægges i registeret eller udbetales, maksimalt udgøre et beløb svarende til indfrielsesbeløbet og omkostningerne i forbindelse med indfrielse og ydelse af lån.

Stk. 5. For lån omfattet af stk. 3 eller § 7, stk. 2, i lov om realkreditlån og realkreditobligationer er det afgivende institut forpligtet til at give det modtagende institut oplysninger om, hvorvidt det lån, der skal indfries, indgår i et register i det afgivende pengeinstitut, og oplysninger om den allerede passerede afdragsfri periode for det pågældende lån, hvis låntager har samtykket heri.

Stk. 6. Supplerende sikkerhed skal registreres særskilt og individualiseret i forhold til de øvrige aktiver, som tjener til sikkerhed for de udstedte særligt dækkede obligationer.

Stk. 7. Finansielle instrumenter må alene indgå i et register over aktiver, hvis de anvendes til at afdække risici mellem aktiver i registeret på den ene side og de udstedte særligt dækkede obligationer på den anden side, og hvor

det i aftalen om det finansielle instrument er bestemt, at pengeinstitutts rekonstruktionsbehandling, konkurs eller manglende overholdelse af pligten til at stille supplerende sikkerhed efter § 152 a, stk. 4, ikke er misligholdelsesgrund.

Stk. 8. Aktiver, herunder finansielle instrumenter, i et register tjener til fyldestgørelse af indehaverne af de særligt dækkede obligationer og de modparter, med hvem de finansielle instrumenter er indgået, samt herefter til fyldestgørelse af lån optaget efter § 152 b, stk. 1.

Stk. 9. Pengeinstituttet indberetter til Finanstilsynet, hvilke aktiver m.v. der indgår i registeret. Finanstilsynet eller den, Finanstilsynet bemyndiger hertil, kontrollerer tilstedeværelsen af disse aktiver.

Stk. 10. Sikkerhedsstillelse over for et register, der tilhører et pengeinstitut, der har tilladelse til at udstede særligt dækkede obligationer, og som er stillet af en finansiell modpart til dækning af finansielle instrumenter, tilkommer registeret. Det samme gælder sikkerhedsstillelse, der er stillet af en anden del af pengeinstituttet som modpart over for registeret, selv om registeret på sikkerhedsstillelsens tidspunkt er en del af det pågældende pengeinstituts virksomhed. Sikkerhedsstillelse efter 1. og 2. pkt. kan ikke anvendes af registeret som grundlag for udstedelse af særligt dækkede obligationer.

Stk. 11. Registeret skal til enhver tid have en likviditetsbuffer sammensat af likvide aktiver, der er tilgængelige til dækning af udgående nettopengestrømme i forbindelse med registeret, der dækker de samlede maksimale udgående nettopengestrømme for de næste 180 dage.

Stk. 12. Likvide aktiver i henhold til stk. 11 omfatter aktiver, der opfylder betingelserne for aktiver på niveau 1, niveau 2A eller niveau 2B i henhold til Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 2015/61 af 10. oktober 2014 om supplerende regler til forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår likviditetsdækningskrav for kreditinstitutter, og som er værdiansat i overensstemmelse med nævnte delegerede forordning og ikke udstedt af selve det kreditinstitut, der udsteder de særligt dækkede obligationer, eller af dets moderselskab, medmindre dette er en offentlig enhed, som ikke er et kreditinstitut, dets datterselskaber eller andre datterselskaber i moderselskabet.

Stk. 13. For obligationer omfattet af reglerne i § 247 h, stk. 4, kan beregning af likviditetsbufferkravet ske på baggrund af den endelige forfaldsdato for de pågældende obligationer.

§ 152 h. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om

- 1) værdiansættelsen af de udstedte særligt dækkede obligationer og den løbende opgørelse af aktivernes værdi i forhold til de særligt dækkede obligationer,
- 2) værdiansættelsen af de aktiver, der ligger til sikkerhed for udstedelse af særligt dækkede obligationer,
- 3) under hvilke betingelser der kan ydes byggelån til ny eller ombygning af skibe,
- 4) indretning, registrering og kontrol af tilstedeværelsen af aktiverne i registre, jf. § 152 g,
- 5) pengeinstitutts ydelse af lån finansieret ved udstedelse af særligt dækkede obligationer med pant i fast

ejendom i tilfælde, hvor der ikke foreligger et endeligt tinglyst pantebrev, samt i hvilket omfang der skal stilles alternativ sikkerhed, og hvis sikkerheden stilles i form af en garanti fra et pengeinstitut, i hvilket omfang denne ikke skal medregnes i 15-procentsgrænsen eller 10-procentsgrænsen, jf. artikel 129, stk. 1, litra c, og stk. 1a, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber,

- 6) begrænsning af risici i forbindelse med udstedelse af særligt dækkede obligationer, herunder renterisici, valutarisici og optionsrisici, og opfyldelse af kravet til en likviditetsbuffer,
- 7) indberetning af supplerende sikkerhed for særligt dækkede obligationer og overholdelse af kravene til dækning og minimumsoverdækning og
- 8) pengeinstitutts offentliggørelse og indsendelse af oplysninger til brug for investorenes vurdering af egenskaber og risici ved de udstedte særligt dækkede obligationer.

§§ 152 i – 152 y. (Ophævet)

Særlige regler for realkreditinstitutter om midlernes anbringelse og likviditet

§ 153. Finanstilsynet kan fastsætte et specifikt likviditetskrav for et realkreditinstitut eller en gruppe af realkreditinstitutter med lignende risikoprofiler, der tager højde for specielle likviditetsrisici i realkreditinstituttet eller grupper af realkreditinstitutter.

§ 154. Midler i serier må ikke indskydes som hybrid kernekapital eller ansvarlig lånekapital i andre serier eller i realkreditinstituttet i øvrigt.

Stk. 2. Midler i realkreditinstituttet i øvrigt må ikke indskydes i serier som hybrid kernekapital eller ansvarlig lånekapital, medmindre der mindst er optaget hybrid kernekapital eller ansvarlig lånekapital for et tilsvarende beløb i realkreditinstituttet i øvrigt.

§ 155. (Ophævet)

Særlige regler for investeringsforvaltningsselskaber om midlernes anbringelse og likviditet

§ 156. (Ophævet)

§ 157. Investeringsforvaltningsselskaber kan placere selskabets kapitalgrundlag i aktier og obligationer, som er optaget til handel på et reguleret marked, samt i andele i UCITS, kapitalforeninger og udenlandske investeringsinstitutter, der svarer til kapitalforeninger, hvis kapitalforeningens eller det udenlandske investeringsinstituts vedtægter indeholder de i §§ 157 a og 157 b anførte begrænsninger.

§ 157 a. Vedtægterne for en kapitalforening eller et udenlandsk investeringsinstitut omfattet af § 157, stk. 1, 1. pkt., skal indeholde bestemmelser om:

- 1) At kapitalforeningen eller det udenlandske investeringsinstitut på en investors anmodning skal indløse

investorens andel af formuen med midler, der hidrører fra formuen.

- 2) At kapitalforeningens eller det udenlandske investeringsinstituts afdelinger ikke må stille garantier for tredjemand eller yde eller optage lån. Kapitalforeningens eller det udenlandske investeringsinstituts afdelinger må dog optage kortfristede lån på højst 10 pct. af formuen bortset fra lån med investeringsformål.
- 3) At kapitalforeningen eller det udenlandske investeringsinstitut kan investere sin formue i likvide midler, herunder valuta, eller i de finansielle instrumenter, som er nævnt i bilag 2 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, i overensstemmelse med de krav, der stilles til instrumenter og deres udstedere i kapitel 14 i lov om investeringsforeninger m.v.
- 4) Risikospredning, jf. § 157 b.

§ 157 b. En kapitalforening eller et udenlandsk investeringsinstitut omfattet af § 157, stk. 1, 1, pkt., skal i sine vedtægter for hver afdeling fastsætte, at formuen kan investeres i overensstemmelse med reglerne i stk. 2, 3, 4 eller 5.

Stk. 2. Formuen kan investeres i overensstemmelse med kapitel 14 i lov om investeringsforeninger m.v.

Stk. 3. Formuen kan investeres i likvide midler, herunder valuta eller de instrumenter, der er nævnt i bilag 2 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter. Højst 10 pct. af formuen må investeres i finansielle instrumenter, som er udstedt af samme emittent eller emittenter i samme koncern. 2. pkt. finder ikke anvendelse i følgende tilfælde:

- 1) Hvor afdelingen investerer i obligationer, der er udstedt af et land eller en international institution af offentlig karakter, som et eller flere lande i Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, deltager i, og som er godkendt af Finanstilsynet, jf. § 147, stk. 1, nr. 4, i lov om investeringsforeninger m.v.
- 2) Hvor afdelingen investerer i følgende typer af obligationer, dog således, at højst 30 pct. af formuen anbringes i obligationer, som er udstedt af en enkelt emittent eller emittenter i samme koncern:
 - a) Kasse- og skibskreditobligationer udstedt af Danmarks Skibskredit A/S, realkreditobligationer udstedt af danske realkreditinstitutter og lignende realkreditobligationer udstedt af kreditinstitutter, som er godkendt af et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, når en kompetent myndighed har meddelt obligationsudstedelserne og udstederne til Kommissionen.
 - b) Særligt dækkede realkreditobligationer (SDRO) og særligt dækkede obligationer (SDO) udstedt af danske pengeinstitutter, realkreditinstitutter eller Danmarks Skibskredit A/S eller tilsvarende særligt dækkende obligationer udstedt af lignende kreditinstitutter, som er godkendt af et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, når

en kompetent myndighed har meddelt obligationsudstedelserne og udstederne til Kommissionen.

Stk. 4. Formuen kan udelukkende investeres i pengemarkedsinstrumenter, idet højst 30 pct. af formuen kan anbringes i pengemarkedsinstrumenter, som er udstedt af den samme emittent eller emittenter i samme koncern, dog således, at formuen fuldt ud kan investeres i pengemarkedsinstrumenter, der er udstedt af et land eller en international institution af offentlig karakter, som et eller flere lande i Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, deltager i, og som er godkendt af Finanstilsynet, jf. § 147, stk. 1, nr. 4, i lov om investeringsforeninger m.v.

Stk. 5. Formuen kan investeres i andele i afdelinger i UCITS, kapitalforeninger eller udenlandske investeringsinstitutter, hvis vedtægter indeholder de begrænsninger, der er anført i § 157 a, dog således, at højst 75 pct. af formuen må anbringes i andele, som er udstedt af en enkelt afdeling af disse UCITS, kapitalforeninger eller udenlandske investeringsinstitutter.

§§ 158-169. (Ophævet)

Kapitel 12

Koncernregler, konsolidering m.v.

Koncernregler

§ 170. I koncerner, hvor den øverste modervirksomhed i Danmark er en finansiell holdingvirksomhed, finder reglerne om kapitalgrundlagets størrelse i artikel 92, stk. 1, litra c, og stk. 2, litra c, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter anvendelse på både den øverste finansielle holdingvirksomhed og koncernen, jf. dog stk. 3. Modervirksomheden påser overholdelsen af disse bestemmelser. Ved opgørelsen af koncernens kapitalgrundlag, jf. § 128, fradrages kapital, der er indbetalt af virksomheder i koncernen, der ikke indgår i den konsoliderede opgørelse for koncernen.

Stk. 2. Kapitalkravsreglerne for investeringsforvaltningselskaber i § 126 a, stk. 2-6, i koncerner, hvor den øverste modervirksomhed i Danmark er en investeringsforvaltningsholdingvirksomhed eller et investeringsforvaltningsselskab, finder anvendelse på den øverste finansielle holdingvirksomhed og koncernen. 1. pkt. finder kun anvendelse for investeringsforvaltningsholdingvirksomheder, der ikke har en dattervirksomhed, som er et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I. Modervirksomheden påser overholdelsen af disse bestemmelser. Ved opgørelsen af koncernens kapitalgrundlag, jf. § 126 a, stk. 9, fradrages kapital, der er indbetalt af virksomheder i koncernen, der ikke indgår i den konsoliderede opgørelse for koncernen.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse for den øverste modervirksomhed i Danmark, som indgår i en koncern, hvor der foretages konsolidering i henhold til artikel 11, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter.

Stk. 4. For koncerner, hvor den øverste modervirksomhed i Danmark er en pengeinstitut-, en realkreditinstitut-, en in-

vesteringsforvaltningsholdingvirksomhed eller anden finansiel holdingvirksomhed, hvor der foretages konsolidering i henhold til artikel 11, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, finder reglen i artikel 92, stk. 1, litra c, og stk. 2, litra c, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter anvendelse på modervirksomheden. 1. pkt. finder kun anvendelse for investeringsforvaltningsholdingvirksomheder, der har en dattervirksomhed, som er et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab, der er omfattet af artikel 4, stk. 1, nr. 1, litra b, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, herunder som følge af en afgørelse i medfør af § 230 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

§ 170 a. Et pengeinstitut, et realkreditinstitut og en finansiel holdingvirksomhed skal sikre, at de ordninger, processer og mekanismer, som er krævet i kapitel 2, afdeling II, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, og som er gennemført ved denne lov eller bekendtgørelser udstedt i medfør af denne lov, gennemfører disse på en konsekvent og velintegreret måde i dattervirksomheder, der ikke er omfattet af direktivet. Virksomheden skal desuden sikre, at dattervirksomheden kan fremlægge relevante data og oplysninger med henblik på tilsyn. 1. pkt. finder ikke anvendelse, hvis dette strider mod lovgivningen i det tredjeland, hvor dattervirksomheden er etableret.

§ 171. I koncerner, hvor modervirksomheden er et pengeinstitut eller en pengeinstitutholdingvirksomhed, finder § 124, stk. 1-4 og 7, og §§ 146, 147, 149, 150, 152 og 182 anvendelse på koncernen. Opgørelsen af kapitalkravene i § 124, stk. 1-4 og 7, skal ske i henhold til 2. del i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og i det omfang og på den måde, der er foreskrevet i 1. del, afsnit II, kapitel 2, afdeling 2 og 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter. Modervirksomheden påser overholdelsen af disse bestemmelser. Ved opgørelsen af koncernens kapitalgrundlag fradrages kapital, der er indbetalt af virksomheder i koncernen, der ikke indgår i den konsoliderede opgørelse for koncernen.

§ 172. I koncerner, hvor modervirksomheden er et realkreditinstitut eller en realkreditinstitutholdingvirksomhed, finder § 124, stk. 1-4 og 7, og §§ 146-147 og 182 desuden anvendelse på koncernen. Opgørelsen af kapitalkravene i § 124, stk. 1-4 og 7, skal ske i henhold til 2. del i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og i det omfang og på den måde, der er foreskrevet i 1. del, afsnit II, kapitel 2, afdeling 2 og 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter. Modervirksomheden påser overholdelsen af

disse bestemmelser. Ved opgørelsen af koncernens kapitalgrundlag fradrages kapital, der er indbetalt af virksomheder i koncernen, der ikke indgår i den konsoliderede opgørelse for koncernen.

§ 173. (Ophævet)

§ 174. I koncerner, hvor den øverste modervirksomhed i Danmark er en investeringsforvaltningsholdingvirksomhed eller et investeringsforvaltningsselskab, finder § 126 a, stk. 1, 7 og 8, §§ 146 og 147 samt artikel 395 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter anvendelse på koncernen. 1. pkt. finder kun anvendelse for investeringsforvaltningsholdingvirksomheder, der ikke har en dattervirksomhed, som er et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I. Modervirksomheden påser overholdelsen af disse bestemmelser. Ved opgørelsen af koncernens kapitalgrundlag, jf. § 128, fradrages kapital, der er indbetalt af virksomheder i koncernen, der ikke indgår i den konsoliderede opgørelse for koncernen.

Stk. 2. Der skal foretages en konsolideret opgørelse i henhold til reglerne i stk. 1 og § 170, stk. 2, mellem et investeringsforvaltningsselskab, der selv er en dattervirksomhed af et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et investeringsforvaltningsselskab eller en finansiel holdingvirksomhed, og investeringsforvaltningsselskabets dattervirksomhed, der er et administrationsselskab, som ikke er undergivet lovgivningen i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Stk. 3. Finanstilsynet kan bestemme, at stk. 1 og § 170, stk. 2, finder anvendelse i andre tilfælde, hvor investeringsforvaltningsselskaber alene eller i fællesskab har en sådan direkte eller indirekte tilknytning til en virksomhed, at det må anses for påkrævet at anvende de nævnte regler.

§ 175. Finanstilsynet kan bestemme, at artikel 395 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter finder anvendelse på koncerner, hvor den øverste modervirksomhed i Danmark er en finansiel holdingvirksomhed, der ikke er fondsmægler eller investeringsforvaltningsholdingvirksomhed, og som ikke indgår i en koncern, hvor der foretages konsolidering i henhold til artikel 11, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter.

§ 175 a. Koncerner, hvor den øverste modervirksomhed i Danmark er en finansiel holdingvirksomhed eller en finansiel virksomhed, skal én gang årligt indberette alle eksposeringer, jf. § 5, stk. 1, nr. 14, der udgør mere end 10 pct. af koncernens kapitalgrundlag.

Stk. 2. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for indberetning efter stk. 1.

Stk. 3. Stk. 1 og regler udstedt i medfør af stk. 2 finder ikke anvendelse for den øverste modervirksomhed i Danmark, som indgår i en koncern, hvor der foretages konsolidering i henhold til artikel 11, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets

og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter.

§§ 175 b-175 e. (Ophævet)

Særlige regler for koncerner med moderselskab i et land uden for Den Europæiske Union

§ 175 f. Et pengeinstitut eller realkreditinstitut skal udpege et fælles mellemliggende moderselskab inden for Den Europæiske Union, hvis

- 1) virksomheden er en del af en koncern, hvis moderselskab er beliggende uden for Den Europæiske Union og uden for et land, Unionen har indgået aftale med på det finansielle område,
- 2) koncernen har to eller flere pengeinstitutter, realkreditinstitutter eller fondsmæglerselskaber beliggende inden for Den Europæiske Union eller i et land, Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og
- 3) koncernen har aktiver af en samlet værdi på 40 mia. euro eller mere i Den Europæiske Union eller i et land, Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Stk. 2. Finanstilsynet kan give tilladelse til, at virksomheden udpeger to mellemliggende moderselskaber inden for Den Europæiske Union, hvis

- 1) moderselskabet for koncernen omtalt i stk. 1, nr. 1, er pålagt adskillelse af aktiviteter i det tredjeland, hvor selskabet er beliggende, eller
- 2) den kompetente afviklingsmyndighed for det mellemliggende moderselskab har vurderet, at afviklingen vil være mere effektiv med to mellemliggende moderselskaber i Den Europæiske Union.

Stk. 3. Et mellemliggende moderselskab skal have tilladelse som pengeinstitut eller realkreditinstitut eller være et godkendt finansielt holdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab, jf. dog stk. 4.

Stk. 4. Et fondsmæglerselskab eller et investeringsselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre investeringsservice og -aktiviteter omfattet af bilag 1, afsnit A, nr. 3 eller 6, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, kan udpeges som mellemliggende moderselskab, hvis det mellemliggende moderselskab er udpeget efter stk. 2, nr. 1.

§ 175 g. En modervirksomhed, som er en finansiell holdingvirksomhed, og som i koncernen er den øverste modervirksomhed beliggende i Danmark, skal godkendes af Finanstilsynet og den konsoliderende tilsynsmyndighed, hvor den konsoliderende tilsynsmyndighed er forskellig fra Finanstilsynet, jf. stk. 8, jf. dog stk. 4. En modervirksomhed, som er en finansiell holdingvirksomhed, og som i koncernen er den øverste modervirksomhed beliggende i Unionen, skal godkendes af Finanstilsynet som konsoliderende tilsynsmyndighed og den kompetente myndighed i den medlemsstat, holdingvirksomheden er beliggende i, jf. stk. 8. Andre finansielle holdingvirksomheder skal godkendes, når de er omfattet af denne lov eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter på delkonsolideret niveau.

Stk. 2. Godkendelse tildeles en finansiell holdingvirksomhed, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- 1) De interne ordninger og fordelingen af opgaver inden for koncernen er passende med henblik på at opfylde kravene i denne lov og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter på konsolideret eller delkonsolideret niveau, og de er navnlig tilstrækkelige til at
 - a) koordinere den finansielle holdingvirksomheds dattervirksomheder, herunder om nødvendigt gennem en passende fordeling af opgaver blandt kreditinstitutter, der er dattervirksomheder,
 - b) forhindre eller håndtere konflikter internt i koncernen og
 - c) håndhæve koncernens politikker, der er fastsat af den finansielle holdingvirksomhed, i hele koncernen.
- 2) Organisationsstrukturen i den koncern, hvori den finansielle holdingvirksomhed indgår, hindrer ikke et effektivt tilsyn med kreditinstitutter, der er dattervirksomheder, eller moderinstitutter, for så vidt angår de individuelle, konsoliderede og eventuelt delkonsoliderede forpligtelser, de er underlagt. I denne vurdering tages der navnlig hensyn til
 - a) positionen af den finansielle holdingvirksomhed i en koncern med flere niveauer,
 - b) ejerstrukturen og
 - c) den rolle, den finansielle holdingvirksomhed har i koncernen.
- 3) Kriterierne i § 14, stk. 2, og §§ 61 a og 64 er opfyldt.

Stk. 3. Er betingelserne i stk. 2 ikke opfyldt, underlægges den finansielle holdingvirksomhed passende tilsynsforanstaltninger, som kan omfatte:

- 1) Suspension af udøvelsen af de stemmerettigheder, der er knyttet til den finansielle holdingvirksomheds aktier i kreditinstitutter, der er dattervirksomheder.
- 2) Påbud mod den finansielle holdingvirksomhed eller medlemmerne af ledelsesorganet.
- 3) Afgivelse af instrukser eller udstedelse af retningslinjer rettet mod den finansielle holdingvirksomhed om at overføre kapitalinteresserne i kreditinstitutter, der er dattervirksomheder, til sine aktionærer.
- 4) Udpegning på foreløbigt grundlag af en anden finansiell holdingvirksomhed eller et andet institut inden for samme koncern som ansvarlig for at sikre overholdelse af kravene i denne lov og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter på konsolideret niveau.
- 5) Begrænsning af eller forbud mod udlodninger eller rentebetalinger til aktionærer.
- 6) Krav om, at finansielle holdingvirksomheder afhænder eller begrænser kapitalandele i kreditinstitutter eller andre enheder i den finansielle sektor.
- 7) Krav om, at finansielle holdingvirksomheder forelægger en plan for straks at overholde betingelserne i stk. 2 på ny.

Stk. 4. Godkendelse af den finansielle holdingvirksomhed efter stk. 1 er ikke påkrævet, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Den finansielle holdingvirksomheds hovedaktivitet består i at erhverve kapitalandele i dattervirksomheder.
- 2) Den finansielle holdingvirksomhed er ikke udpeget som afviklingsenhed i overensstemmelse med afviklingsstrategien fastsat af den relevante afviklingsmyndighed.
- 3) Et kreditinstitut, der er dattervirksomhed, er udpeget som ansvarlig for at sikre koncernens overholdelse af tilsynskrav på konsolideret niveau og har alle de fornødne midler og den retlige beføjelse til at indfri disse forpligtelser på en effektiv måde.
- 4) Den finansielle holdingvirksomhed tager ikke del i ledelsesmæssige, operationelle eller finansielle beslutninger, der påvirker koncernen eller dens dattervirksomheder, der er kreditinstitutter eller finansieringsinstitutter.
- 5) Der er ikke nogen hindringer for et effektivt tilsyn med koncernen på konsolideret niveau.

Stk. 5. Er betingelserne i stk. 4 ikke længere opfyldt, skal den finansielle holdingvirksomhed søge om godkendelse.

Stk. 6. Som led i ansøgning om godkendelse efter stk. 1 skal finansielle holdingvirksomheder oplyse Finanstilsynet og den konsoliderende tilsynsmyndighed, hvis den ikke er den samme myndighed, om følgende:

- 1) Organisationsstrukturen for den koncern, hvori den finansielle holdingvirksomhed indgår, med klar angivelse af dens dattervirksomheder og eventuelle modervirksomheder samt placeringen og den type aktivitet, de enkelte enheder udøver i koncernen.
- 2) Oplysninger om nomineringen af mindst to personer, der varetager den faktiske ledelse af den finansielle holdingvirksomhed, og overholdelse af kravene i § 64 til kvalifikationer for et medlem af bestyrelsen eller direktionen.
- 3) Oplysninger om overholdelse af kriterierne i § 14, stk. 2, og § 61 a vedrørende aktionærer og selskabsdeltagere, hvis den finansielle holdingvirksomhed har et realkreditinstitut eller pengeinstitut som dattervirksomhed.
- 4) Den interne organisation og fordelingen af opgaver inden for koncernen.
- 5) Alle andre oplysninger, som Finanstilsynet eller den konsoliderende tilsynsmyndighed finder nødvendige for at udføre vurderinger i overensstemmelse med stk. 2 og 4.

Stk. 7. Finanstilsynet overvåger løbende som den konsoliderende tilsynsmyndighed overholdelsen af betingelserne omhandlet i stk. 2 eller 4. Finanstilsynet deler relevante oplysninger forbundet hermed med den kompetente myndighed i den medlemsstat, den finansielle holdingvirksomhed er beliggende i.

Stk. 8. Er Finanstilsynet som konsoliderende tilsynsmyndighed forskellig fra den kompetente myndighed i den medlemsstat, den finansielle holdingvirksomhed er beliggende i, tages en fælles beslutning om godkendelse eller fritagelse for godkendelse, jf. stk. 2 og 4, og om tilsynsforanstaltningerne i stk. 3 og 5. Til brug herfor udarbejder Finanstilsynet

som den konsoliderende tilsynsmyndighed en vurdering af relevante forhold omhandlet i stk. 2-4 og 7 og sender denne vurdering til den kompetente myndighed.

Stk. 9. Finanstilsynet og andre tilsynsmyndigheder skal, inden for 2 måneder efter at Finanstilsynet har foretaget og sendt sin vurdering nævnt i stk. 8, nå frem til en fælles beslutning, jf. dog stk. 13. Opnås en fælles beslutning, meddeler Finanstilsynet som den konsoliderende tilsynsmyndighed beslutningen til ansøgeren.

Stk. 10. Foreligger der ikke inden for 2 måneder en fælles beslutning, henviser Finanstilsynet sagen til Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, som træffer beslutning inden for 1 måned efter modtagelse af henvisningen. Finanstilsynet meddeler som den konsoliderende tilsynsmyndighed denne beslutning til ansøgeren.

Stk. 11. Efter udløbet af perioden på 2 måneder, jf. stk. 9, eller efter at der er truffet en fælles beslutning, kan sagen ikke længere henvises til Den Europæiske Banktilsynsmyndighed.

Stk. 12. Kan en finansiell holdingvirksomhed ikke godkendes, underretter Finanstilsynet som den konsoliderende tilsynsmyndighed ansøgeren om begrundelsen herfor. Begrundelsen skal meddeles til ansøgeren senest 4 måneder efter tilsynsmyndighedens modtagelse af alle de oplysninger, der er nødvendige for at tage stilling til ansøgningen om godkendelse.

Stk. 13. Der skal dog i alle tilfælde træffes beslutning om at meddele eller afvise godkendelse inden for en frist på 6 måneder efter ansøgningens modtagelse.

Stk. 14. Stk. 1-13 finder ikke anvendelse for investeringsforvaltningsholdingvirksomhed, jf. § 5, stk. 1, nr. 12.

Konsolidering

§ 176. Besidder et investeringsforvaltningsselskab eller en finansiell holdingvirksomhed alene eller sammen med andre virksomheder i koncernen kapitalinteresser i et kredit- eller finansieringsinstitut, der ikke er en dattervirksomhed, og drives kredit- eller finansieringsinstituttet i fællesskab med andre virksomheder, der ikke indgår i koncernen, skal der foretages en pro rata-konsolidering af virksomheden i henhold til §§ 170 og 174 i forhold til koncernvirksomhedernes andel af egenkapital og resultat i den virksomhed, hvori kapitalinteressen besiddes.

Stk. 2. Hvis investeringsforvaltningsselskabets eller den finansielle holdingvirksomheds ansvar for virksomheden ikke er begrænset til ejerandelen eller stemmerettighederne, skal der foretages en fuld konsolidering i henhold til §§ 170 og 174.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse for den øverste modervirksomhed i Danmark, som indgår i en koncern, hvor der foretages konsolidering i henhold til artikel 11, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter.

§ 177. Forsikringsselskaber og forsikringsselskabers dattervirksomheder og virksomheder, der midlertidigt drives af finansielle virksomheder, skal ikke medtages ved konsolide-

ringen i henhold til §§ 170 og 174. Finanstilsynet kan dog bestemme, at disse virksomheder skal medtages.

Stk. 2. Pengeinstitutter, realkreditinstitutter eller finansieringsinstitutter, der er dattervirksomheder af forsikringselskaber, skal medtages i konsolideringen i henhold til § 170, hvis den øverste modervirksomhed i Danmark er en investeringsforvaltningsholdingvirksomhed.

§ 177 a. I koncerner, hvor den øverste modervirksomhed er beliggende i Danmark, og hvor modervirksomheden er et pengeinstitut, et realkreditinstitut, en blandet holdingvirksomhed eller en finansiell holdingvirksomhed, som mindst har én dattervirksomhed, som er et pengeinstitut eller et realkreditinstitut, finder §§ 243 a og 243 c anvendelse.

Stk. 2. Opfylder en modervirksomhed som nævnt i stk. 1 betingelserne for, at Finanstilsynet kan anvende et eller flere af de i §§ 243 a eller 243 c nævnte påbud, skal Finanstilsynet høre de øvrige kompetente myndigheder i tilsynskollegiet og underrette Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, inden et påbud efter §§ 243 a eller 243 c påbydes modervirksomheden.

Stk. 3. Modtager Finanstilsynet som konsoliderende myndighed efter stk. 1 en høring som nævnt i § 177 b, stk. 1, skal Finanstilsynet give sin vurdering af det påtænkte påbuds indvirkning på koncernen inden for 3 arbejdsdage efter modtagelsen.

Stk. 4. Ønsker mere end én kompetent myndighed i tilsynskollegiet at give et eller flere påbud efter §§ 243 a eller 243 c til en koncern, som er omfattet af stk. 1, vurderer Finanstilsynet i samarbejde med de øvrige kompetente myndigheder i tilsynskollegiet, om det er mest hensigtsmæssigt at udpege den samme midlertidige administrator, jf. § 243 c, for alle berørte virksomheder eller at koordinere anvendelsen af et eller flere påbud i § 243 a på mere end én virksomhed. Finanstilsynet og de øvrige kompetente myndigheder i tilsynskollegiet skal tilstræbe at nå en fælles beslutning senest 5 arbejdsdage efter den i stk. 2 nævnte høring. Opnås en fælles beslutning, fremsender Finanstilsynet denne til modervirksomheden.

Stk. 5. Foreligger der ikke senest 5 arbejdsdage efter den i stk. 2 nævnte høring en fælles beslutning, jf. stk. 4, træffer Finanstilsynet beslutning om anvendelse af et eller flere påbud, jf. §§ 243 a eller 243 c, over for modervirksomheden. Finanstilsynet underretter modervirksomheden og de øvrige relevante kompetente myndigheder i tilsynskollegiet om denne beslutning. Finanstilsynet skal udskyde beslutningen og beslutninger efter stk. 2, såfremt en af de kompetente myndigheder i tilsynskollegiet har indbragt sagen for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, og skal herefter træffe beslutning i overensstemmelse med beslutningen fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed.

§ 177 b. I tilfælde, hvor en eller flere dattervirksomheder, som er et pengeinstitut eller et realkreditinstitut er underlagt tilsyn af Finanstilsynet, men hvor en anden myndighed inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, er konsoliderende myndighed for den pågældende koncern, skal Finanstilsynet, når betingelserne for anvendelse af §§ 243

a eller 243 c er opfyldt i relation til en eller flere dattervirksomheder, høre den konsoliderende myndighed, inden Finanstilsynet giver dattervirksomheden et eller flere påbud efter §§ 243 a eller 243 c. Finanstilsynet underretter den konsoliderende myndighed og de øvrige kompetente myndigheder i tilsynskollegiet om beslutningen.

Stk. 2. I en koncern, hvor det konsoliderede tilsyn ikke er hos Finanstilsynet, jf. stk. 1, kan Finanstilsynet træffe beslutning om anvendelse af et eller flere påbud, jf. §§ 243 a eller 243 c, over for et pengeinstitut eller et realkreditinstitut som er underlagt tilsyn af Finanstilsynet, hvis en fælles beslutning som nævnt i § 177 a, stk. 4, 2. pkt., ikke foreligger inden den i § 177 a, stk. 4, 2. pkt., fastsatte frist. Finanstilsynet underretter pengeinstitutet eller realkreditinstitutet om denne beslutning. Finanstilsynet skal udskyde beslutningen, såfremt sagen er indbragt for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, og skal herefter træffe beslutning i overensstemmelse med beslutningen fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed.

Undtagelsesbestemmelser

§ 178. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde undtage fra kravene i §§ 170 og 174.

Udskillelse, afhændelse og koncerninterne transaktioner

§ 179. Finanstilsynet kan påbyde en modervirksomhed, der ejer kapitalandele i finansielle virksomheder, at udskille de finansielle virksomheder og finansieringsinstitutter i en delkoncern under en finansiell holdingvirksomhed, såfremt

- 1) koncernen er struktureret på en sådan måde, at modervirksomheden ikke skal opfylde solvenskravet i § 170, artikel 92, stk. 1, jf. artikel 11, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter,
- 2) et medlem af modervirksomhedens bestyrelse eller direktion omfattes af et af forholdene i § 64, stk. 1, nr. 3-5, eller
- 3) strukturen i øvrigt vanskeliggør varetagelsen af tilsynets opgaver.

§ 180. Finanstilsynet kan påbyde, at en finansiell holdingvirksomhed eller en forsikringsholdingvirksomhed afhænder kapitalandele i en finansiell virksomhed, såfremt

- 1) modervirksomheden eller koncernen ikke opfylder solvenskravet i § 170 eller artikel 92, stk. 1, jf. artikel 11, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter,
- 2) et medlem af holdingvirksomhedens bestyrelse eller direktion ikke har fyldestgørende erfaring til at udøve hvervet eller stillingen eller omfattes af et af forholdene i § 64, stk. 1, nr. 3-5, eller
- 3) modervirksomheden modvirker en forsvarlig og fornuftig forvaltning af den finansielle virksomhed.

§ 181. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for transaktioner, der indgås mellem en finansiell virksomhed og

- 1) virksomheder, der direkte eller indirekte er forbundet med den finansielle virksomhed som dattervirksomhe-

der, associerede virksomheder eller modervirksomheder eller som modervirksomhedens associerede virksomheder og øvrige dattervirksomheder,

- 2) virksomheder eller personer, der er forbundet med den finansielle virksomhed gennem snævre forbindelser, jf. § 5, stk. 1, nr. 15, eller
- 3) virksomheder, der ikke er omfattet af nr. 1 og 2, hvor personerne i virksomhedernes ledelse for flertallets vedkommende er de samme, eller hvor virksomhederne er underlagt en fælles ledelse i medfør af en aftale eller vedtægtsbestemmelser herom.

Stk. 2. Koncerninterne transaktioner foretaget i strid med de i medfør af stk. 1 fastsatte regler skal ophæves, således at ydelserne om muligt tilbageleveres, herunder at eventuel sikkerhedsstillelse ophører. Udbetalinger fra den finansielle virksomhed, der er foretaget i forbindelse med koncerninterne transaktioner i strid med de i medfør af stk. 1 fastsatte regler, skal tilbageføres tillige med en årlig rente af beløbet svarende til den rente, der er fastsat efter § 5, stk. 1 og 2, i lov om renter og andre forhold ved forsinket betaling.

§ 182. Et pengeinstitut eller et realkreditinstitut må ikke uden tilladelse fra Finanstilsynet have eksponeringer mod andre virksomheder inden for samme koncern bortset fra eksponeringer mod dattervirksomheder, jf. dog §§ 182 b-182 f.

Stk. 2. Et pengeinstitut eller et realkreditinstitut må i øvrigt ikke have en eksponering mod virksomheder eller personer, som direkte eller indirekte har en afgørende indflydelse på pengeinstituttet eller realkreditinstituttet, eller som er domineret af virksomheder eller personer med en sådan indflydelse.

Stk. 3. Finanstilsynet kan undtage fra stk. 2.

Stk. 4. For virksomheder med statsligt kapitalindskud i medfør af lov om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter forudsætter tilladelse i henhold til stk. 1, at virksomheden kan godtgøre, at eksponeringen ikke er en følge af det statslige kapitalindskud og ikke er i strid med § 8, stk. 2, nr. 7, i lov om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter.

§ 182 a. For kreditinstitutter, der opfylder kriterierne i artikel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter finder § 124 alene anvendelse efter en konsolideret opgørelse.

§ 182 b. Virksomheder inden for en koncern, som enten er pengeinstitutter, realkreditinstitutter, finansieringsinstitutter, blandede holdingvirksomheder eller finansielle holdingvirksomheder med mindst én dattervirksomhed, som er et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et finansieringsinstitut, kan med Finanstilsynets tilladelse, jf. stk. 3, indgå aftale om koncernintern finansiell støtte til en eller flere af aftalens parter, hvis en af parterne efterfølgende kommer i en situation, hvor betingelserne for tidlig indgriben i kapitel 15 a er opfyldt. En aftale om koncernintern finansiell støtte skal være forenelig med de i § 182 d fastsatte betingelser.

Stk. 2. Ved indgåelse af en aftale om koncernintern finansiell støtte, jf. stk. 1, skal de virksomheder, som er parter i aftalen, handle i egen interesse. Aftalen om koncernintern

finansiell støtte skal opstille principper for beregning af det vederlag, der skal betales for transaktioner i henhold til aftalen.

Stk. 3. En ansøgning om tilladelse til at indgå en aftale om koncernintern finansiell støtte, jf. stk. 1, skal indsendes til Finanstilsynet af modervirksomheden i koncernen, når den øverste modervirksomhed inden for Den Europæiske Union er under konsolideret tilsyn af Finanstilsynet. Ansøgningen skal indeholde udkast til den påtænkte aftale, oplysninger om, hvilke virksomheder der påtænker at deltage i aftalen, og andre oplysninger, der er nødvendige for Finanstilsynets vurdering af, om aftalen er forenelig med de i § 182 d fastsatte betingelser.

Stk. 4. Finanstilsynet fremsender straks den i henhold til stk. 3 indsendte ansøgning om tilladelse til at indgå aftale om koncernintern finansiell støtte til de kompetente myndigheder for hver af de dattervirksomheder, der ønsker at deltage i aftalen, for at nå frem til en fælles beslutning.

Stk. 5. Finanstilsynet meddeler i overensstemmelse med procedurerne i stk. 7 og 8 tilladelse til den påtænkte aftale, hvis aftalen vurderes at være forenelig med de i § 182 d fastsatte betingelser for at yde koncernintern finansiell støtte.

Stk. 6. Finanstilsynet kan i overensstemmelse med procedurerne i stk. 7 og 8 forbyde indgåelsen af den påtænkte aftale om koncernintern finansiell støtte, hvis aftalen anses for uforenelig med de i § 182 d fastsatte betingelser for at yde koncernintern finansiell støtte.

Stk. 7. Finanstilsynet skal efter modtagelse af den i stk. 3 nævnte ansøgning sammen med de i stk. 4 nævnte myndigheder inden for 4 måneder nå en fælles beslutning om ansøgningen. Opnås en fælles beslutning, fremsender Finanstilsynet denne til virksomheden.

Stk. 8. Foreligger der ikke inden for tidsfristen på 4 måneder, jf. stk. 7, en fælles beslutning, træffer Finanstilsynet selv beslutning om ansøgningen. Finanstilsynet underretter virksomheden og myndighederne, jf. stk. 4, om beslutningen.

Stk. 9. Finanstilsynet skal udskyde beslutningen, såfremt en af de i stk. 4 nævnte myndigheder har indbragt sagen for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, og skal herefter træffe beslutning i overensstemmelse med beslutningen fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed.

§ 182 c. Har Finanstilsynet givet tilladelse til en aftale om koncernintern finansiell støtte i henhold til § 182 b, stk. 1, skal aftalen godkendes af kapitalejerne i hver af de virksomheder, der ønsker at deltage i aftalen.

Stk. 2. Bestyrelsen for hver af de virksomheder, der deltager i aftalen om koncernintern finansiell støtte, aflægger hvert år beretning for kapitalejerne om gennemførelsen af de afgørelser, der er truffet i medfør af aftalen.

§ 182 d. En virksomhed, jf. § 182 b, må kun yde koncernintern finansiell støtte i overensstemmelse med den indgåede aftale, jf. § 182 b, stk. 1, til en anden virksomhed, der opfylder betingelserne i kapitel 15 a om tidlig indgriben, når følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Det kan med rimelighed forventes, at den koncerninterne finansielle støtte afhjælper de væsentlige finansielle problemer i den støttemodtagende virksomhed.
- 2) Den koncerninterne finansielle støtte har til formål at bevare eller genoprette den finansielle stabilitet i koncernen som helhed eller i en af virksomhederne og er i den støtteydende virksomheds interesse.
- 3) Den koncerninterne finansielle støtte ydes på markedsbaserede vilkår, herunder mod vederlag, jf. § 182 b, stk. 2.
- 4) Der er rimelig udsigt til, at vederlaget for den koncerninterne finansielle støtte bliver erlagt, herunder at lånet bliver tilbagebetalt af den støttemodtagende virksomhed, hvis støtten er ydet i form af et lån.
- 5) Ydelsen af den koncerninterne finansielle støtte vil ikke true likviditeten eller solvensen i den støtteydende virksomhed.
- 6) Ydelsen af den koncerninterne finansielle støtte vil ikke medføre en trussel mod den finansielle stabilitet, i særdeleshed i lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, hvor den støtteydende virksomhed er hjemmehørende.
- 7) Den støtteydende virksomhed opfylder kapital- og likviditetskravene på tidspunktet for ydelsen af den koncerninterne finansielle støtte, og ydelsen af støtten medfører ikke, at kravene ikke længere overholdes, medmindre Finanstilsynet eller den kompetente myndighed i lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, som er ansvarlig for tilsynet med den støtteydende virksomhed, har givet særskilt tilladelse hertil.
- 8) Den støtteydende virksomhed opfylder på tidspunktet for ydelsen af den koncerninterne finansielle støtte kravene til store eksponeringer fastsat i 4. del i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, medmindre den kompetente myndighed i lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, som er ansvarlig for tilsynet med den støtteydende virksomhed, har givet særskilt tilladelse til den manglende opfyldelse.
- 9) Ydelsen af den koncerninterne finansielle støtte ændrer ikke mulighederne for afvikling af den støtteydende virksomhed.

§ 182 e. Bestyrelsen for den støtteydende virksomhed træffer beslutning om at yde koncernintern finansiell støtte i henhold til aftalen herom, hvis betingelserne i § 182 d er opfyldt. Bestyrelsen for den støttemodtagende virksomhed træffer beslutning om at acceptere koncernintern finansiell støtte i henhold til aftalen.

Stk. 2. Bestyrelsen for den støtteydende virksomhed skal forud for ydelse af koncernintern finansiell støtte i henhold til en godkendt aftale herom, jf. § 182 b, stk. 5, underrette

- 1) Finanstilsynet,

- 2) den konsoliderende tilsynsmyndighed, hvis denne ikke er Finanstilsynet,
- 3) den kompetente myndighed for den støttemodtagende virksomhed, hvis denne ikke er omfattet af nr. 1 eller 2, og
- 4) Den Europæiske Banktilsynsmyndighed.

Stk. 3. Underretning i henhold til stk. 2 skal indeholde bestyrelsens begrundede beslutning, jf. stk. 1, og detaljerede oplysninger om den påtænkte koncerninterne finansielle støtte, herunder en kopi af aftalen om koncernintern finansiell støtte.

Stk. 4. Finanstilsynet har fra tidspunktet for modtagelsen af underretning, jf. stk. 2, og modtagelsen af de påkrævede oplysninger, jf. stk. 3, 5 arbejdsdage til at forbyde eller begrænse den koncerninterne finansielle støtte, hvis Finanstilsynet vurderer, at betingelserne i § 182 d ikke er opfyldt.

Stk. 5. Finanstilsynets afgørelse om at acceptere, forbyde eller begrænse den koncerninterne finansielle støtte skal omgående meddeles til

- 1) den konsoliderende tilsynsmyndighed, hvis dette ikke er Finanstilsynet,
- 2) den kompetente myndighed for den støttemodtagende virksomhed og
- 3) Den Europæiske Banktilsynsmyndighed.

Stk. 6. Forbyder eller begrænser Finanstilsynet ikke den koncerninterne finansielle støtte inden for den i stk. 4 anførte frist, kan der ydes koncernintern finansiell støtte i overensstemmelse med underretningen.

Stk. 7. Bestyrelsens beslutning om at yde koncernintern finansiell støtte sendes til de i stk. 2 nævnte myndigheder. Finanstilsynet underretter omgående de øvrige medlemmer af tilsynskollegiet og medlemmerne af afviklingskollegiet, såfremt Finanstilsynet har det konsoliderede tilsyn med koncernen.

§ 182 f. En virksomhed, der er part i en aftale om koncernintern finansiell støtte, jf. § 182 b, skal på sin hjemmeside offentliggøre en beskrivelse af aftalens almindelige betingelser samt navne og identifikationsnumre for danske virksomheder i form af cvr-numre på de virksomheder, der er parter i aftalen.

Stk. 2. Offentliggørelse efter stk. 1 skal ske mindst en gang om året samtidig med offentliggørelsen af årsrapporten. Offentliggørelse efter stk. 1 skal endvidere ske, hvis der sker væsentlige ændringer i aftalen om koncernintern finansiell støtte eller i virksomheden i løbet af året. Artikel 431-434 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter finder tilsvarende anvendelse.

Afsnit VI

Årsrapport, revision og anvendelse af årets overskud

Kapitel 13

Årsrapport, revision og anvendelse af årets overskud

Generelle regler om årsrapport og revision

§ 183. Finansielle virksomheder og finansielle holding-virksomheder skal udarbejde en årsrapport, der består af en ledelsesberetning, en ledelsespåtegning og et årsregnskab bestående af en balance, en resultatopgørelse, anden totalindkomst, noter, herunder redegørelse for anvendt regnskabspraksis, og en oversigt over bevægelserne i egenkapitalen. Når et årsregnskab er revideret, indgår revisionspåtegningen i årsrapporten. Er der afgivet en erklæring om bæredygtighedsrapportering, jf. § 193 a, stk. 1, skal denne indgå i årsrapporten.

Stk. 2. Årsrapporten skal udarbejdes i overensstemmelse med reglerne i dette kapitel og regler fastsat i medfør af § 196, jf. dog stk. 3-6.

Stk. 3. Hvor bestemmelser i dette kapitel eller regler udstedt i medfør heraf regulerer samme forhold, som Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandarder regulerer, jf. forordningens artikel 4, har bestemmelserne i dette kapitel eller reglerne udstedt i medfør heraf ikke gyldighed for de af forordningens artikel 4 omfattede virksomheders koncernregnskaber.

Stk. 4. Finansielle virksomheder og finansielle holding-virksomheder, der ikke udsteder omsættelige værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked her i landet, i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, kan uanset stk. 2 vælge at anvende de standarder, der er nævnt i stk. 3, på deres koncernregnskab.

Stk. 5. Finansielle virksomheder, som i medfør af stk. 4 følger de i stk. 3 nævnte standarder, skal anvende samtlige godkendte standarder i deres koncernregnskab. Hvor bestemmelser i denne lov eller bestemmelser udstedt i medfør af § 196 regulerer samme forhold som standarderne, skal virksomheder, der i medfør af stk. 4 anvender standarderne, anvende standarderne i stedet for de pågældende bestemmelser.

Stk. 6. Finanstilsynet kan fastsætte oplysningskrav for de virksomheder, der følger de i stk. 3 nævnte standarder.

§ 184. Bestyrelsen og direktionen skal aflægge årsrapport for virksomheden.

Stk. 2. Hvert enkelt ledelsesmedlem har ansvar for, at årsrapporten udarbejdes i overensstemmelse med lovgivningen og eventuelle yderligere krav til regnskaber i vedtægter eller aftale. Endvidere har hvert enkelt medlem ansvar for, at årsregnskabet og et eventuelt koncernregnskab kan revideres i tide, og for, at årsrapporten kan godkendes i tide. Endelig har hvert enkelt bestyrelsesmedlem ansvar for, at årsrapporten indsendes til Finanstilsynet, jf. § 194, stk. 1, og Erhvervsstyrelsen, jf. § 195, stk. 1, inden for de i lovgivningen fastsatte frister.

Stk. 3. Endvidere har hvert enkelt medlem af de ansvarlige ledelsesorganer ansvar for,

- 1) at årsrapporten kan revideres og godkendes i tide, og
- 2) at en eventuel erklæring om bæredygtighedsrapportering kan afgives, så årsrapporten kan godkendes i tide.

Stk. 4. Hvert enkelt medlem af det øverste ledelsesorgan har ansvar for, at årsrapporten indsendes til Finanstilsynet, jf. § 194, stk. 1, og Erhvervsstyrelsen, jf. § 195, stk. 1, inden for de frister, som er fastsat i loven.

§ 185. Når årsrapporten er udarbejdet, skal alle medlemmer af bestyrelsen og direktionen underskrive den og datere underskriften. De skal give deres underskrift i tilknytning til en ledelsespåtegning, hvor hver enkelt medlems navn og funktion i forhold til selskabet er tydeligt angivet, og hvori de erklærer, hvorvidt

- 1) årsrapporten er aflagt i overensstemmelse med lovgivningens krav og eventuelle krav i vedtægter eller aftale,
- 2) årsregnskabet og et eventuelt koncernregnskab giver et retvisende billede af virksomhedens og, hvis der er udarbejdet koncernregnskab, koncernens aktiver og passiver, finansielle stilling samt resultatet og
- 3) ledelsesberetningen indeholder en retvisende redegørelse for udviklingen i virksomhedens og, hvis der er udarbejdet koncernregnskab, koncernens aktiviteter og økonomiske forhold samt en beskrivelse af de væsentligste risici og usikkerhedsfaktorer, som virksomheden henholdsvis koncernen kan påvirkes af, og at en eventuel bæredygtighedsrapportering er udarbejdet i overensstemmelse med reglerne i dette kapitel og de regler, der er udstedt i medfør af § 193 a, stk. 6, og § 196.

Stk. 2. Underskrives årsrapporten digitalt, jf. § 6 b, bortfalder kravet i stk. 1 om, at underskriften og underskriftens datering skal gives i tilknytning til ledelsespåtegningen. Underskriverens navn skal dog fremgå tydeligt i tilknytning til ledelsespåtegningen.

Stk. 3. Har ledelsen indføjet supplerende beretninger i årsrapporten, skal medlemmerne af bestyrelsen og direktionen i ledelsespåtegningen erklære, hvorvidt beretningen giver en retvisende redegørelse inden for rammerne af almindeligt anerkendte retningslinjer for sådanne beretninger.

Stk. 4. Selv om et ledelsesmedlem er helt eller delvis uenig i årsrapporten eller har indvendinger mod, at den skal godkendes med det indhold, der er besluttet, kan medlemmet ikke undlade at underskrive. Ledelsesmedlemmet kan dog tilkendegive sine indvendinger med en konkret og fyldestgørende begrundelse i tilknytning til sin underskrift og ledelsespåtegningen.

§ 186. Årsregnskabet og et eventuelt koncernregnskab skal give et retvisende billede af virksomhedens og koncernens aktiver og passiver, finansielle stilling samt resultatet. Ledelsesberetningen skal indeholde en retvisende redegørelse for de forhold, som beretningen omhandler.

Stk. 2. Hvis anvendelse af bestemmelserne i denne lov eller reglerne udstedt i medfør af § 196 ikke er tilstrækkeligt til at give et retvisende billede som nævnt i stk. 1, skal der gives yderligere oplysninger i årsregnskabet henholdsvis koncernregnskabet.

Stk. 3. Hvis anvendelse af bestemmelserne i dette kapitel eller regler udstedt i medfør af § 196 i særlige tilfælde vil stride mod kravet i stk. 1, 1. pkt., skal de fraviges, således at dette krav opfyldes. En sådan fravigelse skal hvert år oplyses i noterne og her altid begrundes konkret og fyldestgørende med oplysning om, hvilken indvirkning, herunder så vidt muligt den beløbsmæssige indvirkning, fravigelsen har på virksomhedens henholdsvis koncernens aktiver og passiver, finansielle stilling samt resultatet.

§ 187. For at årsregnskabet og koncernregnskabet kan give et retvisende billede, og for at ledelsesberetningen kan indeholde en retvisende redegørelse, jf. § 186, skal kravene i stk. 2 og 3 opfyldes.

Stk. 2. Årsrapporten skal udarbejdes således, at den støtter regnskabsbrugernes i deres økonomiske beslutninger. De omhandlede regnskabsbrugere er personer, virksomheder, organisationer og offentlige myndigheder m.v., hvis økonomiske beslutninger normalt må forventes at blive påvirket af en årsrapport, herunder nuværende eller fremtidige virksomhedsdeltagere, kreditorer, medarbejdere, kunder, alliancepартnere, lokalsamfundet samt tilskudsgivende og fiskale myndigheder. De omhandlede beslutninger skal i det mindste vedrøre

- 1) placering af regnskabsbrugerens egne ressourcer,
- 2) ledelsens forvaltning af virksomhedens ressourcer og
- 3) fordeling af virksomhedens ressourcer.

Stk. 3. Årsrapporten skal udarbejdes således, at den oplyser om forhold, der normalt er relevante for regnskabsbrugernes, jf. stk. 2. Oplysningerne skal desuden være pålidelige i forhold til, hvad regnskabsbrugernes normalt forventer.

§ 188. Årsrapporten skal udarbejdes efter nedenstående grundlæggende forudsætninger:

- 1) Den skal udarbejdes på en klar og overskuelig måde (klarhed).
- 2) Der skal tages hensyn til de reelle forhold og ikke til formaliteter uden reelt indhold (substans).
- 3) Alle relevante forhold skal indgå i årsrapporten, medmindre de er ubetydelige (væsentlighed). Anses flere ubetydelige forhold tilsammen for at være betydelige, skal de dog indgå.
- 4) Driften af en aktivitet formodes at fortsætte (going concern), medmindre den ikke skal eller ikke antages at kunne fortsætte. Afvikles en aktivitet, skal klassifikation og opstilling samt indregning og måling tilpasses denne afvikling.
- 5) Enhver værdiændring skal vises, uanset indvirkningen på egenkapital og resultatopgørelse (neutralitet).
- 6) Transaktioner, begivenheder og værdiændringer skal indregnes, når de indtræffer, uanset tidspunktet for betaling (periodisering).
- 7) Indregningsmetoder og målegrundlag skal anvendes ensartet på samme kategori af forhold (konsistens).
- 8) Hver transaktion, begivenhed og værdiændring skal indregnes og måles hver for sig, ligesom de enkelte forhold ikke må modregnes med hinanden (bruttoværdi).

- 9) Primobalancen for regnskabsåret skal svare til ultimobalancen for det foregående regnskabsår (formel kontinuitet).

Stk. 2. Opstilling og klassifikation, konsolideringsmetode, indregningsmetode og målegrundlag samt den anvendte monetære enhed må ikke ændres fra år til år (reel kontinuitet). Ændring kan dog ske, hvis der derved bedre opnås et retvisende billede, eller hvis ændringen er nødvendig som følge af lovændring eller nye regler udstedt i medfør af § 196.

Stk. 3. Finanstilsynet kan uanset stk. 1, nr. 8, fastsætte regler om pligt til modregning.

Stk. 4. Bestemmelserne i stk. 1, nr. 6-9, og stk. 2 kan fraviges i særlige tilfælde. I så fald finder § 186, stk. 3, 2. pkt., tilsvarende anvendelse.

§ 189. Finansielle virksomheders aktiver og forpligtelser skal, medmindre andet er fastsat i medfør af § 196, måles til dagsværdi. Aktiver og forpligtelser op- og nedskrives i overensstemmelse hermed, og op- og nedskrivninger indregnes i resultatopgørelsen, medmindre andet er fastsat i medfør af § 196.

§ 190. Supplerende beretninger, f.eks. beretninger om viden og medarbejdernes forhold (videnregnskaber), om miljøforhold (grønne regnskaber), om virksomhedens sociale ansvar (sociale regnskaber) og om virksomhedens etiske målsætninger og opfølgning herpå (etiske regnskaber) skal give en retvisende redegørelse inden for rammerne af almindeligt anerkendte retningslinjer for sådanne beretninger. De skal opfylde kvalitetskravene i § 187, stk. 3, og med de lempelser, der følger af forholdets natur, de grundlæggende forudsætninger i § 188, stk. 1 og 2.

Stk. 2. Af de supplerende beretninger skal fremgå de metoder og målegrundlag, efter hvilke beretningerne er udarbejdet.

§ 191. Regnskabsåret skal følge kalenderåret.

Stk. 2. Første regnskabsperiode kan omfatte et kortere eller længere tidsrum end 12 måneder, dog højst 18 måneder.

Stk. 3. Modervirksomheder og dattervirksomheder skal sikre, at dattervirksomheden har samme regnskabsår som modervirksomheden, medmindre det ikke er muligt på grund af forhold, som er ude af modervirksomhedens og dattervirksomhedens kontrol.

Stk. 4. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde dispensere fra kravet i stk. 1.

§ 192. Indregning, måling og oplysninger i monetære enheder skal foretages i danske kroner eller i euro. Finanstilsynet kan i regler udstedt i medfør af § 196 fastsætte, at beløbene anføres i andre fremmede valutaer, der er relevante for virksomheden henholdsvis virksomhedens koncern.

§ 193. Årsrapporten skal revideres af virksomhedens eksterne revisorer, jf. § 199. Revisionen omfatter ikke ledelsesberetningen og de supplerende beretninger, som indgår i årsrapporten, jf. § 190. Revisor skal dog afgive en udtalelse om ledelsesberetningen.

§ 193 a. En virksomhed, som har pligt til at udarbejde bæredygtighedsrapportering, skal lade bæredygtighedsrapporteringen forsyne med en erklæring om bæredygtighedsrapportering.

Stk. 2. Erklæring efter stk. 1 skal afgives af en revisor, som i henhold til revisorloven er godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering, eller gennem en uafhængig erklæringsudbyder, som er registreret i henhold til lov om uafhængige erklæringsudbydere vedrørende bæredygtighedsrapportering.

Stk. 3. § 199, stk. 6-8 og 11, finder med de fornødne tilpasninger tilsvarende anvendelse for bæredygtighedsrapporteringen.

Stk. 4. §§ 118 a, 144 og 145-149 b i selskabsloven finder med de fornødne tilpasninger anvendelse for bæredygtighedsrapporteringen.

Stk. 5. Bestyrelsen kan tillade, at interne revisions- og vicerevisionschefer udfører arbejdshandlinger som grundlag for erklæringen om bæredygtighedsrapportering, jf. stk. 1. Bestemmelserne i § 199, stk. 10, finder med de fornødne tilpasninger tilsvarende anvendelse for interne revisions- og vicerevisionschefers arbejdshandlinger i forbindelse med afgivelse af erklæring om bæredygtighedsrapportering.

Stk. 6. Finanstilsynet fastsætter bestemmelser om gennemførelse af revisorens eller den uafhængige erklæringsudbyders afgivelse af erklæringer om bæredygtighedsrapportering. Finanstilsynet kan endvidere fastsætte bestemmelser om intern revision, for så vidt angår bæredygtighedsrapportering.

§ 194. Årsrapporten skal i den form, hvori den er forelagt og godkendt af bestyrelsen, indsendes til Finanstilsynet ved digital kommunikation uden ugrundet ophold efter det bestyrelsesmøde, hvor årsrapporten er endeligt godkendt.

Stk. 2. Ekstern revisors revisionsprotokollat vedrørende årsrapporten samt for virksomheder med intern revisor tillige intern revisionschefes revisionsprotokollat vedrørende årsrapporten skal indsendes til Finanstilsynet ved digital kommunikation samtidig med indsendelse af årsrapporten efter stk. 1. Fører ekstern revisor ikke en revisionsprotokol vedrørende årsrapporten, indsendes anden tilsvarende dokumentation.

§ 195. Den godkendte årsrapport skal indsendes til Erhvervsstyrelsen uden ugrundet ophold efter endelig godkendelse og senest 4 måneder efter regnskabsårets afslutning. Virksomheder, der har pligt til at udarbejde delårsrapport, skal ligeledes indsende den udarbejdede delårsrapport til Erhvervsstyrelsen senest 3 måneder efter delårsperiodens afslutning.

Stk. 2. Den indsendte årsrapport skal i det mindste indeholde de obligatoriske bestanddele samt den fulde revisionspåtegning eller anden erklæring fra revisor eller en uafhængig erklæringsudbyder, jf. § 193 a. Ønsker virksomheden at få offentliggjort supplerende beretninger som nævnt i § 190, skal disse indsendes sammen med de obligatoriske bestanddele af årsrapporten, således at de obligatoriske bestanddele og de supplerende beretninger tilsammen fremstår som ét dokument betegnet »årsrapport«.

Stk. 3. En virksomhed, som har pligt til at udarbejde bæredygtighedsrapportering, og som i henhold til anden lovgivning er forpligtet til at lade dele af sin bæredygtighedsrapportering verificere af en akkrediteret uafhængig tredjepart, skal gøre rapporten fra den uafhængige tredjepart tilgængelig på virksomhedens hjemmeside.

Stk. 4. Finanstilsynet kan efter forhandling med Erhvervsstyrelsen fastsætte nærmere regler om indsendelse af årsrapporter og delårsrapporter til Erhvervsstyrelsen og regler om offentliggørelse af årsrapporter og delårsrapporter. Der kan herunder fastsættes nærmere regler om, at årsrapporter og delårsrapporter skal indsendes digitalt til Erhvervsstyrelsen, og at kommunikation i forbindelse hermed skal foregå digitalt.

§ 195 a. Dattervirksomheder og filialer, der skal udarbejde en bæredygtighedsrapport på vegne af den øverste modervirksomhed eller en udenlandsk virksomhed, der ikke er underlagt lovgivningen i Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, skal indsende bæredygtighedsrapporten og en erklæring om bæredygtighedsrapportering, som er afgivet af en juridisk eller fysisk person, der er autoriseret til at afgive erklæring herom i henhold til lovgivningen i det pågældende land, til Erhvervsstyrelsen senest 12 måneder efter afslutningen af det regnskabsår, som bæredygtighedsrapporten vedrører.

Stk. 2. De virksomheder, som nævnes i stk. 1, skal indsende en erklæring om, at bæredygtighedsrapporten er udarbejdet på grundlag af de oplysninger, som dattervirksomheden eller filialen er i besiddelse af, hvis den øverste modervirksomhed eller den udenlandske virksomhed ikke har stillet de nødvendige oplysninger til rådighed til brug for udarbejdelsen af bæredygtighedsrapporten. En eventuel erklæring skal indsendes til Erhvervsstyrelsen senest 12 måneder efter afslutningen af det regnskabsår, som bæredygtighedsrapporten vedrører.

Stk. 3. Dattervirksomheder og filialer, der er undtaget fra selv at udarbejde en bæredygtighedsrapport, fordi den øverste modervirksomhed, eller den udenlandske virksomhed, har udarbejdet en bæredygtighedsrapport, skal til Erhvervsstyrelsen senest 12 måneder efter afslutningen af det regnskabsår, som rapporten vedrører, indsende den bæredygtighedsrapport, der er udarbejdet af den øverste modervirksomhed eller den udenlandske virksomhed, sammen med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, som er afgivet af en juridisk eller fysisk person, der er autoriseret til at afgive erklæring herom i henhold til lovgivningen i det pågældende land, eller en eventuel erklæring om, at den øverste modervirksomhed eller den udenlandske virksomhed ikke har afgivet en erklæring om bæredygtighedsrapportering.

Stk. 4. Finanstilsynet kan efter forhandling med Erhvervsstyrelsen fastsætte nærmere regler om indsendelse af bæredygtighedsrapporten, erklæringen om bæredygtighedsrapportering og eventuelle erklæringer efter stk. 2 og 3 til Erhvervsstyrelsen.

§ 196. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for årsrapporten, herunder regler om indregning og måling af aktiver,

forpligtelser, indtægter og omkostninger, opstilling af resultatopgørelse og balance samt krav til noter og ledelsesberetning.

Stk. 2. Finanstilsynet fastsætter tillige regler for koncernregnskaber, herunder regler for, hvornår en årsrapport skal indbefatte et koncernregnskab, samt hvilke selskaber dette skal omfatte.

Stk. 3. Finanstilsynet kan fastsætte regler for udfærdigelse og offentliggørelse af regnskabsrapporter, der dækker kortere perioder end årsrapporten.

Stk. 4. Finanstilsynet fastsætter regler for bæredygtighedsrapportering, herunder regler om indhold og form.

§ 197. Med henblik på at sikre, at finansielle virksomheders og finansielle holdingvirksomheders årsrapporter og bæredygtighedsrapporter udarbejdet af dattervirksomheder og filialer på vegne af den øverste modervirksomhed eller en udenlandsk virksomhed, der ikke er underlagt lovgivningen i Den Europæiske Union eller et i land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, er i overensstemmelse med reglerne i dette kapitel og de regler, der er udstedt i medfør af § 196, og at finansielle virksomheders koncernregnskaber omfattet af artikel 4 i Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandarde er i overensstemmelse med de internationale regnskabsstandarde, kan Finanstilsynet

- 1) yde vejledning,
- 2) påtale overtrædelser og
- 3) påbyde, at fejl skal rettes, og at overtrædelser skal bringes til ophør.

§ 198. Finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder skal foretage regelmæssige regnskabsindberetninger til Finanstilsynet i overensstemmelse med skemaer og vejledninger hertil udfærdiget af Finanstilsynet. Indberetningerne skal indsendes til Finanstilsynet i elektronisk form.

Stk. 2. Finanstilsynet kan dispensere fra § 198, stk. 1, 2. pkt.

§ 199. Finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder skal have mindst én statsautoriseret revisor, og denne skal, såfremt der er tale om revision af pengeinstitutter eller realkreditinstitutter, tillige være certificeret af Finanstilsynet. Vælges mere end én revisor eller udpeges en revisor efter 3. pkt., skal de yderligere valgte eller udpegede revisorer være statsautoriserede og såfremt der er tale om revision af pengeinstitutter eller realkreditinstitutter, skal den eller de underskrivende revisorer tillige være certificeret af Finanstilsynet. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde udpege en yderligere revisor. Denne revisor fungerer på samme vilkår og efter samme regler som de revisorer, der er valgt af generalforsamlingen.

Stk. 2. Revisorerne i en finansiell virksomhed eller i en finansiell holdingvirksomhed skal tillige være revisorer i virksomhedens dattervirksomheder. Hvis en finansiell virksomhed eller en finansiell holdingvirksomhed har en dattervirksomhed, der er et pengeinstitut eller et realkreditinstitut, skal de valgte underskrivende revisorer være certificerede af Finanstilsynet til at revidere disse typer af finansiell virksomhed,

jf. stk. 1. Det er dog tilstrækkeligt, at de tilsammen er certificerede til at revidere de enkelte typer af finansiell virksomhed i koncernen.

Stk. 3. Stk. 2 finder ikke anvendelse på modervirksomheder og dattervirksomheder, der ikke er hjemmehørende i Danmark.

Stk. 4. Finanstilsynet kan fratage en revisor dennes certificering, jf. stk. 1, 1. pkt., og dermed retten til at revidere den konkrete type af finansiell virksomhed og i stedet udpege en anden revisor, jf. stk. 1, 3. pkt., indtil nyt valg er foretaget, såfremt

- 1) revisor ikke inden for en af Finanstilsynet fastsat frist kan dokumentere, at denne opfylder kravene til certificering, eller
- 2) Finanstilsynet finder, at revisor helt eller delvis ikke har fungeret tilfredsstillende, og hvor der er grund til at antage, at vedkommende ikke vil varetage revisionen på forsvarlig måde.

Stk. 5. Revisorer, der i henhold til stk. 4 får frtaget certificeringen, kan forlange Finanstilsynets afgørelse indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, inden 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende. Anmodningen har ikke opsættende virkning, men retten kan ved kendelse bestemme, at den pågældende revisor under sagens behandling kan opretholde sit hverv som revisor for den konkrete type af finansiell virksomhed. Finanstilsynet indbringer inden 4 uger sagen for domstolene. Sagen anlægges i den borgerlige retsplejes former.

Stk. 6. Ved revisorskifte skal virksomheden og afgående revisor senest 1 måned efter fratræden give Finanstilsynet hver sin redegørelse, hvis skiftet skyldes særlige forhold.

Stk. 7. Finanstilsynet kan pålægge revisor og for virksomheder med intern revisor tillige intern revisionschef at give oplysninger om forholdene i en finansiell virksomhed, i en finansiell holdingvirksomhed eller i sådanne virksomheders dattervirksomheder.

Stk. 8. Finanstilsynet kan foranstalte en ekstraordinær revision i en finansiell virksomhed, i en finansiell holdingvirksomhed eller i sådanne virksomheders dattervirksomheder. Den finansiell virksomhed kan pålægges at betale for revisionens udførelse. Finanstilsynet godkender honorarets størrelse.

Stk. 9. §§ 144-149 i selskabsloven om revision finder med de fornødne tilpasninger tilsvarende anvendelse på finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder, der ikke er aktieselskaber.

Stk. 10. Bestyrelsen kan ikke tillade, jf. § 80, stk. 1, at interne revisions- og vicerevisionschefer udfører revisionsopgaver i virksomheder uden for koncernen. Bestyrelsen kan heller ikke tillade, at interne revisions- og vicerevisionschefer udfører andet arbejde end revisionsopgaver i virksomheder inden for koncernen eller i virksomheder inden for samme administrationsfællesskab. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde dispensere fra 1. pkt.

Stk. 11. Bestyrelsen kan ikke tillade, jf. § 80, stk. 1, at interne revisions- og vicerevisionschefer påtager sig hverv, der bevirker, at de kommer i strid med habilitetsbestemmel-

ser svarende til dem, der i medfør af revisorloven og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden finder anvendelse for eksterne revisorer for virksomheder af interesse for offentligheden.

Stk. 12. Finanstilsynet fastsætter bestemmelser om revisionens gennemførelse i finansielle virksomheder, i finansielle holdingvirksomheder og i sådanne virksomheders datervirksomheder, herunder bestemmelser om intern revision.

Stk. 13. Finanstilsynet fastsætter nærmere bestemmelser om certificering af revisorer, jf. stk. 1 og 4.

§ 200. En ekstern revisor og en intern revisionschef skal straks meddele Finanstilsynet ethvert forhold og enhver beslutning vedrørende den finansielle virksomhed, som revisoren bliver vidende om under udøvelsen af hvervet som revisor, og som kan

- 1) udgøre en væsentlig overtrædelse af lovbestemmelser eller forskrifter, som fastsætter betingelserne for meddelelse af tilladelse, eller som særlig vedrører virksomhedens aktiviteter,
- 2) påvirke virksomhedens fortsatte drift eller
- 3) føre til nægtelse af at påtage regnskabet eller til, at konklusionen modificeres.

Stk. 2. Meddelelsespligten omfatter tillige ethvert forhold og enhver beslutning omfattet af stk. 1, som den eksterne revisor og en intern revisionschef bliver vidende om som revisor for en virksomhed, der har snævre forbindelser med den finansielle virksomhed.

§ 200 a. (Ophævet)

Særlige regler om anvendelse af årets overskud i pengeinstitutter

§ 201. Et pengeinstitut skal foretage de henlæggelser, der er nødvendige efter instituttets økonomiske stilling. Vedtægterne kan foreskrive pligt til henlæggelse.

§ 202. En sparekasses overskud skal henlægges til egenkapitalen bortset fra beløb, der tillægges sparekassens medarbejdere som led i aftaler om overskudsdeling, beløb, som sparekassens repræsentantskab beslutter at anvende til forrentning af sparekassens garantkapital, og beløb, der udloddes til indehavere af hybrid kernekapital udstedt af sparekassen, hvis garantkapitalen eller den hybride kernekapital opfylder betingelserne for at være egenkapital.

Stk. 2. Repræsentantskabet kan dog bestemme, at der skal anvendes beløb fra sparekassens årlige overskud til almenyttige eller velgørende formål. Sådanne beløb kan eventuelt henlægges til en særlig fond til senere udbetaling.

Stk. 3. Overførsel til garantkapitalen fra sparekassens øvrige egenkapital er forbudt.

§ 203. Beslutning om fordeling af det overskudsbeløb, en andelskasse har til disposition efter årsregnskabet, træffes af generalforsamlingen. Generalforsamlingen må ikke beslutte uddeling af højere udbytte end foreslået eller tiltrådt af bestyrelsen.

Stk. 2. Generalforsamlingen kan beslutte, at der af andelskassens midler ydes gaver til almenyttige eller dermed ligestillede formål, for så vidt det under hensyn til hensigten med gaven, andelskassens økonomiske stilling samt omstændighederne i øvrigt må anses for rimeligt. Bestyrelsen kan til de formål, der er nævnt i 1. pkt., anvende beløb, som i forhold til andelskassens økonomiske stilling er af ringe betydning.

Afsnit VII

Indgreb i eller ophør af den finansielle virksomhed

Kapitel 14

Sammenlægning og omdannelse

Sammenlægning

§ 204. En finansiel virksomhed må ikke uden erhvervsministerens tilladelse sammenlægges med en anden finansiel virksomhed eller en bestemt forretningsdel af en anden finansiel virksomhed. Tilsvarende gælder, når den fortsættende virksomhed er en udenlandsk virksomhed.

Stk. 2. Afgørelse efter stk. 1 skal meddeles ansøgeren senest 2 måneder efter ansøgningens modtagelse. Hvis ansøgningen er ufuldstændig, skal afgørelse meddeles, senest 2 måneder efter at ansøgeren har fremsendt de oplysninger, der er nødvendige for at træffe afgørelsen. Der skal under alle omstændigheder træffes en afgørelse senest 6 måneder efter ansøgningens modtagelse.

Stk. 3. Tilladelse efter stk. 1 kan blandt andet nægtes, hvis sammenlægningen strider mod væsentlige samfundshensyn.

Stk. 4. § 238, stk. 2, § 239, stk. 2, § 242, 2. pkt., § 256, stk. 2, § 257, stk. 2, § 260, 2. pkt., § 277, 2. pkt., § 294, stk. 2, og § 297, 2. pkt., i selskabsloven finder ikke anvendelse ved sammenlægninger omfattet af stk. 1.

§ 205. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at bestemmelserne vedrørende fusion i kapitel 15 og 16 i selskabsloven med de fornødne tilpasninger finder anvendelse på

- 1) fusion af andels- og sparekasser og
- 2) fusion af spare- og andelskasser med et kapitalselskab.

§ 206. Senest 1 måned inden sammenlægning af et pengeinstitut eller et realkreditinstitut eller en bestemt forretningsdel af disse, jf. § 204, skal pengeinstituttet eller realkreditinstituttet orientere indskyderne eller investorerne herom, såfremt denne får betydning for indskyderne og investorernes dækning efter §§ 9 og 10 i lov om en indskyder- og investorgarantiordning.

Stk. 2. Finanstilsynet kan give tilladelse til en kortere frist end den i stk. 1 nævnte, hvis Finanstilsynet vurderer, at hensynet til beskyttelse af forretningshemmeligheder eller den finansielle stabilitet tilsiger det.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder med de fornødne tilpasninger tilsvarende anvendelse på filialer beliggende i Danmark af kreditinstitutter etableret i et andet land.

Sparekassers og andelskassers omdannelse til aktieselskaber

§ 207. I sparekasser, der har drevet virksomhed siden den 1. januar 1989, og i andelskasser, der har drevet virksomhed siden den 1. januar 1995, kan repræsentantskabet eller generalforsamlingen efter reglerne i dette kapitel beslutte, at sparekassen eller andelskassen opløses uden likvidation ved overdragelse af sparekassens eller andelskassens aktiver og gæld som helhed til et af sparekassen eller andelskassen ejet eller oprettet aktieselskab, der har tilladelse til at drive pengeinstitutvirksomhed (sparekasseaktieselskab/andelskasseaktieselskab). Aktier i aktieselskabet svarende til værdien af de indskudte aktiver efter fradrag af sparekassens eller den enkelte andelskasses gæld, jf. dog § 208, stk. 2, overdrages i sparekasser til en fond, i andelskasser til en fond eller en forening. Fondene anses som erhvervsdrivende fonde. Foreningerne er omfattet af lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, og foreningernes medlemmer skal være aktionærer i aktieselskabet.

Stk. 2. Beslutning i henhold til stk. 1 træffes med det flertal, der kræves til sparekassens eller andelskassens opløsning.

Stk. 3. I tilfælde af opløsning af en i medfør af stk. 1 oprettet forening, der ejer aktier i et andelskasseaktieselskab, kan egenkapitalen ikke udloddes til foreningens medlemmer.

§ 208. §§ 236-251 og 271-290 i selskabsloven finder med de nødvendige ændringer anvendelse på fusionen, jf. § 207, stk. 1, mellem aktieselskabet som det fortsættende selskab og sparekassen eller andelskassen som det ophørende selskab. § 238, stk. 2, § 239, stk. 4, og § 242, 2. pkt., i selskabsloven finder ikke anvendelse.

Stk. 2. Garanterne i sparekassen og andelshaverne i andelskassen skal tilbydes enten en ombytning til markedskurs af deres garantbeviser og andelsbeviser til aktier i aktieselskabet, kontant indløsning eller en kombination heraf. Hvis der tilbydes kontant indløsning, skal dette ske, inden fusionsplanen underskrives. Kontant indløsning af garantkapital eller andelskapital er betinget af, at omdannelsen gennemføres.

Stk. 3. Den i § 237, stk. 1, 3 og 4, i selskabsloven nævnte fusionsplan skal indeholde oplysning og bestemmelse om de rettigheder, der tillægges garantterne og andelshaverne.

Stk. 4. Erhvervsministeren skal godkende fusionen i henhold til § 204, stk. 1.

§ 209. De i henhold til § 207, stk. 1, oprettede fonde eller foreninger, der ejer aktier i et sparekasseaktieselskab eller et andelskasseaktieselskab, ledes af en bestyrelse på mindst 3 medlemmer. Bestyrelserne for de i 1. pkt. nævnte fonde og foreninger skal varetage fondens eller foreningens interesser.

Stk. 2. Følgende personer må ikke tilsammen eller hver for sig udpege eller udgøre et flertal af bestyrelsen for den i stk. 1 nævnte fond eller forening:

- 1) Medlemmer af bestyrelsen, repræsentantskabet eller lignende repræsentative organer og ansatte i sparekas-

seaktieselskabet eller andelskasseaktieselskabet, jf. § 207, stk. 1.

- 2) Medlemmer af bestyrelsen, repræsentantskabet eller lignende repræsentative organer og ansatte i fondens eller foreningens datterselskaber eller associerede virksomheder.
- 3) Aktionærer i sparekasseaktieselskabet eller andelskasseaktieselskabet, hvis stemmeret direkte eller indirekte udgør mindst 5 pct. af aktiekapitalens stemmerettigheder, eller hvis pålydende værdi direkte eller indirekte udgør mindst 5 pct. af aktiekapitalen.

Stk. 3. Formanden for bestyrelsen i sparekasseaktieselskabet eller andelskasseaktieselskabet må ikke samtidig være medlem af bestyrelsen for de i stk. 1 nævnte fonde eller foreninger.

Stk. 4. Til bestyrelsen for de i stk. 1 nævnte fonde eller foreninger udpeges 1 medlem af og blandt sparekasseaktieselskabets eller andelskasseaktieselskabets medarbejderrepræsentanter, medmindre reglerne om koncernrepræsentation i lov om erhvervsdrivende fonde finder anvendelse. Reglerne i selskabsloven om koncernrepræsentation finder tilsvarende anvendelse for det pågældende medlem.

Stk. 5. Fonde og foreninger omfattet af stk. 1 skal give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige for tilsynets virksomhed. § 347, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 6. Bestemmelserne i stk. 1-5 finder ikke anvendelse, hvis sparekasseaktieselskabet eller andelskasseaktieselskabet er afviklet efter §§ 226 og 227 og sparekasseaktieselskabet eller andelskasseaktieselskabet ikke anses for at være videreført. Når sparekasseaktieselskabet eller andelskasseaktieselskabet er afviklet og ikke kan anses for videreført, anses fonden fortsat som en erhvervsdrivende fond, jf. § 207, stk. 1. Erhvervsstyrelsen skal som fondsmyndighed tillade de ændringer i fondens vedtægter, som er nødvendige efter lov om erhvervsdrivende fonde. Tilsvarende gælder foreninger, jf. § 207, stk. 1, hvor Erhvervsstyrelsen skal tillade de ændringer i foreningens vedtægter, som er nødvendige efter lov om visse erhvervsdrivende virksomheder.

§ 210. (Ophævet)

§ 211. I sparekasser, der har drevet virksomhed siden den 1. januar 1989, kan repræsentantskabet beslutte, at sparekassen opløses uden likvidation ved overdragelse af sparekassens aktiver og passiver som helhed til et af sparekassen ejet eller oprettet aktieselskab, der har tilladelse til at drive pengeinstitutvirksomhed, og at der i aktieselskabet oprettes en bunden sparekasserreserve svarende til værdien af de indskudte aktiver efter fradrag af sparekassens gæld.

Stk. 2. § 7, stk. 7, §§ 207 og 208 finder tilsvarende anvendelse.

§ 212. Den bundne sparekasserreserve, jf. § 211, kan bruges til dækning af underskud, der ikke dækkes af beløb, der kan anvendes til udbytte i aktieselskabet.

Stk. 2. I tilfælde af pengeinstituttets ophør kan udlodning til aktionærerne kun finde sted, når forpligtelserne efter stk. 4 er opfyldt.

Stk. 3. Ved fusion med et andet pengeinstitut overtager det fortsættende selskab sparekassereserven på de samme vilkår, som indtil fusionen var gældende.

Stk. 4. I tilfælde af pengeinstitutts ophør anvendes sparekassereserven til almenyttige eller velgørende formål efter nærmere regler fastsat i beslutningen efter § 211.

§ 213. Ud over de i § 201 foreskrevne henlæggelser skal der årligt af den del af årets overskud, der ikke medgår til dækning af underskud fra tidligere år, henlægges 10 pct. til den bundne sparekassereserve, jf. § 211. Hvis henlæggelsen vil overstige en forrentning af sparekassereserven, der svarer til den efter stk. 2 fastsatte rente med fradrag af en forholdsmæssig andel af årets selskabsskat, henlægges dog alene et beløb svarende til denne forrentning.

Stk. 2. Finanstilsynet fastsætter regler for beregning af den rente, der finder anvendelse efter stk. 1.

Realkreditfonde og realkreditforeninger, der har været realkreditinstitutter

§ 214. Fonde, der har været realkreditinstitutter, og fonde, der er oprettet i forbindelse med omdannelse af realkreditinstitutter til aktieselskaber, er omfattet af lov om erhvervsdrivende fonde.

Stk. 2. Uanset at et realkreditaktieselskab afvikles efter §§ 226 og 227 og ikke anses for at være videreført, anses fonden, jf. stk. 1, fortsat for at være en erhvervsdrivende fond. Ændringer i fondens vedtægter, som er nødvendige efter lov om erhvervsdrivende fonde, skal godkendes i Erhvervsstyrelsen, som er fondsmyndighed.

§ 214 a. Foreninger, der har været realkreditinstitutter, er omfattet af lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, jf. lovens § 1 a.

§ 215. (Ophævet)

§ 216. En fond eller forening, der har været et realkreditinstitut, og en fond, der er oprettet i forbindelse med omdannelse af et realkreditinstitut til et aktieselskab, skal ledes af en bestyrelse på mindst 5 medlemmer, hvis fonden eller foreningen ejer realkreditaktieselskabet.

Stk. 2. Medlemmerne af foreningen eller låntagerne i realkreditaktieselskabet henholdsvis indehaverne af realkreditobligationer og andre finansielle instrumenter udstedt af realkreditaktieselskabet vælger hver et eller flere medlemmer af bestyrelsen i fonden eller foreningen omfattet af stk. 1. Disse medlemmer skal tilsammen udgøre mere end halvdelen af bestyrelsen. Medlemmer valgt af indehaverne af realkreditobligationer og andre finansielle instrumenter kan ikke udgøre mere end halvdelen af bestyrelsen.

Stk. 3. Følgende persongrupperinger må ikke tilsammen eller hver for sig udpege eller udgøre et flertal af bestyrelsen for den i stk. 1 nævnte fond eller forening:

- 1) Medlemmer af bestyrelsen, repræsentantskaber eller lignende repræsentative organer og ansatte i realkredit-selskabet.
- 2) Medlemmer af bestyrelsen, repræsentantskabet eller lignende repræsentative organer og ansatte i fondens

eller foreningens datterselskaber eller associerede virksomheder.

- 3) Aktionærer i realkreditaktieselskabet, hvis stemmeret direkte eller indirekte udgør mindst 5 pct. af aktiekapitalens stemmerettigheder, eller hvis aktiebesiddelsen i realkreditaktieselskabet har en pålydende værdi, der direkte eller indirekte udgør mindst 5 pct. af aktiekapitalen.

Stk. 4. Formanden for bestyrelsen i realkreditaktieselskabet må ikke samtidig være medlem af bestyrelsen for den i stk. 1 nævnte fond eller forening.

Stk. 5. Besidder den i stk. 1 nævnte fond eller forening ikke andre aktiver end realkreditobligationer og lign. eller kapitalinstrumenter udstedt af finansielle virksomheder eller finansielle holdingvirksomheder i koncernen, der på erhvervelsestidspunktet indgår i det pågældende selskabs egenkapital eller basiskapital, gælder stk. 3 og 4 ikke. I sådanne tilfælde må mindst 1 medlem af bestyrelsen i fonden eller foreningen ikke samtidig være medlem af bestyrelsen for eller ansat i realkreditselskabet eller i andre selskaber i koncernen.

§ 217. (Ophævet)

§ 218. (Ophævet)

§ 219. I tilfælde af afvikling af en forening, der har været et realkreditinstitut, kan egenkapitalen ikke udloddes til foreningens medlemmer.

§ 220. Realkreditinstitutter, der er omdannet til aktieselskaber efter indkapslingsmodellen, kan bruge den bundne fondsreserve til dækning af underskud, der ikke dækkes af beløb, der kan anvendes til udbytte i aktieselskabet.

Stk. 2. Ved sammensmeltning af realkreditinstituttet efter § 204 overtager det fortsættende selskab fondsreserven på samme vilkår, som var gældende indtil sammensmeltningen.

Stk. 3. I tilfælde af realkreditinstitutts ophør anvendes fondsreserven til almenyttige eller velgørende formål efter nærmere regler fastsat i omdannelsesbeslutningen. Udlodning til aktionærerne kan kun finde sted, når forpligtelserne efter 1. pkt. er opfyldt.

§ 221. Realkreditinstitutter, der er omdannet til aktieselskaber efter indkapslingsmodellen, skal henlægge 10 pct. af årets overskud, der ikke medgår til dækning af underskud fra tidligere år, til fondsreserven. Hvis henlæggelsen vil overstige den forrentning af fondsreserven, der svarer til den rente, Finanstilsynet fastsætter i medfør af § 213, stk. 2, med fradrag af en forholdsmæssig andel af årets selskabsskat, henlægges dog alene et beløb svarende til denne forrentning.

§ 222. (Ophævet)

Kapitel 15

Ophør

Inddragelse af tilladelse

§ 223. Finanstilsynet kan inddrage tilladelsen til at drive virksomhed som pengeinstitut, realkreditinstitut og investe-

ringsforvaltningsselskab samt værdipapirhandler, hvis virksomheden anmoder herom.

§ 224. Finanstilsynet kan endvidere inddrage tilladelsen til at drive virksomhed som pengeinstitut, realkreditinstitut og investeringsforvaltningsselskab,

- 1) hvis den finansielle virksomhed gør sig skyldig i grove eller gentagne overtrædelser af denne lov, hvidvaskloven, lov om kapitalmarkeder eller lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v., regler udstedt i medfør af disse love, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, forordninger og regler udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringselskaber efter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1114 af 31. maj 2023 om markeder for kryptoaktiver,
- 2) hvis den finansielle virksomhed ikke opfylder kravene til at få en tilladelse, herunder kravene i kapitel 3, jf. dog § 126 a, stk. 2, nr. 1 og 2, og artikel 93, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter,
- 3) hvis virksomhed som finansiell virksomhed ikke påbegyndes senest 12 måneder efter, at Finanstilsynet har meddelt virksomhedens tilladelse,
- 4) hvis der ikke udøves finansiell virksomhed i en periode på over 6 måneder, eller
- 5) hvis pengeinstituttet udelukkende anvender sin tilladelse til at udføre aktiviteter omfattet af § 5, stk. 1, nr. 2, litra b, og i en periode på 5 på hinanden følgende år har gennemsnitlige samlede aktiver, der ligger under de tærskler, der er fastsat i § 5, stk. 1, nr. 2, litra b, nr. i-iii.

Stk. 2. Har et investeringsforvaltningsselskab en tilladelse som værdipapirhandler i medfør af lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter, kan tilladelsen som værdipapirhandler inddrages, hvis betingelserne i stk. 1, nr. 1-4, er opfyldt.

Stk. 3. Har et pengeinstitut eller realkreditinstitut tilladelse til at udstede særligt dækkede obligationer, kan tilladelsen inddrages, hvis

- 1) pengeinstituttet gør sig skyldig i grove eller gentagne overtrædelser af §§ 152 a-152 g eller regler fastsat i medfør af § 16 a, stk. 4, eller § 152 h,
- 2) realkreditinstituttet gør sig skyldig i grove eller gentagne overtrædelser af §§ 33 a-33 e i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. eller regler fastsat i medfør af § 16 a, stk. 4, i denne lov eller § 33 f i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. eller

- 3) udstedelse af særligt dækkede obligationer ikke er påbegyndt, senest 12 måneder efter at Finanstilsynet har meddelt instituttet tilladelse.

Stk. 4. Opfylder et pengeinstitut eller et realkreditinstitut ikke likviditetsdækningskravet i artikel 412, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, og har de ikke tilvejebragt den foreskrevne likviditet inden for en af Finanstilsynets fastsat frist, kan Finanstilsynet inddrage tilladelsen. Finanstilsynet kan forlænge fristen, hvis Finanstilsynet skønner dette nødvendigt.

Stk. 5. Finanstilsynet kan suspendere et investeringsforvaltningsselskabs tilladelse til at drive virksomhed, hvis betingelserne i stk. 1, nr. 1-4, er opfyldt.

§ 224 a. Et pengeinstitut eller et realkreditinstitut anses for nødlidende eller forventeligt nødlidende, hvis

- 1) virksomheden overtræder, eller hvis der er objektive indikatorer til støtte for, at virksomheden i nær fremtid vil overtræde, kravene til at opretholde sin tilladelse på en måde, som gør, at Finanstilsynet kan inddrage tilladelsen i henhold til § 224, stk. 1, nr. 1 eller nr. 2, eller § 225, stk. 1, eller § 350, stk. 2,
- 2) der er objektive indikatorer til støtte for en konstatering af, at virksomheden i nær fremtid vil være ude af stand til at indfri sin gæld eller andre forpligtelser, efterhånden som de forfalder, og Finanstilsynet derfor kan inddrage tilladelsen i henhold til § 224, stk. 4, eller
- 3) virksomheden modtager ekstraordinær finansiell støtte fra det offentlige, medmindre støtten gives for at undgå eller afhjælpe en alvorlig forstyrrelse af dansk økonomi og opretholde den finansielle stabilitet og antager en af følgende former:
 - a) Statsgaranti til dækning af likviditetsfaciliteter, der stilles til rådighed af Danmarks Nationalbank.
 - b) Statsgaranti for nyligt udstedte forpligtelser.
 - c) Tilførsel af kapitalgrundlag eller køb af kapitalinstrumenter til håndtering af kapitalmangel, der er konstateret ved nationale stresstest eller stresstest gennemført på EU-plan.

Stk. 2. En koncern anses som nødlidende eller forventeligt nødlidende, når koncernen på konsolideret niveau er i en af de i stk. 1 nævnte situationer.

Stk. 3. Finanstilsynet træffer afgørelse om, at et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller en koncern anses for nødlidende, eller forventeligt nødlidende, efter høring af Finansiell Stabilitet.

§ 225. Opfylder et pengeinstitut, realkreditinstitut eller investeringsforvaltningsselskab ikke kapitalkravene i artikel 92, stk. 1, og artikel 93, 97 og 500 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, § 124, stk. 3 og 8, og § 126 a, stk. 2-7, og har det ikke tilvejebragt den foreskrevne kapital inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, skal Finanstilsynet inddrage tilladelsen, jf. dog stk. 2, 5 og 6.

Stk. 2. Et pengeinstitut eller realkreditinstitut, der opfylder kapitalgrundlagskravet efter artikel 92, stk. 1, og minimumskapitalkravet i artikel 93 i Europa-Parlamentets og Rådets

forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, men ikke opfylder det individuelle solvenskrav fastsat i medfør af § 124, stk. 3, eller artikel 500 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, skal iværksætte de nødvendige foranstaltninger for at overholde dette solvenskrav. Finanstilsynet kan påbyde instituttet at foretage de nødvendige foranstaltninger inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, som kan forlænges. Finanstilsynet kan løbende fastsætte yderligere foranstaltninger, såfremt det findes påkrævet. Finanstilsynet kan fastsætte en frist efter stk. 1 til opfyldelse af det individuelle solvenskrav fastsat i medfør af § 124, stk. 3, eller artikel 500 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, hvorefter tilladelsen inddrages efter stk. 1, hvis instituttet ikke foretager de nødvendige foranstaltninger efter 2. og 3. pkt.

Stk. 3. Hvis tilvejebringelsen af kapital kræver, at pengeinstituttets, realkreditinstituttets eller investeringsforvaltningsselskabets øverste myndighed indkaldes, kan Finanstilsynet bestemme, at indkaldelse kan ske med kortere frist end fastsat i vedtægterne.

Stk. 4. Opfylder en koncern omfattet af §§ 171-174 ikke solvenskravet i de pågældende bestemmelser, og har den ikke tilvejebragt den foreskrevne kapital inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, kan Finanstilsynet inddrage pengeinstituttets, realkreditinstituttets, eller investeringsforvaltningsselskabets tilladelse, jf. dog stk. 5 og 6.

Stk. 5. Finanstilsynet fastsætter fristen i stk. 1, 2 og 4 under hensyntagen til sagens karakter og de konkrete omstændigheder. Fristen kan forlænges, hvis Finanstilsynet skønner det nødvendigt.

Stk. 6. Finanstilsynet kan undlade at inddrage tilladelsen efter stk. 1, 2 og 4, når hensynet til en hensigtsmæssig krisehåndtering eller afvikling taler herfor.

Afvikling

§ 226. Når Finanstilsynet inddrager et pengeinstituts, realkreditinstituts eller investeringsforvaltningsselskabs tilladelse i henhold til § 223, § 224, stk. 1 og 2, og § 225, skal virksomheden afvikles, og anden virksomhed må ikke påbegyndes, før afviklingen er afsluttet.

Stk. 2. Når Finanstilsynet inddrager tilladelsen i henhold til § 224, stk. 2, skal den virksomhed, som investeringsforvaltningsselskabet ikke længere har tilladelse til, afvikles. Finanstilsynet kan fastsætte en frist, inden for hvilken afviklingen skal være foretaget.

§ 227. Afvikling, jf. § 226, sker ved likvidation eller konkurs eller ved sammenlægning i henhold til § 204. Hvis afviklingen sker på anden måde, skal Finanstilsynet godkende afviklingens form, indhold og gennemførelse.

§ 227 a. Finanstilsynet skal i tilfælde af afvikling af et kreditinstitut, der udsteder dækkede obligationer, samarbejde med Finansiell Stabilitet for at sikre bevaring af de rettigheder og interesser, som investorerne i dækkede obligationer har, herunder ved som minimum at føre tilsyn med den lø-

bende og forsvarlige forvaltning af programmet for dækkede obligationer under afviklingsprocessen.

§ 228. Finanstilsynet kan fastsætte en frist for vedtagelse af beslutning om likvidation efter § 217 i selskabsloven. Overskrides fristen, kan Finanstilsynet beslutte, at den finansielle virksomhed skal træde i likvidation.

Stk. 2. Beslutning om afvikling af en finansiell virksomhed skal straks meddeles til Finanstilsynet.

§§ 229-230 a. (Ophævet)

Særlige regler om likvidation og konkurs

§ 231. Et pengeinstitut, realkreditinstitut eller investeringsforvaltningsselskab likvideres af en eller flere likvidatorer, der udnævnes af erhvervsministeren. En af likvidatorerne skal være jurist.

§ 232. Finanstilsynet kan suspendere en finansiell virksomheds vedtægter under likvidationen.

Stk. 2. Regnskaber, der udarbejdes i forbindelse med likvidation, skal indsendes til Finanstilsynet.

§ 233. Begæring om konkurs af en finansiell virksomhed, der er under likvidation, kan kun indgives af likvidatorerne eller Finanstilsynet.

§ 234. Finanstilsynet kan indgive konkursbegæring, når en finansiell virksomhed bliver insolvent. Finanstilsynets beslutning om at indgive konkursbegæring kan ikke påklages efter § 372.

Stk. 2. Uanset § 17, stk. 2, i konkursloven anses pengeinstitutter eller realkreditinstitutter, der ikke opfylder deres forpligtelser med hensyn til efterstillet kapital optaget som hybrid kernekapital eller som supplerende kapitalinstrumenter, ikke for at være insolvente. Tilsvarende gælder for øvrige finansielle virksomheder omfattet af denne lov, såfremt de ikke opfylder deres forpligtelser med hensyn til efterstillet kapital optaget som hybrid kernekapital eller som ansvarlig lånekapital.

Stk. 3. Efter afsigelse af konkursdekret beskikker skifteretten efter forhandling med Finanstilsynet en eller flere kuratorer. En af kuratorerne skal være jurist.

§ 234 a. (Ophævet)

§ 235. Finanstilsynet har ret til at deltage i møder i kredit-urudvalg og i skiftesamlinger. Udkast til endeligt regnskab og slutudlodning i konkursboet forelægges af kurator for Finanstilsynet til udtalelse, inden kurator indsender det til skifteretten.

§ 236. Erklæres en sparekasse eller en andelskasse konkurs, giver kurator meddelelse til Erhvervsstyrelsen og Finanstilsynet om konkursens begyndelse og slutning.

§ 237. (Ophævet)

Rekonstruktionsbehandling

§ 238. Finanstilsynet kan indgive begæring om rekonstruktionsbehandling af finansielle virksomheder, når hensy-

net til indskydernes, obligationsejernes, investorernes eller forsikringstagernes interesser tilsiger det.

Stk. 2. Begæring om rekonstruktionsbehandling efter stk. 1 ledsages af Finanstilsynets forslag til, hvem der skal beskikkes som rekonstruktør og tillidsmand under rekonstruktionsbehandlingen, samt en erklæring fra de pågældende om, at disse er villige hertil og opfylder betingelserne i konkurslovens § 238.

§ 239. (Ophævet)

§ 240. Bestemmelserne i denne lov eller i regler udstedt i medfør af denne lov om erhvervsministerens og Finanstilsynets beføjelser og finansielle virksomheders pligter over for erhvervsministeren og Finanstilsynet finder med de nødvendige tilpasninger anvendelse for sådanne virksomheder, som er under rekonstruktionsbehandling eller opløsning.

§ 241. Kapitel 14 i selskabsloven finder med de fornødne tilføjelser anvendelse på sparekasser og andelskasser.

§ 242. Erhvervsministeren fastsætter regler med henblik på opfyldelse af EU-retlige regler om sanering og likvidation af kreditinstitutter og forsikringsselskaber.

§ 242 a. (Ophævet)

§ 243. Finanstilsynet kan efter de procedurer, der er fastsat i EU-retlige regler herom, forbyde et udenlandsk kreditinstitut, finansieringsinstitut eller investeringsforvaltningsselskab omfattet af § 30, stk. 1, og § 31, stk. 1, med hjemsted i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, at udøve virksomhed her i landet gennem en filial eller ved at yde tjenesteydelser her i landet. Finanstilsynet kan forbyde de i 1. pkt. nævnte virksomheder at udøve virksomhed som nævnt i 1. pkt., hvis virksomheden groft eller gentagne gange har overtrådt bestemmelser i denne lov, regler udstedt i medfør af loven eller anden lovgivning, der retter sig mod kreditinstituttet, finansieringsinstituttet eller investeringsforvaltningsselskabet, og det ikke ved påbud eller sanktioner efter denne lov har været muligt at bringe overtrædelsen til ophør.

Kapitel 15 a

Tidlig indgriben

Særlige regler for pengeinstitutter og realkreditinstitutter

§ 243 a. Overtræder eller er det overvejende sandsynligt, at et pengeinstitut eller et realkreditinstitut som følge af en betydelig eller hastig forværring af virksomhedens finansielle situation i nær fremtid vil overtræde kravene fastsat i denne lov, regler udstedt i medfør af loven eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, afsnit II i direktiv 2014/65/EU om markeder for finansielle instrumenter eller artikel 3-7, 14-17 og 24-26 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter, kan Finanstilsynet påbyde virksomheden at foretage en eller flere af tiltagene i stk. 2 og 3

inden for en af Finanstilsynet fastsat frist. Finanstilsynet kan forlænge fristen, hvis det skønnes nødvendigt.

Stk. 2. Finanstilsynet kan, jf. stk. 1, påbyde virksomheden at

- 1) iværksætte eller opdatere sin genopretningsplan, som er udarbejdet i overensstemmelse med §§ 71 a og 71 b,
- 2) udarbejde og indsende en handlingsplan til Finanstilsynet,
- 3) indkalde virksomhedens øverste myndighed,
- 4) et eller flere medlemmer af bestyrelse eller direktion skal nedlægge hvervet, jf. § 64,
- 5) udarbejde og indsende en plan for forhandlinger om omstrukturering af virksomhedens gæld,
- 6) ændre sin forretningsstrategi,
- 7) ændre sin retlige eller operationelle struktur og
- 8) kontakte potentielle købere med henblik på at forberede en afvikling af virksomheden.

Stk. 3. Ved indkaldelse af virksomhedens øverste myndighed, jf. stk. 2, nr. 3, fastsætter Finanstilsynet dagsordenen. Selskabslovens §§ 90 og 91 finder ikke anvendelse på indkaldelser efter 1. pkt. Efterkommer en virksomhed ikke et påbud efter stk. 2, nr. 3, kan Finanstilsynet på vegne af virksomheden indkalde virksomhedens øverste myndighed og fastsætte dagsordenen herfor. Selskabslovens §§ 89-91 og 93 finder ikke anvendelse på indkaldelser efter 3. pkt.

§ 243 b. Finanstilsynet kan påbyde et eller flere medlemmer af bestyrelsen eller direktionen i et pengeinstitut, eller et realkreditinstitut at nedlægge hvervet, såfremt virksomhedens finansielle situation forværres betydeligt eller der foreligger en eller flere alvorlige overtrædelser af den finansielle lovgivning.

Stk. 2. Finanstilsynet kan anvende stk. 1, såfremt påbudene i § 243 a ikke vurderes tilstrækkelige til at genoprette virksomhedens finansielle situation.

Stk. 3. Udpegelse af en ny direktion, bestyrelse eller medlemmer heraf skal ske i overensstemmelse med denne lov, regler udstedt i medfør af loven, selskabsloven, regler udstedt i medfør af selskabsloven og virksomhedens vedtægt.

Midlertidig administrator

§ 243 c. Finanstilsynet kan påbyde et pengeinstitut eller et realkreditinstitut at indsætte en eller flere midlertidige administratorer, jf. stk. 2 eller 3, såfremt pengeinstitutets eller realkreditinstitutets finansielle situation forværres betydeligt eller der foreligger en eller flere alvorlige overtrædelser af den finansielle lovgivning og det vurderes, at et påbud efter § 243 b ikke er tilstrækkeligt til at genoprette virksomhedens finansielle situation.

Stk. 2. Finanstilsynet kan, jf. stk. 1, påbyde virksomheden, at

- 1) den midlertidige administrator træder i den samlede bestyrelses sted eller
- 2) den midlertidige administrator bistår bestyrelsen i dens arbejde.

Stk. 3. Denne lovs og selskabslovens bestemmelser om en virksomheds bestyrelse finder med de fornødne tilpasninger

anvendelse på en midlertidig administrator, der træder i bestyrelsens sted, jf. stk. 2, nr. 1.

Stk. 4. På tidspunktet for udpegningen af en midlertidig administrator, der træder i den samlede bestyrelses sted, fratræder bestyrelsen, og den midlertidige administrator tillægges tegnings- og repræsentationsret i overensstemmelse med selskabslovens § 135 og virksomhedens vedtægt.

Stk. 5. Senest på tidspunktet for påbuddet, jf. stk. 1, skal Finanstilsynet have fastlagt de nærmere rammer for den midlertidige administrators arbejde, herunder hvilke beslutninger den midlertidige administrator skal forelægge Finanstilsynet til godkendelse. Indkaldelse af virksomhedens øverste myndighed kræver altid Finanstilsynets forudgående godkendelse. Finanstilsynet kan løbende ændre rammerne for den midlertidige administrators arbejde, såfremt Finanstilsynet skønner det nødvendigt for at genoprette virksomhedens finansielle situation. Finanstilsynet kan beslutte, at den midlertidige administrator skal rapportere til Finanstilsynet.

Stk. 6. En midlertidig administrator udpeges for en periode op til 1 år. Denne periode kan i særlige tilfælde forlænges af Finanstilsynet. Finanstilsynet skal begrunde en forlængelse over for virksomhedens kapitalejere. En midlertidig administrator, jf. stk. 2 og 3, kan til enhver tid afsættes af Finanstilsynet. Denne lovs § 82 og selskabslovens § 120 finder ikke anvendelse på en midlertidig administrator, der træder i den samlede bestyrelses sted, og virksomhedens øverste myndighed kan ikke afsætte en midlertidig administrator. Selskabslovens § 121, stk. 1, finder ikke anvendelse på den midlertidige administrator, som skal give Finanstilsynet et varsel på mindst 2 måneder inden en påtænkt udtrædelse.

Stk. 7. Finanstilsynet sikrer, at den midlertidige administrator er uvildig og besidder de nødvendige kompetencer til at varetage opgaven.

Stk. 8. En midlertidig administrator, som under udførelsen af sit hverv forsætligt eller groft uagtsomt har påført virksomheden tab, skal erstatte dette tab. Det samme gælder, når skaden er tilføjet kapitalejere eller tredjemand. Finanstilsynet kan ikke ifalde ansvar for den midlertidige administrators handlinger og undladelser efter dansk rets almindelige erstatningsretlige regler.

Stk. 9. Bestemmelsen i § 117 finder tilsvarende anvendelse for en midlertidig administrator.

Stk. 10. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om den midlertidige administrator.

§ 243 d. Et påbud fra Finanstilsynet i medfør af §§ 243 a-243 c udgør ikke i sig selv en fyldestgørelsesgrund eller insolvensbehandling som defineret i § 5, nr. 7, i lov om kapitalmarkeder såfremt den berørte virksomhed fortsat opfylder kontraktens væsentlige materielle forpligtelser, herunder betalings- og leveringsforpligtelser og krav om sikkerhedsstillelse.

Stk. 2. Opfylder den berørte virksomhed fortsat kontraktens væsentlige forpligtelser, herunder betalings- og leveringsforpligtelser og krav om sikkerhedsstillelse, vil et påbud i medfør af §§ 243 a-243 c eller tiltag, der er direkte

forbundet hermed, ikke i sig selv berettige virksomhedens kontraktpart til at

- 1) ophæve, suspendere, ændre, nette eller modregne i kontrakten,
- 2) sætte sig i besiddelse af, udøve kontrol over eller søge sig fyldestgjort i noget aktiv tilhørende virksomheden eller
- 3) udøve indflydelse på virksomhedens kontraktlige rettigheder i øvrigt.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse for kontrakter indgået af en dattervirksomhed, såfremt modervirksomheden eller en anden virksomhed i koncernen garanterer eller understøtter dattervirksomhedens forpligtelser, og for kontrakter indgået af en koncernforbunden virksomhed, som indeholder bestemmelser om krydsmisligholdelse.

Stk. 4. Stk. 1-3 finder tilsvarende anvendelse, hvor et påbud svarende til et påbud efter §§ 243 a-243 c er påbegyndt i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område.

Kapitel 16

Krisehåndtering

§ 244. Erhvervsministeren skal oprette et værdiansættelsesnævn, jf. § 245, som i forbindelse med en skattefri fusion eller tilførsel af aktiver mellem pengeinstitutter som følge af, at et pengeinstitut ikke længere opfylder kravene i artikel 92, stk. 1, og artikel 93 og 500 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter eller er i nærliggende risiko herfor, kan fastsætte den skattemæssige værdi på fusionsdatoen af udlåne og garantierne m.v. i det nødlidende pengeinstitut. Tilsvarende kan nævnet i forbindelse med en skattepligtig overdragelse træffe afgørelse om den skattemæssige værdi af udlån og garantier m.v. på overdragelsestidspunktet, hvor overdragelse sker som led i afviklingen af et nødlidende pengeinstitut. Nævnet kan kun træffe afgørelse efter anmodning fra et af de involverede pengeinstitutter.

§ 245. Værdiansættelsesnævnet skal bestå af 3 medlemmer. Erhvervsministeren udpeger efter aftale med skatteministeren nævnets medlemmer og suppleanter. Medlemmerne og suppleanterne udpeges for 4 år.

Stk. 2. Nævnets formand skal repræsentere juridisk, økonomisk eller regnskabsmæssig sagkundskab, og de øvrige medlemmer skal have en særlig ekspertise i værdiansættelse af aktiver og passiver.

Stk. 3. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om betaling for nævnets afgørelser.

Stk. 4. Nævnet skal træffe afgørelse senest 5 dage efter, at nævnet har modtaget et fyldestgørende grundlag for en stillingtagen.

Stk. 5. Nævnets afgørelser kan ikke indbringes for en højere administrativ myndighed og skal lægges til grund ved skattemyndighedernes ligning.

Stk. 6. Erhvervsministeren kan efter aftale med skatteministeren fastsætte regler for nævnets virksomhed.

§ 245 a. Et pengeinstitut og et realkreditinstitut samt dattervirksomheder heraf skal på anmodning fra Finanstilsynet eller Finansiell Stabilitet indsende de nødvendige oversigter og oplysninger til Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet

- 1) til brug for en vurdering af, hvorvidt virksomheden er nødlidende eller forventelig nødlidende, jf. § 224 a,
- 2) til brug for udøvelse af beføjelserne i §§ 243 a-243 c eller
- 3) til brug for udøvelse af nedskrivnings- og konverteringsbeføjelsen, jf. § 272.

Stk. 2. Oversigterne og oplysningerne nævnt i stk. 1 skal indsendes senest 12 timer efter dagsafslutning. Seriebalancer for realkreditinstitutter skal dog indsendes senest 24 timer efter dagsafslutning.

Stk. 3. Et pengeinstitut og et realkreditinstitut skal have effektive sagsgange og systemer, der sikrer, at indsendelse af oplysninger efter stk. 1 kan ske inden for de fastsatte frister i stk. 2, og at restrukturering og afvikling, jf. lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, kan gennemføres effektivt.

Stk. 4. Finanstilsynet kan påbyde et pengeinstitut og et realkreditinstitut at udarbejde et register over finansielle kontrakter, som virksomheden har indgået.

Stk. 5. Stk. 1-3 finder med de fornødne tilpasninger anvendelse på blandede holdingvirksomheder, finansielle holdingvirksomheder og finansieringsinstitutter, hvis finansieringsinstituttet er én dattervirksomhed af et pengeinstitut, et realkreditinstitut, en finansiell holdingvirksomhed, en blandede holdingvirksomhed eller et kreditinstitut, der er meddelt tilladelse i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og finansieringsinstituttet indgår i tilsynet med modervirksomheden på konsolideret grundlag. 1. pkt. finder kun anvendelse for finansielle holdingvirksomheder, der mindst har én dattervirksomhed, som er et pengeinstitut eller et realkreditinstitut.

Stk. 6. Finanstilsynet kan efter høring af Finansiell Stabilitet fastsætte nærmere regler om, hvilke oversigter og oplysninger virksomheden skal tilvejebringe, herunder om kravene til registeret over finansielle kontrakter, og hvilke tiltag og systemer der er nødvendige for at sikre dette, regler om tiltag og systemer, der er nødvendige for at sikre effektiv gennemførelse af restrukturering og afvikling, jf. lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, og fravigelser af stk. 1-3.

§ 245 b. Pengeinstitutter, realkreditinstitutter, blandede holdingvirksomheder og finansielle holdingvirksomheder skal give Finanstilsynet meddelelse om navne og identifikationsnumre for danske virksomheder i form af cvr-numre på de finansieringsinstitutter, som er dattervirksomheder af de pågældende virksomheder, og som indgår i Finanstilsynets konsoliderede tilsyn med koncernen. 1. pkt. finder kun anvendelse for finansielle holdingvirksomheder, der mindst har én dattervirksomhed, som er et pengeinstitut eller et realkreditinstitut.

Stk. 2. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse på finansieringsinstitutter beliggende i Danmark, der er dattervirksom-

heder af de i stk. 1 omfattede virksomheder, men hvor det konsoliderede tilsyn med koncernen er beliggende i et andet land inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

§ 245 c. Finanstilsynet skal vurdere, om et pengeinstitut er i stand til at tilbagebetale et indskud, hvis Finanstilsynet får godtgjort, at pengeinstituttet ikke har udbetalt et indskud, der er direkte forbundet med pengeinstituttets finansielle situation, og som er forfaldet til betaling.

Stk. 2. Vurderingen skal foretages, hurtigst muligt og senest 5 arbejdsdage efter at det er godtgjort over for Finanstilsynet, at et indskud omfattet af stk. 1 ikke er tilbagebetalt.

Stk. 3. Finanstilsynet giver straks meddelelse til Garanti-formuen, hvis Finanstilsynet konstaterer, at et pengeinstitut ikke kan tilbagebetale et indskud af årsager, der er direkte forbundet med pengeinstituttets finansielle situation, og pengeinstituttet ikke har umiddelbar udsigt til at blive i stand til at tilbagebetale indskuddet.

§ 246. Opfylder et pengeinstitut ikke kapitalkravet i § 124, stk. 3 og 8, og artikel 92, stk. 1, artikel 93 og 500 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, og er der fastsat en frist af Finanstilsynet til retablering af kapitalen, jf. § 225, stk. 1, kan bestyrelsen indkalde pengeinstituttets øverste myndighed med 3 dages varsel til beslutning af nødvendige foranstaltninger til opfyldelse af lovens krav i henhold til § 124, stk. 3 og 8, og artikel 92, stk. 1, artikel 93 og 500 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter. For pengeinstitutter, der er aktieselskaber, og hvis aktier er optaget til handel på et reguleret marked, skal indkaldelsen dog uanset vedtægternes bestemmelser herom ske med et varsel på mindst 3 uger.

Stk. 2. Pengeinstituttets bestyrelse kan i den i stk. 1 nævnte situation overdrage pengeinstituttets virksomhed helt eller delvis til et andet pengeinstitut, jf. dog § 204, stk. 1, om erhvervsministerens godkendelse. Aftalen om overdragelsen skal være betinget af denne godkendelse. Bestyrelsen skal samtidig indkalde pengeinstituttets øverste myndighed, jf. stk. 1. Bestyrelsen skal på generalforsamlingen eller i sparekasser i repræsentantskabet gøre rede for pengeinstituttets situation samt den indgåede aftale. Såfremt der på generalforsamlingen eller i sparekasser i repræsentantskabet træffes beslutning om andre foranstaltninger, der indebærer, at pengeinstituttet opfylder kapitalkravet i § 124, stk. 3 og 8, og artikel 92, stk. 1, artikel 93 og 500 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, eller om likvidation på vilkår, som Finanstilsynet kan godkende, annulleres den i 2. pkt. nævnte aftale om overdragelse.

Stk. 3. Indkaldelse fremsendes til alle kendte aktionærer, andelshavere eller i sparekasser repræsentantskabets medlemmer. Samtidig hermed skal der ske offentlig indkaldelse i overensstemmelse med § 67.

Stk. 4. Senest 24 timer inden afholdelse af generalforsamlingen eller i sparekasser repræsentantskabsmødet skal dagsorden og de fuldstændige forslag fremlægges til gen-

nemsyn for aktionærerne, andelshaverne eller i sparekasser repræsentantskabets medlemmer på pengeinstituttets hovedkontor. For indkaldelse til generalforsamling i pengeinstitutter, der er aktieselskaber, og hvis aktier er optaget til handel på et reguleret marked, jf. stk. 1, 2. pkt., finder §§ 95-98 i selskabsloven anvendelse.

Stk. 5. Beslutning om foranstaltninger i henhold til stk. 1 kan uanset §§ 106 og 107 i selskabsloven altid træffes med to tredjedele af den repræsenterede kapital. Såfremt halvdel af aktiekapitalen er repræsenteret på generalforsamlingen, kan beslutning om foranstaltninger træffes med simpelt flertal. I sparekasser og andelskasser, hvor andelskassen har lovbestemte stemmeretsbegrænsninger eller tilsvarende vedtægtsmæssige stemmeretsbegrænsninger, kan beslutning om foranstaltninger i henhold til stk. 1 altid træffes med to tredjedele af de fremmødte, i sparekasser repræsentantskabsmedlemmer og i andelskasser andelshavere.

Stk. 6. De i stk. 1-5 nævnte fremgangsmåder finder anvendelse uanset vedtægternes bestemmelser herom.

§ 247. Har pengeinstituttet tabt egenkapitalen, eller er det insolvent, eller må det påregne at blive insolvent, kan bestyrelsen overdrage pengeinstituttets virksomhed helt eller delvis til et andet pengeinstitut, jf. dog § 204, stk. 1, om erhvervsministerens godkendelse.

Stk. 2. Bestyrelsen skal samtidig indbyde aktionærerne, andelshaverne eller i sparekasser repræsentantskabsmedlemmerne til et orienterende møde vedrørende dispositionen. Dette møde skal afholdes senest 8 dage efter beslutningen, og de nødvendige omkostninger herved afholdes af det overtagende pengeinstitut, der har ret til at deltage i mødet.

Stk. 3. De i stk. 1 og 2 nævnte fremgangsmåder finder anvendelse uanset vedtægternes bestemmelser herom.

§ 247 a. Inddrager Finanstilsynet et pengeinstituts tilladelse efter § 224, stk. 1, nr. 1 eller 2, indgiver Finanstilsynet efter § 234, stk. 1, eller pengeinstituttet begæring om konkurs, eller erklæres pengeinstituttet efter begæring af andre konkurs, træffer Finanstilsynet beslutning om, at pengeinstituttets tilbagebetaling til indehaverne af særligt dækkede obligationer udstedt af pengeinstituttet tages under administration. Finanstilsynet kan i situationer omfattet af § 224, stk. 3, nr. 1, ligeledes træffe beslutning om, at pengeinstituttets tilbagebetaling til indehaverne af særligt dækkede obligationer udstedt af pengeinstituttet tages under administration. Finanstilsynet udnævner samtidig en administrator til i fællesskab med eventuelle medadministratorer at forestå administrationen af tilbagebetalingen til indehaverne af særligt dækkede obligationer.

Stk. 2. Når et pengeinstituts tilbagebetaling til indehaverne af særligt dækkede obligationer udstedt af pengeinstituttet tages under administration, skal Finanstilsynet foranledige, at beslutningerne om administrationens iværksættelse og administrators udnævnelse registreres eller på anden måde offentliggøres i Erhvervsstyrelsen. Administrationsboet skal endvidere underrette låntagerne om, at fremtidige betalinger vedrørende den enkelte låntagers ydelser på lånet kun kan ske til administrationsboet med frigørende virkning.

Stk. 3. Administrationsboet er en selvstændig juridisk person.

Stk. 4. Administrator skal opfylde habilitetskrav svarende til krav til kurator m.v. i konkurslovens § 238, stk. 1 og 2. Administrator og eventuelle medadministratorer må ikke være en og samme person som kurator i et konkursbo efter pengeinstituttet. Administrator og eventuelle medadministratorer må ikke være ansat i samme virksomhed som kurator.

Stk. 5. Administrator kan udpege en eller flere medadministratorer med indsigt i forhold, som er relevante for administrationen.

Stk. 6. Honorar til administratorerne og andre udgifter i forbindelse med administrationen udredes af administrationsboet. Honorarstørrelsen fastsættes efter forhandling med Finanstilsynet.

Stk. 7. Administrationsboet er underlagt Finanstilsynets tilsyn. § 152 h, nr. 4 og 6, finder anvendelse på administrationsboet.

Stk. 8. Bestemmelserne i denne lov om erhvervsministerens og Finanstilsynets beføjelser og finansielle virksomheders pligter over for erhvervsministeren og Finanstilsynet finder med de fornødne tilpasninger anvendelse for administrationsboet.

Stk. 9. Har administrator og eventuelle medadministratorer ikke i forvejen en ansvarsforsikring, der må anses for tilstrækkelig til at dække administrationsboets ansvar for fejl og forsømmelser under administrationen af boet, skal administrator straks efter udpegningen tegne en sådan forsikring.

Stk. 10. Administrator skal straks efter udpegningen ved tegning af sædvanlig kautionsforsikring eller på anden lignende måde sikre boet mod tab. Sikkerhedens størrelse skal til enhver tid svare til 1 pct. af aktivernes værdi, dog maksimum 100 mio. kr. I perioden indtil der er foretaget en vurdering af de registrerede aktivers værdi efter § 247 b, stk. 3, skal sikkerheden beregnes ud fra en af administrator anslået værdi. Udgiften til kautionsforsikring afholdes som boudgift.

§ 247 b. Ved administrationens begyndelse skal de registrerede aktiver, jf. § 152 g, stk. 1, straks overlades til administrationsboet. Administrationsboet ved administrator skal være berettiget til at råde over disse aktiver. For så vidt angår fondsaktiver, skal dette registreres i en værdipapircentral, for så vidt angår rettigheder over fast ejendom, skal dette tinglyses i tingbogen, og for så vidt angår skibe, skal dette registreres i et skibsregister.

Stk. 2. Erklæres et pengeinstitut konkurs, overlader kurator straks de aktiver, der er nævnt i stk. 1, til administrator.

Stk. 3. Administrator skal lade de registrerede aktiver vurdere i overensstemmelse med regler fastsat i medfør af § 152 h, nr. 2.

Stk. 4. Pengeinstituttet hæfter fortsat for, at der er de fornødne aktiver i registeret, uagtet at dette er sat under administration. Konstateres det ved vurderingen efter stk. 3, at de registrerede aktivers værdi ikke svarer til værdien af de obligationer, finansielle instrumenter og lån efter § 152 b, stk. 1, som aktiverne ligger til sikkerhed for, skal admini-

strator rejse krav mod pengeinstituttet om opfyldning af registeret, således at aktivernes værdi svarer til værdien af obligationer, finansielle instrumenter og lån. Tilsvarende skal administrator rejse krav mod pengeinstituttet om opfyldning af registeret, hvis det på et tidspunkt under administrationen konstateres, at der er underdækning i registeret. Overdrager administrator hele eller dele af registeret, vil køber ikke kunne rejse nye krav mod pengeinstituttet, hvis der opstår yderligere underdækning efter overdragelsen. Hvis kun dele af registeret overdrages, hæfter pengeinstituttet fortsat for eventuel underdækning i den tilbageblevne del af registeret. Er pengeinstituttet erklæret konkurs, finder bestemmelserne i § 247 d anvendelse.

Stk. 5. Konstateres det ved vurderingen af de registrerede aktiver, at administrationsboet er insolvent, skal administrator indgive konkursbegæring. Administrator skal ligeledes indgive konkursbegæring, hvis administrator efterfølgende konstaterer, at administrationsboet er insolvent. Administrationsboet er insolvent, hvis det ikke kan opfylde sine forpligtelser, efterhånden som de forfalder, medmindre betalingsudlygtigheden må antages blot at være forbigående.

Stk. 6. Administrationsboet kan ikke afsluttes, før boets forpligtelser i henhold til § 247 a og de registrerede aktiver omfattet af denne paragraf er overdraget, jf. § 247 g, der er indgivet konkursbegæring og konkursbehandlingen er afsluttet, eller samtlige de obligationer, som aktiverne i registeret ligger til sikkerhed for, er indfriet, og de finansielle instrumenter er afviklet. Er der overskydende midler i boet ved afslutningen, skal disse tilbageføres til pengeinstituttet eller pengeinstituttet under konkurs, jf. § 247 d, stk. 4.

Stk. 7. Erklæres et pengeinstitut konkurs, efter at administrationen er begyndt, får konkursen ingen virkning for administrationsboet.

Stk. 8. Administrator skal forvalte de aktiver, der er modtaget fra pengeinstituttet, og kan hos pengeinstituttet, eventuelt ved fogedens hjælp, kræve alt til administrationen nødvendigt materiale udleveret.

§ 247 c. Erklæres et pengeinstitut konkurs, eller overholder et pengeinstitut ikke forpligtelsen til at stille supplerende sikkerhed efter § 152 a, stk. 2, kan dette ikke af indehaverne af de særligt dækkede obligationer eller af långivere efter § 152 b, stk. 1, gøres gældende som årsag til førtidig indfrielse af betalingsforpligtelser. Det fratager heller ikke låntagerne, hvis lån er ydet på grundlag af de særligt dækkede obligationer, disses eventuelle ret til at foretage hel eller delvis indfrielse af lånet i overensstemmelse med de indfrielsesvilkår, der gælder for lånet.

§ 247 d. Erklæres et pengeinstitut konkurs, anvendes aktiverne i registeret, herunder finansielle instrumenter, opgjort efter fradrag af udgifter til administrator, til betaling af krav fra indehaverne af de særligt dækkede obligationer og modparter på de finansielle instrumenter, som de registrerede aktiver og aftaler ligger til grund for. Herefter dækkes lån, som pengeinstituttet har optaget i henhold til § 152 b, stk. 1. Overskydende midler indgår i konkursmassen, jf. § 32 i konkursloven.

Stk. 2. De enkelte indehavere af særligt dækkede obligationer, modparter på de finansielle instrumenter samt långivere efter § 152 b, stk. 1, kan ikke gøre krav gældende mod boet. Derimod kan administrator på administrationsboets vegne anmelde krav over for boet på, hvad der efter vurderingen mangler til at fyldestgøre indehaverne af de særligt dækkede obligationer, modparter på de finansielle instrumenter og långivere efter § 152 b, samt krav på de renter, der er påløbet de nævnte fordringer fra konkursdekretets afsigelse, for at obligationsindehaverne, modparter på de finansielle instrumenter samt långivere efter § 152 b kan blive fyldestgjort.

Stk. 3. Er midlerne i registeret utilstrækkelige til fyldestgørelse af indehaverne af de særligt dækkede obligationer og modparter på de registrerede finansielle instrumenter samt til dækning af gæld, som pengeinstituttet har optaget i henhold til § 152 b, stk. 1, kan administrator ved administrationsboets afslutning anmelde udækkede restkrav i pengeinstituttets konkursmasse som simple krav.

Stk. 4. Eventuelle overskydende midler i et register kan ikke overføres til andre registre, men skal overføres til konkursboet.

Stk. 5. Modregning fra en fordringshaver som omhandlet i konkurslovens § 42 kan ikke finde sted til opfyldelse af en fordring, som tilkommer pengeinstituttet, og som vedrører lån optaget på baggrund af særligt dækkede obligationer udstedt af pengeinstituttet.

§ 247 e. Provenu fra lån, som pengeinstitutter har optaget i henhold til § 152 b, stk. 1, og som ikke indgår i et register, skal i tilfælde af pengeinstituttets konkurs tjene til dækning af indehavere af de særligt dækkede obligationer og modparter på de finansielle instrumenter i det register, hvortil lånene er optaget. Eventuelle overskydende midler skal udbetales til långiver.

§ 247 f. Indehavere af obligationer, der har mistet betegnelsen særligt dækkede obligationer, jf. § 152 a, stk. 5, 1. pkt., og modparter på de registrerede aftaler om finansielle instrumenter, som de registrerede aktiver og aftaler ligger til grund for, bevarer den konkursretlige stilling, som tildeles indehavere af særligt dækkede obligationer og finansielle modparter, jf. § 247 d, stk. 1, 1. pkt. Tilsvarende gælder lån, som pengeinstituttet har optaget i henhold til § 152 b, stk. 1.

Stk. 2. Eventuelle restkrav anmeldes af administrator i pengeinstituttets konkursbo som simple krav.

Stk. 3. Reglerne i § 152 a, stk. 1, 1. pkt., §§ 152 b-152 h og §§ 247 a-247 e finder tilsvarende anvendelse for obligationer, der har mistet betegnelsen særligt dækkede obligationer, jf. § 152 a, stk. 5, samt finansielle instrumenter knyttet hertil.

§ 247 g. Administrator skal, efter at de registrerede aktiver er vurderet, jf. § 247 b, stk. 3, arbejde for, at boets forpligtelser i henhold til § 247 a og registrerede aktiver omfattet af § 247 b overdrages til et kreditinstitut, der er meddelt tilladelse i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og som har tilladelse til at udstede sær-

ligt dækkede obligationer som defineret i bilag VI, del 1, punkt 68-71, i direktivet om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut.

Stk. 2. Kan administrator ikke overdrage boets forpligtelser i henhold til § 247 a og de registrerede aktiver omfattet af § 247 b, skal administrator drive administrationsboet videre i overensstemmelse med vilkårene i § 247 h, medmindre betingelserne for at indgive konkursbegæring er til stede, jf. § 247 b, stk. 5. Administrator skal dog fortsat arbejde for overdragelse efter stk. 1.

Stk. 3. Overdragelse af hele eller dele af boets forpligtelser i henhold til § 247 a og registrerede aktiver omfattet af § 247 b til et andet kreditinstitut, jf. stk. 1, skal godkendes af erhvervsministeren. Dette gælder dog ikke, hvis der alene afhændes enkelte aktiver efter § 247 h, stk. 3.

Stk. 4. Medmindre erhvervsministeren på det foreliggende grundlag finder, at overdragelsen ikke bør godkendes, skal Finanstilsynet offentliggøre en redegørelse for den påtænkte overdragelse i Statstidende og i landsdækkende dagblade. Redegørelsen skal indeholde en opfordring til de berørte obligationsejere til inden en af Finanstilsynet fastsat frist, der ikke må være kortere end 1 måned, skriftligt at meddele Finanstilsynet, at de har indsigelser mod overdragelsen. Administrator skal samtidig sende meddelelse om den påtænkte overdragelse og redegørelsen til de obligationsejere, som administrator kender adressen på.

Stk. 5. Efter udløbet af fristen i stk. 4 træffer erhvervsministeren under hensyntagen til de fremsatte indsigelser beslutning om, hvorvidt registeret kan overdrages i overensstemmelse med det fremsatte forslag.

Stk. 6. Overdragelsen kan ikke af ejerne af de særligt dækkede obligationer påberåbes som årsag til førtidig indfrielse af betalingsforpligtelser.

§ 247 h. Administrator kan udstede obligationer til refinansiering af særligt dækkede obligationer, der udløber. Obligationerne benævnes refinansieringsobligationer og må ikke benævnes særligt dækkede obligationer. Refinansieringsobligationerne får på samme vis som de særligt dækkede obligationer, de erstatter, sikkerhed i aktivmassen i administrationsboet. Administrator må ikke udstede refinansieringsobligationer, hvis der ikke efter udstedelsen kan forventes at være tilstrækkelige midler i boet til betaling af renter og afdrag til indehavere af særligt dækkede obligationer, eventuelle refinansieringsobligationer og modparter på finansielle instrumenter. Administrator kan tillige indgå aftaler om finansielle instrumenter til risikoafdækningsformål.

Stk. 2. Administrator kan optage kortvarige lån til dækning af midlertidige likviditetsunderskud i administrationsboet opstået på grund af manglende tidsmæssigt sammenfald mellem indbetalinger til boet fra låntagere og udbetalinger fra boet til obligationsejere. Provenuet fra sådanne lån må alene anvendes til betaling af renter og afdrag til ejerne af de særligt dækkede obligationer og eventuelle refinansieringsobligationer.

Stk. 3. Administrator kan sælge aktiver fra boet til brug for dækning af midlertidige likviditetsunderskud i administrationsboet opstået på grund af manglende tidsmæssigt

sammenfald mellem indbetalinger til boet fra låntagere og udbetalinger fra boet til obligationsejere. Salg af aktiver kan kun ske i begrænset omfang og til en minimumspris fastsat på forhånd.

Stk. 4. Finder administrator, at mulighederne i stk. 1-3 ikke er tilstrækkelige og der ikke kan ske fuld rettidig indfrielse af indehaverne af særligt dækkede obligationer, skal administrator udskyde forfaldstidspunktet på de særligt dækkede obligationer i overensstemmelse med § 152 b, stk. 4-6.

§ 247 i. Tages administrationsboet under konkursbehandling, behandles boet i overensstemmelse med konkurslovens regler, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Aktiverne i administrationsboet, herunder finansielle instrumenter, opgjort efter fradrag af udgifter til administrator anvendes i lige forhold til betaling af krav fra indehaverne af de særligt dækkede obligationer, modparter på de finansielle instrumenter, som de registrerede aktiver og aftaler ligger til grund for, indehavere af eventuelle refinansieringsobligationer udstedt af administrator i medfør af § 247 h, stk. 1, og dækning af lån, som administrationsboet har optaget i medfør af § 247 h, stk. 2. Overskydende midler indgår i konkursmassen, jf. § 32 i konkursloven.

§§ 248-258. (Ophævet)

Kapitel 17

Afviklingsplanlægning

Afviklingsplaner

§ 259. Finanstilsynet skal udarbejde, vedtage og vedligeholde en afviklingsplan for et pengeinstitut og et realkreditinstitut, jf. dog § 260. Afviklingsplanen vedtages af Finanstilsynet efter indstilling fra Finansiell Stabilitet. Afviklingsplanen skal

- 1) indeholde de afviklingstiltag, som det vurderes vil kunne anvendes ved virksomhedens afvikling, jf. § 12 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder,
- 2) tage højde for relevante scenarier, herunder at en virksomheds sammenbrud kan skyldes konkrete forhold i virksomheden eller være en følge af en periode med generel finansiell ustabilitet, herunder begivenheder, der berører hele det finansielle system,
- 3) indeholde en analyse af, hvordan og hvornår en virksomhed på de i planen fastsatte betingelser kan anmode om anvendelse af centralbankfaciliteter og identificere de aktiver, der forventes at kunne betragtes som sikkerhed, og
- 4) indeholde modeller for, hvordan de i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder omhandlede afviklingsværktøjer og -beføjelser kan anvendes på virksomheden.

Stk. 2. Afviklingsplanen for realkreditinstitutter må ikke forudsætte anvendelse af bail-in, jf. § 2, nr. 4, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

Stk. 3. Finanstilsynet kan udarbejde, vedtage og vedligeholde en forenklet afviklingsplan. Den forenkledede afvik-

lingsplan vedtages af Finanstilsynet efter indstilling fra Finansiell Stabilitet.

Stk. 4. Finanstilsynet skal vedligeholde afviklingsplanen, jf. stk. 1 og 3, mindst en gang om året. Afviklingsplanen vedtages af Finanstilsynet efter indstilling fra Finansiell Stabilitet. Finanstilsynet kan beslutte at fravige kravet om vedligeholdelse af afviklingsplanen mindst en gang om året.

Stk. 5. Finanstilsynet skal uanset stk. 4 vedligeholde afviklingsplanen, når der er sket ændringer i den pågældende virksomhed, herunder ændringer i virksomhedens retlige eller organisatoriske struktur, forretningsaktiviteter eller økonomiske forhold, som nødvendiggør en ændring af virksomhedens afviklingsplan. Afviklingsplanen vedtages af Finanstilsynet efter indstilling fra Finansiell Stabilitet.

Stk. 6. Finanstilsynet kan efter høring af Finansiell Stabilitet dispensere for et kreditinstitut, der er tilknyttet et centralt organ, og som helt eller delvis er undtaget fra de tilsynsmæssige krav i overensstemmelse med artikel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber. Finanstilsynet skal i så fald anvende § 260, stk. 1, på konsolideret grundlag på et centralt organ og dets tilknyttede institutter som defineret i artikel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber. Med henblik på anvendelse af 2. pkt. skal der ved en koncern forstås et centralt organ og dets tilknyttede institutter i overensstemmelse med artikel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og deres datterselskaber, og ved en modervirksomhed eller en virksomhed, som er underlagt tilsyn på konsolideret grundlag, skal der forstås det centrale organ.

Stk. 7. Ved udarbejdelse og vedligeholdelse af en afviklingsplan efter stk. 1 for et systemisk vigtigt finansielt institut og et globalt systemisk vigtigt finansielt institut, jf. §§ 308 og 310, skal Finanstilsynet høre Danmarks Nationalbank om afviklingsplanens indhold.

Stk. 8. Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet skal høre eventuelle afviklingsmyndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, hvor væsentlige filialer er beliggende, om afviklingsplanen.

Stk. 9. Finanstilsynet fremsender efter vedtagelsen i henhold til stk. 1 den endelige afviklingsplan til Finansiell Stabilitet. For institutter omfattet af stk. 7 fremsendes afviklingsplanen endvidere til Danmarks Nationalbank.

Stk. 10. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om udarbejdelsen, indholdet og vedligeholdelsen af afviklingsplaner samt arbejdsdelingen mellem Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet.

§ 259 a. Et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I, for hvilket der er udarbejdet en afviklingsplan i henhold til § 259, stk. 1, skal straks oplyse Finanstilsynet om væsentlige ændringer i den pågældende virksomhed, herunder ændringer i virksomhedens retlige eller organisatoriske struktur, forretningsaktiviteter eller økonomiske forhold.

§ 260. Finanstilsynet skal udarbejde, vedtage og vedligeholde en koncernafviklingsplan for koncerner, hvor den øverste modervirksomhed er i Danmark, og hvor modervirksomheden er et pengeinstitut, et realkreditinstitut, en blandet holdingvirksomhed eller en finansiell holdingvirksomhed. Koncernafviklingsplanerne vedtages af Finanstilsynet efter indstilling fra Finansiell Stabilitet og i samarbejde med afviklingsmyndighederne for dattervirksomhederne og efter høring af eventuelle afviklingsmyndigheder og kompetente myndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, hvor væsentlige filialer er beliggende. 1. pkt. finder kun anvendelse for finansielle holdingvirksomheder, der mindst har én dattervirksomhed, som er et pengeinstitut eller et realkreditinstitut.

Stk. 2. En koncernafviklingsplan skal indeholde konkrete tiltag til afvikling af koncernen som helhed og afvikling af de virksomheder og filialer, som indgår i koncernen. Koncernafviklingsplanen skal angive afviklingsenhederne og afviklingskoncernerne i den pågældende koncern. En mellemliggende finansiell holdingvirksomhed, der direkte eller indirekte ejer dattervirksomheder af en blandet holdingvirksomhed, er en afviklingsenhed.

Stk. 3. Koncernafviklingsplanen skal udarbejdes på en måde, så den ikke medfører en negativ og uforholdsmæssig stor indvirkning på et land inden for Den Europæiske Union eller på et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, ved sin gennemførelse.

Stk. 4. § 259 finder tilsvarende anvendelse på koncernafviklingsplaner.

Stk. 5. Finanstilsynet fremsender oplysninger modtaget til brug for udarbejdelsen af koncernafviklingsplanen til

- 1) Den Europæiske Banktilsynsmyndighed,
- 2) Finansiell Stabilitet,
- 3) dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder,
- 4) afviklingsmyndighederne i de lande, hvor der ligger væsentlige filialer,
- 5) de relevante kompetente myndigheder, jf. artikel 115 og 116 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, og
- 6) afviklingsmyndighederne i de andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, hvor en finansiell holdingvirksomhed eller en blandet holdingvirksomhed er etableret.

Stk. 6. Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet vurderer sammen med dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder, om koncernafviklingsplanen opfylder de i stk. 2-4, fastsatte krav med henblik på at nå en fælles beslutning om koncernafviklingsplanen inden for 4 måneder efter Finanstilsynets fremsendelse af oplysninger som nævnt i stk. 5.

Stk. 7. Finanstilsynet træffer beslutning om koncernafviklingsplanen, senest 4 måneder efter at Finanstilsynet har fremsendt oplysninger efter stk. 5, hvis Finanstilsynet og dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder ikke har truffet en fælles beslutning, jf. stk. 6. Finanstilsynet under-

retter modervirksomheden og dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder om beslutningen. Har en dattervirksomheds afviklingsmyndighed inden udløbet af perioden på 4 måneder indbragt sagen for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, udskyder Finanstilsynet sin beslutning, indtil afgørelsen fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed foreligger. Finanstilsynet skal herefter træffe beslutning i overensstemmelse med afgørelsen fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed. Har Den Europæiske Banktilsynsmyndighed ikke truffet afgørelse, senest 1 måned efter at sagen blev indbragt, træffer Finanstilsynet beslutning om koncernafviklingsplanen.

Stk. 8. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om udarbejdelsen, indholdet og vedligeholdelsen af koncernafviklingsplaner samt arbejdsdelingen mellem Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet.

§ 260 a. Finanstilsynet udarbejder, vedtager og vedligeholder en afviklingsplan, jf. § 259, stk. 1, hvis Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet er uenige i forslaget til koncernafviklingsplan fra koncernafviklingsmyndigheden, og hvis koncernafviklingsmyndigheden og dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder ikke har truffet en fælles beslutning om koncernafviklingsplanen, senest 4 måneder efter at koncernafviklingsmyndigheden har fremsendt oplysninger modtaget til brug for udarbejdelsen af koncernafviklingsplanen. 1. pkt. finder anvendelse, når Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet er afviklingsmyndighed for en dattervirksomhed i en koncern, hvor den øverste modervirksomhed er i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Stk. 2. Finanstilsynet underretter de øvrige medlemmer af afviklingskollegiet om, at Finanstilsynet har vedtaget en afviklingsplan i henhold til stk. 1.

Stk. 3. Har en afviklingsmyndighed inden udløbet af perioden på 4 måneder indbragt sagen for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, udskyder Finanstilsynet sin beslutning efter stk. 1, indtil afgørelsen fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed foreligger. Finanstilsynet skal herefter træffe beslutning i overensstemmelse med afgørelsen fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed. Har Den Europæiske Banktilsynsmyndighed ikke truffet afgørelse, senest 1 måned efter at sagen blev indbragt, træffer Finanstilsynet beslutning om afviklingsplanen.

§ 261. Finanstilsynet kan påbyde en virksomhed eller en modervirksomhed at bistå med udarbejdelsen og vedligeholdelsen af virksomhedens eller koncernens afviklingsplan, jf. §§ 259 og 260, herunder påbyde virksomheden eller modervirksomheden at indsende alle relevante oplysninger.

§ 261 a. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om, at et pengeinstitut og et realkreditinstitut skal udarbejde et register over finansielle kontrakter, som virksomheden har indgået.

Vurdering af afviklingsmuligheder

§ 262. Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet vurderer i forbindelse med udarbejdelsen af afviklingsplanen, jf. § 259, hvorvidt der er væsentlige hindringer for, at en virksomhed kan afvikles.

Stk. 2. For et systemisk vigtigt finansielt institut og et globalt systemisk vigtigt finansielt institut, jf. §§ 308 og 310, hører Finanstilsynet Danmarks Nationalbank om vurderingen foretaget af Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet efter stk. 1.

Stk. 3. Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet skal høre eventuelle afviklingsmyndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, hvor væsentlige filialer er beliggende, om afviklingsplanen.

§ 263. Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet vurderer i forbindelse med udarbejdelsen af koncernafviklingsplanen, jf. § 260, hvorvidt der er væsentlige hindringer for, at en koncern kan afvikles.

Stk. 2. Omfatter koncernen et systemisk vigtigt finansielt institut eller et globalt systemisk vigtigt finansielt institut, jf. §§ 308 eller 310, skal der ske høring af Danmarks Nationalbank om vurderingen efter stk. 1.

Stk. 3. Vurderingen efter stk. 1 skal ske i samarbejde med afviklingsmyndighederne for dattervirksomhederne og efter høring af de kompetente myndigheder for dattervirksomhederne samt afviklingsmyndighederne i de lande, i hvilke væsentlige filialer er beliggende, såfremt det er relevant for den pågældende filial.

Beføjelse til at afhjælpe og fjerne hindringer for afvikling

§ 264. Konstaterer Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet ved vurderingen af afviklingsmulighederne for en virksomhed, jf. § 262, at der er væsentlige hindringer for afviklingen af den pågældende virksomhed, underretter Finanstilsynet skriftligt virksomheden og eventuelle afviklingsmyndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, hvor væsentlige filialer er beliggende, herom.

Stk. 2. Virksomheden skal, senest 4 måneder efter at den har modtaget en underretning i henhold til stk. 1, jf. dog stk. 3, forelægge Finanstilsynet forslag til mulige tiltag med henblik på at afhjælpe eller fjerne de væsentlige afviklingshindringer, som følger af underretningen.

Stk. 3. Virksomheden skal forelægge Finanstilsynet forslag til mulige tiltag og en tidsplan for gennemførelsen af disse tiltag, senest 2 uger efter at virksomheden har modtaget en underretning i henhold til stk. 1, med henblik på at afhjælpe eller fjerne den væsentlige afviklingshindring i de tilfælde, hvor afviklingshindringen skyldes, at

- 1) virksomheden befinder sig i en situation, der er omfattet af § 269 a, stk. 1,
- 2) virksomheden ikke opfylder kravet om nedskrivningsegne passiver, jf. § 266, eller
- 3) virksomheden, hvis den er et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) eller en del af et G-SIFI, ikke opfylder kravet om nedskrivningsegne passiver,

jf. artikel 92 a, jf. artikel 494 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter.

Stk. 4. Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet vurderer, om virksomhedens forslag til mulige tiltag i henhold til stk. 2 og 3 effektivt afhjælper eller fjerner de væsentlige afviklingshindringer. Vurderer Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet, at virksomhedens forslag effektivt afhjælper eller fjerner de væsentlige afviklingshindringer, vil forslaget være bindende for virksomheden.

Stk. 5. Vurderer Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet, at de af en virksomhed foreslåede tiltag i henhold til stk. 2 eller 3 ikke effektivt afhjælper eller fjerner de væsentlige afviklingshindringer, kan Finanstilsynet

- 1) påbyde virksomheden at gennemgå aftaler om koncernintern finansiell støtte eller at genoverveje fraværet af sådanne og at udarbejde koncerninterne serviceaftaler eller serviceaftaler med tredjemand til dækning af kritiske funktioner,
- 2) påbyde virksomheden at begrænse dennes maksimale enkeltvise og samlede eksponeringer,
- 3) i specifikke tilfælde eller på regelmæssig basis ved påbud stille krav om yderligere oplysninger, som er relevante i forbindelse med afvikling,
- 4) påbyde virksomheden at afhænde bestemte aktiver,
- 5) påbyde virksomheden at begrænse eller indstille eksisterende eller påtænkte aktiviteter,
- 6) begrænse eller forhindre udviklingen af nye eller eksisterende forretningsområder eller salget af nye eller eksisterende produkter,
- 7) påbyde, at virksomheden eller en dattervirksomhed, som virksomheden kontrollerer enten direkte eller indirekte, forenkles gennem ændringer af dennes retlige eller operationelle struktur for at sikre, at kritiske funktioner kan adskilles juridisk og operationelt fra andre funktioner ved anvendelsen af afviklingsværktøjer,
- 8) påbyde virksomheden at oprette en finansiell holdingvirksomhed,
- 9) påbyde virksomheden at forelægge en plan for opfyldelse af kravet om nedskrivningsegne passiver og det kombinerede kapitalbufferkrav,
- 10) påbyde virksomheden at udstede nedskrivningsegne passiver for at opfylde kravene i § 266,
- 11) påbyde virksomheden at træffe andre tiltag for at leve op til kravet om nedskrivningsegne passiver i henhold til § 266,
- 12) påbyde virksomheden at ændre løbetidsprofilen for
 - a) kapitalgrundlagsinstrumenter og
 - b) nedskrivningsegne forpligtelser eller
- 13) påbyde den blandede holdingvirksomhed at oprette en særskilt finansiell holdingvirksomhed til at overtage styringen med virksomheden, hvis dette er nødvendigt for at lette afviklingen og undgå, at anvendelsen af de afviklingsværktøjer og -beføjelser, som følger af kapitel 4 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, får negative konsekvenser for koncernens ikkefinansielle del.

Stk. 6. Virksomheden skal inden 1 måned efter meddelelsen af påbud i henhold til stk. 5 forelægge Finanstilsynet en plan for efterlevelsen heraf.

Stk. 7. Kravet til Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet om at udarbejde afviklingsplaner suspenderes som følge af den i stk. 1 omhandlede underretning, indtil tiltagene, jf. stk. 2 og 3, eller påbuddene, jf. stk. 5, er gennemført.

Stk. 8. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om de i stk. 5 opregnede påbud og anvendelsen af disse.

§ 264 a. Konstaterer Finanstilsynet efter høring af Finansiell Stabilitet, at der er hindringer for afvikling af en virksomhed, som følge af at andre pengeinstitutter eller realkreditinstitutter besidder nedskrivningsegne forpligtelser i virksomheden, skal Finanstilsynet påbyde pengeinstituttet eller realkreditinstituttet at begrænse sine maksimale enkeltvise og samlede eksponeringer i virksomheden.

Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse i tilfælde, hvor pengeinstituttet eller realkreditinstituttet er en del af samme afviklingskoncern som virksomheden.

§ 265. Konstaterer Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet ved en vurdering af afviklingsmulighederne for en koncern, jf. § 263, at der er væsentlige hindringer for afviklingen af den pågældende koncern, udarbejder og forelægger Finanstilsynet efter indstilling fra Finansiell Stabilitet i samarbejde med Den Europæiske Banktilsynsmyndighed og efter høring af de kompetente myndigheder en rapport til

- 1) modervirksomheden,
- 2) Finansiell Stabilitet,
- 3) dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder og
- 4) afviklingsmyndighederne i de lande, hvor der ligger væsentlige filialer, såfremt det er relevant for den pågældende filial.

Stk. 2. § 264 finder tilsvarende anvendelse på koncerner.

Stk. 3. Rapporten i henhold til stk. 1 skal

- 1) analysere væsentlige hindringer for en effektiv anvendelse af afviklingsværktøjerne og udøvelse af afviklingsbeføjelserne over for koncernen og dennes afviklingskoncerner, jf. kapitel 4 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder,
- 2) indeholde overvejelser om konsekvenser for virksomhedens forretningsmodel og
- 3) anbefale forholdsmæssige og målrettede påbud, som efter Finanstilsynets vurdering er nødvendige eller egnede til at afhjælpe eller fjerne de pågældende hindringer.

Stk. 4. Modervirksomheden kan senest 4 måneder efter modtagelsen af rapporten udarbejdet i henhold til stk. 1 til Finanstilsynet indsende bemærkninger og forslag til alternative ændringer eller påbud til at afhjælpe eller fjerne de hindringer, der er påpeget i rapporten fra Finanstilsynet. Finanstilsynet meddeler modervirksomhedens bemærkninger og forslag til Finansiell Stabilitet, Den Europæiske Banktilsynsmyndighed og de i stk. 1, nr. 3 og 4, nævnte myndigheder.

Stk. 5. Finanstilsynet gennemgår sammen med Finansiell Stabilitet modervirksomhedens bemærkninger og forslag givet i henhold til stk. 4, 1. pkt., med dattervirksomhedernes

afviklingsmyndigheder for at nå en fælles beslutning om anvendelsen af påbud efter § 264, stk. 5. Den fælles beslutning skal foreligge, senest 4 måneder efter at Finanstilsynet har modtaget bemærkninger fra modervirksomheden. Har Finanstilsynet ikke modtaget bemærkninger fra modervirksomheden, skal den fælles beslutning foreligge senest 1 måned efter udløbet af fristen i stk. 4, 1. pkt.

Stk. 6. Finanstilsynet træffer beslutning om anvendelsen af påbud, hvis Finanstilsynet og dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder ikke har truffet en fælles beslutning inden for fristerne efter stk. 5. Finanstilsynet underretter modervirksomheden og dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder om denne beslutning. Har en dattervirksomheds afviklingsmyndighed inden udløbet af fristerne indbragt sagen for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, skal Finanstilsynet udskyde sin beslutning, indtil afgørelsen fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed foreligger. Finanstilsynet skal herefter træffe beslutning i overensstemmelse med afgørelsen fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed. Har Den Europæiske Banktilsynsmyndighed ikke truffet afgørelse, senest 1 måned efter at sagen blev indbragt, træffer Finanstilsynet beslutning om, hvilke påbud der skal finde anvendelse.

Stk. 7. Modervirksomheden skal inden for 1 måned efter modtagelsen af en beslutning, jf. stk. 5 eller 6, forelægge en plan for efterlevelsen af påbuddene.

Stk. 8. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om de i § 264, stk. 5, opregnede påbuds anvendelse for koncerner.

§ 265 a. Konstaterer Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet, at der foreligger en væsentlig afviklingshindring for en koncern, jf. § 265, som følge af at en koncernenhed befinder sig i en af situationerne omfattet af § 264, stk. 3, nr. 1-3, underretter Finanstilsynet modervirksomheden om sin vurdering efter høring af afviklingsenhedens afviklingsmyndighed og dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder.

Stk. 2. Modervirksomheden skal forelægge Finanstilsynet forslag til mulige tiltag og en tidsplan for gennemførelsen af disse tiltag senest 2 uger efter modtagelsen af en underretning i henhold til stk. 1 med henblik på at sikre, at koncernenheden overholder kravet om nedskrivningsegne passiver, jf. § 266, og efter omstændighederne det kombinerede kapitalbufferkrav, jf. § 125 a. Finanstilsynet meddeler modervirksomhedens forslag til Den Europæiske Banktilsynsmyndighed og de myndigheder, der er nævnt i § 265, stk. 1, nr. 3 og 4.

Stk. 3. Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet vurderer, om modervirksomhedens forslag efter stk. 2 effektivt afhjælper eller fjerner den pågældende afviklingshindring.

Stk. 4. Finanstilsynet gennemgår sammen med Finansiell Stabilitet modervirksomhedens forslag i henhold til stk. 2 med dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder for at nå en fælles beslutning om anvendelsen af påbud, jf. § 264, stk. 5. Dette skal ske, senest 2 uger efter at Finanstilsynet har modtaget modervirksomhedens forslag og tidsplan.

Stk. 5. Finanstilsynet træffer beslutning om anvendelsen af påbud, jf. § 264, stk. 5, hvis Finanstilsynet og dattervirk-

somhedernes afviklingsmyndigheder ikke har truffet en fælles beslutning inden for fristen, jf. stk. 4. Finanstilsynet underretter koncernens modervirksomhed og dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder om denne beslutning. Har en af dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder indbragt sagen for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed inden udløbet af fristen i stk. 4, skal Finanstilsynet udskyde sin beslutning, indtil afgørelsen fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed foreligger, og herefter træffe beslutning i overensstemmelse med afgørelsen fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed. Har Den Europæiske Banktilsynsmyndighed ikke truffet afgørelse, senest 1 måned efter at sagen blev indbragt, træffer Finanstilsynet beslutning om, hvilke påbud der skal finde anvendelse.

§ 265 b. Finanstilsynet træffer beslutning om anvendelsen af påbud, jf. § 264, stk. 5, når Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet er afviklingsmyndighed for en afviklingsenhed i en koncern, hvor den øverste modervirksomhed er i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og hvis koncernafviklingsmyndigheden og dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder ikke har truffet en fælles beslutning inden for fristen nævnt i § 265, stk. 5, eller fristen nævnt i § 265 a, stk. 4, hvis hindringen for afviklingen skyldes en af situationerne omfattet af § 264, stk. 3, nr. 1-3. Finanstilsynet underretter afviklingsenheden og koncernafviklingsmyndigheden om beslutningen.

Stk. 2. Har en afviklingsmyndighed indbragt en sag omfattet af stk. 1 for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, udskyder Finanstilsynet sin beslutning, indtil afgørelsen fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed foreligger. Finanstilsynet træffer herefter beslutning i overensstemmelse med afgørelsen fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed. Har Den Europæiske Banktilsynsmyndighed ikke truffet afgørelse, senest 1 måned efter at sagen blev indbragt, træffer Finanstilsynet beslutning om, hvilke påbud der skal finde anvendelse.

§ 265 c. Finanstilsynet træffer beslutning om, hvilke tiltag der skal påbydes, jf. § 264, stk. 5, når Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet er afviklingsmyndighed for en dattervirksomhed, der ikke er en afviklingsenhed, i en koncern, hvor den øverste modervirksomhed er i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og hvis koncernafviklingsmyndigheden og dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder ikke har truffet en fælles beslutning inden for fristen nævnt i § 265, stk. 5, eller fristen nævnt i § 265 a, stk. 4, hvis hindringen for afviklingen skyldes en af situationerne omfattet af § 264, stk. 3, nr. 1-3. Finanstilsynet underretter dattervirksomheden, afviklingsenheden, afviklingsmyndigheden for den pågældende afviklingsenhed og koncernafviklingsmyndigheden.

Stk. 2. Har en afviklingsmyndighed indbragt en sag omfattet af stk. 1 for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, udskyder Finanstilsynet sin beslutning, indtil afgørelsen fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed foreligger. Finanstilsynet træffer herefter beslutning i overensstemmelse med

afgørelsen fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed. Har Den Europæiske Banktilsynsmyndighed ikke truffet afgørelse, senest 1 måned efter at sagen blev indbragt, træffer Finanstilsynet beslutning om, hvilke tiltag der skal påbydes.

Krav om nedskrivningsegne passiver

§ 266. Pengeinstitutter skal til enhver tid opfylde et minimumskrav til nedskrivningsegne passiver, som Finanstilsynet fastsætter efter høring af Finansiell Stabilitet. Finansielle holdingvirksomheder og blandede holdingvirksomheder skal opfylde et minimumskrav til nedskrivningsegne passiver, hvis Finanstilsynet efter høring af Finansiell Stabilitet fastsætter et minimumskrav til nedskrivningsegne passiver for disse virksomheder. Det samme gælder for finansieringsinstitutter, når finansieringsinstituttet er en dattervirksomhed af et pengeinstitut, en finansiell holdingvirksomhed eller en blandet holdingvirksomhed og finansieringsinstituttet indgår i tilsynet med modervirksomheden på konsolideret grundlag.

Stk. 2. Finanstilsynet kan efter høring af Finansiell Stabilitet undlade at fastsætte et krav om nedskrivningsegne passiver for en dattervirksomhed i følgende tilfælde:

- 1) Dattervirksomheden indgår i en afviklingskoncern, hvor både afviklingsenheden og dattervirksomheden er etableret i Danmark, og følgende betingelser er opfyldt:
 - a) Afviklingsenheden opfylder kravet om nedskrivningsegne passiver på konsolideret grundlag på afviklingskoncernniveau.
 - b) Der er ikke nogen nuværende eller forventede væsentlige praktiske eller juridiske hindringer for afviklingsenhedens hurtige overførsel af kapitalgrundlag eller tilbagebetaling af forpligtelser til dattervirksomheden i det tilfælde, hvor der over for dattervirksomheden er blevet truffet en beslutning om udøvelse af beføjelser til nedskrivning eller konvertering efter §§ 272 eller 273 eller efter §§ 17 eller 18 a i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.
 - c) Afviklingsenheden godtgør over for Finanstilsynet, at dattervirksomheden forvaltes på forsvarlig vis, og afgiver erklæring om, at afviklingsenheden med tilladelse fra Finanstilsynet har stillet garanti for dattervirksomhedens forpligtelser, eller at risiciene i dattervirksomheden er uden betydning.
 - d) Afviklingsenhedens procedurer for risikoevaluering, -måling og -kontrol omfatter dattervirksomheden.
 - e) Afviklingsenheden besidder over 50 pct. af de stemmerettigheder, der er knyttet til kapitalandelen i dattervirksomheden, eller har ret til at udpege eller afsætte et flertal af medlemmerne af datterselskabets ledelse.
- 2) Dattervirksomheden indgår i en afviklingskoncern, hvor både modervirksomheden og dattervirksomheden er etableret i Danmark, og følgende betingelser er opfyldt:

- a) Modervirksomheden opfylder kravet om nedskrivningsegne passiver på konsolideret grundlag i Danmark.
- b) Der er ikke nogen nuværende eller forventede væsentlige praktiske eller juridiske hindringer for modervirksomhedens hurtige overførsel af kapitalgrundlag eller tilbagebetaling af forpligtelser til dattervirksomheden i det tilfælde, hvor der over for dattervirksomheden er blevet truffet en beslutning om udøvelse af beføjelserne til nedskrivning eller konvertering efter §§ 272 eller 273 eller efter §§ 17 eller 18 a i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.
- c) Modervirksomheden godtgør over for Finanstilsynet, at dattervirksomheden forvaltes på forsvarlig vis, og afgiver erklæring om, at modervirksomheden med tilladelse fra Finanstilsynet har stillet garanti for dattervirksomhedens forpligtelser, eller at risiciene i dattervirksomheden er uden betydning.
- d) Modervirksomhedens procedurer for risikoevaluering, -måling og -kontrol omfatter dattervirksomheden.
- e) Modervirksomheden besidder over 50 pct. af de stemmerettigheder, der er knyttet til kapitalandelen i dattervirksomheden, eller har ret til at udpege eller afsætte et flertal af medlemmerne af dattervirksomhedens ledelse.

Stk. 3. Finanstilsynet kan efter høring af Finansiell Stabilitet undlade at fastsætte et minimumskrav til nedskrivningsegne passiver for et broinstitut og for en virksomhed under afvikling.

Stk. 4. Likvidationsenheder skal ikke opfylde et minimumskrav til nedskrivningsegne passiver, medmindre Finanstilsynet efter høring af Finansiell Stabilitet træffer afgørelse herom. Finanstilsynet kan træffe afgørelse efter 1. pkt., hvis Finanstilsynet efter høring af Finansiell Stabilitet finder det berettiget, navnlig under hensyntagen til om det forhold, at virksomheden bliver nødlidende, kan forventes at få negativ indvirkning på den finansielle stabilitet og på risikoen for afsmitning på det finansielle system, herunder med hensyn til Garantiformuens finansieringskapacitet. Finanstilsynet fastsætter minimumskravet til nedskrivningsegne passiver for likvidationsenheder, jf. 1. pkt., til et beløb, der overstiger likvidationsenhedens tabsabsorberingsbeløb.

Stk. 5. Finanstilsynet skal ved fastsættelse af kravet om nedskrivningsegne passiver, jf. stk. 1 og 2, angive, om kravet skal opfyldes på konsolideret grundlag, jf. § 267, eller på individuelt niveau, jf. § 267 d.

Stk. 6. Finanstilsynet skal fastsætte minimumskravet til nedskrivningsegne passiver, jf. stk. 1, som en procentdel af

- 1) den samlede risikoeksponering for virksomheden beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og
- 2) det samlede eksponeringsmål for virksomheden beregnet i overensstemmelse med artikel 429 og 429 a i

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter.

§ 266 a. Finanstilsynet fastsætter kravet om nedskrivningsegne passiver, jf. § 266, på baggrund af følgende forhold:

- 1) Afviklingskoncernen skal kunne afvikles ved anvendelse af afviklingsværktøjerne på afviklingsenheden på en måde, som opfylder afviklingsmålene.
- 2) Afviklingsenheden og dens dattervirksomheder, der ikke er afviklingsenheder, skal have tilstrækkelige nedskrivningsegne passiver til at sikre, at tabene kan absorberes og kapitalprocenten og gearingsgraden i de relevante virksomheder kan genoprettes til et niveau, hvor afviklingsenheden og dens dattervirksomheder, der ikke er afviklingsenheder, fortsat kan opfylde kravene til tilladelse og udføre de aktiviteter, hvortil der er meddelt tilladelse, og hvor en tilstrækkelig markedstillid bevares.
- 3) Afviklingsenheden skal have tilstrækkelige nedskrivningsegne passiver til at absorbere tab og genoprette afviklingsenhedens kapitalprocent og gearingsgrad til et niveau, hvor afviklingsenheden fortsat kan opfylde kravene til tilladelse og udføre de aktiviteter, hvortil der er meddelt tilladelse, og hvor en tilstrækkelig markedstillid bevares, når afviklingsplanen forudser muligheden for, at visse kategorier af nedskrivningsegne passiver udelukkes fra bail-in eller overføres i deres helhed til en modtager ved en delvis overførsel.
- 4) Virksomhedens størrelse, forretningsmodel, finansieringsmodel og risikoprofil.
- 5) I hvilket omfang det forhold, at virksomheden bliver nødlidende, vil få en negativ indvirkning på den finansielle stabilitet, herunder gennem afsmitning på andre virksomheder.

Stk. 2. Finanstilsynet fastsætter kravet om nedskrivningsegne passiver for en afviklingsenhed på baggrund af, om det følger af afviklingsplanen, at afviklingsenhedens dattervirksomheder, som er etableret i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, indgår i samme afviklingskoncern som afviklingsenheden.

§ 266 b. Krav om nedskrivningsegne passiver kan opfyldes med kapitalgrundlag og nedskrivningsegne forpligtelser, jf. §§ 267 a-267 c og § 267 e.

Krav om nedskrivningsegne passiver for afviklingsenheder

§ 267. En afviklingsenhed skal opfylde kravet om nedskrivningsegne passiver, jf. § 266, på konsolideret grundlag på afviklingskoncernniveau, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Konsolideringen omfatter alene virksomheder, der er underlagt et krav om nedskrivningsegne passiver. Nedskrivningsegne passiver, der anvendes til at opfylde et fastsat krav om nedskrivningsegne passiver, som skal opfyldes på konsolideret niveau, må ikke samtidig anvendes til at opfylde eller finansiere passiver, der indgår i opfyldelsen

af kravene i § 268, stk. 1-4, eller de krav, der følger af § 268 d.

Stk. 3. Finanstilsynet fastsætter efter høring af Finansiell Stabilitet en frist til at opfylde kravet om nedskrivningsegne passiver på ny for afviklingsenheder, der har været genstand for nedskrivning eller konvertering efter §§ 272 eller 273 eller efter §§ 17 eller 18 a i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, og afviklingsenheder, som Finansiell Stabilitet har anvendt afviklingsværktøjer over for. Finanstilsynet meddeler efter høring af Finansiell Stabilitet delmål for afviklingsenhedens opfyldelse af kravet om nedskrivningsegne passiver for hver 12-månedersperiode frem mod den fastsatte frist, jf. 1. pkt.

§ 267 a. En afviklingsenhed skal opfylde kravet om nedskrivningsegne passiver, jf. § 266, med kapitalgrundlag eller følgende forpligtelser i nr. 1-4 eller begge dele i kombination, jf. dog stk. 2 og §§ 267 b og 267 c:

- 1) Forpligtelser, der opfylder betingelserne i artikel 72 a, artikel 72 b, stk. 1, stk. 2, litra a-c og e-n, og stk. 3-5, og artikel 72 c i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter.
- 2) Hovedstolen af forpligtelser fra gældsinstrumenter, der har derivatkomponenter, og som opfylder følgende betingelser:
 - a) Betingelserne i artikel 72 a, stk. 1 og stk. 2, litra a-k, artikel 72 b, stk. 1, stk. 2, litra a-c og e-n, og stk. 3-5, og artikel 72 c i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter.
 - b) Hovedstolen af gældsinstrumentet kendes på udstedelsestidspunktet, er fast eller stigende og påvirkes ikke af en indbygget derivategenskab, og de samlede forpligtelser, der hidrører fra gældsinstrumentet, kan værdiansættes dagligt med udgangspunkt i et aktivt og likvidt marked for køb og salg for et ækvivalent instrument uden kreditrisiko i overensstemmelse med artikel 104 og 105 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter.
 - c) Gældsinstrumentet er ikke omfattet af en nettingaftale, og værdiansættelsen af gældsinstrumentet er ikke omfattet af § 27, stk. 3, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.
- 3) Forpligtelser fra gældsinstrumenter, der har derivatkomponenter, og som opfylder følgende betingelser:
 - a) Betingelserne i artikel 72 a, stk. 1 og stk. 2, litra a-k, artikel 72 b, stk. 1, stk. 2, litra a-c og e-n, og stk. 3-5, og artikel 72 c i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter.
 - b) Gældsinstrumentet indeholder en kontraktbestemmelse, der fastsætter, at værdien af fordringen er fast eller stigende i tilfælde af udstederens afvikling eller konkurs, og at værdien ikke overstiger det oprindeligt indbetalte passivbeløb.

- c) Gældsinstrumentet er ikke omfattet af en nettingaftale, og værdiansættelsen af gældsinstrumentet er ikke omfattet af § 27, stk. 3, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.
- 4) Forpligtelser udstedt af en dattervirksomhed, der er etableret i Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, som indgår i samme afviklingskoncern som afviklingsenheden, til en kapitalejer, der ikke indgår i samme afviklingskoncern, når følgende betingelser er opfyldt:
 - a) Forpligtelserne er udstedt i overensstemmelse med § 267 e, nr. 3.
 - b) Afviklingsenhedens kontrol med dattervirksomheden vil ikke blive påvirket af Finanstilsynets udøvelse af nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelserne, jf. §§ 272 eller 273, eller Finansiell Stabilitets udøvelse af nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelserne, jf. §§ 17 eller 18 a i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.
 - c) Forpligtelserne overstiger ikke beløbet beregnet ud fra formelen i bilag 9, nr. 1.

Stk. 2. En afviklingsenhed, der er et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI), og en virksomhed, der er en væsentlig dattervirksomhed af et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) i et tredjeland, men som ikke selv er en afviklingsenhed, skal opfylde kravene i henholdsvis artikel 92 a og 92 b i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber med nedskrivningsegne passiver som defineret i forordningens artikel 72 k og fastlagt i overensstemmelse med forordningens artikel 72 a-72 l.

Krav om subordination for afviklingsenheder

§ 267 b. Finanstilsynet kan efter høring af Finansiell Stabilitet beslutte, at afviklingsenheder skal opfylde en andel af kravet om nedskrivningsegne passiver, jf. § 266, stk. 1, svarende til maksimalt det højeste af enten 8 pct. af de samlede forpligtelser og kapitalgrundlag eller af beløbet beregnet ud fra formelen i bilag 9, nr. 3, med kapitalgrundlag, med efterstillede nedskrivningsegne instrumenter eller med forpligtelser omfattet af § 267 a, stk. 1, nr. 4, når følgende betingelser er opfyldt, jf. dog § 267 c:

- 1) De ikkeefterstillede forpligtelser omhandlet i § 267 a, stk. 1, nr. 1-3, er i konkursordenen sidestillet med forpligtelser, der er undtaget fra bail-in, jf. § 25, stk. 3, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, eller forpligtelser, som Finansiell Stabilitet kan beslutte helt eller delvis at undtage fra bail-in, jf. § 25, stk. 4, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.
- 2) Der er risiko for, at kreditorer med fordringer knyttet til disse forpligtelser lider større tab som følge af en bail-in på ikkeefterstillede forpligtelser planlagt i afviklingsplanen, end de ville ved en konkursbehandling af afviklingsenheden.
- 3) Størrelsen af kapitalgrundlaget og de andre efterstillede forpligtelser overstiger ikke det beløb, der er nødven-

digt for at sikre, at kreditorer omhandlet i nr. 2 ikke lider tab, der er større end det tab, de ville have lidt ved en konkursbehandling af afviklingsenheden.

Stk. 2. Finanstilsynet fastsætter efter høring af Finansiell Stabilitet en frist til at opfylde kravet i stk. 1 på ny for de afviklingsenheder, der har været genstand for nedskrivning eller konvertering efter §§ 272 eller 273 eller efter §§ 17 eller 18 a i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, og afviklingsenheder, som Finansiell Stabilitet har anvendt afviklingsværktøjer over for. Finanstilsynet meddeler efter høring af Finansiell Stabilitet delmål for afviklingsenhedens opfyldelse af kravet for hver 12-månedersperiode frem mod den fastsatte frist, jf. 1. pkt.

§ 267 c. Finanstilsynet skal efter høring af Finansiell Stabilitet fastsætte, at en afviklingsenhed skal opfylde en andel af kravet om nedskrivningsegne passiver, jf. § 266, med kapitalgrundlag, efterstillede nedskrivningsegne instrumenter eller forpligtelser omfattet af § 267 a, stk. 1, nr. 4. Andelen skal svare til 8 pct. af de samlede forpligtelser og kapitalgrundlag for følgende afviklingsenheder, jf. dog stk. 2-4:

- 1) Afviklingsenheder, der er globalt systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI'er).
- 2) Afviklingsenheder, der ikke er globalt systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI'er), men som indgår i en afviklingskoncern, hvis samlede aktiver overstiger 100 mia. euro.
- 3) Andre afviklingsenheder, der ikke er globalt systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI'er), og som indgår i en afviklingskoncern, hvis samlede aktiver er mindre end 100 mia. euro, men som Finanstilsynet har vurderet med rimelig sandsynlighed udgør en systemisk risiko, hvis de bliver nødlidende.

Stk. 2. Finanstilsynet kan efter høring af Finansiell Stabilitet fastsætte andelen nævnt i stk. 1 til et beløb, der er lavere end 8 pct. af de samlede forpligtelser og kapitalgrundlag, men højere end beløbet beregnet ud fra formelen i bilag 9, nr. 2.

Stk. 3. For afviklingsenheder omfattet af stk. 1, nr. 2, kan andelen nævnt i stk. 1 maksimalt svare til 27 pct. af afviklingsenhedens samlede risikoeksponering i tilfælde, hvor Finanstilsynet efter høring af Finansiell Stabilitet har vurderet, at

- 1) afviklingsplanen for den pågældende afviklingsenhed ikke indebærer anvendelse af Afviklingsformuen, jf. kapitel 11 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, som en mulighed i forbindelse med afvikling af den pågældende afviklingsenhed eller
- 2) kravet om nedskrivningsegne passiver giver mulighed for at opfylde § 26, stk. 2, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

Stk. 4. Finanstilsynet kan efter høring af Finansiell Stabilitet fastsætte, at andelen nævnt i stk. 1 skal udgøre et beløb, der på grund af afviklingsenhedens forpligtelse til at opfylde det kombinerede kapitalbufferkrav og krav om nedskrivningsegne passiver svarer til maksimalt det højeste

af enten 8 pct. af afviklingskoncernens samlede forpligtelser og kapitalgrundlag eller beløbet beregnet ud fra formlen i bilag 9, nr. 3, når en af følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet har konstateret, at der er væsentlige hindringer for afvikling, jf. §§ 262 og 263, og
 - a) der er ikke truffet afhjælpende foranstaltninger i overensstemmelse med påbud meddelt af Finanstilsynet efter § 264, stk. 5, inden for fristen herfor, eller
 - b) de konstaterede væsentlige hindringer kan ikke afhjælpes ved anvendelse af påbud nævnt i § 264, stk. 5, og fastsættelse af andelen nævnt i stk. 1 efter nærværende bestemmelse opvejer den væsentlige hindrings negative indvirkning på afviklingsmulighederne.
- 2) Det følger af afviklingsplanen for afviklingsenheden, at den foretrukne afviklingsstrategi for afviklingsenheden i begrænset omfang er gennemførlig og troværdig under hensyntagen til afviklingsenhedens størrelse, karakteren, omfanget og kompleksiteten af afviklingsenhedens aktiviteter, de risici, der er forbundet med afviklingsenhedens aktiviteter, indbyrdes forbundethed og afviklingsenhedens retlige status og aktionærstruktur.
- 3) Det individuelle solvenskrav fastsat i medfør af § 124, stk. 3, eller individuelle solvensbehov fastsat i medfør af § 124, stk. 2, afspejler, at afviklingsenheden er blandt de 20 pct. mest risikobetonede virksomheder, som Finanstilsynet fastsætter krav om nedskrivningsegne passiver for.

Stk. 5. Krav fastsat efter stk. 1-4 skal opfyldes 3 år efter den dato, hvor afviklingsenheden eller den koncern, som afviklingsenheden er en del af, er blevet udpeget som et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI), eller afviklingsenheden er omfattet af stk. 1, nr. 2 eller 3. Finanstilsynet meddeler efter høring af Finansiell Stabilitet delmål for afviklingsenhedens opfyldelse af kravet fastsat efter stk. 1, jf. stk. 2-4, for hver 12-månedersperiode frem mod den fastsatte frist, jf. 1. pkt.

Stk. 6. Finanstilsynet fastsætter efter høring af Finansiell Stabilitet en passende frist til at opfylde kravene i stk. 1-4 på ny for de afviklingsenheder, der har været genstand for nedskrivning eller konvertering efter §§ 272 eller 273 eller efter §§ 17 eller 18 a i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, og afviklingsenheder, som Finansiell Stabilitet har anvendt afviklingsværktøjer over for. Finanstilsynet meddeler efter høring af Finansiell Stabilitet delmål for afviklingsenhedens opfyldelse af kravet fastsat efter stk. 1-4 for hver 12-månedersperiode frem mod den fastsatte frist, jf. 1. pkt.

Krav om nedskrivningsegne passiver for virksomheder, der ikke er afviklingsenheder (internt krav om nedskrivningsegne passiver)

§ 267 d. En virksomhed, som er dattervirksomhed af en afviklingsenhed eller en virksomhed i et tredjeland, men som ikke selv er en afviklingsenhed, skal opfylde kravet

om nedskrivningsegne passiver, jf. § 266, på individuelt niveau, jf. dog § 266, stk. 2.

Stk. 2. Finanstilsynet fastsætter efter høring af Finansiell Stabilitet en frist til at opfylde kravet om nedskrivningsegne passiver på ny for virksomheder, der ikke er afviklingsenheder, men som har været genstand for nedskrivning eller konvertering efter §§ 272 eller 273 eller efter §§ 17 eller 18 a i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, og virksomheder, der ikke er afviklingsenheder, og som Finansiell Stabilitet har anvendt afviklingsværktøjer over for. Finanstilsynet meddeler delmål for virksomhedens opfyldelse af kravet om nedskrivningsegne passiver for hver 12-månedersperiode frem mod den fastsatte frist, jf. 1. pkt.

§ 267 e. En virksomhed, som er dattervirksomhed af en afviklingsenhed eller en virksomhed i et tredjeland, men som ikke selv er en afviklingsenhed, kan opfylde kravet om nedskrivningsegne passiver med følgende kapital og forpligtelser eller begge dele i kombination:

- 1) Egentlig kernekapital.
- 2) Andet kapitalgrundlag, der er udstedt til enheder, som
 - a) indgår i samme afviklingskoncern eller
 - b) ikke indgår i samme afviklingskoncern, hvis afviklingsenhedens kontrol med virksomheden ikke vil blive påvirket af udøvelsen af nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelser, jf. §§ 272 eller 273 eller §§ 17 eller 18 a i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.
- 3) Forpligtelser, der opfylder følgende betingelser:
 - a) Forpligtelsen er udstedt til
 - i) afviklingsenheden enten direkte eller indirekte gennem andre virksomheder i samme afviklingskoncern, der købte passiverne fra virksomheden, eller
 - ii) en eksisterende kapitalejer, der ikke indgår i samme afviklingskoncern som virksomheden, i det omfang afviklingsenhedens kontrol med virksomheden ikke vil blive påvirket af Finanstilsynets udøvelse af nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelser, jf. §§ 272 eller 273, eller Finansiell Stabilitets udøvelse af nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelser, jf. §§ 17 eller 18 a i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.
 - b) Forpligtelsen opfylder betingelserne i artikel 72 a, artikel 72 b, stk. 1 og stk. 2, litra a, d-j og n, og artikel 72 c i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter.
 - c) Forpligtelsen er ved konkursbehandling efterstillet passiver, der ikke opfylder betingelserne i litra a og ikke kvalificerer til opfyldelse af kapitalgrundlagskrav i nr. 1 eller 2.
 - d) Forpligtelsen er omfattet af nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelser, jf. §§ 272 eller 273 eller §§ 17 eller 18 a i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, og anvendel-

se af beføjelserne vil ikke påvirke afviklingsenhedens kontrol med dattervirksomheden.

- e) Forpligtelsen er ikke direkte eller indirekte finansieret af virksomheden.
- f) Bestemmelser, som regulerer forpligtelsen angiver, ikke eksplicit eller implicit, at forpligtelsen vil blive opkrævet, indfriet, tilbagebetalt eller genkøbt før udløb, undtagen i tilfælde af virksomhedens konkurs.
- g) Indehaveren af forpligtelsen har ikke ret til at fremskynde de planlagte betalinger af renter og afdrag for forpligtelsen undtagen i tilfælde af insolvens eller likvidation af virksomheden.
- h) Forfaldne rente- og udbyttebetalinger kan ikke blive ændret for forpligtelsen på baggrund af kredit-situationen for virksomheden eller dens modervirksomhed.

*Procedure for fastsættelse af kravet om nedskrivningsegne-
de passiver, når der er oprettet et afviklingskollegium*

§ 267 f. Når der er oprettet et afviklingskollegium, jf. § 271, fastsættes krav om nedskrivningsegne-
de passiver for afviklingsenheder beliggende i Danmark, jf. § 266, i overensstemmelse med en fælles beslutning truffet af

- 1) Finanstilsynet,
- 2) koncernafviklingsmyndigheden, når denne er en anden end Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet, og
- 3) de afviklingsmyndigheder, der er ansvarlige for en afviklingskoncerns dattervirksomheder beliggende i et andet land i Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Stk. 2. Den fælles beslutning skal angive de krav, der finder anvendelse på

- 1) konsolideret afviklingskoncernniveau for hver afviklingsenhed og
- 2) individuelt grundlag for hver enkelt virksomhed i afviklingskoncernen, når virksomheden ikke er en afviklingsenhed.

Stk. 3. Det kan i den fælles beslutning fastsættes, at en del af kravet om nedskrivningsegne-
de passiver for virksomheder, der ikke er afviklingsenheder, skal opfyldes med instrumenter, der er udstedt til virksomheder, som ikke tilhører afviklingskoncernen, når

- 1) det vurderes at være i overensstemmelse med afviklingsstrategien og
- 2) afviklingsenheden ikke på tidspunktet for den fælles beslutning opfylder kravet om nedskrivningsegne-
de passiver på individuelt niveau, jf. § 267 d, stk. 1.

Stk. 4. Er flere virksomheder i et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) afviklingsenheder, eller tredjelandseenheder, der ville være afviklingsenheder, hvis de var etableret i Den Europæiske Union, skal det i den fælles beslutning angives, om kravet om nedskrivningsegne-
de passiver for afviklingsenhederne er justeret som følge af artikel 72 e i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter.

Stk. 5. Foreligger der ikke en fælles beslutning om kravet om nedskrivningsegne-
de passiver for afviklingsenheden, se-
neste 4 måneder efter at Finanstilsynet har forelagt forslag til krav om nedskrivningsegne-
de passiver for afviklingsmyndighederne omfattet af stk. 1, fastsætter Finanstilsynet efter høring af Finansiell Stabilitet kravet om nedskrivningsegne-
de passiver.

Stk. 6. Har en af myndighederne omfattet af stk. 1, nr. 2 og 3, inden udløbet af fristen på 4 måneder nævnt i stk. 5 indbragt sagen for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, udskyder Finanstilsynet sin afgørelse, jf. stk. 5, og afventer, at Den Europæiske Banktilsynsmyndighed træffer afgørelse i sagen. Herefter fastsætter Finanstilsynet efter høring af Finansiell Stabilitet krav om nedskrivningsegne-
de passiver for afviklingsenheden i overensstemmelse med Den Europæiske Banktilsynsmyndigheds afgørelse.

Stk. 7. Har Den Europæiske Banktilsynsmyndighed ikke truffet afgørelse, senest 1 måned efter at sagen blev indbragt, jf. stk. 6, fastsætter Finanstilsynet efter høring af Finansiell Stabilitet krav om nedskrivningsegne-
de passiver for afviklingsenheden.

Stk. 8. Finanstilsynet skal fremsende afgørelsen, der fastsætter kravet om nedskrivningsegne-
de passiver for afviklingsenheden, til:

- 1) Afviklingsenheden.
- 2) Virksomheder, der indgår i afviklingskoncernen, og som ikke er afviklingsenheder.
- 3) Koncernens modervirksomhed i Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, når den pågældende modervirksomhed ikke selv er en afviklingsenhed i samme afviklingskoncern.

§ 267 g. Når der er oprettet et afviklingskollegium, jf. § 271, fastsættes kravet om nedskrivningsegne-
de passiver for virksomheder beliggende i Danmark, der ikke er afviklingsenheder, og hvor afviklingsenheden er beliggende i et andet land i Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, i overensstemmelse med en fælles beslutning truffet af

- 1) Finanstilsynet,
- 2) afviklingsmyndigheden for afviklingsenheden,
- 3) koncernafviklingsmyndigheden, når dette er en anden end afviklingsmyndigheden for afviklingsenheden, og
- 4) de afviklingsmyndigheder, der er ansvarlige for en afviklingskoncerns dattervirksomheder beliggende i et andet land i Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Stk. 2. Den fælles beslutning skal angive de krav, der finder anvendelse på

- 1) konsolideret afviklingskoncernniveau for hver afviklingsenhed og
- 2) individuelt grundlag for hver enkelt virksomhed i afviklingskoncernen, når virksomheden ikke er en afviklingsenhed.

Stk. 3. Det kan i den fælles beslutning fastsættes, at en del af kravet om nedskrivningsegne-
de passiver for virksom-

heder, der ikke er afviklingsenheder, skal opfyldes med instrumenter, der er udstedt til virksomheder, som ikke tilhører afviklingskoncernen, når

- 1) det vurderes at være i overensstemmelse med afviklingsstrategien og
- 2) afviklingsenheden ikke på tidspunktet for den fælles beslutning opfylder kravet om nedskrivningsegne passiver, jf. § 266, på individuelt niveau, jf. § 267 d, stk. 1.

Stk. 4. Foreligger der ikke en fælles beslutning om kravet om nedskrivningsegne passiver for virksomheder i en afviklingskoncern på individuelt grundlag, senest 4 måneder efter at afviklingsmyndighederne omfattet af stk. 1 har forelagt forslag til krav om nedskrivningsegne passiver, fastsætter Finanstilsynet efter høring af Finansiell Stabilitet kravet om nedskrivningsegne passiver.

Stk. 5. Har en af myndighederne omfattet af stk. 1, nr. 2-4, inden udløbet af fristen på 4 måneder indbragt sagen for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, udskyder Finanstilsynet sin afgørelse og afventer, at Den Europæiske Banktilsynsmyndighed træffer afgørelse i sagen. Herefter fastsætter Finanstilsynet efter høring af Finansiell Stabilitet krav om nedskrivningsegne passiver i overensstemmelse med Den Europæiske Banktilsynsmyndigheds afgørelse.

Stk. 6. Har Den Europæiske Banktilsynsmyndighed ikke truffet afgørelse, inden for 1 måned efter at sagen er indbragt, jf. stk. 5, fastsætter Finanstilsynet efter høring af Finansiell Stabilitet krav om nedskrivningsegne passiver for virksomheden beliggende i Danmark, som ikke er en afviklingsenhed.

Stk. 7. Finanstilsynet skal fremsende afgørelsen, der fastsætter kravet om nedskrivningsegne passiver, til de virksomheder beliggende i Danmark i en afviklingskoncern, som ikke er en afviklingsenhed.

Krav om nedskrivningsegne passiver for likvidationsenheder

§ 267 h. En likvidationsenhed skal på individuelt niveau opfylde et krav om nedskrivningsegne passiver, som er fastsat i medfør af § 266, stk. 4, med kapitalgrundlag eller følgende forpligtelser i nr. 1 og 2 eller begge dele i kombination:

- 1) Forpligtelser, der opfylder betingelserne i artikel 72 a og artikel 72 b, stk. 1, stk. 2, litra a, c og e-n, og stk. 3-5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter.
- 2) Forpligtelser fra gældsinstrumenter, der har derivatkomponenter, jf. § 267 a, stk. 1, nr. 3 eller 4.

§ 267 i. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om kravet om nedskrivningsegne passiver. Erhvervsministeren kan også fastsætte regler, der fraviger §§ 267 c-267 e.

Gældsbufferkrav

§ 268. Et realkreditinstitut skal til enhver tid have en gældsbuffer på 2 pct. af realkreditinstitutts samlede uvægtede udlån. Kapital og forpligtelser til opfyldelse af gælds-

bufferkravet skal være udstedt af realkreditinstitutet i øvrigt.

Stk. 2. For et realkreditinstitut, der på institutniveau er udpeget som systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) eller globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI), jf. §§ 308 eller 310, gælder endvidere, at gældsbufferen fastsættes til et niveau, der sikrer, at instituttets krav til kapitalgrundlag og gældsbuffer tilsammen udgør mindst 8 pct. af instituttets samlede passiver, jf. dog stk. 4. Gældsbufferen fastsættes dog efter 1. pkt. til minimum 2 pct. af realkreditinstitutts samlede uvægtede udlån.

Stk. 3. Indgår et realkreditinstitut i en koncern, der på konsolideret niveau er udpeget som systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) eller globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI), jf. §§ 308 eller 310, og hvor der for koncernen skal fastsættes et krav til størrelsen af koncernens nedskrivningsegne passiver på konsolideret niveau, gælder endvidere, at gældsbufferen fastsættes til et niveau, der sikrer, at det samlede krav til koncernens gældsbuffer, kapitalgrundlag for koncernens realkreditinstitutter og nedskrivningsegne passiver udgør mindst 8 pct. af de samlede passiver for pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber i koncernen. Gældsbufferen fastsættes dog efter 1. pkt. til minimum 2 pct. af realkreditinstitutts samlede uvægtede udlån.

Stk. 4. For et realkreditinstitut, der på institutniveau er udpeget som systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) eller globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI), jf. §§ 308 eller 310, og som indgår i en afviklingskoncern med en afviklingsenhed etableret i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, udgør gældsbufferkravet 2 pct. af instituttets samlede uvægtede udlån, hvis afviklingskoncernens samlede krav er tilstrækkelige til at sikre, at afviklingskoncernen har nedskrivningsegne passiver, der mindst udgør 8 pct. af afviklingskoncernens samlede krav ikke tilstrækkelige til at sikre, at afviklingskoncernen har nedskrivningsegne passiver, der mindst udgør 8 pct. af afviklingskoncernens samlede passiver, fastsættes gældsbufferkravet for realkreditinstitutet til minimum 2 pct. Det samlede krav til realkreditinstitutts gældsbuffer og kapitalgrundlag skal dog udgøre mindst 8 pct. af realkreditinstitutts samlede passiver.

Stk. 5. For et realkreditinstitut, der som modervirksomhed ejer en dattervirksomhed, der også er et realkreditinstitut, og hvor begge virksomheder indgår i samme afviklingskoncern, kan gældsbufferkravet opfyldes på realkreditkoncernniveau.

Stk. 6. Finanstilsynet fastsætter efter høring af Finansiell Stabilitet en frist til at opfylde gældsbufferkravet på ny for realkreditinstitutter, der har været genstand for nedskrivning eller konvertering efter §§ 272 eller 273 eller efter §§ 17 eller 18 a i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, og realkreditinstitutter, som Finansiell Stabilitet har anvendt afviklingsværktøjer over for.

§ 268 a. Et realkreditinstitut, der er en afviklingsenhed, skal opfylde gældsbufferkravet med følgende kapital eller forpligtelser eller begge dele i kombination, jf. dog § 268 d:

- 1) Egentlig kernekapital.
- 2) Hybrid kernekapital.
- 3) Supplerende kapitalinstrumenter.
- 4) Forpligtelser, som opfylder betingelserne i artikel 72 b, stk. 2, litra d, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter.

Stk. 2. Kapital og forpligtelser, jf. stk. 1, nr. 1-4, skal kunne nedskrives og konverteres uden brug af bail-in. Der må ikke være andre forpligtelser, som er efterstillet eller sidestillet forpligtelser, der anvendes til at opfylde gældsbufferkravet.

§ 268 b. Et realkreditinstitut, der er dattervirksomhed af en afviklingsenhed, men som ikke selv er en afviklingsenhed, skal opfylde gældsbufferkravet med følgende kapital eller forpligtelser eller begge dele i kombination, jf. dog § 268 d:

- 1) Egentlig kernekapital.
- 2) Hybrid kernekapital.
- 3) Supplerende kapitalinstrumenter.
- 4) Forpligtelser, som opfylder betingelserne i artikel 72 b, stk. 2, litra d, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og følgende betingelser:
 - a) Forpligtelsen skal være udstedt til
 - i) afviklingsenheden enten direkte eller indirekte gennem andre virksomheder i samme afviklingskoncern, der købte forpligtelserne fra virksomheden, eller
 - ii) en eksisterende kapitalejer, der ikke indgår i samme afviklingskoncern som virksomheden, i det omfang afviklingsenhedens kontrol med virksomheden ikke vil blive påvirket af Finanstilsynets udøvelse af nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelser, jf. §§ 272 eller 273, eller Finansiell Stabilitets udøvelse af nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelser, jf. §§ 17 eller 18 a i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.
 - b) Forpligtelsen er ved konkursbehandling efterstillet passiver, der ikke opfylder betingelserne i litra a og ikke kvalificerer til opfyldelse af kapitalgrundlagskrav i nr. 1 eller 2.
 - c) Forpligtelsen er omfattet af nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelser, jf. §§ 272 eller 273 eller §§ 17 eller 18 a i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, og anvendelse af beføjelserne vil ikke påvirke afviklingsenhedens kontrol med dattervirksomheden.

§ 268 c. For den del af gældsbufferkravet, der opfyldes med kapital og forpligtelser omfattet af § 268 a, stk. 1, nr. 2-4, eller § 268 b, nr. 2-4, gælder følgende:

- 1) Den pågældende kapital eller forpligtelse skal have en oprindelig løbetid på mindst 2 år.

- 2) Der skal være en hensigtsmæssig spredning i kapital og forpligtelsernes forfaldstid.

Stk. 2. Finanstilsynet kan bestemme, at et gældsbufferkrav, der er opgjort efter § 268, stk. 3, for den del, der er over 2 pct. af realkreditinstitutts samlede uvægtede udlån, kan opfyldes med udstedelser fra afviklingsenheden, hvis denne er et pengeinstitut.

§ 268 d. Kapital og forpligtelser, som anvendes til at opfylde gældsbufferkravet, må ikke samtidig anvendes til følgende:

- 1) At opfylde kravet til kapitalgrundlag, jf. artikel 92 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter.
- 2) At opfylde det individuelle solvensbehov, jf. § 124, stk. 2.
- 3) At opfylde det individuelle solvenskrav, jf. § 124, stk. 3.
- 4) At opfylde det kombinerede kapitalbufferkrav, jf. § 125 a.
- 5) At opfylde kravet om nedskrivningsegne passiver, jf. § 266.
- 6) At finansiere opfyldelsen af kravet om nedskrivningsegne passiver til virksomheder i samme koncern.

Tilsyn med overholdelse af kravet om nedskrivningsegne passiver og gældsbufferkravet

§ 269. Finanstilsynet fører tilsyn med virksomhedernes overholdelse af kravet om nedskrivningsegne passiver, jf. § 266, og gældsbufferkravet, jf. § 268.

Stk. 2. Opfylder en virksomhed ikke kravet om nedskrivningsegne passiver, skal Finanstilsynet reagere på mindst en af følgende måder:

- 1) Anvendelse af beføjelser til at afhjælpe eller fjerne hindringer for afvikling i overensstemmelse med §§ 264 og 265.
- 2) Anvendelse af beføjelser nævnt i § 269 a.
- 3) Iværksættelse af foranstaltninger i medfør af § 243 a.
- 4) Iværksættelse af foranstaltninger i medfør af § 344, stk. 1.

Stk. 3. Finanstilsynet kan også foretage en vurdering af, hvorvidt virksomheden er nødlidende eller forventeligt nødlidende, jf. § 224 a.

§ 269 a. Finanstilsynet kan begrænse en virksomheds udlodning til det maksimale udlodningsbeløb, hvis en virksomhed, der er underlagt krav om nedskrivningsegne passiver, jf. § 266, opfylder det kombinerede kapitalbufferkrav, jf. § 125 a, men ikke når det betragtes i tillæg til kravet om nedskrivningsegne passiver. Det maksimale udlodningsbeløb beregnes i overensstemmelse med bilag 10, nr. 1, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Stk. 1 finder anvendelse i forhold til følgende udlodninger:

- 1) Udlodning, der vedrører egentlig kernekapital.
- 2) Tildeling af variabel løn eller skønsmæssigt fastsatte pensionsydelse eller betaling af variabel løn, hvis forpligtelsen til at betale blev indført på et tidspunkt, hvor

virksomheden ikke opfyldte det kombinerede kapitalbufferkrav.

- 3) Betalinger, der vedrører hybride kernekapitalinstrumenter.

Stk. 3. I vurderingen af, om Finanstilsynet skal begrænse virksomhedens udlodning til det maksimale udlodningsbeløb, skal Finanstilsynet tage hensyn til følgende:

- 1) Årsagen til den manglende opfyldelse og dennes varighed og omfang og dens konsekvenser for afviklingsmulighederne.
- 2) Udviklingen i virksomhedens økonomiske situation og sandsynligheden for, at virksomheden inden for en overskuelig fremtid bliver nødlidende eller forventeligt nødlidende, jf. § 224 a.
- 3) Udsigten til, at virksomheden vil være i stand til at opfylde det kombinerede kapitalbufferkrav, når det betragtes i tillæg til kravet om nedskrivningsegne passiver, inden for en rimelig tidsramme.
- 4) Om virksomhedens manglende evne til at erstatte forpligtelser, som ikke længere opfylder kriterierne for nedskrivningsegnehed og udløb i artikel 72 b og 72 c i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter eller i §§ 267 a og 267 e, er særegen for den pågældende virksomhed eller skyldes en markedsomfattende forstyrrelse.
- 5) Om begrænsningen af virksomhedens udlodning til det maksimale udlodningsbeløb udgør det mest passende og rimelige middel til at afhjælpe virksomhedens situation i forhold til den potentielle indvirkning på både finansieringsbetingelserne og afviklingsmulighederne for den pågældende virksomhed.

Stk. 4. Finanstilsynet skal månedligt vurdere, om virksomhedens udlodning skal begrænses, så længe virksomheden befinder sig i en situation, der er omfattet af stk. 1.

Stk. 5. Finanstilsynet skal begrænse virksomhedens udlodning til det maksimale udlodningsbeløb, hvis virksomheden befinder sig i en situation, der er omfattet af stk. 1, 9 måneder efter at virksomheden har underrettet Finanstilsynet i medfør af § 269 c, jf. dog stk. 6.

Stk. 6. Stk. 5 finder ikke anvendelse, hvis Finanstilsynet vurderer, at mindst to af følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Virksomhedens manglende opfyldelse af det kombinerede kapitalbufferkrav skyldes en alvorlig forstyrrelse af de finansielle markeders funktion, hvilket fører til omfattende spændinger i flere segmenter af de finansielle markeder.
- 2) Forstyrrelsen nævnt i nr. 1 resulterer i øget prisvolatilitet for virksomhedens kapitalgrundlagsinstrumenter og nedskrivningsegne forpligtelser eller øgede omkostninger for virksomheden og fører til en hel eller delvis lukning af markederne, hvilket forhindrer virksomheden i at udstede kapitalgrundlagsinstrumenter og nedskrivningsegne forpligtelser på disse markeder.
- 3) Lukningen af markederne nævnt i nr. 2 gælder for flere andre virksomheder ud over den berørte virksomhed.
- 4) Forstyrrelsen nævnt i nr. 1 forhindrer den berørte virksomhed i at udstede kapitalgrundlagsinstrumenter og

nedskrivningsegne forpligtelser, der er tilstrækkelige til at afhjælpe den manglende opfyldelse af det kombinerede kapitalbufferkrav.

- 5) Finanstilsynets udøvelse af beføjelsen nævnt i stk. 1 vil føre til negative virkninger for en del af banksektoren, hvorved den finansielle stabilitet potentielt undermineres.

Stk. 7. Finanstilsynet foretager månedligt en vurdering af, om mindst to af betingelserne i stk. 6 er opfyldt.

Indberetning til Finanstilsynet

§ 269 b. En virksomhed, der er underlagt et krav om nedskrivningsegne passiver, jf. § 266, skal indberette følgende oplysninger til Finanstilsynet:

- 1) Størrelsen af kapitalgrundlag eller kapitalgrundlag, der opfylder betingelserne i § 267 e, nr. 1 og 2, mindst en gang hvert halve år.
- 2) Størrelsen af nedskrivningsegne forpligtelser mindst en gang hvert halve år.
- 3) Størrelsen af forpligtelser, der er omfattet af bail-in, mindst en gang om året.
- 4) Sammensætningen af poster omfattet af nr. 1-3 og deres løbetidsprofil mindst en gang om året.
- 5) Den hierarkiske inddeling af poster omfattet af nr. 1-3 ved almindelig konkursbehandling mindst en gang om året.
- 6) Oplysninger om, hvorvidt poster omfattet af nr. 1 og 2 er underlagt lovgivning i et tredjeland, og i så fald hvilket tredjeland, og om de indeholder kontraktvilkårene i § 274, stk. 1, og artikel 52, stk. 1, litra p og q, og artikel 63, litra n og o, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter mindst en gang om året.

Stk. 2. Virksomheder, som på datoen for indberetningen af disse oplysninger har nedskrivningsegne passiver på mindst 150 pct. af kravet om nedskrivningsegne passiver, er undtaget fra at indberette størrelsen af forpligtelser, der er omfattet af bail-in, jf. stk. 1, nr. 3.

Stk. 3. Finanstilsynet kan anmode om, at virksomhederne indberetter oplysningerne i stk. 1, nr. 1-6, hyppigere end angivet.

Stk. 4. En likvidationsenhed er ikke omfattet af stk. 1, medmindre Finanstilsynet har fastsat et krav om nedskrivningsegne passiver for likvidationsenheden, jf. § 266, stk. 4. Finanstilsynet skal i så fald fastsætte indholdet og hyppigheden af indberetningsforpligtelsen og underrette likvidationsenheden herom.

§ 269 c. En virksomhed, der er underlagt krav om nedskrivningsegne passiver eller gældsbufferkrav, skal straks give meddelelse til Finanstilsynet, hvis virksomheden ikke opfylder kravet om nedskrivningsegne passiver efter § 266 eller det kombinerede kapitalbufferkrav efter § 125 a, når det betragtes i tillæg til kravet om nedskrivningsegne passiver, eller gældsbufferkravet efter § 268.

Offentliggørelse

§ 269 d. Virksomheder, der er underlagt et krav om nedskrivningsegne passiver, skal mindst en gang om året offentliggøre følgende oplysninger:

- 1) Størrelsen af virksomhedens nedskrivningsegne passiver.
- 2) Sammensætningen af poster omfattet af nr. 1, deres løbetidsprofil og prioritet ved konkursbehandling af virksomheden.
- 3) Kravet om nedskrivningsegne passiver angivet som anført i § 266, stk. 6.

Stk. 2. Er der udøvet nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelser i henhold til §§ 272 eller 273 eller efter §§ 17 eller 18 a i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, eller har Finansiell Stabilitet anvendt afviklingsværktøjer over for virksomheden, finder kravene om offentliggørelse i stk. 1 anvendelse fra datoen for tidsfristen for at opfylde kravet om nedskrivningsegne passiver på ny.

Stk. 3. En likvidationsenhed er ikke omfattet af stk. 1, medmindre Finanstilsynet har fastsat et krav om nedskrivningsegne passiver for likvidationsenheden, jf. § 266, stk. 4. Finanstilsynet skal i så fald fastsætte indholdet og hyppigheden af pligten til offentliggørelse og underrette likvidationsenheden herom.

§ 269 e. Et realkreditinstitut, der er underlagt et gældsbufferkrav, skal mindst en gang om året offentliggøre følgende oplysninger:

- 1) Størrelsen af instituttets kapital og forpligtelser, der anvendes til at opfylde gældsbufferkravet.
- 2) Sammensætningen af poster omfattet af nr. 1, deres løbetidsprofil og prioritet ved konkursbehandling af instituttet.
- 3) Gældsbufferkravet.

Stk. 2. Er der udøvet nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelser i henhold til §§ 272 eller 273 eller efter §§ 17 eller 18 a i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, eller har Finansiell Stabilitet anvendt afviklingsværktøjer over for realkreditinstituttet, finder kravene om offentliggørelse i stk. 1 anvendelse fra datoen for tidsfristen for at opfylde gældsbufferkravet på ny, jf. § 268, stk. 6.

§ 270. (Ophævet)

Afviklingskollegier

§ 271. Finanstilsynet opretter afviklingskollegier for at gennemføre de i §§ 260, 261, 263, 265, 265 a, 266 og 267 f nævnte opgaver for en koncern, hvor den øverste modervirksomhed er i Danmark, og hvor modervirksomheden er et pengeinstitut, et realkreditinstitut, en blandet holdingvirksomhed eller en finansiell holdingvirksomhed, som mindst har én dattervirksomhed, som er et pengeinstitut eller realkreditinstitut.

Stk. 2. Et afviklingskollegium består af:

- 1) Den konsoliderende koncernafviklingsmyndighed.

- 2) Afviklingsmyndighederne i de lande i Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, hvor en dattervirksomhed, der er underlagt konsolideret tilsyn, er etableret.
- 3) Afviklingsmyndighederne i de lande i Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, hvor en modervirksomhed til et eller flere af koncernens virksomheder, som er en finansiell virksomhed eller en blandet holdingvirksomhed, er etableret.
- 4) Afviklingsmyndighederne i de lande i Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, hvor væsentlige filialer er beliggende.
- 5) Den konsoliderende tilsynsmyndighed og de kompetente myndigheder i de lande i Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, hvor afviklingsmyndigheden er medlem af afviklingskollegiet. Er den kompetente myndighed i et land ikke landets centralbank, kan den kompetente myndighed beslutte at lade sig ledsage af en repræsentant for landets centralbank.
- 6) De ansvarlige ministerier, hvis de afviklingsmyndigheder, der er medlemmer af afviklingskollegiet, ikke er de ansvarlige ministerier.
- 7) Den myndighed, der er ansvarlig for indskudsgarantiordningen i et land i Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, hvis det pågældende lands afviklingsmyndighed er medlem af afviklingskollegiet.
- 8) Den Europæiske Banktilsynsmyndighed.

Stk. 3. Finanstilsynet kan beslutte, at et tredjelandets afviklingsmyndighed må deltage som observatør i afviklingskollegier oprettet i henhold til stk. 1, hvis tredjelandets afviklingsmyndighed anmoder herom, og hvis følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Der er inden for koncernen en virksomhed, der er etableret i Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, som har en dattervirksomhed eller en filial etableret eller beliggende i det pågældende tredjeland, der ville blive betragtet som væsentlig, hvis den var etableret eller beliggende i Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.
- 2) Tredjelandets afviklingsmyndighed er underlagt tavshedspligt, der svarer til den tavshedspligt, som Finanstilsynet er underlagt.

Stk. 4. Finanstilsynet kan deltage i afviklingskollegier, som er oprettet af en koncernafviklingsmyndighed, som er beliggende i lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Stk. 5. Finanstilsynet opretter og deltager i europæiske afviklingskollegier, hvis en virksomhed, der er etableret uden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område,

- 1) har mere end én dattervirksomhed eller væsentlig filial, der er et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservicer og -aktiviteter, en finansiell holdingvirksomhed eller en blandet holdingvirksomhed, som er etableret eller beliggende i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og mindst én dattervirksomhed eller væsentlig filial er etableret eller beliggende i Danmark, eller
- 2) har mere end én modervirksomhed, der er et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservicer og -aktiviteter, en finansiell holdingvirksomhed eller en blandet holdingvirksomhed, som er etableret i mere end ét land inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og mindst én modervirksomhed er etableret i Danmark.

Stk. 6. Europæiske afviklingskollegier, der er oprettet i henhold til stk. 5, udfører de opgaver, der er nævnt i stk. 1, og fungerer i øvrigt som afviklingskollegier oprettet i henhold til stk. 1.

Kapitel 17 a

Nedskrivning og konvertering af kapitalinstrumenter og nedskrivningsegne forpligtelser

§ 272. Finanstilsynet skal uden ugrundet ophold nedskrive eller konvertere hybride kapitalinstrumenter, som opfylder kravene i artikel 52, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, og supplerende kapitalinstrumenter, som opfylder kravene i artikel 63, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, i et pengeinstitut eller et realkreditinstitut til egentlige kernekapitalinstrumenter, hvis Finanstilsynet konstaterer, at pengeinstituttet eller realkreditinstituttet ikke vil være levedygtigt, medmindre beføjelsen anvendes. Det samme gælder for nedskrivningsegne forpligtelser, som opfylder betingelserne i § 267 e, nr. 3, uanset om forpligtelserne opfylder betingelsen i § 267 e, nr. 3, litra b, om en restløbetid på mindst 1 år.

Stk. 2. Et pengeinstitut eller et realkreditinstitut anses i relation til stk. 1 for ikke at være levedygtigt, hvis betingelserne i § 224 a, stk. 1, er opfyldt, og Finanstilsynet vurderer, at der ikke er udsigt til, at andre tiltag, herunder tiltag iværksat af den private sektor eller Finanstilsynet, inden for en passende tidshorisont vil kunne forhindre, at virksomheden må afvikles. Finanstilsynet skal foretage en høring af Finansiell Stabilitet om vurderingen i 1. pkt.

Stk. 3. Ved nedskrivning eller konvertering af relevante kapitalinstrumenter eller nedskrivningsegne forpligtelser efter stk. 1 i en dattervirksomhed til en afviklingsen-

hed skal beføjelsen til at nedskrive eller konvertere udøves på en måde, der sikrer, at tabene videregives til afviklingsenheden, hvis de relevante kapitalinstrumenter og nedskrivningsegne forpligtelser er ejet af afviklingsenheden indirekte gennem andre virksomheder i samme afviklingskoncern.

Stk. 4. Finanstilsynets konstatering i henhold til stk. 1 skal ske på baggrund af en værdiansættelse i overensstemmelse med kapitel 3 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder. Denne værdiansættelse foretages af Finansiell Stabilitet efter anmodning fra Finanstilsynet. Beslutning om størrelsen af nedskrivningen eller konvertering foretages ligeledes på grundlag af denne værdiansættelse.

Stk. 5. Nedskrivning og konvertering af kapitalinstrumenter og nedskrivningsegne forpligtelser skal foretages i overensstemmelse med § 17, stk. 4, og § 18 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder. For så vidt angår betingelsen i § 18, stk. 2, nr. 1, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, er det Finanstilsynet, som skal godkende udstedelsen. §§ 44-46 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder finder med de nødvendige tilpasninger anvendelse for Finanstilsynets nedskrivning eller konvertering i henhold til stk. 1.

Stk. 6. Selskabslovens § 74, stk. 2 og 3, §§ 76, 104-107, 154-157, 162-164, 167-169, 185 og 186 finder ikke anvendelse i relation til Finanstilsynets nedskrivning eller konvertering i henhold til denne bestemmelse. Finanstilsynet kan i forbindelse med konvertering af relevante kernekapitalinstrumenter og nedskrivningsegne forpligtelser på virksomhedens vegne foranledige udstedelse af det relevante antal egentlige kernekapitalinstrumenter til ejerne af de relevante kapitalinstrumenter og nedskrivningsegne forpligtelser. Med henblik på udstedelsen af egentlige kernekapitalinstrumenter i overensstemmelse med 2. pkt. kan Finanstilsynet påbyde virksomheden at anmode om den nødvendige tilladelse til at udstede det relevante antal egentlige kernekapitalinstrumenter.

Stk. 7. Det påhviler virksomhedens bestyrelse at sørge for de nødvendige ændringer af virksomhedens vedtægt og de nødvendige registreringer i henhold til selskabslovens regler.

Stk. 8. Kapitalejere og kreditorer, hvis krav er blevet nedskrevet eller konverteret i henhold til stk. 1, må ikke lide større tab end ved konkursbehandling af pengeinstituttet eller realkreditinstituttet under afvikling.

Stk. 9. Finanstilsynets vurdering efter stk. 8 foretages på baggrund af værdiansættelsen i § 8 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder. Værdiansættelsen foretages af Finansiell Stabilitet efter anmodning fra Finanstilsynet. Konstateres det, at en kapitalejer eller kreditor, herunder Garantiformuen, har lidt større tab, end den ville have gjort ved konkursbehandling af pengeinstituttet eller realkreditinstituttet, betales forskellen af Afviklingsformuen, jf. kapitel 11 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

Koncerner

§ 273. Bestemmelsen i § 272 finder tilsvarende anvendelse for koncerner, når

- 1) de relevante kapitalinstrumenter er udstedt af en dattervirksomhed og det relevante kapitalinstrument indgår i kapitalgrundlaget på individuelt og konsolideret niveau, og når den ansvarlige myndighed for det konsoliderede tilsyn med den berørte koncern og Finanstilsynet sammen har konstateret, at medmindre kapitalinstrumentet nedskrives eller konverteres, vil koncernen ikke fortsat være levedygtig, eller
- 2) det relevante kapitalinstrument er udstedt af en modervirksomhed, som Finanstilsynet fører tilsyn med, og det relevante kapitalinstrument indgår i kapitalgrundlaget på moderselskabsniveau eller på konsolideret niveau og Finanstilsynet har konstateret, at medmindre kapitalinstrumentet nedskrives eller konverteres, vil koncernen ikke fortsat være levedygtig.

Stk. 2. En koncern skal i relation til stk. 1 anses for ikke at være levedygtig, hvis Finanstilsynet efter høring af Finansiell Stabilitet har konstateret, at koncernen er nødlidende eller forventeligt nødlidende, jf. § 224 a, stk. 3, og Finanstilsynet vurderer, at der ikke er udsigt til, at andre tiltag, herunder tiltag iværksat af den private sektor eller Finanstilsynet, inden for en passende tidshorisont vil kunne forhindre, at koncernen må afvikles.

Stk. 3. En dattervirksomheds relevante kapitalinstrumenter nedskrives eller konverteres ikke, jf. stk. 1, nr. 1, i større omfang eller på ringere betingelser end kapitalinstrumenter af samme rang i modervirksomheden, der er blevet nedskrevet eller konverteret.

Kontraktmæssig anerkendelse af Finanstilsynets og Finansiell Stabilitets nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser

§ 274. Et pengeinstitut, et realkreditinstitut, en finansiell holdingvirksomhed, en blandet holdingvirksomhed og et finansieringsinstitut, når finansieringsinstituttet er en dattervirksomhed af et pengeinstitut, et realkreditinstitut, en finansiell holdingvirksomhed eller en blandet holdingvirksomhed og finansieringsinstituttet indgår i tilsynet med modervirksomheden på konsolideret grundlag, skal sikre, at kontrakter, som virksomheden har indgået efter den 1. juni 2015, og som er reguleret af lovgivningen i et tredjeland, indeholder bestemmelser, hvorefter modparten anerkender, at

- 1) forpligtelsen, som kontrakten omhandler, kan gøres til genstand for Finanstilsynets og Finansiell Stabilitets nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser, jf. §§ 272 eller 273 samt §§ 17, 18 a og 24 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, jf. dog § 24, stk. 4, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, og
- 2) modparten er bundet af enhver nedbringelse af hovedstolen eller det udestående beløb, konvertering eller opsigelse, der berøres af Finanstilsynets og Finansiell Stabilitets udøvelse af beføjelser nævnt i nr. 1.

Stk. 2. Finanstilsynet kan påbyde virksomheden at indhente en juridisk udtalelse om, at kontraktbestemmelser efter stk. 1 er bindende for modparten og kan håndhæves i overensstemmelse med vilkårene.

Stk. 3. Stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis

- 1) forpligtelsen er undtaget fra bail-in, jf. § 25, stk. 3, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder,
- 2) forpligtelsen er en del af et berettiget indskud fra fysiske personer, mikrovirksomheder, små virksomheder eller mellemstore virksomheder, jf. § 2, nr. 19, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, og overstiger beløbsgrænsen for dækkede indskud, jf. § 9 i lov om en indskyder- og investorgarantiordning, eller
- 3) forpligtelsen ville være et berettiget indskud fra fysiske personer, mikrovirksomheder, små virksomheder eller mellemstore virksomheder, hvis ikke indskuddet var foretaget gennem filialer af institutter, der er etableret inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, når filialen er beliggende uden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Stk. 4. Finanstilsynet kan efter anmodning fra virksomheden beslutte, at stk. 1 ikke finder anvendelse, hvis det vurderes, at de omhandlede forpligtelser eller instrumenter kan gøres til genstand for nedskrivning eller konvertering med hjemmel i lovgivningen i et tredjeland eller med hjemmel i en bindende aftale, der er indgået med det pågældende tredjeland.

Stk. 5. Finanstilsynet kan efter anmodning fra virksomheden beslutte, at hvis virksomhedens krav om nedskrivningsegne passiver efter § 266 svarer til virksomhedens tabsabsorberingsbeløb, er virksomheden ikke omfattet af kravet i stk. 1, forudsat at forpligtelserne ikke anvendes til at opfylde kravet om nedskrivningsegne passiver.

Stk. 6. Undlader en virksomhed at indføre en kontraktbestemmelse i henhold til stk. 1, kan forpligtelsen ikke anvendes til at opfylde kravet om nedskrivningsegne passiver. Det forhindrer ikke Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet i at udøve nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser, jf. §§ 272 eller 273 samt §§ 17, 18 a og 24 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, jf. dog § 24, stk. 4, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

§ 275. En virksomhed skal underrette Finanstilsynet, hvis det ikke er muligt at opfylde § 274, stk. 1, i forhold til en kontrakt vedrørende en forpligtelse omfattet af konkurslovens § 97. Dette omfatter dog ikke usikrede obligationer og andre former for omsættelig gæld og instrumenter, der skaber eller anerkender en gæld. Underretningen skal angive kategorien af forpligtelsen og begrundelsen for, at det ikke er muligt at indføre kontraktbestemmelsen.

Stk. 2. Virksomheden skal indsende alle oplysninger til Finanstilsynet, som Finanstilsynet inden for rimelig tid efter modtagelsen af underretningen efter stk. 1 anmoder om.

Stk. 3. Pligten til at indføre en kontraktbestemmelse, jf. § 274, stk. 1, bortfalder automatisk fra det tidspunkt, hvor Finanstilsynet modtager en underretning i henhold til stk. 1.

Stk. 4. Vurderer Finanstilsynet, at det er muligt at opfylde § 274, stk. 1, i forhold til den pågældende kontrakt, kan Finanstilsynet uanset stk. 3 påbyde virksomheden at indføre en sådan kontraktbestemmelse. Finanstilsynet skal give påbuddet, inden for rimelig tid efter at Finanstilsynet har modtaget en meddelelse efter stk. 1.

Stk. 5. Finanstilsynet kan påbyde virksomheden at ændre sin praksis vedrørende virksomhedens vurdering af, om det er muligt at indføre en kontraktbestemmelse om anerkendelse af Finansiell Stabilitets beføjelser i § 24 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

Stk. 6. Vurderer Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet, at kontrakter, som ikke indeholder en bestemmelse i henhold til § 274, stk. 1, medfører en væsentlig hindring for afvikling, skal Finanstilsynet i nødvendigt omfang anvende beføjelserne i § 264 til at fjerne den pågældende hindring.

Stk. 7. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om de kategorier af forpligtelser omfattet af konkurslovens § 97, hvor det ikke er muligt at indføre en kontraktbestemmelse som omhandlet i § 274, stk. 1.

Kontraktmæssig anerkendelse af Finansiell Stabilitets beføjelser til suspension under afvikling

§ 276. Et pengeinstitut, et realkreditinstitut, en finansiell holdingvirksomhed, en blandet holdingvirksomhed og et finansieringsinstitut, når finansieringsinstituttet er en dattervirksomhed af et pengeinstitut, et realkreditinstitut, en finansiell holdingvirksomhed eller en blandet holdingvirksomhed og finansieringsinstituttet indgår i tilsynet med modervirksomheden på konsolideret grundlag, skal sikre, at virksomhedens kontrakter, jf. stk. 2, som er reguleret af lovgivningen i et tredjeland, indeholder en bestemmelse, hvorefter parterne anerkender,

- 1) at kontrakten kan gøres til genstand for Finansiell Stabilitets beføjelse til at suspendere eller begrænse rettigheder og forpligtelser i §§ 4 a og 32-34 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, og
- 2) at parterne i relation til kontrakten er bundet af § 31 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder anvendelse på kontrakter, der

- 1) skaber en ny forpligtelse eller væsentligt ændrer en eksisterende forpligtelse efter den 28. december 2020 og
- 2) indeholder bestemmelser om betalings- eller leveringsforpligtelser, opsigelsesrettigheder eller retten til at gøre sikkerhedsrettigheder gældende.

Stk. 3. Undlader en virksomhed at indføre en bestemmelse i henhold til stk. 1, forhindrer det ikke Finansiell Stabilitet i at anvende beføjelserne i §§ 4 a og 32-34 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, og § 31 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder vil fortsat finde anvendelse.

§§ 277-282. (Ophævet)

Afsnit VIII

(Ophævet)

Afsnit VIII a

(Ophævet)

Afsnit IX

Særlige regler for systemisk vigtige finansielle institutter og globalt systemisk vigtige finansielle institutter

Kapitel 19

Identifikation af systemisk vigtige finansielle institutter

(SIFI)

§ 308. Finanstilsynet udpeger senest den 30. juni hvert år systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) i Danmark, jf. stk. 2 og 3. Pengeinstitutter og realkreditinstitutter, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, kan udpeges som systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) på individuelt, delkonsolideret eller konsolideret grundlag. Finanstilsynet kan uanset 1. pkt. foretage yderligere udpegning af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI), jf. stk. 2 og 3.

Stk. 2. Pengeinstitutter og realkreditinstitutter, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, udpeges som et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI), hvis den beregnede systemiskhed for instituttet, jf. stk. 6, overskrider 100 basispoint i 2 på hinanden følgende år, jf. dog stk. 4.

Stk. 3. Erhvervsministeren kan udpege et institut som nævnt i stk. 1 som et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI), som væsentligt overskrider 100 basispoint ved beregning af instituttets systemiskhed, jf. stk. 6, uagtet den beregnede systemiskhed for instituttet ikke har overskredet 100 basispoint i 2 på hinanden følgende år.

Stk. 4. Et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) skal have en beregnet systemiskhed, jf. stk. 6, på under 100 basispoint, i 3 på hinanden følgende år for at ophøre med at være et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI), jf. dog stk. 5.

Stk. 5. Uanset stk. 4 kan erhvervsministeren efter anmodning fra instituttet beslutte, at et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) ikke længere er systemisk, hvis det systemisk vigtige finansielle institut (SIFI) ligger væsentligt under 100 basispoint ved beregning af systemiskheden for instituttet, jf. stk. 6.

Stk. 6. Finanstilsynet skal beregne institutternes systemiskhed opgjort i basispoint som den vægtede sum ganget med 10.000 af de andele, der opgøres som det enkelte instituts andel af den samlede værdi for alle danske penge- og realkreditinstitutter og væsentlige filialer i Danmark af udenlandske penge- og realkreditinstitutter for hver af følgende indikatorer:

- 1) Samlede aktiver vægtet med 6/24.

- 2) Værdien af nationale betalingstransaktioner vægtet med 2/24.
- 3) Indlån i Danmark vægtet med 2/24.
- 4) Udlån i Danmark vægtet med 2/24.
- 5) Nominel værdi af derivater, som ikke er noteret på et reguleret marked (OTC-derivater) vægtet med 2/24.
- 6) Passiver på tværs af jurisdiktioner vægtet med 2/24.
- 7) Aktiver på tværs af jurisdiktioner vægtet med 2/24.
- 8) Udestående gældsudstedelser vægtet med 2/24.
- 9) Passiver inden for det finansielle system (hele verden) vægtet med 1/24.
- 10) Aktiver inden for det finansielle system (hele verden) vægtet med 1/24.
- 11) Passiver inden for det finansielle system (Danmark) vægtet med 1/24.
- 12) Aktiver inden for det finansielle system (Danmark) vægtet med 1/24.

Stk. 7. På baggrund af beregningen af systemiskhed placeres institutterne i en af fem følgende kategorier af systemiskhed:

- 1) Kategori 1: Institut med en systemiskhed på 100 basispoint og op til 300 basispoint.
- 2) Kategori 2: Institut med en systemiskhed på 300 basispoint og op til 1.000 basispoint.
- 3) Kategori 3: Institut med en systemiskhed på 1.000 basispoint og op til 2.000 basispoint.
- 4) Kategori 4: Institut med en systemiskhed på 2.000 basispoint og op til 4.000 basispoint.
- 5) Kategori 5: Institut med en systemiskhed på 4.000 basispoint og derover.

Stk. 8. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for opgørelsen af de enkelte faktorer, der indgår i beregningen af systemiskheden, jf. stk. 6, og om, hvorvidt opgørelsen skal foretages på individuelt, delkonsolideret eller konsolideret grundlag.

Stk. 9. Finanstilsynet kan fastsætte regler for systemisk vigtige finansielle institutters offentliggørelse af det systemisk vigtige finansielle instituts indikatorer, faktorer og systemiskhed.

§ 309. Et pengeinstitut og et realkreditinstitut, der udpeges som et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) i henhold til § 308, skal opfylde SIFI-bufferkravene, jf. § 125 g, stk. 3 og 4, jf. § 125 a, stk. 4, senest ved udgangen af det efterfølgende år.

Stk. 2. Er et pengeinstitut eller et realkreditinstitut udpeget som systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) på konsolideret eller delkonsolideret grundlag, jf. § 308, gælder SIFI-bufferkravet, jf. § 125 e, jf. § 125 a, stk. 4, jf. § 125 g, stk. 3 og 4, med samme procentvise krav på konsolideret niveau for koncernen og på individuelt niveau for hvert enkelt pengeinstitut og realkreditinstitut, der indgår i koncernen.

Stk. 3. Et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI), jf. § 308, skal opfylde det SIFI-bufferkrav, der følger af ændringer i dets systemiskhed, jf. § 125 g, stk. 3 og 4, jf. § 125 a, stk. 4, ved udgangen af det år, hvor der sker ændringer i dets systemiskhed.

Stk. 4. Stk. 1 og 3 finder tilsvarende anvendelse for de pengeinstitutter og realkreditinstitutter, der i medfør af stk. 2 er pålagt det samme procentvise SIFI-bufferkrav på individuelt niveau, som gælder på konsolideret grundlag for det udpegede systemisk vigtige finansielle institut (SIFI).

Stk. 5. Erhvervsministeren kan beslutte, at et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) udpeget i henhold til § 308, stk. 1 eller 3, skal opfylde SIFI-bufferkravene, jf. § 125 g, stk. 3 og 4, jf. § 125 a, stk. 4, før den i stk. 1 angivne frist.

Identifikation af globalt systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI)

§ 310. Finanstilsynet udpeger en gang årligt globalt systemisk vigtige finansielle institutter i Danmark (G-SIFI). Et pengeinstitut, et realkreditinstitut og en finansiell holdingvirksomhed, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, kan udpeges som globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) på koncernniveau.

Stk. 2. Udpegningen af globalt systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI) og indplacering i fem underkategorier for globalt systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI) finder tidligst sted pr. 1. januar 2016 og sker på grundlag af mindst en af følgende indikatorer:

- 1) Størrelse.
- 2) Forbundethed med det finansielle system.
- 3) Substituerbarhed af instituttets aktiver eller den finansielle infrastruktur udbudt af instituttet.
- 4) Komplexitet.
- 5) Grænseoverskridende aktiviteter.

Stk. 3. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om opgørelsen af de i stk. 2 nævnte indikatorer samt beregning af systemiskheden af globalt systemisk vigtige finansielle institutter.

Offentliggørelse af identifikationen af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) og globalt systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI)

§ 311. Finanstilsynet offentliggør på sin hjemmeside en gang årligt, hvilke systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) og globalt systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI) der er udpeget i henhold til §§ 308 og 310, og deres indplacering i henholdsvis kategorier og underkategorier af systemiskhed.

Ledelse og indretning af virksomheden

§ 312. §§ 77 c, 80 a og 80 b finder tilsvarende anvendelse på systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) og globalt systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI), hvis kapitalandele ikke er optaget til handel på et reguleret marked, og som ikke i de 2 seneste regnskabsår på balancetidspunktet i gennemsnit har haft 1.000 eller flere fuldtidsansatte.

§ 312 a. (Ophævet)

§ 312 b. Udskydelse af variabel løn efter § 77 a, stk. 1, nr. 5, skal, for så vidt angår medlemmer af bestyrelsen og direktionen i et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) og

et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI), ske over en periode på mindst 5 år med påbegyndelse 1 år efter beregningstidspunktet med en ligelig fordeling over årene eller med en voksende andel i slutningen af perioden.

Stk. 2. En væsentlig del af den udskudte variable løndel efter stk. 1 skal, for så vidt angår medlemmer af bestyrelsen og direktionen i et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) og et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI), bestå af en balance af aktier, tilsvarende ejerandele afhængigt af virksomhedens juridiske struktur, aktiebaserede instrumenter eller, hvis der er tale om en virksomhed, hvis kapitalandele ikke er optaget til handel på et reguleret marked, tilsvarende instrumenter, der afspejler virksomhedens kreditværdighed. Pengeinstitutter og realkreditinstitutter skal, hvor det er muligt og hensigtsmæssigt, anvende instrumenter som reguleret i artikel 52 og 63 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter eller andre instrumenter, der kan konverteres til egentlige kernekapitalinstrumenter eller nedskrives, og som i passende grad afspejler virksomhedens kreditværdighed som en virksomhed, hvis aktivitet formodes af fortsætte. Instrumenterne kan udstedes i virksomheden eller dennes modervirksomhed, der ejer virksomheden fuldt ud.

Grænser for antal ledelsesposter

§ 313. Et medlem af bestyrelsen i et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) og i et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) må inklusive posten i det pågældende pengeinstitut, realkreditinstitut eller finansielle holdingvirksomhed, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, alene besidde en af følgende kombinationer af direktør- og bestyrelsesposter, jf. dog stk. 2-9:

- 1) 1 direktørpost kombineret med 2 bestyrelsesposter.
- 2) 4 bestyrelsesposter.

Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på medlemmer af bestyrelsen i systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) og i globalt systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI), hvis medlemmet er indsat i bestyrelsen i det pågældende systemisk vigtige finansielle institut (SIFI) eller globalt systemisk vigtige finansielle institut (G-SIFI) af den danske stat eller et selskab ejet af den danske stat.

Stk. 3. Følgende ledelsesposter skal ikke medregnes ved opgørelsen af antallet af direktør- og bestyrelsesposter efter stk. 1:

- 1) Direktør- og bestyrelsesposter i virksomheder og organisationer, der ikke forfølger overvejende kommercielle formål.
- 2) Direktør- og bestyrelsesposter i virksomheder omfattet af § 80, stk. 5, og tilsvarende sektorselskaber, medmindre virksomheden eller sektorselskabet er et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) eller et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI).
- 3) Bestyrelsesposter i virksomheder, hvor medlemmet er indsat i bestyrelsen af den danske stat eller et selskab ejet af den danske stat, eller hvor virksomheden er ejet af den danske stat.

Stk. 4. Direktør- og bestyrelsesposter i koncernforbundne virksomheder regnes som en samlet post ved opgørelsen af direktør- og bestyrelsesposter efter stk. 1.

Stk. 5. Direktør- og bestyrelsesposter i virksomheder, hvori det systemisk vigtige finansielle institut (SIFI) eller det globalt systemisk vigtige finansielle institut (G-SIFI) ejer en kvalificeret andel, jf. § 5, stk. 3, regnes som en samlet post ved opgørelsen af direktør- og bestyrelsesposter efter stk. 1.

Stk. 6. Finanstilsynet kan tillade, at et bestyrelsesmedlem besidder yderligere én bestyrelsespost end nævnt i stk. 1, hvis dette findes forsvarligt henset til bestyrelsesmedlemmets øvrige ledelsesposter og det arbejde, der er forbundet hermed.

Stk. 7. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde, hvor en direktør- eller bestyrelsespost kræver et meget beskedent ressourcforbrug, tillade, at den pågældende post ikke medregnes ved opgørelsen af antallet af direktør- og bestyrelsesposter efter stk. 1.

Stk. 8. Et medlem af bestyrelsen i en virksomhed, der udpeges som et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) efter § 308, stk. 1, eller et globalt systemisk vigtigt finansielt institut i Danmark (G-SIFI) efter § 310, stk. 1, som på tidspunktet for udpegningen besidder flere direktør- eller bestyrelsesposter end tilladt efter stk. 1, kan fortsat besidde disse direktør- og bestyrelsesposter indtil udløbet af valgperioden for det bestyrelseshverv, som indebærer, at bestyrelsesmedlemmet omfattes af stk. 1.

Stk. 9. Bestyrelsessuppleanter, som indtræder i bestyrelsen i en virksomhed, der er udpeget eller udpeges som et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) efter § 308, stk. 1, eller et globalt systemisk vigtigt finansielt institut i Danmark (G-SIFI) efter § 310, stk. 1, og som på det tidspunkt, hvor vedkommende indtræder i bestyrelsen, besidder flere direktør- eller bestyrelsesposter end tilladt efter stk. 1, kan fortsat besidde disse direktør- og bestyrelsesposter indtil udløbet af valgperioden for det pågældende bestyrelseshverv i det systemisk vigtige finansielle institut (SIFI) eller det globalt systemisk vigtige finansielle institut i Danmark (G-SIFI).

Særlige regler for nøglepersoner i systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) og i globalt systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI)

§ 313 a. (Ophævet)

§ 313 b. Uden direktionens godkendelse må et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) og et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) ikke bevilge eksponering mod eller modtage sikkerhedsstillelse fra

- 1) ansatte i instituttet, der er identificeret som nøglepersoner i medfør af § 64 c, stk. 8, jf. stk. 1, eller
- 2) virksomheder, hvor personkredsen nævnt i nr. 1 er direkte eller indirekte besidder af en kvalificeret andel eller er bestyrelsesmedlem eller direktør.

Stk. 2. De eksponeringer, der er nævnt i stk. 1, skal bevilges i henhold til instituttets sædvanlige forretningsbetingelser og på markedsbaserede vilkår. Instituttets eksterne

revisor skal i revisionsprotokollatet vedrørende årsrapporten afgive erklæring om, hvorvidt kravene i 1. pkt. er opfyldt.

Stk. 3. Direktionen skal overvåge forsvarligheden og forløbet af de eksponeringer, der er nævnt i stk. 1.

Stk. 4. Reglerne i stk. 1-3 gælder også eksponeringer mod personer, der er knyttet til ansatte, som er identificeret som nøglepersoner i medfør af § 64 c, stk. 5, jf. stk. 1, ved ægteskab, samliv i mindst 2 år eller slægtskab i ret op- eller nedstigende linje eller som søskende, og mod virksomheder, for hvilke sådanne personer er direktører.

Særlige regler for likviditet i systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) og i globalt systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI)

§ 314. Erhvervsministeren kan fastsætte regler vedrørende et likviditetsdækningskrav for systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) og for globalt systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI).

§§ 315-330. (Ophævet)

Afsnit IX a

Offentlig forbrugerinformation

Kapitel 19 a

§ 331. (Ophævet)

Afsnit IX b

Markeder for kryptoaktiver

Kapitel 19 b

Definitioner

§ 332. I denne lov forstås ved:

- 1) Kryptoaktiv: En digital gengivelse af en værdi eller af en rettighed, som kan overføres og lagres elektronisk ved hjælp af distributed ledger-teknologi eller lignende teknologi.
- 2) Aktivbaseret token: En form for kryptoaktiv, der ikke er en elektronisk pengetoken, og som hævdes at bevare en stabil værdi ved at henvise til en anden værdi eller rettighed eller en kombination heraf, herunder en eller flere officielle valutaer.
- 3) Elektronisk pengetoken eller e-pengetoken: En form for kryptoaktiv, som hævdes at bevare en stabil værdi ved at henvise til værdien af en officiel valuta.
- 4) Udsteder af kryptoaktiver: En fysisk eller juridisk person eller en anden virksomhed, der udsteder kryptoaktiver.
- 5) Udbyder af kryptoaktiver: En fysisk eller juridisk person eller en anden virksomhed eller en udsteder, som udbyder kryptoaktiver til offentligheden.
- 6) Udbyder af kryptoaktivtjenester: En juridisk person eller en anden virksomhed, hvis erhverv eller forretning består i at levere en eller flere kryptoaktivtjenester til kunder på et erhvervsmæssigt grundlag, og som har tilladelse til at levere kryptoaktivtjenester i overensstemmelse med artikel 59 i Europa-Parlamentets og Rådets

forordning (EU) 2023/1114 af 31. maj 2023 om markeder for kryptoaktiver.

- 7) Kryptoaktivtjeneste: En af nedenstående tjenester og aktiviteter vedrørende ethvert kryptoaktiv:
 - a) Levering af deponering og administration af kryptoaktiver på kunders vegne.
 - b) Drift af en handelsplatform for kryptoaktiver.
 - c) Veksling mellem kryptoaktiver og midler.
 - d) Veksling mellem kryptoaktiver og andre kryptoaktiver.
 - e) Udførelse af ordrer vedrørende kryptoaktiver på vegne af kunder.
 - f) Placering af kryptoaktiver.
 - g) Modtagelse og formidling af ordrer vedrørende kryptoaktiver på vegne af kunder.
 - h) Rådgivning om kryptoaktiver.
 - i) Porteføljepleje i forbindelse med kryptoaktiver.
 - j) Levering af tjenester vedrørende overførsel af kryptoaktiver på vegne af kunder.

Tilladelse og underretning

§ 332 a. En juridisk person eller anden virksomhed, der udbyder aktivbaserede tokens til offentligheden eller anmoder om optagelse af aktivbaserede tokens til handel i EU, skal være udsteder af disse aktivbaserede tokens og have tilladelse af Finanstilsynet i overensstemmelse med artikel 21, jf. artikel 16, stk. 1, litra a, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1114 af 31. maj 2023 om markeder for kryptoaktiver, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på et pengeinstitut, der opfylder kravene i artikel 17 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1114 af 31. maj 2023 om markeder for kryptoaktiver.

Stk. 3. Stk. 1 finder ikke anvendelse på en udsteder af aktivbaserede tokens, som er undtaget efter artikel 16, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1114 af 31. maj 2023 om markeder for kryptoaktiver, såfremt udstederen giver meddelelse om en hvidbog om kryptoaktiver i overensstemmelse med artikel 19 i samme forordning og efter anmodning fra Finanstilsynet giver meddelelse om enhver markedsføringskommunikation til Finanstilsynet.

§ 332 b. En person, der udbyder e-pengetokens til offentligheden eller anmoder om optagelse af e-pengetokens til handel i EU, skal være udsteder af disse, være meddelt tilladelse fra Finanstilsynet som pengeinstitut eller e-pengeinstitut og offentliggøre en hvidbog om kryptoaktiver, som Finanstilsynet er blevet underrettet om i overensstemmelse med artikel 51, jf. artikel 48, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1114 af 31. maj 2023 om markeder for kryptoaktiver.

§ 332 c. En juridisk person eller anden virksomhed, der leverer kryptoaktivtjenester i EU, skal have tilladelse af Finanstilsynet efter artikel 63, jf. artikel 59, stk. 1, litra a, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1114 af 31. maj 2023 om markeder for kryptoaktiver, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på et pengeinstitut, en værdipapircentral, et fondsmæglerselskab, en markedsoperatør, et e-pengeinstitut, et investeringsforvaltningsselskab eller en forvalter af alternative investeringsfonde, der har tilladelse til at udbyde tjenester som angivet i artikel 60, stk. 1-6, og som har underrettet Finanstilsynet i henhold til artikel 60, stk. 1-6, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1114 af 31. maj 2023 om markeder for kryptoaktiver, jf. artikel 59, stk. 1, litra b, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1114 af 31. maj 2023 om markeder for kryptoaktiver.

Inddragelse af tilladelse

§ 332 d. Finanstilsynet kan inddrage en tilladelse til en udsteder af aktivbaserede tokens efter artikel 24 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1114 af 31. maj 2023 om markeder for kryptoaktiver.

§ 332 e. Finanstilsynet kan inddrage en tilladelse til en udbyder af kryptoaktivtjenester efter artikel 64 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1114 af 31. maj 2023 om markeder for kryptoaktiver.

Indberetning af oplysninger

§ 332 f. En udsteder af aktivbaserede tokens omfattet af § 361, stk. 1, nr. 11, skal senest den 1. juli hvert år indberette summen af udstederens gennemsnitlige udestående til Finanstilsynet, jf. stk. 2.

Stk. 2. Gennemsnittet af de udestående aktivbaserede tokens beregnes som den samlede markedsværdi af de udestående aktivbaserede tokens opgjort på baggrund af det daglige udestående ved udgangen af hver dag i de foregående 6 måneder. Opgørelsen foretages den første dag i hver måned. Har virksomheden ikke gennemført 6 måneders drift på datoen for beregningen, anvendes de eventuelt gennemførte måneder med drift og virksomhedens estimer for de gennemsnitlige udestående aktivbaserede tokens for det kommende år som grundlag for beregningen.

§ 332 g. En udbyder af kryptoaktivtjenester omfattet af § 361, stk. 1, nr. 12, skal senest den 1. juli hvert år indberette virksomhedens omkostninger til løn, provision og tantieme til Finanstilsynet.

Tilsyn

§ 332 h. Finanstilsynet, eller hvor kompetencen til at udøve enkelte beføjelser ved lov er tillagt andre danske myndigheder, kan til brug for tilsyn med overholdelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1114 af 31. maj 2023 om markeder for kryptoaktiver udøve de beføjelser, der følger af forordningens artikel 94. Dette inkluderer til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse at kunne få adgang til lokaler og lokaliteter tilhørende udbydere af kryptoaktiver undtagen aktivbaserede tokens eller e-pengetokens og personer, der anmoder om optagelse til handel af kryptoaktiver undtagen aktivbaserede tokens eller e-pengetokens, udstedere af aktivbaserede tokens, udstedere af e-pengetokens og udbydere af kryptoaktivtjenester, med

henblik på indhentelse af oplysninger, herunder ved inspektioner.

§ 332 j. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om indberetning af oplysninger til Finanstilsynet for virksomheder omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om markeder for kryptoaktiver.

Afsnit IX c

Kapitel 19 c

Operatører af finansielle digitale infrastrukturer

Udpegning af operatører af finansielle digitale infrastrukturer

§ 333. Finanstilsynet kan udpege en virksomhed som operatør af finansiell digital infrastruktur, hvis virksomheden opfylder følgende:

- 1) Virksomheden udbyder digital infrastruktur eller forvalter it-tjenester som nævnt i bilag I, punkt 8 og 9, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2555 af 14. december 2022 om foranstaltninger til sikring af et højt fælles cybersikkerhedsniveau i hele Unionen.
- 2) Virksomhedens væsentligste aktiviteter består i at drive, administrere eller udvikle tjenester, der er nødvendige for kritiske og vigtige forretningsfunktioner i virksomheder, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2254 af 14. december 2022 om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor, som operatører af finansielle digitale infrastrukturer.

Stk. 2. Finanstilsynet skal ved udpegningen af en operatør af finansielle digitale infrastrukturer lægge vægt på følgende:

- 1) Omfanget og antallet af virksomheder i den finansielle sektor, som virksomheden varetager kritiske og vigtige opgaver for.
- 2) Karakteren af de kritiske og vigtige funktioner, som er afhængige af virksomhedens leverancer.
- 3) Betydningen af operatørens leverancer for den finansielle stabilitet.
- 4) Virksomhedens tilknytning til de virksomheder i den finansielle sektor, som modtager operatørens ydelser, herunder concernforbindelser og ejerskab.

Stk. 3. It-operatører af detailbetalingssystemer og virksomheder, der udfører væsentlig drift eller udvikling for den fælles betalingsinfrastruktur, kan udpeges som operatører af finansielle digitale infrastrukturer.

Stk. 4. Finanstilsynet skal på sin hjemmeside offentliggøre, hvilke virksomheder der er udpeget som operatører af finansielle digitale infrastrukturer.

Stk. 5. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om udpegning af operatører af finansielle digitale infrastrukturer, herunder de kriterier, som Finanstilsynet skal lægge vægt på efter stk. 1 og 2.

Foranstaltninger til styring af it- og cyberrisici

§ 333 a. En operatør af finansiel digital infrastruktur skal have en forvaltnings- og kontrolramme, der sikrer en effektiv og forsigtig styring af it- og cyberrisici.

Stk. 2. En operatør skal som led i rammen for styring af it- og cyberrisici træffe passende og forholdsmæssige tekniske, operationelle og organisatoriske foranstaltninger for at styre risici for sikkerheden i net- og informationssystemer.

Stk. 3. Foranstaltningerne nævnt i stk. 2 skal omfatte følgende:

- 1) Politikker for risikoanalyse og informationssystemsikkerhed, jf. § 333 d,
- 2) håndtering af hændelser, jf. § 333 f,
- 3) driftskontinuitet, herunder backupstyring og reetablering efter større hændelser og krisestyring, jf. § 333 e, stk. 7,
- 4) forsyningskædesikkerhed, herunder sikkerhedsrelaterede aspekter vedrørende forholdene mellem operatøren og dens direkte leverandører eller tjenesteudbydere, jf. §§ 333 h-333 j,
- 5) sikkerhed i forbindelse med erhvervelse, udvikling og vedligeholdelse af net- og informationssystemer, herunder håndtering og offentliggørelse af sårbarheder, jf. § 333 e, stk. 2,
- 6) politikker og procedurer til vurdering af effektiviteten af foranstaltninger til styring af cybersikkerhedsrisici, jf. § 333 e, stk. 10, og § 333 g,
- 7) grundlæggende cyberhygiejnepraksisser og cybersikkerhedsuddannelse, jf. § 333 b, stk. 7, og § 333 e, stk. 4 og 11,
- 8) politikker og procedurer vedrørende brug af kryptografi og, hvor det er relevant, kryptering,
- 9) personalesikkerhed, adgangskontrolpolitikker og forvaltning af aktiver og
- 10) brug af løsninger med multifaktorautentificering eller kontinuerlig autentificering, sikret tale-, video- og tekstkommunikation og sikrede nødkommunikationssystemer internt i infrastrukturen, hvor det er relevant.

Stk. 4. En operatør skal, når den overvejer foranstaltninger nævnt i stk. 3, nr. 4, tage hensyn til de sårbarheder, der er specifikke for hver direkte leverandør og tjenesteudbyder, og den generelle kvalitet af deres leverandørers og tjenesteudbyderes produkter og cybersikkerhedspraksis, herunder sikkerheden i deres udviklingsprocedurer. Ved vurderingen skal operatøren desuden tage hensyn til resultaterne af de koordinerede sikkerhedsrisikovurderinger af kritiske forsyningskæder, der foretages i overensstemmelse med artikel 22, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2555 af 14. december 2022 om foranstaltninger til sikring af et højt fælles cybersikkerhedsniveau i hele Unionen, hvor det er relevant, og hvor resultaterne af sådanne vurderinger foreligger.

Ledelse og organisation

§ 333 b. Det øverste ledelsesorgan i en operatør af finansiel digital infrastruktur skal fastlægge, godkende, føre tilsyn med og har ansvaret for gennemførelsen af operatø-

rens ramme, jf. § 333 a, og foranstaltninger efter § 333 b og ordninger for it- og cyberrisikostyring. Det øverste ledelsesorgan skal godkende en strategi for digital operationel modstandsdygtighed, der gennemfører rammen, jf. § 333 a.

Stk. 2. Tilsynet med operatørens styring af sine it- og cyberrisici skal placeres i uafhængige kontrolfunktioner. Operatøren skal sikre adskillelse og uafhængighed mellem it- og cyberrisikostyringsfunktioner, kontrolfunktioner og interne revisionsfunktioner efter modellen med tre forsvarslinjer eller en intern model for risikostyring og kontrol.

Stk. 3. En operatør skal dokumentere og gennemgå rammen efter § 333 a mindst en gang om året, og når der forekommer større it- eller cyberhændelser, eller som følge af observationer efter test eller revisioner. Gennemgang efter 1. pkt. skal ligeledes foretages efter anmodning fra Finanstilsynet. Gennemgangen af rammen skal operatøren kunne dokumentere i en samlet rapport.

Stk. 4. En operatørs interne revision skal regelmæssigt revidere rammen for styring af it- og cyberrisici. Den interne revision skal have tilstrækkelig viden, faglig kompetence og ekspertise til udførelsen af denne opgave.

Stk. 5. En operatør skal oprette en funktion med henblik på overvågning af ordninger, der er indgået med tredjepartsudbydere om it-ydelser, eller udpege et direktionsmedlem som ansvarlig for tilsyn og dokumentation i forbindelse med eksponering for it- og cyberrisici fra tredjepartsudbydere.

Stk. 6. En operatør skal oprette en funktion til krisestyring, som skal håndtere større it- og cyberhændelser, der medfører aktivering af beredskabsplaner, forretningskontinuitetsplaner eller genopretningsplaner. Krisestyringsfunktionen har ansvaret for kommunikation efter 1. pkt.

Stk. 7. Medlemmer af det øverste ledelsesorgan af operatøren skal aktivt vedligeholde den viden og de færdigheder, der er nødvendige for at forstå og vurdere it- og cyberrisici og disses indvirkning på driften af operatøren, herunder ved regelmæssigt at følge undervisning, som er passende i forhold til de it- og cyberrisici, som operatøren og dens kunder er eksponeret for.

§ 333 c. En operatør af finansiel digital infrastruktur skal dokumentere anvendelsen af sin ramme for styring af it- og cyberrisici på leverancer, der er nødvendige for kritiske og vigtige funktioner hos kunder, såfremt operatøren er datacentral for virksomheder, som er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2554 af 14. december 2022 om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor.

Styring af it- og cyberrisici

§ 333 d. Den ramme for it- og cyberrisikostyring, som en operatør af finansiel digital infrastruktur skal have, jf. § 333 a, skal omfatte en overordnet strategi for digital operationel modstandsdygtighed, der fastsætter, hvordan rammen skal gennemføres.

Stk. 2. Operatøren skal med passende mellemrum identificere og vurdere alle væsentlige it- og cyberrisici, som operatøren og dennes ydelser er eksponeret for.

Stk. 3. Rammen for it- og cyberrisikostyring skal som minimum omfatte strategier, politikker, procedurer og foranstaltninger, som er nødvendige for at beskytte al fysisk og digital infrastruktur og data i overensstemmelse med de identificerede risici, herunder software, hardware, servere, netværk og relaterede fysiske komponenter og infrastrukturer såsom lokaler, datacentre og sensitive udpegede områder mod risici.

Foranstaltninger til it- og cybersikkerhed

§ 333 e. En operatør af finansiel digital infrastrukturens it-systemer, it-protokoller og it-værktøjer skal være pålidelige og med tilstrækkelig kapacitet til rettidigt at håndtere de nødvendige transaktioner m.v. i situationer med spidsbelastning, herunder uventet høje spidsbelastninger.

Stk. 2. En operatør skal løbende identificere alle kritiske forretningsfunktioner og it-aktiver, herunder it-aktiver, der understøtter kritiske eller vigtige forretningsfunktioner for operatørens kunder.

Stk. 3. En operatør skal identificere alle kritiske eller vigtige forretningsprocesser og tjenester, der er afhængige af eksterne leverandører, og dokumentere egne og kunders afhængigheder af ydelser fra underleverandører.

Stk. 4. En operatør skal overvåge og kontrollere it-systemernes og it-værktøjernes funktion og sikkerhed og minimere virkningerne af it- og cyberrisici ved at indføre passende sikkerhedsværktøjer, -politikker og -procedurer. Operatøren skal løbende identificere potentielle sårbarheder og single points of failure.

Stk. 5. En operatør skal opretholde et højt niveau af tilgængelighed, autenticitet, integritet og fortrolighed af data og udforme og gennemføre it-sikkerhedspolitikker, -procedurer og -protokoller og udforme it-værktøjer, der er egnet til at sikre modstandsdygtighed, stabilitet og tilgængelighed for it-systemer, der understøtter kritiske eller vigtige funktioner.

Stk. 6. En operatør skal indføre mekanismer til overvågning og sporing af anormale aktiviteter, trusler og hændelser i relevant infrastruktur og fastsætte tærskler for igangsættelse af indsats- og beredskabsforanstaltninger.

Stk. 7. En operatør skal have en politik for it-driftsstabilitet, som gennemføres ved dokumenterede beredskabsplaner, ordninger, procedurer m.v., med henblik på

- 1) at sikre, at operatørens og dennes kunders kritiske eller vigtige funktioner er stabile,
- 2) hurtigt, passende og effektivt at sætte ind over for og løse alle it-relaterede hændelser på en måde, der begrænser skaden og prioriterer genoptagelsen af aktiviteter og genopretningstiltag,
- 3) at planer, der omfatter inddæmningsforanstaltninger, der er passende i forhold til hændelserne, og som forhindrer yderligere skade, omgående aktiveres,
- 4) at anslå foreløbige virkninger, skader og tab og
- 5) at indføre kommunikations- og krisestyringstiltag, der sikrer, at ajourførte oplysninger videregives til alt relevant internt personale og eksterne interessenter og indberettes til Finanstilsynet.

Stk. 8. En operatør skal have politikker og procedurer for sikkerhedskopiering, der præciserer omfanget af de data, der er genstand for sikkerhedskopiering, og minimumshyppigheden af sikkerhedskopiering baseret på oplysningernes kritiske betydning eller fortrolighedsniveauet for dataene. Operatøren skal endvidere have procedurer og metoder for gendannelse og genopretning efter materiel eller immateriel skade efter væsentlige hændelser.

Stk. 9. En operatør skal regelmæssigt teste sine foranstaltninger til beredskab, indsats, genopretning, sikkerhedskopiering og gendannelse.

Stk. 10. En operatør skal udvikle politikker for en systematisk læring på baggrund af den viden, som operatøren opnår ved opfølgning på sin ramme for risikostyring, trusselsovervågning, testresultater og it- og cyberhændelser. Den opnåede viden skal danne grundlag for en årlig rapportering til ledelsesorganet med anbefalinger til forbedringer i relevant omfang.

Stk. 11. En operatør skal have beredskab for krisekommunikation og ansvarlig offentliggørelse af oplysninger om større cyberhændelser eller væsentlige sårbarheder til berørte parter, herunder kunder, modparter og offentligheden.

Styring og indberetning af it- og cyberhændelser

§ 333 f. En operatør af finansiel digital infrastruktur skal fastlægge en proces for overvågning, styring og indberetning af it- og cyberhændelser.

Stk. 2. En operatør skal registrere alle it- og cyberhændelser og væsentlige cybertrusler. Operatøren skal fastlægge passende procedurer, der sikrer en konsekvent og integreret overvågning og håndtering af og opfølgning på it- og cyberhændelser, og at de grundlæggende årsager identificeres, dokumenteres og håndteres.

Stk. 3. En operatør skal indberette væsentlige it- og cyberhændelser, jf. stk. 4, til Finanstilsynet og CSIRT'en oprettet i medfør af artikel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2555 af 14. december 2022 om foranstaltninger til sikring af et højt fælles cybersikkerhedsniveau i hele Unionen.

Stk. 4. En hændelse anses for væsentlig, jf. stk. 3, hvis

- 1) den har forårsaget eller er i stand til at forårsage alvorlige driftsforstyrrelser af tjenesterne eller økonomiske tab for operatøren eller
- 2) den har påvirket eller er i stand til at påvirke andre fysiske eller juridiske personer ved at forårsage betydelig materiel eller immateriel skade.

Stk. 5. En operatør skal ved en indberetning, jf. stk. 3, foretage følgende:

- 1) Indsende alle oplysninger, der er nødvendige for Finanstilsynet til at fastslå eventuelle grænseoverskridende virkninger af hændelsen.
- 2) Uden unødigt ophold og under alle omstændigheder inden for 24 timer efter at have fået kendskab til den væsentlige hændelse fremsende en tidlig varslings, som skal angive, om den væsentlige hændelse mistænkes for at være forårsaget af ulovlige eller ondsindede handlinger eller kunne have en grænseoverskridende virkning.

- 3) Uden unødigt ophold og under alle omstændigheder inden for 72 timer efter at have fået kendskab til den væsentlige hændelse fremsende en hændelsesunderretning, som skal ajourføre de oplysninger, der er nævnt under nr. 1, og en indledende vurdering af den væsentlige hændelse, herunder dens alvor og indvirkning, og kompromitteringsindikatorerne, hvor sådanne foreligger.
- 4) Efter anmodning fra Finanstilsynet eller fra CSIRT'en fremsende en foreløbig rapport om relevante statusopdateringer.
- 5) Fremsende en endelig rapport senest 1 måned efter forelæggelsen af den hændelsesunderretning, der er nævnt i nr. 2, der skal omfatte følgende:
 - a) En detaljeret beskrivelse af hændelsen, herunder dens alvor og indvirkning.
 - b) Den type trussel eller grundlæggende årsag, der sandsynligvis har udløst hændelsen.
 - c) Anvendte og igangværende afbødende foranstaltninger.
 - d) Oplysninger om eventuelle grænseoverskridende virkninger af hændelsen.
- 6) Forelægge en statusrapport for Finanstilsynet og CSIRT'en senest 1 måned efter forelæggelsen af den hændelsesunderretning, der er nævnt i nr. 2, hvis hændelsen fortsat pågår på dette tidspunkt, og en endelig rapport senest 1 måned efter operatørens håndtering af hændelsen.

Stk. 6. En operatør skal, hvor det er relevant, uden unødigt ophold underrette modtagere af operatørens tjenester om væsentlige hændelser, der sandsynligvis vil påvirke leveringen af disse tjenester negativt.

Stk. 7. En operatør skal uden unødigt ophold underrette modtagere af operatørens tjenester, som potentielt er berørt af en væsentlig cybertrussel, om eventuelle foranstaltninger eller modforholdsregler, som disse modtagere kan træffe som reaktion på den pågældende trussel. Operatøren skal også informere de pågældende modtagere om den konkrete væsentlige cybertrussel, hvor dette er relevant.

Stk. 8. En operatør kan underrette Finanstilsynet om en væsentlig cybertrussel, når operatøren anser truslen for at være relevant for det finansielle system, tjenestebrugere eller kunder.

Trusselsbaseret penetrationstest

§ 333 g. En operatør af finansiell digital infrastruktur skal løbende teste effektiviteten af sine foranstaltninger til sikring mod it- og cyberhændelser, der har eller kan have skadelige virkninger på virksomhedens drift.

Stk. 2. En operatør skal have et program for test af digital operationel modstandsdygtighed, som er passende i forhold til de identificerede risici og er integreret i operatørens ramme for it- og cyberrisikostyring, jf. § 333 a.

Stk. 3. En operatør kan pålægges at gennemgå trusselsbaserede penetrationstest i overensstemmelse med de regler, der gælder for virksomheder omfattet af kapitel IV i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2554 af 14.

december 2022 om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor og retsakter udstedt i medfør heraf.

Stk. 4. Vurderingen af, i hvilket omfang en operatør skal gennemføre penetrationstest, jf. stk. 3, skal foretages ud fra

- 1) virkningsrelaterede faktorer, navnlig i hvilket omfang de tjenester, der leveres, og de aktiviteter, der udføres af operatøren, indvirker på den finansielle sektor,
- 2) eventuelle betænkeligheder vedrørende finansiell stabilitet, herunder operatørens systemiske karakter, og
- 3) operatørens specifikke it-risikoprofil, grad af it-modenhed og de teknologiske kendetegn, der er involveret.

Tredjepartsrisici

§ 333 h. En operatør af finansiell digital infrastruktur skal styre sine it- og cyberrisici, der er relateret til brug af it-tjenester fra tredjeparter som en integreret del af sin ramme for it- og cyberrisikostyring, jf. § 333 a.

Stk. 2. En operatør, der har overladt driften af en forretningsfunktion til en leverandør, har til enhver tid det fulde ansvar for at overholde og opfylde alle forpligtelser i henhold til denne lov.

Stk. 3. En operatør skal regelmæssigt gennemgå de risici, der er forbundet med brugen af it-tredjepartsudbydere.

Stk. 4. En operatør skal vedtage og regelmæssigt gennemgå en strategi for sine it-tredjepartsrisici. Strategien for it-tredjepartsrisici skal omfatte en politik for brugen af it-tjenester, der understøtter kritiske eller vigtige funktioner, og som leveres af tredjepartsudbydere.

Stk. 5. En operatør skal opretholde og ajourføre et register over oplysninger om alle ordninger for brugen af it-tjenester, der leveres af tredjepartsudbydere. Operatøren skal underrette Finanstilsynet om enhver planlagt kontraktlig ordning for brugen af it-tjenester, der understøtter kritiske eller vigtige funktioner, og når en funktion er blevet kritisk eller vigtig.

Stk. 6. Inden en operatør indgår en kontraktlig ordning for brugen af it-tjenester, skal operatøren

- 1) vurdere, om den kontraktlige ordning omfatter brugen af it-tjenester, der understøtter en kritisk eller vigtig funktion,
- 2) vurdere, om de tilsynsmæssige betingelser for udlicitering er opfyldt,
- 3) identificere og vurdere alle relevante risici i forbindelse med den kontraktlige ordning, herunder muligheden for, at sådanne kontraktlige ordninger kan bidrage til at øge it-koncentrationsrisikoen,
- 4) foretage fornøden due diligence over for potentielle tredjepartsudbydere af it-tjenester og under udvælgelses- og vurderingsprocessen sikre, at den pågældende tredjepartsudbyder af it-tjenester er egnet, og
- 5) identificere og vurdere interessekonflikter, som den kontraktlige ordning kan give anledning til.

Stk. 7. Når en operatør indgår it-kontrakter, der relaterer sig til kritiske og vigtige funktioner, skal operatøren sikre, at den har passende adgangs-, inspektions- og revisionsrettigheder over for tredjepartsudbyderen af it-tjenester. Operatøren skal på grundlag af en risikobaseret tilgang fastsætte

hyppigheden af revisioner og inspektioner og de områder, der skal underkastes revision.

Stk. 8. En operatør skal sikre, at de kontraktlige ordninger for brugen af it-tjenester som minimum kan opsiges i enhver af følgende situationer:

- 1) Tredjepartsudbyderen begår en væsentlig overtrædelse af gældende lovgivning eller kontraktvilkår.
- 2) Operatøren identificerer forhold under overvågningen af it-tredjepartsrisici, som kan ændre udførelsen af de funktioner, der er leveret gennem den kontraktlige ordning, herunder væsentlige ændringer, der påvirker ordningen eller situationen for tredjepartsudbyderen af it-tjenester.
- 3) Operatøren dokumenterer svagheder hos tredjepartsudbyderen af it-tjenester, som vedrører dennes samlede it-risikostyring.
- 4) Finanstilsynet kan ikke længere føre effektivt tilsyn med operatøren som følge af betingelserne eller omstændighederne vedrørende de respektive kontraktlige ordninger.

Stk. 9. En operatør skal indføre exitstrategier for it-tjenester, der understøtter kritiske eller vigtige funktioner. Exitstrategierne skal tage højde for de risici, der kan opstå hos tredjepartsudbydere af it-tjenester, herunder

- 1) mulige svigt fra tredjepartsudbyderens side,
- 2) en forringelse af kvaliteten af de leverede it-tjenester,
- 3) eventuelle driftsforstyrrelser som følge af u hensigtsmæssig eller manglende levering af it-tjenester,
- 4) eventuelle væsentlige risici i forbindelse med en passende og løbende anvendelse af de pågældende it-tjenester og
- 5) opsigelse af kontraktlige ordninger med tredjepartsudbydere af it-tjenester i en af de i stk. 8 anførte situationer.

Stk. 10. En operatør skal indføre passende beredskabsforanstaltninger for at opretholde driftsstabiliteten, i tilfælde af at de omstændigheder, der er nævnt i stk. 9, indtræder.

Stk. 11. En operatør af finansiell digital infrastruktur skal sikre, at den kan opsiges kontraktlige ordninger, uden at

- 1) dens forretningsaktiviteter afbrydes,
- 2) efterlevelsen af de lovgivningsmæssige krav begrænses og
- 3) kontinuiteten og kvaliteten af de leverede tjenester til kunder lider skade.

Stk. 12. Exitstrategierne skal være dokumenterede, proportionale, testet i tilstrækkeligt omfang og gennemgået regelmæssigt.

Stk. 13. En operatør skal identificere alternative løsninger og udarbejde overgangsplaner, så den kan fratage tredjepartsudbyderen af it-tjenester de relevante it-tjenester og de relevante data og sikkert og fuldstændigt kan overføre disse til alternative udbydere eller indarbejde dem internt.

Koncentrationsrisici

§ 333 i. Når en operatør af finansiell digital infrastruktur foretager identifikation og vurdering af de risici, der er nævnt i § 333 h, stk. 6, nr. 3, skal operatøren tage hensyn til, hvorvidt den påtænkte indgåelse af en kontraktlig ord-

ning, der understøtter kritiske eller vigtige funktioner for de tilsluttede virksomheder, vil føre til

- 1) henlæggelse af funktioner til en tredjepartsudbyder af it-tjenester, som ikke er lette at erstatte, eller
- 2) indgåelse af flere kontraktlige ordninger om levering af it-tjenester, der understøtter kritiske eller vigtige funktioner, med den samme tredjepartsudbyder af it-tjenester eller med tredjepartsudbydere af it-tjenester, som har tætte forbindelser til denne.

Centrale kontraktsbestemmelser

§ 333 j. Rettigheder og forpligtelser for en operatør af finansiell digital infrastruktur og for tredjepartsudbyderen af it-tjenester skal fordeles klart og fastlægges skriftligt. Den samlede kontrakt skal omfatte serviceniveauaftaler og dokumenteres i et samlet dokument, som parterne skal have adgang til i et varigt og tilgængeligt format.

Stk. 2. De kontraktlige ordninger for brugen af it-tjenester skal mindst omfatte følgende elementer:

- 1) En klar og fuldstændig beskrivelse af alle funktioner og it-tjenester, som tredjepartsudbyderen skal levere, med angivelse af, om underentreprise af en it-tjeneste, der understøtter en kritisk eller vigtig funktion eller væsentlige dele heraf, er tilladt, og hvis det er tilfældet, de betingelser, der gælder for en sådan underentreprise.
- 2) En angivelse af de steder, navnlig de regioner eller lande, hvor de udliciterede funktioner og it-tjenester eller funktionerne og it-tjenesterne i underentreprise skal leveres, hvor data skal behandles, herunder lagringsstedet, og krav om, at tredjepartsudbyderen på forhånd skal underrette operatøren, hvis den har planer om at ændre disse steder.
- 3) Bestemmelser om tilgængelighed, autenticitet, integritet og fortrolighed med hensyn til databeskyttelse, herunder personoplysninger.
- 4) Bestemmelser om sikring af adgang, genopretning og tilbagelevering af data i et tilgængeligt format i tilfælde af insolvens, afvikling eller afbrydelse af de forretningsaktiviteter, som tredjepartsudbyderen varetager, eller i tilfælde af opsigelse af kontrakten.
- 5) Beskrivelser af serviceniveauet, herunder ajourføringer og revisioner heraf.
- 6) En forpligtelse for tredjepartsudbyderen til at yde bistand til operatøren uden yderligere omkostninger eller til en omkostning, der fastsættes på forhånd, hvis der opstår en it-hændelse, der vedrører den it-tjeneste, som leveres til operatøren.
- 7) En forpligtelse for tredjepartsudbyderen til at samarbejde fuldt ud med Finanstilsynet og afviklingsmyndigheder, herunder personer, som myndighederne har udpeget.
- 8) Opsigelsesrettigheder og dertil knyttede minimumsfrister for opsigelse af de kontraktlige ordninger.

Stk. 3. De kontraktlige ordninger for brugen af it-tjenester, der understøtter kritiske eller vigtige funktioner, skal udover de elementer, der er nævnt i stk. 2, mindst omfatte følgende:

- 1) En fuldstændig beskrivelse af serviceniveauer, herunder ajourføringer og revisioner heraf, med præcise kvantitative og kvalitative præstationsmål inden for de aftalte serviceniveauer, så operatøren kan foretage en effektiv overvågning af it-tjenester og uden unødigt ophold træffe passende afhjælpende foranstaltninger, når de aftalte serviceniveauer ikke overholdes.
- 2) Opsigelsesfrister og indberetningsforpligtelser for tredjepartsudbyderen af it-tjenester over for operatøren, herunder underretning om enhver udvikling, som kan have væsentlig indvirkning på, hvorvidt tredjepartsudbyderen har evnen til effektivt at levere it-tjenester, der understøtter kritiske eller vigtige funktioner i overensstemmelse med de aftalte serviceniveauer.
- 3) Krav til tredjepartsudbyderen om at gennemføre og teste beredskabsplaner og indføre it-sikkerhedsforanstaltninger, -værktøjer og -politikker, som giver et passende niveau af sikkerhed, for at operatøren kan levere sine tjenester.
- 4) En forpligtelse for tredjepartsudbyderen til at deltage i og fuldt ud samarbejde om operatørens trusselsbaserede penetrationstest, jf. § 333 g, stk. 3.
- 5) En ret til løbende at overvåge tredjepartsudbyderens opgavevaretagelse og risikostyring, herunder adgangs-, inspektions- og revisionsrettigheder for operatøren, Finanstilsynet eller udpegede tredjeparter og adgang til nødvendig information og dokumentation.
- 6) Exitstrategier, herunder indførelse af en obligatorisk passende overgangsperiode,
 - a) i løbet af hvilken tredjepartsudbyderen fortsat leverer de respektive funktioner eller it-tjenester med henblik på at mindske risikoen for forstyrrelser i operatøren eller sikre en effektiv afvikling eller omstrukturering heraf, og
 - b) som giver operatøren mulighed for at migrere til en anden tredjepartsudbyder eller skifte til interne løsninger, der stemmer overens med den leverede tjenestes kompleksitet.

Informationsudveksling

§ 333 k. En operatør af finansiel digital infrastruktur kan udveksle oplysninger og efterretninger om cybertrusler i overensstemmelse med reglerne i kapitel VI i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2554 af 14. december 2022 om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor og indgå i ordninger oprettet i henhold forordningens artikel 45, stk. 2. En operatør af finansiel digital infrastruktur kan ligeledes udveksle relevante cybersikkerhedsoplysninger i overensstemmelse med reglerne i kapitel VI i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2555 af 14. december 2022 om foranstaltninger til sikring af et højt fælles cybersikkerhedsniveau i hele Unionen og indgå i ordninger oprettet i overensstemmelse hermed.

Stk. 2. En operatør skal underrette Finanstilsynet om sin deltagelse i de ordninger, der er nævnt i stk. 1, og i tilfælde af udtrædelse af sådanne ordninger.

Oplysning til Finanstilsynet

§ 333 l. En operatør af finansiel digital infrastruktur skal oplyse Finanstilsynet om følgende:

- 1) Operatørens navn.
- 2) Adressen på operatørens hovedforretningssted og dens andre retlige forretningssteder i Den Europæiske Union.
- 3) Den relevante sektor og delsektor samt typen af enhed som nævnt i bilag I i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2555 af 14. december 2022 om foranstaltninger til sikring af et højt fælles cybersikkerhedsniveau i hele Unionen.
- 4) Operatørens kontaktoplysninger, herunder e-mailadresser, ip-intervaller og telefonnumre på operatøren.
- 5) De medlemsstater, hvor operatøren leverer tjenester.

Stk. 2. Ved ændring af oplysningerne i stk. 1 skal operatøren straks og senest 3 måneder efter ændringen underrette Finanstilsynet herom.

Tilsyn m.v.

§ 333 m. Kapitel 21 og 23 og regler udstedt i medfør af disse kapitler finder anvendelse for operatører af finansielle digitale infrastrukturer med de nødvendige tilpasninger.

§ 333 n. Finanstilsynet har beføjelse til at

- 1) pålægge en operatør af finansiel digital infrastruktur regelmæssige og målrettede sikkerhedsaudits udført af et kvalificeret uafhængigt organ eller en kompetent myndighed og at afholde udgifterne hertil,
- 2) pålægge en operatør af finansiel digital infrastruktur ad hoc-audits, herunder hvor det er berettiget på grund af en væsentlig hændelse eller en overtrædelse af reglerne i denne lov fra operatørens side,
- 3) pålægge en operatør af finansiel digital infrastruktur sikkerhedsscanninger baseret på objektive, ikkediskriminerende, fair og gennemsigtige risikovurderingskriterier, hvor det er nødvendigt i samarbejde med den berørte operatør,
- 4) udstede advarsler om en operatørs overtrædelse af denne lov og
- 5) udpege en overvågningsansvarlig med veldefinerede opgaver til i en nærmere fastsat periode at føre tilsyn med en operatørs overholdelse af §§ 333 a og 333 f.

§ 333 o. Efterkommer en operatør af finansiel digital infrastruktur ikke Finanstilsynets påbud i medfør af denne lov, og efterkommer operatøren ikke påbuddet inden en fornyet frist, som Finanstilsynet efterfølgende sætter, kan Finanstilsynet træffe afgørelse om følgende:

- 1) Midlertidigt at suspendere en myndighedsudstedt certificering eller godkendelse vedrørende dele af eller alle de relevante tjenester, operatøren leverer, eller aktiviteter, der udføres af operatøren.
- 2) Midlertidigt at forbyde enhver fysisk person med ledelsesansvar på direktionsniveau eller juridisk repræsentant i operatøren at udøve ledelsesfunktioner i denne.

Stk. 2. Midlertidige suspensioner eller forbud, som er pålagt i medfør af stk. 1, kan kun anvendes, indtil operatøren

træffer de nødvendige foranstaltninger til at afhjælpe de mangler eller opfylde de krav, som gav anledning til, at foranstaltningerne i medfør af stk. 1 blev anvendt.

Stk. 3. En afgørelse efter stk. 1 kan af operatøren eller den fysiske person, afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Sagen anlægges i den borgerlige retsplejes former.

Bemyndigelse

§ 333 p. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om it- og cyberrisikostyring og kontrol- og sikringsforanstaltninger i en operatør af finansiel digital infrastruktur, herunder om følgende:

- 1) Indholdet af rammerne for styring af it- og cyberrisici, jf. § 333 a, og om indholdet af strategier og politikker på området for digital operationel modstandsdygtighed.
- 2) Det øverste ledelsesorgans opgaver i forbindelse med styringen af it- og cyberrisici.
- 3) Operatører af finansielle digitale infrastrukturens rapportering af væsentlige hændelser og cybertrusler.
- 4) Test, herunder eksterne test, af en operatør af finansielle digitale infrastrukturens cybersikkerhed.
- 5) Krav til testere af en operatør af finansielle digitale infrastrukturens cybersikkerhed.
- 6) Styring og rapportering af tredjepartsrisici.
- 7) Obligatorisk brug af særlige sikkerhedscertificerede produkter eller tjenesteydelser.
- 8) Den interne og eksterne systemrevision i operatører af finansielle digitale infrastrukturer.

Afsnit X

Sparevirksomheder

Kapitel 20

Sparevirksomheder

Tilladelse til sparevirksomheder

§ 334. Virksomheder, der udøver virksomhed, som består i erhvervsmæssigt eller som et væsentligt led i deres drift at modtage indlån eller andre midler, der skal tilbagebetales fra offentligheden, og som anbringer de således modtagne midler på anden måde end ved indsættelse i et pengeinstitut, skal have tilladelse som sparevirksomhed, hvis virksomheden ikke er

- 1) omfattet af § 7, stk. 1,
- 2) omfattet af § 8, stk. 1,
- 3) oprettet i henhold til særlig lov, eller hvis oprettelse ikke er godkendt i henhold til særlig lov, eller
- 4) projektejere, hvis de modtagne midler er omfattet af et crowdfundingudbud omfattet af reglerne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/1503 af 7. oktober 2020 om europæiske crowdfundingtjenesteudbydere for erhvervslivet.

Stk. 2. Virksomheder, der søger om tilladelse efter stk. 1, skal have en aktiekapital, der mindst udgør et beløb svarende til 1 mio. euro.

§ 335. §§ 13 og 14 finder tilsvarende anvendelse for sparevirksomheder.

§ 336. § 15 finder tilsvarende anvendelse på sparevirksomheder.

Stk. 2. For sparevirksomheder, der ikke er aktieselskaber, gælder selskabslovens bestemmelser om anmeldelse og registrering m.m. tilsvarende.

§ 336 a. Sparevirksomheden skal indhente oplysninger om sparevirksomhedens reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 2. Enhver, der direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer sparevirksomheden, skal efter sparevirksomhedens anmodning forsyne sparevirksomheden med de oplysninger om ejerforholdet, der er nødvendige for sparevirksomhedens identifikation af reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 3. Sparevirksomheden skal registrere oplysningerne, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder, i Erhvervsstyrelsens it-system, hurtigst muligt efter at sparevirksomheden er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer. Enhver ændring af de oplysninger, som er registreret om de reelle ejere, skal registreres, hurtigst muligt efter at sparevirksomheden er blevet bekendt med ændringen. De registrerede medlemmer af sparevirksomhedens direktion skal betragtes og registreres som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system, hvis sparevirksomheden efter at have udtømt alle muligheder for identifikation herefter ingen reelle ejere har eller ingen reelle ejere kan identificeres.

Stk. 4. Sparevirksomheden skal mindst en gang årligt undersøge, om der er ændringer af de registrerede oplysninger om reelle ejere. Resultatet af den årlige undersøgelse fremlægges på det bestyrelsesmøde, hvor bestyrelsen godkender årsrapporten.

Stk. 5. Sparevirksomheden skal opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om sparevirksomhedens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Sparevirksomheden skal endvidere opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 6. Sparevirksomheden skal efter anmodning udlevere oplysninger om sparevirksomhedens reelle ejere, herunder om sparevirksomhedens forsøg på at identificere sparevirksomhedens reelle ejere, til Hvidvasksekretariatet. Sparevirksomheden skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre kompetente myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 7. Hvidvasksekretariatet og andre kompetente myndigheder kan vederlagsfrit videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. stk. 3, eller er indhentet, jf. stk. 6, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester.

Stk. 8. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om oplysningernes registrering, tilgængelighed og offentliggørelse efter stk. 1, 3 og 5 i Erhvervsstyrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger sparevirksomheden skal registrere i styrelsens it-system.

§ 336 b. Sparevirksomheder, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, jf. § 336 a, skal efter anmodning forsyne personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, med oplysninger om sparevirksomhedens ejerforhold.

Stk. 2. Modtager Finanstilsynet indberetninger om uoverensstemmelser i de registrerede oplysninger om en sparevirksomheds reelle ejere i medfør af hvidvaskloven, foretager Finanstilsynet en undersøgelse af forholdet. Finanstilsynet kan over for sparevirksomheden fastsætte en frist for forholdets berigtigelse.

Stk. 3. Efter anmodning fra Finanstilsynet kan Erhvervsstyrelsen sideløbende med undersøgelsen, jf. stk. 2, offentliggøre en meddelelse om indberetningen i Erhvervsstyrelsens it-system. Sparevirksomheden skal have mulighed for at gøre indsigelse mod indberetningen, inden den offentliggøres, medmindre formålet med offentliggørelsen af meddelelsen om indberetning derved forspildes.

Ledelse

§ 337. §§ 70, 71 og 75 finder tilsvarende anvendelse på sparevirksomheder.

Stk. 2. § 72 a om finansielle virksomheders outsourcing finder tilsvarende anvendelse for sparevirksomheder.

§ 338. Vedtægterne skal angive indskydernes rettigheder og forpligtelser samt indeholde regler om virksomhedens organisation og ledelse m.v. og om midlernes anbringelse.

§ 339. Sparevirksomheder skal have en egenkapital, der mindst udgør et beløb svarende til 1 mio. euro.

Regnskab

§ 340. Regnskabsåret skal følge kalenderåret. Første regnskabsperiode kan omfatte et kortere eller længere tidsrum, dog højst 18 måneder.

§ 341. Sparevirksomhedens reviderede og godkendte årsrapport skal indsendes til Finanstilsynet i to eksemplarer uden ugrundet ophold efter endelig godkendelse. Årsrapporten skal være modtaget i Finanstilsynet senest 4 måneder efter regnskabsårets afslutning.

Stk. 2. Sparevirksomheder skal have mindst én statsautoreret revisor.

Stk. 3. En kopi af den eksterne revisors revisionsprotokol vedrørende årsrapporten skal indsendes til Finanstilsynet samtidig med indsendelse af årsrapporten efter stk. 1. Fører ekstern revisor ikke en revisionsprotokol vedrørende årsrapporten, indsendes anden tilsvarende dokumentation.

Stk. 4. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler for sparevirksomheder om regnskab og revision.

Stk. 5. Ved anvendelse af digital kommunikation kan kravet om indsendelse af årsrapporter i flere eksemplarer, jf. stk. 1, fraviges.

Inddragelse af tilladelse og ophør

§ 342. Finder Finanstilsynet, at fortsættelse af en af denne lov omfattet sparevirksomhed på det foreliggende grundlag

vil være utilbørlig af hensyn til indskydernes interesser, kan Finanstilsynet inddrage tilladelsen.

Stk. 2. De for pengeinstitutter gældende bestemmelser om inddragelse af tilladelse og ophør finder med de fornødne tilpasninger anvendelse på sparevirksomheder.

Øvrige bestemmelser

§ 343. §§ 6, 6 a og 6 b og kapitel 21, 22 og 23 samt regler udstedt i medfør af disse kapitler finder med de fornødne tilpasninger anvendelse på sparevirksomheder.

Stk. 2. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om minimumskrav til indholdet af kontrakter for særlige risikoafdækningsvirksomheder.

Afsnit X a

Crowdfundingtjenesteudbydere

Kapitel 20 a

Crowdfundingtjenesteudbydere

Tilladelse

§ 343 a. Juridiske personer, der udbyder crowdfundingtjenester, skal have tilladelse af Finanstilsynet som crowdfundingtjenesteudbydere, jf. artikel 12, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2020/1503/EU af 7. oktober 2020 om europæiske crowdfundingtjenesteudbydere for erhvervslivet.

Stk. 2. I denne lov forstås ved:

- 1) Crowdfundingtjenesteudbydere: En juridisk person, der udbyder crowdfundingtjenester.
- 2) Crowdfundingtjeneste: Aktivitet i overensstemmelse med artikel 2, stk. 1, litra a, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2020/1503/EU af 7. oktober 2020 om europæiske crowdfundingtjenesteudbydere for erhvervslivet.
- 3) Crowdfundingplatform: Et offentligt tilgængeligt internetbaseret informationssystem, der drives eller forvaltes af en crowdfundingtjenesteudbydere.

Inddragelse af tilladelse

§ 343 b. Finanstilsynet kan inddrage en tilladelse til at drive virksomhed som crowdfundingtjenesteudbydere efter artikel 17 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2020/1503/EU af 7. oktober 2020 om europæiske crowdfundingtjenesteudbydere for erhvervslivet.

Indberetning af oplysninger

§ 343 c. En crowdfundingtjenesteudbydere omfattet af § 361, stk. 1, nr. 9, skal senest den 1. juli hvert år til Finanstilsynet indberette virksomhedens omkostninger til løn, provision og tantieme.

Tilsyn

§ 343 d. Finanstilsynet påser crowdfundingtjenesteudbyderes overholdelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2020/1503/EU af 7. oktober 2020 om europæiske crowdfundingtjenesteudbydere for erhvervslivet.

§ 343 e. Finanstilsynet, eller hvor kompetencen til at udøve enkelte beføjelser ved lov er tillagt andre danske myndigheder, kan til brug for tilsyn med overholdelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2020/1503/EU af 7. oktober 2020 om europæiske crowdfundingtjenesteudbydere for erhvervslivet udøve de beføjelser, der følger af forordningens artikel 30, stk. 1 og 2, herunder til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse få adgang til lokaler og lokaliteter tilhørende crowdfundingtjenesteudbydere med henblik på indhentelse af oplysninger, herunder ved inspektioner.

§ 343 f. Kapitel 21 og regler udstedt i medfør heraf finder med de fornødne tilpasninger tilsvarende anvendelse i tilsynet med crowdfundingtjenesteudbydere.

§§ 343 g-343 n. (Ophævet)

Afsnit X b

Kreditvurderingsbureauer

Kapitel 20 b

Kreditvurderingsbureauer

§ 343 o. Ved et kreditvurderingsbureau forstås i denne lov et kreditvurderingsbureau som defineret i artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer.

§ 343 p. Finanstilsynet udfører de tilsynsopgaver, som Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed uddelegerer til Finanstilsynet i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer. Endvidere bistår Finanstilsynet på anmodning Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed med at udføre dens opgaver i forbindelse med undersøgelser af kreditvurderingsbureauer og kontroller på stedet.

Afsnit X c

(Ophævet)

Afsnit X d

Det Systemiske Risikoråd

Kapitel 20 d

Det Systemiske Risikoråd

§ 343 s. Erhvervsministeren nedsætter Det Systemiske Risikoråd, som består af 10 medlemmer. Rådet sammensættes således:

- 1) 2 medlemmer indstilles af Danmarks Nationalbank, hvoraf den ene skal være formanden for Danmarks Nationalbanks direktion. Formanden for Danmarks Nationalbanks direktion varetager formandskabet for rådet.
- 2) 2 medlemmer indstilles af Finanstilsynet.
- 3) 1 medlem indstilles af hvert af henholdsvis Erhvervsministeriet, Finansministeriet og Økonomi- og Indenrigsministeriet.
- 4) 3 medlemmer indstilles af Erhvervsministeriet efter høring af Danmarks Nationalbank. Medlemmerne skal

være uafhængige eksperter med viden om finansielle forhold.

Stk. 2. Erhvervsministeren udpeger medlemmerne af Det Systemiske Risikoråd og suppleanter herfor. Medlemmerne udpeges for op til 4 år ad gangen og kan genudpeges.

Stk. 3. Det Systemiske Risikoråd er et rådgivende råd, som har til opgave at

- 1) identificere og overvåge systemiske finansielle risici i Danmark,
- 2) udtale sig gennem observationer om systemiske finansielle risici,
- 3) komme med advarsler om opbygningen af systemiske finansielle risici,
- 4) komme med henstillinger om initiativer på det finansielle område, som kan reducere eller forebygge opbygningen af systemiske finansielle risici,
- 5) blive hørt om advarsler og henstillinger fra Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB) og
- 6) udtale sig til erhvervsministeren om, hvorvidt anvendelsen af finansielle instrumenters og finansielle kontraktors erstatningsbenchmarks i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1011 af 8. juni 2016 om indeks, der bruges som benchmarks i finansielle instrumenter og finansielle kontrakter eller med henblik på at måle investeringsfondes økonomiske resultater, kan medføre systemiske finansielle risici, der kan have negative konsekvenser for den finansielle stabilitet, jf. § 212, stk. 4, i lov om kapitalmarkeder.

Stk. 4. Det Systemiske Risikoråds advarsler og henstillinger givet i medfør af stk. 3, nr. 3 og 4, vil som udgangspunkt kunne rettes mod Finanstilsynet og, hvis det vedrører lovgivning, mod regeringen.

Stk. 5. Det Systemiske Risikoråd træffer beslutning om at afgive observationer, advarsler og henstillinger med simpelt flertal. Ved stemmelighed er formandens stemme afgørende. Repræsentanter fra Erhvervsministeriet, Finansministeriet, Økonomi- og Indenrigsministeriet og Finanstilsynet har ikke stemmeret i forhold til observationer, advarsler og henstillinger, der retter sig mod regeringen. Når rådet afgiver observationer, advarsler og henstillinger rettet mod regeringen, skal disse indeholde en udtalelse fra ministeriernes repræsentanter.

Stk. 6. Observationer, advarsler og henstillinger givet i medfør af stk. 3, nr. 2-4, skal offentliggøres. Det Systemiske Risikoråd kan dog f.eks. af hensyn til den finansielle stabilitet træffe beslutning om, at der er tale om en fortrolig advarsel eller henstilling, som ikke skal offentliggøres.

Stk. 7. Finanstilsynet, relevante ministerier og Danmarks Nationalbank er forpligtet til at udlevere relevante oplysninger, herunder oplysninger om specifikke institutter m.v., og udlevere relevante dokumenter m.v. på anmodning fra rådet, hvis rådet vurderer, at oplysningerne er nødvendige, for at rådet kan udføre sine opgaver. Fortrolige oplysninger, som Danmarks Nationalbank har indhentet i henhold til § 14 a, stk. 1 og 2, i lov om Danmarks Nationalbank, herunder oplysninger på individniveau, hvor det er muligt direkte eller indirekte at identificere enkeltindivider eller virksomheder, kan af Danmarks Nationalbank på anmodning fra rådet vi-

deregives til rådet, hvis rådet vurderer, at oplysningerne er nødvendige, for at rådet kan udføre sine opgaver.

Stk. 8. Danmarks Nationalbank er sekretariat for Det Systemiske Risikoråd. Erhvervsministeriet, Finansministeriet, Økonomi- og Indenrigsministeriet og Finanstilsynet deltager i sekretariatet.

Stk. 9. Erhvervsministeren fastsætter forretningsordenen for Det Systemiske Risikoråd efter indstilling fra rådet.

Afsnit X e

Tilsyn

Kapitel 20 e

Tilsyn

§ 343 t. (Ophævet)

§ 343 u. (Ophævet)

Afsnit X f

CO2-kvotebydere

Kapitel 20 f

CO2-kvotebydere

Anvendelsesområde

§ 343 v. Virksomheder, der byder direkte på auktioner for kvoter for drivhusgasemissioner for egen regning eller for kunder inden for virksomhedernes hovederhverv, skal have tilladelse af Finanstilsynet, jf. § 343 x, stk. 1, som CO2-kvotebydere.

Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på pengeinstitutter og fondsmæglerselskaber.

Stk. 3. Tilladelse efter stk. 1 kan gives til virksomheder, der opfylder betingelserne i stk. 4 og handler for egen regning med råvarederivater eller emissionskvoter eller derivater heraf bortset fra handel for egen regning ved udførelse af kundeordrer, eller til virksomheder, der yder investeringsservice bortset fra handel for egen regning inden for råvarederivater eller emissionskvoter eller derivater heraf til kunderne eller leverandørerne i virksomhedens hovederhverv.

Stk. 4. Tilladelse efter stk. 1 forudsætter, at

- 1) aktiviteten efter stk. 3 såvel individuelt som samlet set er en accessorisk aktivitet i forhold til virksomhedens hovederhverv på koncernniveau, og at dette hovederhverv ikke er ydelse af investeringsservice eller pengeinstitutvirksomhed eller at fungere som prisstiller i forbindelse med råvarederivater,
- 2) virksomheden ikke anvender en algoritmisk højfrekvenshandelsteknik og
- 3) virksomheden hvert år meddeler Finanstilsynet, at den er undtaget fra kravet om tilladelse til at udføre tjenesteydelser i forbindelse med værdipapirhandel på erhvervsmæssigt grundlag efter lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

Stk. 5. Aktiviteten efter stk. 1 kan alene udøves af aktieselskaber, partnerselskaber, anpartsselskaber, kommanditselskaber, interessentskaber og enkeltmandsvirksomheder.

Tilladelse

§ 343 x. Finanstilsynet meddeler en virksomhedstilladelse til at byde på auktioner for kvoter for drivhusgasemissioner, når virksomheden

- 1) har et tilstrækkelig godt omdømme og tilstrækkelige erfaringer til, at overholdelsen af adfærdsreglerne i artikel 59, stk. 2 og 3, i Kommissionens forordning nr. 1031/2010 af 12. november 2010 (CO2-auktioneringsforordningen) er sikret,
- 2) har indført processer og kontrolprocedurer, der håndterer interessekonflikter og tilgodeser deres kunders interesser bedst muligt,
- 3) opfylder kravene i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme samt regler udstedt i medfør af denne lov og
- 4) retter sig efter foranstaltninger, som anses for påkrævede, når der henses til arten af de budrelaterede tjenester, der tilbydes, kundernes investor- eller handelsprofil og risikobaserede vurderinger af sandsynligheden for hvidvaskning af penge, finansiering af terrorisme og kriminelle handlinger.

Stk. 2. En ansøgning om tilladelse efter stk. 1 skal indeholde alle oplysninger, der er nødvendige for Finanstilsynets vurdering af, om betingelserne i stk. 1 er opfyldt.

Stk. 3. § 14, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse for CO2-kvotebydere.

Inddragelse af tilladelse

§ 343 y. § 223 og § 224, stk. 1, nr. 1, 3 og 4, finder tilsvarende anvendelse for CO2-kvotebydere. Gør en CO2-kvotebyder sig skyldig i grove eller gentagne overtrædelser af artikel 59, stk. 2 og 3, i Kommissionens forordning nr. 1031/2010 af 12. november 2010 (CO2-auktioneringsforordningen), kan Finanstilsynet endvidere inddrage CO2-kvotebyderens tilladelse.

§ 343 z. Tilladelsen som CO2-kvotebyder bortfalder, når byderen erklæres konkurs eller ophører på anden måde.

Stk. 2. Drives virksomheden, der har tilladelse som CO2-kvotebyder, som enkeltmandsvirksomhed, bortfalder tilladelsen, når indehaveren dør.

Tilsyn

§ 343 æ. Kapitel 21 og 23 og regler udstedt i medfør af disse kapitler finder med de fornødne tilpasninger tilsvarende anvendelse for CO2-kvotebydere.

Afsnit X g**(Ophævet)****Afsnit X h****STS-certificeringsbureauer****Kapitel 20 h***STS-certificeringsbureauer*

§ 343 å. Juridiske personer, der udøver virksomhed som STS-certificeringsbureau skal have tilladelse fra Finanstilsynet som STS-certificeringsbureau.

Stk. 2. Kapitel 21 og 23 og regler udstedt i medfør af disse kapitler finder med de fornødne ændringer tilsvarende anvendelse for STS-certificeringsbureauer.

Stk. 3. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler for STS-certificeringsbureauer, herunder om ansøgning om tilladelse som STS-certificeringsbureau og om inddragelse af tilladelsen som STS-certificeringsbureau.

Afsnit XI**Tilsyn og afgifter****Kapitel 21***Tilsyn m.v.**Generelle regler om tilsyn*

§ 344. Finanstilsynet påser overholdelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, forordninger og regler udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter, Kommissionens delegerede forordning 2017/565/EU af 25. april 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU for så vidt angår de organisatoriske krav til og vilkårene for drift af investeringsselskaber samt definitioner af begreber med henblik på nævnte direktiv, Rådets forordning 2017/1509/EU af 30. august 2017 om restriktive foranstaltninger over for Den Demokratiske Folkerepublik Korea, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/2402/EU af 12. december 2017 om en generel ramme for securitisering og om oprettelse af en specifik ramme for simpel, transparent og standardiseret securitisering, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/1156/EU af 20. juni 2019 om lettere grænseoverskridende distribution af kollektive investeringsinstitutter og om ændring af forordning (EU) nr. 345/2013, (EU) nr. 346/2013 og (EU) nr. 1286/2014, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/2088/EU af 27. november 2019 om bære-

dygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2020/852/EU af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer, Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2554 af 14. december 2022 om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1114 af 31. maj 2023 om markeder for kryptoaktiver og regler udstedt i medfør heraf, og denne lov og af de regler, der er udstedt i medfør af loven, undtagen § 75 b og § 77, stk. 1 og 2. Dog påser Erhvervsstyrelsen overholdelsen af § 15, stk. 1, 2 og 4, og §§ 83, 87 og 91. Finanstilsynet kontrollerer, at reglerne for information i årsrapporter og delårsrapporter i §§ 183-193 a og i regler udstedt i medfør af § 196 er overholdt for finansielle virksomheder, som har udstedt omsættelige værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked, jf. § 213, stk. 1-5 og 8, i lov om kapitalmarkeder. Finanstilsynet er endvidere ansvarligt for tilsynet efter § 32, stk. 4, nr. 1, jf. § 32, stk. 7, i revisorloven, for så vidt angår virksomheder underlagt tilsyn af Finanstilsynet.

Stk. 2. Finanstilsynet skal tilrettelægge den sædvanlige tilsynsvirksomhed med henblik på at fremme den finansielle stabilitet og tilliden til de finansielle virksomheder og markeder samt for forsikringsbranchen at varetage beskyttelsen af forsikringstagernes interesser. Finanstilsynet skal i sin tilsynsvirksomhed lægge vægt på holdbarheden af den enkelte finansielle virksomheds forretningsmodel. For forsikringsselskaber, der både har tilladelse til at drive livsforsikringsvirksomhed og skadesforsikringsvirksomhed i samme selskab, skal Finanstilsynet lægge vægt på holdbarheden af den samlede virksomhed samt holdbarheden af livsforsikringsvirksomheden og skadesforsikringsvirksomheden hver for sig. Tilrettelæggelsen af tilsynsvirksomheden skal ske ud fra et væsentlighedshensyn, hvor den tilsynsmæssige indsats står i forhold til de potentielle risici eller skadevirkninger. Finanstilsynet gennemgår hvert år solvensbehovet hos realkreditinstitutter og de pengeinstitutter, der er i gruppe 1-3 eller 6 i Finanstilsynets størrelsesgruppering. Væsentlighedshensynet medfører, at Finanstilsynet fører et intensivt tilsyn med de systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) og de globalt systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI). Finanstilsynets direktion har ansvaret for tilsynsvirksomhedens tilrettelæggelse.

Stk. 3. Finanstilsynet skal i tilrettelæggelsen af tilsynsvirksomheden overveje de potentielle konsekvenser for den finansielle stabilitet i andre lande inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område. Det gælder navnlig i forbindelse med krisesituationer. For filialer beliggende her i landet af udenlandske virksomheder, der er meddelt tilladelse til at udøve den i §§ 7-10 a nævnte virksomhed i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, skal Finanstilsynet

overvåge filialerne og bistå de kompetente tilsynsmyndigheder i tilsynet med filialerne. Finanstilsynet skal for væsentlige filialer og datterselskaber af udenlandske virksomheder, der er meddelt tilladelse til at udøve den i §§ 7-10 a nævnte virksomhed i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, deltage i eventuelle samarbejdsfora om tilsynet med den samlede koncern.

Stk. 4. Finanstilsynet kan indgå aftaler om at udføre visse typer af opgaver eventuelt mod betaling for offentlige myndigheder, statslige institutioner m.v., såfremt Finanstilsynet vurderer, at udførelsen af opgaven kan bidrage til at sikre den finansielle stabilitet.

Stk. 5. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde anvende fremmed bistand.

Stk. 6. Vurderer Finanstilsynet, at et pengeinstitut eller et realkreditinstitut ikke opfylder eller forventeligt ikke opfylder kravene i denne lov eller Europa-Parlamentets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter til opretholdelse af sin tilladelse, kan Finanstilsynet føre drøftelser med interesserede parter og interessenter med henblik på at finde en løsning på virksomhedens situation.

Stk. 7. Finanstilsynet skal orientere Finansiell Stabilitet, hvis Finanstilsynet vurderer, at der er en risiko for, at et pengeinstitut eller et realkreditinstitut vil blive nødlidende eller forventeligt nødlidende, og Finanstilsynet træffer afgørelse efter § 224 a, stk. 3, eller § 225, stk. 1, og der ikke er udsigt til en løsning på virksomhedens situation i henhold til stk. 6.

Stk. 8. Finanstilsynet skal orientere erhvervsministeren, når Finanstilsynet træffer afgørelse efter § 224 a, stk. 3, over for et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller en koncern om, at virksomheden eller koncernen er nødlidende eller forventeligt nødlidende, såfremt afgørelsen kan få betydning for realøkonomien eller for den finansielle stabilitet.

Stk. 9. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om Finanstilsynets forpligtelser i forhold til samarbejdet med andre kompetente myndigheder og afviklingsmyndigheder i lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, herunder krav til tilsynskollegier og afviklingskollegier.

Stk. 10. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler for Finanstilsynets procedurer i overensstemmelse med bestemmelser herom fastsat i EU-retlige regler.

Stk. 11. Finanstilsynet kan i visse tilfælde, hvor en moder-virksomhed i en koncern er en finansiell holdingvirksomhed eller en finansiell virksomhed, fravige bestemmelser for koncerner fastsat i denne lov eller i regler udstedt i medfør af loven under hensyntagen til formålet med de pågældende bestemmelser og aktiviteterne i koncernen. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse for grupper omfattet af § 175 b, stk. 2, hvis den øverste virksomhed i gruppen ikke er beliggende i Danmark.

Stk. 12. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om samordning af tilsynspraksis.

§ 344 a. Konstaterer Finanstilsynet, eller har Finanstilsynet grund til at antage, at et udenlandsk kreditinstitut, der har en filial eller leverer tjenesteydelser i Danmark, og

som Danmark er værtsland for, ikke overholder reglerne, som gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, underretter Finanstilsynet de kompetente myndigheder i hjemlandet med henblik på at afklare, hvorvidt der foreligger overtrædelse af reglerne.

Stk. 2. Finanstilsynet kan i særlig hastende tilfælde iværksætte de nødvendige forholdsregler for at beskytte indskydernes, investorenes og kundernes kollektive interesser mod finansiell ustabilitet, som vil kunne være en alvorlig trussel mod sådanne kollektive interesser. De anvendte forholdsregler skal stå i et rimeligt forhold til deres formål om at beskytte indskydernes, investorenes og kundernes kollektive interesser i Danmark mod finansiell ustabilitet, og de skal bringes til ophør, så snart de kompetente myndigheder i hjemlandet har gennemført passende forholdsregler over for kreditinstituttet.

§ 344 b. Er det sandsynligt, at et pengeinstitut eller et realkreditinstitut inden for de følgende 12 måneder vil overtræde kravene fastsat i denne lov eller regler udstedt i medfør af loven eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, kan Finanstilsynet påbyde pengeinstituttet eller realkreditinstituttet inden for en af Finanstilsynet fastsat frist at foretage de nødvendige foranstaltninger.

§ 344 c. Finanstilsynet påser overholdelsen af et pengeinstituts eller et realkreditinstituts opfyldelse af kravene til at benytte interne metoder til beregning af risikovægtede eksponeringer eller kapitalgrundlagskrav i overensstemmelse med 3. del i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter.

Stk. 2. Opfylder virksomheden ikke længere kravene til at benytte en intern metode, jf. stk. 1, inddrager eller begrænser Finanstilsynet tilladelsen til at benytte den interne metode eller påbyder virksomheden at forbedre den interne metode. Finanstilsynet kan også påbyde virksomheden et tillæg til kapitalgrundlagskravet eller andre foranstaltninger til at begrænse følgerne af den manglende overholdelse af kravene til at benytte en intern metode.

Stk. 3. Forekommer der mange overskridelser, jf. artikel 366 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, for en intern markedsrisikomodell, der indikerer, at modellen ikke er eller ikke længere er tilstrækkelig nøjagtig, inddrager Finanstilsynet tilladelsen til at anvende modellen eller påbyder virksomheden at træffe passende foranstaltninger til at sikre, at modellen omgående forbedres.

§ 344 d. Finanstilsynet udfører de i kapitel 17 og 17 a anførte opgaver, herunder om afviklingsplanlægning, med en passende operationel uafhængighed af Finanstilsynets tilsyn med pengeinstitutter og realkreditinstitutter.

Stk. 2. Finanstilsynets direktør tilrettelægger opgaverne nævnt i stk. 1. Finanstilsynets bestyrelse godkender opgavernes tilrettelæggelse.

§ 344 e. Finanstilsynet kan udøve de beføjelser, der følger af artikel 24, stk. 2, litra a, b og d, og stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2014 af 26. november 2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er).

§ 344 f. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om udpegelse af en myndighed til at varetage TLPT-relaterede anliggender i henhold til artikel 26, stk. 9, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2554 af 14. december 2022 om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor og for operatører af finansielle digitale infrastrukturer, jf. § 333.

§ 345. Erhvervsministeren udpeger en bestyrelse og en direktør for Finanstilsynet. Direktøren udpeges efter høring af bestyrelsen.

Stk. 2. Bestyrelsen består af op til 9 medlemmer, som samlet skal have juridisk, økonomisk og finansiell indsigt, indsigt i dataanalyse og cyberrisici og indsigt i forebyggelse og bekæmpelse af finansiell kriminalitet. Bestyrelsen sammensættes af

- 1) 3 medlemmer med juridisk, økonomisk og finansiell sagkundskab,
- 2) 1-2 medlemmer med særlig indsigt i forebyggelse og bekæmpelse af finansiell kriminalitet, dataanalyse og cyberrisici,
- 3) 2 medlemmer med ledelsesmæssig baggrund fra den finansielle sektor,
- 4) 1 medlem med ledelsesmæssig baggrund fra det øvrige erhvervsliv og
- 5) 1 medlem fra Danmarks Nationalbank.

Stk. 3. Erhvervsministeren skal ved udpegelse af medlemmer af Finanstilsynets bestyrelse lægge vægt på følgende:

- 1) Medlemmet har tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne varetage bestyrelsesskiftet.
- 2) Medlemmet har et tilstrækkeligt godt omdømme og kan udvise hæderlighed, integritet og tilstrækkelig uafhængighed til effektivt at medvirke til varetagelsen af bestyrelsens opgaver.
- 3) Medlemmet kan afsætte tilstrækkelig tid til at varetage bestyrelsesskiftet.

Stk. 4. Et medlem af Finanstilsynets bestyrelse må ikke

- 1) være pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven, hvidvaskloven, lov om finansiell virksomhed eller anden finansiell regulering eller regler udstedt i medfør heraf,
- 2) have deltaget i ledelsen af en virksomhed, som er sigtet eller pålagt straf for overtrædelse af straffeloven, hvidvaskloven, lov om finansiell virksomhed eller anden finansiell regulering eller regler udstedt i medfør heraf, for forhold, der er begået i en periode, hvor medlemmet deltog i ledelsen af virksomheden,

- 3) være omfattet af en tilsynssag om ledelsesansvar, hvor bestyrelsen skal træffe beslutning eller afgørelse efter stk. 12, nr. 4 og 6,
- 4) have indgivet begæring om eller være under rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering,
- 5) være pålagt konkurskarantæne,
- 6) være frakendt retten til at drive virksomhed eller
- 7) være under værgemål.

Stk. 5. Formanden og næstformanden i bestyrelsen må ikke have haft ansættelse i en finansiell virksomhed eller været medlem af bestyrelsen for en finansiell virksomhed de seneste 5 år regnet fra tidspunktet for udpegnings af det pågældende medlem.

Stk. 6. Erhvervsministeren kan efter indstilling fra et flertal i Finanstilsynets bestyrelse afsætte et medlem af bestyrelsen, der ikke opfylder betingelserne i stk. 4.

Stk. 7. Til brug for erhvervsministerens udpegnings af medlemmer efter stk. 1 kan Finanstilsynet indhente oplysninger og fastsætte oplysningspligter til brug for vurdering af bestyrelsesmedlemmers egnethed og hæderlighed samt om afsættelse af medlemmer af bestyrelsen.

Stk. 8. Erhvervsministeren udpeger blandt medlemmerne 1 formand og 1 næstformand for bestyrelsen.

Stk. 9. Erhvervsministeren udpeger 1 observatør fra Erhvervsministeriet i bestyrelsen.

Stk. 10. Erhvervsministeren udpeger medlemmer af bestyrelsen og observatøren for op til 3 år ad gangen. Medlemmerne og observatøren kan genudpeges.

Stk. 11. Medlemmerne af bestyrelsen og observatøren må ikke være ansat i eller være bestyrelsesmedlem i finansielle virksomheder, jf. § 5, stk. 1, nr. 1, i virksomheder, der indgår i koncern med finansielle virksomheder, eller i virksomheder, der har kvalificerede ejerandele, jf. § 5, stk. 3, i finansielle virksomheder.

Stk. 12. Bestyrelsen

- 1) godkender tilsynsvirksomhedens tilrettelæggelse,
- 2) fastlægger de strategiske mål for Finanstilsynets tilsynsvirksomhed og for virksomhed efter kapitel 17 og 17 a,
- 3) godkender årsrapporten for Finanstilsynet,
- 4) træffer beslutning om reaktioner i sager af principiel karakter og i sager, der har videregående betydelige følger,
- 5) træffer afgørelser i sager om påbud efter § 347 b, stk. 1, og § 347 c, stk. 1,
- 6) træffer beslutning om at overgive sager omfattet af nr. 4 til politimæssig efterforskning,
- 7) godkender regler og vejledninger, som Finanstilsynet er tillagt kompetence til at udstede, og
- 8) bistår Finanstilsynet i behandlingen af sager efter kapitel 17 og 17 a, der ikke er omfattet af nr. 2.

Stk. 13. Bestyrelsen nedsætter et regnskabskyndigt underudvalg, som har særlig sagkundskab inden for regnskabsforhold og revision. Det regnskabskyndige underudvalg forelægges og forbereder sager af regnskabsmæssig karakter, der er principielle eller har videregående betydelige følger, forud for behandlingen af sagerne i bestyrelsen.

Stk. 14. Bestyrelsen kan efter behov anmode eksterne eksperter med særlig sagkundskab inden for det øvrige finansielle område om bistand i forbindelse med behandling af bestyrelsessager. De eksterne eksperter kan efter formandens beslutning deltage i bestyrelsens behandling af sagen uden stemmeret. Eksperter, der bistår bestyrelsen, jf. 1. pkt., er underlagt reglerne om tavshedspligt i § 354.

Stk. 15. Forbrugerombudsmanden indkaldes ved bestyrelsens behandling af tilsynssager om redelig forretningsskik, god praksis og prisoplysning. Forbrugerombudsmanden har i sager omfattet af 1. pkt. samme beføjelser som medlemmer af bestyrelsen.

Stk. 16. I de i stk. 12, nr. 4-6, nævnte sager har parten ret til foretræde for bestyrelsen. 1. pkt. kan efter formandens beslutning fraviges i sager af særlig hastende karakter. Desuden bortfalder retten til foretræde, såfremt der foreligger efterforskningsmæssige hensyn, der taler imod.

Stk. 17. § 354, stk. 1, finder anvendelse for medlemmer af bestyrelsen, observatøren, medlemmer af ekspertpanelet og Forbrugerombudsmanden.

Stk. 18. Bestyrelsen træffer afgørelse med simpelt stemmeflertal. Ved stemmelighed er formandens stemme afgørende.

Stk. 19. Bestyrelsen fastsætter sin egen forretningsorden, herunder regler om foretræde for bestyrelsen, jf. stk. 15, og om det regnskabskyndige underudvalg og brug af eksterne eksperter, jf. stk. 13 og 14. Forretningsordenen godkendes af erhvervsministeren.

Stk. 20. Bestyrelsen kan ved instruks delegere sin kompetence efter stk. 12, nr. 4 og 6-8, til Finanstilsynets direktion.

Stk. 21. Færøernes landsstyre og Grønlands selvstyre udpeger hver 1 særlig sagkyndig, som efter formandens beslutning kan deltage i bestyrelsens møder uden stemmeret.

§ 345 a. Erhvervsministeren godkender satser for gebyrer, indskud og løbende bidrag til administration og reservefondsofbygning m.v. for lån, der finansieres med realkreditobligationer, særligt dækkede realkreditobligationer eller særligt dækkede obligationer, og hvortil der ydes statsstøtte, bortset fra lån inden for jordbrugsområdet.

§ 346. Finanstilsynet skal undersøge de finansielle virksomheders og finansielle holdingvirksomheders forhold, herunder ved gennemgang af løbende indberetninger og ved inspektioner i den enkelte virksomhed. Finanstilsynet kan endvidere foretage inspektionsbesøg i sparevirksomheder.

Stk. 2. Efter inspektion i en finansiell virksomhed eller en finansiell holdingvirksomhed skal der afholdes et møde med deltagelse af virksomhedens bestyrelse, direktion, ekstern revisor og den interne revisionschef, medmindre inspektionen alene vedrører afgrænsede aktivitetsområder i virksomheden. På mødet skal Finanstilsynet meddele sine konklusioner vedrørende inspektionen.

Stk. 3. Væsentlige konklusioner skal efter et inspektionsbesøg fremsendes i form af en skriftlig rapport til virksomhedens bestyrelse, direktion, ekstern revisor og den interne revisionschef.

Stk. 4. Tilsynsmyndighederne i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har ind-

gået aftale med på det finansielle område, kan efter forudgående meddelelse herom til Finanstilsynet foretage inspektion i de her i landet beliggende filialer af udenlandske finansielle virksomheder med hjemsted i det pågældende land. Endvidere kan Finanstilsynet selvstændigt foretage inspektioner i filialer af udenlandske kreditinstitutter, der er beliggende her i landet. For så vidt angår administrationsselskaber, kan Finanstilsynet efter anmodning fra tilsynsmyndigheden i filialens hjemland foretage den i 1. pkt. nævnte inspektion i filialen.

Stk. 5. Tilsynsmyndighederne i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, kan med Finanstilsynets tilladelse foretage verifikation af oplysninger afgivet af de her i landet beliggende finansielle holdingvirksomheder, finansielle virksomheder, finansieringsinstitutter eller virksomheder, der udøver accessorisk finansiell virksomhed, der er underlagt supplerende tilsyn af den pågældende tilsynsmyndighed efter bestemmelser fastsat i direktiver på det finansielle område.

§ 346 a. Finanstilsynet kan samarbejde med andre danske myndigheder for at sikre overholdelse af loven og af regler udstedt i medfør af loven vedrørende investeringsforvaltningsselskabers administration af danske UCITS og UCITS med hjemsted i andre lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og depotselskabsfunktionen for de nævnte UCITS. Finanstilsynet kan delegere opgaver til andre myndigheder, der er danske, organer eller personer.

§ 346 b. Finanstilsynet kan anmode de kompetente myndigheder i et andet medlemsland inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, om at medvirke til at påse overholdelsen af loven og af de regler, der er udstedt i medfør af loven, vedrørende investeringsforvaltningsselskabers administration af UCITS med hjemsted i andre lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, ved tilsynsaktiviteter, kontroller på stedet eller inspektioner på en anden medlemsstats område.

§ 346 c. Finanstilsynet skal samarbejde med de kompetente myndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, om at medvirke ved tilsynsaktiviteter, kontroller på stedet eller inspektioner her i landet, når det gælder investeringsforvaltningsselskaber, der administrerer UCITS, der er under tilsyn i et andet land inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, eller en dansk UCITS, der er underlagt dansk tilsyn, men opererer i andre medlemslande.

Stk. 2. Såfremt en kompetent myndighed i en anden medlemsstat i Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, anmoder Finanstilsynet om at medvirke til en kontrol eller undersøgelse af en udenlandsk UCITS, der er under tilsyn

af den pågældende kompetente myndighed, jf. stk. 1, men administreres af et dansk investeringsforvaltningsselskab eller en dansk UCITS, jf. stk. 1, kan Finanstilsynet

- 1) gennemføre kontrollen eller undersøgelsen selv,
- 2) tillade, at den anmodende myndighed selv gennemfører kontrollen eller undersøgelsen, eller
- 3) lade en revisor eller anden ekspert gennemføre kontrollen eller undersøgelsen.

Stk. 3. Modsætter et dansk investeringsforvaltningsselskab sig en kompetent udenlandsk myndigheds undersøgelse, jf. stk. 2, kan undersøgelsen kun foretages med Finanstilsynets medvirken.

Stk. 4. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om samarbejde med kompetente myndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union og i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

§ 346 d. Finanstilsynet er indsamlingsorgan for de oplysninger, der skal indsendes med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP). Dette gælder for oplysninger, der skal indsendes i henhold til denne lov eller regler udstedt i medfør heraf under tagen § 195, stk. 4, eller en af følgende forordninger:

- 1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser.
- 2) Europa-Parlamentets og Rådets forordning om markeder for kryptoaktiver.

Stk. 2. Finanstilsynet er endvidere indsamlingsorgan for de oplysninger, der indsendes på frivillig basis med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP), jf. artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed.

§ 347. De finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder, blandede holdingvirksomheder, leverandører og underleverandører skal give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige for tilsynets virksomhed. I overensstemmelse med bestemmelser fastsat i direktiver gælder dette tilsvarende for udenlandske kreditinstitutter og administrationsselskaber, der udøver virksomhed her i landet gennem etablering af filial eller udbud af finansielle tjenesteydelser.

Stk. 2. Finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder, blandede holdingvirksomheder, leverandører og underleverandører, der har afgivet oplysninger efter stk. 1, har pligt til hurtigst muligt at berigtige oplysningerne over for Finanstilsynet, hvis den finansielle virksomhed, holdingvirksomhed, leverandøren eller underleverandør efterfølgende konstaterer følgende:

- 1) Oplysningerne ikke har været korrekte på tidspunktet for afgivelsen.
- 2) Oplysningerne er på et senere tidspunkt blevet misvisende.

Stk. 3. Finanstilsynet kan til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse få adgang til en finansiell virk-

somhed og dens filialer, en finansiell holdingvirksomhed eller en operatør af finansiell digital infrastruktur med henblik på indhentelse af oplysninger, herunder ved inspektioner.

Stk. 4. I det omfang det er nødvendigt for bedømmelse af en finansiell virksomheds eller finansiell holdingvirksomheds økonomiske stilling, kan Finanstilsynet indhente oplysninger og til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse få adgang til de virksomheder, med hvilke den finansielle virksomhed eller den finansielle holdingvirksomhed har særlig direkte eller indirekte forbindelse.

Stk. 5. Finanstilsynet kan kræve alle oplysninger, herunder regnskaber og regnskabsmateriale, udskrift af bøger, andre forretningspapirer og elektronisk lagrede data, som skønnes nødvendige for Finanstilsynets virksomhed eller til afgørelse af, om en fysisk eller juridisk person er omfattet af bestemmelserne i denne lov.

Stk. 6. Finanstilsynet kan til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse få adgang til en leverandør eller underleverandør med henblik på indhentelse af oplysninger om den outsourcete aktivitet.

Stk. 7. Finanstilsynet kan indhente oplysninger efter stk. 1 og 3-5 til brug for de i § 354, stk. 6, nr. 23-34, nævnte myndigheder og organer.

Stk. 8. I tilfælde, hvor en koncern har et udenlandsk datterselskab, der er et kreditinstitut, og dette datterselskab ikke medtages i et konsolideret tilsyn efter artikel 19 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, kan den kompetente myndighed i det land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, hvori kreditinstituttet eller investerings-selskabet er beliggende, anmode et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et finansielt holdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 20 og 21, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, som er modervirksomhed for kreditinstituttet eller investerings-selskabet, om at fremlægge oplysninger, der gør det lettere for den kompetente myndighed at gennemføre tilsynet med kreditinstituttet eller investerings-selskabet.

§ 347 a. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om finansielle virksomheders og finansielle holdingvirksomheders pligt til at offentliggøre oplysninger om Finanstilsynets vurdering af virksomheden og om, at Finanstilsynet har mulighed for at offentliggøre oplysningerne før virksomheden.

§ 347 b. Finanstilsynet kan påbyde en finansiell virksomhed eller en finansiell holdingvirksomhed at lade foretage og afholde udgifterne til en uvildig undersøgelse af et eller flere forhold i den finansielle virksomhed eller den finansielle holdingvirksomhed, såfremt Finanstilsynet vurderer, at dette er af væsentlig betydning for tilsynet med virksomheden, og der ikke er tale om en for Finanstilsynet sædvanligt forekommende undersøgelse. Resultatet af den uvildige undersøgelse skal afgives i en skriftlig rapport, som skal foreligge inden for et af Finanstilsynet fastsat tidspunkt. Finanstilsynet kan bestemme, at de sagkyndige personer, jf. stk. 2-6, løbende skal foretage afrapportering til Finanstilsynet om

forhold i forbindelse med undersøgelsen. Det samme gælder for filialer omfattet af § 1, stk. 3 og 4.

Stk. 2. Den uvildige undersøgelse skal foretages af en eller flere sagkyndige personer. Den finansielle virksomhed eller den finansielle holdingvirksomhed udpeger de sagkyndige personer inden for en af Finanstilsynet fastsat frist. Finanstilsynet skal godkende de foreslåede sagkyndige personer.

Stk. 3. Den finansielle virksomhed eller den finansielle holdingvirksomhed skal give de sagkyndige personer de oplysninger, der er nødvendige for gennemførelsen af den uvildige undersøgelse.

Stk. 4. De sagkyndige personer skal udlevere en kopi af den skriftlige rapport om undersøgelsen til Finanstilsynet, senest samtidig med at rapporten udleveres til den finansielle virksomhed eller den finansielle holdingvirksomhed.

Stk. 5. De sagkyndige personer skal straks give Finanstilsynet oplysninger om forhold, de bliver opmærksomme på i forbindelse med den uvildige undersøgelse, såfremt oplysningerne er af væsentlig betydning for virksomhedens risikoprofil eller forretningsmodel, som kan medføre en ikke uvæsentlig risiko for, at disse forhold kan udvikle sig således, at virksomheden vil miste sin tilladelse.

Stk. 6. Hvis den sagkyndige person på grund af dennes særlige forhold ikke kan videregive oplysningerne i henhold til stk. 4 og 5 til Finanstilsynet, kan underretning af Finanstilsynet ske af andre end den sagkyndige person, herunder af den finansielle virksomhed eller den finansielle holdingvirksomhed.

§ 347 c. Finanstilsynet kan påbyde en finansiell virksomhed eller en finansiell holdingvirksomhed at lade en eller flere sagkyndige personer følge virksomheden i en periode på op til 12 måneder med henblik på at varetage Finanstilsynets virksomhed, når Finanstilsynet vurderer, at der er væsentlige forhold, som giver anledning hertil. Finanstilsynet kan fastsætte udpegningsperioden, jf. 1. pkt., til op til 3 år, når formålet med dette er at følge virksomhedens opfyldelse af forpligtelser, som virksomheden er blevet pålagt af en myndighed i et andet land. Finanstilsynet kan forny udpegningsperioden, jf. 1. og 2. pkt., med op til 12 måneder ad gangen, hvis Finanstilsynet vurderer, at der er behov herfor. Det samme gælder for filialer omfattet af § 1, stk. 3 og 4.

Stk. 2. En virksomhed, der har modtaget et påbud efter stk. 1, skal give de sagkyndige personer de oplysninger og den adgang til møder, der er nødvendig for, at de sagkyndige kan følge den daglige drift i virksomheden, herunder bestyrelsesmøder, direktionsmøder og generalforsamlinger, og dens filialer med henblik på indhentelse af oplysninger.

Stk. 3. De sagkyndige personer skal i forbindelse med observationen af den daglige drift i virksomheden orientere Finanstilsynet om forhold af væsentlig betydning for Finanstilsynets virksomhed. Finanstilsynet kan fastsætte vilkår for orienteringen.

Stk. 4. De sagkyndige personer udpeges af Finanstilsynet. Udgifterne til de sagkyndige personer kan foreløbigt udredes af Finanstilsynet, men afholdes endeligt af virksom-

heden. Finanstilsynet kan kræve forudgående eller løbende betaling eller sikkerhedsstillelse fra virksomheden.

Stk. 5. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om de sagkyndige personer, herunder om udpegning og honorering.

§ 347 d. (Ophævet)

§ 347 e. Finanstilsynet kan stille yderligere oplysningskrav til pengeinstitutter og realkreditinstitutter.

§ 348. Forbrugerombudsmanden kan anlægge sag vedrørende handlinger, der strider mod redelig forretningsskik og god praksis, jf. § 43, stk. 1, 2 og 8, §§ 48 a og 53 b-53 d, herunder sag om forbud, påbud, erstatning og tilbagesøgning af uretmæssigt opkrævede beløb. Forbrugerombudsmanden kan endvidere behandle sager vedrørende overtrædelse af strafbelagte bestemmelser i regler udstedt i medfør af denne lovs § 43, stk. 3 og 8. Markedsføringslovens § 24, § 25, stk. 2, § 28, stk. 1, § 32, stk. 1, §§ 33 og 34 finder tilsvarende anvendelse på sager, som Forbrugerombudsmanden ønsker at anlægge efter denne bestemmelse. Forbrugerombudsmanden kan udpeges som grupperepræsentant i et gruppesøgsmål, jf. retsplejelovens kapitel 23 a.

Stk. 2. Finanstilsynet kan give påbud om berigtigelse af forhold, der er i strid med § 43. Finanstilsynet kan i den forbindelse foretage inspektionsbesøg i filialer af administrationselskaber.

§ 348 a. Finanstilsynet underretter Forbrugerombudsmanden, hvis Finanstilsynet bliver bekendt med, at en virksomheds kunder kan have lidt tab, som følge af at virksomheden har overtrådt § 43, stk. 1, eller bestemmelser udstedt i medfør af § 43, stk. 2 og 7.

Stk. 2. Forbrugerombudsmanden har uanset §§ 354 og 354 g adgang til samtlige oplysninger i Finanstilsynets sager omfattet af stk. 1.

§ 349. Finanstilsynet kan påbyde en finansiell virksomheds ledelse at lade udarbejde en redegørelse for virksomhedens økonomiske stilling og fremtidsudsigter. Virksomhedens bestyrelse, direktion, ekstern revisor og den interne revisionschef skal ved underskrift på påbuddet over for Finanstilsynet bekræfte at være gjort bekendt med indholdet af henvendelsen.

Stk. 2. Redegørelsen skal

- 1) være vedlagt en udtalelse fra virksomhedens eksterne revisor, medmindre redegørelsen som helhed er udarbejdet af denne,
- 2) forelægges virksomhedens bestyrelse til godkendelse og
- 3) indsendes i kopi til Finanstilsynet.

§ 350. Finanstilsynet kan påbyde en finansiell virksomhed inden for en af tilsynet fastsat frist at foretage de nødvendige foranstaltninger, hvis

- 1) virksomhedens økonomiske stilling er således forringet, at indskydernes, de forsikredes, obligationsejernes, de danske UCITS' eller øvrige investorers interesser er udsat for fare, eller

- 2) der er en ikke uvæsentlig risiko for, at virksomhedens økonomiske stilling på grund af indre eller ydre forhold udvikler sig således, at virksomheden vil miste sin tilladelse.

Stk. 2. Er de påbudte foranstaltninger ikke foretaget inden for den fastsatte frist, kan Finanstilsynet inddrage virksomhedens tilladelse.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse for en koncern, hvor modervirksomheden er en finansiel holding-virksomhed eller en finansiel virksomhed, hvis der er betydelig risiko for, at koncernens økonomiske stilling udvikler sig således, at koncernen ikke vil overholde kapitalkravet til koncernen.

§ 350 a. Erhvervsministeren bemyndiges til at fastsætte strengere nationale foranstaltninger inden for rammerne af artikel 458, stk. 2, litra d, punkt i-vii, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, såfremt der sker ændringer i intensiteten af den makroprudentielle eller systemiske risiko i det finansielle system med potentielt alvorlige negative følger for det finansielle system og realøkonomien.

Stk. 2. I forbindelse med nationale foranstaltninger iværksat af erhvervsministeren efter stk. 1 skal erhvervsministeren iværksætte den notifikations- og godkendelsesprocedure, der følger af artikel 458, stk. 3-9, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Erhvervsministeren kan uanset proceduren i artikel 458, stk. 3-9, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter

- 1) øge risikovægte med op til 25 pct. for eksponeringer, der følger af artikel 458, stk. 2, litra d, punkt vi og vii, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, og
- 2) reducere grænsen med op til 15 pct. for store eksponeringer omfattet af artikel 395 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter.

Stk. 4. Erhvervsministerens foranstaltninger iværksat i henhold til stk. 1 og 3 kan finde anvendelse for en periode på op til 2 år, eller indtil den makroprudentielle eller systemiske risiko ophører med at eksistere, afhængigt af hvad der måtte indtræffe først, forudsat at betingelserne og underretningskravene i artikel 458, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter er opfyldt. Erhvervsministeren kan forlænge anvendelsen for nationale foranstaltninger iværksat i henhold til stk. 2 med op til 2 år ad gangen, jf. artikel 458, stk. 9, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter.

§ 350 b. (Ophævet)

§ 351. Finanstilsynet kan påbyde en finansiel virksomhed at afsætte en direktør i den finansielle virksomhed inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis denne efter § 64, stk. 1,

eller § 64 a, ikke kan bestride stillingen. Finanstilsynet kan desuden påbyde et pengeinstitut at afsætte en direktør, hvis denne ikke opfylder sin forpligtelse i medfør af § 70 a, stk. 4, på betryggende måde.

Stk. 2. Finanstilsynet kan påbyde et medlem af bestyrelsen i en finansiel virksomhed at nedlægge sit hverv inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis denne efter § 64, stk. 1, eller § 64 a, eller for et medlem af bestyrelsen i et pengeinstitut, realkreditinstitut eller forsikringsselskab også § 64 b, stk. 1, ikke kan bestride hvervet.

Stk. 3. Finanstilsynet kan påbyde et medlem af bestyrelsen i et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) eller i et globalt systemisk vigtigt institut (G-SIFI) at nedlægge sit hverv inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis bestyrelsesmedlemmet ikke opfylder kravene efter § 313, stk. 1.

Stk. 4. Finanstilsynet kan påbyde et gruppe 1- og 2-pengeinstitut, et realkreditinstitut, et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) og et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) at afsætte en ansat, der er identificeret som nøgleperson i medfør af § 64 c, stk. 1 og 8, jf. stk. 1, inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis vedkommende efter § 64, stk. 1, jf. § 64 c, stk. 4, eller § 64, stk. 1, jf. § 64 d, stk. 3, ikke kan bestride stillingen. Finanstilsynet kan påbyde et gruppe 3-pengeinstitut at afsætte en ansat, der er identificeret som nøgleperson i medfør af § 64 c, stk. 1, jf. stk. 2, nr. 1-5, inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis vedkommende efter § 64, stk. 1, jf. § 64 c, stk. 4, ikke kan bestride stillingen. Finanstilsynet kan påbyde et gruppe 4-pengeinstitut at afsætte en ansat, der er identificeret som nøgleperson i medfør af § 64 c, stk. 1, jf. stk. 2, nr. 5, inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis vedkommende efter § 64, stk. 1, jf. § 64 c, stk. 4, ikke kan bestride stillingen.

Stk. 5. Finanstilsynet kan påbyde en finansiel virksomhed at afsætte en direktør eller en ansat i et gruppe 1- eller 2-pengeinstitut eller et realkreditinstitut, der er nøgleperson i medfør af § 64 c, stk. 1 og 8, jf. stk. 1, eller i medfør af § 64 d, stk. 1, når der er rejst tiltale mod den pågældende i en straffesag om overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, indtil straffesagen er afgjort, hvis domfældelse vil indebære, at direktøren ikke opfylder kravene i § 64, stk. 1, nr. 3, eller at nøglepersonen i et pengeinstitut, i et realkreditinstitut, i et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) eller i et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) ikke opfylder kravene i § 64, stk. 1, nr. 3, jf. § 64 c, stk. 4. Finanstilsynet kan påbyde et gruppe 3-pengeinstitut at afsætte en ansat, der er identificeret som nøgleperson i medfør af § 64 c, stk. 1, jf. stk. 2, nr. 1-5, når der er rejst tiltale mod den pågældende i en straffesag om overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, indtil straffesagen er afgjort, hvis domfældelse vil indebære, at direktøren ikke opfylder kravene i § 64, stk. 1, nr. 3, jf. § 64 c, stk. 4. Finanstilsynet kan påbyde et gruppe 4-pengeinstitut at afsætte en ansat, der er identificeret som nøgleperson i medfør af § 64 c, stk. 1, jf. stk. 2, nr. 5, når der er rejst tiltale mod den pågældende i en straffesag om overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, indtil straffesagen er afgjort, hvis domfældelse

vil indebære, at direktøren ikke opfylder kravene i § 64, stk. 1, nr. 3, jf. § 64 c, stk. 4. Finanstilsynet fastsætter en frist for efterlevelse af påbuddet. Finanstilsynet kan under samme betingelser som i 1. pkt. påbyde et medlem af bestyrelsen i en finansiell virksomhed at nedlægge sit hverv. Finanstilsynet fastsætter en frist for efterlevelse af påbuddet.

Stk. 6. Varigheden af påbud meddelt efter stk. 1, 2 eller 4 på baggrund af § 64, stk. 1, nr. 2-5, eller § 64 b, stk. 1, eller efter stk. 3 på baggrund af § 313, stk. 1, skal fremgå af påbuddet.

Stk. 7. Påbud meddelt i henhold til stk. 1-5 kan af den finansielle virksomhed og af den person, som påbuddet vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, inden 4 uger efter at påbuddet er meddelt den pågældende. Anmodningen har ikke opsættende virkning for påbuddet, men retten kan ved kendelse bestemme, at den pågældende direktør eller det pågældende bestyrelsesmedlem under sagens behandling kan opretholde sit hverv eller sin stilling. Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom. Sagen anlægges i den borgerlige retsplejes former.

Stk. 8. Finanstilsynet kan af egen drift eller efter ansøgning tilbagekalde et påbud meddelt efter stk. 2 og 3, og stk. 5, 5. pkt. Afslår Finanstilsynet en ansøgning om tilbagekaldelse, kan ansøgeren forlange afslaget indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, inden 4 uger efter at afslaget er meddelt den pågældende. Anmodning om domstolsprøvelse kan dog kun fremsættes, hvis påbuddet ikke er tidsbegrænset og der er forløbet mindst 5 år fra datoen for udstedelsen af påbuddet, eller mindst 2 år efter at Finanstilsynets afslag på tilbagekaldelse er stadfæstet ved dom.

Stk. 9. Har den finansielle virksomhed ikke afsat direktøren, har pengeinstituttet, realkreditinstituttet, det systemisk vigtige finansielle institut (SIFI) eller det globalt systemisk vigtige finansielle institut (G-SIFI) ikke afsat en ansat, der er identificeret som nøgleperson i medfør af § 64 c, stk. 1 og 8, jf. stk. 1., inden for den fastsatte frist, kan Finanstilsynet inddrage virksomhedens tilladelse, jf. § 224, stk. 1, nr. 2. Finanstilsynet kan endvidere inddrage virksomhedens tilladelse, jf. § 224, stk. 1, nr. 2, hvis et bestyrelsesmedlem ikke efterkommer et påbud meddelt i medfør af stk. 2, 3 og 5.

Stk. 10. Afgørelser i sager efter § 64, stk. 1, § 64 c, stk. 5-7, og § 64 d, stk. 3, som træffes efter § 64, stk. 2, kan af den finansielle virksomhed og af den person, som afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, inden 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende. Anmodningen har ikke opsættende virkning for afgørelsen, men retten kan ved kendelse bestemme, at personen under sagens behandling kan indtræde i det hverv eller den stilling, som personen har søgt om forhåndsgodkendelse til. Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom. Sagen anlægges i den borgerlige retsplejes former.

§ 351 a. (Ophævet)

§ 352. Finanstilsynet kan selvstændigt eller i samarbejde med andre myndigheder foretage undersøgelser, der er egnede til at fremme gennemsigtigheden på det finansielle marked, samt offentliggøre resultaterne af disse.

§ 352 a. I tilfælde, hvor en finansiell virksomhed er erklæret konkurs eller størstedelen af den finansielle virksomheds drift er ophørt eller overdraget, udarbejder Finanstilsynet en redegørelse for årsagerne hertil, hvis et af nedennævnte forhold er indtruffet i forbindelse med eller i en kortere periode forud for virksomhedens konkurs m.v.:

- 1) Staten har lidt direkte tab som følge af økonomisk bi-stand ved afvikling af virksomheden.
- 2) Staten har lidt tab på kapital indskudt i virksomheden i medfør af lov om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter eller på ejerbeviser, som staten har erhvervet som led i konverteringen af sådan kapital.
- 3) Staten i øvrigt har ydet garanti eller stillet midler til rådighed for virksomheden, dens kreditorer eller en erhverver af hele eller dele af virksomheden.

Stk. 2. Finanstilsynet skal offentliggøre redegørelsen efter stk. 1. I forbindelse med offentliggørelsen finder § 354 ikke anvendelse, medmindre oplysningerne vedrører kunde-forhold eller tredjemand, der er eller har været involveret i forsøg på at redde den pågældende finansielle virksomhed.

Stk. 3. Redegørelsen efter stk. 1 skal beskrive Finanstilsynets rolle under forløbet op til konkursen m.v.

Stk. 4. Finanstilsynets pligt til at udarbejde en redegørelse efter stk. 1 omfatter også de finansielle virksomheder, som opfyldte bestemmelsens krav efter den 1. marts 2009.

§ 353. (Ophævet)

§ 353 a. Er en sag om god skik m.v. omfattet af Finanstilsynets bestyrelses beslutningskompetence efter § 345, stk. 12, nr. 4 og 6, er følgende dokumenter undtaget fra aktindsigt efter lov om offentlighed i forvaltningen (offentlighedsloven), indtil bestyrelsen har truffet sin beslutning:

- 1) Finanstilsynets udkast til afgørelse af en sag eller udkast til beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning.
- 2) Udtalelser afgivet af parten til Finanstilsynets udkast til afgørelse af en sag eller udkast til beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning.
- 3) Supplerende korrespondance mellem Finanstilsynet og parten vedrørende udkastet til afgørelse af en sag eller udkastet til beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning.

§ 354. Finanstilsynets ansatte er under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsyns- og afviklingsvirksomheden, og fortrolige oplysninger, som de får kendskab til fra Finansiell Stabilitet. Det samme gælder personer, der udfører serviceopgaver som led i Finanstilsynets drift, samt eksperter, der handler på tilsynets vegne. Dette gælder også efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør. 1.-3. pkt. finder tillige anvendelse på ansatte i

Erhvervsstyrelsen, for så vidt angår oplysninger, som de får kendskab til gennem opgaveløsningen efter § 213, stk. 1-5 og 8, i lov om kapitalmarkeder.

Stk. 2. Samtykke fra den, som tavshedspligten tilsigter at beskytte, berettiger ikke de i stk. 1 nævnte personer til at videregive fortrolige oplysninger.

Stk. 3. Stk. 1 finder dog ikke anvendelse på oplysninger i sager om god skik, prisoplysning og kontraktforhold, jf. §§ 43-54 og bekendtgørelser udstedt i medfør heraf.

Stk. 4. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at Finanstilsynet af egen drift videregiver fortrolige oplysninger i summarisk eller sammenfattende form, når hverken den enkelte virksomhed eller dens kunder kan identificeres.

Stk. 5. Fortrolige oplysninger kan videregives under en civil retssag, når en finansiel virksomhed er erklæret konkurs eller trådt i likvidation, og såfremt oplysningerne ikke vedrører kundeforhold eller tredjemand, der er eller har været involveret i forsøg på at redde virksomheden.

Stk. 6. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til:

- 1) Det Systemiske Risikoråd.
- 2) Andre offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden og politiet, i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning af mulige strafbare forhold omfattet af straffeloven eller tilsynslovgivningen.
- 3) Vedkommende minister som led i dennes overordnede tilsyn, jf. dog stk. 15 og til brug for ministerens udpegning af medlemmer af bestyrelsen efter § 345.
- 4) Administrative myndigheder og domstole, som behandler afgørelser, der er truffet af Finanstilsynet.
- 5) Folketingets Ombudsmand.
- 6) Beskæftigelsesministeren i tilfælde af underretning i medfør af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond og lov om arbejdsskadesikring.
- 7) En parlamentarisk kommission nedsat af Folketinget, jf. dog stk. 13 og 15.
- 8) Undersøgelseskommisioner nedsat ved lov eller i henhold til lov om undersøgelseskommisioner, jf. dog stk. 13 og 15.
- 9) Folketingets stående udvalg vedrørende en finansiel virksomheds generelle økonomiske forhold, for så vidt angår krisehåndtering af finansielle virksomheder, når der træffes beslutning om, hvorvidt staten skal yde garanti eller stille midler til rådighed. Tilsvarende gælder i forbindelse med den parlamentariske kontrol i sager omfattet af 1. pkt.
- 10) Statsrevisorerne og Rigsrevisionen.
- 11) Interessenter, herunder myndigheder, involveret i forsøg på at redde et nødlidende pengeinstitut eller realkreditinstitut, under forudsætning af at modtagerne af oplysningerne har behov herfor, jf. dog stk. 15. Tilsvarende gælder for forsikringselskaber, når Finanstilsynet har modtaget et mandat fra erhvervsministeren.
- 12) De af Foreningen af Statsautoriserede Revisorer udpegede revisorer efter § 144, stk. 5, 2. pkt.

- 13) Skifteretten, jf. dog stk. 13, andre myndigheder, der medvirker ved den finansielle virksomheds likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, og kurator, samt personer, der er ansvarlige for den lovpålagte revision af en finansiel virksomheds regnskaber, under forudsætning af at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelse af deres opgaver.
- 14) Institutioner, der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger, under forudsætning af at oplysningerne er nødvendige for, at de kan udføre deres arbejde.
- 15) Finansiell Stabilitet, under forudsætning af at Finansiell Stabilitet har behov herfor til varetagelse af sine opgaver.
- 16) Erhvervsministeriet i sager om behandling af ansøgninger om og sager om statsligt kapitalindskud, jf. lov om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter, jf. dog stk. 15.
- 17) Skatteministeriet og Danmarks Statistik, når oplysningerne hidrører fra realkreditinstitutter og skal anvendes til kvalitetssikring, udvikling eller forbedring af metoder og modeller til vurdering af ejendomme. Skatteministeriet og Danmarks Statistik forpligter sig ved modtagelsen til ikke at sammenstille eller samkøre oplysningerne med øvrige tilgængelige oplysninger, hvorved fortrolige oplysninger kan udledes.
- 18) Udvalg, grupper m.v. nedsat af erhvervsministeren, der har til formål at drøfte og koordinere indsatsen for at sikre den finansielle stabilitet.
- 19) Erhvervsstyrelsen i sin egenskab af tilsynsmyndighed for efterlevelse af selskabslovgivningen, når videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet, jf. dog stk. 13, Erhvervsstyrelsen og Revisornævnet i deres egenskab af tilsynsmyndighed for den lovpålagte revision af finansielle virksomheders regnskaber, jf. dog stk. 13, og Erhvervsstyrelsen, når oplysningerne vedrører en fond eller forening omfattet af §§ 207, 214, 214 a eller 222. Videregivelse efter 1. pkt. kan kun ske, under forudsætning af at modtageren har behov herfor til varetagelsen af dennes opgaver.
- 20) Sagkyndige, som bistår Finanstilsynet, Erhvervsstyrelsen, Revisornævnet og institutioner, der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger, med udførelsen af deres tilsynsopgaver, under forudsætning af at modtageren har behov for oplysningerne til varetagelsen af dennes opgaver, jf. dog stk. 13 og 15.
- 21) Danmarks Nationalbank, centralbanker i lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank i deres egenskab af pengepolitisk myndighed samt offentlige myndigheder, som overvåger betalingssystemerne i Danmark og andre lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, under forudsætning af at oplysningerne er nød-

- vendige for dem til opfyldelse af deres lovbestemte opgaver, herunder udførelse af pengepolitik, overvågning af betalings- og værdipapirhåndteringssystemer samt varetagelse af det finansielle systems stabilitet.
- 22) En institution, der forestår clearing af finansielle instrumenter eller penge, såfremt det er nødvendigt for at sikre, at institutionen reagerer behørigt på misligholdelser eller potentielle misligholdelser på det marked, hvor institutionen er ansvarlig for clearingen, jf. dog stk. 15.
- 23) Finansielle tilsynsmyndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der har ansvaret for tilsyn med finansielle virksomheder, finansieringsinstitutter, investeringsinstitutter, kreditvurderingsbureauer eller med de finansielle markeder samt myndigheder og organer, som er ansvarlige for at opretholde den finansielle stabilitet gennem makroprudentiel regulering, myndigheder eller organer, som har til formål at sikre den finansielle stabilitet, aftalemæssige sikringsordninger eller institutsikringsordninger som omhandlet i artikel 113, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, institutioner, der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger, organer, der medvirker ved finansielle virksomheders likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, samt personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af den finansielle virksomheds regnskaber, under forudsætning af at modtagerne af oplysninger har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver.
- 24) Organer i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved finansielle virksomheders likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, myndigheder, som er ansvarlige for at føre tilsyn med aftalemæssige sikringsordninger eller institutsikringsordninger som omhandlet i artikel 113, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, og myndigheder, der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af den finansielle virksomheds regnskaber, under forudsætning af at modtageren af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af dennes opgaver, jf. dog stk. 13.
- 25) Organer i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der er ansvarlige for at påvise overtrædelser af selskabsretten, under forudsætning af at modtageren af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af dennes opgaver og videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet, jf. dog stk. 13.
- 26) Sagkyndige, som bistår myndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved finansielle virksomheders likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, myndigheder, som er ansvarlige for at føre tilsyn med aftalemæssige sikringsordninger eller institutsikringsordninger som omhandlet i artikel 113, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, og myndigheder, der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af den finansielle virksomheds regnskaber, under forudsætning af at modtageren af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af dennes opgaver, jf. dog stk. 13.
- 27) Myndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, som er ansvarlige for lovgivningen vedrørende tilsyn med finansielle virksomheder, i en nødsituation som omhandlet i artikel 114, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, under forudsætning af at modtageren af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af dennes opgaver, jf. dog stk. 15.
- 28) Organer i lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der har ansvaret for kontrol med overholdelsen af reglerne for finansiell information fra udstedere af finansielle instrumenter, der er optaget på et reguleret marked.
- 29) Ministre med ansvar for den finansielle lovgivning i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, i forbindelse med krisehåndtering af en finansiell virksomhed.
- 30) Undersøgelsesudvalg nedsat af Europa-Parlamentet i henhold til artikel 226 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.
- 31) Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed samt organer etableret af disse under forudsætning af, at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver.
- 32) Finansielle tilsynsmyndigheder i lande uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, der har ansvaret for tilsyn med finansielle virksomheder, finansieringsinstitutter, investeringsinstitutter, kreditvurderingsbureauer eller med de finansielle markeder samt myndigheder og organer, som er ansvarlige for at opretholde den finansielle stabilitet gennem makroprudentiel regulering, myndigheder eller organer, som har til formål at sikre den finansielle stabilitet, aftalemæssige sikringsordninger eller institutsikringsordninger

- som omhandlet i artikel 113, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, institutioner, der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger, organer, der medvirker ved finansielle virksomheders likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, samt personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af den finansielle virksomheds regnskaber, jf. dog stk. 12 og 13.
- 33) Organer i lande uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved finansielle virksomheders likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, myndigheder, som er ansvarlige for at føre tilsyn med aftalemæssige sikringsordninger eller institutsikringsordninger som omhandlet i artikel 113, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, og myndigheder, der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af finansielle virksomheders regnskaber, jf. dog stk. 12 og 13.
- 34) Organer i lande uden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, der er ansvarlige for at påvise overtrædelser af selskabsretten, under forudsætning af at videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet, jf. dog stk. 12 og 13.
- 35) Sagkyndige, som bistår myndigheder i lande uden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved finansielle virksomheders likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, myndigheder, som er ansvarlige for at føre tilsyn med aftalemæssige sikringsordninger eller institutsikringsordninger som omhandlet i artikel 113, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, og myndigheder, der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af den finansielle virksomheds regnskaber, jf. dog stk. 12 og 13.
- 36) Told- og skatteforvaltningen i sager omfattet af skattekontrollovens § 65, stk. 2.
- 37) Den færøske landsstyremand for finansanliggender som led i ansvaret for den økonomiske stabilitet på Færøerne og til brug for krisehåndtering af finansielle virksomheder på Færøerne.
- 38) Det grønlandske landsstyremedlem for Erhverv og Arbejdsmarked som led i ansvaret for den økonomiske stabilitet i Grønland og til brug for krisehåndtering af finansielle virksomheder i Grønland.
- 39) Færøernes Lagtings stående udvalg vedrørende en færøsk finansiell virksomheds generelle økonomiske forhold, for så vidt angår krisehåndtering af færøske finansielle virksomheder, når der træffes beslutning om, hvorvidt Færøernes landsstyre skal yde garanti eller stille midler til rådighed. Tilsvarende gælder i forbindelse med den parlamentariske kontrol i sager omfattet af 1. pkt.
- 40) Grønlands Landstings stående udvalg vedrørende en grønlandsk finansiell virksomheds generelle økonomiske forhold, for så vidt angår krisehåndtering af grønlandske finansielle virksomheder, når der træffes beslutning om, hvorvidt Grønlands landsstyre skal yde garanti eller stille midler til rådighed. Tilsvarende gælder i forbindelse med den parlamentariske kontrol i sager omfattet af 1. pkt.
- 41) Færøske tilsynsmyndigheder på det finansielle område under forudsætning af, at modtagerne er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der mindst svarer til tavshedspligten i medfør af stk. 1, og at modtagerne har behov for oplysningerne til varetagelse af deres opgaver, jf. dog stk. 13.
- 42) Myndigheder el.lign. i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, som forestår afviklingen af pengeinstitutter og realkreditinstitutter, i forbindelse med myndighedernes udarbejdelse af koncernafviklingsplaner.
- 43) Afviklingsmyndigheder i lande uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område.
- 44) Center for Cybersikkerhed, under forudsætning af at oplysningerne er nødvendige for centeret til at opfylde dets lovbestemte opgaver som nationalt centralt kontaktpunkt eller som CSIRT.
- 45) Datatilsynet som uafhængig tilsynsmyndighed for efterlevelse af databeskyttelsesreglerne, under forudsætning af at Datatilsynet har behov for oplysningerne til varetagelsen af sine opgaver, jf. dog stk. 13.
- 46) Den Internationale Valutafond (IMF) og Verdensbanken med henblik på vurderinger som led i programmet til vurdering af den finansielle sektor efter en udtrykkelig anmodning og under forudsætning af, at Den Internationale Valutafond (IMF) og Verdensbanken har behov for oplysningerne til varetagelsen af deres opgaver.
- 47) Den Internationale Betalingsbank (BIS) med henblik på kvantitative konsekvensanalyser efter en udtrykkelig anmodning og under forudsætning af, at Den Internationale Betalingsbank (BIS) har behov for oplysningerne til varetagelsen af sine opgaver.
- 48) Rådet for Finansiell Stabilitet (FSB) med henblik på dets tilsynsfunktion efter en udtrykkelig anmodning og under forudsætning af, at Rådet for Finansiell Stabilitet (FSB) har behov for oplysningerne til varetagelsen af sine opgaver.
- 49) Indenrigs- og Boligministeriet vedrørende oplysninger om KommuneKredits overholdelse af § 3, stk. 1, 1. pkt., i lov om Kreditforeningen af kommuner og regioner i Danmark.
- 50) Myndigheder, der varetager opgaver i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2554 af 14. december 2022 om digital operatio-

nel modstandsdygtighed i den finansielle sektor, under forudsætning af at oplysningerne er nødvendige for disse myndigheders varetagelse af opgaver i henhold til forordningen.

Stk. 7. Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til Den Europæiske Banktilsynsmyndighed om resultatet af stresstest udført af Finanstilsynet efter artikel 100 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber eller efter artikel 32 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed.

Stk. 8. Alle, der i henhold til stk. 5 og 6 og § 348 a, stk. 2, modtager fortrolige oplysninger fra Finanstilsynet, er med hensyn til disse oplysninger undergivet den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt.

Stk. 9. Fortrolige oplysninger modtaget i medfør af stk. 6, nr. 31, kan uanset tavshedspligten som nævnt i stk. 8 udveksles direkte mellem på den ene side Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed samt organer etableret af disse og på den anden side Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici.

Stk. 10. Fortrolige oplysninger, som Finanstilsynet modtager, må kun anvendes i forbindelse med tilsynshvervet, i forbindelse med afviklingshvervet til pålæggelse af sanktioner, eller hvis tilsynets afgørelse påklages til højere administrativ myndighed eller indbringes for domstolene.

Stk. 11. Adgangen til udlevering af fortrolige oplysninger til Folketingets stående udvalg i henhold til stk. 6, nr. 9, er begrænset til dokumenter i sager, der er oprettet i Finanstilsynet efter den 16. september 1995. For realkreditinstitutter gælder begrænsningen dokumenter i sager, der er oprettet i Finanstilsynet efter den 1. juni 1995. Adgangen til udlevering af fortrolige oplysninger til Færøernes Lagtings stående udvalg i henhold til stk. 6, nr. 39, og til Grønlands Landstings stående udvalg i henhold til stk. 6, nr. 40, er begrænset til dokumenter i sager, der er oprettet i Finanstilsynet efter den 1. januar 2006.

Stk. 12. Videregivelse efter stk. 6, nr. 32-35, kan alene ske

- 1) på baggrund af en international samarbejdsaftale, og
- 2) under forudsætning af at modtagerne mindst er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der svarer til tavshedspligten i medfør af stk. 1, og har behov for oplysningerne til varetagelse af deres opgaver.

Stk. 13. Videregivelse efter stk. 6, nr. 7, 8, 13, 19, 20, 24-26, 32-35, 41 og 45, af fortrolige oplysninger, der hidrører fra lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, kan endvidere alene ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, og må udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører. Ved videregivelse af oplysninger efter stk. 6, nr. 20, 26 og 35, meddeler Finanstilsynet de myndigheder eller organer, som har videregivet oplysningerne,

hvilke sagkyndige oplysningerne vil blive videresendt til, med angivelse af de sagkyndiges beføjelser.

Stk. 14. Videregivelse af fortrolige oplysninger til afviklingsmyndigheder i medfør af stk. 6, nr. 42, kan alene ske, såfremt betingelserne i stk. 12, nr. 2, og stk. 13 er opfyldt og afviklingsmyndighedernes afviklingsfunktioner svarer til de funktioner, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber.

Stk. 15. Videregivelse af fortrolige oplysninger i medfør af stk. 6, nr. 3, 7, 8, 11, 16, 20, 22 og 27, kan alene ske, såfremt de myndigheder eller organer, som har afgivet oplysningerne, eller de myndigheder i den medlemsstat, hvor kontrolbesøget eller inspektionen er foretaget, har givet deres udtrykkelige tilladelse, hvor oplysningerne er modtaget enten fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger eller Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed og organer etableret under disse samt i henhold til denne lov, bestemmelser udstedt i medfør af denne lov, andre direktiver vedrørende kreditinstitutter, forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 af 24. november 2010 om makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og om oprettelse af et europæisk udvalg for systemiske risici, artikel 31, 35 og 36 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) samt artikel 31 og 36 i forordning (EU) nr. 1095/2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) eller fra myndigheder, der har ansvaret for tilsynet med finansielle virksomheder, finansieringsinstitutter, investeringsinstitutter, kreditvurderingsbureauer og de finansielle markeder, myndigheder og organer, som er ansvarlige for at opretholde det finansielle systems stabilitet gennem anvendelse af makroprudentielle regler, myndigheder eller organer, som har til formål at sikre den finansielle stabilitet, aftalemæssige sikringsordninger eller institutsikringsordninger som omhandlet i artikel 113, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, institutioner, der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger, organer, der medvirker ved finansielle virksomheders likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, og personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af den finansielle virksomheds regnskaber, eller hvor oplysninger er tilvejebragt ved kontrolbesøg eller undersøgelse efter § 346, stk. 4.

Stk. 16. Har en skyldner, kautionist eller investor betydelige forpligtelser over for flere finansielle virksomheder, kan Finanstilsynet give de pågældende virksomheder underretning herom.

§ 354 a. Reaktionen givet efter § 345, stk. 12, nr. 4, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed under tilsyn skal offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 4. Virksomheden skal offentliggøre oplysningerne på sin hjemmeside på et sted, hvor de naturligt hører hjemme, hurtigst muligt, og senest 3 hverdage efter at virksomheden har modtaget underretning om reaktionen, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder. Samtidig med offentliggørelsen skal virksomheden indsætte et link, som giver direkte adgang til reaktionen, på forsiden af virksomhedens hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en reaktion fra Finanstilsynet. Hvis virksomheden kommenterer reaktionen, skal dette ske i forlængelse af denne, og kommentarerne skal være klart adskilt fra reaktionen. Fjernelse af linket på forsiden og informationerne fra virksomhedens hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som virksomheden anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder, og tidligst efter førstkomende generalforsamling eller repræsentantskabsmøde. Virksomhedens pligt til at offentliggøre oplysningerne på virksomhedens hjemmeside gælder kun for juridiske personer. Finanstilsynet skal offentliggøre oplysningerne på tilsynets hjemmeside. Reaktionen givet i henhold til § 345, stk. 12, nr. 6, og Finanstilsynets beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning skal offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 4. Indbringes reaktionen, der offentliggøres i henhold til 1. pkt., for Erhvervsankenævnet eller domstolene, skal dette fremgå af Finanstilsynets offentliggørelse, og status og det efterfølgende resultat af Erhvervsankenævnets eller domstolenes afgørelse skal ligeledes offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside hurtigst muligt.

Stk. 2. Reaktionen givet i henhold til § 345, stk. 12, nr. 4 og 6, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed, der ikke er under tilsyn, skal offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 4.

Stk. 3. Hvis en sag er overgivet til politimæssig efterforskning og der er faldet helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, eller hvis en sag er afgjort med vedtagelse af administrativt bødeforelæg, skal der ske offentliggørelse af dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf, jf. dog stk. 4. Hvis dommen ikke er endelig, eller hvis den er anket eller påklaget, skal dette fremgå af offentliggørelsen. Virksomhedens offentliggørelse skal ske på virksomhedens hjemmeside på et sted, hvor det naturligt hører hjemme, hurtigst muligt, og senest 10 hverdage efter der er faldet dom eller vedtaget bøde, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder. Samtidig med offentliggørelsen skal virksomheden indsætte et link, som giver direkte adgang til dommen, bødevedtagelsen eller resumeet, på forsiden af virksomhedens hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en

dom eller bødevedtagelse. Hvis virksomheden kommenterer dommen, bødevedtagelsen eller resumeet, skal dette ske i forlængelse heraf, og kommentarerne skal være klart adskilt fra dommen, bødevedtagelsen eller resumeet. Fjernelse af informationerne fra virksomhedens hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som virksomheden anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder, og tidligst efter førstkomende generalforsamling eller repræsentantskabsmøde. Virksomheden skal give meddelelse til Finanstilsynet om offentliggørelsen, herunder fremsende en kopi af dommen eller bødevedtagelsen. Finanstilsynet skal herefter offentliggøre dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf på sin hjemmeside. Virksomhedens pligt til at offentliggøre oplysningerne på virksomhedens hjemmeside gælder kun for juridiske personer. Offentliggørelse efter 1. og 2. pkt., som vedrører virksomheder, der ikke er under tilsyn, skal alene ske på Finanstilsynets hjemmeside.

Stk. 4. Der skal ikke ske offentliggørelse af reaktioner efter stk. 1 om kravene i § 64, stk. 1 og 11, jf. stk. 1, eller stk. 9, jf. stk. 1, § 64 a, § 64 b, stk. 1, § 64 c, stk. 4, jf. § 64, stk. 1, § 64 d, stk. 3, jf. § 64, stk. 1, eller § 64 d, stk. 6, jf. stk. 3, jf. § 64, stk. 1, dog ikke reaktioner i medfør af § 351 på en overtrædelse af kravene. Offentliggørelse efter stk. 1-3 kan ikke ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden, det vil bringe de finansielle markeders stabilitet i fare eller efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger omfattet af § 30 i lov om offentlighed i forvaltningen. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger, der hidrører fra finansielle tilsynsmyndigheder i andre lande inden for eller uden for Den Europæiske Union, medmindre de myndigheder, der har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse.

Stk. 5. Hvis offentliggørelse er undladt i henhold til stk. 4, 2. pkt., skal der ske offentliggørelse efter stk. 1-3, når de hensyn, der nødvendiggjorde undladelsen, ikke længere er gældende. Dette gælder dog kun i op til 2 år efter datoen for reaktionen.

Stk. 6. I sager, hvor Finanstilsynet har offentliggjort en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning efter stk. 1, 8. pkt., og stk. 2 og der træffes afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsiges frifindende dom, skal Finanstilsynet efter anmodning fra den virksomhed, som sagen vedrører, offentliggøre oplysninger herom. Virksomheden skal indsende en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller en kopi af dommen til Finanstilsynet samtidig med anmodning om offentliggørelse. Er påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller dommen ikke endelig, skal det fremgå af offentliggørelsen. Modtager Finanstilsynet dokumentation for, at sagen er afsluttet ved endelig påtaleopgivelse eller endeligt tiltalefrafald eller afsigelse af endelig frifindende dom, skal Finanstilsynet fjerne alle oplysninger om beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning og eventuelle efterfølgende domme i sagen fra Finanstilsynets hjemmeside.

§ 354 b. Finanstilsynet skal orientere offentligheden om sager, som er behandlet af Finanstilsynet, anklagemyndigheden eller domstolene, og som er af almen interesse eller af betydning for forståelsen af §§ 43-54 og bekendtgørelser udstedt i medfør heraf.

Stk. 2. Finanstilsynet skal endvidere orientere offentligheden om navnet på en virksomhed, der overtræder forbuddet mod at udøve finansiel virksomhed uden tilladelse, jf. §§ 7-10 a og 334.

§ 354 c. Finanstilsynet skal offentliggøre oplysninger om sanktioner, der er pålagt en finansiel virksomhed efter § 373, stk. 2, for overtrædelse af artikel 4, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer, medmindre sådan offentliggørelse vil være til alvorlig fare for finansmarkederne eller vil forvolde de involverede parter uforholdsmæssig stor skade.

§ 354 d. Såfremt en finansiel virksomhed har videregivet oplysninger om den finansielle virksomhed og disse er kommet offentligheden til kendskab, kan Finanstilsynet påbyde virksomheden at offentliggøre berigtigende informationer inden for en af Finanstilsynets fastsat frist, hvis

- 1) oplysningerne efter Finanstilsynets vurdering er misvisende og
- 2) Finanstilsynet vurderer, at oplysningerne kan have skadevirkning for virksomhedens kunder, indskydere, øvrige kreditorer, de finansielle markeder, hvorpå aktierne i virksomheden eller finansielle instrumenter udstedt af virksomheden handles, eller den finansielle stabilitet generelt.

Stk. 2. Såfremt virksomheden ikke berigtiger informationerne i overensstemmelse med Finanstilsynets påbud og inden for den af Finanstilsynets fastsatte frist, kan Finanstilsynet offentliggøre påbuddet meddelt efter stk. 1.

§ 354 e. Finanstilsynet offentliggør på sin hjemmeside i de sager, der er nævnt i stk. 2, påtaler, påbud eller tvangsbøder meddelt i henhold til § 269, stk. 1, eller § 344, stk. 1, og navnet på virksomheden eller personen. 1. pkt. gælder tilsvarende for påtaler, påbud og tvangsbøder truffet af Finanstilsynets bestyrelse i de i stk. 2 nævnte sager.

Stk. 2. Offentliggørelse, jf. stk. 1, skal ske i sager om overtrædelse af § 7, stk. 1, § 61, stk. 1, §§ 61 b og 61 c, § 64, stk. 1, § 64 a, § 71, stk. 1, § 71 a, stk. 1 og stk. 2, 1. pkt., § 71 b, stk. 1, § 71 c, stk. 1, 2. pkt., § 77 d, stk. 1, § 125 b, stk. 3-5 og 8, § 125 d, § 125 e, stk. 1, jf. § 125 b, stk. 3-5 og 8, § 182 b, stk. 1-3, §§ 182 c og 182 d, § 182 e, stk. 1-3, §§ 182 f, 259 a og 261, § 264, stk. 2, 3 og 5, § 264 a, § 265, stk. 2, 4 og 7, § 265 a, stk. 2, § 266, § 267, stk. 1, §§ 267 b og 267 c, § 267 d, stk. 1, § 268, §§ 269 a-269 e, § 272, stk. 7, § 274, stk. 1 og 2, § 275, stk. 1, 2, 4 og 5, § 276, stk. 1, § 313, stk. 1, og artikel 28 og 51, jf. artikel 52, 63 og 92, stk. 1, artikel 99, stk. 1, artikel 101, stk. 1 og 2, artikel 394, stk. 1, artikel 395, artikel 405, stk. 1, artikel 412, stk. 1, artikel 415, stk. 1 og 2, artikel 430, stk. 1, 1. afsnit, 1. pkt., og 2. afsnit, artikel 431, stk. 1-3, artikel 435 og artikel 451, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter. Offentliggørelse,

jf. stk. 1, skal ligeledes ske i sager om overtrædelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2554 af 14. december 2022 om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor.

Stk. 3. Offentliggørelse efter stk. 1 skal ske i anonymiseret form, hvis offentliggørelsen vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden eller personen, hvis efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse, hvis offentliggørelse vil true den finansielle stabilitet, eller hvis samfundsmæssige hensyn til offentliggørelse af en persons navn må vurderes ikke at være proportionale med hensynet til personen.

Stk. 4. Indbringes påtalen, påbuddet eller tvangsbøden nævnt i stk. 1, jf. stk. 2, for Erhvervsankenævnet eller domstolene, skal dette fremgå af offentliggørelsen. Status og det efterfølgende resultat af Erhvervsankenævnets eller domstolenes afgørelse skal ligeledes offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside hurtigst muligt.

Stk. 5. Offentliggørelse efter stk. 1-4 skal ske, hurtigst muligt efter at personen eller virksomheden er underrettet om påtalen, påbuddet eller tvangsbøden, og skal fremgå af Finanstilsynets hjemmeside i mindst 5 år fra offentliggørelsen. Offentliggørelse, som vedrører personer, skal dog kun fremgå af Finanstilsynets hjemmeside, så længe oplysningerne anses for nødvendige i forhold til de samfundsmæssige hensyn bag offentliggørelsen.

Stk. 6. Finanstilsynet skal offentliggøre en redegørelse om Finanstilsynets praksis efter § 64, stk. 1, nr. 1. Redegørelsen skal offentliggøres minimum en gang årligt.

§ 354 f. Finanstilsynet kan offentliggøre resultatet af Finanstilsynets stresstest af en finansiel virksomhed, der udføres efter artikel 100 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber og efter artikel 32 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed).

§ 354 g. Finanstilsynets ansatte må ikke videregive oplysninger om en person, når vedkommende har indberettet en virksomhed eller en person til Finanstilsynet for overtrædelse eller potentiel overtrædelse af den finansielle regulering, som Finanstilsynet fører tilsyn med, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at personoplysninger videregives i medfør af § 348 a, stk. 2, eller § 354, stk. 6.

Stk. 3. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at personoplysninger, der vedrører en kunde, videregives til en finansiel virksomhed i forbindelse med sager omfattet af § 354, stk. 3, eller i sager om overtrædelse af kapitel 9, når kunden har givet udtrykkeligt samtykke til videregivelsen.

Stk. 4. Alle, der i henhold til stk. 2 modtager personoplysninger, er med hensyn til disse oplysninger undergivet den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt.

§ 354 h. (Ophævet)

§ 355. Som part i forhold til Finanstilsynet anses den finansielle virksomhed, den finansielle holdingvirksomhed, den blandede holdingvirksomhed, den udenlandske finansielle virksomhed eller den udenlandske finansielle holdingvirksomhed, som Finanstilsynet har truffet eller vil træffe afgørelse over for i medfør af denne lov, forskrifter fastsat i medfør af denne lov, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber og forordninger og regler udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/2088/EU af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser og regler udstedt i medfør heraf, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2020/852/EU af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og regler udstedt i medfør heraf, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2554 af 14. december 2022 om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor og regler udstedt i medfør heraf og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1114 af 31. maj 2023 om markeder for kryptoaktiver og regler udstedt i medfør heraf, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. I nedennævnte tilfælde anses en anden end virksomheden tillige som part i Finanstilsynets afgørelse, for så vidt angår den del af sagen, som vedrører den pågældende:

- 1) Modervirksomheden, hvor denne er en finansiell holdingvirksomhed eller en finansiell virksomhed.
- 2) Virksomheder, med hvilke en finansiell virksomhed har en særlig direkte eller indirekte forbindelse, og hvor tilsynet kan indhente oplysninger og foretage inspektionsbesøg, jf. § 347, stk. 4.
- 3) En fysisk eller juridisk person, som Finanstilsynet kræver oplysninger af til afgørelse af, om denne er omfattet af bestemmelserne i denne lov, jf. § 347, stk. 5.
- 4) Den påtænkte erhverver eller besidderen af en kvalificeret andel, når Finanstilsynet behandler sager om godkendelse af erhvervelse, jf. §§ 61, 61 a og 61 b, samt når Finanstilsynet reagerer som følge af manglende underretning om en andel eller ophæver stemmeretten, som er knyttet til den pågældende ejers andel, jf. § 62, stk. 1-3.
- 5) Revisor i en finansiell virksomhed, når Finanstilsynet fratager denne certificeringen i henhold til § 199, stk. 1, jf. § 199, stk. 4, eller påbyder denne at give oplysninger om virksomhedens forhold, samt i sager vedrørende forbud mod, at en revisor har lån m.v. i den finansielle virksomhed, som revisor reviderer, jf. § 199, stk. 4-7 og 9.
- 6) Virksomheder, hvortil et pengeinstitut, investeringsforvaltningsselskab eller realkreditinstitut har en så-

dan tilknytning, at denne efter Finanstilsynets afgørelse skal medtages i konsolideringen, jf. § 177, stk. 1.

- 7) En virksomhed, som ansøger om tilladelse til at drive pengeinstitut-, investeringsforvaltnings-, værdipapirhandler eller realkreditvirksomhed, jf. § 7, stk. 1, § 8, stk. 1, § 10, stk. 1 og 2, og § 14, eller hvis ansøgning suspenderes, jf. § 14, stk. 4.
- 8) Et medlem af en finansiell virksomheds bestyrelse eller direktion eller en kapitalejer, når tilsynet nægter en finansiell virksomhed tilladelse eller inddrager denne helt eller delvis, jf. § 14, stk. 1, nr. 1, 2 og 4, og stk. 2, § 224 og § 225, stk. 1.
- 9) Virksomheder, som tilsynet finder har snævre forbindelser til en finansiell virksomhed, når tilladelse nægtes eller inddrages efter § 14, stk. 1, nr. 5 og 6, og § 224.
- 10) Et medlem af bestyrelsen eller direktionen eller en kapitalejer i et pengeinstitut eller et realkreditinstitut eller virksomheder, som Finanstilsynet finder har snævre forbindelser til pengeinstituttet eller realkreditinstituttet, når Finanstilsynet træffer afgørelse om, at pengeinstituttet eller realkreditinstituttet anses for nødlidende eller forventeligt nødlidende, jf. § 224 a.
- 11) Den, som overtræder lovens forbud mod i en virksomheds navn eller betegnelse af virksomheden at benytte ord, der er omfattet af finansielle virksomheders eneret til navn, jf. § 7, stk. 5, og § 8, stk. 5.
- 12) Den, der overtræder lovens forbud mod at drive virksomhed omfattet af § 7, stk. 1-4, § 8, stk. 1 og 3, og § 10, stk. 1 og 6, uden tilladelse.
- 13) UCITS, når Finanstilsynet træffer afgørelse i en sag vedrørende det investeringsforvaltningsselskab, som administrerer den pågældende UCITS.
- 14) Den midlertidige administrator, der indsættes i bestyrelsen i et pengeinstitut eller et realkreditinstitut i medfør af § 243 c i sager, der vedrører udpegning eller afsættelse af den midlertidige administrator.

Stk. 3. Som part anses i øvrigt et bestyrelsesmedlem, en revisor, en direktør eller andre ledende medarbejdere i en finansiell virksomhed, en finansiell holdingvirksomhed, en udenlandsk finansiell virksomhed eller en udenlandsk finansiell holdingvirksomhed, hvis Finanstilsynets afgørelse er rettet direkte mod den pågældende. Det samme gælder for en likvidator og en administrator i et administrationsbo for særligt dækkede obligationer.

Stk. 4. Som part i forhold til Finanstilsynets afgørelser om egnethed og hæderlighed anses både den berørte finansielle virksomhed og det bestyrelsesmedlem, den direktør eller den nøgleperson, som afgørelsen omhandler. Det samme gælder Finanstilsynets afgørelser efter §§ 64 a, 64 b, 313 og 351.

Stk. 5. Som part i forhold til Finanstilsynets afgørelser truffet som led i tilsynets kontrol af regnskaber aflagt efter reglerne i denne lovs kapitel 13 og de regler, der er udstedt i medfør af § 196, og af koncernregnskaber omfattet af artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandarder anses i øvrigt enhver, som Finanstilsynet anser som part i sagen.

Stk. 6. Partsstatus og partsbeføjelser efter stk. 2 og 3 er begrænset til forhold, hvor tilsynets afgørelser er truffet efter den 8. oktober 1998, for realkreditinstitutter dog efter den 20. oktober 1998. For så vidt angår videregivelse af fortrolige oplysninger, jf. kapitel 9, er partsstatus og partsbeføjelser begrænset til forhold, hvor tilsynets afgørelser træffes efter den 1. januar 2004. For investeringsforvaltningsselskaber er partsstatus og partsbeføjelser begrænset til forhold, hvor tilsynets afgørelser træffes efter den 1. januar 2004. Partsstatus og partsbeføjelser efter stk. 4 er begrænset til forhold, hvor tilsynets afgørelse er truffet efter den 1. juli 2009.

Stk. 7. Finanstilsynet kan, når tilsynet tager en sag op om videregivelse af fortrolige oplysninger, jf. kapitel 9, give visse partsbeføjelser til andre fysiske eller juridiske personer end de i stk. 2 og 3 nævnte. Partsbeføjelser kan alene gives, for så vidt angår den del af sagen, som har direkte og væsentlig betydning for den pågældende. Partsbeføjelser skal gives under hensyntagen til beskyttelsen af fortrolige oplysninger om de virksomheder, der er under tilsyn. Partsbeføjelserne er begrænset til forhold, hvor tilsynets afgørelser træffes efter den 1. januar 2004.

§ 356. Medarbejderne i Finanstilsynet må ikke være medlem af direktion, bestyrelse eller repræsentantskab eller være ansat i virksomheder under tilsyn af Finanstilsynet eller i disses organisationer. De må heller ikke uden tilladelse fra Finanstilsynets direktør eje eller drive selvstændig erhvervsvirksomhed eller deltage i ledelsen eller driften af en erhvervsvirksomhed. De kan dog eje, drive og deltage i administrationen af fast ejendom.

Stk. 2. Medarbejdere i Finanstilsynet må ikke for egen regning udføre eller deltage i spekulationsforretninger, jf. § 77, stk. 1. Erhvervsministeren skal for Finanstilsynets direktør, vicedirektører og dermed ligestillede udarbejde retningslinjer om indberetning af formuedispositioner.

Stk. 3. Direktøren for Finanstilsynet må ikke uden erhvervsministerens tilladelse indgå aftaler, der medfører en eksponering, med eller stille sikkerhed over for finansielle virksomheder. For andre medarbejdere i Finanstilsynet udarbejder erhvervsministeren nærmere retningslinjer for godkendelse af aftaler, der medfører en eksponering, med og sikkerhedsstillelser over for finansielle virksomheder. Retningslinjerne kan foreskrive forskellige godkendelsesprocedurer for de enkelte medarbejderkategorier.

Frister

§ 357. De frister, der er fastsat i eller i henhold til denne lov, begynder at løbe fra og med dagen efter den dag, hvor den begivenhed, som udløser fristen, finder sted. Dette gælder ved beregning af såvel dags- som uge-, måneds- og årsfrister.

Stk. 2. Er fristen angivet i uger, udløber fristen, jf. stk. 1, på ugedagen for den dag, hvor den begivenhed, som udløste fristen, fandt sted.

Stk. 3. Er fristen angivet i måneder, udløber fristen, jf. stk. 1, på månedsdagen for den dag, hvor den begivenhed, som udløste fristen, fandt sted. Hvis den dag, hvor den begivenhed, som udløste fristen, fandt sted, er den sidste dag i

en måned, eller hvis fristen udløber på en månedsdato, som ikke findes, udløber fristen altid på den sidste dag i måneden uanset dens længde.

Stk. 4. Er fristen angivet i år, udløber fristen, jf. stk. 1, på årsdagen for den dag, hvor den begivenhed, som udløste fristen, fandt sted.

Stk. 5. Udløber en frist i en weekend eller på en helligdag, grundlovsdag, juleaftensdag eller nytårsaftensdag, udstrækkes fristen til den førstkomende hverdag.

§ 358. (Ophævet)

§ 359. (Ophævet)

Kapitel 22

Afgifter

§ 360. Finanstilsynet kan opkræve beløb op til Finanstilsynets bevilling i finansloven tillagt forventede udgifter til advokater og fratrukket salg af varer og tjenesteydelser som afgift fra de virksomheder, som er omfattet af Finanstilsynets tilsyn, jf. §§ 361-368.

Stk. 2. Opgaver, som Finanstilsynet udfører i henhold til § 344, stk. 4, mod betaling, faktureres særskilt og medregnes ikke i afgiftsopkrævningen efter stk. 1.

Stk. 3. Finanstilsynet opkræver Finansiell Stabilitets bevilling på finansloven fra pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de investeringsservices eller -aktiviteter, der er nævnt i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter. Afgiften fordeles i forhold til den enkelte virksomheds andel af de i 1. pkt. omfattede virksomheders samlede bogførte balancesum. Der pålægges altid en minimumsafgift på 2.000 kr.

§ 361. Følgende fysiske og juridiske personer omfattet af denne lov og lov om forsikringsvirksomhed betaler årligt et grundbeløb til Finanstilsynet:

- 1) Arbejdsmarkedets Erhvervssikring betaler 27.000 kr.
- 2) Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP) betaler 4.922.000 kr.
- 3) CO2-kvotebydere betaler 18.400 kr.
- 4) En operatør af finansiell digital infrastruktur betaler 119.000 kr. Har operatøren i et regnskabsår gennemsnitligt færre end 25 fuldtidsansatte, betaler operatøren dog 2.200 kr. 1. og 2. pkt. finder ikke anvendelse på en it-operatør af et detailbetalingssystem, der er udpeget som operatør af finansiell digital infrastruktur.
- 5) Garantifonden for skadesforsikringsselskaber betaler 111.000 kr.
- 6) Hver finansiell holdingvirksomhed, fondsmæglerholdingvirksomhed og forsikringsholdingvirksomhed betaler 11.000 kr.
- 7) Hver udsteder af collateralized mortgage obligations og ISPV-obligationer og lignende virksomheder betaler 22.500 kr. pr. serie.
- 8) Pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmægler-selskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de investeringsservicer eller -aktivite-

ter, der er nævnt i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter betaler samlet 4.200.000 kr. Afgiften fordeles i forhold til den enkelte virksomheds andel af de omfattede virksomheders samlede bogførte balancesum. Der pålægges altid en minimumsafgift på 4.400 kr.

- 9) Crowdfundingtjenesteudbydere, der er meddelt tilladelse af Finanstilsynet i henhold til artikel 12, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2020/1503/EU om europæiske crowdfundingtjenesteudbydere for erhvervslivet, som ikke er pengeinstitutter, fondsmæglerselskaber, betalingsinstitutter eller e-pengeinstitutter, betaler årligt et grundbeløb til Finanstilsynet på 10,5 promille af deres omkostninger til løn, provision og tantieme, dog minimum 7.500 kr.
- 10) Crowdfundingtjenesteudbydere, der er meddelt tilladelse af Finanstilsynet i henhold til artikel 12, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2020/1503/EU om europæiske crowdfundingtjenesteudbydere for erhvervslivet, som er fondsmæglerselskaber, betalingsinstitutter eller e-pengeinstitutter, betaler en årlig afgift til Finanstilsynet på 7.500 kr.
- 11) En udsteder af aktivbaserede tokens, der er meddelt tilladelse af Finanstilsynet i henhold til § 332 a, stk. 1, betaler årligt til Finanstilsynet følgende:
 - a) 35.000 kr., når summen af udstederens gennemsnitlige udestående aktivbaserede tokens i 2. halvår af det foregående kalenderår og 1. halvår af det indeværende kalenderår er mindre end 100 mio. kr.
 - b) 100.000 kr., når summen af udstederens gennemsnitlige udestående aktivbaserede tokens i 2. halvår af det foregående kalenderår og 1. halvår af det indeværende kalenderår er mellem 100 mio. kr. og 1 mia. kr.
 - c) 600.000 kr., når summen af udstederens gennemsnitlige udestående aktivbaserede tokens i 2. halvår af det foregående kalenderår og 1. halvår af det indeværende kalenderår er større end 1 mia. kr.
- 12) En udbyder af kryptoaktivtjenester, der er meddelt tilladelse af Finanstilsynet i henhold til § 332 c, stk. 1, betaler årligt et grundbeløb til Finanstilsynet på 12,5 promille af deres omkostninger til løn, provision og tantieme, dog minimum 20.000 kr.

Stk. 2. Følgende fysiske og juridiske personer omfattet af lov om kapitalmarkeder betaler årligt et grundbeløb til Finanstilsynet:

- 1) En operatør af et reguleret marked betaler 216.000 kr. samt 1.300 kr. pr. finansielt instrument, der er optaget til handel ved udgangen af året. Afgiften kan dog højst udgøre 5.415.000 kr.
- 2) Et selskab, der driver en multilateral handelsfacilitet, betaler 162.000 kr. samt 1.300 kr. pr. finansielt instrument, der er optaget til handel ved udgangen af året. Afgiften kan dog højst udgøre 1.462.000 kr.
- 3) Et selskab, der driver en organiseret handelsfacilitet, betaler 108.000 kr. samt 1.300 kr. pr. finansielt in-

strument, der er optaget til handel ved udgangen af året. Afgiften kan dog højst udgøre 758.000 kr.

- 4) En operatør af et reguleret marked, der har tilladelse til at drive en CO2-auktioneringsplatform, betaler ud over afgiften efter nr. 1 54.000 kr.
- 5) En systematisk internalisator betaler 54.000 kr. samt 1.300 kr. pr. finansielt instrument, som den systematiske internalisator forestod handel med ved udgangen af året. Afgiften kan dog højst udgøre 325.000 kr.
- 6) Værdipapircentraler (CSD'er) med tilladelse i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014 af 23. juli 2014 om forbedring af værdipapirafviklingen i Den Europæiske Union og om værdipapircentraler, jf. § 211, stk. 2, nr. 7, i lov om kapitalmarkeder, betaler 4.110.000 kr.
- 7) En godkendt offentliggørelsesordning (APA) og en godkendt indberetningsmekanisme (ARM), der er meddelt tilladelse i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og har en undtagelse i overensstemmelse med forordningens artikel 2, stk. 3, betaler 725.000 kr. pr. type af APA eller ARM, der udbydes.
- 8) Centrale modparter (CCP'er) med tilladelse i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre, jf. § 211, stk. 2, nr. 4, i lov om kapitalmarkeder, betaler 725.000 kr. til finansiering af tilsynsaktiviteter.
- 9) Centrale modparter (CCP'er) betaler 425.000 kr. til finansiering af afviklingsopgaver.
- 10) Finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder, hvis omsættelige værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og hvis markedsværdi af de handlede omsættelige værdipapirer er på 1 mia. kr. eller derover ved udgangen af året, betaler 89.000 kr. Er markedsværdien af de handlede omsættelige værdipapirer på 250 mio. kr. og derover, men under 1 mia. kr., ved udgangen af året, betales 44.500 kr. Er markedsværdien af de handlede omsættelige værdipapirer på under 250 mio. kr. ved udgangen af året, betales 22.250 kr. Afdelinger af danske UCITS, som har udstedt andele, der er optaget til handel på et reguleret marked, betaler 11.125 kr.
- 11) Fysiske eller juridiske personer, som anmoder om Finanstilsynets godkendelse af et prospekt i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/1129/EU af 14. juni 2017 om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel på et reguleret marked, betaler 55.800 kr. i afgift pr. anmodning.
- 12) Udstedere, der efter egen anmodning har fået tilladelse til, at deres finansielle instrumenter optages til handel på et reguleret marked, en multilateral handelsfacilitet eller en organiseret handelsfacilitet i Danmark, betaler 15.200 kr.

- 13) Udstedere, som anmoder om Finanstilsynets officielle notering af aktier, aktiecertifikater eller obligationer, betaler 27.500 kr. i afgift pr. anmodning. De pågældende udstedere betaler herefter 3.700 kr. årligt, så længe det finansielle instrument er officielt noteret.
- 14) Værdipapirhandlere, som er forpligtet til at indberette transaktioner med finansielle instrumenter til Finanstilsynet efter artikel 26 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter, betaler følgende:
 - a) 3.700 kr. for op til 10.000 transaktioner.
 - b) 18.400 kr. for mellem 10.000 og 100.000 transaktioner.
 - c) 120.000 kr. for mellem 100.000 og 1 million transaktioner.
 - d) 508.000 kr. for over 1 million transaktioner.
- 15) Benchmarkadministratorer omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2016/1011/EU af 8. juni 2016 om indeks, der bruges som benchmarks i finansielle instrumenter og finansielle kontrakter eller med henblik på at måle investeringsfondes økonomiske resultater, betaler 60.000 kr. og 1.500 kr. pr. benchmark, som benchmarkadministratoren har kontrol med leveringen af pr. 1. november i sin egenskab af benchmarkadministrator.
- 16) En it-operatør af et detailbetalingssystem betaler 725.000 kr.

Stk. 3. Følgende fysiske og juridiske personer omfattet af lov om betalinger betaler årligt et grundbeløb til Finanstilsynet:

- 1) Betalingsinstitutter betaler følgende:
 - a) 25.000 kr., når instituttets samlede gennemførte betalingstransaktioner i 2. halvår af det foregående kalenderår og 1. halvår af det indeværende kalenderår er mindre end 250 mio. kr.
 - b) 80.000 kr., når instituttets samlede gennemførte betalingstransaktioner i 2. halvår af det foregående kalenderår og 1. halvår af det indeværende kalenderår er mellem 250 mio. kr. og 100 mia. kr.
 - c) 500.000 kr., når instituttets samlede gennemførte betalingstransaktioner i 2. halvår af det foregående kalenderår og 1. halvår af det indeværende kalenderår er større end 100 mia. kr.
- 2) E-pengeinstitutter betaler følgende:
 - a) 25.000 kr., når summen af instituttets gennemsnitlige udestående elektroniske penge og instituttets samlede gennemførte betalingstransaktioner i 2. halvår af det foregående kalenderår og 1. halvår af det indeværende kalenderår er mindre end 250 mio. kr.
 - b) 80.000 kr., når summen af instituttets gennemsnitlige udestående elektroniske penge og instituttets samlede gennemførte betalingstransaktioner i 2. halvår af det foregående kalenderår og 1. halvår af det indeværende kalenderår er mellem 250 mio. kr. og 100 mia. kr.

- c) 500.000 kr., når summen af instituttets gennemsnitlige udestående elektroniske penge og instituttets samlede gennemførte betalingstransaktioner i 2. halvår af det foregående kalenderår og 1. halvår af det indeværende kalenderår er større end 100 mia. kr.

- 3) Virksomheder med begrænset tilladelse til udstedelse af elektroniske penge eller til at udbyde betalingstjenester betaler 11.100 kr.

- 4) Virksomheder med tilladelse til at udbyde kontooplysningstjenester betaler 25.000 kr.

Stk. 4. Ejendomskreditselskaber omfattet af lov om ejendomskreditselskaber betaler årligt et grundbeløb til Finanstilsynet på 30.300 kr.

Stk. 5. Følgende fysiske og juridiske personer omfattet af lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere betaler årligt et grundbeløb til Finanstilsynet:

- 1) Boligkreditformidlere betaler 16.700 kr. 1. pkt. finder ikke anvendelse på virksomheder med tilladelse som finansiell rådgiver, jf. § 3 i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.
- 2) Investeringsrådgivere betaler 18.400 kr.

Stk. 6. Følgende fysiske og juridiske personer omfattet af hvidvaskloven betaler årligt et grundbeløb til Finanstilsynet:

- 1) Virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 8, i hvidvaskloven betaler 4.400 kr.
- 2) Valutavekslingsvirksomheder betaler 28.100 kr.

Stk. 7. Følgende fysiske og juridiske personer omfattet af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. betaler årligt et grundbeløb til Finanstilsynet:

- 1) Forvaltere af alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, som i henhold til § 88 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. i Danmark markedsfører andele i en alternativ investeringsfond fra et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, betaler et årligt grundbeløb til Finanstilsynet på 5.000 kr.
- 2) Forvaltere af alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, som i henhold til § 109 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. i Danmark har tilladelse til at markedsføre andele i en alternativ investeringsfond fra et tredjeland, betaler et årligt grundbeløb til Finanstilsynet på 8.000 kr.
- 3) Forvaltere af alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i et tredjeland, som i henhold til § 130 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. har tilladelse til markedsføring i Danmark af andele i en alternativ investeringsfond fra et tredjeland, betaler et årligt grundbeløb til Finanstilsynet på 8.000 kr.
- 4) Forvaltere af alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i et tredjeland, som i henhold til § 130 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. har tilladelse til markedsføring i Danmark af andele i

en alternativ investeringsfond fra et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, betaler et årligt grundbeløb til Finanstilsynet på 8.000 kr.

- 5) Forvaltere af alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, som i henhold til § 95 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. forvalter alternative investeringsfonde, der er etableret i Danmark, betaler et årligt grundbeløb til Finanstilsynet på 4.100 kr.
- 6) Forvaltere af alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i et andet land inden for Den Europæiske Union eller et andet land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, som i henhold til § 95 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. har etableret en filial i Danmark, betaler et årligt grundbeløb til Finanstilsynet på 4.100 kr.

Stk. 8. Udenlandske investeringsinstitutter omfattet af § 27 i lov om investeringsforeninger m.v. betaler et årligt grundbeløb til Finanstilsynet på 5.000 kr., hvis de markedsfører færre end ti afdelinger, og 11.000 kr., hvis de markedsfører ti afdelinger eller flere.

Stk. 9. Lønmodtagernes Dyrtidsfond betaler årligt et grundbeløb til Finanstilsynet på 314.000 kr.

Stk. 10. Forbrugerlånsvirksomheder omfattet af lov om forbrugerlånsvirksomheder betaler årligt et grundbeløb til Finanstilsynet på 28.000 kr.

Stk. 11. KommuneKredit betaler årligt et grundbeløb til Finanstilsynet på 850.000 kr.

Stk. 12. Kreditservicevirksomheder omfattet af lov om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere betaler årligt et grundbeløb til Finanstilsynet på 16.700 kr.

Stk. 13. Faste beløb i dette kapitel er angivet i 2016-niveau og reguleres årligt svarende til udviklingen i Finanstilsynets bevilling på finansloven.

§ 362. Fondsmæglerselskaber betaler årligt 10,5 promille af deres omkostninger til løn, provision og tantieme. Der pålægges altid en minimumsafgift på 15.000 kr.

Stk. 2. Investeringsforvaltningsselskaber betaler årligt 10,5 promille af deres omkostninger til løn, provision og tantieme. Forvaltere af alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i Danmark, der er meddelt tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde, betaler årligt 10,5 promille af deres omkostninger til løn, provision og tantieme. Der pålægges altid en minimumsafgift på 20.000 kr.

Stk. 3. Forvaltere med registreret hjemsted i Danmark, der af Finanstilsynet er registreret som forvalter af europæiske sociale iværksætterfonde eller som forvalter af kvalificerede venturekapitalfonde, betaler årligt 10,5 promille af deres omkostninger til løn, provision og tantieme. Der pålægges altid en minimumsafgift på 5.000 kr.

Stk. 4. Genforsikringsformidlere, jf. lov om forsikringsformidling, betaler årligt et beløb på 33.500 kr. til Finanstilsynet.

Stk. 5. Forsikringsformidlere, jf. lov om forsikringsformidling, betaler årligt 3,0 promille af deres provision og andre vederlag, jf. dog stk. 6 og 7. Der betales altid en minimumsafgift på 2.000 kr.

Stk. 6. En forsikringsformidler, jf. lov om forsikringsformidling, der betaler afgift efter §§ 363 eller 363 a, skal ikke betale afgift efter stk. 5.

Stk. 7. En forsikringsformidler, jf. lov om forsikringsformidling, som er det administrerende selskab i et forsikringsadministrationsfællesskab, skal ikke betale afgift efter stk. 5.

§ 363. Pengeinstitutter, virksomheder omfattet af lov om et skibsfinansieringsinstitut og andre sparevirksomheder end de i § 361, stk. 1, nr. 4, nævnte betaler årligt 49,4 pct. af differencen mellem Finanstilsynets udgifter og afgiften betalt efter §§ 361 og 362.

Stk. 2. Afgiften fordeles i forhold til den enkelte virksomheds andel af de af stk. 1 omfattede virksomheders samlede gælds- og garantiforpligtelser. Der pålægges altid en minimumsafgift på 2.000 kr.

§ 363 a. Filialer her i landet af udenlandske virksomheder, der er meddelt tilladelse til at udøve den virksomhed, som er nævnt i §§ 7-10 a i denne lov og § 14 i lov om forsikringsvirksomhed, i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, betaler årligt en afgift til Finanstilsynet på 15 pct. af, hvad virksomheder af tilsvarende art og størrelse med dansk tilladelse skal betale efter §§ 363-366. Der pålægges altid en minimumsafgift på 2.000 kr.

Stk. 2. Er der etableret et tilsynskollegium, betaler filialer af udenlandske forsikringsselskaber 20 pct. af, hvad virksomheder af tilsvarende art og størrelse med dansk tilladelse skal betale efter §§ 365 og 366.

Stk. 3. Er der etableret et tilsynskollegium, betaler filialer af udenlandske kreditinstitutter 50 pct. af, hvad virksomheder af tilsvarende art og størrelse med dansk tilladelse skal betale efter §§ 363 og 364.

Stk. 4. Overstiger filialens beregnede systemiskhed 100 basispoint, jf. § 308, stk. 2, betaler filialer af udenlandske kreditinstitutter 80 pct. af, hvad virksomheder af tilsvarende art og størrelse med dansk tilladelse skal betale efter §§ 363 og 364. Dette gælder også for udenlandske koncerner med flere filialer af kreditinstitutter her i landet, hvor der er etableret et tilsynskollegium, og hvor den beregnede systemiskhed opgjort samlet for filialerne overstiger 100 basispoint, jf. § 308, stk. 2. Tilsvarende gælder det for kreditinstitutfilialer i udenlandske koncerner med en eller flere filialer og med et eller flere penge- eller realkreditinstitutter her i landet, hvor der er etableret et tilsynskollegium, og hvor den beregnede systemiskhed opgjort samlet for filialerne og penge- og realkreditinstitutterne overstiger 100 basispoint, jf. § 308, stk. 2.

§ 363 b. Filialer her i landet af udenlandske kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse til at udøve den virksomhed, som er nævnt i § 13, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som

Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, betaler årligt en afgift til Finanstilsynet på 8.000 kr.

Stk. 2. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse, når virksomheden udøves her i landet gennem tilknyttede agenter, der er etableret her i landet.

Stk. 3. Filialer her i landet af udenlandske investeringsselskaber og kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse til at udøve den virksomhed, som er nævnt i § 13, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, betaler årligt en afgift til Finanstilsynet på 15.000 kr.

Stk. 4. Udenlandske kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse til at udøve den virksomhed, som er nævnt i § 13, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, og for hvilket land Europa-Kommissionen ikke har vedtaget en afgørelse som omhandlet i artikel 47, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter, eller hvor en sådan afgørelse ikke længere er gyldig, og som yder grænseoverskridende tjenesteydelser med investeringsservice og -aktiviteter her i landet, betaler årligt en afgift til Finanstilsynet på 8.000 kr.

§ 364. Realkreditinstitutter betaler årligt 13,2 pct. af differencen mellem Finanstilsynets udgifter og afgiften betalt efter §§ 361 og 362.

Stk. 2. Afgiften fordeles i forhold til den enkelte virksomheds andel af de af stk. 1 omfattede virksomheders samlede bogførte balancesum. Der pålægges altid en minimumsafgift på 2.000 kr.

§ 365. Forsikringsselskaber, der udøver livsforsikringsvirksomhed og firmapensionskasser betaler årligt 18,3 procent af differencen mellem Finanstilsynets udgifter og afgiften betalt efter §§ 361 og 362.

Stk. 2. Afgiften opdeles i to lige store dele. Den ene del af afgiften fordeles i forhold til den enkelte virksomheds andel af de af stk. 1 omfattede virksomheders samlede bruttopræmier og medlemsbidrag. Den anden del af afgiften fordeles i forhold til den enkelte virksomheds andel af de af stk. 1 omfattede virksomheders samlede balance reduceret med kapitalgrundlaget for gruppe 1-forsikringsselskabet og basiskapitalen for gruppe 2-forsikringsselskaber og firmapensionskasser. Der pålægges altid en minimumsafgift på 2.000 kr.

§ 366. Forsikringsselskaber, der ikke udøver livsforsikringsvirksomhed, betaler årligt 14,7 pct. af differencen mellem Finanstilsynets udgifter og afgiften betalt efter §§ 361 og 362.

Stk. 2. Afgiften fordeles i forhold til den enkelte virksomheds andel af de af stk. 1 omfattede virksomheders samlede direkte og indirekte bruttopræmieindtægter plus bruttoerstatninger, idet der ses bort fra negative præmieindtægter. Der pålægges altid en minimumsafgift på 2.000 kr. De forsik-

ringsselskaber, som er omfattet af § 251 i lov om forsikringsvirksomhed, betaler dog en minimumsafgift på 800 kr.

§ 367. Danske UCITS og forvaltere af alternative investeringsfonde med tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde efter § 11 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. betaler årligt 4,4 pct. af differencen mellem Finanstilsynets udgifter og afgiften betalt efter §§ 361 og 362.

Stk. 2. Afgiften fordeles mellem virksomhederne med 10.000 kr. pr. danske UCITS og med 10.000 kr. pr. alternativ investeringsfond, der forvaltes af en forvalter af alternative investeringsfonde omfattet af stk. 1. Endvidere skal danske UCITS betale 3.000 kr. pr. afdeling i hver UCITS, og forvaltere af alternative investeringsfonde omfattet af stk. 1 skal betale 2.000 kr. pr. afdeling i hver alternativ investeringsfond. Den resterende afgift fordeles i forhold til den enkelte virksomheds andel af de af stk. 1 omfattede virksomheders samlede balance.

§ 368. Beregning af afgifter fra virksomheder omfattet af § 360, stk. 3, og §§ 362-367 foretages på grundlag af oplysninger i den for seneste regnskabsår aflagte årsrapport eller i mangel af en sådan den senest indsendte regnskabsindberetning. For så vidt angår forsikringsformidlere, foregår beregningen på grundlag af den senest indsendte indtægtsspecifikation. For så vidt angår crowdfundingtjenesteudbydere, foregår beregningen på grundlag af den senest indsendte indberetning efter § 343 c, medmindre en crowdfundingtjenesteudbyder skal betale afgift efter § 361, stk. 1, nr. 10. For så vidt angår udstedere af aktivbaserede tokens, foregår beregningen på grundlag af den senest indsendte indberetning efter § 332 f. For så vidt angår udbydere af kryptoaktivtjenester, foregår beregningen på grundlag af den senest indsendte indberetning efter § 332 g.

Stk. 2. Fuld afgiftspligt påhviler enhver virksomhed, der har været under tilsyn en del af det pågældende kalenderår. Afgiftsbetalingen afventer den samlede afgiftsberegning.

Stk. 3. Hvis to eller flere virksomheder under Finanstilsynets tilsyn sammenlægges, betaler den fortsættende virksomhed den ophørte virksomheds afgift.

Stk. 4. Hvis en virksomhed ophører med at være under tilsyn på anden måde end ved sammenlægning, fastsættes afgiften for det kalenderår, hvori virksomheden ophører, på følgende måde:

- 1) Virksomheder omfattet af § 361 betaler grundbeløbet.
- 2) Virksomheder omfattet af § 362 betaler den fastsatte promille i forhold til afgiftsgrundlaget i det foregående års årsrapport eller indtægtsspecifikation. Hvis ikke det foregående års årsregnskab eller indtægtsspecifikation er indsendt til Finanstilsynet på ophørstidspunktet, beregnes afgiften i forhold til afgiftsgrundlaget i den seneste regnskabsindberetning eller indtægtsspecifikation.
- 3) Virksomheder omfattet af §§ 363-367 betaler procenten fra den seneste afgiftsopkrævning i forhold til afgiftsgrundlaget i det seneste års årsrapport. Hvis ikke det seneste års årsrapport er indsendt til Finanstilsynet

på ophørstidspunktet, beregnes afgiften i forhold til afgiftsgrundlaget i den seneste regnskabsindberetning.

Stk. 5. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde nedsætte afgiften.

§ 369. Afgifterne for det pågældende år opkræves primo december med betalingsfrist ultimo året.

§ 370. Overskud og underskud reguleres over en opspæringskonto.

Stk. 2. En eventuel difference mellem den opkrævede afgift og den faktisk indbetalte afgift overføres som et samlet beløb til afgiftsopkrævning det efterfølgende finansår.

Afsnit XII

Straffe-, ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser m.v.

Kapitel 23

Delegations- og klagebestemmelser

§ 371. Henlægger erhvervsministeren sine beføjelser efter loven til Finanstilsynet, kan ministeren fastsætte regler om klageadgangen, herunder at klager ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 372. Afgørelser truffet af Finanstilsynet eller Erhvervsstyrelsen i henhold til denne lov og regler udstedt i medfør af denne lov og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter eller regler udstedt i medfør af forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter, forordninger og regler udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/2088/EU af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser og regler udstedt i medfør heraf, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2020/1503/EU af 7. oktober 2020 om europæiske crowdfundingtjenesteudbydere for erhvervslivet og regler udstedt i medfør heraf, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1238 af 20. juni 2019 om et paneuropæisk personligt pensionsprodukt (PEPP-produkt) og regler udstedt i medfør heraf, forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/97 af 20. januar 2016 om forsikringsdistribution og regler udstedt i medfør heraf, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2014 af 26. november 2014 om dokumenter med central information om sammensatte forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er) og regler udstedt i medfør heraf, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2402 af 12. december 2017 om en generel ramme for securitisering og om oprettelse af en specifik ramme for simpel, transparent og standardiseret securitisering og regler udstedt i medfør heraf, Europa-Parlamentets

og Rådets forordning 2020/852/EU af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og regler udstedt i medfør heraf, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2554 af 14. december 2022 om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor og regler udstedt i medfør heraf og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1114 af 31. maj 2023 om markeder for kryptoaktiver og regler udstedt i medfør heraf, kan af den, som afgørelsen retter sig til, indbringes for Erhvervsankenævnet senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende.

Stk. 2. Afgørelser truffet af Finanstilsynet i forbindelse med forhold omfattet af § 246, der ønskes påklaget, skal indbringes for Erhvervsankenævnet senest 24 timer efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende.

Stk. 3. Afgørelser truffet af Finanstilsynet i henhold til § 224 a, der ønskes påklaget, skal indbringes for Erhvervsankenævnet, senest 24 timer efter at afgørelsen er meddelt den pågældende. Klageretten tilkommer den bestyrelse og direktion, der modtog afgørelsen. 2. pkt. gælder, uanset om Finansiell Stabilitet har overtaget kontrollen med virksomheden.

Stk. 4. Fælles beslutninger truffet af Finanstilsynet, Finansiell Stabilitet, de kompetente myndigheder, der er en del af tilsynskollegiet, eller andre myndigheder i medfør af denne lov, kan uanset stk. 1 ikke indbringes for Erhvervsankenævnet.

Generelle bemyndigelsesbestemmelser

§ 372 a. Erhvervsministeren kan fastsætte regler, som er nødvendige for at anvende eller gennemføre de afgørelser eller retsakter, som vedtages af Europa-Kommissionen i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/2088/EU af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2020/852/EU af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2020/1503/EU af 7. oktober 2020 om europæiske crowdfundingtjenesteudbydere for erhvervslivet, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/51/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2003/71/EF og 2009/138/EF samt forordning nr. 1060/2009/EF, nr. 1094/2010/EU og nr. 1095/2010/EU for så vidt angår de beføjelser, der er tillagt den europæiske tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) og den europæiske tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed), Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/2402/EU af 12. december 2017 om en ge-

nerel ramme for securitisering og om oprettelse af en specifik ramme for simpel, transparent og standardiseret securitisering, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/1238/EU af 20. juni 2019 om et paneuropæisk personligt pensionsprodukt (PEPP-produkt), Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1114 af 31. maj 2023 om markeder for kryptoaktiver og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2554 af 14. december 2022 om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan fastsætte regler, som er nødvendige for at anvende eller gennemføre de afgørelser eller retsakter, som vedtages af Europa-Kommissionen i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter.

Øvrige bemyndigelsesbestemmelser

§ 372 b. Finanstilsynet kan fastsætte regler om fritagelse af de eksponeringer, som er omfattet af artikel 400, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 575/2013/EU om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, fra forordningens regler om begrænsninger for store eksponeringer.

§ 372 c. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om kompetencekrav til fysiske personer, der yder rådgivning om pensionsprodukter omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/1238/EU af 20. juni 2019 om et paneuropæisk personligt pensionsprodukt (PEPP-produkt). Erhvervsministeren kan endvidere fastsætte regler om nationale underkontis opsparings- og udbetalingsfase samt udbetalinger herfra i overensstemmelse med artikel 47 og 57 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/1238/EU af 20. juni 2019 om et paneuropæisk personligt pensionsprodukt (PEPP-produkt).

Kapitel 24

Straffebestemmelser

§ 373. Overtrædelse af § 7, stk. 1-6, § 8, stk. 1 og 3-6, § 10, stk. 1, 2, 6 og 7, § 16 a, stk. 2, § 16 b, stk. 2, § 25, 2. pkt., § 28, § 33, stk. 1, § 33 a, stk. 1, § 38, stk. 1, 2 og 7 og stk. 8, 1. pkt., § 39, stk. 1, 3 og 4, §§ 40 og 45, § 46, stk. 1 og 2, § 49, stk. 1 og 2, § 50, stk. 2, § 52, § 53, stk. 1 og 2, § 61, stk. 1, §§ 61 b og 61 c, § 63, stk. 1, 2 og 4, § 64, stk. 5, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, § 64 a, § 64 c, stk. 4, jf. § 64, stk. 5, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, § 65, stk. 1, § 66, § 67, stk. 1, § 74, stk. 1 og 3, § 75, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2-4, § 78, stk. 1 og 5-8, § 101, § 102, stk. 2, 3, 5 og 6, §§ 103-106, § 106 a, stk. 1-4, §§ 106 b og 106 c, § 106 d, stk. 1-5, §§ 107 a og 117, § 118, stk. 4, § 119, § 120, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, § 124, stk. 1, 2 og 5, § 125 b, stk. 3-5 og 8, § 125 c, stk. 1, § 125 d, § 125 e, stk. 1, jf. § 125 b, stk. 3-5 og 8, § 125 e, stk. 1, jf. § 125 c, stk. 1, § 146, stk. 1, § 147, stk. 1, § 149, stk. 1 og 3, §§ 150 og 151, § 152, stk. 1, § 153, stk. 1, §§ 154 og 170-175 a, § 175 g, stk. 1, 5 og 6, § 182, stk. 1 og 2, §§ 194, 195, 200, 200 a og 201, § 202,

stk. 1 og 3, § 203, stk. 1, § 204, stk. 1, § 226, stk. 1 og 2, § 227, § 248, stk. 1, §§ 313 b og 334, § 343 v, stk. 1, og § 347, stk. 2, samt artikel 11, artikel 26, stk. 2, artikel 31, stk. 1, litra h, artikel 73, stk. 1, artikel 92, stk. 1, artikel 93, stk. 1-5, artikel 97, stk. 1, artikel 394, stk. 1, artikel 395 og 398 og artikel 500, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, og artikel 6, 7, 9 og 18-26 og 26 b-26 e, artikel 27, stk. 1 og 4, og artikel 28, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/2402/EU af 12. december 2017 om en generel ramme for securitisering og om oprettelse af en specifik ramme for simpel, transparent og standardiseret securitisering samt artikel 3, stk. 1, 3, 4 og 6, artikel 5, artikel 6, stk. 1-6, artikel 10, artikel 11, artikel 12, stk. 1, artikel 13, stk. 2, artikel 15, stk. 2 og 3, artikel 16, stk. 1, artikel 18, stk. 1 og 4, artikel 20, stk. 1 og 2, og artikel 25 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2020/1503/EU af 7. oktober 2020 om europæiske crowdfundingtjenesteudbydere for erhvervslivet samt artikel 14, stk. 3, artikel 16, stk. 1, artikel 23, stk. 1 og 4, artikel 36, stk. 1-3 og 5-7, artikel 38, stk. 1 og 3, artikel 39, stk. 2, artikel 40, stk. 1 og 2, artikel 48, stk. 1, artikel 49, stk. 4, artikel 50, stk. 1 og 2, artikel 54, artikel 59, stk. 1, artikel 60, stk. 1-6, artikel 70, stk. 1-4, artikel 72, stk. 1, artikel 75, stk. 1, 2 og 7, og artikel 76, stk. 1, 2 og 5-8, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1114 af 31. maj 2023 om markeder for kryptoaktiver straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Stk. 2. Overtrædelse af § 16 c, § 16 d, stk. 1, § 16 f, stk. 1-3, § 54, stk. 2, § 64, stk. 6, § 64 c, stk. 1, 3, 8 og 10, jf. stk. 1 og 3, § 64 e, § 70, stk. 1-5, § 70 a, stk. 1-3, § 71, stk. 1, § 71 a, stk. 1 og stk. 2, 1. pkt., § 71 b, stk. 1, § 73, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, § 75, stk. 1, 2. pkt., § 75 a, stk. 1, § 75 b, stk. 1, § 75 c, stk. 1, § 77, stk. 1-6 og 10, § 77 a, stk. 1-6, §§ 77 b og 77 c, § 77 d, § 77 f, stk. 1 og 2, § 77 g, stk. 2, § 77 j, § 79 a, stk. 1, nr. 1 og 2, § 80, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 7 og 8, § 80 a, § 80 b, stk. 1-3 og 5, og § 80 c, stk. 1 og 2, § 81 b, stk. 3, 5 og 6, § 85 b, stk. 3, 5 og 6, § 101 a, stk. 8 og 10, § 101 k, stk. 1 og 2, § 121, stk. 1, § 122, § 152 a, stk. 1, 1. pkt., § 152 b, stk. 4-7, § 152c, stk. 1, § 152 d, stk. 1, § 152 e, stk. 1, § 152 g, stk. 1, 1. og 3. pkt., stk. 2-5 og stk. 7, 1. pkt., § 182 d, § 182 e, stk. 2 og stk. 7, 1. pkt., og § 182 f, § 182 g, stk. 1 og 2, § 183, stk. 1, 1. pkt., og stk. 5, § 184, stk. 1, § 185, stk. 1 og 3, og stk. 4, 1. pkt., §§ 186 og 187, § 188, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 2. pkt., §§ 189 og 190, § 191, stk. 1-3, § 192, 1. pkt., § 193, 1. pkt., § 193 a, stk. 1 og 2, § 198, stk. 1, § 199, stk. 2 og 6, § 206, § 245 a, stk. 3 og 5, § 245 b, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, § 247 a, stk. 9 og 10, § 259 a, § 264, stk. 2 og 3, § 266, stk. 1, § 268, stk. 1-4, § 269 c, § 269 f, stk. 1 og 2, §§ 312 og 312 b, § 333 a, stk. 1-3, § 333 b, stk. 1-6, §§ 333 d, 333 e og 333 f, § 333 g, stk. 1-3, og §§ 333 h, 333 i og 333 j, § 336 a, stk. 3, 5 og 6, § 347 b, stk. 3 og 6, § 347 c, stk. 2, § 354 a, stk. 1, 1.-5. pkt., og stk. 3, 1.-7. pkt., samt artikel 4 i Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandarde og artikel 4, stk. 1, i Europa Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer, artikel 28, artikel 41, stk. 1, litra

b, artikel 49, stk. 1, litra c, artikel 51, jf. artikel 52, artikel 54, stk. 5, litra a og c, artikel 63, artikel 73, stk. 6, artikel 76, stk. 2, artikel 77, artikel 99, stk. 1, artikel 101, stk. 1 og 2, artikel 113, stk. 7, 1. afsnit, artikel 129, stk. 3 og 7, artikel 221, stk. 1 og 2, artikel 256, stk. 7, 1. afsnit, artikel 259, stk. 1, litra b og e, artikel 262, stk. 2, 2. afsnit, artikel 263, stk. 2, 1. afsnit, artikel 393, artikel 394, stk. 2, artikel 405, stk. 1, artikel 412, stk. 1 og 2, artikel 415, stk. 1 og 2, artikel 430, stk. 1, 1. afsnit, 1. pkt., og 2. afsnit, artikel 431, stk. 1, jf. artikel 435 og 436, artikel 437, stk. 1, artikel 438 og 439, artikel 440, stk. 1, artikel 441, stk. 1, artikel 442 og 444-450, artikel 451, stk. 1, artikel 431, stk. 3, artikel 433, 1.-3. afsnit, artikel 434, 1. afsnit, 2. og 3. pkt., og afsnit 2, 2. pkt., artikel 471, stk. 1, artikel 492, stk. 2-4, artikel 499, stk. 1, og artikel 501, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og artikel 5, stk. 1, artikel 6 og 7, artikel 8, stk. 1-3, artikel 9, artikel 10, stk. 1, artikel 13, stk. 1, 3 og 4, og artikel 14 og 19 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2014 af 26. november 2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er) og artikel 5-7, 18-30, 33-42, 44-46, 48, 50 og 52-56 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/1238/EU af 20. juni 2019 om et paneuropæisk personligt pensionsprodukt (PEPP-produkt), artikel 4, artikel 7, stk. 1-4, artikel 8, stk. 1-6, artikel 9, stk. 1 og 2, artikel 19, stk. 1-6, artikel 21, stk. 1-6 og stk. 7, 1. afsnit, artikel 22, artikel 23, stk. 2-14, artikel 24, artikel 26 og artikel 27, stk. 1-3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om europæiske crowdfundingtjenesteudbydere for erhvervslivet, artikel 4, stk. 1, stk. 3, 3. afsnit, og stk. 6, artikel 5, stk. 2 og 3, artikel 6, stk. 1-10, artikel 7, stk. 1 og 2, artikel 8, stk. 1, 2 og 4-6, artikel 9 og 10, artikel 12, stk. 1-4 og 6-9, artikel 13, stk. 2 og 3, artikel 14, artikel 16, stk. 1, 2. afsnit, artikel 17, stk. 1 og 2, artikel 19, stk. 1-9, artikel 22, stk. 1 og 3, artikel 25, stk. 1, 2 og 4, artikel 27 og 28, artikel 29, stk. 1-3 og 6, artikel 30, artikel 31, stk. 1-4, artikel 32, stk. 1-4, artikel 33, artikel 34, stk. 1-12, artikel 35, stk. 1, artikel 36, stk. 8-12, artikel 37, stk. 1 og 2, artikel 39, stk. 1, 2. pkt., artikel 41, stk. 1 og 2, artikel 46, stk. 1 og 2, artikel 47, stk. 1-3, artikel 48, stk. 6 og 7, artikel 49, stk. 5, artikel 51, stk. 1-9 og 11-13 og stk. 14, 1. pkt., artikel 53, stk. 1-3, 5 og 6, artikel 55, artikel 59, stk. 2, 5 og 8, artikel 64, stk. 8, artikel 65, stk. 4, artikel 66, stk. 1-5, artikel 67, stk. 1, 5 og 6, artikel 68, stk. 4-9, artikel 69, artikel 71, stk. 1-4, artikel 72, stk. 2-4, artikel 73, stk. 2 og 3, artikel 74, artikel 75, stk. 3-6 og 9, artikel 76, stk. 3, 4 og 9-15, artikel 77, 78 og 79, artikel 80, stk. 1-3, artikel 81, stk. 1-14, artikel 82, stk. 1, og artikel 83, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1114 af 31. maj 2023 om markeder for kryptoaktiver, artikel 5, stk. 1-3, artikel 6, stk. 1-8, artikel 7, stk. 1, artikel 8, stk. 1-7, artikel 9, stk. 1-3, artikel 10, stk. 1-4, artikel 11, stk. 1-8 og 10, artikel 12, stk. 1-4, 6 og 7, artikel 13, stk. 1-7, artikel 14, stk. 1-3, artikel 16, stk. 1 og 2, artikel 17, stk. 1-3, artikel 18, stk. 1 og 2, artikel 19, stk. 1, 3 og 4, artikel 24, stk. 1-6, artikel 25, stk. 1 og 3, artikel 28, stk. 1-4, 7 og 8, artikel 29, stk. 1 og 2, og artikel 30, stk. 1-3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2554 af 14. december 2022 om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor straffes med bøder. På samme måde straffes overtrædelse af meddelelsespligten i § 152 a, stk. 4, 1. pkt.

2, og artikel 30, stk. 1-3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2554 af 14. december 2022 om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor og artikel 3, artikel 4, stk. 1-5, artikel 5 og 6, artikel 7, stk. 1, 1. afsnit, og stk. 2, artikel 8, stk. 1-2a, artikel 9, stk. 1-4a, artikel 10, stk. 1, artikel 11, stk. 1 og 2, artikel 12 og artikel 13, stk. 1 og 3, 1. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser straffes med bøder. På samme måde straffes overtrædelse af meddelelsespligten i § 152 a, stk. 4, 1. pkt. 1-4, artikel 72, stk. 2-4, artikel 73, stk. 2 og 3, artikel 74, artikel 75, stk. 3-6 og 9, artikel 76, stk. 3, 4 og 9-15, artikel 77, 78 og 79, artikel 80, stk. 1-3, artikel 81, stk. 1-14, artikel 82, stk. 1, og artikel 83, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1114 af 31. maj 2023 om markeder for kryptoaktiver og artikel 5, stk. 1-3, artikel 6, stk. 1-8, artikel 7, stk. 1, artikel 8, stk. 1-7, artikel 9, stk. 1-3, artikel 10, stk. 1-4, artikel 11, stk. 1-8 og 10, artikel 12, stk. 1-4, 6 og 7, artikel 13, stk. 1-7, artikel 14, stk. 1-3, artikel 16, stk. 1 og 2, artikel 17, stk. 1-3, artikel 18, stk. 1 og 2, artikel 19, stk. 1, 3 og 4, artikel 24, stk. 1-6, artikel 25, stk. 1 og 3, artikel 28, stk. 1-4, 7 og 8, artikel 29, stk. 1 og 2, og artikel 30, stk. 1-3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2554 af 14. december 2022 om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor straffes med bøder. På samme måde straffes overtrædelse af meddelelsespligten i § 152 a, stk. 4, 1. pkt.

Stk. 3. Med bøde straffes en finansiell virksomhed eller en finansiell holdingvirksomhed, der ikke efterkommer et påbud, der er givet i medfør af § 24, stk. 1, 3. pkt., § 175 g, stk. 3, § 243 a, stk. 2, § 245 a, stk. 4, § 261, § 264, stk. 5, § 264 a, § 269 a, stk. 1, § 347 b, stk. 1, 1. pkt., § 347 c, stk. 1, § 348, stk. 2, 1. pkt., eller § 350, stk. 1, og overtrædelser af § 112, stk. 1, i selskabsloven. Med bøde straffes endvidere den, som ikke efterkommer et påbud, der er givet i medfør af § 351, stk. 2 og 3, og stk. 5, 3. pkt. Med bøde straffes herudover den, som overtræder et forbud eller en begrænsning eller restriktion meddelt i henhold til artikel 16, artikel 17 eller artikel 24, stk. 2, litra a, b eller d, eller stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2014 af 15. maj 2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er) eller artikel 40-42 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 om markeder for finansielle instrumenter.

Stk. 4. I regler udstedt i medfør af loven og i regler udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter kan der fastsættes straf af bøde eller fængsel indtil 4 måneder for overtrædelse af bestemmelser i reglerne.

Stk. 5. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Stk. 6. Gør et medlem af et pengeinstituts, et realkreditinstituts, et investeringsforvaltningsselskabs eller en finansiell holdingvirksomheds bestyrelse eller direktion eller en ansat, der i det daglige er en del af den faktiske ledelse, sig skyldig i grove eller oftere gentagne ledelsessvigt, der medfører tab

eller risiko for tab for virksomheden, indskyderne, obligationsejerne eller andre investorer eller kunder i virksomheden, straffes vedkommende med bøde eller fængsel indtil 2 år, for så vidt højere straf ikke er forskyldt efter straffelovens § 290 b, stk. 1, eller den øvrige lovgivning. Det samme gælder, hvis ledelsessvigtet medfører væsentlig øget risiko for, at virksomheden udsættes for eller anvendes som led i kriminalitet. 1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse for et medlem af bestyrelsen eller direktionen i en sparevirksomhed eller administrator i et administrationsbo oprettet i medfør af § 247 a.

Stk. 7. Personer, der er knyttet til et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et investeringsforvaltningsselskab uden at være medlem af bestyrelsen eller direktionen eller i det daglige en del af den faktiske ledelse, og som gør sig skyldig i grov eller oftere gentagen forsømmelse eller skødesløshed, der medfører tab eller risiko for tab for virksomheden, indskyderne, obligationsejerne eller andre investorer eller kunder i virksomheden, straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år, for så vidt højere straf ikke er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Det samme gælder for ansatte med ansvar for en nøglefunktion, hvis forsømmelsen eller skødesløsheden medfører væsentlig øget risiko for, at virksomheden udsættes for eller anvendes som led i kriminalitet. 1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse for personer, der er knyttet til en sparevirksomhed uden at være medlem af bestyrelsen eller direktionen eller i det daglige en del af den faktiske ledelse eller administrator i et administrationsbo oprettet i medfør af § 247 a.

Stk. 8. Pengeinstitutter, realkreditinstitutter, investeringsforvaltningsselskaber og personer, der er knyttet til virksomheden, og som giver urigtige eller vildledende oplysninger om forhold vedrørende virksomheden til offentlige myndigheder, offentligheden, noget selskabsorgan, indskyderne, obligationsejerne eller andre investorer i virksomheden, straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år, for så vidt højere straf ikke er forskyldt efter straffelovens § 290 b, stk. 1, eller den øvrige lovgivning. Tilsvarende gælder sparevirksomheder og personer knyttet til en sparevirksomhed eller administrator i et administrationsbo oprettet i medfør af § 247 a.

Stk. 9. Forældelsesfristen for overtrædelse af lovens bestemmelser eller regler udstedt i medfør af loven er 5 år, jf. dog stk. 10.

Stk. 10. Forældelsesfristen er dog 10 år for overtrædelse af § 7, stk. 1-4, § 8, stk. 1 og 3, § 10, stk. 1 og 2, § 33 a, stk. 1, § 70, stk. 1-5, § 71, stk. 1 og 5, § 75, § 78, stk. 1 og 5-7, § 102, stk. 2 og 5, § 103, stk. 1, 2 og 4, § 106, stk. 2, § 106 a, stk. 1 og 4, § 106 b, § 106 c, stk. 1 og 3, § 106 d, stk. 1, § 124, stk. 1 og 2, § 125 b, stk. 3-5 og 8, § 125 c, stk. 1, § 125 d, § 125 e, stk. 1, jf. § 125 b, stk. 3-5 og 8, § 125 e, stk. 1, jf. § 125 c, stk. 1, § 126 a, stk. 1-3, 5 og 9, § 150, § 152, stk. 1, § 153, stk. 1, § 167, stk. 1, 3 og 5, § 170, stk. 1, 2 og 4, §§ 171 og 172, § 174, stk. 1 og 2, § 175, § 182, stk. 1 og 2, § 183, stk. 5, §§ 186 og 187, § 188, stk. 1 og stk. 2, 1. pkt., § 193, 1. pkt., § 199, stk. 2 og 6, § 200, § 313 b, § 334, stk. 1, § 343 v, stk. 1, § 347, stk. 2, og § 347 b, stk. 3 og 6, samt artikel 11, stk. 1, 2, 3 og 5, artikel 26, stk. 2, artikel 28, stk. 1-4, artikel 31, stk. 1, litra h, artikel 51, jf. artikel

52, artikel 54, stk. 5, litra a og c, artikel 73, stk. 1, artikel 77, artikel 92, stk. 1, artikel 93, stk. 1-5, artikel 97, stk. 1, artikel 113, stk. 7, 1. afsnit, artikel 393, artikel 394, stk. 1, artikel 395, stk. 1, 1. og 2. afsnit, og stk. 3 og 6, artikel 398, 1. og 2. afsnit, artikel 412, stk. 1 og 2, artikel 415, stk. 1 og 2, artikel 471, stk. 1, og artikel 500, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013/EU af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber eller regler udstedt i medfør af § 373, stk. 4, eller artikel 6, stk. 1, artikel 10, stk. 1, artikel 14, stk. 1, og artikel 19 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1286/2014/EU af 26. november 2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er), artikel 12, stk. 1, og artikel 23 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2020/1503/EU af 7. oktober 2020 om europæiske crowdfundingtjenesteudbydere for erhvervslivet og artikel 16, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1114 af 31. maj 2023 om markeder for kryptoaktiver.

Stk. 11. Finanstilsynet kan fastsætte regler om straf af bøde ved overtrædelse af bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger, som vedtages af Europa-Kommissionen i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/51/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2003/71/EF og 2009/138/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010 for så vidt angår de beføjelser, der er tillagt den europæiske tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) og den europæiske tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/1238/EU af 20. juni 2019 om et paneuropæisk personligt pensionsprodukt (PEPP-produkt).

Stk. 12. Ved udmåling af bøder efter stk. 1-8 og 11 lægges vægt på overtrædelsens grovhed og gerningsmandens økonomiske forhold. For overtrædelser begået af juridiske personer lægges i den forbindelse vægt på virksomhedens nettoårsomsætning på gerningstidspunktet. For overtrædelser begået af fysiske personer lægges vægt på den pågældendes indtægtsforhold på gerningstidspunktet.

Stk. 13. Der udmåles en skærpet bøde for overtrædelser efter stk. 1-8 og 11, der indebærer

- 1) en risiko for en finansiell virksomheds fortsatte drift,
- 2) drift af en finansiell virksomhed uden lovpligtig tilladelse eller
- 3) grov eller gentagen tilsidesættelse af finansielle virksomheders oplysningspligter i forhold til Finanstilsynet under skærpende omstændigheder.

Stk. 14. Er der ved en overtrædelse opnået en økonomisk fordel, konfiskeres denne efter reglerne i straffelovens 9. kapitel. Kan der ikke ske konfiskation, skal der tages særskilt hensyn hertil ved udmåling af en bøde.

§ 373 a. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at Finanstilsynet i nærmere angivne sager om overtrædelser af denne lov og regler udstedt i medfør af denne lov, der ikke skønnes at medføre højere straf end bøde, i et bødeforelæg kan tilkendegive, at sagen kan afgøres uden retssag, hvis den, der har begået overtrædelser, erklærer sig skyldig i overtrædelser og erklærer sig rede til inden en nærmere angiven frist at betale en bøde som angivet i bødeforelægget.

Stk. 2. Retsplejelovens regler om krav til indholdet af et anklageskrift og om, at en sigtet ikke er forpligtet til at udtale sig, finder tilsvarende anvendelse på bødeforelæg.

Stk. 3. Vedtages bøden, bortfalder videre forfølgning.

§ 373 b. (Ophævet)

§ 374. Undlader en finansiel virksomheds bestyrelse, direktion, eksterne revisor, interne revisionschef, likvidator, generalagent, filialbestyrer eller repræsentantskab i rette tid at efterkomme de pligter, der efter loven eller regler udstedt i medfør af loven påhviler dem over for Finanstilsynet eller Erhvervsstyrelsen, kan Finanstilsynet henholdsvis Erhvervsstyrelsen som tvangsmiddel pålægge de pågældende daglige eller ugentlige bøder.

Stk. 2. Undlader en fysisk eller juridisk person at opfylde de pligter, som følger af § 347, stk. 4 og 5, kan Finanstilsynet som tvangsmiddel pålægge den fysiske eller juridiske person eller de for den juridiske person ansvarlige personer daglige eller ugentlige bøder.

Stk. 3. Undlader en finansiel virksomhed at efterkomme et påbud meddelt i medfør af § 351, stk. 1 og 4, og stk. 5, 1-3. pkt., kan virksomheden pålægges daglige eller ugentlige tvangsbøder.

Stk. 4. Såfremt en finansiel virksomhed eller en finansiel holdingvirksomhed, som har udstedt omsættelige værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked, ikke opfylder sine forpligtelser efter bestemmelserne i §§ 183-193 eller bestemmelser fastsat i medfør af § 196, kan Finanstilsynet give den pågældende virksomhed påbud om ændring af forholdet, herunder påbud om offentliggørelse af ændrede eller supplerende oplysninger. Skønnes det hensigtsmæssigt, kan Finanstilsynet selv offentliggøre de pågældende oplysninger, offentliggøre påbuddet eller suspendere eller slette de berørte omsættelige værdipapirer fra handel på et reguleret marked.

Stk. 5. Den finansielle virksomhed eller den finansielle holdingvirksomhed, der ikke efterlever et påbud fra Finanstilsynet eller afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til Finanstilsynet, i forhold til tilsynets opgaver efter stk. 4, straffes med bøde, for så vidt højere straf ikke er foreskrevet efter anden lovgivning.

Stk. 6. Bestemmelserne i stk. 1-3 finder tilsvarende anvendelse på Finanstilsynet ved tilsynets kontrol efter § 344, stk. 1, 3. pkt.

Kapitel 25

Ikrafttræden, overgangsbestemmelser, ændringer i anden lovgivning, Færøerne og Grønland

Ikrafttræden

§ 375. Loven træder i kraft den 1. januar 2004, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Lovens § 167, § 169, stk. 1, nr. 4, § 271, § 278, stk. 4, § 373, stk. 2, § 380 og § 425, nr. 31, træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende. Lovens § 57 træder i kraft den 1. juli 2004.

Stk. 3. Erhvervsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelser af lovens §§ 183-198.

Stk. 4. Uanset § 199, stk. 1, og § 376 forbliver kravet om, at visse finansielle virksomheder skal have mindst to revisorer, jf. § 34, stk. 1, i lov om banker og sparekasser m.v., § 23, stk. 2, i lov om fondsmæglerselskaber, § 179, stk. 1, i lov om forsikringsvirksomhed samt § 90, stk. 1, i realkreditloven, i kraft for regnskabsår, der påbegyndes den 1. januar 2004.

Stk. 5. § 430, nr. 6, har virkning for omdannelser, der finder sted den 1. januar 2004 eller senere.

§ 376. Følgende love og bestemmelser ophæves:

- 1) Lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 660 af 7. august 2002.
- 2) Lov om banker og sparekasser m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 214 af 25. marts 2003, jf. dog §§ 377 og 378.
- 3) Lov om fondsmæglerselskaber, jf. lovbekendtgørelse nr. 787 af 19. september 2002.
- 4) Lov om forsikringsvirksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 147 af 7. marts 2003, jf. dog §§ 379 og 380.
- 5) § 1, stk. 1-3, §§ 2, 4-20, 46, 50, 51, 53-53 i, 60-95 og 98 a, § 100, stk. 1-3, §§ 100 a og 101 og § 102, stk. 1, i realkreditloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 57 af 20. januar 2003, jf. dog §§ 381 og 382.
- 6) Lov om udstedere af elektroniske penge, jf. lovbekendtgørelse nr. 661 af 7. august 2002.
- 7) Lov om sparevirksomheder, jf. lovbekendtgørelse nr. 655 af 7. august 2002.
- 8) § 6 i lov nr. 1090 af 17. december 2002 om fremme af privat udlejningsbyggeri.

Stk. 2. Bekendtgørelser, der er udstedt i medfør af de i stk. 1 nævnte love, opretholdes, indtil de ophæves eller erstattes af bekendtgørelser udstedt i medfør af denne lov.

Overgangsbestemmelser

§§ 377-383. (Udelades)

§§ 384-386. (Ophævet)

§ 387. Uanset bestemmelsen i § 13, stk. 1, kan banker, hvis aktiekapital ved lovens ikrafttræden var inddelt i aktieklasser med forskellig stemmeret, bevare de vedtægtsbestemmelser, som gælder herom.

§ 388. Banker og sparekasser, der lovligt har påbegyndt virksomhed før den 28. maj 1980, kan fortsætte virksomheden uden tilladelse. Nedlæggelse af forbud mod fortsat virk-

somhed sidestilles med inddragelse af tilladelse i henhold til § 225.

§ 389. Virksomheder, der før den 1. maj 1985 var omfattet af § 13, stk. 2, i lov nr. 156 af 2. maj 1934, og som har drevet virksomhed inden den 1. januar 1983, kan fortsætte virksomheden uden tilladelse, såfremt de var anmeldt til Finanstilsynet inden den 1. oktober 1985 som

- 1) andelskasser, jf. §§ 9-13, eller
- 2) spare- og udlånsvirksomheder, jf. §§ 17 og 18.

Stk. 2. Uanset § 341, stk. 2, skal virksomheder, der indtil ophævelsen af lov nr. 156 af 2. maj 1934 med senere ændringer var omfattet af denne lov, have mindst én statsautoriseret eller registreret revisor.

§ 390. En andelskasse, hvis andelskapital er lavere end 25 mio. kr., kan ikke nedsætte andelskapitalen uden tilladelse fra tilsynet.

§ 391. Anbringelse af midler i aktiver, der ikke er omfattet af §§ 50 og 51, medfører ikke, at aktiverne skal afhændes, hvis aktiverne var i beholdningen den 31. december 1992.

§ 392. Uanset § 26 kan pengeinstitutter, der den 1. juni 2000 drev anden erhvervsvirksomhed sammen med pengeinstitutter, forsikringsselskaber, fondsmæglerselskaber eller realkreditinstitutter, der indgår i koncern med pengeinstituttet, fortsætte denne drift, hvis instituttet inden den 30. juni 2000 har underrettet Finanstilsynet herom.

§ 393. § 234, stk. 2, der præciserer, at efterstillet kapital ikke indgår ved bedømmelsen af, om et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et fondsmæglerselskab eller et investeringsforvaltningsselskab er insolvent, gælder kun for efterstillet kapital, der er udstedt efter den 1. juli 2001.

§ 394. § 48, stk. 4-6, finder anvendelse på kautionsaftaler, der er indgået den 1. juli 2002 eller senere.

Stk. 2. § 48, stk. 4-7, finder ikke anvendelse på kautionsaftaler, der er indgået før den 1. juli 2002. § 48, stk. 1-3, finder kun anvendelse, hvis de pågældende ydelser er forfaldne efter lovens ikrafttræden.

§ 395. Retningslinjer, som er aftalt i medfør af markedsføringslovens § 29 inden denne lovs ikrafttræden, finder fortsat anvendelse for finansielle virksomheder, indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt af erhvervsministeren i medfør af § 43, stk. 2, i denne lov.

§ 396. Vedtægtsbestemmelser, som er stadfæstet eller sat i kraft inden den 18. december 1980, og som afviger fra reglerne i § 111 eller fra § 59, stk. 1-3, i aktieselskabsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 649 af 15. juni 2006, bevarer deres gyldighed.

§ 397. (Ophævet)

§ 398. Vedtægtsbestemmelser om aktiernes omsættelighed, der var gældende før den 1. oktober 1981, bevarer deres gyldighed.

§ 399. Denne lovs § 13, stk. 2, finder ikke anvendelse på aktier, der er tegnet inden den 1. oktober 1981, og til hvilke der på dette tidspunkt ikke er knyttet stemmeret.

Stk. 2. Denne lovs § 13, stk. 2, finder ikke anvendelse på aktier, der er tegnet før den 1. oktober 1981, og hvis stemmевærdi overstiger 10 gange stemmевærdien af nogen anden aktie eller noget andet aktiebeløb af samme størrelse.

§ 400. (Ophævet)

§ 401. Eksponeringer og sikkerhedsstillelser, der den 1. januar 1998 var lovligt påtaget eller indgået mellem den valgte revision eller en intern revisions- eller vicerevisionschef eller ansatte i Arbejdsmarkedets Tillægspension eller Lønmodtagernes Dyrtidsfond og det forsikringsselskab, pengeinstitut eller realkreditinstitut, den værdipapirhandler, det fondsmæglerselskab eller Arbejdsmarkedets Tillægspension, hvor vedkommende person er ansat, kan fortsætte til den oprindeligt aftalte udløbsdato.

Stk. 2. Interne revisions- og vicerevisionschefer kan uanset forbuddet i § 77, stk. 10, opretholde og udnytte økonomiske interesser, som vedkommende ejer ved lovens ikrafttræden.

§§ 402-404. (Ophævet)

§ 404 a. (Udelades)

§ 405. Virksomheder, der ved lovens ikrafttræden har tilladelse til at drive virksomhed som udsteder af forudbetalte betalingskort, og som opfylder denne lovs bestemmelser, kan drive virksomhed som udsteder af elektroniske penge.

§ 406. Det i § 339 nævnte kapitalkrav gælder ikke for sparevirksomheder, der er meddelt tilladelse før den 1. januar 2004, og hvis egenkapital på dette tidspunkt ikke opfylder kapitalkravet i § 339.

Stk. 2. Hvis de i stk. 1 nævnte sparevirksomheders egenkapital falder under det beløb, der er nået den 1. januar 2004, kan Finanstilsynet enten fastsætte en frist til at bringe egenkapitalen op på dette minimum eller straks inddrage tilladelsen.

Stk. 3. Overtages kontrollen af en sparevirksomhed, der er omfattet af stk. 1, af en anden fysisk eller juridisk person, skal sparevirksomhedens egenkapital senest 3 måneder efter overtagelsestidspunktet opfylde kapitalkravet i henhold til § 339.

§ 407. For pengeinstitutter, der har udstedt kapital i medfør af bank- og sparekasselovens § 22, stk. 2, inden den 1. januar 2004, kan Finanstilsynet, såfremt pengeinstituttet ikke opfylder solvenskravet i § 124, stk. 2, nr. 1, og kapitalkravet i § 125 a, bestemme, at bestyrelsen inden for en nærmere angivet frist uanset vedtægternes bestemmelse herom skal indkalde den efter vedtægterne øverste myndighed og redegøre for pengeinstituttets økonomiske forhold.

§ 408. (Ophævet)

§ 409. (Ophævet)

§ 410. § 147, stk. 1, i denne lov, finder ikke anvendelse på fondsmæglerselskaber, hvis samtlige ejendomme og aktier

(andele) i ejendomsselskaber er erhvervet før den 8. oktober 1998.

Stk. 2. Aktiver omfattet af stk. 1 kan ikke opskrives til en højere bogført værdi end den bogførte værdi, aktiverne havde den 8. oktober 1998.

§ 411. § 147, stk. 1, i denne lov, finder ikke anvendelse på investeringsforvaltningsselskaber, hvis samtlige ejendomme og aktier (andele) i ejendomsselskaber er erhvervet før datoen for lovforslagets fremsættelse for Folketinget den 12. marts 2003.

Stk. 2. Aktiver omfattet af stk. 1 kan ikke opskrives til en højere bogført værdi end den bogførte værdi på tidspunktet for lovforslagets fremsættelse for Folketinget den 12. marts 2003.

§ 412. Banker, som ved lovens ikrafttræden har ordninger, hvorved aktionærerne udøver deres stemmeret på generalforsamlingen gennem delegerede i medfør af § 8 a i lov om banker og sparekasser, jf. lovbekendtgørelse nr. 654 af 7. august 2002, kan fortsætte hermed.

§ 413. (Udelades)

§ 414. Personer, der ved lovens ikrafttræden ikke er omfattet af forbuddet i § 19, stk. 1, i lov nr. 660 af 7. august 2002, kan uanset bestemmelserne i § 77, stk. 3, § 425, nr. 15, og § 426, nr. 9, opretholde dispositioner foretaget inden den 1. januar 2004.

§ 415. Personer omfattet af § 80, stk. 1, der ved lovens ikrafttræden havde hverv i medfør af § 24 i lov nr. 660 af 7. august 2002, kan uden bestyrelsens tilladelse fortsætte hermed, såfremt det pågældende hverv anmeldes til Finanstilsynet inden den 30. juni 2004. Har den finansielle virksomhed den 1. januar 2004 den virksomhed, hvori hvervet bestrides, kan den pr. 1. januar 2004 påtagede eksponering uanset § 80, stk. 4, fortsætte til den oprindeligt aftalte udløbsdato.

Stk. 2. Personer omfattet af § 80, stk. 2, der ved lovens ikrafttræden havde hverv i medfør af § 24 i lov nr. 660 af 7. august 2002, eller som ved lovens ikrafttræden ikke var omfattet af § 24 i lov nr. 660 af 7. august 2002, kan uden direktionens tilladelse fortsætte hermed, såfremt det pågældende hverv anmeldes til Finanstilsynet inden den 30. juni 2004. Har den finansielle virksomhed den 1. januar 2004 eksponering mod den virksomhed, hvori hvervet bestrides, kan den pr. 1. januar 2004 påtagede eksponering uanset § 80, stk. 4, fortsætte til den oprindeligt aftalte udløbsdato.

Stk. 3. Med virksomheder, hvori personer omfattet af § 80, stk. 1 og 2, ved lovens ikrafttræden havde hverv i medfør af §§ 28, 29, 34 og 35 i lov nr. 660 af 7. august 2002, som den finansielle virksomhed den 1. januar 2004 havde eksponering mod, kan den pr. 1. januar 2004 påtagede eksponering uanset § 80, stk. 4, fortsætte til den oprindeligt aftalte udløbsdato.

Stk. 4. Stk. 1-3 gælder tilsvarende for personer omfattet af § 425, nr. 5, og § 426, nr. 11.

§ 416. (Ophævet)

§ 417. (Udelades)

§§ 417 a-417 d. (Ophævet)

§ 417 e. Pengeinstitutter og realkreditinstitutter, der anvender interne ratingbaserede metoder, jf. tredje del, afsnit II, kapitel 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, kan anvende overgangsreglerne i artikel 465, stk. 5-9, i Europa-Parlamentets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter.

Stk. 2. Øverste modervirksomheder i Danmark og koncerner, der opgør den samlede risikoeksponering efter interne ratingbaserede metoder, jf. § 170 a, stk. 1, kan anvende overgangsreglerne i artikel 465, stk. 5-9, i Europa-Parlamentets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter.

Ændringer i anden lovgivning

§§ 418-437. (Udelades)

Færøerne og Grønland

§ 438. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2. Loven kan ikke sættes i kraft for Færøerne, for så vidt angår forsikringsvirksomhed og realkreditvirksomhed.

Stk. 3. Tilsvarende gælder §§ 420 og 421.

Stk. 4. § 419 kan ikke sættes i kraft for Færøerne og Grønland.

Stk. 5. For Færøerne kan der én gang ved kongelig anordning foretages de ændringer af lovens § 345, stk. 10, som sat i kraft for Færøerne med de afvigelser, som de færøske forhold tilsiger.

Stk. 6. De dele af § 30, stk. 1, og § 31, stk. 1, som i medfør af stk. 1 er sat i kraft for Færøerne, kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft på ny for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.

Stk. 7. De dele af § 1, stk. 3-5, § 16 a, stk. 3, § 30, stk. 11, § 31, stk. 4, § 33, stk. 1, § 38, stk. 2, 3, 6 og 7, § 39, stk. 1, 4 og 6, § 61, stk. 5, nr. 2, § 71 a, stk. 2, § 71 b, stk. 3, nr. 2-4, § 177 b, stk. 1, § 182 d, stk. 1, nr. 6-8, § 206, stk. 3, § 243, stk. 1, § 245 b, stk. 2, § 247 g, stk. 1, § 259, stk. 4, § 260, stk. 1, § 262, stk. 3, § 264, stk. 1, § 271, stk. 2 og 3, § 343 c, stk. 2, nr. 2, § 343 e, § 343 f, stk. 1, og § 346, stk. 4 og 5, som er sat i kraft for Færøerne, kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft på ny for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.

Lov nr. 1171 af 19. december 2003 (Gennemførelse af direktiv om aftaler om finansiel sikkerhedsstillelse, Haagerkonventionen om lovvalg, administration af SP-ordningen, solvenskrav og kapitalkrav for livsforsikringsselskaber samt tilsyn med betalingsoverførsler) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 6

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2004, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2 og 3. (Udelades)

§§ 7 og 8

(Udelades)

§ 9

Stk. 1 og 2. (Udelades)

Stk. 3. De direktører og andre ledende medarbejdere, der ved lovens ikrafttræden lovligt har et ansættelsesforhold, som er omfattet af forbuddene i § 99, stk. 2, som affattet ved denne lovs § 3, nr. 15, kan efter anmeldelse til Finanstilsynet fortsætte en sådan ansættelse.

Lov nr. 577 af 6. juni 2007 (Særligt dækkede obligationer) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 12

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2007, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2-4. (Udelades)

§ 13

For lån omfattet af § 152 d, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 4, er lånegrænsen 70 pct., hvis lånet tilbydes før den 1. juli 2009.

Lov nr. 512 af 17. juni 2008 (Pengeoverførsler mellem Danmark og Færøerne) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 3

Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden.

Lov nr. 1556 af 21. december 2010 (Kompetencekrav for finansielle rådgivere, risikomærkning af lån, aflønningspolitik, oplysningsforpligtelse for udstedere af værdipapirer, offentliggørelse, administrative bødeforelæg, clearing og afvikling af betalinger, indløsning af mønter m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 28

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2011, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2-6. (Udelades)

Stk. 7. §§ 77 a og 77 b i lov om finansiel virksomhed, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 23, finder anvendelse

på finansielle virksomheders og finansielle holdingvirksomheders aftaler, der indgås, forlænges og fornyes efter lovens ikrafttræden.

Stk. 8 og 9. (Udelades)

Lov nr. 1231 af 18. december 2012 (Obligatorisk digital kommunikation og tilpasninger som følge af ressortoverførsel m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 69

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2013.

Stk. 2. Administrative forskrifter, der er udstedt i medfør af de hidtidige bestemmelser, vedbliver at være i kraft, indtil de ændres eller ophæves.

Lov nr. 1613 af 26. december 2013 (Styrkelse af markedet for erhvervsobligationer med indførelse af regler om repræsentanter i forbindelse med obligationsudstedelser og mulighed for, at pengeinstitutter kan oprette refinansieringsregistre, adgang til, at andre end låntagerne i et realkreditaktieselskab kan udøve indflydelse på den forening, der ejer realkreditselskabet, m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 5

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2014, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2 og 3. (Udelades)

Stk. 4. Er det inden lovens ikrafttræden aftalt, at et aktiv ikke kan sælges, kan aktivet ikke indføres i et refinansieringsregister, jf. § 1, nr. 28, medmindre parterne aftaler andet.

Stk. 5. (Udelades)

Lov nr. 244 af 19. marts 2014 (Regulering af refinansieringsrisiko for realkreditobligationer, særligt dækkede realkreditobligationer og særligt dækkede obligationer m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. april 2014, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2 og 3. (Udelades)

Stk. 4. § 1, nr. 3, og § 2, nr. 1, gælder for lån optaget efter lovens ikrafttræden.

Stk. 5. For eksisterende lån finder loven først anvendelse ved førstkommande refinansiering efter lovens ikrafttræden.

Stk. 6. For obligationer udstedt til finansiering af fast ejendom beliggende uden for Danmark gælder loven kun for obligationer til finansiering af lån optaget efter lovens ikrafttræden.

Lov nr. 268 af 25. marts 2014 (Gennemførelse af kreditinstitut- og kapitalkravsdirektiv (CRD IV) og ændringer som følge af den tilhørende forordning (CRR) samt lovgivning vedrørende SIFI'er m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 22

Stk. 1. Loven træder i kraft den 31. marts 2014, jf. dog stk. 2-6.

Stk. 2-4. (Udelades)

Stk. 5. Erhvervsministeren fastsætter ikrafttrædelsestidspunktet for § 75 a i lov om finansiel virksomhed, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 37, § 1, nr. 133, § 344 a i lov om finansiel virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 134, § 11 a i lov om værdipapirhandel m.v. som affattet ved denne lovs § 2, nr. 2, § 27 a i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. som affattet ved denne lovs § 4, nr. 22, § 24 b i lov om tilsyn med firmapensionskasser som affattet ved denne lovs § 5, nr. 1, § 63 a i lov om investeringsforeninger m.v. som affattet ved denne lovs § 7, nr. 1, § 18 a i lov om forsikringsformidling som affattet ved denne lovs § 10, nr. 1, § 18 a i lov om betalingstjenester og elektroniske penge som affattet ved denne lovs § 11, nr. 1, § 10 a i lov om finansielle rådgivere som affattet ved denne lovs § 12, nr. 1, § 5 a i lov om pantebrevsselskaber som affattet ved denne lovs § 13, nr. 1, § 5 f i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond som affattet ved denne lovs § 14, nr. 2, § 24 g i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension som affattet ved denne lovs § 15, nr. 2, og for § 63 b i lov om arbejdsskadesikring som affattet ved denne lovs § 16, nr. 1. Erhvervsministeren kan herunder fastsætte, at bestemmelserne træder i kraft på forskellige tidspunkter.

Stk. 6. (Udelades)

Stk. 7. § 77 a, stk. 1, nr. 2 og 3, i lov om finansiel virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 38, finder alene anvendelse på finansielle virksomheders, finansielle holdingvirksomheders og forsikringsholdingvirksomheders aftaler, der indgås, forlænges eller fornyes efter lovens ikrafttræden.

Stk. 8. (Udelades)

Stk. 9. § 313 i lov om finansiel virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 129, har virkning fra den 1. juli 2014.

Stk. 10 og 11. (Udelades)

§ 23

Stk. 1. (Udelades)

Stk. 2. Den kontracykliske buffersats, jf. § 125 f, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed som affattet ved § 1, nr. 65, kan i 2015 fastsættes op til 0,5 pct., i 2016 fastsættes op til 1,0 pct., i 2017 fastsættes op til 1,5 pct., i 2018 fastsættes op til 2,0 pct. og i 2019 fastsættes op til 2,5 pct.

Stk. 3. Bestyrelsesmedlemmer, der på det tidspunkt, hvorfra lovens § 1, nr. 129, jf. den foreslåede § 313 i lov om finansiel virksomhed, har virkning, besidder flere direktør- eller bestyrelsesposter end tilladt efter bestemmelsen, kan

fortsat besidde disse direktør- og bestyrelsesposter indtil udløbet af det bestyrelseshverv, som indebærer, at bestyrelsesmedlemmet omfattes af § 313, stk. 1.

Stk. 4. (Udelades)

Stk. 5. § 1, nr. 49, finder alene anvendelse på årsrapporter vedrørende regnskabsår, der begynder den 1. januar 2014 eller senere.

Stk. 6. (Udelades)

Lov nr. 403 af 28. april 2014 (Indførelse af regler, der giver pensionskunder ret til at få den samlede økonomiske værdi af deres pensionsordning overført i forbindelse med visse tilfælde af omvalg, direktørers og andre ledende medarbejders mulighed for at deltage i ledelsen eller driften af anden erhvervsvirksomhed, krav til sammensætningen af bestyrelsen i en fond eller forening, der ejer et realkreditaktieselskab, ændring af reglerne om straf for overtrædelse af CO2-auktioneringsforordningen, regulering af CO2-kvoteydere, ændringer af reglerne om forvaltere af alternative investeringsfondes muligheder for at markedsføre alternative investeringsfonde, herunder undtagelse af markedsføring af andele i fondene til medarbejdere og visse detailinvestorer fra kravet om særlig markedsføringstilladelse og indførelse af mulighed for, at forvaltere fra tredjelande kan markedsføre fonde til detailinvestorer, ændring af grænsen for tilbudspligten i værdipapirhandelsloven samt bedre sikring af mindre aktionærers rettigheder, forbud mod brug af variabel løn, der er afhængig af opnåelse af et bestemt salgsmål til detailkunder, ændring af reglerne om tilsyn med fælles datacentraler, tilsyn med depositarer for alternative investeringsfonde m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 22

Stk. 1. Loven træder i kraft den 15. maj 2014, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2. Erhvervsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 1, nr. 43 og 46. Erhvervsministeren kan herunder fastsætte, at bestemmelserne træder i kraft på forskellige tidspunkter.

Stk. 3 og 4. (Udelades)

Stk. 5. § 77 e, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 19, finder anvendelse på aftaler, der indgås, forlænges eller fornyes efter lovens ikrafttræden.

Stk. 6-8. (Udelades)

Lov nr. 1490 af 23. december 2014 (Erstatningsansvar ved handlinger i strid med god skik-reglerne, forbrugerbeskyttelse ved kaution, krav om grundkursus til bestyrelsesmedlemmer, brugerbeskyttelse ved udbud af betalingstjenester og udstedelse af elektroniske penge m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 14

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2015, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Erhvervsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 1, nr. 7, 18, 24 og 25.

Stk. 3 og 4. (Udelades)

Stk. 5. § 48, stk. 1, 2 og 10, i lov om finansiel virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 5, finder ikke anvendelse på kautionsaftaler og aftaler om tredjemands pant, der er indgået før lovens ikrafttræden, jf. stk. 4.

Stk. 6. § 48, stk. 6-8, i lov om finansiel virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 5, finder kun anvendelse på aftaler om tredjemands pant, hvis de pågældende ydelser forfalder efter lovens ikrafttræden, jf. stk. 4.

Stk. 7. § 48, stk. 3, 4 og 9, i lov om finansiel virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 5, finder ikke anvendelse på aftaler om tredjemands pant, der er indgået før lovens ikrafttræden, jf. stk. 4.

Stk. 8. § 1, nr. 6, finder ikke anvendelse på kautionsaftaler og aftaler om tredjemands pant, der er indgået før lovens ikrafttræden, jf. stk. 4. § 48, stk. 6-8, i lov om finansiel virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 4, finder anvendelse på kaution for lån ydet af realkreditinstitutter og på aftaler om tredjemands pant for realkreditlån, hvis de pågældende ydelser forfalder efter lovens ikrafttræden, jf. stk. 4.

Stk. 9. For kautionsaftaler og aftaler om tredjemands pant, som er indgået før lovens ikrafttræden, jf. stk. 4, eller som er omfattet af overgangsbestemmelserne i stk. 5-8, finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 10. § 1, nr. 7, finder ikke anvendelse på medlemmer, der på ikrafttrædelsestidspunktet, jf. stk. 2, er valgt til bestyrelsen i pengeinstitutter, realkreditinstitutter og forsikrings-selskaber.

Stk. 11. (Udelades)

Lov nr. 308 af 28. marts 2015 (Gennemførelse af solvens II- og omnibus II-direktivet) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2016, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2-4. (Udelades)

§ 3

Stk. 1-4. (Udelades)

Stk. 5. For ansatte, der på tidspunktet for lovens ikrafttræden, jf. § 2, stk. 1, varetager en stilling i et gruppe 1-forsikringsselskab, som indebærer, at den ansatte skal identificeres som nøgleperson i medfør af § 71, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 28, finder § 64, stk. 8, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 26, alene anvendelse på forhold, der opstår efter lovens ikrafttræden.

§ 4

Stk. 1. Forsikringsselskaber, der den 1. januar 2016 er ophørt eller ophører med at indgå nye forsikrings- eller genforsikringsaftaler og udelukkende forvalter deres eksisterende portefølje med henblik på at ophøre med at drive forsikringsvirksomhed, er et gruppe 2-forsikringsselskab, jf. dog stk. 2-4, hvis selskabet

- 1) erklærer over for Finanstilsynet, at det vil afslutte sin virksomhed inden den 1. januar 2019, eller
- 2) er omfattet af regler fastsat i overensstemmelse med § 242 i lov om finansiel virksomhed og en administrator er udpeget.

Stk. 2. Et forsikringsselskab skal opfylde følgende betingelser for at være omfattet af stk. 1:

- 1) Selskabet er ikke del af en koncern, eller selskabet er del af en koncern, hvor samtlige forsikringsselskaber ophører med at indgå nye forsikrings- eller genforsikringsaftaler efter den 31. december 2015,
- 2) selskabet indsender senest 20 arbejdsdage efter den 31. december 2015 en redegørelse til Finanstilsynet om, hvilke tiltag selskabet har foretaget i forbindelse med afviklingen af sine aktiviteter, og
- 3) selskabet meddeler Finanstilsynet, at det omfattes af stk. 1.

Stk. 3. Afvikler et forsikringsselskab omfattet af stk. 1, nr. 1, ikke sine aktiviteter inden den 1. januar 2019, vil selskabet fra den 1. januar 2019 ændre status til at være et gruppe 1-forsikringsselskab, hvis selskabet opfylder betingelserne i § 5, stk. 1, nr. 24, i lov om finansiel virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 7. Vurderer Finanstilsynet, at en afvikling af selskabets aktiviteter inden den 1. januar 2019 ikke er sandsynlig, kan Finanstilsynet træffe afgørelse om, at selskabet fra en af Finanstilsynet nærmere fastsat dato bliver et gruppe 1-forsikringsselskab, hvis selskabet opfylder betingelserne i § 5, stk. 1, nr. 24, i lov om finansiel virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 7.

Stk. 4. Et forsikringsselskab omfattet af stk. 1, nr. 2, hvis aktiviteter ikke er afviklet inden den 1. januar 2021, bliver et gruppe 1-forsikringsselskab fra denne dato, hvis selskabet opfylder betingelserne i § 5, stk. 1, nr. 24, i lov om finansiel virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 7. Vurderer Finanstilsynet, at en afvikling af forsikringsselskabets aktiviteter inden den 1. januar 2021 ikke er sandsynlig, kan Finanstilsynet træffe afgørelse om, at selskabet fra en af Finanstilsynet nærmere fastsat dato bliver et gruppe 1-forsikringsselskab, hvis selskabet opfylder betingelserne i § 5, stk. 1, nr. 24, i lov om finansiel virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 7.

§ 5

Stk. 1. Et gruppe 1-forsikringsselskab, som den 31. december 2015 opfylder solvenskravet i den på dette tidspunkt gældende lov om finansiel virksomhed, og som den 31. december 2016 ikke er i besiddelse af et kapitalgrundlag til dækning af solvenskapitalkravet efter § 126 c i lov om finansiel virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 34,

skal træffe de nødvendige foranstaltninger til inden den 31. december 2017 at opfylde solvenskapitalkravet.

Stk. 2. Et gruppe 1-forsikringsselskab omfattet af stk. 1 skal indsende en plan for genoprettelse i overensstemmelse med § 248 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 58, og herefter hver tredje måned indsende en redegørelse, der beskriver de hidtidige foranstaltninger og fremskridt med henblik på at opfylde solvenskapitalkravet. Viser redegørelsen, at der ikke er sket betydelige fremskridt med henblik på at opfylde solvenskapitalkravet, kan Finanstilsynet kræve, at selskabet opfylder solvenskapitalkravet på et nærmere angivet tidspunkt inden fristen efter stk. 1.

Stk. 3. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde forlænge fristen i stk. 1 i overensstemmelse med § 248 a, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 58.

Stk. 4. § 248 a, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 58, finder ikke anvendelse for selskaber, der omfattes af stk. 1 og 3.

§ 6

Stk. 1. Koncerner, hvor den øverste modervirksomhed er beliggende i Danmark og den øverste modervirksomhed er et gruppe 1-forsikringsselskab, en forsikringsholdingvirksomhed eller en finansiel holdingvirksomhed omfattet af § 5, stk. 1, nr. 10, litra a, i lov om finansiel virksomhed, hvor mindst en af dattervirksomhederne er et gruppe 1-forsikringsselskab og den øverste modervirksomhed den 31. december 2015 opfylder det for den øverste modervirksomhed gældende solvenskrav i medfør af lov om finansiel virksomhed, men som den 31. december 2016 ikke er i besiddelse af et kapitalgrundlag til dækning af det af den øverste modervirksomhed opgjorte solvenskapitalkrav efter § 175 b i lov om finansiel virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 52, skal træffe de nødvendige foranstaltninger til inden den 31. december 2017 at opfylde solvenskapitalkravet efter § 175 b i lov om finansiel virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 52.

Stk. 2. Den øverste modervirksomhed omfattet af stk. 1 skal indsende en plan for genoprettelse i overensstemmelse med § 248 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 58, og herefter hver tredje måned indsende en redegørelse, der beskriver de hidtidige foranstaltninger og fremskridt med henblik på at opfylde solvenskapitalkravet for koncernen. Viser redegørelsen, at der ikke er sket betydelige fremskridt med henblik på at opfylde solvenskapitalkravet for koncernen, kan Finanstilsynet kræve, at den øverste modervirksomhed opfylder solvenskapitalkravet for koncernen på et nærmere angivet tidspunkt inden fristen efter stk. 1.

Stk. 3. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde forlænge fristen i stk. 1 i overensstemmelse med § 248 a, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 58.

Stk. 4. § 248 a, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 58, finder ikke anvendelse for den øverste modervirksomhed, der omfattes af stk. 1 og 3.

§§ 7 og 8

(Udelades)

Lov nr. 334 af 31. marts 2015 (Gennemførelse af direktiv om genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber (BRRD) og direktiv om indskudsgarantiordninger (DGSD)) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 7

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juni 2015, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2-6. (Udelades)

Stk. 7. Kravet i § 125 i, stk. 1, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 12, om, at et realkreditinstitut til enhver tid skal have en gældsbuffer på 2 pct. af instituttets samlede udlån, skal pr. 15. juni 2016, 2017, 2018, 2019 og 2020 udgøre mindst henholdsvis 30, 60, 80, 90 og 100 pct. af det samlede krav.

Stk. 8. (Udelades)

Lov nr. 532 af 29. april 2015 (Ret til basal indlånskonto, gennemførelse af ændringer til gennemsigtighedsdirektivet, modernisering af reglerne for indsendelse af årsrapporter, udvidelse af forsikringsselskabers drift af anden virksomhed, præcisering af regulering af refinansieringsrisiko for realkreditobligationer m.v. og gennemførelse af boligkreditdirektivet m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 16

Stk. 1. Loven træder i kraft den 3. juli 2015, jf. dog stk. 2-9.

Stk. 2-8. (Udelades)

Stk. 9. Erhvervsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 1, nr. 3-5, § 2, nr. 7, 9-11 og 15, § 8, nr. 1-4, og § 9, nr. 1, 3 og 4, og § 12. Erhvervsministeren kan herunder fastsætte, at bestemmelserne træder i kraft på forskellige tidspunkter.

Stk. 10-17. (Udelades)

Lov nr. 1549 af 13. december 2016 (Forhøjelse af bødenniveauet for overtrædelse af lov om finansiel virksomhed, udpegning af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI), krav til egnethed og hæderlighed for nøglepersoner i SIFI'er, aflønningsregler for finansielle virksomheder m.v., lempelse af kapitalkrav for fondsmæglerselskaber, udvidelse af tilsyns- og kontrolbeføjelser for Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen for at imødegå markedsmisbrug m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 18

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2017, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. (Udelades)

Stk. 3. Erhvervsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelsen af § 1, nr. 77 og 78. Erhvervsministeren kan herunder fastsætte, at bestemmelserne træder i kraft på forskellige tidspunkter.

Stk. 4. En ansat, der på tidspunktet for lovens ikrafttræden, jf. stk. 1, varetager en stilling i et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) eller et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI), som indebærer, at den ansatte skal identificeres som nøgleperson i medfør af § 312 a, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 86, skal ikke meddele Finanstilsynet oplysninger om sin egnethed og hæderlighed i medfør af § 64, stk. 5, jf. § 313 a i lov om finansiell virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 87, i forbindelse med at instituttet identificerer den pågældende som nøgleperson ved lovens ikrafttræden. For disse nøglepersoner indgår forhold indtruffet før lovens ikrafttræden ikke ved en senere vurdering af, om § 64, stk. 2 og 3, jf. § 313 a i lov om finansiell virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 87, er opfyldt.

Stk. 5. § 312 b i lov om finansiell virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 86, finder anvendelse på aftaler, der indgås, genforhandles, forlænges eller fornyes efter lovens ikrafttræden.

Stk. 6. § 313 b i lov om finansiell virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 87, finder ikke anvendelse for eksponering mod eller sikkerhedsstillelse fra ansatte i et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) eller et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI), der identificeres som nøglepersoner i medfør af § 312 a, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 86, hvis eksponeringen eller sikkerhedsstillelsen er bevilget før lovens ikrafttræden, eller før den ansatte blev identificeret som nøgleperson.

Stk. 7 og 8. (Udelades)

Lov nr. 665 af den 8. juni 2017 (Gennemførelse af direktiv om markeder for finansielle instrumenter (MiFID II) og ændringer som følge af forordning om markeder for finansielle instrumenter (MiFIR) m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 21

Stk. 1. Loven træder i kraft den 3. januar 2018, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. (Udelades)

Stk. 3. Investeringsrådgivere, der, jf. § 343 f i lov om finansiell virksomhed, er notificeret til at udøve virksomhed i form af grænseoverskridende tjenesteydelser i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, kan fortsat yde investeringsrådgivning til kunder i disse lande, hvis kunde-forholdet er etableret inden den 1. januar 2018.

Stk. 4. § 77 e i lov om finansiell virksomhed som ændret ved denne lovs § 1, nr. 73-75, § 7 b i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere som

affattet ved denne lovs § 2, nr. 19, og § 22 a i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. som affattet ved denne lovs § 5, nr. 7, finder anvendelse på aftaler som aflønning, der indgås, genforhandles, forlænges eller fornyes efter lovens ikrafttræden.

Stk. 5. De bekendtgørelser og forskrifter, der er udstedt med hjemmel i § 71, stk. 2, i lov om finansiell virksomhed, som opkræves ved denne lovs § 1, nr. 66, forbliver i kraft, indtil de ændres eller ophæves.

Stk. 6. De bekendtgørelser og forskrifter, der er udstedt med hjemmel i bestemmelser i afsnit X a i lov om finansiell virksomhed, som ophæves ved denne lovs § 1, nr. 90, forbliver i kraft, indtil de ændres eller ophæves.

Lov nr. 667 af den 8. juni 2017 (Øget gennemsigtighed og mobilitet på realkreditmarkedet) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 5

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2017, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. (Udelades)

Stk. 3. § 1, nr. 2 og 3, og § 2 finder anvendelse for realkreditinstitutters, pengeinstitutters og ejendomskreditselskabers varsling af ændring af renter, gebyrer, bidrag, eller andet vederlag for realkreditlån eller realkreditlignede lån og opkrævning af gebyrer for indfrielse af realkreditlån, der er opsagt inden for 6 måneder efter en varsling af et forhøjet bidrag, der finder sted efter lovens ikrafttræden.

Stk. 4. § 1, nr. 5, finder anvendelse ved indlæggelse eller udbetaling af et lån i et register med henblik på indfrielse af et realkreditlån eller et lån, der indgår i et register i et andet pengeinstitut med tilladelse til at udstede særligt dækkede obligationer, når lånet indlægges eller udbetales efter lovens ikrafttræden.

Stk. 5. (Udelades)

Lov nr. 1547 af 19. december 2017 (Forhandlede retningslinjer på det finansielle område, sikring af vandrende arbejdstageres ret til at optjene og bevare pensionsrettigheder, gennemførelse af ændringer som følge af benchmarkforordningen og PRIIP-forordningen, udpegning af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 15

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2018, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2-4. (Udelades)

Stk. 5. §§ 60 c og 60 d i lov om finansiell virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 21, og §§ 64 b og 64 c i lov om tilsyn med firmapensionskasser som affattet ved denne lovs § 4, nr. 1, finder kun anvendelse for ansættelsesperioder fra den 21. maj 2018.

Stk. 6. Bestyrelsesmedlemmer, der på tidspunktet for lovens ikrafttræden som følge af ændringerne i § 313, stk. 3,

nr. 2, og stk. 5, i lov om finansiel virksomhed, jf. denne lovs § 1, nr. 52 og 54, besidder flere direktør- eller bestyrelsesposter end tilladt efter § 313, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, kan fortsat besidde disse direktør- og bestyrelsesposter indtil den 1. juli 2019.

Stk. 7. (Udelades)

Lov nr. 706 af 8. juni 2018 (Styrket indsats mod hvidvask m.v. i den finansielle sektor, indførelse af nye former for alternative investeringsfonde, ændring af grænsen for prospektpligt m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 24

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2018, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2 og 3. (Udelades)

Stk. 4. Det samlede krav for gældsbuffer, kapitalgrundlag og nedskrivningsegnete passiver på mindst 8 pct., jf. § 125 i, stk. 2-4, i lov om finansiel virksomhed som affattet ved § 1, nr. 21, skal senest være opfyldt den 1. januar 2022.

Stk. 5 og 6. (Udelades)

Lov nr. 1520 af 18. december 2018 (Gennemførelse af anbefalingerne fra arbejdsgruppen for eftersyn af den finansielle regulering og ændring af reglerne for udpegning af SIFI'er i Danmark m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 13

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2019, jf. dog stk. 2-5.

Stk. 2. § 1, nr. 19, og § 2 træder i kraft den 21. juli 2019.

Stk. 3. Eventuelle tillæg til prospekter, der er godkendt af Finanstilsynet inden den 21. juli 2019, skal udarbejdes efter reglerne om tillæg i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/1129/EU af 14. juni 2017 om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel på et reguleret marked.

Stk. 4. Erhvervsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af § 1, nr. 14 og 15, og § 10. Erhvervsministeren kan herunder fastsætte, at bestemmelserne træder i kraft på forskellige tidspunkter.

Stk. 5. (Udelades)

Stk. 6. Regler fastsat i medfør af § 71, stk. 2, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed, jf. lovebkendtgørelse nr. 1140 af 26. september 2017, som ændret ved § 19 i lov nr. 436 af 8. maj 2018, forbliver i kraft, indtil de ændres eller ophæves.

Lov nr. 369 af 9. april 2019 (Gennemførelse af ændringer i aktionærrettighedsdirektivet om tilskyndelse til langsigtet aktivt ejerskab) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 9

Stk. 1. Loven træder i kraft den 10. juni 2019, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 1, nr. 2 og 3, § 2, nr. 3, og §§ 101 c-101 g i lov om finansiel virksomhed som affattet ved denne lovs § 3, nr. 3, og §§ 66 c-66 g i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde som affattet ved denne lovs § 4, nr. 3, træder i kraft den 3. september 2020.

Stk. 3. (Udelades)

Stk. 4. §§ 101 a og 101 b i lov om finansiel virksomhed som affattet ved denne lovs § 3, nr. 3 og 4, og §§ 66 a og 66 b i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde som affattet ved denne lovs § 4, nr. 3, § 5, nr. 2, § 6, nr. 2, § 7, nr. 1, og § 8, nr. 1, gælder for regnskabsåret med begyndelse fra den 1. januar 2020.

Lov nr. 552 af 7. maj 2019 (Gennemførelse af den politiske aftale om yderligere initiativer til styrkelse af indsatsen mod hvidvask og terrorfinansiering og gennemførelse af anbefalinger fra arbejdsgruppen for eftersyn af den finansielle regulering) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 18

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2019.

Stk. 2. (Udelades)

Stk. 3. En ansat, der på tidspunktet for lovens ikrafttræden varetager en stilling i et pengeinstitut, som indebærer, at den ansatte skal identificeres som nøgleperson i medfør af § 64 c, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 10, eller en ansat, der på tidspunktet for lovens ikrafttræden varetager en stilling i et pengeinstitut, der er et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) eller et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI), som indebærer, at den ansatte skal identificeres som nøgleperson i medfør af § 64 c, stk. 1, jf. stk. 2, nr. 5 og 6, skal ikke meddele Finanstilsynet oplysninger om sin egnethed og hæderlighed i medfør af § 64, stk. 2, jf. § 64 c, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 10, i forbindelse med at pengeinstituttet identificerer den pågældende som nøgleperson ved lovens ikrafttræden. For disse nøglepersoner indgår forhold indtruffet før lovens ikrafttræden ikke ved en senere vurdering af, om § 64, stk. 1, nr. 2-6, jf. § 64 c, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 10, er opfyldt.

Stk. 4. En ansat, der den 1. januar 2017 varetog en stilling i et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) eller et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI), som indebærer, at den ansatte blev identificeret som nøgleperson, skal i forhold til denne konkrete stilling ikke meddele Finanstilsynet oplysninger om sin egnethed og hæderlighed i medfør af § 64, stk. 2, jf. § 64 c, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 10. For disse nøglepersoner indgår forhold indtruffet før den 1. januar 2017 ikke ved en senere vurdering af, om § 64, stk. 1, nr. 2-6, jf. §

64 c, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 10, er opfyldt.

Stk. 5. Regler fastsat i medfør af § 71, stk. 4, § 108, stk. 7, og § 167, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af nye regler udstedt i medfør af § 71, stk. 3, § 108, stk. 6, og § 167, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed som ændret ved denne lovs § 1, nr. 12, 20 og 23.

Lov nr. 553 af 7. maj 2019 (Gennemførelse af 5. hvidvaskdirektiv) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 10. januar 2020, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 1, nr. 2, 8, 10, 15, 16, 19, 25, 27, 29, 33, 35, 39-46, 62-68, 75, 83, 86, 87, 91, 92, 97-100, 102 og 103, § 2, nr. 13 og 14, i hvidvaskloven som affattet ved denne lovs § 1, nr. 11, og § 11, stk. 1, nr. 3, 3. pkt., i hvidvaskloven som affattet ved denne lovs § 1, nr. 20, træder i kraft den 1. juli 2019.

Stk. 3. Regler fastsat i medfør af § 1, stk. 4 og 5, og § 18, stk. 8, i hvidvaskloven, lov nr. 651 af 8. juni 2017, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af hvidvasklovens § 1, stk. 6 og 7, og § 18, stk. 9, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 7 og 25.

Lov nr. 554 af 7. maj 2019 (Ændring af reglerne om reelle ejere som følge af 5. hvidvaskdirektiv) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 13

Stk. 1. Loven træder i kraft den 10. januar 2020, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. (Udelades)

Stk. 3. Regler fastsat i medfør af § 58 a, stk. 5, i selskabsloven, § 15 g, stk. 5, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, § 21 a, stk. 4, i lov om erhvervsdrivende fonde, § 17 a, stk. 5, i lov om det europæiske selskab (SE-loven), § 14 a, stk. 5, i lov om det europæiske andels-selskab (SCE-loven), § 1 a, stk. 4, i lov om administration af Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs forordninger om indførelse af europæiske økonomiske firmagrupper, § 23, stk. 6, § 81 b, stk. 4, § 85 b, stk. 4, og § 336 a, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed, § 68, stk. 5, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, § 136 a, stk. 5, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. og § 14 a, stk. 5, i lov om investeringsfonde m.v. forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af § 58 a, stk. 9, i selskabsloven, § 15 g, stk. 9, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, § 21 a, stk. 8, i lov om erhvervsdrivende fonde, § 17 a, stk. 9, i lov om det europæiske selskab (SE-loven), § 14 a, stk. 9, i lov om det europæiske andels-selskab (SCE-loven), § 1 a, stk. 8, i lov

om administration af Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs forordninger om indførelse af europæiske økonomiske firmagrupper, § 23, stk. 10, § 81 b, stk. 8, § 85 b, stk. 8, og § 336 a, stk. 8, i lov om finansiel virksomhed, § 111, stk. 8, i lov om firmapensionskasser, § 136 a, stk. 9, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. og § 14 a, stk. 9, i lov om investeringsfonde m.v.

Lov nr. 1374 af 13. december 2019 (Direkte debitering, håndtering af erstatningskrav i henhold til en byggeskade-forsikring tegnet i Qudos Insurance A/S, whistleblowerordning for virksomheder med begrænset tilladelse, revisors meddelelsespligt til Finanstilsynet og ændring af procedure ved indløsning af minoritetsaktionærer m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 19

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2020, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2. § 12 træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 3. § 7, nr. 13, træder i kraft den 15. december 2019.

Stk. 4. § 7, nr. 6-9, træder i kraft den 19. april 2020.

Stk. 5. Selskabslovens § 72, stk. 1, 2. pkt. og § 72 stk. 2, som affattet ved denne lovs § 13 nr. 1 og 2, gælder ikke for minoritetskapitalejerne i kapitalselskaber, der har modtaget opfordringen til at overdrage deres kapitalandele til den indløsende kapitalejer, jf. selskabslovens § 70, stk. 1, før denne lovs ikrafttræden.

Stk. 6. Regler fastsat i medfør af § 122, stk. 2, i lov nr. 652 af 8. juni 2017 om betalinger, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af § 122, stk. 3, i lov om betalinger.

Stk. 7. Erhvervsministeren fremsætter senest i folketingsåret 2021-22 forslag om revision af § 122, stk. 2, i lov om betalinger, jf. denne lovs § 7, nr. 5.

Lov nr. 1563 af 27. december 2019 (Styrkelse af indsatsen mod finansiel kriminalitet og gennemførelse af 4. og 5. hvidvaskdirektiv) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 18

Stk. 1. Loven træder i kraft den 10. januar 2020.

Stk. 2. § 1, nr. 20, og § 2, nr. 26, gælder også for lovovertrædelser, der er begået før lovens ikrafttræden. Dette gælder dog ikke, hvis forældelse er indtrådt efter de hidtidige regler.

Stk. 3. Regler udstedt i medfør af § 102, stk. 3, i lov nr. 1703 af 27. december 2018 om firmapensionskasser forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af lovens § 102, stk. 4, jf. lovforslagets § 10, nr. 4.

Lov nr. 641 af 19. maj 2020 (Ændringer som følge af PEPP-forordningen, ændring af reglerne for outsourcing og præcisering af reglerne om forsikringsmægleres uafhængighed) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 9

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2020, jf. dog stk. 2-6.

Stk. 2-5. (Udelades)

Stk. 6. Erhvervsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 1, nr. 14, 15, 18 og 19, § 2, nr. 3, § 3, nr. 10, og § 6, nr. 2 og 3. Erhvervsministeren kan herunder fastsætte, at bestemmelserne træder i kraft på forskellige tidspunkter.

Stk. 7. (Udelades)

Stk. 8. Regler udstedt i medfør af bestemmelser, der ændres ved § 1, nr. 5, 6, 14 og 19, § 4, nr. 5, § 5, nr. 4, § 7, nr. 1, og § 8, nr. 1, forbliver i kraft, indtil de ændres eller ophæves.

Lov nr. 2110 af 22. december 2020 (Ændringer som følge af revisioner af kapitalkravsdirektivet (CRD V) og krisehåndteringsdirektivet (BRRD II) m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 5

Stk. 1. Loven træder i kraft den 28. december 2020, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. § 1, nr. 6, 17, 18, 115, 116 og 118, træder i kraft den 1. januar 2021.

Stk. 3. § 1, nr. 105, 114, 117 og 119, træder i kraft den 10. marts 2021.

Stk. 4. § 64 d, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 22, har virkning fra den 1. januar 2021.

Stk. 5. § 125 b, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 39, har virkning fra den 1. januar 2022.

Stk. 6. Kravet i § 269 d i lov om finansiel virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 88, har virkning fra den 1. januar 2024. Har Finanstilsynet fastsat en frist i medfør af stk. 11, 3. pkt., efter den 1. januar 2024, gælder kravet i § 269 d fra den fastsatte frist.

Stk. 7-14. (Udelades)

Lov nr. 1163 af 8. juni 2021 (Øget investorbeskyttelse ved grænseoverskridende markedsføring af investeringer og styrket tilsyn med aktører på det digitale marked for finansielle ydelser m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 16

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2021, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. § 4, nr. 22, og § 8, nr. 1-5, 7-15, 18, 20-40 og 42, træder i kraft den 1. januar 2022.

Stk. 3-9. (Udelades)

Lov nr. 1166 af 8. juni 2021 (Gennemførelse af direktiv om udstedelse af og offentligt tilsyn med dækkede obligationer og fastsættelse af overdækningskrav m.v. på baggrund af kapitalkravsforordningen (CRR)) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 8. juli 2021.

Stk. 2. Loven har virkning fra og med den 8. juli 2022

Stk. 3-6. (Udelades)

Stk. 7. § 152 a, stk. 1-3, og § 152 g, stk. 11-13, i lov om finansiel virksomhed som affattet ved denne lovs § 2, nr. 8, 9 og 14, har ikke virkning for særligt dækkede obligationer udstedt af pengeinstitutter før den 8. juli 2022. For sådanne særligt dækkede obligationer finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 8. For særligt dækkede obligationer udstedt af pengeinstitutter, hvor der sker udstedelse i et eksisterende register fra og med den 8. juli 2022, finder kravene i § 152 a, stk. 1-3, og § 152 g, stk. 11-13, i lov om finansiel virksomhed som affattet ved denne lovs § 2, nr. 8, 9 og 14, anvendelse på hele registeret.

Stk. 9-12. (Udelades)

Lov nr. 2382 af 14. december 2021 (Supplering af taksonomiforordningen og ny model for SIFI-udpegning) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 19

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2022, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 1, nr. 4, § 2, nr. 3, § 3, nr. 4, § 4, nr. 7, § 5, nr. 14, § 7, nr. 4, § 8, nr. 1, § 10, nr. 1, § 11, nr. 1, § 12, nr. 1, § 13, nr. 1, § 15, nr. 1, § 16, nr. 1 og § 17, nr. 1, træder i kraft den 17. december 2021.

Stk. 3-8. (Udelades)

Lov nr. 2383 af 14. december 2021 (Straf for overtrædelse af STS-forordningens artikel 26 b-26 e og ophævelse af positionslofter for råvarederivater) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 3

Loven træder i kraft den 1. juli 2022.

Lov nr. 2601 af 28. december 2021 (Implementering af initiativer i aftale om politiets og anklagemyndighedens økonomi 2021-2023, herunder etablering af National Enhed for Særlig Kriminalitet) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 23

Loven træder i kraft den 1. januar 2022.

Lov nr. 568 af 10. maj 2022 (Skærpede krav om måltal og politikker for det underrepræsenterede køn) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 11

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2023.

Stk. 2. (Udelades)

Lov nr. 570 af 10. maj 2022 (Udpegelse af afviklingsmyndigheder for nødlidende centrale modparter og regler for livsforsikringsvirksomheder, der udbyder syge- og ulykkesforsikringer m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 13

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2022, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2. § 1, nr. 15-18, og § 3, nr. 8, 9 og 17, træder i kraft den 1. august 2022.

Stk. 3-5. (Udelades)

Stk. 6. For forsikringsselskaber, der ved lovens ikrafttræden driver anden tilladt virksomhed i overensstemmelse med § 29, stk. 1, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed, jf. lovebkendtgørelse nr. 2497 af 15. december 2021, finder § 1, nr. 14, ikke anvendelse. For sådan anden tilladt virksomhed finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 7. Regler fastsat i medfør af § 19, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, jf. lovebkendtgørelse nr. 2497 af 15. december 2021, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af § 19, stk. 3, som affattet ved § 1, nr. 10.

Lov nr. 871 af 21. juni 2022 om Danmarks Eksport- og Investeringsfond indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 30. Loven træder i kraft den 1. juli 2022, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Erhvervsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af §§ 32-35 og 37-40. Ministeren kan fastsætte, at bestemmelserne træder i kraft på forskellige tidspunkter.

Lov nr. 243 af 7. marts 2023 (Implementering af mobilitetsdirektivet m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 9

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende, jf. dog stk. 2-5.

Stk. 2. Lovens § 6 og § 7, nr. 1, træder i kraft den 23. marts 2023.

Stk. 3-5. (Udelades)

Lov nr. 405 af 27. april 2023 om Kreditforeningen af kommuner og regioner i Danmark indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 26. Loven træder i kraft den 1. juli 2023.

Stk. 2 og 3. (Udelades)

Lov nr. 409 af 25. april 2023 (Gennemførelse af Ansvarsudvalgets forslag om skærpet ansvarsvurdering for ledelsesmedlemmer m.v. i finansielle virksomheder og ændring af reglerne om egnethed og hæderlighed) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 10

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2023.

Stk. 2. En ansat, der på tidspunktet for lovens ikrafttræden varetager en stilling i et realkreditinstitut, som indebærer, at den ansatte skal identificeres som nøgleperson i medfør af § 64 c, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 11, skal ikke meddele Finanstilsynet oplysninger om sin egnethed og hæderlighed i medfør af § 64, stk. 5, jf. § 64 c, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed som ændret ved denne lovs § 1, nr. 6, 12 og 13, i forbindelse med at realkreditinstituttet identificerer den pågældende som nøgleperson ved lovens ikrafttræden. For disse nøglepersoner indgår forhold indtruffet før lovens ikrafttræden ikke ved en senere vurdering af, om § 64, stk. 1, nr. 2-5, jf. § 64 c, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed som ændret ved denne lovs § 1, nr. 12 og 13, er opfyldt.

Stk. 3. Aftaler om fratrædelsesordninger, der på tidspunktet for lovens ikrafttræden er indgået mellem et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et investeringsforvaltningsselskab, et forsikringsselskab, en finansiel holdingvirksomhed eller en forsikringsholdingvirksomhed og et medlem af direktionen, skal offentliggøres på virksomhedens hjemmeside i henhold til § 77 j i lov om finansiel virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 26, senest 6 måneder efter lovens ikrafttræden.

Stk. 4. § 77 k, § 77 l, stk. 2 og 3, og § 77 m i lov om finansiel virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 26, finder anvendelse på aftaler om fratrædelsesordninger til et medlem af direktionen i et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et investeringsforvaltningsselskab, et forsikringsselskab, en

finansiell holdingvirksomhed eller en forsikringsholdingvirksomhed, som endnu ikke er aktualiseret på lovens ikrafttrædelsestidspunkt.

Stk. 5. § 77 l, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 26, finder anvendelse på aftaler om fratrædelsesgodtgørelser til et medlem af direktionen i et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et investeringsforvaltningsselskab, et forsikringsselskab, en finansiell holdingvirksomhed eller en forsikringsholdingvirksomhed, der indgås, forlænges eller fornyes efter lovens ikrafttræden.

Stk. 6. § 77 l, stk. 4 og 5, i lov om finansiell virksomhed, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 26, finder ikke anvendelse på aftaler, hvor direktøren i et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et investeringsforvaltningsselskab, et forsikringsselskab, en finansiell holdingvirksomhed eller en forsikringsholdingvirksomhed har opnået retskrav på fratrædelsesgodtgørelsen på tidspunktet for lovens ikrafttræden. For sådanne aftaler finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 7-32. (Udelades)

Lov nr. 480 af 12. maj 2023 (Udvidelse af dækningsområde for Garantifonden for skadesforsikringsselskaber til at omfatte livsforsikringsselskaber, der udøver arbejdsulykkesforsikringsvirksomhed i Danmark, og til at omfatte motoransvarsforsikringer m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 10

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2. (Udelades)

Stk. 3. § 1, nr. 1 og 3-11, § 2, § 3, nr. 1-3, 7-18 og 24-28, § 4, nr. 3, § 5, nr. 2, § 6, § 7, nr. 2 og 4-9, 11, 17 og 18, og §§ 8 og 9 træder i kraft den 1. juli 2023.

Stk. 4. (Udelades)

Stk. 5. For crowdfundingtjenesteudbydere med færre end 50 ansatte omfattet af § 75 a, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansiell virksomhed som affattet ved denne lovs § 3 nr. 16, finder § 75 a, stk. 1, 4. pkt., i lov om finansiell virksomhed anvendelse fra den 17. december 2023.

Lov nr. 718 af 13. juni 2023 om forsikringsvirksomhed indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 321. Loven træder i kraft den 1. januar 2024.

Lov nr. 1534 af 12. december 2023 om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 45. Loven træder i kraft den 30. december 2023.

Stk. 2 og 3. (Udelades)

Lov nr. 1546 af 12. december 2023 (Realkreditbelåning af havvindmøller, styrkelse af Finanstilsynets tilsynsbeføjel-

ser og dækning af motoransvarsforsikringer hos Garantifonden for skadesforsikringsselskaber m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 15

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2024, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 1, nr. 3, og §§ 3 og 13 træder i kraft den 23. december 2023.

Stk. 3 og 4. (Udelades)

Lov nr. 480 af 22. maj 2024 (Gennemførelse af EU-direktiv om virksomheders bæredygtighedsrapportering og EU-direktiv om forhøjelse af størrelsesgrænser i regnskabsdirektivet m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 13

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juni 2024, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2-5. (Udelades)

Stk. 6. Regler fastsat i medfør af § 195, stk. 3, i lov om finansiell virksomhed, jf. lovebekendtgørelse nr. 1731 af 5. december 2023, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af § 195, stk. 4, i lov om finansiell virksomhed, jf. denne lovs § 7, nr. 8.

Stk. 7 og 8. (Udelades)

Lov nr. 481 af 22. maj 2024 (Tilsyn efter forordning om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor og forordning om markeder for kryptoaktiver, regler for udpegelse af administrationsselskab for Garantifonden og aflønningsregler for firmapensionskasser) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 17

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2024, jf. dog stk. 2-5.

Stk. 2. § 1, nr. 2, §§ 332, 332 a, 332 b og 332 d i lov om finansiell virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 26, § 1, nr. 47 og 48, og § 2, nr. 28 og 29, § 211, stk. 2, nr. 15, i lov om kapitalmarkeder som affattet ved denne lovs § 3, nr. 18, og § 5, nr. 8 og 9, træder i kraft den 30. juni 2024.

Stk. 3. § 1, nr. 3, 7, 18 og 25, afsnit IX c i lov om finansiell virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 26, og § 1, nr. 27 og 37, § 3, nr. 2, 3, 17, 20 og 21, § 8, nr. 1, 3-8, 13 og 14, og § 16 træder i kraft den 18. oktober 2024.

Stk. 4. §§ 332 c, 332 e-332 h i lov om finansiell virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 26, og § 1, nr. 41, § 251 b i lov om kapitalmarkeder som affattet ved denne lovs § 3, nr. 24, § 275, stk. 1, nr. 9, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter som affattet ved denne lovs § 4, nr. 16, og §§ 7, 14 og 15 træder i kraft den 30. december 2024.

Stk. 5. (Udelades)

Stk. 6. § 332 c, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 26, finder ikke anvendelse for udbydere af kryptoaktivtjenester, der inden den 30. december 2024 udbyder kryptoaktivtjenester her i landet, og som senest den 30. december 2024 indgiver tilladelse, jf. § 332 c, stk. 1, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 26. Sådanne udbydere kan fortsætte med at udbyde kryptoaktivtjenester i 18 måneder efter den 30. december 2024, medmindre udbyderen i denne periode får afslag eller tilladelse fra Finanstilsynet, jf. § 332 c, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 26.

Stk. 7 og 8. (Udelades)

Stk. 9. Regler fastsat i medfør af § 199, stk. 12, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 1731 af 5. december 2023, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af § 333 p, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 26.

Stk. 10. § 333 c, § 333 g, stk. 3, og § 333 k, stk. 1, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 26, finder anvendelse fra den 17. januar 2025.

Stk. 11. § 373, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed som ændret ved denne lovs § 1, nr. 47, har alene virkning for overtrædelser af artikel 14, stk. 3, artikel 59, stk. 1, artikel 60, stk. 1-6, artikel 70, stk. 1-4, artikel 72, stk. 1, artikel 75, stk. 1, 2 og 7, og artikel 76, stk. 1, 2 og 5-8, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1114 af 31. maj 2023 om markeder for kryptoaktiver, der begås efter den 30. december 2024.

Stk. 12. § 373, stk. 2, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed som ændret ved denne lovs § 1, nr. 48, har alene virkning for overtrædelser af artikel 59, stk. 2, 5 og 8, artikel 64, stk. 8, artikel 65, stk. 4, artikel 66, stk. 1-5, artikel 67, stk. 1, 5 og 6, artikel 68, stk. 4-9, artikel 69, artikel 71, stk. 1-4, artikel 72, stk. 2-4, artikel 73, stk. 2 og 3, artikel 74, artikel 75, stk. 3-6 og 9, artikel 76, stk. 3, 4 og 9-15, artikel 77, 78 og 79, artikel 80, stk. 1-3, artikel 81, stk. 1-14, artikel 82, stk. 1, og artikel 83, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1114 af 31. maj 2023 om markeder for kryptoaktiver, der begås efter den 30. december 2024.

Stk. 13. § 373, stk. 2, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed som ændret ved denne lovs § 1, nr. 48, har alene virkning for overtrædelser af artikel 5, stk. 1-3, artikel 6, stk. 1-8, artikel 7, stk. 1, artikel 8, stk. 1-7, artikel 9, stk. 1-3, artikel 10, stk. 1-4, artikel 11, stk. 1-10, artikel 12, stk. 1-4, 6 og 7, artikel 13, stk. 1-7, artikel 14, stk. 1-3, artikel 16, stk. 1 og 2, artikel 17, stk. 1-3, artikel 18, stk. 1 og 2, artikel 19, stk. 1, 3 og 4, artikel 24, stk. 1-6, artikel 25, stk. 1 og 3, artikel 28, stk. 1-4, 7 og 8, artikel 29, stk. 1 og 2, og artikel 30, stk. 1-3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2554 af 14. december 2022 om digital operationel modstandsdygtighed, der begås efter den 17. januar 2025.

Stk. 14-16. (Udelades)

Lov nr. 639 af 11. juni 2024 (Bedre vilkår for demokratiske virksomheder samt regler om frakendelse af retten til at være ledelsesmedlem som følge af digitaliseringsdirektivet) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 6

Loven træder i kraft den 1. juli 2024.

Lov nr. 1602 af 17. december 2024 (kønsbalanceloven) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 16. Loven træder i kraft den 28. december 2024.

Stk. 2. Loven har virkning for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2025 eller senere.

Stk. 3. (Udelades)

Lov nr. 1666 af 30. december 2024 (Adgang til en basal erhvervskonto for erhvervsdrivende og foreninger, tilsyn efter forordning om europæiske grønne obligationer og åremålsansættelse for direktionen i Danmarks Nationalbank m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse – og overgangsbestemmelse:

§ 18

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2025, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. § 2, nr. 1, 3 og 18-22, og § 8, nr. 1, 2 og 7-11, træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 3-5. (Udelades)

Stk. 6. Regler fastsat i medfør af § 245 a, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 1013 af 21. august 2024, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af nye regler udstedt i medfør af § 245 a, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed som affattet ved denne lovs § 2, nr. 15.

Stk. 7. Regler fastsat i medfør af § 267 h i lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 1013 af 21. august 2024, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af nye regler udstedt i medfør af § 267 i lov om finansiel virksomhed som affattet ved denne lovs § 2, nr. 19.

Stk. 8-10. (Udelades)

Lov nr. 1668 af 30. december 2024 (Ændring af visse love og bestemmelser på Erhvervsministeriets område som følge af opgavebortfald) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 17

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2025, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. (Udelades)

Stk. 3. § 2, nr. 3 og 4, og §§ 12 og 14-16, har virkning for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2024 eller senere.

Stk. 4-6. (Udelades)

Lov nr. 52 af 28. januar 2025 om uafhængige erklæringsudbydere vedrørende bæredygtighedsrapportering indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 66. Loven træder i kraft den 1. februar 2025, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2-19. (Udelades)

Lov nr. 712 af 20. juni 2025 (Håndtering af kryptoeksponeringer, udarbejdelse af ESG-omstillingsplaner, nye dokumentationskrav for institutternes ledelsesstruktur, ansvarsfordeling og rapporteringslinjer, tydeligere regler for tilladelse til kreditinstitutter fra lande uden for EU/EØS (tredjelande), ny tilsynsbeføjelse til Finanstilsynet om godkendelse af væsentlige erhvervelser af kapitalandele i andre selskaber, strafbelæggelse af disclosureforordningen, modernisering af reglerne i FAIF-UCITS II-direktivet, styrkelse af reglerne om bekæmpelsen af national og international hvidvask og oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt (ESAP) til indsendelse af en række offentliggjorte oplysninger m.v.)²⁾ indeholder følgende overgangs-, virknings- og ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 22

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2025, jf. dog stk. 2-13.

Stk. 2 og 3. (Udelades)

Stk. 4. § 1, nr. 1 og 2, § 5, stk. 1, nr. 61-63, i lov om finansiel virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 8, § 1, nr. 9, 18, 20-22, 28, 30-36, 55, 56, 59, 60, 62-64, 66 og 67, § 170 b i lov om finansiel virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 69, § 1, nr. 71-77, 79-83, 103, 104, 108, 109, 111-113, 115, 121, 123 og 125, § 4, nr. 3, og § 5, nr. 3-7, træder i kraft den 1. januar 2026.

Stk. 5. § 1, nr. 100 og 102, § 2, nr. 56, § 3, nr. 42, § 5, nr. 21, § 6, nr. 37, og § 7, nr. 7, træder i kraft den 1. marts 2026.

Stk. 6. § 5, stk. 1, nr. 64, i lov om finansiel virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 8, § 1, nr. 10-16, 37, 40-48, 52-54, 99, 118, 119 og 122, § 2, nr. 2-14, 16-43, 49-54, 62-64, 69-76, 78, 80 og 84-87, og § 3, nr. 1, 4-6, 8-20, 22-33, 36, 41, 43, 47-49, 56 og 60, træder i kraft den 16. april 2026.

Stk. 7. § 1, nr. 117, 120 og 124, § 2, nr. 77 og 83, § 3, nr. 53, 54 og 58, § 5, nr. 25, 27 og 31, § 6, nr. 56, § 7, nr. 11 og 15, og § 117, stk. 3, i lov om firmapensionskasser som affattet ved denne lovs § 7, nr. 16, træder i kraft den 2. juli 2026.

Stk. 8. (Udelades)

Stk. 9. § 1, nr. 3 og 5, og § 6, nr. 6, træder i kraft den 1. januar 2027.

Stk. 10. § 1, nr. 98, og § 2, nr. 45-48, træder i kraft den 16. april 2027.

Stk. 11. (Udelades)

Stk. 12. § 1, nr. 38, 39, 78 og 95, § 2, nr. 44, § 5, nr. 8, 9, 12, 13 og 18, § 6, nr. 1, 12, 19, 21, 22, 46 og 48, § 7, nr. 3-5, og § 14, nr. 4, træder i kraft den 10. januar 2030.

Stk. 13. (Udelades)

§ 23

§ 1, nr. 65, 69 og 130, har virkning fra den 1. januar 2025.

§ 24

Stk. 1-5. (Udelades)

Stk. 6. § 1, nr. 5, finder ikke anvendelse på kontrakter indgået mellem kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, og kunder bosiddende i Danmark inden den 11. juli 2026.

Stk. 7. (Udelades)

Stk. 8. Regler udstedt i medfør af § 71, stk. 3, § 101, stk. 5, og § 124, stk. 7 og 8, i lov om finansiel virksomhed, jf. lovebkendtgørelse nr. 1013 af 21. august 2024, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt i medfør af § 71, stk. 5, § 101, stk. 7, og § 124, stk. 7 og 8, i lov om finansiel virksomhed, jf. denne lovs § 1, nr. 30, 37 og 55.

Stk. 9 og 10. (Udelades)

Finanstilsynet, den 18. november 2025

LOUISE MORTENSEN

/ Karina Vilhof Ankergrøn

-
- ²⁾ Lovændringen vedrører fodnoten, § 1, stk. 4, § 5, stk. 1, nr. 7 og 33, § 43, stk. 4, 1. pkt., § 61, stk. 10, § 64, stk. 7, § 64 c, stk. 2, nr. 5-7, og stk. 4, § 64 e, stk. 1, 1. pkt., § 71, stk. 1, nr. 9, § 106 a, stk. 1, nr. 5-7, § 125 b, stk. 2, § 125 c, stk. 1, § 128, stk. 1, § 142, § 143, stk. 1, nr. 2 og 5, og stk. 3, § 152 h, nr. 8, § 171, § 172, § 225, stk. 1, § 226, stk. 1, § 246, stk. 1 og 2, § 259, stk. 6, § 267 a, stk. 1 og 2, § 267 b, stk. 1, og stk. 1, nr. 1, § 267 c, stk. 1, 1. pkt., § 267 e, nr. 3, § 268, stk. 3, 1. pkt., § 272, stk. 1, 2. pkt., § 332 j, § 344, stk. 1, 1. pkt., § 345, stk. 13, 14 og 19, § 346 d, § 352, stk. 2, § 354 a, stk. 4, 1. pkt., § 354 e, stk. 2, 1. pkt., § 373, stk. 2, 1. pkt., og stk. 10, § 417 e, og bilag 9, nr. 1.

Bilag 1**Pengeinstitutvirksomhed**

- 1) Modtagelse af indlån og andre tilbagebetalingspligtige midler.
- 2) Udlånsvirksomhed, herunder blandt andet
 - forbrugerkreditter,
 - realkreditlån,
 - factoring og diskontering,
 - handelskreditter (inkl. forfatering),
 - finansiell leasing.
- 3) Betalingstjenester som omfattet af bilag 1 i lov om betalinger.
- 4) Udstedelse og administration af andre betalingsmidler (for eksempel rejsechecks og bankveksler), i det omfang denne aktivitet ikke er dækket af nr. 3.
- 5) Sikkerhedsstillelse og garantier.
- 6) Medvirken ved emission af finansielle instrumenter og tjenesteydelser i forbindelse hermed.
- 7) Rådgivning til virksomheder vedrørende kapitalstruktur, industristrategi og dermed beslægtede spørgsmål og rådgivning samt tjenesteydelser vedrørende sammenslutning og opkøb af virksomheder.
- 8) Pengeformidling (money broking).
- 9) Kreditoplysninger.
- 10) Boksudlejning.
- 11) Opbevaring og forvaltning for egen regning i forbindelse med et eller flere af de i bilag 2 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter nævnte instrumenter samt opbevaring og forvaltning af pantebreve.
- 12) Øvrig virksomhed i forbindelse med omsætning af penge og kreditmidler.
- 13) Udstedelse af elektroniske penge, herunder elektroniske pengetokens som defineret i § 332, nr. 3.
- 14) Udstedelse af aktivbaserede tokens som defineret i § 332, nr. 2.
- 15) Udbud af kryptoaktivtjenester som defineret i § 332, nr. 7.

Bilag 2**Kreditinstitutvirksomhed**

- 1) Modtagelse af indlån og andre tilbagebetalingspligtige midler.
- 2) Udlånsvirksomhed, herunder blandt andet
 - a) forbrugerkreditter,
 - b) realkreditlån,
 - c) factoring og diskontering,
 - d) handelskreditter (inkl. forfatering).
- 3) Finansiell leasing.
- 4) Betalingstjenester som omfattet af bilag 1 i lov om betalinger.
- 5) Udstedelse og administration af andre betalingsmidler (for eksempel rejsechecks og bankveksler), i det omfang denne aktivitet ikke er dækket af nr. 4.
- 6) Sikkerhedsstillelse og garantier.
- 7) Transaktioner for egen eller kunders regning vedrørende
 - a) pengemarkedsinstrumenter (checks, veksler, indskudsbeviser m.v.),
 - b) valutamarkedet,
 - c) finansielle futures og optioner,
 - d) valuta- og renteinstrumenter,
 - e) finansielle instrumenter.
- 8) Medvirken ved emission af finansielle instrumenter og tjenesteydelser i forbindelse hermed.
- 9) Rådgivning til virksomheder vedrørende kapitalstruktur, industristrategi og dermed beslægtede spørgsmål og rådgivning samt tjenesteydelser vedrørende sammenslutning og opkøb af virksomheder.
- 10) Pengeformidling (money broking).
- 11) Porteføljeadministration og -rådgivning.
- 12) Opbevaring og forvaltning af finansielle instrumenter.
- 13) Kreditoplysninger.
- 14) Boksudlejning.
- 15) Udstedelse af elektroniske penge, herunder elektroniske pengetokens som defineret i § 332, nr. 3.
- 16) Udstedelse af aktivbaserede tokens som defineret i § 332, nr. 2.
- 17) Udbud af kryptoaktivtjenester som defineret i § 332, nr. 7.

Bilag 3

Realkreditvirksomhed

- 1) Ydelse af lån mod registreret pant i fast ejendom på grundlag af udstedelse af realkreditobligationer eller andre finansielle instrumenter.
- 2) Ydelse af lån uden pant i fast ejendom til offentlige myndigheder eller mod selvskyldnerkaution fra en offentlig myndighed.
- 3) Opbevaring og forvaltning af egne realkreditobligationer og egne andre finansielle instrumenter.

Bilag 4

(Ophævet)

Bilag 5

(Ophævet)

Bilag 6**Funktioner (opgaver) omfattet af kollektiv porteføljevaltning**

- 1) Investeringsforvaltning.
- 2) Administration:
 - a) Juridiske og regnskabsmæssige tjenesteydelser i forbindelse med fondsforvaltning.
 - b) Kundeforespørgsler.
 - c) Fastsættelse af den indre værdi samt emissions- og indløsningspriser (herunder oplysningsskemaer).
 - d) Kontrol med overholdelse af lovgivningen (compliance).
 - e) Ajourføring af investorregistre.
 - f) Fordeling af overskud (udlodning og henlæggelse af overskud).
 - g) Emission og indløsning af andele.
 - h) Kontraktetablering (herunder udstedelse af investeringsbeviser).
 - i) Registrering.
- 3) Markedsføring.

Bilag 7

(Ophævet)

Bilag 8

(Ophævet)

Bilag 9**Beregninger vedrørende krav om nedskrivningsegne passiver og subordination***Vedrørende krav om nedskrivningsegne passiver*

1) Det beløb, Y, der henvises til i § 267 a, stk. 1, nr. 4, litra c, beregnes ved anvendelse af følgende formel:

$$Y = \alpha - (\beta + \gamma) \quad (1)$$

α = Det beløb, der udgør kravet om nedskrivningsegne passiver for virksomheden, som er dattervirksomhed af afviklingsenheden, men som ikke selv er en afviklingsenhed, jf. § 267, stk. 1.

β = Det kapitalgrundlag, der er udstedt i overensstemmelse med § 267 e, nr. 1 og 2.

γ = De passiver, der er udstedt til og købt af afviklingsenheden, enten direkte eller indirekte gennem andre enheder i samme afviklingskoncern.

Vedrørende krav om subordination af nedskrivningsegne passiver.

2) Det beløb, X, der henvises til i § 267 c, stk. 2, beregnes ved anvendelse af følgende formel:

$$X = \left(1 - \left(\frac{\delta}{\varepsilon + \zeta}\right)\right) \times 8\% \text{ af de samlede passiver} \quad (2)$$

δ = 3,5 % af den samlede risikoeksponering beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter.

ε = Summen af 18 % af den samlede risikoeksponering beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter.

ζ = Det kombinerede kapitalbufferkrav.

3) Det beløb, Z, der henvises til i § 267 b, stk. 1, og § 267 c, stk. 4, beregnes ved anvendelse af følgende formel:

$$Z = 2 \times \eta + 2 \times \theta + \iota \quad (3)$$

η = Beløbet i medfør af kravet i artikel 92, stk. 1, litra c, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter.

θ = Beløbet i medfør af det individuelle solvenskrav fastsat i medfør af § 124, stk. 3, eller individuelle solvensbehov fastsat i medfør af § 124, stk. 2.

ι = Beløbet i medfør af det kombinerede kapitalbufferkrav.«

Bilag 10**Beregninger i relation til beføjelsen til at forbyde visse udlodninger**

1) Det maksimale udlodningsbeløb, Y, der henvises til i § 269 a, stk. 1, 2. pkt., beregnes ved anvendelse af følgende formel: $Y = (\alpha + \beta - \gamma) \times \delta$ (1)

α = Eventuelle foreløbige overskud, som ikke indgår i den egentlige kernekapital i henhold til artikel 26, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, efter udlodning af overskud eller betalinger som følge af de handlinger, der er omhandlet i § 269 a, stk. 2, nr. 1-3.

β = Eventuelle overskud ved årets udgang, som ikke indgår i den egentlige kernekapital i henhold til artikel 26, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, efter udlodning af overskud eller betalinger som følge af de handlinger, der er omhandlet i § 269 a, stk. 2, nr. 1-3.

γ = det beløb, som skulle betales i skat, hvis de poster, der er omhandlet i α og β , blev tilbageholdt.

$\delta = 0$, hvis den egentlige kernekapital, som enheden opretholder, og som ikke anvendes til at opfylde nogen af kravene fastsat i artikel 92 a i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og krav om nedskrivningseggede passiver, jf. § 266, udtrykt som en procentdel af den samlede risikoeksponering beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, befinder sig i det kombinerede kapitalbufferkravs første (dvs. nedre) kvartil.

$\delta = 0,2$, hvis den egentlige kernekapital, som enheden opretholder, og som ikke anvendes til at opfylde nogen af kravene fastsat i artikel 92 a i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og krav om nedskrivningseggede passiver, jf. § 266, udtrykt som en procentdel af den samlede risikoeksponering beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, befinder sig i det kombinerede kapitalbufferkravs anden kvartil.

$\delta = 0,4$, hvis den egentlige kernekapital, som enheden opretholder, og som ikke anvendes til at opfylde kravene fastsat i artikel 92 a i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og krav om nedskrivningseggede passiver, jf. § 266, udtrykt som en procentdel af den samlede risikoeksponering beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, befinder sig i det kombinerede kapitalbufferkravs tredje kvartil.

$\delta = 0,6$, hvis den egentlige kernekapital, som enheden opretholder, og som ikke anvendes til at opfylde kravene fastsat i artikel 92 a i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og krav om nedskrivningseggede passiver, jf. § 266, udtrykt som en procentdel af den samlede risikoeksponering beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, befinder sig i det kombinerede kapitalbufferkravs fjerde (dvs. øvre) kvartil.

2) Den nedre grænse for det kombinerede kapitalbufferkravs kvartil, X, der henvises til i nr. 1, beregnes med følgende formel:

$$X = \frac{\varepsilon \times (Q_n - 1)}{4}$$

Q_n = Den berørte kvartils ordenstal

ε = Det kombinerede bufferkrav

3) Den øvre grænse for det kombinerede kapitalbufferkravs kvartil, Z , der henvises til i nr. 1, beregnes med følgende formel:

$$Z = \frac{\varepsilon \times Q_n}{4}$$

Q_n = Den berørte kvartils ordenstal

ε = Det kombinerede bufferkrav

Det maksimale udlodningsbeløb reduceres med beløb som følge af enhver af de handlinger, der er omhandlet i § 269 a, stk. 2, nr. 1-3.